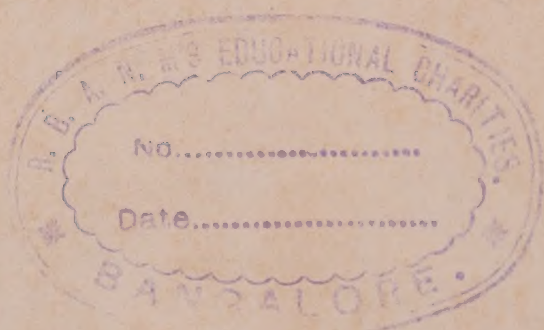

R. B. A. N. M'S EDUCATIONAL CHARITIES.
No.
Date
BANGALORE.

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சியப்பமுனிவரர்

இயற்றியருளிய

தணிகைப் புராணம்

கா. நமச்சிவாய முதலியார்

பதிப்பித்தது

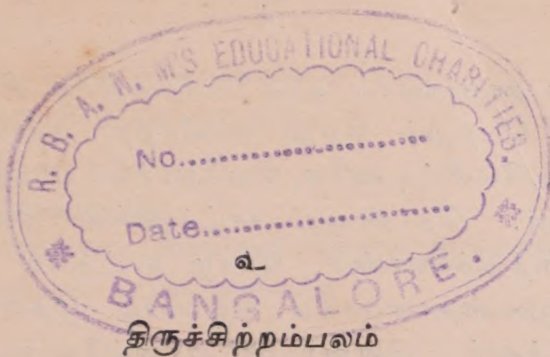
சென்னை :

ஸி. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ்

1927

விலை ரூபா ஐந்து

PRINTED AT
THE "CAYTON PRESS"
MADRAS.

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சியப்ப முனிவரர் சரித்திரம்*

வேற்கரச்சேவ் வேண்மருவுந் தணிகைமான்
மியந்தமிழின் விளங்கச் செய்தான்
பாற்கவபு ராணமேழிற் றிருவானைக்
காவேனுஞ்சீர்ப் பதிப்பு ராணம்
நாற்கயிலை சூழ்பேரூர்ப் புராணமோடு
திருக்காஞ்சி நகர்ப்பு ராணம்
ஏற்கவட மொழிபெயர்த்த கச்சியப்ப
முனிவனிருங் கவிஞ ரேறே.

இந் நூலாசிரியர் பெயர் கச்சியப்ப முனிவர். ஸ்ரீகைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள் மரபில் அநுக்கிரகம் பெற்றவரும், தமிழ்ப் பாஷை தழைத்து ஓங்கும்வண்ணம் அவதரித்த மஹான்களுள் ஒருவருமாய இச் சிரேஷ்டாசிரியர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது வருஷத்திற்கு முன், தொண்டை மண்டலத்திலே, தணிகைத் திருப்பதியிலே, காஞ்சிபுரத்துப் பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே, அபிஷிக்தர் மரபிலே அவதரித்து ஒழுக்கம் அன்பு அருள் முதலிய நற்குணங்களோடு வளருவாராயினர்.

---

* இச் சரித்திரம் முதற்பதிப்பின் முகத்தில் செந்தமிழறிஞர் ராவ் பகதூர் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.

தந்தை தாயர்களால் தக்க பிராயத்திலே வித்தியாரம்பஞ் செய்விக்கப் பெற்றுச் சிறிது கல்விகற்ற அளவிலே, அவர், சிவபுண்ணிய மேலீட்டினலே, சிவக்ஷேத்திர யாத்திரை செய்யத் தொடங்கினர். தொண்டை நாட்டிலுள்ள சிவ ஸ்தலங்கள் யாவுந் தரிசித்துக்கொண்டு, சோழ நாட்டிலே விராட்புருடனுக்கு இருதயஸ்தானமாகிய சிதம்பரம் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்தார். பின்னர், ஸ்ரீ ஞானக்கோமுத்தி நவகோடி சித்தவாசபுரம் அரசவனம் ஆதியாகிய திருப்பெயர்கள் பூண்ட திருவாவடுதுறையை அடைந்து, மடாலயத்தினுள்ளே புகுந்து, திருக்கைலாச பரம்பரைச் சித்தாந்த சைவ பானுவாகிய ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகளைத் தரிசித்து, திருவருளுணக்கஞ் சித்திக்கப் பெற்று, அப்பொழுது அத் திருமரபிற் சின்னப்பட்டணத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞானசாரியராகிய பின்வேலப்ப தேசிகரை ஒடுக்கத்திலே போய்த் தரிசித்துப் பேரன்போடு வணங்கினர். வணங்கியபின், அந்த ஞானதேசிகரிடத்திற்றனே சைவசந்நியாசமும் சிவதீக்ஷையும் பெற்றுக்கொண்டனர்.

அங்ஙனம் சிவ தீக்ஷைபெற்ற கச்சியப்பமுனிவர், அகத்திய மஹாரிஷியின் வரத்திற் றென்னாட்டில் அவதரித்து, எளிதிலே வடமொழி தென்மொழிக் கடல்கள் கரைகண்டுணர்ந்து, அவ் வேலப்பதேசிகராகிய ஞானசாரியரிடத்தே அனுக்கிரகம்பெற்று, மெய்யுணர்வின் முதிர்ந்து, சித்தாந்த சைவ சிவஞானபோத திராவிட மஹாபாஷ்யகர்த்தராய் எழுந்தருளியிருந்த சிவஞான யோகீசுவரரை வித்தியாகுரவராகக் கொண்டு, அம்மெய்ஞ் ஞான முனிவரிடத்தே தென்மொழியாலே பல இலக்கண நூல்களும் இலக்கியங்களும் தருக்கமும் சிவஞான நூல்களாகிய மெய்கண்டசாஸ்திரம் பதினன்கும் பண்டாரசாஸ்திரம் பதினன்கும் மற்றும் பலநூல்களும் ஒதியுணர்ந்து, கல்வி கேள்விகளில் முற்றுப் பேறுடைய மஹாவித்துவான் எனப் பெயர் பெற்று, அச் சிவஞான யோகிகளுடைய மாணக்கராகிய இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர், காஞ்சிபுரம் சரவண பத்தர், சிதம்பர பத்தர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம் பிள்ளை முதலிய பல்லோருள்ளும் மிகச் சிறந்தவராய் வீற்றிருந்தார்.

'இணரூழ்த்து நாறு மலரனையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார்.'

எனவும்,

'உய்த்துணர்ந்துஞ்
சொல்வன்மை யின்றெனி னென்னு மஃதுடைத்தேற்
பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து.'

எனவும்,

நாயனுராதியர் கூறியதற்கு இவரோர் இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தனர். இவரது வாக்கு வல்லபத்தையும் பிரசங்க சாதுரியத்தையும் புகழாதார் இல்லை. இவர் செய்யுளியற்றும் விரைவு நெட்டுருப்பண்ணிய பழம்பாடம் ஒப்பித்தல்போல் இருந்ததென்று சொல்லுவர். இது மட்டோ, காலம் இடங்கட்குத் தக்க பிரகாரம் நூதன நூதனமான யுக்திகள் வேண்டியவாறு அவரது வாயினின்று சனித்துக்கொண் டிருக்குமாணுல் அவர் பெருமை இத்துணைத்தென்று சொல்லற்பாலதா !

பின்பு, கச்சியப்ப முனிவரர் சிவபெருமான் அப்புலிங்க மூர்த்தியாக எழுந்தருளியிருக்கப் பெற்ற திருவானைக்காவில் அமர்ந்திருந்தபொழுது, திருவானைக்காப் புராணமும் மொழிபெயர்த்தருளினுர்.

பின்னர்க் கொங்கநாட்டிலே விராட்புருடனுக்கு விந்துஸ்தானமாகிய ஆதிபுரி யென்னுந் திருப்பேரூரிற்கு எழுந்தருளி, ஆண்டுச் சின்னுள் வதிந்து, பேரூர்ப் புராணம் மொழிபெயர்த்தருளினுர்.

அதன்பின் திருத்தணி சென்று ஆங்குச் சிலகாலம் வீற்றிருந்து, இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் விசாகப்பெருமாளையர், வித்துவான் சரவணப் பெருமாளையர் இருவருக்கும் பிதாவாகிய கந்தப்பையர் முதலாயினோர்க்குக் கல்வி கற்பித்தருளினுர். அப்பொழுது அன்னோரும் அன்னோரன்ன பிறரும் தமிழிற்கு ஒரு புறச்சமயியாற் செய்யப்பட்ட சீவக சிந்தாமணியைப் பேரிலக்கியமாகக் கொண்டாடுதலைப் பார்த்துத் தமிழில் அவ்வித மாட்சிமை பொருந்திய இலக்கியம் பிறிதின்மையான் மனக் கவற்சியுடையராய், அக் குறையைத் தாமே முடித்தல் வேண்டும்

என்று திருவுளத்தமைத்து இத் தணிகைப் புராணத்தை அருளிச் செய்தார். சொல்வளம், செய்யுணடை, சந்தம், பொருட்சுவை யென்றிவற்றில் தமிழிலுள்ள எந்த இலக்கியமும் இதற்கு மேற்பட்டில தென்பது இதனை வாசிப்போருக்கு எளி-தில் விளங்கும். சீவக சிந்தாமணியின் சந்தமும் வனப்பும் இதில் யாண்டுங் காணலாம்.

தம் மாணுக்கரிற் சிறந்தவராகிய கந்தப்பையருக்கு வயிற்றிலே ஓர் குன்மநோயுண்டுபட்டபொழுது தணிகையாற்றுப் படையைப் பாடி அவர் நோயை மாற்றியருளினர். அதனால் அவர் எத்துணைச் சிவானுபூதிமானென்பது தெள்ளிதிற் புலப்-படும். இவையன்றித் திருத்தணிகைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி-யும் வேறு சில பிரபந்தங்களும் அங்கே இருந்தபொழுது இயற்றினர்.

பின்பு, சென்னைமாநகர்க்குச் சென்று ஆங்குச் சிறிது காலம் வதிந்தார். அப்பொழுது அவ்விடத்துப் பக்தஜனங்-களுட் பிரபுக்களா யுள்ளோர் பலரது வேண்டுகோட்கிசைந்து விநாயகபுராணம், சென்னைவிநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ் முதலியன இயற்றி, அவர்கள் அடியுறையாக இரண்டாயிரம் வராகனிட, அதைக்கொண்டு திருவாவடுதுறையில் ஆதீன பரமாசாரிய-ராகிய ஸ்ரீ நமச்சிவாய மூர்த்திகள் சந்நிதி மண்டபப்பணி அணிபெறச் செய்வித்தருளினர்.

விநாயக புராணம் அரங்கேற்றிய சபைக்கு ஐயாப்பிள்ளை என்னும் ஒரு பெரிய பிரபு, 'நாம் வர இதென்ன இராமாயணமா!' என்று சற்றிகழ்ந்தனர். மற்றப் பிரபுக்கள் முனிவர்க்கு அதனை மறைத்தும், அவர் யாரும் பிரமிக்க, தமது புராணத்தை ஆரம்பியாது, இராமாயணத்தை எடுத்துக்கொண்டு, முதல் ஆறு செய்யுளில் நூறு குற்றம் ஏற்றினர். உடனே அப் பிரபு, நூறு வராகனும் மிக உயர்ந்த பட்டு வஸ்திராதி-களும் கொண்டுபோய், பாத காணிக்கையாக வைத்துத் தீர்க்க தண்டஞ்சமர்ப்பித்து, 'தேவரீர், சுவாமிகள் மகத்துவம் அறி-யாத ஏழையை மன்னித்தருள்க' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதன்மேற் றமது புராணத்தை ஆரம்பித்து அரங்கேற்றினர்.

இம் முனிவர் சென்னப்பட்டணத்தில் இருக்கும்போது, காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த அவராசிரியராகிய சிவ-ஞானயோகிகள்பால் ஆங்குள்ள தமிழ்வித்துவான்கள் ஒருங்கு-சேர்ந்து, நீவிர் காஞ்சிமான்மியம் செய்யப்புகுந்து அதன்கட் கடவுள் வாழ்த்திற்,

'சங்கேந்து மலர்க்குடங்கைப் புத்தேளு
மறைக்கோவுந் தழல்கால் சூழ
மங்கேந்து மம்மானுந் தத்தமது
தொழிறலைநின் றாற்றச் செய்தோர்
பங்கேந்தும் பெருமாட்டி விழிகளிப்ப
விருமுனிவர் பணிந்து போற்றக்
கொங்கேந்து மணிமன்றுட் குனித்தருளும்
பெருவாழ்வைக் குறித்து வாழ்வாம்.'

என்னுஞ் சபாநாயகர் துதியை முன்னர் அமைத்து,

'தணந்தபெருந் துயர்க்கடன்மீக் கூர்தலினன்
மலைபயந்த தரள மூரற்
கணங்குழையாள் புரிபூசை முடிவளவுந்
தரியாம லிடையே கம்பை
யணங்கினைத்தா தெனவிடுத்து வலிந்திறுகத்
தழீஇக்கொள்ள வமையாக் காதன்
மணந்தருளிக் குறிபூண்ட வொருமாவிற்
பெருமானை வணக்கஞ் செய்வாம்.'

எனத் தலநாயகராகிய ஏகம்பநாதர் துதியைப் பின்னர் வைத்தது தவறென்று சாதித்தனர். அவர் தமது மாணாக்கனைக் கொண்டு அவர்களைப் பங்கப்படுத்துவதே தகும் என்று திருவுளத் தமைத்து அதனைக் கச்சியப்பமுனிவருக்குத் தெரிவித்தார். உடனே, முனிவரர் சென்னையினின்றும் புறப்பட்டுக் காஞ்சிக்-குச்சென்று அனைவரையும் ஏகம்பநாதர் மண்டபத்திற் சேரச்-செய்து பிரசங்கம்பண்ண ஆரம்பிப்பாராகி, அந்த ஸ்தலத்து ஓதுவாரை நோக்கிச் சமயகுரவர்களாகிய நாயன்மாராற் பாடப் பட்ட தேவாரத்திருமுறையில் இந்த ஸ்தலத்துப் பதிகங்களுள் ஒன்றனை முதலிலே ஓதும்படி சொல்ல, அவர்கள், 'திருச்

சிற்றம்பலம்' என்று தொடங்கினர். அப்பொழுது அவர் வித்துவான்களை நோக்கி, 'இவர்கள் "திருச்சிற்றம்பலம்" என்று ஆரம்பிக்கின்றார்களே, இது உங்கட்குச் சம்மதிதானா? இவர்களை-யெல்லாம் நீங்கள் சேர்ந்து இச் சந்நிதியில் இந்த ஸ்தலத்துப் பதிகங்களை "பிருதுவியம்பலம்" என்று சொல்லி ஆரம்பிக்-கும்படி செய்யக்கூடாதா?' என்ன, அனைவரும் வாயெடாது ஊமர்கள்போலத் தலைவணங்கியிருந்தனர். அதன்மேற் கடவுள் வாழ்த்தில், முன்னர் விநாயக வணக்கமும், அதன்பின் சபா நாயகர் துதியும் கூறுதலே சிறந்ததென்று பலபல பிரபல நியாயங்கள் காட்டி அவ் வித்துவான்கள் அவமானமடையச் செய்தனர்.

பின்னர், ஸ்ரீ காஞ்சிநகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கத் திரு-வுளங்கொண்டார். அங்கே வீற்றிருந்தபோது தமது ஆசிரியர் சொல்லைத் தலைமேற்கொண்டு காஞ்சிபுராணத்து இரண்டாங்-காண்டஞ் செய்தருளி, பின்பு கச்சியானந்த ருத்திரேசர் வண்டு விடுதூது, கச்சியானந்த ருத்திரேசர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பஞ்-சாக்கரவந்தாதி என்று இன்னோரன்ன பலநூல்கள் இயற்றி-யருளினார்.

இங்ஙனம் லோகோபகாரமாகப் பலநூற்கள் இயற்றிப் பல நன்மாணாக்கர்களுக்குக் கற்பித்துத் தமிழ்மொழியை அபி-விர்த்தி செய்து, சிவப்பேற்றிற்குக் காரணமாகிய சிவத்தியானா-திகளினுறைப்பில் வதிந்தருளி, கச்சியப்பமுனிவரர் ஸ்ரீ காஞ்சி புரத்திலே சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௭௧௨ · க்குச் சரியான சாதாரணஹு சித்திரைமீ ௧௧௨ யாகிய மங்களவாரத்தில்-புனர்பூச நக்ஷத்திரமும் பூருவபக்ஷத்துச் சத்தமியுங்கூடிய கும்ப-லக்கினத்திற் பரிபூரணதசை யடைந்தனர்.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க

உ

வேலு மயிலுந் துணை

விநாயகர் காப்பு:

மும்ம தத்தனென் றொருபெயர் தனக்குமோய் கூந்தற்
கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடிக் கொடிச்சியை பல்லவேற்
கைம்ம லர்த்தனி பிளவற்குங் க[illegible]றெனுங் கானத்
தம்ம முந்துபுக் குறுத்தவ னடிமலர் பணிவாம். (க)

ஊற்றிருக்கு மதக்கலுழி யுன்னுமடி
யாருளத்துக் கறையை மண்ணக்
கூற்றிருக்குங் கூர்நுதிவெண் கோடிவெளிற்
றறிவிரண்டுங் குமைப்ப மேனி
தோற்றிருக்கு மளப்பரிய சுடர்நிறைப்பத்
தோரணக்கம் பத்தெஞ் ஞான்றும்
வீற்றிருக்கும் பெருமானை விரைமலர்தூய்ப்
பணிந்தெழுந்தெம் பவமிய தீர்வாம். (உ)

கடவுள் வாழ்த்து

சிவபெருமான் :

உலகிரு ளுருவத் தொளிகளி னிரித்தாங்
குறுபொரு ளெவற்றையுந் தெரித்துள்
விலகிருண் முழுது மருள்கொடு துமித்து
விராயொளிர் தன்னையுந் தன்னால்
இலகுயிர் தனையுந் தெரித்தறி வுறுக்கு
மியல்பினெக் காலமும் பிறழா
தலகிலற் புதக்கூத் துமையினைக் காட்டு
மடிகள்சே வடிகளைப் பணிவாம். (௧)

சிவசத்தி :

சீரணி சிருக்கு மணிவடஞ் சங்கு
திகிரிசூ லப்படை யிலைவேல்
போரணி பாச மங்குசங் கழைவில்
பூங்கணை வேறுவே றணியா
ஆரணன் மாய னரனிப முகத்த
னனங்கனென் றிவர்தொழிற் கெல்லாம்
காரண மாத றெளித்தருள் கொழிக்குங்
கன்னியை யுன்னியேத் தெடுப்பாம். (௨)

ஆபத்சகாய விநாயகர் :

பண்ணிய மேந்துங் கரந்தனக் காக்கிப்
பானிலா மருப்பமர் திருக்கை
விண்ணவர்க் காக்கி யரதனக் கலச
வியன்கரந் தந்தைதாய்க் காக்கிக்
கண்ணிலா னவெங் கரிமுனிக் கடக்கிக்
கரிசினேற் கிருகையு மாக்கும்
அண்ணலைத் தணிகை வரைவள ராபச்
சகாயனை யகந்தழீஇக் களிப்பாம். (௩)

சுப்பிரமணியர் :

ஓங்கொளியாய் விசும்பாதி தொறும்பயலுந்
தனதியல்பை யுருவின் மாட்டும்
பாங்குபெறத் தெரிக்கதுபோற் பலபொறியாப்
பரமர்விழி பயந்த ஞான்று
தேங்கொளியாய் வெளிபடர்ந்து வளிதொடர்ந்தொள்
ளொளிபடர்ந்து தெளிநீர்ப் புக்கு
நீங்கிவினை யாட்டயர்ந்து தணிகையமர்
பெருவாழ்வை நினைந்து வாழ்வாம். (௪)

தெய்வயானையம்மை
வள்ளியம்மை :

இறைகதித்த சூர்முதலை யிறுப்பவர
னேயினையோ னென வாற்றன்
முறைகதித்த விருசுடரே முகத்துவிழி
யெனத்தெரிக்கு முறைமை யேய்ப்ப
நறைகதித்த மலர்க்கழுநீர் நளினமவன்
விழியருகு நலக்க வேந்தி
நிறைகதித்த வுளத்தொ*டிடம் வலமமர்ந்த
மாதர்பத நினைத்தல் செய்வாம். (௫)

திருநந்திதேவர் :

கள்ளகந் தளித்த மலர்த்தலைச் சேக்குங்
கடவுண் ரணன்முத லானோர்
உள்ளகந் தழும்ப மலர்ப்பத மமைத்திட்
டுடலெலாந் தழும்பவேத் திரத்தின்
வள்ளலங் கமலத் தனிக்கர மமைத்த
வரதனைக் கற்றைவெண் கதிர்கால்
வெள்ளியங் கயிலைக் காவல்பூண் டருளும்
வீரனை வார்கழல் பணிவாம். (௬)

---

* இடம் - தெய்வயானை; சுழுத்தி: வலம் - வள்ளியம்மை: [illegible].

நவவீரர் :

ஈர வான்மதி மிலைச்சிய பொலஞ்சடை யிறைவனு ரருள்கூரக்
கார வாவிய குழலுமை நூபுரக் கதிர்மணி யிடைத்தோற்றும்
நார வாவியி னறுமலர்க் காவிநேர் நயனமா தர்களீன்ற
வீர வாகுவை முதலிய வீரர்தம் விரைமலர்ப் பதம்போற்றி. (௭)

சமயகுரவர் :

முன்னுலுந் தூளக்கரத்தோன் முருகவேள்
பிடித்தெழுந்து மொய்ம்பிற் றூவப்
பின்னுலுங் கதிர்ச்சடிலப் பிஞ்ஞகனு
ரடித்தொண்டின் பெருக்க வீறு
பொன்னுலும் பெண்ணுலு மறிவுறுத்திவ்
வுலகினிடர் பொன்றி யாண்ட
அந்நால்வர் பதகமல மகந்தழீஇப்
புகழ்ந்திறைஞ்சி யரந்தை தீர்வாம். (அ)

சண்டேசுரர் :

புண்ணியம் பாதக மாகப் போற்றிய
அண்ணலந் தக்கனு ரகத்து நாணிய
புண்ணியம் பாதக மாகப் போற்றிய
அண்ணலந் தண்டிக ளடிகள் போற்றுவாம். (௯)

திருத்தொண்டர் :

பாய வாருயிர் முழுவதும் பசுபதி யடிமை
யாய வெவ்வகைப் பொருள்களு மவனுடைப் பொருள்கள்
மேய விவ்வணமலதுவே றின்றென வுணர்ந்த
தூய மெய்த்தவத் தடியவர் துணையடி தொழுவாம். (௧௦)

ஆசாரிய பரம்பரை :

அருள்வளர் நந்தி மேதகை விளக்கி
யருள்சிவ ஞானபோ தத்தைத்
தெருள்வளர் தமிழ்ச்செய் தளித்தமெய்க் கண்ட
தேவனற் சந்ததி விளங்க

வருமொரு துறைசைத் திருநகர் நமச்சி
வாயதே சிகனொடு மிந்தக்
குருபரன் வழிவந் தருணனி கொழிக்குங்
குரவர்கள் பலரையுந் துதிப்பாம். (கக)

அவையடக்கம்

கருவிக ளனைத்து மென்னுட் கலந்துநின் றியக்கா நிற்கும்
ஒருவனை யன்றி *யானே யுஞற்றுத லின்மை யாலே
மருவுமென் பாடற் குற்றம் பொறுமென மதிக்க நாணித்
திருவமர் கல்வி சான்றோர் திறத்தொன் றுஞ் செப்பி லேனால்.()

பசுகர ணங்க ளெல்லாம் பதிகர ணங்க ளாக
வசிபெறு மடியார்க் காயின் மன்னிய வொருமை தன்னால்
இசைபுபற் றவரே னன்றோர்க் கென்னுரை யோம்பு கென்னக்
கசிவறு மனத்தி னேனுங் கட்டுரைப் பதுமாண் பன்றே. (உ)

முதுக்குறை வுடையோர் நிற்ப
முழங்குதன் காதை யென்னால்
விதுக்குறை முடியோன் மைந்தன்
விரிந்தசெந் தமிழ்ச்சொல் லாகப்
புதுக்குபு கேட்கு மார்வம்
பாகடை புன்சி றார்கை
மதுக்குலாந் தொடையன் மார்பர்
வைத்துவாய்க் கவர்தல் போலாம். (௩)

ஆகத் திருவிருத்தம் — கசு.

* யான்வே றுஞற்றுதல் — பாடபேதம்.

திருநாட்டுப் படலம்

வட்டவாய்க் கயலக் கண்ணன் மணிமுடி துளங்க வோச்சிக்
குட்டிய குமரப் புத்தேள் குலாவிய தணிகைக் குன்றப்
அட்டொளி மணியின் மோலி யணிந்தெனத் தன்பாற் கொண்ட
முட்டறு பாலி நாடு முச்சகத் துயர்ந்த தொன்றே. (௧)

துலங்கலில் போக மூட்டித் தொக்கநா ளிற்ற காலை
அலங்கலி லறத்தி ஞற்று லருங்கதி யுயிரை யேய்த்துப்
புலங்கெழு தன்பாற் போகம் புலர்ந்தழிக் கிழக்க தாக்குப்
நலங்கெழு துறக்க விண்ணை நக்கது தொல்லை நாடு. (௨)

கோல்முறை பிறழ்ந்து மாரிக் குளிர்பெயல் வறக்கு மேனும்
தாண்முறை தப்பா வண்ணந் ததைமண லகழுந் தோறும்
ஊண்முறைப் புனல்வந் தோடு மொலிநதிக் குலத்தா லேனை
விண்முறை நாட்டை யெல்லாம் விழ்த்தது தொண்டை நாடு.

வருபுனல் வாய்ந்த வோங்கல் வல்லர ணிருந் ரென்னும்
பொருவில்பல் லுறுப்பிற் றாகிப் பொங்கிய செல்வ மேமம்
வெருள்பிணி யின்மை யின்பம் விளைவுநன் கணிந்து தாழ்வில்
திருவினர் தங்கோர் சாலச் செறிந்தது தொண்டை நாடு. (௪)

மலிபெரும் பொருளாற் பெட்கும் வன்மையு நாடா தியாதும்
மெலிவுக வுதவும் வாய்ப்பு மெலிகலார் மெலிந்த காலும்
நலிதரா வளனு மெல்லா நலிவுநீக் காற்ற விண்டுப்
ஒலிகெழு வினையு ளோடு முடையது தொண்டை நாடு. (௫)

பல்குழு வேந்த லேக்கும் படர்கொலைக் குறும்பு தீய
பல்குழுட் பகையு முட்பகையு முறு பசித்தீ நோய்
பல்குறி தானு மின்றிப் பொறையொ டுங் குறுகாற் றோங்கி
நல்கிறை வேந்தர்க் குய்க்கு நலத்தது தொண்டை நாடு. (௬)

கறைகெழு களத்தர் மன்றல் கரைந்தபல் லாக மத்தின்
முறைநெறி யொழுக்கி னேறி முழுவில்பல் லறமு மின்பம்
நிறைபயர் வீடு மென்னு நீக்கரி தனிக ளெல்லாம்
இறைவியா லிர்ப்பப் பட்ட திலங்குதன் மைய நாடு. (௭)

மான்றவல் வினைகால் சிக்கும் வளங்கெழு தொண்டை நாடு
சான்றவ ருடைத்தென் றேதுந் தகுமொழிக் கதிரான் மற்றை
என்றசீர் நாட்டின் சீர்த்தி யென்னுநீ ரொளிமை யாப்ப
ஆன்றசெம் பாதி யாய தனையதன் டகநன் னாடு. (௮)

கொடைப்புகழ்க் கவசம் போர்த்துக் கூரறப் படைக ளேந்தி
விடைப்பரு வேழம் பொற்றேர் விரைசெலற் பரியாள் வாய்மை
படைப்பருஞ் சீல நோன்பு பத்திமை யாகப் பாய்த்திக்
கடைப்படு பாவத் தெவ்வைக் கடந்தது தொல்லை நாடு. (௯)

முரிதிரை சுருட்டிப் பல்வி மொய்த்தபல் தீர்த்த மாடி
விரிபுகழ்த் தலங்கள் யாவு மேவியா னந்தக் கூத்தர்
துரியமாம் வடிவந் தன்னு ளுறத்தலால் விடு வெங்கிக்
கரிராக் தவர்கள் போன்று கவின்றதப் பொருவி னாடு. (௧௦)

கருங்குழல் கானிற் றோற்றிக் கதிர்முலை மலையிற் றோற்றி
இருங்கைபூம் பணையிற் றோற்றி பெரிமணிக் கலாப வல்குல்
பெருங்கடற் றோற்றி வேத வொழுக்கெனுங் கணவற் பின்னி
ஒருங்குநாற் பயனு மக்க ளுயிர்த்தளிப் பங்கந் நாடு. (௧௧)

விண்ணவ ரவுணர் சித்தர் விஞ்சையர் கருடர் நாகர்
மண்ணவ ரெவருந் தோய்ந்து வரம்பெறு மேன்மை சான்ற
புண்ணிய நதிகள் பல்ல பொங்கொளி மணிநீர்ப் பாலி
அண்ணல்வாழ் நதியி னோடு மணிந்ததப் பொருள்கூர் நாடு. (௧௨)

கடவுள் வெண்கரி விசும்பொரீஇப்
புரந்தரன் காவலந் திசைநோக்கிப்
படர்வ தொத்துவெண் ணிறமுகிற்
குழாமணி படுகடற் பரப்பண்மித்

தொடலை வெண்டிரைப் பெரும்புனன்
முகந்தது தொல்லைபோ லொருசாபம்
அடர வல்விரைந் தெழுந்தென
வுடல்கறுத் தந்தரத் தெழுந்தன்றே. (கங)

தேத்த டைத்திரள் கிழிந்தசும்
பருவரைச் செழுங்கிரி தணைமன்றுட்
கூத்தி யற்றருட் பரம்பரன்
மதலையைக் குறித்துநோன் புழந்தேதம்
நீத்தி டக்கரி யடுத்தென
நந்தித னெடுமலை முதலாகத்
தூத்த டப்பொலங் குவட்டுயர்
சிலம்பெலாந் தொடர்ந்துசென் றிறுத்தன்றே. (கச)

செம்ம லார்க்கிபஞ் சாத்தமேக்
குயர்த்தவா சிகையெனச் சிலைவாங்கி
விம்மு வாண்மணித் தீபவா
ராதனை விளைத்தெனத் தடித்தீன்று
சும்மை யேத்தெடுத் தெனமுழக்
கெழீஇவிழி சொரிந்தெனப் பொழிந்தெங்கும்
மம்ம ரேதநீத் தொளிர்ந்தென
வெண்ணிற வயக்கமாண் டதுமாதோ. (கரு)

உருகு வெஞ்சின வெம்மைதா
னுடற்றுழி யுடைகுளி ரொளித்தாங்குப்
பெருகு தண்குளிர்க் குடைந்திது
பொழுதுபோர் பெட்டல்யா வருங்கண்ணுக்
குருகு முன்கையார் குங்கும
முலைகளிற் கொம்மெனக் கரந்தன்றால்
திருகு தம்பகை சார்தனங்
கிடைக்குமேற் சிவணுறு தவர்யாரே. (கசு)

உண்ட பாற்சுவை நினைந்தொரு
முனிதவ முழந்துபாற் கடல்பெற்ற
பண்டை நீர்மைதேர்ந் தமரரான்
பயத்தின்முன் படிந்தநந் தியங்குன்று
மண்டு மாதவம் புரிந்தது
வரத்தழீஇ வழிதர மேற்பெய்து
கொண்ட தாமென வாவயின்
விழுந்தநீர் குலாய்வழிந் தகைபன்றே. (கள)

காந்தளம் போது வேய்ந்து
களிமயில் கடாவிப் பல்பூ
வேய்ந்தமென் குழற்கொம் பன்னார்
வெறியயர் களத்துச் சார்ந்து
வாய்ந்தவிங் குலிகச் சேற்றின்
வயங்குதன் னுருவந் தோற்றிப்
போந்துலாய்ச் சிலம்பின் செவ்வேள்
போன்றது பாலி நீத்தம். (கஅ)

ஆழ்ந்தநீர்ச் சுனைபுக் காடி யவிர்பளிங் கறையின் வைகி
வீழ்ந்தவ ராகந் தோய்ந்த வேங்கைதண் குறிஞ்சி குற்றுத்
தாழ்ந்தபைங் குரல வேனற் றவிர்ந்துபுள் விலங்கு மோப்பி
வாழ்ந்திடுங் கொடிச்சி மார்த மொழுக்கமு மரீஇய தாங்கண். ()

கோழரை யகிலுஞ் சந்துங் குங்கும வனமுஞ் சாடி
வாழிய குறிச்சி புக்கு வளந்தினை வாரி வித்தி
வீழுமென் கிழங்கு கெண்டி விரைத்தகே னழித்து மாந்தி
ஊழுறு சிலைக்கை வேட ரொழுக்கமும் விராய தாங்கண். (உ0)

சிலைபலங் கனிந்து வெண்ணெய் தெவ்விவா னிமிர்ந்து வாரி
நிலைபுரந் துழக்கி யொல்கு நிலனெடுக் கிருவி யண்டர்
உலைதர வெறிக்கொண் டெற்றி யுறுகலி முடிவு தோற்றித்
தலைவரு மாபோ னென்னத் தவழ்ந்தது புறவத் தம்மா. (உக)

முளரிதயிர் நறுநெய்ப் பெய்யு மூரிபங் கலன்கள் பாடி
யுள்ளெபடுக் கியங்கி யாங்காங் குற்றனை மாற்றிப் பொன்னாம்
தெளிமணிக் கிரளு மற்றுஞ் செறிந்தராய்க் குளவி சேக்கேன்
துளிகுழற் பொதுவ மாதர் தொழின்மையும் பயின்ற தாங்கண்.

திணிகவைக் கோடும் வேயுந் திரிபுரி நாருந் தாங்கி
மணிநிரை யோம்பி நேரும் வல்விடை தழுவித் தோய்ந்த
அணிநிறை மகளிர் கூந்த லலங்கலங் கொன்றை சூட்டிப்
பிணிதபு மாயர் செய்கை பேணியும் பெயர்வ தாங்கண். (௨௩)

பூத்தசெந் தாமரைக்கண் மெய்யெலாம் பொலியத் தோற்றித்
தூத்தகை வயிரம் பற்றித் துலங்குவா ரணமேற் கொண்டு
காத்தலை மருவி நீண்ட கற்சிறை பலவுஞ் சிந்தி
ஏத்துவிண் ணரச னென்ன விறுத்தது பழனப் பாங்கர். (௨௪)

மருதமர் கிள்ளை யஞ்ச வயின்வயி னியம்பிச் சென்று
முருகமர் வயலிற் பூத்த முண்டகங் குமுதங் கட்டுக்
குருமணிக் காஞ்சிச் சூழற் கொழுநனை மலரப் புல்லித்
திருவியல் கடைசி மார்தஞ் செய்கையுந் தழீஇய தாங்கண். ()

தளைசெறி வயலிற் சென்று தக்கன செய்து பின்னர்
விளைவினைக் கொய்து மோட்டு வியன்களத் தேற வுய்த்து
முளைதகை கருப்பங் காடு முழுவது மெறிந்தங் காட்டித்
திளைமகிழ் களமர் தங்கள் செயற்கையும் படைத்த தாங்கண். ()

மேற்றிசைத் தொடர்பி னேடும் விரிகடற் பயிற்சி காட்டித்
தோற்றெழி ஞகச் சூழற் றுன்னுமத் தொடர்புங் காட்டி
ஏற்றெதிர் மகர முந்தி யெந்நில வளனும் போற்றி
ஆற்றல்சால் வருண னென்ன வணைந்தது கானற் பாங்கர். (௨௭)

முண்டக நீல ஞாழன் முருகெழ முடியிற் சூடி
மண்டிய விலைகைக் கொண்டு வளைமுதல் வேட்டோர்க் குய்த்து
மிண்டிமீன் கவர்புள் ளோப்பி வெய்துமிக் கிரக்கங் காட்டித்
தொண்டைவாய்ப் பரத்தி மார்தந் தொழின்மையும் பெற்ற தாங்கண்.

கடுங்களி யுப்பு மெத்திக் கழிபல வுழக்கி நீந்தி
நெடுங்கடல் குளித்துக் கீழ்நீர் நித்திலந் துவர்மே லாக்கிப்
படுங்கலன் பலவுந் தள்ளிப் பரத்தியர் தோயப் புல்லிக்
கொடுங்கொலைப் பரவ மாக்கள் கொள்கையுங் கெழீஇய தாங்கண்

கலையொடு வாளம் பற்றிக் கன்னியாய்க் குரவம் போது
தலைமலைந் தெயிற்றி மாராய்த் தனுவொடா றலைத்து மாந்தர்க்
குலைவுசெ யெயின ராயு முருப்பவிர் முரம்பு தோறும்
அலைதிரைப் பாலி நீத்த மமிழ்ந்தென வொழுகிற் றம்மா. (௨0)

முழங்கு சேய்நதி நந்திலி முகலியே யாதிப்
பழங்கண் மூர்நதி பலவுமிப் பாலியி னோடுந்
தழங்கு நீர்கொடு தலையளி புரியுநா னிலத்து
வழங்கு மைந்திணை வளஞ்சிறி துரைத்திடப் படுமால். (௨௧)

குறிஞ்சி :

மருந்துயர் விண்ணா மடந்தையர்க் கரியதன் மார்பம்
திருந்து தங்குலத் தவட்கருள் சிறப்பினன் மகிழ்ந்து
விருந்து நத்தலுஞ் செய்வபோல் வெற்பர்வே லிறைக்குப்
பொருந்து பூசனை விழாத்தின பெருப்பது பொருப்பு. (௨௨)

வணங்கு மாநபிக் குறைகொ டாறும் வதிதலாற் குகனென்
றிணங்கு வான்பெயர்க் கியைபுமா றிருப்பது போலாம்
திணங்கொள் வேற்படை நெடுமலை நிரைமணிக் குறையின்
கணங்கொ டான்டோங்கிய மலைக்கொலாங் கடவுளாய்க் கலத்தல். ()

கொடித்த நீதென நளிக்கறிந் திருந்தினை விளைப்பார்
துடித்த லைப்படர் சந்தனக் குங்குமத் தொகுதி
வடித்த நவ்வியா லெறிந்தெரி மடுத்தெடோன் புனையுந்
தடித்து மேகமுந் தவழ்வன வேற்றுமை காட்டா. (௨௪)

சுள்ளி வேலிய குறிச்சியர் சுரைபடு மிருப்பின்
வள்ளி கொன்றிய குழிகளின் மாலைவெள் ளருவி
அள்ளி யுய்த்தவெள் ளருவி மாலயு நதியின்
பள்ளி போன்மெனப் பசும்பொனே யமைப்பன படுவ. (௨ரு)

கொடிச்சி மார்விழிக் கூர்ங்கணை குளிப்பகா னடைதோள்
வடுக்க வாங்கவர் வார்கணை குளிப்பமால் வேழம்
தடுத்த வேழத்தின் கோடுகள் குளிப்பவுந் தடங்கள்
கடித்த பூந்தருக் கோடுகள் குளிப்பவான் கங்கை (௨௬)

விழிக்கு டைந்தமான் செவிகண்மெல் லியனல்லார் தடிந்தவ்
வழிக்க ணுற்றியாங் குயர்பணை கண்பொதி பாளை
கழிக்கு மற்றவை மறையவெண் கதிர்மணி யுகுக்குங்
கொழிக்கு நித்தில மறையமேற் கொட்டும்வண் டோரை (௩௭)

மழைத்த கார்முகி லகடுகிண் டெழுந்துவா னெங்குந்
தழைத்த வேய்நுதிக் களிமயி லகவுவ சமர்க்கட்
குழைத்த மாமரங் கிழ்ந்தவன் கோபின்முன் மணிபின்
இழைத்த கேதனத் திளமயி லகவலோ டியையும். (௩௮)

இளகு காழகிற் சந்தனப் பொதும்பரெவ் விடனும்
வளகு மேய்ந்துசே வகங்கொளு மான்மத மொழுக்குங்
குளகு தேரிய வருடைமான் குப்புறு மடுக்கத்
தளகி னோடுபாட் டிரட்டுமா லளிதொறுங் குரால்கள். (௩௯)

வணங்கு நுண்ணிடை மாதரார் வனமுலைக் கோட்டோ
டணங்கு போர்செய வளர்ந்தன போலடற் கரிக்கோ
டிணங்கு வேலிசூழ் குறிச்சியெங் கணுமினி தெழுந்த
கணங்கொள் வள்ளைகேட் டுறங்குவ கனிப்பொழிற் கிள்ளை. (௪௦)

உடுக்க வொள்ளிணர்த் தழைபல கொய்துசூழ் தினைகள்
மடுக்கும் புள்ளெறி கவண்கலான் வார்பணை பொதிர்க்கும்
இடுக்க ணோபுரி மாதரை யிற்செறிப் பாமென்
றடுக்கல் வேங்கைக ளெரியகைத் தெனவல றுழ்க்கும். (௪௧)

உருமி னார்த்துடன் றெதிரெறு ழுழுவைபோ னிம்பல்
பொருத முற்றெழில் கனவலிற் பொருக்கென வெழுந்தங்
கருகு நின்றவொள் விபினர் வேங்கையை யலைக்கும்
மருவு வெஞ்சின மண்டுழி வருந்தறி யார்போல். (௪௨)

வாய்வ தாகிய பொருளினை வல்விரைந் தன்னை
ஆய்வ தாய்கில ராக்குவான் புகுந்தழிப் பார்போற்
காய்வ தாகிய திறத்தினுற் கதழ்ந்துதா யிடத்து
வீழ்வ தாக்கியுன் னதுபோ துவவிள வேங்கை. (௪௩)

குறவி போப்புதங் கவண்கலாற் குலைந்திரு ளினத்தோ
டுருவ வாசினி யுக்கன் வசும்பின நிலத்து
படுமலர்ப்பதம் வழுக்கிவிழ்ந் தினைவர்மா னனையார்
ஒருபொ ருட்கிடர் செயினவை மறுகணத் துறுகொல். (௪௪)

ஆழ்ந்த நீரல காதிக ளளித்திடப் படுவ
வாய்ந்த பாமணி யாதிப வயின்றெறு மிறைவ
தாழ்ந்த வாயினு மரியவே யுயர்ந்தவாய்த் தகையும்
வீழ்ந்த வாயினு மெளியவேற் றுழ்ந்தவாய் விடுமே. (௪௫)

கொழுவி டைக்கறை விராவிய பலிக்குறை நிரப்பி
வழுவில் பல்பிரப் பிரீஇவெறி யாட்டயர் மன்றத்
தொழுகு பல்லிய வோதையு முரவுவெள் ளருவி
இழுமெ னோதையு மெழுகட லவியினு மவியா. (௪௬)

தேனுஞ் செந்தினை யிடிகளுந் தீஞ்சுவைக் கனியும்
ஊனுந் துய்ப்பன வுடுப்பன மரவுரி தழைகள்
வானுந் தோய்சினை யாடுவ மணிவரை யிருப்ப
ஏனஞ் சூழ்ந்தகுன் றவர்க்கொரு நல்குர வின்றே. (௪௭)

அன்பி னைந்திணைக் களவலாற் களவொன்று மறியார்
இன்ப மாண்பிரி வினைவலா லினைவொன்று மெய்தார் [லார்
துன்ப மோட்டுவாய்ப் பொய்யலாற் பொய்யொன்றுந் தொல்
முன்பு மாதவப் பயத்தினா லவண்முழைப் பயில்வார். (௪௮)

உயங்கு வாரல தின்புறு ரென்பதுண் மையெனின்
மயங்கு வாரைமுன் றுயர்செய்தன் முறைதெரிந் தாங்கு
வயங்கு நாவிய மரமேவள் பகழியாய் மலர்ந்த
தயங்கு தேமல ரோரசங் கடமிபது குறிஞ்சி. (௪௯)

பாலை :

பகைத்துடிப் படுப்பவர் பகைக்கட் பாய்கலை
உகைத்துடச் செப்பகைய துலப்பர் செவ்வியோல்
மிகைத்திறத் தரிக்கு விழாவெ டுக்கநர்
நகைத்திறப் பறதொரு ம[illegible] நழுவில். (௫௰)

வரையுறை கடவுளா மகனை நீங்குதற்
கருமையி னடுத்தமை யறையுஞ் சண்டிகை
கிரியினுங் கிரிபுறங் கெழீஇய கானினும்
பெரிதுமாம் பாலையம் பிராட்டி யாயதே. (ருக)

தூதுணம் பறவைக டுதுண் டோவறக்
காதலந் துணையொடு கழுமிப் புல்லுவ
ஏதுண வுண்ணினு மெவர்க்கும் வேள்கணை
தீர்திற மரிதெனத் தெளிப்ப போன்றன. (ருஉ)

எயிற்றிய ரிளமுலை யிணைய வெண்ணுபு
வெயிற்றலை மாதவம் விளைத்தல் வீழ்வன
பயிற்றிய தெனநிறம் பரந்த மெல்லிதழ்
குயிற்றிய தெனமுகைத் தலர்ந்த கோங்கமே. (ருங)

குரவலர்ப் பாவைபெற் றெடுப்ப கோழரை
மரவம்வெள் ளணியினல் வயக்க மாணுவ
விரவலர் தூற்றுவ வேரிப் பாடலம்
பரவிசை பகர்வன பறவைக் கோகிலம். (ருச)

விரிமுகி லிடையிடை விராய மீனமும்
சுரிகுழன் முச்சியிற் றாக்கு நித்திலச்
சொரிகதிர் மணிகளுந் துணையு மென்பவே
பொரிகெழு பொகுட்டரை யிருப்பை பூத்தவே. (ருரு)

நிகழ்தரு நால்வகை நிலனு மெல்லையாத்
திகழ்தரு பாலையந் திணைக்குங் கேற்புற
இகழ்தருஞ் சுரத்தவ ரெய்து போகமும்
புகழ்தரு நானிலத் தவர்தம் போகமே. (ருசா)

உடங்குசெல் பவர்க்கிடை யூறின் றின்றியே
அடங்கரும் பெருமகிழ் வாக்கி மாதரை
இடங்களி லிரீஇயவர் ரொல்லை பூங்குயா
தொடங்கலி னுதவியிற் சுரமொப் பில்லையே. (ருஎ)

பிரிந்தவர் பசலையம் பெரிய போர்வையுட்
டிருந்துவ ரென்னத்தன் செய்கை தோற்றியாங்
கரந்தைசெய் மதன்கணை யாகப் பூத்தமா
மரந்தழீஇ யதுநலம் வளாய பாலையே. (௫௮)

முல்லை :

ஆக்கங்கரு தித்துணை நீங்கவன் னேர்கி ளந்த
வாக்கின்படி மங்கைய ராருயிர் வாழ்ந்தி ருக்கை
காக்குந்தொழி லென்றுபு ரக்குமக் கண்ணாற் கன்பு
பூக்குஞ்செய லாற்பொலி வுள்ளது பூத்த கானம். (௫௯)

ஆளிக்கொடி யேந்திய தங்கைய கற்சி யாற்றான்
மூளுற்றவர் வத்தணி மைக்கண்முற் றிற்று நேராம்
காளக்குரு மேனிமு ராரிகல் சூழ்மு ரம்பு
கோளுற்றகா னக்கொரு தெய்வத மாய கொள்கை. (௬0)

தூங்குங்கனி மல்கிய கொன்றைது ணர்த்த லர்ந்து
பாங்கெங்கணு நிற்பது ருத்திரப் பல்க ணங்கள்
வீங்கும்புகழ் மால்விடை பற்றிவெள் ளிச்சி லம்பின்
ஓங்கும்பெரு மான்முன முய்ப்பவந் துற்ற தொப்பாம். (௬௧)

வில்காவிறன் மாலறிந் தோர்விளை யாட லாற்றாற்
பலமாயவு நக்கொடி நின்றொளிர் பான்மை போலாம்
அலரானிறை கொன்றைய லங்கிய சூழ லெல்லாம்
புலராமது மாமலர் பூவைகள் பூத்த காட்சி. (௬௨)

இருந்தைக்குவை யொத்தன பூவைக ளீண்டு கோடம்
திருந்துங்கழ லொத்தது கொன்றைகள் செம்பொ னொத்த
பெருந்தூட்குவை பொத்தன பூத்தபி டாம ரங்கள்
பொருந்தேர்முகி லொத்தது பொற்றொழில் வல்ல கொல்லன். ()

விரிகான்மலர் வாசநு கர்ச்சிவி ழைந்து தத்தம்
உரிநாசியொன் றலமை யாதலப் பற்ற நாசி
பரிபாவினை போரவ ணிற்றுமப் பண்பு தோற்றும்
வரிபாடளி வீழ்ப ணிக்குறிஞ் பூத்த பாண்பு. (௬௪)

மாணுகம லர்த்திரு மாதவ ணுகி மாயோன்
ஆனுவொளி நாமுற வள்ளியை யீன்ற வாற்ருன்
நாநாளுமி வற்றணா வேமென நண்ணி யாங்குத்
தாநாளுமி குந்துழல் கின்றன தாவு மான்கள். (சாடு)

தணியாவிமை யோர்க்குணா வூட்டுநர் சால வாங்கண்
அணிநாமணி யார்ப்பெழு நான்முறை யாய்ந்த தேபோல்
மணியார்ப்பெழ வெங்கணு மேய்வது மண்ணா கத்தோர்
பணிதேவரெ லாருமு றுப்பிற்ப யின்ற நல்லா. (சாசா)

உழலைத்தொழு வானிரை சாலவு வக்கும் வண்ணங்
குழலத்தெழு மின்னிசை யெவ்வுயி ருங்கு ளிர்ப்ப
எழலுற்றது நல்லவ ரின்புறத் தக்க தியார்க்கும்
கழலற்றவின் பப்பய னுய்க்களிப் பிப்ப தன்றே. (சாஎ)

அல்லும்பக லுங்கரு தன்பர ளித்த வேற்று
வெல்லும்பர போகம்வி ளைத்தருள் வேந்து நேரப்
புல்லும்புன லுந்தமை யூட்டுநர் பொற்ப விண்ணோர்க்
கொல்லும்பய மாதியு ணப்பய னுய்க்குங் கற்ற. (சாஅ)

தாற்றுக்கதிர் கால்வர கம்பயிர் சாமை சொன்னல்
ஆற்றக்கிள ருந்துவ ரைப்பயி ராதி முற்றும்
தோற்றிக்கிளை யோடினி துண்டின மூன்றுந் துன்றப்
போற்றிக்குடி மல்கிய பொற்பின பாடி யெல்லாம். (சாகூ)

குளிர்மென்மொழி நேருவ தென்றுகொ ழுஞ்சு வைப்பால்
ஒளிர்செந்தழ லுய்த்துறு நாமமற் றென்ற தாக்கி
வளமங்கையர் மத்தினு டைத்தலு மாழ்கி யோவென்
றளறுஞ்செயல் போற்குமி ழூர்ப்பெழுங் காலை யெங்கும். (எ௦)

வார்கண்டமு லைத்துணை வாண்முக மங்கை நல்லார்
கார்கண்டுக விழ்த்தவி ழிப்புனல் கால்செய் தன்பர்
தேர்கண்டுமி ழோகைவி ழிப்புனல் சேர வாருய்
ஊர்கண்டநெ டும்பணை சென்றினி தோம்பு மன்றே. (எக)

நடக்குந்துமத் தையனைக் கார்நிறை பாய காலைக்
கிடக்குங்கிடை டல்லதில் லாரை கிளக்கு மாபோற்
கடக்குங்கழை வார்சிலை யான்கலை யாக வேவும்
அடக்குப்பசுந் தேன்கமழ் முல்லை படர்ந்த முல்லை. (௭௨)

மருதம் :

விலகில் ஆழிபூ போலி வேந்தநக் குறுப்பாந் தாங்கள்
உலகழன் றளிக்கும் வேந்தை யும்பனைக் கோட னன்றென்
றிலகுபே ருழவ ரெல்லா மிந்திர தெய்வம் போற்ற
அலகில்சீர் வளத்தி னேந்து மலர்தலைப் பழனச் சூழல். (௭௩)

தெவ்விய வவுணர்க் காய்ந்து திருவர சளித்துக் கேண்மை
வவ்விய விளவன் மாயன் மருங்ககல் லாமை போலாம்
நவ்விய புறவஞ் சூழ்ந்த நறும்புனற் சூழற் கின்பம்
கவ்விய கற்ப வேந்தன் கடவுளாய் வதியும் வண்ணம். (௭௪)

அரும்புனற் கால்க ளோடை யகனதி மணிக்காழ் பூண்டு
சுரும்பபி லிலஞ்சி பொய்கை தொகுபணை பிலைப்பூண் டாங்கி
நறும்பொழிற் பொதும்பர் நந்தா வனவுடை நலக்கச் சூழ்ந்து
மரும்பனை கடக்கு நொச்சி வளைசெறித் தன்றச் சூழல். (௭௫)

பூஞ்சினை வஞ்சி பாங்கர்ப் புனைந்ததற் கேற்பப் பைத்தூர்
ஆஞ்சிறை யடமேற் செல்லு மவையதன் றொழின்முற் றாமை
காஞ்சிவேய்ந் ததற்கேற் கேற்பக் கடிமரு தினத்திற் சிந்துந்
தீஞ்சுவை நறைநீ ரோடை செறுநதி கால்க ளெங்கும். (௭௬)

காவி நமர்ந்து நின்ற கரைக்கலிந் தெழுந்த வேழம்
வாவிய புதுநீர் நாறும் வண்ணமன் றெங் களந்தாய் போர்வேட்
டாவிய மன்னர் சேனை யானைமேற் றுடற்று வேந்தன்
பேரிநங் கூட்ட மென்ன விளங்குவ விடங்க டோறும். (௭௭)

அளிநரம் புளர நாரை யாழ்க்கிளைப் பிளிபூகக்
தெளிதிரை முரச மார்ப்பச் சேவடி நாப்பண் ஆட
களிசிறைக் குரண்டங் காழ்ந்து நடிக்கத் தொடிக்கி கீழ்ப்ப
மிளிர்மணி மலர்மேல் அன்னம் வீற்றிருப் பனநீ ரோடை. (௭௮)

இந்திரற் காக்கம் வேண்டி யிட்டிய வேள்வித் தீயின்
வந்தெழு மவுணர் தாக்க மறுகுமேழ் முனிவ ரேய்ப்ப
முந்துசெங் கமலத் தேனுண் மூசளி வெண்பூச் * செற்றுத்
தந்தலை மிதிப்ப வன்னந் தளப்பன விலஞ்சி தோறும். (எகூ)

ஓம்புதன் குறிப்பி னோடு முறைநெனக் கமலம் பூத்த
தீம்புனற் றடத்துண் மேதி சென்றுமேய்ந் துழக்க விண்ணில்
தாம்பெரு வாளை வெய்யோற் றுக்குவ கமலத் தேவி
கூம்புறப் பாணு ணீங்குங் குற்றங்கண் டொறுத்தன் மான. (அ0)

பண்டொரு கோள்வாய்ப் பெய்து பாற்றிய காரிப் புத்தேள்
மீண்டிய கோள்க ளுள்கள் வேறுள மீன முற்றும்
உண்டுபின் னுமிழ்வ போல வுரைத்தவன் னவற்றை யெல்லாங்
கொண்டுள மடக்கிக் கால்வ குருமலர்ப் பொதும்ப ரீட்டம். ()

புரிமுறுக் குடைந்து தேறல்வார்ந் திழியும்
புதுமலர்க் கற்பகம் வளைந்த
விரிபுகழ்த் துறக்க வேந்துதெய் வதமாய்
மேதக வதிந்தகா ரணத்தால்
உரிமைகொண் டுகைக்கு மூர்தியாந் தாமு
முடங்கவட் பயில்வது போலாம்
வரியளி முரலும் பொழிறொறு நிவந்த
மதிறொறு மழைக்குலம் பயிறல். (அஉ)

மணிநிறக் கமுகு மிடறிறக் கலித்த
வாய்விரி யாதமென் பாளை
துணிபுனற் கயத்துத் தோற்றிய நிழலைச்
சூர்த்தவன் மீனென வெருவி
அணிமலர் மிசையா தகலெரு மைமின்பி
னடரிரு டுரந்துசென் மதிபோல்
தினிமுலை யொழுக்குந் தீம்பய னுகர்ந்து
செல்லுவ சிறையனத் தொழுதி. (அங)

* செத்தும் - பாடபேதம்

தெளிபுன லுகுத்துத் தங்களைப் புரக்குஞ்
செய்ந்நன்றி மதித்துவர் பருகும்
அளிமுகிற் குலத்துக் கருஞ்சுவை யிளநீ
ரளிக்கிய விழைந்தன போலும்
வளிவழக் கழுங்க மிடைந்துபல் குலைகண்
மடலிறக் கான்றுபூம் பாளைக்
குளிர்மணங் கஞற்றி நிழன்றுவா னோங்கிக்
குயின்குழாந் தைவருந் தாழை. (அச)

சிறையளிக் குலங்கண் முரன்றலர் தோறுஞ்
செல்லுவ திவ்வியா ழெழுப்பி
நறைமலர் தொறும்வே றிறைகொளுந் தேவர்
நயப்புற வின்னிசை மிழற்றி
நிறைவரங் கிடைத்துப் போதுமெய் யடியார்
நிகர்தரு நந்தன வனங்கள்
பொறையுயிர் தாது குவிவன வவற்றைப்
பொழிமதுப் பெயர்ப்பன பணைக்கே. (அ௫)

மங்கையர் தடந்தோள் வடிவமு மதர
வனப்பும்வா லெயிற்றுநீர்ச் சுவையும்
தங்கிய நலத்தாற் றளைதொறு முழவர்
தலையளி புரிவன கரும்பர்
அங்கவை குழைய வணக்குநா ணுக
வயலெலா மடர்வன சுரும்பர்
பங்கமெங் கணும்வே ளெய்கணை யாகப்
பரம்புவ தாமரை யரும்பர். (அ௬)

இரவெலாங் கணவன் கலவியிற் றிளைத்த
விருநில மடந்தையக் கலப்பின்
விரவுசெந் நிறத்த விழிகளுந் தந்த
விழுக்குறி யிதழ்க்கனி வாயும்
பரர்விழி படுத்தற் குள்ளக நாணிப்
பாணியான் மூடிய தேய்ப்ப
வரமலர்க் கழுநீர் குமுதமுன் பகலின்
மலர்முகங் குவிவன வயல்கள். (அ௭)

மேகமண் டலத்தைத் தைவரு வாழை
 விரவுவ தொருபுற மாகப்
பூகமென் றயிர்ப்ப நிவந்தெழு கரும்பு
 பொதுளுவ தொருபுற மாக
நாகவல் லிகளு மஞ்சளிஞ் சிகளும்
 நலப்பன வொருபுற மாகக்
காய்கதிர்ச் செந்நெ லிடமெலாம் விளைக்கும்
 களமர்கள் கம்பலை மிகுமால். (அஅ)

பள்ளிகொண் டுறங்கும் புள்ளினம் தீய
 பண்பினர் போலெழுந் திரியக்
கள்ளயி னசையின் வண்டினந் தக்கோர்
 கடுப்பவீழ் மலரொடுந் துவள
வள்ளலப் படைகள் பூட்டுபு களமர்
 மலர்முத றுமிதரக் கடவும்
வெள்ளமென் ணிலவென் றுரைதரு பகட்டேர்
 விளாவுவ வியனில நெளிய. (அகூ)

உழுநர்க ளொருபா லுழுதசே றழுந்த
 வொண்புனல் பாய்த்துந ரொருபால்
அழுகுசே றறிந்து மறுவலும் விளாவி
 யைதுறக் குழப்பிநே ராக்கி
விழுமிய முளைக டெய்வதம் போற்றி
 மேதக வித்துந ரொருபால்
செழுமுளை சேற்றிற் பதிந்தபின் றெளிநீர்
 கீழ்மடைக் கவிழ்க்குந ரொருபால். (கூ0)

திறந்தகீழ் மடைகள் சிக்கெனச் சிறைத்துச்
 செறித்தமேன் மடைகளைச் சீத்து
விறந்தநீர் பரவ முளைப்புனல் பாய்த்தி
 விழுமிய விடரொரீஇப் புரப்ப
நிறந்தழை மதிபோல் வெள்ளொளி விரிக்கு
 நென்முளை முழுவது மதியின்
உறைந்தபைங் கிரண மெனப்பசந் தெழுந்தாங்
 குயர்வன பண்ணைக டோறும். (கூக)

நாறு பறித்துக் குலின்மோதி நறுநீ ரலைத்து முடிசெய்த
வேறு நிலத்தி னுழத்தியர்கள் விரவிப் பதிப்ப வளர்தோற்றம்
கூறு படுத்தி வதியுடலங் குற்றங் களைந்து கூற்றொழிப்பப்
பேறு தருவ வேற்றுடலம் பெய்து செழிக்கு முயிர்போலும்.

வித்து நிலத்தின் வெறுத்தபயிர் விறப்பி னீங்க விடைவாங்கிப்
பைத்த நிலத்தி னநன்றபயி ரகல்வி னீங்கப் பதித்தோம்பும்
மைத்த வுடலி னுழவர்வினை மாற்றி யூட்டி யினிதளிக்குஞ்
சுத்த னிகர்த்தார் பணையெல்லாந் தோற்றத் திலங்கு முயிர்
[போன்ற. (௬௩)

வீள்பட லொழிந்தென மிதித்த பூந்தழை
எண்படு தன்னுரு விறந்து பைம்பயிர்
மாண்பட வளர்ப்பன மாய்ந்துந் தக்கவர்
பூண்பரா னுதவியென் பொருள்வி ளைக்குமே. (௬௪)

கோசலம் விராய்க்குளம் பழுந்திச் சேறதாய்
பாசென வழித்தெறிந் துலர்ந்த வாப்பியும்
பூசலோ டுழவர்கள் போதர் வார்பழி
ஆசிலார்க் கடுப்பினு மாய்ந்து ளோர்விடார். (௬௫)

பரம்புபல் லுயிர்தொறும் பாகத் தெல்லையிற்
புரப்பொடிக் கவனருள் பொருந்துந் தன்மைபோல்
வரம்பின தெல்லையின் மண்டு காற்புனல்
நிரப்பிநின் றனநெடும் பணைக டோறுமே. (௬௬)

பருவபல் லுயிர்மேல் வளர்க்கும் பைம்பயிர்
குருகின முன்புபோற் குறாது மேலவை
கருநல்விரிக் கடனுயிர்த் தொகைக ளோம்புவ
அருளின ரென்றுமவ் வருளிற் றீர்வரோ. (௬௭)

எடுத்ததோ ருடலுயி ரிகவு முற்றினும்
அடுத்தவா னவத்தின்மீட் டாதல் போன்மெனக்
கெடுத்தபா மலர்முதல் கிழங்கு நிற்றலின்
விடுத்தெழுந் தெங்கணு மிடைதன் மேவுவ. (௬௮)

அளமரு பிறப்புக வமலர்க் குய்த்திடும்
வளமலர் களையென வழங்கப் பட்டன
* விளறருந் தகையரு மிடைந்தொ ருத்தர்பால்
தளர்வுசெய் வாரெனிற் ருழ்க்கற் பாலரே. (கூகூ)

அரிய லார்ந்த வனந்தரு ளத்தினன்
மருதம் பாடும் வயற்றலை யாடவர்
பருவங் காட்டலும் பாய்களை கட்பச்செல்
கரிய வாட்டடங் கண்ணிய ரெங்கணும். (க00)

பணைம லர்க்களை பற்றிப்ப றித்தலும்
பிணைய னம்பெடை யோடிரி வுற்றன
விணைம லர்க்குல மென்னக்க வற்றுவார்
துணையு நம்மையு மென்றுது ணிந்தென. (க0க)

செங்கை தாடித லைக்குய மானனம்
பொங்கு தாமரைப் போதெனற் கேற்புறப்
பங்க மோடு பயின்றன கட்டுலாம்
அங்க ணுற்றுக்கா லாட்டியர்க் கென்பவே. (க0உ)

பகைமை தோன்றப் பறித்தடு காலையும்
முகைஞெ ரிந்தமு டிப்பன மோப்பன
தகைக ளுண்பன சாத்துய ரேய்க்கினும்
அகைந லத்தனுங் காரமைந் தாரரோ. (க0ங)

மதுநு கர்ந்தம யக்கினர் பாங்குளார்
வதன மாதி களையென வௌவுவார்
கதிய தம்படை காய்பகை போற்செயும்
முதுமை யத்திர மூழ்குநர் போன்றுளார். (க0ச)

களையக் கைகளைப் பற்றுதொ றுந்தொழில்
உளையப் பூவென் றுளிமுகம் பாய்வன
விளைமட் டேட்டலர் வீதனி றுத்துமத்
தெளிவைத் தேறிய போற்சிறை வண்டினம். (க0ரு)

* வெளிறரும் - பாடபேதம்.

வயலிற் பாய்வன மாதர்வி ழிக்கயல்
வயலி ருங்கயல் வாண்முகம் பாய்வன
அலரிற் பாய்வன வாரள கத்தளி
அலரின் வண்டள கத்தலர் பாய்வன. (கOசு)

எள்ளுங் காற்கிரிந் தாங்களை ஞெண்டுபோம்
பள்ள நீரிற் பகட்டுவ ரால்புகும்
அள்ளல் கூர்ம மழுந்தும டர்த்தெற
கள்ள வம்புயங் கங்கிற்க விழுமே. (கOஎ)

கமலஞ் செங்கழு நீரனிச் சங்கமழ்
குமுதம் வள்ளை கொடிவிடு சைவலம்
அமிழ்த மென்மொழி யாற்றுக்கா லாட்டியர்
தமது மெய்ப்பினல் லாற்றலை யில்லையே. (கOஅ)

உறுப்பி னுக்கின மாயொளிர் யாவையும்
கறுத்த டர்த்த கடைசியர் புன்முதல்
இறுத்தெ றிந்தன ரீண்டினஞ் சாடுவோர்
வெறுத்தற் கஞ்சுவ ரேமற்றை வேற்றினம். (கOகூ)

மதுநு கர்ச்சிபின் வாண்முகஞ் சேர்ந்தன
கதுவு நீரிற் கரங்கள்வி ளர்த்தன
செதுவ தட்டரு டைம்பயிர்க் கீத்தலாற்
புதுமை யீரொளி பூத்தன போன்றன. (ககO)

அன்னத் தோடக நாணவொ துங்குபு
கின்ன ரத்தொகை பன்ரக்கி ளந்துபோய்
நன்னர்த் தம்வயி னண்ணுவ ராபவே
முன்னிப் பண்ணை முழுக்கனை கட்டுளார். (ககக)

சூறை யாட்டயர் வார்தொலை வெய்தலும்
பாறி ஞேர்படர்ந் தாங்குப்ப டுகளை
கோறல் செய்தவர் நீங்கலுங் கொள்மெனர்
சேற றுவயற் செற்றின புள்ளெலாம். (ககஉ)

ளைகள் சீப்புக் களைதொழி னீவுதல்
நெய்க டிப்புன லாநில வுந்தலை
செய்க ளாகத் திருநில மங்கைதன்
மைக ருங்குழ லாவள ரும்பயிர். (ககங)

ஒளிகண் மாய்ப்ப வொலிதெங்கு பூகதம்
துளிமை மாய்ப்பன வாழைதொ குங்கழை
வளியின் மண்டில மாய்ப்பன வென்றுதாம்
களிறு மாய்ப்பக் கதழ்ந்தெழும் பூம்பயிர். (ககச)

எழுந்துவளர் பசும்பயிரின் றோற்ற நோக்கி
யெமைப்பொதிந்து துவக்கியுடன் முழுதுஞ் சால
அழுந்திநனி கண்டுதி யாக்கு மீதென்
றஞ்சியிடை மடக்கும்வகை யகத்து நாடிச்
செழுஞ்சுவைத்தெள் ளமிழ்தகிர ணங்க டம்மாற்
செறிகருப்பக் கணமுறுத்து வளரா நிற்கும்
விழுங்கிருட் பிழம்புமுரஞ் சொரிகான் றெங்கும்
வெறிகளுற்றுங் குமுதமகட் புணருஞ் செல்வன். (ககரு)

களபநெடு வாய்க்கிளைக்கு மிளங்கோ டென்னக்
கவவுமடல் கிழித்தெழுவெண் கதிர்க ளெல்லாம்
வளர்திறங்கண் ணகன்புடவி முழுது மான
வல்லவுண னெண்ணிறலம் வதியப் பெற்றங்
களவையிடற் கரியபிரான் வரத்தி னற்று
லங்கநிறை யுரோமமெல்லா மமரர் கோமான்
உளநடுங்க வயிரநுதி யீட்டி யாக்கி
யும்பர்பொதிர்த் தடநெடுகு ழக்க மானும். (ககசு)

உடன்முழுதும் பலயோனி தழுவி யெண்ணி
லொண்டொடியா ரோருருக்கொண் டிருந்தா லன்ன
அடர்பசும்பொ னுலகிறைவன் செய்தி கேளா
வறியாது போர்முயன்று மந்தோ வென்று
தடவுமனத் தெழுஞ்சமழ்ப்பா லொளிமேவ றுயக்
தனிப்படைக டலைபிறங்குந் தன்மை போலும்
மடல்கிழித்து விசும்பெழுந்த கதிர்க ளெல்லா
மரகதத்தி னொளிதழைத்து வணங்குந் தோற்றம். (ககஎ)

மன்னுசிவஞ் சதாசிவனென் றுடலம் வெண்மை
வாய்ந்தீச னெனநீல வுருவம் பூண்டு
பின்னரர னெனச்சிவந்த வடிவந் தாங்கும்
பெற்றிமைபோல் வித்துமுளை வெண்மை யாகி
நன்னர்மர கதவொளியின் பயிரா யோங்கி
நயந்ததற்பின் செம்பொனிற வயக்க மாண்ட
சொன்னும்விளை வாய்ப்பழுத்து நாளுந் தாழ்ந்த
குழவிபயந் தவர்மணிப்பூண் கொங்கை யென்ன. (கஎஅ)

பரவுசிவ ஞானமுனை ரடியார் செங்கைப்
படுத்தபொருள் பெரும்பயனைப் பயக்கு மாபோல்
விரவுமுழ வர்களளித்த சிலகொண் டாற்ற
வியன்பணைகள் பெரும்பலனு விளைக்க சாலி
மரகதமேல் லுருத்தணந்து நவர மேனி
வயங்கிபறம் பற்பலவும் வளர்க்கு மாற்றால்
இரவுவளங் கதிர்ச்சடிலக் குழகன் பாங்க
ரிருந்தருளு முமைமாதும் புரையு மன்றே. (கஎகூ)

உடல்கருவி புவனமுறு போக மெல்லா
முடங்கிலைந்துஞ் சிவன்றேற்ற மொன்றே காணும்
மடனகன்ற சீரடியார் நுகர்ச்சி யாது
மருவாமை மொழிந்திற்கும் வாய்மை பொய்ப்ப
இடனகன்ற தளைகளொடா றும் விளைந்த சாலி
யிரும்புனல்வேண் டாமைமொழி பருவ நோக்கித்
தடநெடுந்தோ ளுழவரெல்லா மண்மி யாத்த
தண்புனலைக் கவிழ்த்துணைக்குந் தொழிற்க ணின்றார். ()

ஆக்கும் பொழுதாக் கிபனிக் குலகம்
போக்கும் பதநேர் தலும்போக் குமருள்
தேக்கும் பரநேர் விளைவொந் தெநெல்லார்
தாக்கும் வகைகண் ணினர்தார் குவரால். (கஅக)

தகவா யினுந்தா மளிசெய் தவென
முகநே ரெதிர்வுத் தானுமுன் னலர்மற்
றுகவீழ் விளைவிம் பருறந் தெவரும்
இகவா ளினிறுத் தனர்பின் னிடுவார். (கஅஉ)

விளைவைத் தடிவார் வளைமீன் கமடம்
உளையக் கொலைசெய் தொருபா லிடுவார்
திளைநல் வினையார்க் கொருசெய் தொழிலில்
கிளைபல் பொருள்வாய்த் திடுகேண் மையவே. (கஉங)

வயன்மீட் டுமெழுந் தமலர்ப் புதல்கள்
குயவாய் விளைவோ டுகுறைந் தனவால்
பயில்பங் கமளா யலர்பட் டவர்பால்
துயரே பலகாற் றுறுவிப் பர்களே. (கஉச)

நிலையா யெழுகா லிருந்தார் நிகரும்
சிலைபோ லிருந்தே துயில்வார் சிவனும்
தலைதாழ் தருகாற் றடிவுற் றிடலும்
அலையாப் படைகொண் டவரொத் ததரோ. (கஉரு)

குறைத்தபூங் கதிர்ச்சாலி கொடுபோந்து களனெங்கும்
செறித்திதனைப் பலவாற்றுற் செலுத்தறத்தி னுயிர்துறக்கம்
இறுப்பதுவேண் டாவிதனு னெய்துவா மெனவுளத்தின்
அறுத்தவர்போ லுழவரெல்லா மைதுநெடும் போரிடுவார். ()

விண்ணாறுத்து மேக்கிவர்ந்தார் வியன்றுறக்கத் தவர்மகளிர்
அண்ணன்முலை முயக்கன்றி யறியாமை யெதிர்நோக்கிப்
பண்ணரிய தவந்தானப் பயப்பாட்டி னுடும்விளங்கும்
மண்ணகலா ரறிஞரென வல்லையவ ணுற்றிழிவார். (கஉஎ)

இவற்றின்வழி யீங்கெவரு மிவர்வரெனப் பலகோளும்
தவச்சிதர்ப்ப வைகறைறுந் தகைந்துரிஞ்ச் செலனுேக்கிக்
கவற்சிபிமை யார்க்குறுத்தல் கடனன்றா லெனக்கதிர்ப்போர்
அவற்றையெலாந் தணித்துழவ ருருந்தொடக்குக் கடாவிடுவார்.

தென்புலத்தார்க் கெதிர்முறைசெய் செயல்போலத் தென்றி
தன்பகட்டுக் கினமான தாங்கள்செய றக்கதென [சைக்கோன்
முன்புவய லிடனுக முன்னிவிளா வியவீண்டும்
இன்புறுக்குங் கதிர்த்துகைப்பி னிடனேர்பு திரிந்தனவால். ()

செயற்றலைநின் றுழப்பவர்க டேக்கெறிவ ரெனுமொழிக்கண்
அப்பர்ப்பதுமுண் டேதொடக்கி படித்துகைப்பக் குலாலன்வினை
இடக்குநிகி ரிபிற்பெயர்கா லிருங்கதிர்கள் வுபுகுநட்டு
வப்ற்றடக்கி யுடல்விக்கி மதப்பனவன் பகட்டினங்கள். (கரு0)

சுற்றமெலாம் வேறுக்கித் தொடர்ந்தவரை போகிருத்தும்
நற்றவர்போல் வைப்பதடி நவைதுவரத் தணப்பித்துக்
கொற்றவனு தியர்க்களித்துக் குலாவிபபன் டிபிற்கொடுபோய்
முற்றநெடுங் கூடுநிலன் முதுகுளைய வுறுத்துவரால். (கருக)

வித்துணக்க லொருபாலாம் வெறுத்தவரி சனமிஞ்சித்
தொத்தெடுப்ப தொருபாலாஞ் சுவைக்கரும்பு தடிந்தாலை
வைத்தடுவ தொருபாலாம் வார்கமுகா திபிற்குலைத்த [றும்.
கொத்திறுப்ப தொருபாலாங் குளிர்பணைத்தண் ணடைகடொ

மங்கலத்தின் பெருமகிழ்வும் வருபுனலாட் டயர்வியப்பும்
கொங்குபிர்த்த மலர்ச்சோலைக் குலாய்நுகருந் தனிநயப்பும்
திங்கடொறுந் தேவகுலச் சிறப்பெடுக்கு மிகுகளிப்பும்
பொங்குவன வூர்கடொறும் பொலிதருமாந் தருக்கெல்லாம். ()

பரத்தைமையாற் கணவருடன் பாவையர்கள் புலந்தொழிக்கும்
வரத்தகலா மலதேனைக் கலாம்வருவ தறியாதங்
கிரக்கவுறு வார்க்களித்து மிடருழப்பார்க் கிடர்துமித்தும்
புரக்கவிரங் குவதன்றிப் புகாதுயங்கி யிரங்குவதே. (கருச)

தணந்துபரத் தையர்மாட்டுச் சார்காலு மூடலினும்
உணர்ந்துணர்த்தும் பாணியினு முலவாமை யெழுநினைவு
புணர்ந்ததனை தியறெரித்தாற் போலமதன் கணைபாகி
மணங்கமழ்பங் கயமலர்கண் மரீஇத்திகழுந் திணைமருதம். ()

நெய்தல் :

விருப்பின் மீன்கவர் விளைஞர் கோட்சுறு
மருப்பி னிடறும் வருநன் மாண்புணர்ந்
தொருப்பட் டிம்புன லம்பற் போற்றிநம்
கருத்து வாய்ப்பது காண்க டற்புறம் (கருரு)

கிழக்கு மேற்கெனக் கெழுமச் செப்பலால்
கிழக்கு மாதிரக் கிழவன் பண்ணைசூழ்
முழக்கு நீர்க்கடன் முதல்வ னனது
வழக்கு மேற்றிசை வருணற் கென்பவே. (கரு௭)

புரையில் புன்னைகள் பூசை நீர்க்கடல்
அரையற் காற்றுவா னமைத்தல் போன்மெனந்
திரையொ துக்கிய தெய்வச் சங்கினுள்
விரைம துப்புனல் வீயு குப்பன. (கருஅ)

பொய்ம்மை யண்ணல்பாற் புகன்ற தீங்கெலாம்
மைம்ம ணிக்கடல் வைக லும்படிந்
தம்ம நீக்குமா றடுத்த போன்றன
விம்மு தேமலர் விறந்த முண்டகம். (கருசு)

தடித்தெ ழுந்தொறுந் தாழை பூப்பன
அடுத்த தண்கட லண்மி நீர்முகில்
எடுத்த செல்வமற் றிஃதெ னுவுளம்
மடுத்த காதலின் மகிழ்ச்சி கொண்டென. (கசய)

தாழை பூவொடு தழைந்த முன்னெலாம்
ஞாழல் வீத்திர ணன்று குப்பன
வாழி வாளொடு வளைந்த கள்வர்முன்
வீழ ணித்தொகை வீசு வாரென. (கசக)

கலவி னர்பழி கரக்கு மேதைபோற்
குலவு நாகமுங் கொங்கு ஞாழலும்
நிலவு கைதையு நெய்த லுங்கடற்
புலவ றக்கடி போர்ப்ப வெங்கணும். (கசஉ)

இழிவு ளாருளு மேற்ப வர்க்கெலாம்
அழிவி லாவர மருளு வாருளர்
கழிபு லாற்கருங் கடல கன்றுறை
முழுகு வோரைவான் முன்னு விக்குமே. (கசங)

தெள்ளி யோர்ப்பொருஞ் செயற்கு விஞ்சுறு
உள்ளு வான்பொரு ளுதவு பூங்கடல்
தொள்ளை யோர்ப்பொருந் தொடுதற் கேற்புறு
அள்ளு நீரெழு யார்வக் கேணிகள். (கசச)

கருவு யிர்ப்பன கங்கு டிப்பன
மருவி னத்தினை வாய்ம டுப்பன
உருகு நோக்கின னுவப்ப மீன்குலம்
உருவ மாதிக ளுறழ்வ காட்டுமே. (கசரு)

இப்பி வாலிடம் புரிவ லம்புரி
தப்ப ருஞ்சலஞ் சலங்கள் பன்முறை
பப்பின் முற்றிய பாஞ்ச சன்னியம்
எப்பு ரிசனந் திறைவ னுக்குமே. (கசசா)

விலங்கித் தாந்திரை விரைந்து வேறுபல்
பலங்க ளிற்பொருள் போக்கி யேற்றுலாம்
கலங்கள் காழ்வினை கழிப்பி னார்ந்துசெல்
அலங்க லாக்கையி னாவி போன்றன. (கசஎ)

துப்பு நித்திலத் தொகைகள் சங்கினம்
உப்பு மீனமு முயர்த்த வாடவர்
மைப்பெ ருங்கணார் விலைபின் மாற்றுவ
ஒப்பின் றெப்பன வுருவு போலவே. (கசஅ)

சிரி யோர்பலி தேடி யேற்குமக்
காரி யீதுணக் கடனன் றுலென
ஆர வன்முதோ றகல வோப்புவார்
ஈர மீனுணக் கேந்து கொங்கையார். (கசகூ)

நீங்கு காதலர் நீண்ட தேர்வழி
பாங்கின் மாதரார் பார்த்தங் காற்றுதல்
தேங்கு நீர்க்கட றெரிந்து கட்பகை
தூங்கி நீராந் தூர்ந்த முன்னுமே. (கருo)

துணைவ னீங்கினர் தொழுதிப் புள்ளொடும்
அணையும் வண்டொடு மலையு மீனொடும்
புணரு மின்னலிற் புலம்பன் மேயினர்
உணர்வித் தன்னவற் றுரைகொள் வாரென. (௩௫௧)

சாத லன்னதோர் தளர்வு செய்தம
நீதி காட்டிய நிகரில் பூங்குழைக்
கோதை வார்சிலைக் குமரன் கூர்ங்கணை
யாத னீலமங் கணிந்த நெய்தலே. (௩௫௨)

மன்னு நானில வரைப்பி னைந்திணை
சொன்ன வாறினிச் சொற்ற நானிலம்
முன்னி யொன்றினோ டொன்று முற்றிய
அன்ன நீர்மையு மறைய நின்றதே. (௩௫௩)

திணைமயக்கம் :

வரைத்தி னைக்குர னுகர்கிளி கொல்லையின்
வளரிறுங் கினுக்கேக
நிரைத்த கொல்லையிற் சொன்னலூண் வாரண
நெடும்புனத் தினைக்கேகிப்
புரைத்த தாயினும் பெற்றது புல்லிதாப்
பெறுததிற் புகலாமென்
றுரைத்த நன்மொழி புதுக்குறும் விம்மித
மோங்குவ தொருபாங்கர். (௩௫௪)

மல்லன் மந்திரந் தளைத்தென முழைதொறு
மணிப்பணி யசைவற்று
முல்லைத் தீங்குழ னுகர்தர மானமா
முதிர்புதன் மயிர்யாப்பச்
செல்லு றுதவ ளிற்றல்போற் றினையுணச்
செல்லுறு ப்தநோக்கிப்
பல்லி னர்க்கொடி மாதவி நறுஞ்சிழற்
பயில்வது முளதாங்கண். (௩௫௫)

பூரி யோர்குழாஞ் சீரியர் சீரியோர்
    பொதியிற்பூ ரியர்சேரில்
சேரு மவ்வவ ராகவே மதித்திடப்
    படுவராற் செறிபண்ணை
வாரு நாகவல் லிகளூராய்க் கறியென
    மலைக்கறி யுடன்மேவும்
கூரும் வெள்ளிலை யுடனது வெனக்கறி
    கூடுவ தொருபாங்கர். (௧௫௬)

வேழ மென்றுதன் பெயர்கொளத் தகாதென
    வெகுண்டகன் பணையண்மி
வேழம் யாவையும் வரைத்தலை வேழங்கள்
    வீத்துணப் பகடென்ன
வாழி தன்பெயர் கொண்டதென் னெனச்சினை இ
    மதமலை வறங்கூர
வாழை யாதிகற் புகுந்திருங் கடாவடும்
    வனப்புமா யிடைமல்கும். (௧௫௭)

பரந்த பன்னதி மடுப்பினு மமைவுறாப்
    பாழகட் டினைக்கார்கோள்
இரங்க மாலைவெள் ளருவியாற் குழிப்பமேக்
    கெழுவரை வரைதன்னைத்
தரங்க நீள்கரத் திரள்களாற் சிதர்படத்
    தடவுரத் தெதிர்ந்தோச்சிச்
சுரந்த வோகையிற் பெருங்கட றெழித்திடுந்
    தொடர்புள தொருபாங்கர். (௧௫௮)

காந்து நாகத்தின் மணிகளும் வயிரமுங்
    கனையரு வியினேங்கல்
ஏந்தி நீள்கடற் களிப்பவீர்ம் புணரியு
    மிலங்குவித் துருமத்தோ
டார்ந்த நித்திலந் திரைகளி னடுக்கலுக்
    களித்திரு பெருவேந்தர்
சேர்ந்த போதுசெய் வரிசைகள் காட்டுமத்
    திருவுமா யிடைமன்னும். (௧௫௯)

குரும்பை மென்முலை தோன்றுமுன் பாளையங்
குரூஉத்துகின் மிசைபோர்த்திட்
டரும்பி முன்வரு காலது நீவுவ
தழகெனப் புறவத்து
விரும்பு முல்லைகள் சிரிப்பநீர்ப் பழனத்து
விறந்தநெட் டிலைத்தெங்கு
பெரும்ப ழங்களாற் றளவினைச் சிதைத்திடும்
பிணக்குள தொருபாங்கர். (௧௬0)

கேழ்த்த பொன்மலர்க் கடுக்கைசூழ் மாதவிக்
கிளர்கொழுந் திருண்மேகம்
தாழ்த்த சாகைய வயன்மரு தினங்களைத்
தாவவந் நிலவேழம்
சூழ்த்த நீள்கொடி வயலைமென் கொழுந்துக
டுறுவனத் தெழுபூவை
ஊழ்த்த பூஞ்சினை காய்ப்பரத் தையர்கருத்
துறழ்வளங் களுமாங்கண். (௧௬௧)

புலவு வீசுதற் கஞ்சிநா சியைக்கருஞ்
சாந்திறுற் புதைத்தன்ன
சுலவு காரளி யிமிர்குமிழ் காட்டிடத்
துறுவன மவண்மாதர்
கலக வாள்விழி மானடற் கஞ்சுபு
கண்கண்மூ டியதென்ன
அலரு நீலங்கள் பகற்கழி குவிதரு
மழகுகாட் டுவதோர்பால். (௧௬௨)

மாய ஞகிய மீனந்தன் வரைப்பிடை
வதிதரப் புகுந்தாங்கு
மேய வாழியி னெழுந்தமீன் புறவத்து
விரைக்குறுஞ் சுனைவீழ
ஏய பூஞ்சுனை மீனமன் னதனிட
மெதிர்கொளக் குதித்தோடிப்
பாய வேலைநீர்ப் புகுந்துலாய்த்
திரிதரு பரிசுமவ் வுழித்தாகும். (௧௬௩)

கலவர் மீன்படுத் தெழுப்புசாப் பறையொலி
கறங்கறீ தெனத்தன்னுள்
அலவர் சாலிகொய் தண்ணுமை ததும்பொலி
யடக்கிமே லெழநோக்கிக்
குலவு நீணதிப் பழனமென் றுறைப்புனல்
கூர்ப்புறக் கடலேறி
நிலவு தன்னிடத் தடக்கிடு மயக்கமு
நீடுவ தொருஞாங்கர். (கரு௪)

வாங்கு செந்நெலின் கதிர்கவர்ந் தினக்குரீஇ
மகரநீர்க் கடற்பாங்கர்
ஓங்கு புன்னையிற் கொறிப்பவங் குணக்குமீ
ளெய்யெனக் கவர்ந்தோடித்
தேங்கு நீர்ப்பணைக் காஞ்சியிற் கொடியினஞ்
சேர்ந்துதம் பதிநீங்கிப்
பாங்கு வேற்றிடம் புகுங்கொடி போரெனப்
பயில்வது முளதாங்கண். (கரு௫)

குரும்பி தேரிய முதையலூர்ப் படப்பையுங்
குன்றினெண் குகள்செல்ல
இரும்பு லாரிய புனம்வயற் கொல்லையா
னின்றகன் றுகள்செல்ல
அரும்பு மூசிய குறுஞ்சுனை கற்சுனை
யாவிவண் டுகள்செல்ல
வரம்பி லாரிமை யாரியன் முறைதெரி
வயினெனக் கலப்போர்சார். (கரு௬)

வேழம் வாய்திறந் தெழுமணி புறநகர்
வேலையு முரம்பாக்க
ஆழி வீசிய மணிகுளஞ் சுனையவ
லடவவை வயன்மாதர்
கோழி யோர்சிய குழைபடக் கிழிந்தகுன்
றகத்திரூல் புன்னுக
வாழி தேத்தடை யருவிகள் பெயர்த்தலை
வாயிடும் வளஞோர்சார். (கரு௭)

கான வாரணங் கழனியுங் கானலுங்
கலாவுறக் கடிநல்லூர்த்
தான வாரணம் பாக்கமும் பாடியுந்
ததைதரத் திரைமுந்நீர்க்
கூன வாரணங் கொழுபுனற் கால்களுங்
குரைப்பருக் காணியாற்றுப்
பேன வாரமுந் தவழ்ந்திட மிகுவளம்
பிணைந்ததா லொருமாடு. (கசஅ)

வள்ளி மௌவனீள் வயலைதுப் பிலதைகண்
மலர்விரி கணிகொன்றை
கள்ள வஞ்சிநா கத்தினுட் டங்கிலக்
கடிமர மொரீஇமூன்றும்
நள்ள மீப்படர்ந் தொருவழிக் கோத்திர
நண்ணினர் தமைநீவி
ஒள்ளி யோர்ப்புணர் மாதர்போன் றுறுவள
மொருமருங் குளதாமால். (கசகூ)

இனைய வாறுபல் வளங்களும் விராவிய
விடங்களு ளுவராதி
புனையு மாழிதன் னிழிவறிந் தகற்சியிற்
போற்றிநின் றிடக்காணும்
வனைக லாப்புகழ்ப் பழனமு மருங்குற
வள்ளிநா யகற்றுங்கி
வினையெ லாந்தபும் விலங்கல்விற் றிருப்பது
தணிகையந் தலமாதோ. (கரு0)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்—கஅசு.

திருநகரப் படலம்

திருவி ளங்கிய வனப்பினி லறிவினிற்
றிறத்தினி லருடன்னில்
ஒருவர் தங்களை யுயர்த்தமுன் முருகனை
யுவமையாக் குவரன்னான்
பொருவில் வள்ளியொ டாடிட மாகிய
புகழ்த்தணி கையும்யாங்கும்
ஒருந கர்க்கணி யுயர்த்தமுன் னுவமையா
வுரைப்பதா லெவராலும். (௧)

ஓங்கு பன்மறை யாதிபின் முதலெழுத்
துறுபொரு ளுணர்கல்லாத்
திங்கு தேர்ந்துவன் சிறைப்படப் பட்டவன்
சிருட்டியி னுளதாயின்
பூங்கள் வார்குழல் வள்ளியொ டாடுதல்
புகன்றிடா னதனான்முற்
றாங்கி வையகம் படைப்புழி யறுமுகன்
றான்படைத் தஃதொன்றே. (௨)

குண்டு கண்ணபேழ் வாயின வீங்கிய
குடவயிற் றினபூதம்
மிண்டு தேவர்க டலைக்கல னராத்தொடை
வியன்புயக் கணநாதர்
மண்டு வெள்ளியங் குன்றுபோல் வாசெனின்
மழவிளங் கதிர்கோடி
கொண்ட மேனியி னமரர்சூ ழித்திருக்
குன்றமொப் பதுமுண்டே. (௩)

சங்க மேந்திய தலைவனும் பிரமனுஞ்
சதமகத் திறையோனும்
பொங்கு தந்நக ரொழிவள முழுவதும்
புகுந்துபோற் றுபுவாங்கி
அங்கண் வைகினர் வாழலுற் றுறெனி
லறுமுக னரசாளும்
நங்கள் காவியங் கிரிவள மொன்றொடு
நாட்டவும் படுமேயோ. (௪)

புல்லி தாகிய பொன்னக ராதிமேற்
பொருந்துவ தடாதென்ன
வல்லை நூறிய வெழுவதோர்ந் தித்தலம்
வகுத்துழி வரைகீண்டோன்
செல்லு றுவகைப் பலவரை யாப்புறச்
சிவணுவித் தாற்றுவென்
றல்ல னுக்குபன் மணிச்சிலம் பிடைப்படைத்
ததன்றலை யமர்ந்திட்டான். (௫)

பரவு காஞ்சியிற் பற்பல விம்மிதம்
பணித்தவ ணொழியாமை
அரவ மாலைய னமைந்தது முலகெலா
மழிப்பமேக் கெழும்பௌவம்
விரவு றுதயல் விலக்கலுங் குருமொழி
விளம்பிய விடனுமிக்
குரவ னீள்வரை யெல்லையி னிருந்தவக்
கொள்கையைக் குறித்தன்றே. (௬)

ஓவ வம்பல மிரசித வம்பல
மொளிர்பொனம் பலங்கண்டோர்
பாவ நுங்கொளி யரதன வம்பலம்
பதமெடுத் திறையாடல்
மேவ வஞ்செவிக் குருமொழி வைத்தவன்
வியன்றணி கையை நோக்கின்
சாவ வவ்வுழித் தென்றிசைக்
கடவுளைச் சாடுதற் கருத்தன்றே. (௭)

வார ணப்பிரான் மணிநகர் துறக்கமே
மணிப்பொருட் டலர்வாழ்க்கை
ஆர ணப்பிரா னணிநகர் சத்திய
வுலகமே யராப்பள்ளி
நார ணப்பிரா னகர்கள்வை குந்தமே
நன்றெழுந் தார்த்தாடுங்
கார ணப்பிரா னகர்சிவ லோகமே
கரைந்தவத் தலைமாதோ. (௮)

புடைந கர்த்தலை யசுத்ததத் துவமெனப்
பொலிந்தது வளஞ்சான்ற
இடைந கர்த்தலை யிலங்குசுத் தாசுத்த
மெனப்பொலிந் தஃதுள்ளால்
மிடைந கர்த்தலை சுத்ததத் துவமென
விளங்கிய தவைமூன்றும்
உடைய தத்துவ மவைகடந் தொளிர்வதொத்
தோங்கிய துயர்குன்றம். (௯)

ஆய பல்படை யாதிக ளாக்கலிற்
புடைநக ரயன்போலும்
மாய மென்மொழி மயக்கியா டவர்துனி
மாதரை யுயிர்காத்து
மேய போகங்கள் விளைத்தலி னிடைநகர்
விண்டுவொத் திடுமுற்றோர்க்
கோய வின்னல்க ளறன்கடை துடைத்தலி
னுண்ணக ரரனேரும். (௧௦)

அடுத்து ளோரினைப் பலர்கயப் பொழில்களா
லணுக்கலா லரன்போலும்
மடுத்த பாணொழிற் புடைநகர் மாதரார்
மறைத்துநல் கிடுமின்பம்
தொடுத்த காதலி னிடைநக ரீசனைத்
துணையும்வேட் டனதுய்ப்பக்
கொடுத்து மேவலி னுண்ணகர் சதாசிவக்
கொற்றவன் றனைநேரும். (௧௧)

முழுது ணர்ந்தநித் தியர்தமக் காயினு
முழுவதுஞ் சொலப்புக்கால்
பொழுதின் றுய்விடு மாதலின் மூவகைப்
புரவள மெழுகூற்றில்
பழுதில் பல்பவ மெண்பத்து நான்குநூ
றுயிரம் பட்டாங்குக்
குழுமி நின்றிடு மவற்றுளுஞ் சிலவினிக்
கொண்டிவ ணுரைப்பாமால். (௧௨)

அலங்குகதிர்ச் செழுஞ்சாலி கோழரையை
மறைத்தலின லலர்பூஞ் சோலைக்
கிலங்குமணி மேகலையா மிணர்த்தபொழில்
பாம்புரியோ டெழுந்த நொச்சி
நலங்கிளரு மரைமறைத்து நிற்றலின
லதற்குடையா நாம விஞ்சி
விலங்கலுயர் தடவரையை மறைத்தலின
லதற்குடையாய் விளங்கு மன்றே. (௧௩)

துன்றுகதிர்ப் பசுஞ்சாலி படிக்குயர
வதற்குயர்ந்து சோலை தோன்ற
மன்றல்கமழ் பொழிற்குயர்ந்து மதிறேன்றும்
பெருங்காட்சி வள்ளி பாகன்
வென்றகழ லெழப்புகுமெய் யடியவர்கண்
மனமிவர்ந்து விலங்கல் சேர
ஒன்றுமணி பலகுயின்ற சோபான
மடுத்துயர்ந்த வோக்கங் காட்டும். (௧௪)

வளச்சாலி மலர்ப்பொழின்முன் றலைவணக்கு
மலர்ச்சோலை மதின்முன் காய்த்த
தளிர்ச்சாகைத் தலைவணக்குந் தடமதினீள்
கிரிமுன்மிசை தரித்து வானம்
அளப்பான கொடித்தலைகள் வணக்குமருஞ்
சாதிமுன்னோர்க் கடுத்த பின்னோர்
திளைப்பான மகிழ்சிறக்க முறைநின்று
தலைவணக்குஞ் செய்கை மான. (௧௫)

கொடியனவே குளிர்போதும்புங் கொடியனவே
 யிஞ்சியுங்கோ புரமுஞ் சாலக்
கொடியனவே பிவைமுறையாற் கொழுங்கண்மடுத்
 தலர்தூற்றுங் குறுகார் சேரின்
அடிபெயரா தவ்வழியே தலைதுமிக்கும்
 பொறிபடைக்கு மலரி யாதி
மிடிதுளக்குந் தேவர்தமை யாறலைத்துக்
 கலக்கநனி விளைத்துத் தட்கும். (௧௬)

கடியனவே யகன்வயலுங் கடியனவே
 தண்டலையுங் கயமுஞ் சாலக்
கடியனவே பிவைமுறையா லுழுதுழக்கிப்
 புண்படுக்கக் கலங்கு மாதர்
அடிபெடுத்திட் டுதைத்துவைது கட்டிமணி
 வாய்க் கவ்வி யயிற்க ணேக்கிப்
பொடிமதுப்பல் வளம்பறிக்கப் படுங்குடைந்து
 மாசுறுத்தப் புலம்பு மன்றே. (௧௭)

பூத்திருந்தும் புனற்றடங்கள் யாவரையுந்
 தோய்ந்துபுகழ்ப் பொருளு மாக்கும்
காத்திருந்தும் கடிமலர்கள் கமழ்நறுந்தேன்
 சோர்வுடைத் தாய்க் களிப்பு மாக்கும்
ஏத்திருந்தும் வயவர்சிலை யெதிர்ந்தவர்தம்
 முயிர்வாங்கி யிசையு மீட்டும்
பாத்திருந்தும் புலவர்குழா மொருதலைமான்
 றனைமணந்து பழியுந் தீரும். (௧௮)

ஆழ்ந்துகிடந்துங் கரப்பதகக ழன்றேனை யறிஞரினி
 தமைத்தவருஞ் செய்யுடானுந்
தாழ்ந்துகிடந்தும் புகழத்தக்க மைந்தர்தடங் கரமன்ற
 வரறஞ்சா னெஞ்சந் தாமும்
போழ்ந்துகிடந்தும் புனைவலை யன்றேனைப்
 பொருநளிற்றுக் கோடுகளும் பொழிலி னுள்ளால்
வீழ்ந்துகிடந்தும் முயர்வாலை ரன்றேனை
 ளிபனகரும் வெறுத்தபொருள் பலவு மன்றே. (௧௯)

நகர மூன்றினும் விராய்த்தொடை படுப்பன நாடித்
தொகையி னுற்சில வுரைத்தன மினித்தொகு நகருள்
வகையி னுற்சில வேறுவே றுரைப்பது மதித்துப்
புகரி லாப்புடை நகர்வள முந்துறப் புகல்வாம். (உo)

புறநகர் :

கூவி ரத்தடந் தேர்கடாய்க் குமரர்கள் பயிலும்
தாவி லெல்லையை சக்கரங் குழித்தவா றொழுங்கு
மேவி யிந்நகர்க் குமரரை விண்டவர் நகரி
ஏவ நன்றுழப் படுவதென் றியம்பலொத் துளவே. (உக)

பரும நின்றுகு மணிபரல் சொரிவதாப் பகட்டின்
அருவி மும்மதம் விலாழிநீ ராவடி மிதித்தல்
உருவ வன்மர மிடிப்பதா நிலம்வலி யுறுப்பார்
விரவி நின்றவச் சூழலொத் துளசெண்டு வெளிகள். (உஉ)

வற்க மிட்டவாம் பரிபயில் வன்னில மவற்றின்
அற்கும் வன்குர மகழ்ந்தொளி ரரைமுழுச் சுவடு
விற்க லைக்குழ மதிமுழு மதியென விளங்கப்
பொற்க லைக்கடி தடங்குறி பொறித்தன போலும். (உங)

கட்டும் வாரினர் கழலினர் காளையர் கதித்து
முட்டும் வேல்சிலை நாந்தக முழுதுங்கல் லூரிக்
கொட்டில் வாய்ப்பயில் வாரது குறித்தனர் நோக்க
வட்ட வான்பயில் விஞ்சையர் மனத்துளும் பயில்வார். (உச)

புரவி போம்வழி பொற்குலாஞ் சங்கிலிப் படலை
கரிகள் போம்வழி கதிர்ப்பணி யடுக்கிவீழ் காழ்கள்
இரத மூர்வழி யிணர்மலர்த் தொடைத்திரண் மாந்தர்
பரவு நீள்வழி பங்கயத் தாமமா நகர்க்கே. (உரு)

தண்ட மேந்துகைக் குஞ்சரம் வெளிறபுத் தேகும்
தண்ட மூற்றெழ வாக்கிய மும்மதத் தாரை
வண்டு துன்றலிற் புடைநகர் மாதரார் வயிற்றுக்
கொண்டெ ழுந்துநீண் மணிமயி ரொழுக்கெனக் குலவும். (உசு)

தோய்ந்து நீர்பரி திக்கிறைந் தலைந்து நிற்பர்
வாய்ந்த மாதவ ருண்டிட்ட வாமைபோன் மணிக்கைப்
பாய்ந்த நீருடன் முழுவது மெறிந்தும்பர்ப் பனித்துக்
காய்ந்த வேழங்கள் பின்புவாப் படுப்பன கமழ்நீர். (௨௭)

தடத்து நீர்த்திரைத் திரளுமத் தடத்துநீர் மடுப்பான்
இடத்து நீங்கிய வாம்பரித் திரளுநேர்ந் திரும்போர்
நடத்த மேற்செலு மாறுபோ லெழுந்துதாய் நடந்தங்
கடித்த போதவை படியர்போற் றலைபணிப் பனவால். ()

ஒற்றை பஞ்சகட் டிரதமு மொன்றலா தில்லாக்
கற்றை யங்கதிர்ப் பரிதித னுலகினைக் காய்வான்
உற்ற தொத்தன வருள்பல பூண்டபஃ றேர்கள்
முற்ற வள்ளுறீஇ முகில்கிழித் தெழுந்ததேர் நிலைகள். ()

கண்ணி றந்திவை போலடுங் கடன்வலாச் சமழ்ப்பால்
வெண்ணி றம்படை களிறுமொன் றல்லது மேவாப்
புண்ணி றம்படப் பொருமர சுலகடப் பொலிந்தாங்
கெண்ணி றந்தவுட் டளைத்தெழுந் தனவிபக் கூடம். (௩௰)

சுந்த ரந்தமக் கீட்டிய துரகதப் பிறவி
வந்த நாளிது வாலென மகிழ்ந்துமிப் பரித்தாங்
கந்த ரம்வரு மசுவதி நாடவழ் முடிய
மந்தி ரம்பல வகந்தழீஇ வான்றொடு மாடம். (௩௧)

கடக முள்வயிற் காட்டிய கூடங்கண் மிசையும்
கடகங் காட்டிய வென்பது கண்டுநந் தழீஇய
உடலும் வில்லின வும்பரும் வில்லின வென்ன
அடலின் விண்ணிவந் தெழுந்தன வக்கிர சாலை. (௩௨)

கிடந்த கூவிரங் கிம்புரி புரைசமத் திகைவார்
வடிவில் கூர்ங்கணை வாள்சிலை யாதியா நான்கு
படைப்பி றைப்பன வுறப்பெலாம் பண்பின பெற்றன்
அடையின் முற்றிய சேரிய மனந்தபா லவனே. (௩௩)

விஞ்சை வல்லவர் படைபெலாம் விறந்துமே வாதார்
நெஞ்சு துட்கெனும் புடைநகர் வளநிகழ்த் தினமேல்
அஞ்சி லோதிய ராடவ ரொடுமத னமர்த்தல்
எஞ்சு றாதபா சறைபெனு மிடைநகர் மொழிவாம். (௩௪)

இடைநகர் :

புளினமுங் குயிற்றுபொற் குன்றும் பொய்கையும்
அளிமல ரோடையு மலங்குய் யானமும்
களிபெறு மாடமுங் கலந்த நீர்மையால்
ஒளிவிசும் புலகினு மொண்மை மிக்கதே. (௩௫)

அவலெறி யுலக்கைபோ யதிரத் தாக்கலும்
இவர்குலைத் தெங்கிள நீர்கள் சிந்துவ
தவலருந் தாகநோய் தவிர வோச்சுவார்க்
குவகையி னளித்திடு முதவி போன்றன. (௩௬)

வன்மையி னிடித்திடும் வாசப் பொற்சுணம்
வின்மலி நுண்டுக ளெழுந்து மேவலின்
பன்மலர் பொற்கெனும் பரிசு தேன்விளைஇப்
பொன்மலர் மணத்தொடும் பூத்த போன்றவே. (௩௭)

கந்து கம்புடைப் பார்முலை கச்சுக
அந்தில் வீறுவ தம்மிணை யாகிய
பந்தொ றுப்பன பார்ப்பவ வாய்வெளி
வந்து தோற்றிய வண்ணங்கி கர்ப்பன. (௩௮)

வார்ந்த காதொடு மானுவ தென்றிழை
யார்ந்து ளாரலைக் கப்படு மூசலிச்
சார்ந்த மாதரைத் தாங்கிய நெஞ்சமும்
ஊர்ந்த லைக்கப் படுமென்ப தொத்ததே. (௩௯)

ஆட லம்மனை யவ்வளைத் தோளியர்
பாட லம்பசுந் தேன்பெருக் குந்தொறும்
கோட மன்ற குழைத்தலைப் பொங்கரும்
பீட மன்றனைந் தேறல்பெ ருக்குமே. (௪0)

பொன்ன ஞர்புகுந் தாடவி ரிந்துபோம்
அன்ன மீட்டு மணைந்தன வேற்றுமை
மன்ன லாற்றம வாழ்க்கைம லர்க்கயம்
துன்ன வென்றற் பாவிடர் சூழ்குமே. (௪௧)

எக்கர் மீதுமி ழைத்தபொற் குன்றினும்
நக்க தேனலர் நங்கையர் சூடுவான்
தொக்கி ருப்பன தொல்வரைக் கோட்டகம்
க்கு மஞ்ஞைநி ன்டன போன்றன. (௪௨)

தொண்டை வாய்மணித் தூநகை மாதரார்
வண்ட லாட்டயர் சூழல்கள் வந்தெதிர்
கண்ட காளையர் கண்ணொடு முள்ளகம்
விண்டி டாவகை மெய்ப்பய னல்குமே. (௪௩)

வடிவின் வென்றவ ளங்கொடி யீட்டமும்
மிடறு வென்றவி ரிதலைப் பூகமும்
மடந லார்திறை வாங்குவர் பாகடை
தடவு மாடமி ருந்தவை தாழவே. (௪௪)

ஊடி முன்னுமின் னுருடை மேகலை
விட மைந்தர்கள் வெய்தென வீர்த்தலும்
ஆட கப்பொடி யான்விளக் கட்டுந்தம்
தோடு வில்லிடத் தூன்மறைந் தூட்டுவார். (௪௫)

வீசு சுண்ணமு மென்மலர்ச் சுண்ணமும்
வாச மென்மலர் வார்மது வும்விரைஇத்
தேசு மிக்க திருநகர் கூட்டுமெய்ப்
பூசி நின்றபொற் பிற்றெனத் தோன்றுமே. (௪௬)

சோலை வாயினுந் தோப்புனற் றேக்குமான்
மாலை மார்பினர் மாட்டுநன் காட்டயர்
வேலை மாதரின் விழணி பம்புறல்
சோர மாநகர் கொள்ள நூ போன்றதே. (௪௭)

தோட்டுக் காதினர் சூழ்கலை யின்சுவை
கேட்டுக் கற்றசு வாகதங் கேண்மையிற்
கூட்டுக் கண்ணிருந் தோதக்கு றித்தவை
கோட்டுக் கிள்ளைகள் கொண்டுந டாத்துமே. (சஅ)

பூவை பைங்கிளி பூங்குயில் வண்டினம்
தாவு மந்தியும் யூகமுந் தத்தம
தாவி யந்துணை யோடும ளவளாய்
மேவி யும்பர்க்கும் வேட்கைபெ ருக்குமே. (சகூ)

ஏர்மி குத்தவி டைநக ரீதினி
நீர்மி குத்தநி ழற்கிடங் கும்பொறிப்
போர்மி குத்தபொன் னிஞ்சியுஞ் சூழ்ந்துநற்
சீர்மி குத்தவ கநகர் செப்புவாம். (ரு௦)

அகநகர் :

வேலவன்முன் விழுங்குகெனப் பணித்திடலும்
வீரமகேந் திரத்தை யுண்டு
சாலவத னிடத்தமர்ந்த தகுவர்குல
மேயழித்துத் தந்திட் டீங்கு
நீலநெடுங் கடறனது நவையுமவ
னருட்டிறத்தா னீங்கிப் பண்டு
போலதனைச் சூழ்கிடந்தாற் போன்றதுபொன்
மதிலுடுத்த கிடங்கு மாதோ. (ருக)

சூர்கவர்ந்த வளம்வேண்டிச் சுரரடுத்த
ஞான்றுதன்பாற் சூழ வைகும்
ஏர்கனிந்த திசைக்கிறைவ ருடன்மான
சோத்திரம்வந் திருந்தா லன்ன
போர்கடந்த மதிற்புறத்துப் பூங்கிடங்கம்
மலைவதிபுட் கரஞ்சூழ் சுத்த
நீர்கலந்த கடலுமுடங் கணைந்ததனைச்
சூழ்கிடந்த நிலையுங் காட்டும். (ருஉ)

கோடுநெருங் கியதமது குலம்பணித்த
றனக்கன்றிக் குறிய தொண்டன்
பாடுமரு ளியவிறைவற் பணிந்துவரம்
பெறநேமிப் பறம்பு மப்பால்
பீடுபிறங் கியகடலு மதிலகழிப்
பெயர்பூண்டு பெயர்ந்த வோவென்
றூடுகொடி மதிலுகப்பு மகழியகற்
சியுமெவரு மயிர்ப்ப மல்கும். (௫௩)

பாதலமுன் னுலகமெலாம் படிந்தாடிப்
பருகியுளப் பரிவு தீர
ஆதிகம டந்துளைந்து களிதுாங்க
வழற்கால வரனார் தங்கும்
சோதியழ றழலாமை யப்புவனத்
தினிதமர்வோர் தோய்ந்து மெய்யில்
சீதமுற வவ்வளவுஞ் சென்றாழ்ந்து
கிடந்ததிந்தத் தெளிநீர்ச் சூழல். (௫௪)

அந்தரத்தில் விண்ணவர்கட் கணிநகரம்
பற்பலவு மமைத்த வேதன்
இந்தநக ரனைத்துமொரு மதலையின்றே
லற்காவென் றெண்ணி வல்லே
மைந்துபெறு மொருமலையந் நகரனைத்துஞ்
செறிந்தோங்க வகுத்தல் போலும்
நொந்தொளிவிட் டெறிந்தமணி குயின்றமைவொள்
யடைத்துகந்த கோணை நொச்சி. (௫௫)

கிழக்கமர்ந்த வேழுலகுந் தமக்குமக
ழெனவுடுத்த கிடங்கும் விண்ணோர்
வழக்கமர்ந்த வேழுலகுந் தமக்குமதி
லெனவளைத்த மதிலும் வேத
முழக்கமர்ந்த தனிமறையை முந்தளிட்
துமித்ததுமேன் மொய்யா தோம்ப
வழக்கமர்ந்த தனதருளை விடுப்பவது
போய்வளைந்த வுருவம் போலும் (௫௬)

களவொழுக்கி னைந்திணையு நானிலமு
மொருங்கடுத்த கலப்பி னற்ற
உளமதித்த வேற்கடவு ளோங்கல்புற
வம்பணையீண் டுறுத னோக்கி
அளவையிடற் கரிதாக வேறமைத்த
கடல்போலு மகழி வேனில்
தளர்வகல வாட்டயர்வார் சமைத்துறுத்த
பலமதலை தாங்கு மன்றே. (௫௭)

முத்தனைய நகைமடவார் வீசியசுண்
ணமுமுலையிற் கழிந்த சாந்தும்
மைத்தகுழன் மலர்த்தாது மஞ்சளுமாட்
டயர்காலை மலிந்த யாவும்
தத்துதிரைப் பேரகழி யெறிந்தொதுக்கும்
வண்டலொளி தழைக்கு மாற்றால்
சுத்தநறுங் கடல்சூழ்ந்த தமனியப்பார்
பொருமடுத்த சூழ லெல்லாம். (௫௮)

விங்குபுனற் சரவணத்து வேற்கடவு
ளனவிரிபொற் றவிச தாகத்
தாங்குமல ரினமென்று தாமரையும்
வரைகிழித்த தடந்தோண் மாலைப்
பூங்குவளை மலரினமென் றிருகுவளைப்
பலமலரும் பூத்த தென்ப
ஓங்குமவ னருட்குரியார் தமக்கடுத்தா
ரையும்போற்று முறுவர் மான. (௫௯)

இன்னுமறை பலகாலிங் கிகப்புறினுங்
கடலமுத மெடுக்க வேண்டி
மன்னமரர் துயவுறினு மிடர்நமக்கெய்
தாவெனமான் மகிழ்ச்சி கூரத்
துன்னுமக ரங்களுமோட் டாமையுமன்
னவன்கரத்துத் தூய வாழி
மின்னகுரூ ரிழந்தேனென் றல்லாக்கு
மிடங்கர்களு மிறக்கு மன்றே. (௬௦)

நெடுங்கைவழிப் புழையகத்து நறைகடலோ
டமைமடுத்து நிலத்து மீளக்
கடுங்கொலைய களிற்றுமுகக் கடவுள்பல்கால்
விடுத்தெமது கரஞ்சேர் சங்கம்
அடுங்கணங்கொண் டகன்றிடினுங் கவலையிலே
மெனத்திருமா லயர்வு நீங்கப்
படுங்கதிர்வெண் மணிகொழிக்கும் பலவளைசூழ்
தலைப்பணிலம் பல்ல சூழும். (சுக)

மந்தரநட் டரவநெடுங் கயிறியைத்துக்
கடைந்துலவா மருந்து காண
அந்தரரு மினிவருவர் போலுமென
முகிலினங்க ளாழி நோக்கா
திந்தமணி நெடுங்கிடங்கி னறும்புனல்வாய்
மடுத்தெழுந்தவ் விளைப்பு நீங்கச்
சந்தமணி மதிற்றலையிற் கிடந்துவெளி
பரந்தெங்குந் தளிக்கு மன்றே. (சுஉ)

ஒழுகுதிரைக் கிடங்கிடைநீண் மதில்கடல்க
ளொருங்குவிரா யுறுநீர் நாப்பண்
விழுதுநிகர் சடைப்பெருமான் றழற்பிழம்பா
யெழுந்தவுரு விழையக் கங்கை
பழுதறுமால் பதந்துருவிப் புனல்சுரப்பப்
பங்கயத்தோன் பறவை யாகி
யழுமளவி லோனிக்கு முறைகாட்டி
யிடைமதிற்கட் டுளும்பு மன்றே. (சுங)

கோளுறுவின் [illegible] கொழிக்குமகன்
கிடங்குடுத்துக் குரூஉக்கல் வேய்ந்து
வாளுறுதின் மதிலிடைத்த னுடலுரிஞத்
தவழ்ந்தேகும் வனப்பு முந்நீர்த்
தாளுறுபன் னைவர்நறவுந் தடஞ்சிலம்பு
சூழ்ந்தவராத் தாம்பு நேரும்
நீளுறுவெண் கதிர்க்கற்றை நிலாக்கொடிகள்
மதலையென நிற்ற னேரும். (சுச)

வெளிவிரவு வ்ளிதன்பால் விரவநெடும்
புவிவிரவு விரிநீர் தன்னே
ஒளிவிரவி நின்றதுபோல் விரவுசெம்பொன்
மதிலும்ப ருயர்த்த ஞாயில்
தெளிவிரவு தழற்கொழுந்து சிவணுமவற்
றெழுந்தூமத் திரட்சி யென்ன
வளிவிரவு கொடிதுவன்று மிம்முறையால்
வாணனகர் மதிலும் போலும். (சுரு)

குழுமுபொறி மடங்கல்களி றடுபுலிவா
னரம்பாந்தள் குலாய நீரால்
எழுவரையிற் குவட்டினங்க ளெனநிரந்த
ஞாயிலினெந் திரங்கள் சில்ல
எழுவடிவா ளயிலாழி யெய்கணையின்
னனவுமிழ விலங்கு நொச்சி
வழுவில்படைக் குலமனைத்தும் வகுக்குமாறு
முகன்கரத்து வளைய மானும். (சுசு)

வடாதுசார்க் கயிலைக் குன்றம் வளைத்தபொன் னிஞ்சி மானும்
கெடாதசீர் மதிற்பா ணுட்டுங் கேதனத் திரள்கள் சூழ்ந்து
விடாதுமே னிவப்ப விண்ணின் வேந்திருக் கின்ற காட்சி
அடாதசீர் காழி வஞ்ச வடவிபி னிருத்தல் காட்டும். (சுஎ)

வில்லுமிழ் மணிப்பொற் கோடும் வெண்சுதை யெயிலும் பூப்பப்
புல்லிய வகழித் தெண்ணீர் புடைவளை பரிவே டக்கும்
எல்லுமிழ் மதிக்கு நாப்ப ணிலங்குவான் கரையின் பாங்கர்
ஒல்லும்வார் சோலை மற்றை யுடுக்குல நிரந்த வானம். (சுஅ)

இடர்தபு மதிலுற் பாலு மெழுந்தகோ புரங்கண் மேருத்
தடவரை நான்கு மெல்லை தணந்துகந் திருந்த வாங்குக்
கொடிவரைந் தேத்து நீண்ட குளிர்மரங் கிடங்கு முற்றும்
தொடியுறக் கிடந்த சாம்பூ நதமெனுந் தொல்லை யாறு. (சுகூ)

மலைவாய் குற்றுப் பட்டாகன் குமரோ பகழும் விண்ணிற்
சேயாக் நெல்லை கானுஞ் சிவனுமேவார் மனங்க நற்குர்
கமணிக் கிடங்கிற் றேற்று நீழலுங் கிழக்கி னெல்லைத்
தவளா நலகோர் யாநுந் தாழ்ந்தெழப் பொலிந்து நிற்கும். ()

கற்றைபங் கதிர்கான் றெல்லி கடும்பக லாகச் செய்யும்
பொற்றபன் மணிகால் பாத்த பொற்பினு லுலகமெல்லாம் பின்
நெற்றெனத் தம்பாற் காணத் திகழ்தலாற் செருச்செய் நாட்
வெற்றிவே லிறைவன் கொண்ட விச்சுவ ரூபம் போலும். (எக)

மேனிலை மாடத் திட்ட விளக்குமிழ் தூமஞ் சென்று
வானிமி ரண்டப் பித்தி வைகலு மாசு செய்ய
மானிலர் கொடியின் வெண்டூ சைவென நீவி நீவி
தனிறம் படைத்த வென்ப நெடிபவ னுருவ மான. (எஉ)

அண்டமா மலைக் கேற்ப வடங்கின வன்றி வீறின்
மண்டுநீர்க் கிடங்க ரண்ட மலிபுனற் பரப்போ டொன்றும்
திண்டிபோர்ப் பொறியி னிஞ்சி விளங்குகோ புரங்க ளன்ன
கொண்டவார் நெடுக ளொண்ணி லண்டமுங் குறைக ளாம். ()

பாயின வகழி மாண்பும் பங்கொடு பாவை தாங்கும்
மாயக்கண் புரிசை மாண்பும் வகுத்தன மற்று முந்தை
ஆயன பொருளு ணைந்த ரவிக்குவந் தேவ ராற்ற
வேயன பரந்தை மாதர் விபத்தரு மோரி சொல்வாம். (எச)

இங்கணை னெய்துநர்க ளொள்ளுகின் மாட்டின்
பொங்குகலை யிற்றணிவு பூண்டுவெரி நீயார்
தங்கிமைகள் போதலினொ ரான்றெறிபல் பாய்வோர்
அங்கணிர் சித்திரம தாயினெவர் நிற்பார். (எரு)

பற்குறிந கக்குறிகள் பாணிகொடு தட்டல்
நற்கடிந்து நப்புக்கல் கனி நன்மெறு ரலிவாக்கக்
அற்குகர ணங்களறி யாருமெளி தாகக்
கற்றுமை மைக ளென்றனரா கிக்கமலர் போலார். (எசு)

இவர்மனமொ ருக்குமிள மங்கையரில் வைகக்
கவர்மனம்வி டுத்திளையர் காழினுயி ரோடும்
அவிர்பொருள்க வர்ந்துவிடு மாற்றலுடை நல்லார்க்
கிவர்மனமொ ருக்கலுறி னெங்ஙனுல குய்யும். (எஎ)

அகப்பொருட மக்கருளு வார்க்கஃது நல்கி
உகப்புறுப ரத்தையர்க ளுண்மையுணர் கல்லார்
இகப்பறுசு கச்சமரி னெய்த்திறைபி றுக்கும்
புகர்ப்பொருளை யின்பவிலை யென்றுபுகல் கிற்பார். (எஅ)

இத்தகைய மாதரினி ணங்குசுக வாரி
தத்தையனை யார்தருத லின்மைதனை நாடி
மெத்துளம கிழ்ச்சியின்வி டுத்தருள்சி றப்பும்
ஒத்தவர் பாலிளைய ருய்த்தநிதி யீட்டம். (எகூ)

உடம்புபிணி யாலிறவு ளுற்றறமி கந்து
மடம்படவு ளம்பொருள்கண் மற்றுமுகு மாற்றால்
விடம்புரையும் வேசையர்வி ழைச்செனவு ணர்ந்தாம்
உடம்படுவ ரென்னில்வ ருய்க்குநல னெற்றே. (அ௦)

நன்பொருளி னுக்கியைய நன்றுவிளை யாடி
இன்புதவும் வேசையரி றைஞ்சுமடி யாருக்
கன்பினள வைக்கியைப வாருள்சு ரக்கும்
மின்புரைந திச்சாடில வித்தகனி கர்த்தார். (அக)

பாடலிசை யாழ்பலப யிற்றுமிசை யோடும்
ஆடலர வம்புடைய கன்றுபுற னேகும்
பீடினர்த மக்குமொரு பீழைசெயு மென்றால்
கூடினவர் முன்புகுழை யாருமுள ரேயோ. (அஉ)

ஈங்கிவர்க ளோடுபுண ரின்பநுகர் பாக்குத்
தாங்குபரு வம்பெரிது சார்பொழுது காறும்
ஆங்கவர்க ளோடுநல ணர்ந்தபயில் கின்றார்
வீங்குபுகழ் மாயன்முதல் விண்ணவர்க ளெல்லாம். (அங)

கங்கைபிறை வன்முடிக லப்பவிடம் வெற்பு
மங்கையுட னானதும லர்ப்பொனரி மார்பம்
தங்கியதும் வாணிகவி சாக்கியதும் வேதன்
பொங்குமறை நாவரைவில் பூவையர்பொ ருட்டே. (அச)

வெள்ளணிய ணிந்துபலர் மெய்ம்முழுத ரத்த
ஒள்ளணிய ணிந்துபல ருத்தலையி றப்பார்
வெள்ளமெனு மாக்கமும்வி ளங்குகலை மாண்பும்
உள்ளிமலர் மாதர்பல ராயுறுவ தொப்ப. (அரு)

சிறப்பினவ கப்பொருள்செ றித்துவிலை யாக்கும்
மறப்படைக டந்தவிழி மாதரிட னீதால்
புறப்பொருள்செ றித்துவிலை போக்கியிட ரின்றி
அறப்புகழ்வி ளைக்குநர்க ளாவணமு ரைப்பாம். (அசா)

கற்ப கங்களுங் கன்னி வாழையும்
பொற்ப நட்டெழீஇப் போகு சட்டமேல்
பற்பன் மாலைகள் பயிற்று மாவணம்
அற்பு மன்றல்செ யகங்கள் போன்றவே. (அஎ)

மடுக்குங் காலையிற் குறைய வாங்கியும்
விடுக்குங் காலையின் மிதப்ப நல்கியும்
அடுக்குஞ் செல்வமின் னரசு மேசற
எடுக்கும் பண்பினர் யாரு மென்பவே. (அஅ)

கலங்க ளுக்கியுங் கால்க ளுக்கியும்
அலங்கன் மார்பின ரமைத்த பல்பொருள்
விலங்கன் மாடமுன் றனதன் வீழ்நிதி
இலங்கி யிவ்வழி யிருந்த தொத்ததே. (அகூ)

துலாம ணிந்தவர் சூளி கைத்தலைத்
நூலாம் வர்ந்தெழுந் தோரா நிக்கினன்
நிலாவி ரும்பொரு ணிறைந்த தாமென
நிலாவு மத்தலை யிவர்ந்து நீங்குமே. (கூ0)

பொன்னும் வெள்ளியும் பூணு மாடையும்
மின்னு பன்மணி விராய கோவையும்
என்ன வேண்டினு மில்லை யென்னுமச்
சொன்னி கழ்ந்திடார் போர்வங் குன்றமே. (௬௧)

இலைய வேற்படை யிறைவற் காணிய
மலையெ லாமடுத் தனைய மாடமுன்
குலவு பல்பொருட் குப்பை யம்மலை
நிலவு பல்வரை நிரைக ளொத்தவே. (௬௨)

முன்கு வித்தகண் மூடு முன்புபோய்
பின்கு வித்தவும் பெயரு மத்தலை
நன்கு செய்தமுன் னல்வி னைப்பயன்
தன்கண் வந்துபோந் தனுவொ டொத்ததே. (௬௩)

செம்பொற் சுண்ணமுஞ் செச்சைச் சாந்தமும்
வம்பு நானமும் வாச மாலையும்
நம்பி வீழ்ளி நல்கு மாதரார்
பம்பு யிர்ப்பினுற் பாற வைகுவார். (௬௪)

கனிவ ருக்கமுங் கமழ்சிற் றுண்டியும்
இனிய விற்குந ரிடஞ்சென் முன்னரே
நனிம ணம்புன லுவிற் றேற்றுமுள்
பனிம லர்க்கணை படர்கண் டோற்றுமே. (௬௫)

தாழ்ந்தி டாவளத் தருக்கி னுலென்கோ
ஆர்ந்த பல்சன வடர்ச்சி யாலென்கோ
சோர்ந்து கைத்தலஞ் சுடர்பொற் காசுகள்
வீழ்ந்த நேடிலார் வீதி வாயினே. (௬௬)

பொருண்மை சுட்டிய புகலு மோசைகள்
பொருண்மை சுட்டிடாப் பொங்கு மோதைபோல்
மருவு மாட்சியான் மாண்ட கேள்வியார்
கருது மூங்கையிற் கையிற் பேசுவார். (௬௭)

ஐந்து மாமுக ஞறு மாமுகன்
நந்தி யாதியோர் நாம வீரராய்
வந்த வாவட மாதி ரத்தவன்
அந்தில் வந்தம ரளகை போன்றதே. (௯௮)

சொற்சு ருக்கியுஞ் சுட்டிக் கூறியும்
விற்கு மாவணம் விளம்பி ஞமினிப்
பொற்ப யாவரும் புகன்று வாழ்தரும்
பற்பல் வீதியும் பகர லுற்றனம். (௯௯)

கோளகர் வகுப்புங் குண்டகர் வகுப்புங்
குலாவுறும் விராத்தியர் வகுப்பும்
தாளுறு மந்த ராளர்தம் வகுப்புந்
தகும்பிரதி லோமர்கள் வகுப்பும்
ஆளுறு மனுலோ மர்கள்பெரு வகுப்பு
மவ்வவ வினங்கள்வே றமைந்து
நாளுமின் புகப்பத் தத்தம தியல்பி
னண்ணிவாழ் வீதிக ளனந்தம். (௧௦௦)

அதிபீ ரமைந்த பொருட்சிறந் தனவெவன்
றருமறை யினிதெடுத் தியம்பும்
நீதியான் முகத்திற் சிறந்துபூங் கமல
நிகர்த்தவிர் வேதனர் பதத்தில்
மேதிலா தெழுந்து வரைதுலாக் கோலுங்
குளிர்ந்தசெங் கோலும்வேய்ங் கோலும்
நீதிலா ருவர் செலுத்தவேர் சிறுகோல்
செலுத்துநர் வீதிகள் பலவால். (௧௦௧)

குய்யமா யுயிர்க டோற்றுதற் குரிய
குறிதமக் கேபிறப் பிடமாய்
ஐயமுன் வேத னிடத்தவ தரித்திட்
டதற்கியை தரமறை பிறர்பால்
வையக மூன்று மொருங்குறு மேனும்
வழங்கிடா தருந்தி யாக்கி
உய்பநூல் வகுத்த வொழுக்கினிற் பிறழா
தழப்பவர் வீதிகள் பலவால். (௧௦௨)

பகைமுழு திரிக்கு மத்திரஞ் சுமந்த
பங்கயத் தொங்கருழ் புயத்துத்
தகையழ கெறிப்ப நான்மறைக் கிழவன்
றந்திட வந்தகா ரணத்தால்
புகையழற் பொறிக டும்முவான் படைகள்
புயத்தினி தேந்திமே வார்தம்
மிகைதணித் துலகிற் குடைநிழல் பரப்பும்
வேந்தர்வாழ் வீதிகள் பலவால். (கoந)

இருமையு மளிக்கு மொழுக்கெலாந் தெரிக்கு
மிருமறை யெழுந்தவாண் முகத்துப்
பொருவரு வேதக் குரிசின்முன் னுயிர்ப்பப்
போக்கறப் பொலிந்தகா ரணத்தால்
ஒருமையி னோதை லாதியா வுரைத்த
வுயர்தொழி லாறினுஞ் சிறந்து
பெருமையின் மறையோ ரெனும்பெயர் தமக்கே
பெற்றவர் வீதிகள் பலவால். (கoச)

அருள்வளங் கொழிக்கு மைந்தொழி லாக
வடங்கிய சிறப்பொடு பூசை
மருவுமெவ் வகையு மாகம வழியான்
மயரறத் தெளிந்தவர் வரையாச்
சுருதிகண் மிருதி புராணமெக் கலையுந்
துகளறத் தெரிந்தவ ரிறைவன்
தருதிரு மேனி தீண்டிடு மாதி
சைவர்வாழ் வீதிகள் பலவால். (கoரு)

கரிசறு கவிக்குக் கவிகம கனுக்குக்
கமகன்வா திக்கொரு வாதி
துரிசறு வாக்கி தனக்கொரு வாக்கி
யாயவர் தொன்றுதொட் டமைந்து
வரிசையின் வந்த கேள்வியர் பொருது
வருமிகல் கடந்தவெஃ குடையார்
பரிசினூற் பயிற்சி யின்பெனக் கலைதேர்
பட்டிமண் டபம்பல வயங்கும். (கoசு)

அறிதரா தியற்றும் புண்ணிய நிரம்பி
யறிந்துபல் புண்ணியம் புரிவோர்
மறிதரா தகத்துச் சரியைமுன் னான்கும்
வழுத்தப வியக்குந ருண்மை
நெறியினு லந்த நான்கினுங் கருத்தை
நிறுத்துந ராயசீ ரடியார்
பிறிதரா தமர்ந்து தத்தம தியல்பு
பேணிவா ழிருக்கைக ளனந்தம். (௧0௭)

மும்மலச் செருக்கை முதலொடு முருக்கி
முழுத்தபே ரறிவெனக் கிளைத்த
விம்முயிர் கெடுத்து விங்கிய வருளை
விபங்கொளுந் திருக்கிளை மிளிர்த்துச்
செம்மைமெய்ப் பருளைக் கடந்தொளிர் சிவத்திற்
றினகர விழியெனக் கலக்கும்
இம்முறை யுண்மை ஞானமீ ரைந்து
மியங்குநர் படங்களெண் ணிலவால். (௧0௮)

அலகில்பல் லுயிரு முயிர்த்ததம் மாமி
யருளிரு நாழிநெல் லேகொண்
டலகறம் வளர்த்தா ளெனுமிழுக் ககல
விருநிதி வேண்டின வெல்லாம்
தலைவரைக் கிழவன் கொடுத்திட வாங்கிக்
கோதைய ரிருவரும் வளர்ப்ப
நிலவிநிற் பனபோற் பலவறச் சாலை
நந்தலும் வயின்றொறுந் தழைப்புற. (௧0௯)

பெருந்தி முகப்பத் தானமாக் கொடுக்கும்
பெற்றியர் வாக்குநீர்த் தாரை
திருநா தலத்துப் பிழைத்துவீழ் மணியு
மிரணியக் குப்பையும் வரன்றிப்
பொருதிரை சுருட்டி பொழுகுத லானும்
போகுமா ளிகைநிரை கரைபோல்
மருவுத லானுங் குலநதி நதம்போல்
வயங்குவ பற்பல்வீ திகளும். (௧௧0)

மணிமலர்ப் பட்டின் விசித்திரம் பிறங்க
மல்லல்வீ திகடொறு மமைத்த
தணிவில்பூம் பந்த ராற்றினைக் கடப்பச்
சமைத்தவான் சிலைவழி போலும்
அணிதரு மகர தோரண மணித்தோ
ரணங்களாங் காங்குநீண் டவிர்தல்
துணிவுறு தகையோ ரியங்குதற் கமைத்த
தொடர்படு கொடிவழி போலும். (கககக)

நெருங்குதோ ரணத்திற் றாக்கிநித் திலங்க
ணிலாவொடு குளிர்தவக் கான்று
வருங்கதி ரிரவி விளர்ப்பவெப் பனுக்கி
மல்குவான் மீனெனத் தோன்றி
இருங்கலை மதியோ டுடுவினுக் கொளிமிக்
கிணக்கியந் தாரகைக் குலத்தோ
டொருங்கலிற் பொழுது தெரிப்பவே திங்கட்
குறுத்தினன் கறைகுறை விறைபோன்.ம (ககஉ)

சந்திர காந்தச் சிலைகளிற் குயின்ற
தமனிய மாடமா ளிகைகள்
இந்துவா னுலவ வுமிழ்ந்தநீ ரருவி
யிழிதர வெழுபெருங் கொடிகள்
அந்தில்வார்ந் தசையும் பாடெலாங் கதிர்க்கு
மவிருடுக் குலந்தவழ் காட்சி
சிந்துவேய் மணிகள் வரைவயிற் கிடந்து
திவளொளி காலுவ போன்ற. (ககங)

வையக வரைப்பி னுயிரெலாங் கருமம்
வளர்ப்பதற் கேதுவாய் வழங்கும்
வெய்யவ னதி கோளொடு நாளை
விந்தநேர் தகைப்பது தகாதென்
றையபொன் மணியிற் குயிற்றுநீண் மாடந்
தவையெலாஞ் செல்லிய வழிகள்
தெய்யநன் கமைத்த வுண்மைதேர் கல்லார்
செறிந்தகா லதரென மொழிவார். (ககச)

பொன்ன ராவிய மேனிலை மாடத்துப் புனைந்த
நன்னர் மாலைதாழ் சுருங்கையி னுகுத்து நாகம்
முன்னு காலையி னெருங்குடன் மூடிய கழற்றி
மன்னு மோகையிற் றுளும்பு மதிதொறு மன்றே. (ககரு)

செம்பொன் வார்கொடி சேணுற நிவந்துநற் பகத்தின்
வம்பு லாவிய பொன்னகர் மதிற்புறம் புடைப்ப
இம்பர் மேம்படு மிந்நகர் நிகர்க்கலாற் றுநீ
உம்பர் வாழ்க்கவொன் றெனவொறுப்பபோன் றனவால்.

வரிசின் யாத்தபொன் னகர்கொடி வைகலுந் துளக்க
செறிய நீர்மைபா விலக்கிடை விழுமென வஞ்சி
ஒளிறு வாள்விழி பிறவினும் விழித்துளா ரொத்தார்
அளிவி ழாமலர்ப் பொலந்தொடைப் பந்தரத் திமையார். (ககஎ)

கன்னி கும்பங்க டாங்கிய வென்றிறள் கதிர்க்குங்
கன்னி கும்பங்க டாழ்ந்துபோங் கனகவா னரங்கில்
துன்னி மாதரா ராடலிற் சுடர்மணி யுக்க
மின்னு பன்னிறம் பிறழ்ந்திறை சொன்மடை விழுப். (ககஅ)

திகழு மின்னனார் மாடத்து மடுத்தனர் திறப்ப
அகில புட்புகை சுருங்கையி னிவந்தெழு மாக்கம்
முகிலின் கூந்தலார் முகத்தினை மதியென முன்னிப்
புகுத ரும்பாணி பன்மைநேர்ந் தெழுவது புரையும். (ககசு)

சீத ளத்தொடு வெட்டைய திகலைவெம் முலைத்துச்
சீத ளத்தொடு வெம்மையெய் தக்கநன் பார்போற்
சீத ளப்பனி நீர்விராய்ச் சந்தனஞ் செறித்துச்
சீத ளப்புன லறவிரை புகைப்பராற் றிளைப்போர். (கஉ0)

சித்தி ரப்பல பயின்றமைபங் கிளிபொழி திகழ்ந்து
மெத்தி நுந்தவை யுறைந்த திக்கெந்துப் விரைத்துக்
தத்து தென்றலைந் நாலாவு மையலார் பால
வைத்த மாடமு மலைவென யைப்பொறு மாங்குர். (கஉக)

மானி னத்தொடு முயலின மருவும்வண் வடவை
மேனி புல்லுறு மிடபம்வீழ் பிடிபரி யேறு
தானி வர்ந்தெழும் வார்கொடி மகரமேற் றூங்கி
வேனின் மன்னவ னிடமென விளங்குவைப் பெங்கும். (கஉஉ)

கற்புக் காட்டிய கைவளர் பசுங்கொடிக் கமழ்ந்த
கற்புக் கூந்தலர் காவியஞ் செவியினர் கலப்போர்
பொற்பக் காமநூல் வாதினில் வென்றுபோர் மதன்பால்
எற்பக் கேவலே யிவையெனப் பறித்துளார் கிகர்த்தார். ()

எண்ணி லண்டத்துப் பிரமரு மொருநக ரிதுபோற்
பண்ண வன்னமாய்க் கரந்துபார்ப் பட்புகுந் தாங்குச்
செண்ண வஞ்சிலம் பரற்றிய தீங்குரல் கவர்வான்
வண்ண வன்னங்கள் புகப்படுங் கலவிசெய் மாடம். (கஉச)

கலவி யாற்றிய காலையும் புலவிக்கா லத்தும்
குலவு தந்நடை குறைந்தமைக் கொக்குமா றெதுங்கும்
நிலவு வெண்கரி வணக்கிய நிகரில்யாழ் தழூவி
மலரு மின்னிசை யெழுப்புவர் மேனில மகளிர். (கஉரு)

தடவு மேனில மெழுக்கிடுந் தண்புன லாப்பி
கடவு ளாப்பியுங் கங்கையுங் கவினுறுத் துவபூ
மடல்வி ராவிய கற்பகத் திழையவண் வதிவார்
படரெ லாந்தப வுண்பது பனிவிசும் பமிழ்தம். (கஉசு)

முழவு வென்றதோ ளாடவர் மேனில முகத்துக்
கழகம் விண்ணவர் கலவினர் கலைபல தெரிவார்
மழலை மென்மொழி மாதரார் பண்ணைபின் மருவி
விழவு மல்கிபாட் டயர்வரால் விளங்கர மாளிர். (கஉஎ)

பொறித்த சீரெழுத் தொழுக்கெனப் பொற்றபா டங்கள்
செறித்த வார்நிரை வீதியிற் சிலவள மொழிந்தாம்
வெறுத்த வீதிநற் சூழ்தர வெற்பிவே லிறைவன்
குறித்த கோயில்கொண் டோங்கிய குன்றினி யொழிவாம். ()

நீல வுடைதண் கிடங்காக
நீவி யிறுக்கு மரைப்பட்டம்
கோல மதிலா மாடநிரை
குளிர்பூந் தொடையா விடைக்குவடு
வால முலையா நெடுந்தூவி
மணிப்பொன் மோலி முடிசூடிச்
சீல நகர மகளிருந்து
செங்கோல் செலுத்துஞ் செவ்வித்தே. (கஉகூ)

சிகர மிவிர்பொற் குடங்கொடிஞ்சி
செம்பொற் கோயில் பலமதிலும்
புகரில் கிடுகு மாடநிரை
பூட்டி விடுத்த மணிவடமாம்
நிகரில் வரைத்தே ரிவர்மால்பு
நிரைசோ பானந் துணிநீரில்
தருகற் சுனைக ளணியாடி
தவழ்வெள் ளருவி மணிவடமே. (கஙo)

பிறவி தொறும்வேட் டருந்தவங்கள்
பெரிது மிழைத்த சூர்முதலை
நிறுவு கொடிமேன் மஞ்ஞையென
நிறுத்த குமரன் றனதுவரை
உறைவ தரிய தவமாக்கி
யுயர்த்த வுகந்தார்ப் பெடுப்பனபோற்
சிறைய மயிற்புள் ளினங்கோடி
திரள்வேய்த் தலைநின் றகவுமால். (கஙக)

செம்பொன் மேருக் கடையாகிச்
சிறந்த கந்த மாதனமும்
அம்பொன் மேருக் குடாதுதிசை
யவிர்பொற் கந்த மாதனமும்
உம்ப ரிறைதன் னிடந்தணவா
வூக்க மறிந்து படர்ந்தனைய
பைம்பொன் வரைக ளிரண்டுமிரு
பாலு மதிலா யுடைத்தரோ. (கஙஉ)

கனைவெள் ளருவி கலித்திழியுங்
கனக வரைமுற் றும்வளையா
அனைய நதிபோற் றனைப்பாதி
யவதி வளைந்து கடலகடும்
இனைய வகழ்ந்து புகுநீத்த
மிரைக்கு நந்தி நந்தினியும்
நனைய வொருபால் வயிரமதில்சூழ்
நாம வகழி யெனவுடைத்தால். (கஙஙு)

வரங்கள் வேட்டுப் படர்விண்ணோர்
மண்ணோர் நாகர் யாவர்க்கும்
இரங்கி யினிது கைதுவா
தீத்தல் கருதி யெண்ணிறந்த
கரங்கள் படைத்தங் கிருந்ததுபோற்
காமர் வளங்க ளனைத்தினுக்கும்
அரங்க மெனவோங் கியகுன்ற
மழல்செய் காந்தண் மலர்ந்ததே. (கஙச)

காலந் தொறுநன் றியம்பலுறுங்
கணங்கொ ளியப்பே ரொலிச்செறிவான்
மூலந் தொடங்கிப் பேரண்ட
முகடு காறு நெக்குடைய
ஞாலந் தொடுத்துப் பலமதலை
நாட்டிக் கொடுத்தா லென்னவோங்கும்
கோலந் தழைத்துப் பலதிசையுங்
குன்றத் தெழுந்த கோபுரமே. (சஙரு)

பிரம வுலகத் தயனுயர்த்த
பிணைமென் சிறையோ திமக்கொடியும்
வரவை குந்தத் தரியுயர்த்த
வகிர்நா வரவப் பகைக்கொடியும்
இரவும் பகலு மடிவருட
வெழுந்து வானத் திலங்குகந்த
புரநன் குயர்த்த கொடியுமாய்ப்
பொலியுந் திருமுற் றனிக்கொடியே. (சஙசா)

மன்றல் புரியு மண்டபமும்
வயங்கு மூர்த்தி மண்டபமும்
பொன்றுஞ் சிரத மண்டபமும்
பொற்ற விமான மண்டபமும்
துன்றும் யாக மண்டபமுந்
தொக்க விழாமண் டபமெல்லாம்
குன்ற மிசைபன் மணிக்குவடு
குலாய்விண் ணிவந்த காட்சியவே. (௧௩௭)

போற்ற வடுத்தோர் தொணர்ந் திருக்கும்
பொன்னங் கிழிக்குன் றுகளொருபால்
தோற்றும் வெள்ளி வரையொருபாற்
றாசு மூடை யடுக்கொருபால்
வீற்று மணியின் றிரளொருபால்
விழுப்பல் பொருளின் பரப்பொருபால்
ஏற்று வளைவாய்ப் புள்ளொருபா
லெண்ணி வரைத லரிதாமால். (௧௩௮)

நகர்சூழ் வட்ட நீர்க்கோடு
நகுபன் மணிமா ளிகைபல்வி
தகுமா நகர மணிப்பொய்கை
தனிற்சூழ் மதில்க ளிதழ்வரிசை
திகழ்சீ ருச்சி பொகுட்டாய
தெய்வ வரைத்தா மரைக்கிழவன்
புகழ்சூழ் பொய்கை மலரிருந்த
பொற்பும் விளங்க விற்றிருக்கும். (௧௩௯)

மன்னு மிருமா யையுங்கடந்து
வயங்கு மிறைவர்க் கம்மாயைத்
துன்னு மணிபொன் னமிழ்தாதி
தொடுத்திட் டுவமை வழங்கியாங்
கென்னு நிகராப் பொருள்களே
யிதன்மாட் டுவம மெடுத்தமெனக்
கொன்னு மதிபிற் கூர்த்தவர்கள்
குறிப்ப ரிதற்கோர் நிகரின்றே. (௧௪0)

வெள்வே லிறைவ னறைக்கமல
விரைசூழ் பதந்தை வருமுள்ளத்
தள்ளூ றின்பப் பெருவெள்ள
மடங்கா தெழுந்து வீறுதல்போல்
தள்ளா வளத்து நகரியல்பு
சாற்றப் புகுத லொடுமென்னே
விள்ளா தெழுந்த பேரார்வ
மிகையைத் தணித்தாங் கதைபுகல்வாம். (௱௪௧)

திருநகரப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — ௱௨௭.

நைமிசப் படலம்

பூவிருந்த நான்முகன் பொருக்கெனக்க டாவிய
தாவிருந்த பைம்புனேமி சார்ந்தசைந்த நைமிசம்
தேவிருந்த செந்தழற்றி கழ்ந்துவிண்ணு ளார்க்கெலாம்
மாவிருந்து வைகலும் வழங்கிருக்கை யாயதே. (௧)

படுப்ப வுய்த்த வான்குலம் பறப்பைகூர்ம மாதியும்
விடுப்ப வுய்த்த கோணமும் விறந்தநோக்கி நம்மையும்
அடர்ப்ப வென்றொ ளிப்பபோ லஃறன்றுடற்று தீம்புகை
இடர்ப்ப டும்வி லங்குபுள்ளு மூர்வசேணி றக்குமே. (௨)

கன்னி யந்து ழாயினான் கமழ்ந்தபங்க யத்தினான்
மன்ன னாதி தேவர்கண் மகிழ்ந்துமுற்று மாண்பினால்
நன்னர் நைமி சஞ்சிறந்த நாகம்வரு நாடெலாம்
கொன்னு மன்வ ரைப்பிடைக் குழீஇக்கலந்த தொத்ததே.

நீறு துன்று மேலியார் நிகழ்த்துகின்ற வேள்வியை
ஊறு ஒற்ற முன்னுவார்கட் கூறுஒற்ற மர்ப்படை
வேறு வைப்ப வேண்டிலார் விழைந்துஒற்று செய்வினை
வீறு கின்ற வாற்றலம்ம மீண்டகந்த கர்க்குமே. (௪)

புகைய வட்ப டுந்தொறும் புயல்விசும்பெ ழுந்தழல்
நகைப டுந்தொ றுந்தடித்து நாறுநெய்ப்பு குந்தொறும்
அகைபு னற்ற ளிக்கு ழும்ப ரார்நிரப்ப றுந்தொறும்
பகைநி ரப்பு வைபகம் பறைக்குநீர தென்பவே. (௫)

எட்டை முற்றும் வன்பிறப்பி ரிக்கவன்ன வாய்தநேர்
நாட்ட முற்ற வள்ளலாரை நாட்டமுற்ற லால்வினை
மீட்டு மீட்டு மீட்டியிட்டி வெஃகுமின்ப வாழ்க்கையின்
மாட்டிம் மைத்தி மைத்திலார் மரீஇயமாத வத்தரே. (௬)

தோலு டுக்கை வற்கலைத் துலங்குநீற்று வார்சடை
மூல மாதி யூனினன்றி முன்னலாவு ளத்தினர்
சாலு மைந்த ருக்களுந் தயங்குமற்றை யாவும்வந்
தேலு மாறு கொள்கவென் றிரக்கவல்ல நீர்மையார். (௭)

நஞ்ச மூத்து நீலகண்ட நாதர்பாத தாமரை
நெஞ்ச மூத்தி யஞ்செழுத்து நீண்டநாவ மூத்துபு
பஞ்ச மூத்து மேகலைப் பரந்தவல்குல் பாகர்சொல்
விஞ்ச மூத்து காதினர் விளம்புமக்க லத்துளார். (௮)

இன்ன வாய மேன்மையான் றிபாளர்வண்மை நாடொறும்
மன்னு கின்ற நைமிச வனத்துமேவு மாதவர்
நன்னர் யூப மாமக நடாத்தலைக்கு றித்தரோ
துன்னும் வேலை பொழும்வந்து தொக்கதென்ன முற்றினர்.

பிருகு வக்கிர சிலன்போ தாபனன் பிசிங்கிலி பாண்டகன்
துருவ னரதன் சுப்பி ரன்புதன் சாதியத்தி ரங்கமன்
அரித கன்பவு லன்சு மூந்தர னுத்தம்பன சுந்தியன்
கருண னங்கிர ரன்ப நுப்பதன் காத்தியாயனன் கண்ணுவன்.

பவுமன் பாரத ரன்ப ராசரன் பந்துப்பிரு பப்ருவன்
கவுசி கன்கபி லன்க லாதரன் காணன்காலன் கைவல்லியன்
கவுத மன்சர பங்கன் முற்கலன் காலவன் பண்டி தோதகமன்
சவுன கன்சதா னந்தன் வாரன்சா தாதபன்சாம தக்கினி. (௧௧)

சாம தக்கினி சற்ச ரன்சயன் சனிபரந்தபன் சத்தியன்
தூம பன்சுகன் சத்தி மாண்டவி யன்சுதீக்கண னிரதிதன்
வாம தேவன்ப ரத்து வாசன்வ சுசாபாலன்காண் டிப்பியன்
காமர் விண்டுவி ருத்தன் குண்டலன் நாசிபன்புகழ் தேவலன்.

அசித ருதியர்க ளொன்றி ரண்டுபல
வடியி ஞர்தலையி ஞர்பலர்
கசிவி னேடுதவம் வேறு வேறுபுரி
காட்சி யாளரிவர் தம்முழைப்
பசையி னேடுபணி செய்து பீழைதபு
பண்பு மிக்கவர்க ளன்னவர்
வசையி லேவல்புரி வோரு மண்மினர்
மகிழ்ந்து வைகலுறு மேல்வையில். (௧௩)

இரவி செங்கதிர னைத்தும் வாங்கியினி
தேய்த்து விட்டனைய வேணியும்
பரவு வெண்மதிபொ டித்தெடுத் தனைய
பாவ முற்றுமறு பூதியும்
விரவு முள்ளிருடி ரண்டு ருக்கொடு
வெளிக்க தித்தனைய கண்டியும்
வரமி குத்தபதி னெண்பு ராணமும்
வயங்கு சூதனு மடுத்தனன். (௧௪)

கற்ப கங்கடவு ளானி தித்துணை
கதிர்த்த மாமணி யடுத்தலும்
ஒற்க மிக்கவன்ம கிழ்ந்தெ திர்ந்தென
வுயர்ந்த நைமிச வனத்திடை
அற்கு மாதவர்கள் யாவ ருந்தலை
யடுத்த சூதமுனி வரவுகண்
டுற்ப வப்பய னடுத்து ளாமென
வுவந்து வல்லையெதிர் கொண்டனர். (௧௫)

ஆத னத்திடையி ருத்தி நான்முறை
யருச்ச னைத்தொழினி ரப்புபு
வேத மாகமம் விளங்க வோதிய
விதிக்கி லக்கியமெ னப்படும்
ஏத நீவுபதி னெண்பு ராணமு
மெனைத்தும் மோர்ந்துபொ ருடெள்ளிய
சூத மாதவ வெனப்பு கழ்ந்துவகை
துள்ள மெல்லவுரை யாடுவார். (௧௬)

வாய்ந்த மூவறுபு ராண முன்பிவண்
வகுத்து ரைத்தனைய வற்றினுள்
ஏய்ந்து மேதக விளங்கு காந்தம
திணங்கு சங்கிதைபொ ராறனுள்
ஆய்ந்து சங்கரர் பெயர்ப்பு ணர்த்தவ
தனுட்சி றந்திடுபின் கூற்றினிற்
காய்ந்து டற்றுகதிர் வேற்ப டைக்குரிசில்
காம ருந்தணிகை மான்மியம். (௧௭)

கன்ன லுங்கனியு மேத குஞ்சுவைய
கண்டு மாரமுது மேசறப்
பன்னி யெம்பரிவ றுத்தி முற்றுபரி
பாக மின்மையி னயர்த்துளேம்
இன்னு மன்னதனை யாங்க ளுய்ந்திட
வெடுத்தி யம்பிதுவி யங்கொளல்
அன்மை தக்கவர்த காத வர்க்கருளி
னறிவ ளித்தருள னீதியே. (௧௮)

என்று மாதவ ரிரந்து வேண்டலு
மிலங்கு சூதமுனி மொழியுமால்
நன்று மாதவ நவிற்றி யாணவ
நலித்து மேதகைமை பூண்டுளீர்
இன்ற யர்த்தனமெ னக்கி ளந்தமை
யெமக்கு மேதகைநி றுத்தலொன்
றன்றி வையக மளித்த லொன்றுள
மமைத்தி டாவிழைவொ டொன்றுகுமே. (௧௯)

இகன்மி குத்தகொடி முட்கு டம்பையி
னிருந்த கோகில மழப்பறழ்
தகுசி றைத்துணை முளைத்த லுஞ்சிறை
தணந்து சேணொழியு மாறுபோற்
றெகுமு டற்சிறை துரந்து வீடணுகு
சூழ்ச்சி பன்முறையும் வேட்டலின்
உகுபி றப்பினும தேபி றப்புமை
யுயிர்த்து ளார்மகவு யிர்த்துளார். (௨௦)

வினைத்தி நக்கினை மிளிர்த்த செவ்விமிடை
வுற்றலால் வினைகண் முற்றுதல்
அனைத்து நீத்தருள்கொ ழிக்குநற்குரவ
னண்மி வாழ்தணிகை மான்மியம்
நினைத்த லுஞ்சிறிது முற்று றுவென
நிகழ்த்தி மேலது விளம்புவான்
முனைத்த வேற்கரனை முன்னி யன்னது
மொழிந்து வந்தவழி தேற்றுமால். (௨௧)

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — ௩௪௮.

புராணவரலாற்றுப் படலம்

உலகம் யாங்கணு மிழிபிரு குணமிக வுதுதேர்ந்
தலகில் சீர்முதற் குணமடர்த் தோங்குவா னிறையை
இலகு பேருரு வாய்க்கரிக் திருப்பதொத் துளகால்
விலகி வாளுமிழ் வெள்ளியம் பொருப்பெனுங் கயிலை. (௧)

எண்ணி றந்தபல் வரைகளு மெறுழ்வலி மிளிர்ப்ப
மண்ணும் விண்ணமு மறிகட லடர்க்குமவ் வேலை
அண்ண லாணையி னிவந்தண்ட முகட்டெல்லை காறும்
நண்ணி நிற்பது நகுகதிர் பரப்புமச் சயிலம். (௨)

புரம்பொடிப் படவானவர்பிரான் பொலங்கிரி வாங்கிக்
கரம்பிடித்தனன் றுலகெலாங் கவிழ்தராக் காட்சி
திரம்ப டைத்தபொன் வரையுமற் றேனைய வரையும்
உரம்ப டைத்தகா னூன்றியே நிற்றலிற் போலும். (ங)

பொன்வ ரைக்குல மணிவரைக் குலம்புவி பொருப்புக்
தன்வ ரைப்பக லாதிறை தவிர்வரம் படைத்த
மின்வ ரைச்சுடர் விக்கந்தன் பொன்மரு விழ்த்தோர்
நன்வ ரைப்பலா திறைநய வாமைமை நவிற்றும். (ச)

வயக்க மாண்டவெள் ளருவிகள் வயின்வயின் வீழ்தல்
துயக்க மாணவன் றரக்கனைச் சுடர்விர னுதியால்
இயக்க மாற்றலு மிருந்தவர் சிலம்பெழு பாக்குத்
தயக்க மாண்டதன் கரங்களை யூன்றுத றகையும். (ரு)

பிரம னேமுதன் மாயனே முதலெனப் பிணங்கும்
விரகி லார்க்கெலாம் விடாப்பட் றிறைவனே முதலென்
றுரனை யெப்பவர் போன்றுளா ருவணமேக் குயர்த்தோர்
பரவு வேதர்க ளாவயிற் பற்பலர் பயில்வார். (சா)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தளவையி னழித்துப்
பண்டு போலவை யுயிரொடும் படைத்தினி தளிக்க
மண்டு மாற்றல்பெற் றுள்ளபூ தங்கண்மா மலரோய்
விண்ட ராரகத் தலைவரும் விரும்பிவெண் ணிலரால். (எ)

நலக்கு மாகம மறைபல நவின்றுமெய் யுணர்ந்து
மலக்கு றாப்பிணைத் தாமிக்கின்ப வாரியிற் படியும்
அலக்க ணற்றவர் தமக்குமெய்ப் பணிபலா தின்மை
துலக்கி நந்திபெம் பிரானமர் காவலுந் தொகையும். (அ)

மதியொ ராயிரம் வகிர்ந்திரு பாங்கினும்
வயக்கிவைத் தெனத்தோற்றும்
துதியி ராயிர மணிச்செழு மருப்பினு
றொறிலுளை யெழுமான்றேர்க்

கதிரி ராயிரங் கோத்தன கிம்புரிக்
களிறுவாக் கியதானம்
நதியு ராய்த்தவழ்ந் தசும்புதோ யிசும்பிவர்
நடையரி முடமாமால். (௯)

வழுக்கி யஞ்சிறைத் தும்பிக ளவசமாய்
மலர்த்தலை விழவிமற்
றெழுக்கி ரும்பொழின் மதுப்புனற் றிரைக
ளுடன்விராய்த் தவழ்ந்தேகிச்
செழுக்கு தம்பைநான் றெருத்தலைத் தரவரு
திருப்பதி தனைக்காமம்
முழுக்க வென்றவன் புணர்ந்தெழு கண்டகை
முதுநதி வளங்காட்டும். (௧௦)

வளியு ளர்த்தலுஞ் சந்தனங் கிளைகளை
மணமலி யிணர்ப்பூந்தேந்
தளியு கக்கருப் பூரமம் மரத்தொகை
தரவிராய் நனிதேய்த்த
தெளிகொ டேய்வையுண் முழுகிய குவடுக
டேவிவெம் முலைமான
வெளிறு தன்றுதந் திறமருந் தவத்தினால்
விளித்தொளிர் வனபோன்ற. (௧௧)

கற்றை வெங்கதி ருடற்றிய விருட்டுணி
கதிரவன் மனையாமென்
றுற்று டற்றுவ தெனக்களி வண்டின
முழக்குபு மதுமாந்தும்
பொற்ற வம்புய மலர்ந்தனத் தொழுதியிற்
பொலிந்துகற் சுனையாவும்
அற்றமெய்யினர்க் கற்றவன் றிருவரு
ளாமெனக் குளிர்தூங்கும். (௧௨)

கொடைமட நல்குவ கற்பகப் பொழிற்கவட்
குளிர்மரப் பொதும்பெல்லாம்
மிடைவி லங்கினந் தேனுவுக் கினமணி
மிளிர்சிந்தா மணிக்கந்தேன்

மடையு டைத்தெழு மலர்க்குலந் தவழ்வளை
மலர்வளை நிதிக்கென்ப
உடைதி ரைப்புனற் றீர்த்தங்க டிருத்தங்கட்
குதவுவ மலந்தீர்த்தல். (௧௫)

வளங்க ளெண்ணில துவன்றிய வத்தகு
மாதர்வெண் கயிலாயத்
திளங்க திர்ச்செழும் பரிதிகள் பற்பல
வெறுழ்கொளத் திரண்டாங்கு
விளங்கொ ளிச்சுடர்த் தூணங்க ளாயிரம்
விறந்துபன் மணிமாலை
துளங்கு மின்னென நான்றனத் திங்களின்
றுளும்புமண் டபநாப்பண். (௧௬)

ஒளிபி ழம்பிய வாரமும் போர்வையு
முத்தரி யமுமான
களிபி ழம்புதம் மினமெனத் தாங்களுங்
கதிபெறக் குறிக்கொண்டாங்
களிபி ழம்பிய பாததா மரைகிழ
லகத்தொடு புறம்போர்ப்பத்
தெளிபி ழம்பிரு நாகமு மடங்களுஞ்
செறிந்துதாங் கணைமேலால். (௧௭)

இருந்த வம்பல வுழந்துதன் மாசினை
யிகந்துபே ரொளிகூர்ந்து
நிகழ்ந்து வெண்பதி விரப்பெழ வார்ந்தடைச்
சிவணிய வொருநாகம்
அருந்தின் மற்றது பெருஞ்சுவைத் தாமென
வாவிவெள வுபுமீண்டு
பொருந்தி னில்லன வபங்கநாட் புயற்குடைப்
பொழிகதிர் நிழல்பம்ப. (௧௮)

நாமி கப்புறி னமைப்பரித் துழுலுமா
னைந்துபிர் தனைமன்ற
தாமி கப்புறு தன்மைநா யகன்றிருச்
சந்நிதிக் குரித்தான

ஆரி ரைதக்குறித் தெனமகிழ்ந் தெழுந்தெழுந்
தாட்டயர் வனபோலக்
காமர் முற்றிழைக் கன்னிய ரிரட்டிய
கவரிக ணனிதுள்ள. (கஎ)

கற்றை வார்சடை செஞ்செவி மணியுரங்
கரங்கடி தடம்பூந்தாள்
முற்ற ராவணி முழுவதுந் தழைத்தொளி
முதிர்ந்தெழில் வளம்பொங்கும்
பெற்றி சூழ்ந்தது முயன்றுளார் போன்மெனப்
பிடிநடை மடமாதர்
பற்றி வீசுசாந் தாற்றிகள் வளியெழீஇப்
பாங்கெலாங் குளிர்தூர்ப்ப. (கஅ)

குழலும் வீணையுந் தோற்பொலி முழவமுங்
குரைகட லமிழ்தன்ன
மழலை கூர்மொழிப் பாடலு மயங்கவந்
தாடலை மதித்தாங்கண்
அழலம் போருகக் கரமுகிழ்த் தஞ்சலி
யளித்தவ ரவ்வாறே
விழவு கூர்திரு வனப்பட வுள்ளகம்
விளிந்தனர் தலைநிற்ப. (ககூ)

மாய ளுதிவிண் ணவரெலாந் திருவுரு
வனப்பினை யெதிர்நோக்கிச்
சாயன் மாதரார் பெண்ணவா யவ்வுருச்
சத்தியிற் றழீஇக்கோடல்
மேய காலையின் மோகமிக் கெழுதலும்
வினைமறந் தடிபோற்றும்
தூய வானர மகளிர்போற் கையறு
தொழின்மையி னனிநீட. (உ0)

கொம்மை மென்முலைக் கொடியிடைக் கிடமருள்
குழகன தடிநாடும்
செம்மை நெஞ்சினர்க் குறுவழி யண்மைய
செவ்விய வெளிதுய்ப்பத்

தம்மை யல்லதில் லாமையைச் சாற்றுத
 றகையவா கமமெல்லாம்
விம்மி ருங்கதி ருருவுகொண் டண்மையின்
 விராயமர்ந் தினிதேத்த (௨க)

போத விழ்ந்துதே னுறைக்குமென் மலர்த்தொடை
 பொங்கிய விரைச்சாந்தம்
மாதர் வில்லுகு மிழைகளுஞ் சிந்திமெய்
 வளந்தப வுளமெல்லாம்
சோத னுங்கிமெய் யருள்வள மிகவிஞோர்
 குழுக்களைத் தவவோச்சித்
திக னுங்கிய நந்தியங் குருபரன்
 றிருமுன்பு பணிசெய்ய. (௨௨)

பரந்து நின்றொளிர் பராபரை யாதியாப்
 பன்னுமைம் பெயர்பூண்டு
நிரந்த வைந்தொழி றன்னொடும் பிரிவின்றி
 நிகழ்த்துசத் தியையன்றி
உரந்த ழைத்திடா வுண்மைபி னுடன்றொழு
 துயிரெலாங் களிதூங்க
வரந்த ழைத்தவ னுமையொடும் பேரருள்
 வழங்கிவீற் றிருந்தானால். (௨௩)

வண்டு ழாய்த்தொடை மார்பனும் பிரமனும்
 வானவர் முதற்கோவும்
மீண்டு பொன்பதிற் றிருவரும் பதினொரு
 மூவரும் வேறுய
தொண்டர் பாலருந் தொழுதுதங் குறையினைத்
 துறுத்தமே வரப்பெற்றுக்
கொண்ட வோகையி னவரவ ருறைபதி
 குறுகின ரதுகாலை. (௨௪)

பக்கு வம்பல புண்ணிய மலபரி
 பாகஞ்சத் திநிபாதம்
தொர்ந வல்வினை யொப்பநே ரிக்கலிற்
 றெல்லுரி கழல்பாக்கு

மிக்கு நாடும்வா ளரவெனப் பிறவியை
  வெருவிய வுளத்தோடும்
தக்க மாதவ ரெழுவரு மறுவலுந்
  தாழ்ந்தெழுந் தெதிர்நின்றார். (உ௫)

குடந்தம் பட்டெதிர் நிற்றலும் பசுங்கதிர்க்
  குரூஉமதி மிளிர்வேணி
மடந்தை பாகன்மற் றுயிர்க்குயி ராகிய
  வள்ளலன் னவர்நெஞ்சம்
கிடந்த வேட்கையைத் திருவுளத் தடைத்தருள்
  கெழுமுநந் தியின்பாங்கர்த்
தொடர்ந்த வன்பினூ லுணர்சனற் குமரனைத்
  தொன்முனி முகநோக்கி. (உ௬)

செயிர்பி றங்கிய பகைமையு முறவெனச்
  செறிந்தநம் மையும்பாரா
உயிர்பி றந்தவ ராதலின் முனிவரர்க்
  குண்மையை முறையானே
மயர்த புத்தினி துரைமதி யெனவருள்
  வழங்கியா வயினின்றும்
வெயிற ழும்பிய வுளக வரைப்பினை
  மென்கொடி யொடும்போந்தான். (உ௭)

அண்ணலா ரருளிச் செய்த வருடனைக் கொண்டு போற்றிப்
புண்ணிய சனற்கு மாரன் புளகமோ டாங்கு வைக
எண்ணிய வெண்ண முற்ற வெம்பிரான் கருணை வெள்ளம்
நண்ணிய முனிவர் தாழ்ந்து நயந்தனர் கிளக்க லுற்றார். (உ௮)

முனிவரெனைத்துந் தேறு மொப்பரு ணிதியம் பெற்றுக்
கனிமொழி பாகன் பாதக் கலப்பெனுஞ் சேக்கை சேக்கும்
புனிதமெய்ச் சனற்கு மார புங்கவ நின்னைச் சேர்ந்தாம்
இனியடி யேங்கட் கெய்தா விரும்பொருள் யாங்க ணுண்டே.

சுற்றமென் வல்லி பின்னித் தொக்கசத் தாதி வெண்டோட்
செற்றிப்பிந் தியமா மல்கிச் செனனமே மரண மென்ன
முற்றிய வழிக ணீண்டு முனிவினைக் கழல்கள் சூழ்ந்து
பற்றிய வாழ்க்கைக் காடு பாற்றுமெய்க் கின்று பெற்றாம். (௩௰)

சுத்தமெய்ஞ் ஞான வின்பத் துறைபடி முத்திக் கேது
சத்தியந் தருமந் தானந் தவமக மக்கட் பேறென்
றித்திற மென்றுந் தத்த மியல்புளி யொழுக லென்றும்
வைத்தசொன் மறைபிற் றென்று மலைவுயின் றெழிதலானே.

என்றுளத் தெழுந்த வார்வ மெழுகட லென்னப் பொங்க
நன்றுவின் னாபஞ் செய்யு நீத்தமா தவத்தி னோர்க்கு
நன்றருட் பார்வை நல்கி நவைதபு தீக்கை யாற்றி
யொன்றமுப் பொருளு முண்மை யுணர்வினூற் றெளித்திட் டானே.

இங்கிது நந்தி பெங்கோ னிருந்தவப் பேறு வாய்ந்த
பங்கண னாதி யான மாதவத் தோர்க்குப் பண்டு
சங்கிய மலத்தி னுள்ளந் தெளிதரத் தெருட்டிற் றாகும்
நங்களுக் குரைத்தா யென்று நவன்றனன் மோன முற்றான்.

கேட்டனன் றமைதி பெற்றுக் கிளர்ந்துடன் சிந்திக் கங்கண்
வாட்டமின் றெழுவர் தாமு மயர்தபத் தெளிந்த பின்னைக்
காட்டரு நட்டை கூடல் கலவும்வா தனைப்பி னைப்தார்
மட்டவுள் ளத்த ராகி மெலிந்துதங் குருவை சார்ந்து. (கச)

ஐயனே போற்றி பாண்ட வமலனே போற்றி மூவா
மெய்யனே போற்றி நின்னை மேவியு மேவார் போல
வையக மாட்டிடம் முள்ளம் வழிக்கொள லாயிற் றெந்தாய்
மெய்யநின் கருணை யின்னு முறுக்கெனக் குமரன் கூறும். (கரு)

பொறுமையைம் பொறிய டக்கல் புரைதபு தவமா சார
முறைவழி யொழுகல் சீல முற்றிய வாய்மை யூக்கம்
அறிவுந லார்ந்த ஞாதி படைந்தன்பு கடைப்பி டித்தல்
நெறியிலார் புத்தி கூர்த்த னிதிலை நிலைத்தி டென்றான். (கசா)

வாதனை மலநோய் தாக்க வாய்மையா னிலைதத லின்றி
வேதனை யுழுகி யுள்ளம் விரவபெய் விதிர்ப்புக் கொண்டார்
சாதகப் பாலிர் நீயி ராதலிற் றாத நந்தாற்
சாதலும் பிறப்பு மில்லாச் சாத்தியப் பாலி ராமின். (கஎ)

சாதக வழியும் பல்ல வவற்றினுட் டளர்வின் றுவ
ஏதமி றலந்தோ றெய்தி யிறைஞ்சுத லொன்றின் வைகல்
தீதறு தலமும் புத்தி செறிப்பவீ டுறுப்ப வேண்டின்
ஓதிய விரண்டு முய்ப்ப வுலப்பில வுலகின் யாதோ. (௩அ)

அவற்றினுட் புத்தி முத்தி யருங்குறைத் தின்றி யார்க்குந்
தவற்றினைத் துமித்து நல்குந் தலங்களுஞ் சில்ல வாகும்
அவற்றுளு முக்கண் மூர்த்தி யமர்தலஞ் சில்ல சில்ல
துவற்றுதேங் கடப்பந் தாரான் சூழலப் பெயருங் கேண்மின்.

மாலைவெள் ளருவி தாழ்வரைக் கயிலை
மதமலை யுரற்றுமந் தரமே
சாலநோ யனுக்குஞ் சம்புலா சியமே
தண்பனிக் குவடுசூ ழிமயம்
ஏலமார் சோலைத் தருமநற் கான
மெழில்குலா வியகுணத் தானம்
கோலம்வீற் றிருந்த வளமிகு நீல
கண்டமே குலாசல வரைப்பு. (சO)

வெறிகமழ் பொழில்சூழ் வில்வகங் கணமே
வினைக்குறும் பகழ்தரு வராகம்
எறிதிரைக் கங்கை வட்டமேத் துநர்த
மிடர்தபுத் தருள்சிலை வட்டம்
மறுவில்கந் தருவ வனந்தொழித் தளிசேர்
மலர்ச்சுனை வெறுத்தகே தாரம்
உறைமதுப் படப்பைக் காமிகா ரணிய
முதீசியுத் தாலக வைப்பு. (சக)

கடவுளர் முதலோர் வணங்குசீ கோட்டஞ்
காதரந் தபுங்குரு குல்லியம்
சுடர்மணி யிமைங்குங் கங்கைசூழ் காசி
தொல்வினை யறுங்கபி லேசம்
மடவிய ராட லுருதமா காளம்
வான்படர் புகழ்விரு பாக்கம்
தொடலைவன் மாயை விடைகொள்வன் மீகந்
துலங்கிய தேசநீ வனமே. (சஉ)

திங்கள்சேர் மாடக் கிர்த்திவா சேசம்
கங்கையா தாரசித் தியமே
துங்கமா தவர்தாழ் மந்தன காளம்
துகளின்மா யாபுர மிபங்கள்
சிங்கநின் றுலம்ப வெருவுசீ சயிலம்
நெகிழ்ந்தபூந் தண்டகா ரணியம்
பொங்குநீர் வைகை யாலவாய் பொருந்தம்
பொருகரை யமர்புடை மருதூர். (௪௩)

காவிரி வளத்த வுசிரமே தென்பாற்
கவின்றவுத் தாலக நகரம்
பூவிரி பொதும்பர் மலயவெற் படுத்தோர்
போக்கரு விக்கிர மேசம்
நாவலர் துவன்றுஞ் சாலிவா டீசம்
நற்கதி யருள்சம்பு வனமே
வீவிரி காந்தட் டிரிசிர வோங்கன்
மேதக வளர்சுசப் பேசம். (௪௪)

பாட்டளி முரலும் பொய்கைசூழ் பஞ்ச
நதம்பய னருள்புட்ப விபினம்
கோட்டரி யுகளும் வாஞ்சியங் கோணை
மதில்புடை குலவுசீ புரமெய்
வீட்டினர் வதியும் பசுபதித் தலமே
வரும்பஞ்ச லோகமாத் தானம்
வாட்டமுற் றிரிக்கு மிடைமரு தென்றாழ்
வழக்கறு மாடமா யூரம். (௪௫)

சீர்த்தசித் திரவே திகமடி யார்க்குத்
தேனிக்கு மாலிங்கே சுரமே
சூர்த்தவன் பிணிக டுமிசித்தா ரணியங்
துயர்விடு சுநாகத வைப்பு
பார்த்தலத் தொளிகள் பரப்புகண் டீசம்
பரவுசீர்ச் சிதம்பர நகரம்
ஓர்த்தவ ரலக்க ணொறுத்திடுந் தால
வனமத்தி யாபகே சுரமே. (௪௬)

உடற்பய னளிக்கு மிருடிவிந் தியமே
யும்பரார் தொழும்வராஞ் சலமே
தடப்பல நதிசூழ் காஞ்சிமா நகரந்
தண்டலை யுடைவடா ரணியம்
மடப்படு மலந்தீர்த் தருடிருப் பாசூர்
வயங்கிய வியாக்கிரே சுரமே
கடப்பருஞ் சீர்த்தி விரிஞ்சைமா நகரங்
கரிசிரித் திடுந்திரு வல்லம். (சஎ)

எட்டனை நாற்றி யிரட்டிய விண்வமற்
றெறிதிரைப் பெரும்புனற் கங்கை
வட்டவார் சடிலத் திளம்பிறை கதிர்க்கும்
வள்ளலா ரமர்தல மாகும்
அட்டொளி விரிய வழற்பொறி தும்மு
மரித்தலை வேல்வல னுயர்த்த
கட்டழ கெறிக்கு மறுமுகக் கடவுள்
கதியநற் றலங்களுந் தெரிப்பாம். (சஅ)

பிறங்கிய பவானி சங்கமஞ் சமணப்
பிராணநா சனம்புயன் மேகம்
உறங்கெயி லுடுத்த பவானிசங் கரம்விண்
ணுவகையிற் பணிசர வணமே
அறங்கிளர் குமார புரமணங் களுற்றி
யலர்விரி கதம்பகா ரணியம்
மறங்கடி வன்னித் தானநீ ரோடை
மலிந்துவாங் கியசத்தி புரமே. (சகூ)

வரம்பல வுதவுஞ் சண்முக புரஞ்சீர்
மல்கிய கன்னபூ ட்ணமேர்
பரந்தெழு கீர்த்தி பூடணம் வாகு
லேயமா புரம்பவுத் திரமே
விரவுமா ரூட மேடக மோசை
விரியுநப் பிரமத மோசம்
புரவுபூண் டருளுங் கந்தமா தனமே
போகுயர் முடிக்கிர வுஞ்சம். (ரு௦)

தவமலி வேத சயிலமின் புறுத்துஞ்
சத்திய வாசகம் புறவி
அவமறு குமர கோட்டமே ழுலகு
மாதரித் துறுங்கவு மாரம்
துவர்வளம் படைத்த தாமிர சூடத்
துவசமே வில்வகா னனமே
திவளொளி மயூர மதம்விடுந் தானத்
தேவகும் பக்குகைத் தானம். (௫௧)

எழில்வளர் விசாக பவனமெய்ஞ் ஞான
மீத்தருள் வித்தியா வனநல்
விழவுகொண் மார னந்தகா ரணமெய்
விளைத்திடுஞ் சுவேதமா வனமேர்
தழைசுகு மார சிகாசலம் வளங்க
டகுஞ்சுரா பயப்பிர தந்தேன்
எழிபுழை குவட்டு வள்ளிவெற் போங்கு
மாவிர புரமெனுந் தலமே. (௫௨)

வளமிகு சோமாக் கந்தமும் மலந்தீர்
வாகுலே யாசிர மந்தொல்
பளகறு கெந்த சயிலநீன் முகின்மீப்
படிதருஞ் சித்திர கூடம்
தளிரிணர்ச் சோலைச் சம்பகே சுரங்கோ
முக்கியந் தறுகண்மா வேழம்
களகள முழங்குங் காளத்தி விலங்கல்
கருணைசெய் பிரணவ புரமே. (௫௩)

உரனிகழ் ஞான சனங்கதிக் கேணி
யுஞற்றுறும் புத்திர காமம்
அரிறபு மிந்தி ராபயப் பிரத
மவிர்சிவோ பாசிய நகரம்
பிரபதிக் கிரகம் பீடுசேர் பிரம
வனுக்கிர கம்பிழை தபுத்தோர்
இரவுநன் பகலும் வழிபடும் வாத
புரமில கியவராஞ் சலமே. (௫௪)

பொலிந்தசீர் வரத சயமபி டேக
புரமலர்க் குறுஞ்சுனை படப்பை
மலிந்தகல் யாண கானம்வீழ் வரங்கள்
வழங்கிடுஞ் சுப்பிர மணியம்
ஒலிந்தபூம் பொதும்பர் வித்தியா தரமே
யுளங்கவர் மணிகண்டே சுரமே
சலந்தவிர் சமயத் தானபஞ் சகமென்
றுரைத்திடுந் தலங்களோ ரைந்தே. (௫௫)

நரைபுகழ் சயந்த புரமரு ளெவர்க்குந்
தருங்குமா ராசல மணிகள்
வரைகிடந் திமைக்கும் வேங்கட முத்தி
வழங்குசீ பூரண கிரியென்
றுரைதரு நாலெண் ணிருதல முருகற்
குறுதல நமக்கொத்த தலமும்
புரையிலித் தலத்து ளுயர்ந்தநான் கீற்றிற்
புகன்றநாற் றலமவை யவற்றுள். (௫௬)

மதந்தவி ரடியார் வாதனை மலமும்
வாட்டுசீ பூரண கிரியாம்
விதந்தநூற் றிருபத் தெட்டினு மேலாய்
விளங்குமால் வினைக்குறும் பொதுக்கிப்
பதந்தர வல்ல சத்திய விரத
பாற்கர கேத்திர மாகி
இதந்தரு மிறைவற் கநன்மொழி கொடுத்த
திதுவலா தின்மைபின் மாதோ. (௫௭)

என்றுமோ ரியல்பி னின்றிடுஞ் சீபூ
ரணத்தினை யாயிடை வதிவோர்
மன்றநன் றுறலா லப்பெயர்த் தாகும்
வானவர் திருவெலா நிரம்பி
நின்றிட லானு மப்பெய ரதற்கு
நிகழ்த்துவர் கணிகமாத் திரையின்
வென்றிகொள் வரங்கள் வழங்கலிற் கணிக
வெற்பென மிகுமொழி யுடைத்தால். (௫அ)

மூலமா யுலக முழுவதும் படைத்த
முதல்வனே முருகனைத் தனக்கு
மூலமாக் கொண்டு வணங்கலின் மூலாத்
திரிவைக ளொருமலர் மூன்று
கோலமார் காவி யுயிர்த்தலி னல்ல
காத்திரி குமைத்திடுங் கற்ப
காலமு மழியா திருத்தலிற் கற்ப
சித்தமர் தணிதலிற் றணிகை. (௫௯)

பிரணவப் பொருளை யுணர்த்தலிற் பிரண
வார்த்தமா நகரமிந் திரற்கும்
வரமளித் திடலா லிந்திர நகரி
மகதியாழ் முனிக்குறு பிரியம்
விரவிய சிறப்பா னாரதப் பிரியம்
விட்டுணு பகோரமென் றுரைக்கும்
அரிறபு தவத்தோற் குப்தளித் திடலா
லகோரகை வல்லியப் பிரதம். (௬௦)

இறுதியிற் கிளந்த விந்தநாற் பெயரு
மீண்டிய முதலுக நான்கும்
முறைமையி னெவ்வொன் றுரிமையி னெடுத்து
மொழிந்திடப் படுமெந்த வுகத்தும்
மறுமுத லுமிக்கும் வளங்கெழு சீபூ
ரணப்பெயர் வழங்கிடப் படுமால்
அறிமினோ குறிக ளத்திருக் குன்றத்
தினுக்கடை யாளமுங் கேண்மின். (௬௧)

தெண்டிரைக் கங்கைக் காசிமா நகர்க்குத்
தெனுதியோ சனையிரு நூற்றின்
கண்டமிழ்க் காஞ்சி வடாதிரண் டனிற்கீழ்
வளைகடன் மேற்றிசை யைந்தில்
தொண்டர்சூழ் விரிஞ்சை வடகிழக் கெல்லை
மூன்றினிற் றுலங்குகா ளத்தி
அண்டர்சூழ் வரைக்கு நிருதியின் றலைய
னரசுவீற் றிருப்பதக் குன்றம். (௬௨)

குழவிவெண் மதிய மிலேச்சிய வேணிக்
குருபரன் பிரணவப் பொருளை
விழைதகத் தவத்திற் பெற்றுவீ ராட்ட
காசஞ்செய் வீராட்ட காசம்
அழலவிர்ந் தனைய நெட்டிலைக் கதிர்வே
லவாயினி தமர்ந்தருள் குமரன்
சுழல்பவங் குமைக்குந் தன்பெயர் விளங்கத்
தொழுஞ்சிவக் குறியுமாங் குளவால். (சுங)

குன்றவர் மடந்தை குவிமுலை மார்பிற்
கோட்டுமண் கொளப்புணர் வேலோன்
அன்றுமெய் யன்பிற் போற்றிய வாபச்
சகாயனென் றடற்களிற் றிறையும்
மன்றலங் கமலத் தயன்படைப் பிளையோன்
வழங்குமா றருந்தவ முளாற்றி
ஒன்றிய வுளத்தான் வழிபடு மெண்டோ
ளுத்தமன் குறியுமற் றுளவால். (சுச)

குருமொழி வேட்டு நந்திமா தவங்கள்
குயிற்றிய குகையுமற் றவர்க்கு
மருமலர் கடப்பந் தாரினை னழைத்த
மணித்திரை நந்திநந் தினியும்
பொருவில்செந் தமிழ்க்கு முதற்குரு வாகப்
பொலிவரம் வரையுரங் கிழித்த
முருகனுய்த் தளிப்ப வகத்தியன் போற்று
மொய்யொளி யிலிங்கமு முளவால். (சுரு)

இந்திரன் பிரமன் மாதவன் சேட
னிவர்வலிச் சூரன்கைக் கவர்ந்த
அந்தமி றங்கள் வளம்பெற வேண்டி
யருச்சித்த வருட்குறி பலவும்
சுந்தர மனையை யிழந்தமா லரன்பாற்
றுகளறு பெருந்தவ மாற்றி
மைந்துபெற் றெண்ண முற்றிமீண் டருளை
வழங்கவாழ் சேக்கையு முளவால். (சுசு)

மாடகம் பொலிந்த திவவியாழ் முனிவன்
வந்தனை புரியருட் குறியும்
பீடகம் பொலிந்த வம்முனி மொழியப்
பெருகிய வோகையி னிளையோன்
தோடகம் பொலிந்த விணர்மலர்க் கூந்தற்
சுந்தர வல்லியை மணந்து
பாடகம் பொலிந்த வடிப்பிடி யோடும்
பயிலுமப் பருப்பத முடைத்தால். (௪௭)

கடம்பணி குமர னுன்முகன் றிருமால்
கதிர்மணிச் சேடனு ரதன்றூர்த்
தடம்புயக் குலிசத் திந்திரன் செழுந்தீந்
தமிழ்முனி பெயரினல் விளங்கும்
இடம்படு தீர்த்தஞ் சிவகங்கை யெட்டு
மியம்பிய நந்திநந் தினியும்
மடந்தபு நும்மால் விளங்குமேழ் சுனையு
மணிவரை யண்மையி னுடைத்தால். (௪௮)

நறுமணங் கமழுந் தாமரை நிகர்த்த
நகைமுக மாறுமெல் லுமிழும்
மறுவறு மணிகள் வயின்வயி னிமைத்து
மல்கிருட் செறிவுகால் சீக்கும்
அறுமணிக் குவடா யறுமுகத் திறையே
யாயதா லடைந்தவ ருயிர்மேற்
கொறுகொறுக் கழறும் வல்வினைப் பகைகளைக்
கொலைபுரிந் தருளுமக் குன்றம். (௪௯)

செப்படை யிருந்து கேட்பினுந் தொழினுஞ்
செப்பினுஞ் சித்தம்வைத் திடினும்
ஆயிடை வதித லாதிகள் செயினு
மலகில்பல் பவத்தினு மீட்டும்
மாயிரு வினையுஞ் சவட்டிமீ ளாத
வரம்பிலின் புறுத்துவ தென்றால்
காயிலே வேலோன் றணிகையின் பெருமை
கட்டுரைக் கடங்குவ தன்றே. (௫௦)

இன்னணஞ் சிறந்த வுற்பல வரையை
யெய்தியாங் கினிதுவீற் றிருக்கும்
மின்னவிர் நுதிவேல் வீரனைப் பணிந்து
மேதக வதிந்தவ னருளால்
துன்னிய மலவா தனைவிடை கொள்ளத்
துலங்கிய சாக்கிரா தீத
மன்னியின் புருவா யாணவ நிலைபோன்
மருவுதி ரெனப்பணித் திட்டான். (எக)

அருளிய குரவன் றிருவடிப் போதி
லருந்திறற் பெருந்தவ முனிவர்
இருவிழி பொழிநீர் மண்ணுதல் புரிய
வெழுந்தனர் பலமுறை வீழ்ந்து
திருவடை யாளங் கூறிய முகத்தாற்
றெரித்தனை மான்மியம் விரித்துக்
குருபர வருளென் றிரந்தவன் முழுதுங்
குறைவறத் தெருட்டிடத் தெளிந்து. (எஉ)

மறுவலும் வணங்கிப் புறவிடை கொண்டு
மடங்கனேக் கெனமனங் குரவன்
நறுமலர்ப் பதத்து நாமவே லிறைவ
னளிர்வரைக் குன்றினும் படர
எறிகதிர் வெள்ளி வரைதனைந் தாங்க
ணெய்திநா யகனடி பணிந்து
நிறையுள மகிழ்ச்சி தலைசிறந் தனராய்
நெடுவரைத் தெனுதுழிச் சார்ந்து. (எங)

தொழித்தளி முரலு நந்தன வனமுந்
துறுமலர்ப் பொதும்பரு மணிகள்
கொழித்தலை சுருட்டுஞ் சுனைகளும் படுத்த
கொள்கையின் விளங்கறை பலவும்
செழித்தவிண் ணமர ருள்ளமுங் கவர்க்குந்
திருக்குலாய் மும்மலச் செருக்கும்
அழித்தெழு மருட்கோ ராகர மான
வற்புதச் சூழல்கண் டமர்ந்து. (எச)

வைகலும் விதியா னட்கடன் கழிப்பி
மருவுமான் மார்த்தபூ சனையை
நைகர மில்லா வன்பொடு நவிற்றி
நறைகமழ் கடம்பணி தாரான்
செய்கழற் சரண பங்கயம் போற்றித்
தேசிக னருளிய குறியால்
பொய்கழ லுள்ள நிட்டையைக் கூடும்
பொருவறு சூழ்ச்சிகைக் கொண்டு. (எரு)

ஆதியி றில்லா வைந்தெழுத் தைந்து
நிலையினு மாம்வகை யுணர்ந்து
தீதுசே ரிரண்டு நிலையினு நீங்கித்
திகழ்நிலை யிரண்டினும் பயின்று
பேதமே யபேதம் பேதமோ டபேத
மெனப்படும் பெருநிலை யாய
ஞாதிரு ஞான ஞேயமுந் திகழா
நன்மையிற் றென்மைய ரானார். (எசு)

அத்தகு வரைப்பி னெழுசுனை யாடி
யருந்தவ மாதிக ளியற்றின்
சித்தமா சிரிய விழிஞரு மொல்லை
சிவத்தினைச் சிவனாவர் கண்டீர்
இத்தகு முனிவ ரெழுவர்க்கு நந்தி
யெம்பிராற் குரியமா ணாக்கன்
மெய்த்தவக் குமரன் விளக்கிய ததனை
வினைச்சம மிலார்க்குரைக் கொணாதால். (எஎ)

என்றுமா தவத்துச் சூதமா முனிவ
னியம்பலு மரும்பெரும் பொருளை
இன்றுநாங் கேட்ப முன்புநாம் புரிந்த
விருந்தவ மிருந்தவா வென்னென்
றென்றுமா னந்தக் கண்கணீர் பாய
வுருகிய வுளத்தொடு மெழுந்து
நின்றுவான் முனிவ ராங்கணோ ரைய
நீத்திடக் கடாவின ரன்றே. (எஅ)

முனிவ ரெழுவர் கேட்டுளந் தூய்மை
முற்றின ரெனமொழிந் தனையம்
முனிவரர் யாவ ரத்தகு காதை
மொழிந்தருள் காலமெக் காலம்
சனிவருந் தீஞ்சொற் கட்டுரை யென்னக்
கடாவுத வியமுனி வரர்க்குப்
புனிதவெண் ணீற்றுச் சூதமா முனிவன்
போக்கரு விடையெதிர் கொடுக்கும். (எகூ)

கறங்கு மணிவெண் டிரைமுகந்த
கமஞ்சூற் கொண்ட லெனவரவின்
உறங்குங் கடவுண் மலர்க்கமல
வுந்தி யெழுந்த நரைத்தலையோன்
பிறங்கிப் பகலிற் பதினல்வர்
பிழை பெருக்கு மிடிகடியா
அறங்கள் கிளரத் தனிச்செங்கோ
லளிக்கு மனுக்க ளுளரவருள். (அO)

முந்து மரசன் சுவாயம்பு
பிரிய வரதன் முதனல்வர்
மைந்தர் தேவர் யாமாதி
மகவா னரியே யுரிசிமுனி
சந்த முலையா கிருதிதனைத்
தழுவி யுயிர்த்த சுயக்கினன்மால்
புந்தி நுனித்த புலத்தியனை
முதலோர் பொருவி லெழுமுனிவர். (அக)

தோற்று மிரண்டா மனுவேந்தன்
சுவாரோச் சிடனே யவன்மைந்தர்
ஆற்ற லுயுமத் தாதியர்க
ளமரர் திவிடி தனைமுதலோர்
விற்று மகவா னுரோச்சனன்மால்
வேத சரசு திவிடிதைபெற்
றேற்ற விபுபு முனிவரர்க
ளூர்ச்சத் தம்பன் முதலெழுவர். (அஉ)

மூன்று முறைவேந் துத்தமனே
மூரிப் பவனன் முதலானோர்
ஆன்ற மைந்தர் சத்தியன்முன்
னானோர் சுரர்சத் தியசித்து
வான்ற னிறைமால் சூனுருதை
மறைதேர் தருமனெனு முனிவற்
கின்று வளர்சத் தியசேன
னெழுவர் பிரம தாதிகளே. (அ௩)

பெருமை பிறங்குஞ் சனற்குமரன்
பிரச மலர்த்தாண் முடிசூடி
அருமை மறையந் தத்தெளிவா
யமைந்த சைவ சித்தாந்த
ஒருமை யன்பிற் கேட்டுணர்ந்த
வுயர்ந்த முனிவ ரிவர்கண்டீர்
இருமை வழங்கு மிதுகாறு
மியைந்தோர் தமையு மினிக்கேண்மின். (அ௪)

நடலை யுலகத் துயர்துரக்கு
நாலா மனுத்தா பதன்மைந்தர்
விடபன் முதலோர் சத்தியகன்
முதலா னோர்விண் ணவர்மகவான்
அடல்வல் வினைதீர் திரிசிகன்மா
லரினி யரிமே தசுபயந்த
படர்முற் றிரிக்கு மரிமுனிவர்
பழிப்பில் சோதி முதலானோர். (அ௫)

விரித்த விண்டை விண்ணவர்கள்
விதுர்த னுயிர்த்தோ ரொழுக்கனைத்தும்
தெரித்த வேத நான்முழுதுந்
தெவ்வா தோப்பி மடமூழ்கி
வரித்த கழற்கா லவுணர்நனி
வருத்த வாழ்நாள் வல்லையவண்
இரித்து ளார்வை துருதேய
ரென்னும் பெயரு மிவர்க்காகும். (அ௬)

ஐந்தா மனுவேந் தரைவதக
ஞன்ற மைந்த ரருச்சுனனே
முந்தை யுடையோர் பூதரதன்
முதலோ ரமரர் சதக்கிருது
மைந்து மிகுந்த விபுபுமால்
வளைத்தோட் சுருபி சுப்பிரன்பால்
அந்தில் வரும்வை குண்டனிர
ணியரோ மனையா தியர்முனிவர். (அஎ)

தனைதச் ராறு மனுச்சக்கு
தந்தோன் சாக்கு தப்பெயரோன்
புதல்வர் புருடன் முதலானோர்
புலவ ராப்பி யர்கண்முதலோர்
மதவிந் திரன்மந் திரதுருமன்
வயிரோ சனற்சம் பூதிபுணர்ந்
துதவு மசிதன் மான்முனிவ
ரவியன் முதலா முறுவர்களே. (அஅ)

ஈண்டை விளம்பு முனிவரரு
மிருள்கால் சீத்து நில்வெறிக்கும்
மாண்ட திருநீற் றுருக்கவயம்
வயங்கு மணிமே னியிற்றிளைப்பப்
பூண்ட சிவமுள் ளகந்திளைப்பப்
பொலிந்த குமரன் றனையடைந்து
மூண்ட விழைவி னடித்தொண்டு
முறையிற் புரிந்த நெறியோரே. (அகூ)

துரிசி லேழா மனுவைவச்
சுதனூற் சாதத் தேவர்களே
பரனே சர்வ வித்தமனே
பயின்மா னுடரே உசேருவ்வே
தருமனிக்கு வாருவே
சையன் றிருட்ட நாபன்னே
மருவும் விடபத் துவசனென
மைந்தர் பதின்ம ரவன்றனக்கே. (சுo)

வெய்யோன் விசுவ தேவர்வசு
　　விடப மருத்து வசுவனியான்
னையா வமரர் புரந்தர
　　ஞக நகரஞ் செகிற்பரித்தோன்
எய்யா விறன்மால் காசிபனுக்
　　கெழுந்து பரந்த களபமுலை
மையார் தடங்க ணதிதிமணி
　　வயிறு வாய்த்த வாமனனே. (சுக)

வினையில் காசி பன்வசிட்டன்
　　விசுவா மித்தி ரன்சமதக்
கினியத் திரியே கவுதமனே
　　கேழில் பரத்து வாசனென
முனிவ ரெழுவ ரிதுகாறு
　　முறைசெய் மனுவே ழனுண்மூன்றும்
மனுவந் தரத்து முனிவரென
　　வருத்தா மறிமோ வெனக்கிளந்து. (சுஉ)

கூற்ற நடுங்கு மருஞ்சாபக்
　　கோனை யாற்ற லிருந்தவத்தீர்
தோற்ற மரணங் கெடவின்பத்
　　துறையு ளழுத்து மருளிரண்டில்
தேற்று மமல மொழிமயமாய்த்
　　திகழு மருளிம் மான்மியமே
போற்றி யினிது கேண்மினெனப்
　　பொருவில் சூதன் சொலப்புக்கான். (சுங)

புராணவரலாற்றுப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — சசக.

வீராட்டகாசப் படலம்

பூமணமு முடலுயிரும் பொன்விழியு
மெனும் புணர்ப்பா ருயிர்கள் பண்டு
தோமடையப் பார்த்திருந்து மெண்குணத்திற்
றிரியாது துகடீர் பாகம்
தாமடைய வெவ்வுயிர்க்கு மொருங்குறுத்தா
திருந்துமொரு சலமு மில்லா
வீமலிபொற் கடுக்கையந்தார் வீராட்ட
காசன்விரை மலர்த்தாள் போற்றி. (க)

கன்மிசை மஞ்ஞையி ருந்துக லாபம்வி ரித்தாட
மின்மணி சிந்துரு வித்திர டாழ்ந்துவி ழுந்தோற்றம்
முன்னிய சேடனம் மஞ்ஞையை யஞ்சிமு ரன்றெல்லை
தன்னுல கெய்துறு தன்மைத குங்கபி லாபத்தில். (உ)

மங்கல வெள்ளைவ ழித்தும லர்த்துகள் மேலட்டிக்
கொங்குயிர் தாமம ணிந்துகொ ழும்புகை மிச்சார்த்தி
வெங்களி நல்குவி தானம டுத்துவி ளக்கேந்திப்
பொங்கிவ ளங்கள்பொ லிந்தொளிர் மண்டப வுட்சூழல். (ங)

தோற்றிய வாறிரு வரன்றுறு தத்துவ சோபானம்
பாற்றுதை யப்பயில் வித்தப கம்பொன வூனர்சேக்கைக்
கோற்றொடி மங்கையி டக்கிரி டைக்கும ரப்புத்தேள்
வீற்றிருப் பப்பரன் வீற்றிருந் தானொரு நாண்மேனாள். (ச)

அத்தகு செவ்விய றிந்துவி னைச்சம மாய்க்கன்மம்
ஒத்தத வத்தினன் முத்தியை வேட்டவு ளத்தானைப்
பித்தினன் சந்திர காரனெ னப்பெயர் பூண்டுள்ளோன்
மெய்த்தக ணங்களுண் மிக்கவ னுங்கண்வி ரைந்துற்றான். (ரு)

எட்டினு மைந்தினு மெய்தவ ணங்கியெ ழுந்தோடி
உட்டிளை யார்வமு ருக்கவெ யிற்கணு றுள்வெண்ணெய்ப்
பட்டதை யென்னநெ கிழ்ந்துவி ழிப்பனி நீர்வார
மொட்டுறு கஞ்சமெ னக்கைசி ரத்துமு கிழ்த்தோதும். (சா)

வெளியூ டுவிரா யவளிச் சலமவ்
வெளிசற் றும்விரா வுதலின் றதுபோல்
விளியா துவிரா யவுயிர்த் தொகுதி
விரவும் வினையின் பயனே துமுறு
ஒளியே யுலகெங் குநிறைந் துணர்வுக்
குணர்வா கியவின் பநெடுங் கடலே
தெளிமா தவருள் ளகம்விள் ளரிய
தேக்கா ரமுதே சரணஞ் சரணம். (எ)

அருளென் றருளென் றருவோ டுருவென்
றறையும் பலபே தமுமா யவைமற்
றொருவும் பொருளா யபரா பரனே
யுடனின் றுயிரைத் தொழிலிற் புகுவித்
திருளும் வினைமாய் வினைமூந் தொறுமங்
கெய்யா மையருத் துமருட் செறிவே
தெருளும் புலனில் லவரெய் தரிய
தேக்கா ரமுதே சரணஞ் சரணம். (அ)

காட்டா கியகின் னருளுண் மையினைக்
கருதா துபுசிப் புவினைத் திறமே
வேட்டா லூழுயிர்க் கவையாய் மிடையா
பேன்மே லூழுயர்க் கருள்விக் ககனே
வாட்டா ணவம்வாட் டியுடற் பொறைவிண்
மணிமுன் னர்விளக் கெனமாப் பவனே
சேட்டா ரணமுந் தெரியா தயருந்
தேக்கா ரமுதே சரணஞ் சரணம். (கூ)

மட்டார் குழன்மங் கைபிடம் பிரியா
வரதா மதனு சகரா சரணம்
ஒட்டா தபுலிக் கலையோ டுதிசை
யுடையாய் பலவும் முடையாய் சரணம்
தொட்டா தவர்வாட் டனுருக் கெரிமு
தொலைவித் தபலிக் கிறனே சரணம்
கட்டார் தருகொன் றைமணங் கமழுங்
கபிலைக் கிரியாய் சரணஞ் சரணம். (கo)

அந்திப் பிறைசூ டியசெஞ் சடிலத்
தழகா குழகா சரணஞ் சரணம்
சந்தப் புரமூன் றுமொருங் கவியச்
சமரா டமரா சரணஞ் சரணம்
பந்தப் படுமென் னையெடுத் தருளும்
பவனே சிவனே சரணஞ் சரணம்
கந்தப் பொழில்சூழ்ந் துவளங் கதுவுங்
கயிலைக் கிரியாய் சரணஞ் சரணம். (கக)

சொல்லார் பொருளே சரணஞ் சரணஞ்
சுடருட் சுடரே சரணஞ் சரணம்
ஒல்லா ரிருளே சரணஞ் சரண
முற்றோ ரொளியே சரணஞ் சரணம்
வெல்லா வயவா சரணஞ் சரணம்
விடையா விடையா சரணஞ் சரணம்
கல்லா லமர்வாய் சரணஞ் சரணங்
கயிலைக் கிரியாய் சரணஞ் சரணம். (கஉ)

என்று தோத்திரமி யம்பிய விருந்த வன்முகம்
நன்று நோக்கிவிழை வென்னது நவிற்று கெனலும்
கொன்றை மாலிகை மிலைத்தசடி லக்கு ழகனார்
வென்ற பாதமலர் மீட்டுமுடி கோட்டி மொழிவான். ()

வேத மாதிபல வும்பொருள் விளக்கி யிருளின்
ஏத மோதியெனை யின்னருளி னண்ட ருளினை
ஆத லாலடைவ தின்றுகுறை யாதி மறைமுன்
ஓது கின்றமொழி யின்பொருளு ணமை யலதே. (கச)

மும்ம தக்கலுழி வண்டுதிறை கொள்ள முடுகுங்
கைம்ம லைக்கடவுள் போலமகன் மைக்க ணிறுவிச்
செம்ம னல்கினைபெ னக்கிதுதெ ளித்த ருளுதற்
கம்ம வையமிலை யென்றுனரு ளால் ணவினேன். (கரு)

திருவு ளக்கருணை செய்திதுதெ ளித்த ருளென
இருண்ம லப்பகையி டிக்குமற வாழி யருளும்
பொருவி லாகமம றைந்திரள்பு ராண முழுதாய்
மருவு மக்கரமொ ரைந்தனொடு மானு மிதுவே. (கசா)

ஐந்தெ ழுத்துமொரு சார்மொழிக ளைந்தெ னவுமாய்
மைந்து பெற்றவெமை யேமுழுது மார்த்தி வழுவா
தைந்தெ ழுத்துமொழி யொன்றெனவ ழங்கி வருமால்
மைந்த தேர்தியென வான்பொருடொ குத்த ருளினன்.

எண்ணில் பல்பவ மிருந்தவமு ழந்த பயனால்
நண்ணெ ணுதநவை யில்பொருளு ணர்ந்து பெரிதும்
உண்ண யந்துகண நாதனுவ கைக்க டலினன்
அண்ணல் கூறினவ கஞ்செவியி ணர்த லொடுமே. (௧௮)

ஞான சத்தியரு வாதலி னலத்த குமரன்
ஆன வித்தபொரு ளன்றிபத னுட்பொ ருளெலாம்
தான றிந்தறிக லானென விருந்த னனரோ
போன தப்பொழுது பின்னரொரு போது முருகன். ()

தந்தை தாப்புடைய கன்றுகயி லைத்த டவரை
அந்தில் வைகலுறு மந்திரமி ருந்த ருளுநாள்
எந்த வானவரு மிந்திரனு மாலு முறைசேர்
நந்தன் வார்கழலி றைஞ்சவவ ணெய்த லுறுவார். (௨௦)

வைத்த வேலினவ ரட்டினைவ ணங்கி யருளான்
மெய்த்த வன்பின்விகிர் தன்சரண மெய்தி னர்களால்
பைத்த வெண்டிரைநெ டுங்கடல்ப ரந்த வுலகின்
கொத்து மொத்தவனு மாங்கவரு டன்கு றுகுவான். (௨௧)

கற்றல் கேட்டலொடு காழறுபெ ருந்த கைமையுப்
பற்றி னருமட ருழினைமு னிந்த மைவரே
அற்றை ஞான்றிலவ லென்றுமட தந்தை யெழலுர்
மற்று வந்தனைபு ரிந்திலெனெ தூங்கி னனரோ. (௨௨)

கோட்டமங் கதிர்ம திப்புனல்த லிக்கு முடிபோன்
வேட்ட நல்வரம ளிப்பவவன் மண்ட பொழுதும்
ஒட்டை நெஞ்சினனி றைஞ்சலினெ ழுந்தி டுமவன்
கோட்டை யூழினனி நக்கமைமு மாக்கின் மதியா. (௨௩)

அண்ட கோடிகள னைத்துமவை யாக்கி நிறுவும்
அண்டரோடெளித ழற்றுமெரி வாய்க்க ணுதவிப்
பண்டு போலெவையு மாக்கியளி பாய்த்தும் விழிகள்
மண்டு கோபவெரி யானனிவ யங்கி மறல. (உச)

தந்தை முந்திளவ றன்னுழிய லாது பிறர்பால்
மைந்தி னற்றணிவி லாதவிறல் வாகு வைவிளித்
திந்த நான்முகனி ருப்புவன மாக்கு மெறுழின்
சிந்தை வைத்திடுசெ ருக்கொடுத ருக்கி வருவான். (உ௫)

எம்மை யேதுமுணர் கின்றிலனி யம்பு மறையும்
மும்மை வையகமு முன்றொழுதல் கண்டு மறிவுஞ்
செம்மை பெற்றிலனு டற்றவரு திவி னையினைக்
கொம்மை கொட்டினன்வி ரைந்தெதிர் கொணர்ந்து விடுதி.

என்றி டிக்குலமு லம்பியதெ னக்க டவுளும்
நன்று நன்றெனவ ணங்கினன டத்த லதுகண்
டன்று டங்குபடர் தேவர்முனி வோர னைவருந்
மன்ற நீத்துயிரை வெற்றுடல ராகி மருளா. (உஎ)

மைந்தன் றந்தையைப்பி கந்துமுன மாய்ந்த னமெலாந்
தந்தை மைந்தனைப்பி கந்துவரு தண்ட மொருவி
உய்ந்து போவதுள தாங்கொலென வாயி னுரையார்
சிந்தை யாலுணர நோக்கினர்சி தர்ந்து பெயர்வார். (உஅ)

அங்கி காலுமட லாழ்பிது போது மிகவின்
தங்கு மேயெனவ யர்ந்துதனி மாயன் மறைபச்
செங்கை வச்சிரவ லாரிதிகழ் கோகி லவரு
இங்கும் வந்திறகி றுங்கொலென மாழ்கி பிரிய. (உகூ)

நெரித்த வான்முகநெ ரித்தினும் றக்க வருமே
தெரித்தி லேமெனம றிந்துமதி திக்கி னடைய
மரித்து வைத்தனவெ யிற்றுநிரை வாட்க ணுகுமேல்
கரித்தி லேமெனவ ருக்கர்களர் வேடு மழல. (௩0)

அடர்ப்ப வன்மடின ருந்துதிடெ டுத்து நவின்மின்
சுடர்ப்ப தங்களில்வி ழுந்துதுணை சேர்ந்து நிமிர்மின்
விடுக்கு மென்றுவிரி நாவொடுக ரத்தி ரளினை
மடுத்த காதலினி பக்கிபெரி வல்வி ரையுற. (௩௧)

மற்றை வானவர்கள் மாதவர்கள் யாரு மறிவின்
முற்று நின்னடிமை யென்றுமுறை தாழ்ந்து பிறைமாட
பெற்று மீடுமென வோடவொளி பில்கு மவுலிக்
கொற்ற வீரனபன் முன்னைகபிடி கொண்ட னவினன். ( )

வேத நான்முகன் மேவி நற்றுமட்
கோதை வேல்வலங் கொண்ட கொற்றவன்
போதின் மேயிறைப் பனை மாக்குவோய்
பாதின் மிக்குளா பெரிய சென்றனன். (௩௩)

முனிவ னின்னணா முதல்வன் கூறலும்
தனித னின்றவர் சதுர்மு கத்தவன்
பணிபு ரத்தினன் பகர்த லொன்றிலான்
முனிதன் மேலிது புகறன் மேபினன். (௩௪)

வாழ்வு மிக்குளா யென்னில் வைகலும்
வீழ்ம னக்குறை மெத்த வுள்ளுபு
போழ்ம திச்சடைப் புனித னெந்தைமுன்
தாழ்தல் செய்திடச் சார்கு வாயலை. (௩௫)

வலன்பட் டத்திபே னென்னனல் வந்தவன்
தலைவு மெய்ப்பிபாற் கோட்பட் டங்குறி
அலம ராவுள மலமந் தத்தரம்
சிலவு நக்கிடாய் செய்கை பெற்றலாய். (௩௬)

இன்ன தன்மையா லீடி லெண்குணம்
மன்னி யெங்கணு மலர்ம ணட்டமெனத்
துன்னி யாரியர்த் தொகுதிக் கைந்தொழில்
முன்னி யாற்றுமம் முதல்வ னீயலை. (௩௭)

உலகு யிர்ப்பதி னுயர்ந்து ளேனெனில்
அலகி லண்டமு மாக்கு நின்னையும்
குலவு மாலையுங் கோணை வன்கணத்
தலைவர் தம்மையுந் தந்த தில்லையே. (௩அ)

தஞ்ச மின்றியுஞ் சமைக்க வல்லையேல்
எஞ்சு நின்றலை யிழைத்துக் கோடிமுன்
துஞ்சி னைய்கொலோ தோற்ற நின்னதேல்
விஞ்ச வின்னினிக் காண்டும் விறலை. (௩௯)

சகல ரும்பலர் சத்து வக்குணம்
தொகுவர் நீயதிற் றேற்ற முற்றிலை
இகுமி ராசதத் திழித மோகுணம்
புகுநர் நிற்புறங் கண்டு ளாருளார். (௪௦)

எவற்றி னுமிங் கென்னை யாணவத்
தவற்றி னைத்தெறுந் தத்து வத்தினைக்
கவற்ற லின்றியே கண்டு வல்வினை
துவற்றன் மேலெனத் துணிந்து ளாயெனில். (௪௧)

தத்து வத்தினைத் தவவி ளக்குவ
உத்த மத்துயர் மறைய வற்றின்முன்
வைத்த சொற்பொருள் வழங்கு மாற்றநீ
செத்து நிற்றியேற் றெறுதற் பாலையே. (௪௨)

இன்ன வாறெலா முயிர்த்திறக் கேட்டினை யெடுத்துப்
பன்னு மேல்வையும் பணிந்திரந் திலன்பரி வுழப்போர்
என்னும் வாலறி வெத்திறத் தூட்டினு மெய்தார்
கொன்னும் வாயுளான் மூகைமைக் கொள்கையே மிக்கான். ()

செதுப்ப மூந்நலை மாலையந் திரட்கனை நோக்கி
வெதுப்ப வெந்துய ருள்ளகம் வெச்செனப் புடைத்து
நொதுப்பில் வன்சிறை புகுத்துமி னெறிப வென்றான்
மதுப்பொ லங்தொடைக் கடம்பணி மார்பினன் றெழித்து. ()

குருதி கோப்பளித் தருவிபாய்க் குவவுத்தோட் குதிப்பப்
பொருவில் பன்மணி மோலியிற் பொடிபட்டுப் பொழியத்
திருவு மற்றவன் றேசுநற் சிருட்டியுஞ் சிந்த
உருவ வன்கணாம் விரன்மடித் தோர்சின சிரத்தில். (௪௫)

எருக்கி வன்கரம் பிறையெனப் பிடர்கொடுத் தெற்றி
மருக்கி ளர்ந்ததார் மணிவடம் வழித்தலைச் சிந்தக்
தருக்க ழிந்துநீர்த் தாரையில் விழிச்சுடர் சாம்பப்
பொருக்கெ னக்கொடு போந்தருஞ் சிறைப்புகு வித்த. (௪௬)

உளைய வேற்றவ ரொறுத்துழி யஞ்சலென் றேம்பும்
களைக ணாகிய தந்தைதாய் கடிமழ வென்ன
விளைவ தோர்கிலா விரிஞ்சன்வே றொருதுணை யின்றி
அளைய ருஞ்சிறைப் பெருந்துயர்த் துணையொடு மாழ்ந்தான். ()

பாம்பின் வாய்ப்பல நாட்படு பரிதியு மறிவங்
கோம்பு முள்ளமோ டுலைப்பிணைட் கருப்படு மழவும்
கூம்பு றுதுயன் ணுள்விரி கங்குலின் விழியும்
தேம்ப ருஞ்சிறைத் திசைமுகத் தவனிக ராணன். (௪௮)

கணவ னார்சிறைப் படுவது கருதினள் கொல்லோ
தணவு றுதவ னைவகந் தவிர்ந்தவொப் பனையாள்
இணர்கு லாந்தருத் தாமரை பிணையிணை மற்றும்
அணவி வாழ்தரு மகபென முன்னரே யமைத்தாள். (௪௯)

விரகு மேவரி னரகமுந் துறக்கமே வெதிர்க்கும்
நரக மேவிர கில்வழி நயத்தகு மிடமும்
அரவ மாலைபன் கபிலைபு மலரவன் றனக்குப்
புரவி லாத்துயர்க் கதியில் பவனமா கியதே. (௫௦)

தேவ ராயினு ரின்பமே நரகினிற் றிளைக்கும்
பாவ ராயினர் துன்பமே படிறு பவனும்
பூவ ராயின ரேநகர் வாரெனப் புகல்வார்
காவ னுன்முக னிடும்பைநோய் கண்டிலார் போலும். (௫௧)

ஏழவ ரென்றுட னெண்ணிடு முதன்மையு முனிவர்
தேவர் யாவரும் பணிபுரிந் துயர்தரு திருவும்
நாவி யங்குழன் மாதரார் கலவியி னயப்பும்
ஆவ விற்றவா றெனவிலா வித்துள மயர்வான். (௫௨)

கறுவு கொண்டிடி னுலகெலாங் கவிழ்த்தருள் கொள்ளின்
நிறுவு மாற்றன்மா தவர்நெடுந் தேவர்யா வரையும்
பெறுதல் வல்லயான் பிழையிற் பிணையுமா செய்தோன்
சிறுவ னேயென நினைதொறுந் தெருமரா நின்றான். (௫௩)

தன்னின் மேம்படு மாற்றலர்ப் பிழைப்பது தகாதால்
அன்னர் தம்மின்மேம் பட்டவ ருண்மிகுந் துழியும்
கன்னி பாகனார் பேரருட் கடலினிற் றிளைத்து
முன்னி னேற்கிங்க ணிதுவந்து முடிதலி னென்பான். (௫௪)

போது தவ்வெனக் கேண்மையர் தவ்வெனப் புல்லும்
மாதர் தவ்வென மைந்தர்க டவ்வென வானில்
கோதில் சத்திய வுலகந்தவ் வெனவென் றன் கொள்கை
யாதுந் தவ்வென விறக்கவும் நன்றென வினைவான். (௫௫)

பெருமை தக்கபிற் சிறுமைவந் தடுப்பினப் பிறப்பை
வருபி றப்பினு ளொன்றென வைக்கவும் படுமோ
ஒருசி ரம்பிரா னுண்கல னுக்குநாட் செல்லல்
முருக னுக்ககற் கிடும்பிரை யெனமுன்னிக் கரைவான். (௫௬)

நெடிய மாயனுந் தலைபொன் றுநிலத்திடை வீழ்த்து
முடிவு பெற்றனன் பன்முறை பிளிவர முயன்றான்
கொடிய பால்வினை போல்வதூஉ மெவர்தமைக் குறுகா
தொடிகள் பெற்றதென் றாழுடை வலியையு நினைப்பான். (௫௭)

கற்றல் கேள்விநன் றுடையவர் தமக்குமூழ் கலக்க
முற்று மேல்லையி லதன்பய னறிவுமுற் றமல்
செற்று றுத்துபீ சன்றெழிற் பிறக்கையுஞ் சிந்தித்
தற்ற முற்றவ னுற்றவே துவுஞ்சிறி தறிந்தான். (௫௮)

உலக மாக்கிடு முதற்றொழிற் குரியவ னிமைப்பின்
அலகில் காலங்க ளருந்துயர் படும்பிழைப் பிழைத்தால்
பலவி லாதெமைப் போல்பவர் பொழுதெலாம் பிழையே
பலவு மாற்றுவார் பருவருந் துயரென்று பரிவார். (௫௯)

தீய பாவங்க ளளற்றன்றித் தீர்வுகா ணாதால்
ஆய பல்வகை யளறென்ப வருந்துய ரப்பால்
மேய நான்முகன் வழிபடா வறன்கடை விளிக்கும்
தூய தண்டமுங் கருணையே யன்றுகொ லறவீர். (௬௦)

ஆர ணன்றுயர்க் கவதியின் றதுநீக்க விப்பால்
பூர ணன்புகர் துமித்தருள் வழங்கிடும் புனித
கார ணன்புவ னங்களை யளிப்பது கருதிச்
சீர ணங்கிய வேங்கடச் சிலம்பினைச் சார்ந்தான். (௬௧)

குளிர்மரம் பொந்தாகக் கோட்டுமண் கொளும்வேழம்
தெளிபளிக் கறைநாப்பட் டிகழ்தன துருநோக்கிக்
களிறென வெதிர்பாய்ந்து கதிர்மருப் பிடைபிறழும்
ஒளிர்மணிப் பிளமதியி னொழுகமிழ் தெனவுதுமால். (௬௨)

குரங்கிய மலர்ச்சாகைக் கோடம லிதிங்கத்தின்
மரங்கொது மதவேழ மதர்த்தொழு மபக்கத்தால்
உரங்கிள ரரசென்ன துடன்மடங் கலின்மார்பம்
அரங்கொளுங் கூர்ங்கோட்டி னழுத்தபு கிமிர்ந்தோர்கம். (௬௩)

தோற்றுதி வள்ளுகிர் மவைதுறு மிபநாளுர்
கூற்றெனக் கொளல்வாய்த்துக் கொம்மென வெழுவேங்கை
ஏற்றவன் னுதிக்கோட்டி னிமில்விடை முலைப்பகைபா
பாற்றுத விலில்லெனப் படர்தெரிப் பனபோலும். (௬௪)

குடக்கர் ரொதுக்கற்றின் கோட்டுள ளனமேதி
இடவிய வறைநின்று கன்றினை யினிதூட்டப்
படர்தர வருதிப்பால் பரைபறத் துவர்ந்ததனைக்
கடறமர் வாழ்க்கையினோர் கனிர்சியின் [illegible] (௬௫)

மானின முடல்சிந்த வால்வெடித் தெழுசிங்கம்
ஊனிவர் கும்பத்தி னூறுசெய் தெய்த்தோரும்
கானிவர் மதமூன்றுங் கதிர்மணி வரன்றொழுகித்
தேனிவர் வரையெல்லாஞ் சித்திரத் தனபோன்ற. (௬௬)

பாரித்த வெறுமெருத்துப் பானிற வுளைவயமா
வாரித்த வயிற்குவவு மத்தகத் துகுமணியும்
சீரித்த மணிமருப்புஞ் செற்றுபு சுவையமிழ்தம்
பூரித்த மதிகோடி புணர்ந்தென வொளிவீசும். (௬௭)

ஆணடி நிழலோம்பி யமர்துயின் மகண்மாவை
ஏணமர் வரைச்சிறுவ ரெய்ப்பிற்பி ரெனவண்மின்
காணுநர் காணன்கிற் கன்னிய ரெனவியவாப்
பூணுறு பாரத்தாற் பூட்டினர் போகநுவார். (௬௮)

புழுகொடு கத்தூரி புள்ளுவர் பலர்கொண்மார்
ஒழுகிய வரையெங்கு முலம்பிய கரிநாடும்
முழுவலிச் சிபத்தின் முழக்கினுக் குளமஞ்சி
விழுமவை யெளிதாக வெஃகினர் பெயர்த்தெழுவார். (௬௯)

ஏலமொ டிலவங்க மிளகுபச் சிலைமஞ்சள்
வாலிய கப்பூர மனைத்தகுங் குமஞ்சாந்தம்
ஆலிய வகில்வாழை யாசினி முதலாகச்
சாலவின் னவர்விழையுந் தகையன வகையனவே. (௭௦)

கீற்றுவெண் மதிக்கோடு கெழுமலிற் றொடைசிறுத்
தேற்றுளி யுகுவதனைத் தீம்புனற் றனைக்கொண்டை
ஏற்றுண வாயணரி யிருப்பன மறைமொழிவாய்
தோற்றினர் புனலழுந்தாந் தூக்கவர் நிலைகாட்டும். (௭௧)

சிலையென நனிவாங்கிச் செற்றிய தென்மிசையாக்
கொலைபுரி மதவேழங் கொம்மென விடுவேழம்
அலைபுரி தூண்டிலென வையென நிமிர்ந்தோங்கி
நிலைபுரி வாளியெனச் செந்நிலை நின்றிடுமே. (௭௨)

அவ்வரைத் தடமார்ப மருவிக ளகழ்ந்தாங்குச்
சுடர்விடு வயிரங்கள் சுழித்தெழுந் திருபாலும்
வடிவுபெருங் குலையென்ன வார்த்திரை யெழுப்பிப்போய்
இடவிய பணைமருதத் திளம்பயிர் வளர்ப்பனவே. (௭௩)

மல்லிகை கொடிமுல்லை மாதவி கூதாளம்
பல்லிணர் மந்தாரம் பாதிரி புன்னாகம்
மெல்லிதழ் மலர்ப்பிண்டி வேங்கைசண் பகவாசத்
தல்லுறழ் குழலாரி னருவரை நகராமால். (௭௪)

நறைநகர் கோங்கங்காய் நெட்டிலை யிலவங்காய்ப்
பறைதரு பஞ்சோடும் பன்மயி லுகுபீலி
உறைபடு மலர்மபங்கி பொண்டுகள் விரவிடமா
முறையென வறைபல்லு மலைநள் ளமுமுடற்றும். (௭௫)

குவட்டிடத் தகத்தோட்டு குளிர்பிறை கொளவாங்கன்
றுவட்டெடுத் தொழுகருவி பொழுதுகை பறையுரகம்
தவட்டணி கொடிநிரைநிர் ததலிநெட் டிலைசெவிபோர்
சவட்டரசி மபொன்னத் தருவதத் திருமலையே. (௭௬)

இத்தகு வளஞ்சால் வெற்பை யெய்திய குமரப் புத்தேள்
எத்தகு தொழிற்குந் தானே யிறையெனுந் தன்மை தேறிப்
பித்துறு முலக முய்யப் பெருகிய கருணை யோடிவ்
வுத்தமர் சூழ வைப்பொளிர்மணிக் கோயில் கொண்டான். ()

எதிர்மணிக் குலங்கால் பாத்துக் கண்கவர் வனப்பு வாய்ந்த
பதிதொளிர் தவிசி னுச்சிப் பெருந்தவ முனிவர் தேவர்
அதிர்கழல் வேந்தன் மாபோ னடற்கணர் வீரர் போற்ற
மதிதொளி யெயிற்றுப் பைக்கு முதற்றெழு தொடங்கி னானே. ()

ஆக்கிய படைப்புக் கேற்ப வளிக்கிட வல்ல ரெவரும்
ஒக்கமுந் தவத் தாரான் முக்கணுந் தந்தை யெவரும்
பாக்கிய மீனப் பார்க்கர் [illegible]
தாக்குறத் திறர் [illegible]

இந்திரற் கரசு மன்றே யிற்றதா லிவ்வா றெங்கோன்
முந்திய படைப்புக் காப்பு முருக்கலோ டுளுற்றி நீதி
தந்துயிர் மறைப்பி னீக்கித் தனியருளுறுத்தா நிற்ப
வந்துவந் தொழிந்த தேவர் வருடங்கள் பலவு மாதோ. (அ0)

எண்குணந் தனக்கே யன்றி யில்லாதா யெங்கு நின்ற
ஒண்குணப் பொருளே யான வுத்தமக் குமரப் புத்தேள்
நண்குணத் தவர்தங் கோளு நயக்குமே யென்ன லாங்கும்
வண்குணத் தவனே பேற்றின் வயக்குமா லவர்க்கொன் றின்றே.

முற்றிய செல்வ நல்கு முதல்வர்பாற் றருக்கி னன்றே
சுற்றமு மினமுந் தானுந் துறப்பதற் கைய மில்லை
கற்றையஞ் சடிலத் தேவாங் கந்தனை யிகந்த வேதன்
மற்றவ ரோடுஞ் செய்கை மறுத்தினை திருந்த வாற்றால். ()

பற்றிக றனக்கொன் றின்றிப் பணிபுரி யடியார்க் கான
பற்றிக றழுவி நீக்கும் பராபரக் கடவுட் செவ்வேள்
முற்றுமத் தொழிலிற் பட்ட மூதுயிர் பெற்ற பேற்றை
இற்றெனக் கிளக்க லாமே யெஃகறி வுடையோர்க் கேனும். ()

கண்டவர் பிறவி மாய்க்குங் கமண்டல மக்க மாலை
கொண்டிரு கரத்துச் சார்வோர் கொடும்பய மொதுக்கி நல்க
ஒண்டொடிக் கமலச் செங்கை யோரிரண் டமைத்தவ் வாற்றின்
விண்டலர் கடப்பந் தாரான் வீற்றிருந் தருளு நாளில். (அச)

பொறிவரிச் சுரும்பு மூசாப் பொலந்தொடை யமரர் விண்ணின்
நெறியுளி செங்கோ லோச்சு நெடுந்தகை யுலக முண்ட
வெறிகமழ் துளபத் தொங்கல் விண்டுமா தவர்கள் யாரும்
செறிகதி ரிமைப்ப விசுந் தெள்ளொளிக் கயிலை சார்ந்தார். (அரு)

வாயிலி னந்தி பாதம் வணங்கினர் விடைகொண் டேகிப்
பாயின பருமவல்குற் பைந்தொடி யோடு வைகும்
ஆயிர நாமத் தண்ண லடிமல ரன்பிற் றாழ்ந்து
மேயின துதிகள் செய்து விரிகரங் குவித்து நின்றார். (அசா)

கவலைநெஞ் சலைப்ப நின்ற கடவுளர் தம்மைச் செந்தேன்
துவலைசெய் கொன்றை மாலைச் சுந்தர னருளி னோக்கி
நவிலுதிர் வரவை யென்ன நவிற்றவஞ் சதுமுக னென்றார்
சவலையி ரைம்முக னஞ்சல் சாற்றுதி ரென்னச் சொல்வார். (௮௭)

இடும்பையங் கடலுட் டாழ்ந்த வெங்களை யெடுக்கத் தோன்றும்
கடம்பனை யிளைய னாகக் கருதியென் கமலத் தோன்றல்
மடம்படு பேதை நீரால் வணங்கில னிங்குப் போந்து
குடம்பையு ளலண்டு போலக் கோட்படும் வினையன் மீண்டான்.

ஆன்வழிக் கொல்லும் வேத னவன்றனைப் பற்றி வல்லே
ஈண்வரு கென்ன வீர னெதிருப்ப மறையி னாதி
ஊன்வளர் பிரண வத்தி னுறுபொருள் வினவி மொத்திக்
தேன்வழி மழலைத் திஞ்சொற் செப்பல்வன் சிறையி லிட்டு. ()

ஆங்கவன் படைப்பி னோடு மடிகளெம் பாங்கர் வைத்த
ஓங்கிய பணியுந் தானே யுஞற்றிவெங் கடத்தில் வைகும்
ஈங்கிதன் பொருட்டு நின்னை யெய்தினே மென்று போற்றப்
பூந்துழா யமையை நோக்கிப் புராண னவர்க்குச் சாற்றும். (௯0)

செம்மைய ஞான சத்தித் திருவருட் கொம்ப ரெம்மல்
அப்பின்வே றல்லன் யாமு மவனின்வே றல்லேங் கண்டாய்
அப்பழு வடிவி னன்பா லன்புசெய் தவர்பி ழைத்தோர்
நயப்புக் கொண்டு செய்தோர் நவைபடப் பிழைத்தோ ராவர்.

இக்கவப் பிழைபுட் பட்ட வேதனைக் குறுக்க தண்டம்
தக்கதே யெல்லா றன்னோன் றனைச்சிறை யிரிவித் திட்டல்
தொக்குவந் தருத்தீர் நீயிர் சொல்லுமி னென்னச் செந்தேன்
நக்கலர் கொன்றை யான்மு னடுங்கிய வுளத்திற் சொல்வார். ()

பண்டுதந் திருவர் பட்ட படர்பெரும் பிழையை நோக்கிக்
கண்டொரு செயலு மில்லாக் காலத்துக் கருணை யைத்துக்
கொண்டுநீர் பருவ நோக்கிக் கோளைபோய்ப் பருளிற் றந்த
அண்டனிப் பிழையுள் ளையா கண்பதின் றிருந்தோ மன்றே. ()

அவ்வயிற் சேறு மாயி னடக்குமென் றஞ்சு கின்றேம்
இவ்வயிற் சார்வு மஞ்சி யிருந்தன மின்று காறும்
ஒவ்வரும் பொருளே நீப்பி னுயங்குவே மன்ற வன்றி
எவ்வயிற் சேறு மெந்தா யிரங்குகென் றிரந்து தாழ்ந்தார். ()

தாழ்ந்தவர் வறிய ராகாத் தன்மையன் கருணை கூர்ந்து
போழ்ந்தநுந் துயரந் தீர்மி னெனவருள் புரிந்து பொற்றார்
ஊழ்ந்துக வமரர்த் தாக்கி யொளிர்ந்தவேத் திரத்திண் கையின்
வாழ்ந்திடுங் காவ லாளை வருகென வழைத்துக் கூறும். (௯௫)

பொலங்குவட் டருவி தத்திப் பொன்மணி வரன்றி வீழ்ந்து
நிலங்கிழித் தொழுகி யோடி நமிரும்வேங் கடத்தை யண்மி
அலங்கலங் கடப்பந் தாரா னடிமல ரன்பிற் றாழ்ந்து
நலங்கிளர் குடைந்த முற்று நயத்தகு துதிக ளார்த்தி. (௯௬)

உருவம்வே றன்றி யைந்து முகனாறு முகனென் றேத்துந்
திருவுரு விரண்டன் மாட்டுஞ் சிவமெனும் யாமே மன்ற
பொருவிலா நுபராய் நிற்பேம் பொலிந்தவிவ் வுருவி னின்றும்
தருவர மவனா தாங்குத் தருவர மிவனா தாமே. (௯௭)

மாதவன் முதலோர் வேண்ட மலரவன் சிறையயர் சிக்குட்
ஏதமில் வரமீண் டாயிற் றிவ்வர மவனா தன்றே
போதனைச் சிறையை நீக்கிப் புகுதக வின்மையென் றெம்மால்
ஆதரு மின்றுஞ் சொல்லா லறைமதி மேன்மை போதும். (௯௮)

பைத்தபூஞ் சேக்கை மேலான் படர்பெருஞ் சிறையைச் சித்து
வித்தக னிங்கு மேவு மவனொடு மேக வென்றான்
அத்தனவ் வருண்மேற் றங்கி யருணந்தி தேவன் வல்லே
தொத்தலர் குளிர்பூஞ் சோலை சூழ்ந்தவேங் கடத்தைச் சார்ந்
[தான்.
எட்டுருப் பானு மைந்த ஞானுமங் கெதிரே வீழ்ந்து
பட்டலர்க் கமல மேய்க்கு மலரடி பழிச்சும் வாயான்
மொட்டுறு கமலம் வெல்ல முகிழ்துணைக் கரத்தாற் சேர்த்து
நெட்டுடற் றுவிற் கோட்டி நின்றிறை யருளி தென்றான். (௧௦௦)

அமலனு மருளிற் றெல்லா மங்ஙனங் கிளக்க லோடுங்
கமலநான் முகத்தி னானைக் காவலிற் பெயர்ப்ப வேவிக்
குமரவேள் கபிலை யன்மிக் கோயிலைக் குறுகா நின்றன்
விமலனார்க் குரைக்கி னாறல் விரைந்துமுன் சென்று நந்தி. ()

அங்ஙன மறுக நன்னி படப்பினை வணங்க லோடிப்
இங்ஙனம் வருக வென்று விடுத்தனைத் தூய்சி மோந்திட்
டிங்ஙன மிருவிப் பின்ன நிலையுடைப் பெருமை தன்னை
அங்ஙன முலகந் தெள்ளு மங்ஙனந் தெளிப்ப வெள்ளி. (௧0௨)

முரிதிரை கதுட்டிந் தெண்ணீர் முழங்கிவின் னிழியக் கண்டி
புரிசடைக் கரந்த பெம்மான் புன்னகை முகத்தி னேடிர்
எரிபகைத் திலங்கும் வைவேலி நிரானை படிக்கதி குழ்ந்த
வரையக விடிக்கும் வென்றி மைந்தனை நோக்கிக் கூறும். (௧0௩)

அறிவினிற் பெரிய நீரா ரறிந்தநம் பிழைகள் செய்யார்
அறிவினிற் சிறிய நீரா ரறிந்தரி யாமை யானும்
செறிபிழை பிழைப்ப ரல்லாக் கிறத்தின துன்மை நாடிச்
சிறுமையி னிங்கி னோர்கள் செய்த்துய ரிரங் கொள்ளார்.

பேதைமைப் பாலி னாகல் பொதுங்கிழ மையினு ளாகல்
பேதக நட்டோர் மாட்டிற் விரவிடிப் பிழைக செல்லார்
காதுதற் பால வல்ல காதிடிற் கண்ணி னோடு
நோதக வோர்ச் செல்ல நோன்றவே பெரிது மாசால். (௧0௪)

பூவனைக் கிழவன் ஈன்ற புலனகக் கின்மை யாலே
தீவிய மனக்கத் தோடு செய்யென நாப்பா லுற்றான்
மேவிய பிழைபு பொன்றே விளித்தனை புனர்க்கிப் பின்னும்
தாவிய மனக்க மன்றே தன்னவே பெரிதாக் கொண்டி. (௧0௫)

தண்டமுப் பாயங் காதாந் நினைந்தனுஞ் சேரி நாங்க
அண்டமுப் பொருந்து மாற்ற லங்கணம் புடையப் பேவிப்
கண்டக ரனைத்தா லென்ன கிடப்ப ரிரந்த கோட்டம்
முண்டகத் தவனைப் பன்னூ ரூழுக்குப் பிறப்ப வைத்தி. ()

பெருந்தவ முழந்து நம்பாற் பெற்றிடுந் தொழிலு நீயே
திருந்துறச் செய்தி நன்மை தீமைகண் டருளிக் காத
இருந்தனம் யாமே யன்றி யிடர்துமித் தின்ப மேய்ப்ப
வருந்திய தேவர்க் கென்றே வந்தனை நினக்கி தாமே. (௧௦௮)

என்றுளக் குப்பம்வைத் தெம்பிரா னருளும்
நன்றெனக் குமரனு நகைமுகத் துரைசெய்வான்
அற்றினர்க் காலமா யண்மினர்க் கமுதமாம்
வென்றியங் கழலிணைப் விரகிலா னென்றனை. (௧௦௯)

விரகிலான் பிரணவ மெய்ப்பொரு ளோர்கிலான்
பிரணவப் பொருளிலான் பிறழ்தரா துலகெலாம்
வரனுடைச் சிருட்டியின் வயக்குவா னலனரை
அரவிணை யெங்ஙன மளித்தனை யென்றனன். (௧௧௦)

மைந்தநீ யதன்பொருள் வல்லையே லுரையென
முந்துமெய்ப் பொருள்களு முறையன்றி யருள்செயா
எந்தையப் பொருள்பொழு திடமறிந் தியல்புளித்
தந்திடத் தக்கதன் றேயெனச் சாற்றினான். (௧௧௧)

வாய்மையே கூறினை மாசிமா மகமிதோ
மேயதா னீயுளம் விழைதகப் பயிலிடம்
ஆயசீர்க் கணிகவெற் பமைந்துளந் தகப்பொருட்
கேயுமா றேற்குது மேகுது மவ்வயின். (௧௧௨)

வந்தனை போதென வானவ ரிந்திரன்
பைந்துழாய்த் தொடையினன் படர்கணந் தொடர்தர
இந்துவி னிமிழ்கதி ரிரசதப் புரிபொருஉம்
செந்துவர்ச் சடைமுடிச் செம்மலங் கண்மினன். (௧௧௩)

வளமலைச் சாரலின் வடகிழக் கெல்லையின்
இளமதிச் சடையவிழ்த் திம்பரிற் றாழ்த்துபு
களமிகுப் போரெனக் கருதருந் தியானமோ
டுளமலி தவமொரு கணிகமுற் றனரே. (௧௧௪)

வழிபடுங் கடவுளோன் றன்மையின் வடநீழல்
வழிபடு வோரெலாம் வடதிசை முகமுற
வழிபடுங் கடவுளாய் வதிந்தவ னங்ஙனம்
வழிபடக் கந்தனை மதித்தவ ணிருத்தலும். (ககரு)

என்றுமத் தாணிபா லினிதுவீற் றிருக்குமக்
குன்றிடைப் பலரொடுங் கொம்மெனத் தோன்றுபு
மன்றலங் கொன்றையான் வதிந்தவர் சூழலில்
தென்றிசை யெல்லையைச் சேர்ந்தெதிர் வைகினன். (ககசு)

எதிருறுங் குமரனை யிருந்தவி சேற்றியங்
கதிர்கழல் வந்தனை பதனொடுந் தாழ்வயின்
சதுர்பட வைகுபு தாவரும் பிரணவ
முதுபொருட் செறிவெலா மொழிதரக் கேட்டனன். ()

தனக்குத்தா னேமக னாகிய தத்துவன்
தனக்குத்தா னேபொரு டாவருங் குருவுமாய்த்
தனக்குத்தா னேயருட் டத்துவங் கேட்டலும்
தனக்குத்தா னிகரினன் றழங்கிநின் றாடினன். (ககஅ)

சாருமெவ் வுயிருந் தன்வய மாக்கித்
தளர்க்குமா ணவப்பகை யோடும்
சூரனை முதலாந் துளக்கரும் பகையுந்
துலங்குமிப் பிரணவப் பொருளாம்
வீரனி லின்றே விளிந்ததென் றுளத்து
விரைந்தெழும் வீரத்தின் குறிப்பின்
ஆரமர் முடியோ னார்த்தலி னைய
தவ்விடம் வீராட்ட காசம். (கககூ)

மரணமும் பிறப்புங் கடந்தபே ரின்பம்
வழங்குமப் பெரும்பெய ரிறைக்குப்
பிரணவப் பொருளைக் கொடுத்தநா ளனைத்தாற்
பிரணவ வருத்தநன் னகராம்
இரணவல் லவுணக் கிளையெலா முருக்க
விலங்கருட் டிருவுருத் தாங்கி
அரணமா யமரர்ப் புரப்பவ னென்று
மமர்ந்தரு டணிகைமா நகரம். (கஉ0)

பணிகிளை ராரப் பண்ணவன் முருகற்
படர்ந்தருந் தவத்தினை யாங்குக்
கணிகமே புரிந்து கருத்துமுற் றுறலாற்
கணிகவெற் பெனப்பெயர் விளங்கும்
துணிகதி ரிமைக்கு நவமணி யடுக்கஞ்
சூழ்ந்தவச் சிலம்புமற் றின்றும்
அணிகிளர் தவங்க ளாதியோர் கணிக
மாற்றினு மரும்பய னடைவார். (௧௨௧)

மூலமீ றிகந்து மூலமே யில்லா
மூலகா ரணப்பொரு டனக்கு
மூலமா யிருந்து நால்வகைப் பொருட்கு
மூலமா கியவரு மறையின்
மூலவான் மொழிக்குப் பொருட்செறி வெவர்க்கு
மூலமா னவன்விரித் தமையான்
மூலவே தண்ட மெனப்படுங் குறவர்
மூலந்தே ரருவரைப் பறம்பு. (௧௨௨)

ஒருகையி லக்க மணிவட மொன்றி
லொளிர்மணிக் கமண்டல மற்றை
இருகர மபய வரதமா யங்க
ணிருந்ததே சிகனையன் றுடங்கு
மருவினர் போற்றி நால்வகைப் பொருளு
மல்கலி னானுமப் பெயர்த்தாம்
பொருவிலச் சயில மின்றுநாற் பொருளின்
புணர்ச்சிக்கு மூலமாய்ப் பொலியும். (௧௨௩)

உருவினெஞ் ஞான்று மிளமையிற் றளரா
வுத்தம னிறைமையெண் குணத்துப்
பொருளினெஞ் ஞான்று முதுமையிற் றளராப்
பொலிவுகண் டிமையவர் திருமால்
தருநிழ லரசன் மாதவ ரெல்லாஞ்
சாமிநா தப்பெயர் கிளந்து
மருவிய மகிழ்ச்சி திளைத்தன ரப்பேர்
வழங்குமா லன்றுதொட் டென்றும். (௧௨௪)

ஆர்த்துநின் றாடும் வீராட்ட காசத்
தடிகள்பின் பாருயிர் புரப்பான்
சீர்த்தமெய் யுருவே சிவலிங்க வுருவாய்த்
திகழவீற் றிருந்தனன் மாதோ

விர்த்தசெஞ் சடைதாழ் திருவடை யாளம்
வயங்குமச் சிவலிங்க வடிவைப்
பார்த்தவர் பணிந்தோர் பழிச்சின ரெய்தும்
பயனெவர் பகர்தரற் பாலார். (கஉரு)

அத்தகு வரைப்பின் விராட்ட காசத்
தடிகளா சான்வழி பாட்டிற்
கொத்தநற் றீர்த்த மகழ்ந்துவார் சடிலத்
தொண்புனல் பாய்த்தினர் நிறைத்து
வைத்தன ரதனுற் சிவகங்கை நாமம்
வழங்குமத் திருத்தநீர் படிந்தோர்
பொத்துநோய் தீரா தனவெலாந் தீர்ந்து
போகமும் வீடுமெய் துவரால். (கஉசு)

அன்றுடங் கணைந்தோர் படிந்துவேற் கரத்தா
சானொடு விராட்ட காசத்
தொன்றுநா யகனைப் பணிந்தெவற் றானு
மொழிப்பரு முடனுயிர்ப் பிணிகள்
மென்றநந் தென்றுட் வரங்கள்பெற் றுய்ந்தார்
மதித்துறி னளவினிற் படாரால்
பின்றையு மதிற்றோய்ந் திற்றைநாள் காறும்
பெரும்பிணி யிரித்தவர் மாதே. (கஉஎ)

உட்டுகண் முழுதும் பரிந்துமெய்ப் பொருளி
னொருக்கிய வறிவினர் தழங்கி
நட்டநின் றியற்றும் விராட்ட காச
நாதனார் சிறப்பெடுத் துரைத்தாம்
சட்டமூ வுலகும் போற்றவீற் றிருக்குஞ்
சாமிநா தனுமகிழ் சிறந்தாங்
கொட்டுரு வுடையோ னருட்குறி நிறுவி
யியற்றுபூ சனைத்திறங் கிளப்பாம். (கஉஅ)

விராட்டகாசப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — ருசுசு.

குமாரேசப் படலம்

யாவருக்கு மெப்பொருட்கு மின்பமெய்த நின்றவர்
மூவருக்கு மின்புறுத்து மூவிருதி றத்தரும்
தாவிலின்ப மெய்தநின்ற தத்துவத்த னென்பவால்
ஓவிலின்ப வுருவமான வொளிர்குமார விசனை. (௧)

காய மல்கமர ராண்மைதபு காரி யுதரம்
போயி ருந்துபுற னேகுபுக ரென்ன முகிறேய்
வேயி னின்றமணி விண்டுவெளி வந்து திவளும்
மீயு யர்ந்தகணி காசலவி சாக னொருநாள். (௨)

கான ரும்பியக டுக்கையுமெ ருக்கு மலையா
வான வர்க்கரிய நாடகந விற்று வரதன்
ஞான சத்தியினை நல்கியகு றித்த விழைவின்
ஆன பத்திமைய கத்தெழவ ருச்ச னைசெய்வான். (௩)

வயிர விட்டிக ளிரைத்தொழுக வைத்த துபொரப்
பயில்செ ழுங்கதிர் கொழுந்துகொடு பம்பி நிமிரும்
கபிலை வெற்பினமர் கங்கையைவ ரக்க ருதினன்
வியனெ டுங்கிரி யடிக்கணெதிர் மேய ததுவே. (௪)

வெள்ளி யங்கிரியின் மீதமர்தி ருத்த மணிகள்
தெள்ளொ ளிக்கதிர்பி லிற்றுகளி கச்சி லையடி-
நள்ளு கின்றதுந லத்தகப்பி லைக்கி றைதொழூஉம்
வள்ளல் வெற்பெனம திக்கடிவ ளாக்க நிகரும். (௫)

பன்ம ணித்திரள்கொ ழித்துமலர் பம்பி யினவண்
டன்ன நேமியும கன்றிலும ணிந்தொ ளிர்தலான்
மன்ன டுக்கன்மகள் வன்கடித டத்த ணிதரும்
மின்ன லங்குமணி மேகலைவி ழைந்த ததுவே. (௬)

ஆம்ப லுற்பலம டுக்கிதழ்ந றுங்க மலமும்
தாம்ப யின்றனத யங்கியிரு போது மலரா
பாம்பி றங்குவர மீகெனவெ ழுந்து லகமுட்
டோம்பி பாக்குமுரு கற்பணிய வுற்ற னபொரூஉம். (௭)

இருசு டர்க்கிரண மெய்தலறி யாதி ரசதப்
பெ நவ ரைக்கமெ ஞாந பெற்றிபி னிருந்த மலர்கள்
இந்தி றத்தனவி ருப்பனகள் கன்னி மைகழீஇ
மருவு மன்பரைம ணந்துபிரி மங்கை பர்பொரூஉம். (௮)

ஓதி மப்புடைபி ருப்பவொளிர் செங்க மலம்வீழ்
மாதர் வண்டுபொடி மல்கியப ராச ரன்வளர்
வேத மந்திர விழுக்கழல்வி ரைந்து குமவன்
நாதை பர்க்கொலடு ரிந்தகு வோர்கிளைபொரூஉம். (௯)

மேல வாநதலைய கிழ்த்தலைய கிழ்த்த லையன
மேல வாகுநழ வேற்றுவிரி நீர்வி ளைபினைல்
மேல வாம்பொ நல்கி நக்கனகி டக்கி டுபொருள்
மேல வாஞ்செப றெளிக்குபெ டாந தான்று விழையும். (௧௦)

காத ரந்தபவி ளங்குகணி காச லகிழல்
போத வட்பொதிதி ருத்தமெமாளி பொங்கு வரைமா
மாத வத்துறுதி யானவழி யான்ம னமிசை
ஆத ரந்தமர வைத்தமைவு பெற்ற துறழும். (௧௧)

ஓங்கு தூவிகை மாடநழல் செப்ப வுதன்மேல்
பாங்கர் நீள்பொழின்ம தப்புனல் மணிப்ப தவைசேர்
நீங்கு நீர்த்திடப திடைகெள் பாய்பினிடைக்
தாங்கி வார்புனல்பொ ழிந்துபுரி தன்மை நிகரும். (௧௨)

நன்று [illegible] துகில [illegible] தழ் வெள்ளி [illegible] ணிடை
[illegible] ன்று பன்முறைவ ருந்நலது நிர [illegible]
ஒன்றி [illegible] கவழு தற்றுபால் வங்கி [illegible]
[illegible] ன்று துவிகள ளேற்று [illegible] தோற்று வளவிலை. (௧௩)

தூவி வெள்குருகு தோற்றுகுர னூபு ரமொடன
மேவ வாளைநெடு மீனம்வெடி போய்வி ழுவன
காவி நேர்விழிய கூத்தியர்க தித்த சதியில்
தாவி யந்தரம றிந்துவரு தன்மை புரையும். (௧௪)

பெருகிய வித்தகு வளத்திற் பெட்புறீஇக்
கருவினை தபுங்கயி லாய கங்கையை
வருகென வழைத்தவன் மறுவின் மாயையின்
பொருவில்பல் பொருள்களும் பூத்திட் டானரோ. (௧௫)

இலக்கண முழுதமை யிலிங்கம் வேதிகை
அலக்கணந் தித்தவர் விழையு மாலயம்
மலக்கணம் விடைகொண்மண் டபங்கள் கோபுர
நலக்கண மணிகொடு நவம தாக்கினன். (௧௬)

பித்திகை யெங்கணும் பெருகு மான்மதம்
மெத்திய சந்தன விழுது கொட்டுபு
பைத்தெழு விரைப்புகை பாய்த்தி யோசனை
பொத்திய மணங்குலாம் பொற்பி யற்றினன். (௧௭)

தூண்டொறும் வாருறை சேர்த்தித் தூங்குகாய்
மாண்டமென் கதலிவார் கரும்பு பூகதம்
ஆண்டுறுத் தும்பரி னவிர்பொற் பட்டினல்
காண்டகு விதானங்கள் கற்பித் திட்டனன். (௧௮)

ஆடகத் தகடுக ளடுத்த கீழ்நிலம்
பாடமை மணித்துகட் பசும்பொற் சுண்ணநீர்
நாடரு விரைகலந் தொழுக்கி நன்மணி
தோடவிழ் மலரறு கரிசி தூவினன். (௧௯)

பொன்னரி மாலையும் போதிற் றொங்கலும்
மின்னகு பன்மணி விராய கோவையும்
துன்னிய கனிகளுந் துலங்கு மாடியும்
மன்னவு மணிபெற வெங்குந் தூக்கினன். (௨௦)

தோரண மெங்கணுந் தொடரிப் பல்கொடி
காரண விசும்பெலாங் கஞற்றிப் பாலிகை
பூரண கும்பங்கள் பொலிந்த வேதிகை
ஏரண வியவிளக் கினமு மீட்டினன். (உக)

வட்டகை வலம்புரி வளைபொற் பாசனம்
கொட்டொலிப் படலிகை கொடிப கஞ்சம்
இட்டைசைப் பனவெழி லாடி யாதியா
முட்டற யாவையு முறையு பிர்த்தனன். (உஉ)

எண்ணெயா மலகமா மஞ்சள் பாறபிர்
தண்ணெனத்தேன் வேழத்தின் றாறங் கைந்தென
நண்ணமிர் திரதங்க ளொளி கேரநீர்
அண்ணலங் கனிபரு விரைய மார்த்தினன். (உங)

தேசவிர் கலைகளுந் தெய்வ மாலையும்
பூசமை சாந்தமும் புகையுஞ் சுண்ணமும்
காசவிர் கலன்களுங் கனிந்த பல்சுவை
நேசமல் கமிர்தமு நிரைத்திட் டானரோ. (உச)

சூருயிர் குடிப்பவன் சுத்த மாயையின்
ஆரவிவ் வகையெலா மமைத்த பின்மணி
வீரரு மிலக்கரும் விழுமம் வீழ்த்துயர்
பாரிடக் கலவைநப் பரிப்ப வேவினன். (உரு)

[illegible] மலர்களுங் [illegible]
[illegible] மணிகொழிக்குந் திருத்த [illegible]
[illegible]
[illegible] தாங்கினான். (உசு)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ()

தானிருக்குந் திருவெல்லை தனக்குவட கீழ்ஞாங்கர்
ஆனிருக்கை கொளவாவச் சகாயனையன் பொடுமிருத்தி
வானிருக்கு மளப்பரிய வழிபாடு புரிந்தருவித்
தேனிருக்கு மலர்க்கடப்பந் தெரியலான் மகிழ்வித்தான். (உ௮)

பிணிகிழங்கி னொடும்பெயர்த்துப் பெயராத நிலையருளும்
கணிகைவரை யடிச்சாரற் கபிலாய கங்கைமுகந்
தணிகிளர்பன் னிறைநிரப்பி யல்லனவும் பலர்புரியத்
தணிவிறன திருக்கைவட சாரமைத்த வாலயத்துள். (உ௯)

கருவிகளு மறியாமை கதுவவரு கேவலமும்
ஒருவியெழு பரஞானத் துளச்செயலைத் தபத்தோற்றும்
பெருகுபர மானந்தப் பெருநிலைமைப் பொருளேயாம்
முருகனருட் குறிப்பதிட்டை முறையியற்றிப் பூசிப்பான். (௩௦)

குருமணியி னொளிப்பிழம்பு கொழுந்தோடிப் பல்கணியாப்
மருவுகத வெனத்தோற்று மணிவாயி லிருபுடையும்
பொருவில்பர மபரமெனப் புகன்ஞான மிரண்டனையும்
அருணிலையுந் திருவெழுத்தி னருச்சனைசெய் தமைத்திட்டான்.

பூதமுதற் கரணமெலாம் புறமாக வகம்புறமற்
றுதரவி னிடைமூழ்கி யமைத்தபொரு ளவையனைத்தும்
வேதமுடி கடந்தொளிரும் விழுப்பொருளி னிறைவாக்கித்
தீதணுக்கு மஞ்செழுத்துஞ் செயிர்விரவா முறைமாறி. (௩௨)

பாதமுக முடிக்குதவு பாத்தியமா திகளெல்லாம்
பேதமறு மருள்கடந்த பேரெழுத்தி னினிதமைத்தங்
காதனமு மூர்த்தியுமூ லமுமங்கத் திருவெழுத்தால்
ஏதமற வுயிரெல்லா மிணர்மலர்கொண் டருச்சித்தான். (௩௩)

அளியாகி யொளியாகி வெளியாகி யளவாகுங்
களியாத பொருட்கலப்பிற் கதித்தசுகந் தப்புறமாய்
விளியாத சுகம்பெருக்கி விளங்குதிரு வுருக்குளிர்ப்பத்
தெளியாமுந் கபிலமுதற் செறிவனைத்து மாட்டினான். (௩௪)

விழைதருமென் கலிங்கத்தான் மெய்ப்போர்ந் தப்புலர்த்திக்
கழைபொலிநாண் கோவணம்விற் றைகதிர்ப்பூம் பட்டணிந்து
குழைகலவைச் சேறெங்குங் கொட்டிமணத் துகளட்டி
மழைதவழ்வ தெனவிரைகண் மடுத்தபுகை தவழ்வித்தான். ()

குண்டலமுங் கதிர்த்தோடுங் குருக்கிளர்பொன் மணிமுடியுங்
கண்டசர மங்கதமுங் காழ்பணியு மலர்த்தொடையும்
வண்டொடைப்பு மோதிரமு மொளிருதர பந்தனமுந்
தண்டைதா னூபுரமு மற்றுமெடுத் தலங்கரித்தான். (௫௬)

பாறப்பர்நெய்ப் புனிகந்து பயறுசருக் கரைதிலகம்
வேறுவிர விபவல்சி வெற்றன்னங் குய்க்கருனை
ஊறுசுவைச் சிற்றுண்டி பொன்வறைபல் கனிபுனலும்
தேறுமனு மொழிந்தமுது செய்தருள மகிழ்சிறந்தான். (௫௭)

பூசுபுனல் கரத்தேந்திப் பாத்தியமா
சமனமருக் கியம்பூ ரித்து
வாசமலி பாகடையின் சுருணீட்டி
மணித்தூபந் தீபம் வட்டித்
தாசறுபஃ றீபவா ராதனையும்
புரிந்தாடி யாதி யுய்த்து
நேசமலி புகழ்பரப்பி வலம்வந்து
நிலத்திறைஞ்சி நின்று ணங்கு. (௫௮)

வாளாங்கு வைகுறினுந் தாமேவந்
தருள்புரியும் வாய்மை மைந்தன்
தாளாண்மைத் தலைநின்ற வழிபாட்டிற்
றரிப்பரே தனயன் காண
வேளாண்மை வித்தகனு ரவணாணிந்த
வணிமுழுதும் விளங்க விண்ணோர்
நாளார்ந்த மலர்தூவக் கணநெருங்க
நயந்தெதிரே நண்ணி னரால். (௫௯)

மறுவனும்வீழ்ந் தெழுந்துநின்ற திருமகனை
முகநோக்கி வரமே தென்றார்
முறுவனில வெழக்கனிவாய் முகிழ்விரித்து
முடித்தலைவிண் ணவர்மே லென்றும்
கொறுகொறுக்கு மவுணருயிர் குடித்திடுநல்
ஞானசத்தி கொடுப்ப தென்றான்
அறுகுமலி சடைமுடியா ரதனொடுபல்
வரமளித்தவ் விலிங்கத் தானார். (சல)

இருளனுக்கி யொளிபெருக்கு மவ்விலிங்கம்
குமாரலிங்க மெனும்பேர் பூணும்
மருளிரிக்கு ஞானசத்தி தரித்தலினாற்
கணிகவரை வாழ்க்கை பூண்ட
தருநிகர்த்த குரிசிலுக்கு ஞானசத்தி
தரனென்னச் சாற்று நாமம்
பொருண்மிகுத்த பலபெயரின் மிக்கபெப
ராயங்குப் பொலிந்த தன்றே. (சக)

வெள்ளிவரை யிருத்தலினாற் கயிலாய
கங்கையென விளங்குந் தீர்த்தம்
தெள்ளுபுகழ்க் கணிகவரைக் குமரனதைத்
தாடிமகிழ் திளைத்து முக்கண்
வள்ளனுக்கு மாட்டுதலாற் குமாரதீர்த்
தப்பெயரின் வயங்கு மப்பேர்
உள்ளினவ் ரெழுபவத்திற் காதரமு
மெழுந்திரிய வுருக்கு மாலோ. (சஉ)

கும்பமதி வருமகத்திற் குமரவே
ளினிதாடிக் குழகற் காட்டும்
வம்பவிழ்பூங் கயிலாய கங்கையிடை
யம்மதியின் மகத்திற் சென்று
கம்பமறப் படிந்தாடிக் குமாரலிங்கந்
தொழுவோர்கள் கரிசி னீங்கி
உம்பருக்கு மறிவரிய சிவலோகத்
தெஞ்ஞான்று முறுவர் மாதோ. (சங)

எத்தினத்தா யினுமொருகான் முழுகினரெப்
பிணியுமெழு காத மோப்பிப்
புத்தியறி வாயுள்சுசி புகழ்சூழ்ச்சி
வீரம்வலி பொருண்மேம் பாடு
மித்திரர்புத் திரர்மனைவி முதலான
வெறுக்கையெலா மேவி யீற்றில்
கொத்தினெடுங் கந்தலோ கத்தையவ
னுருக்கொண்டு குறுகி வாழ்வார். (சச)

செங்கமல மலரேய்க்கு மொருதிருக்கை
குறங்கமைத்துச் செம்பொன் மேருத்
துங்கவரிச் சிலைக்கடவு ளருண்ஞான
சத்தியொரு தொடிக்கை யேந்திப்
பொங்குமருட் கருணைவிழிக் கடையொழுக
மலர்ந்தமுகப் பொலிவி னேடும்
அங்கணமர் ஞானசத்தி தரனையகத்
துறநினைப்போ ரவனே யாவர். (சரு)

ஐம்பொறியின் வழியொழுகா தவற்றைவியங்
கொண்டறிவின் மயமே யாக்கிக்
கொம்பனையா ளிடத்தரனை வழிபாட்டி
னினிதேத்துங் கொள்கை மிக்கீர்
பம்புகதிர் மதிமோலிப் பரமர்மகிழ்
குமாரலிங்கப் பரிசு சொற்றும்
வம்பவிழ்பூ வணைக்கிழவன் மாதவஞ்செய்
தருள்பெற்ற மரபுஞ் சொல்வாம். (சசு)

குமாரேசப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — சகரு.

பிரமன் சிருட்டிபெறு படலம்

ஒன்ருகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி
அன்ருகி யாருயிர்கட் காருயிராய் நிறைந்தானும்
பின்ருழுஞ் சடையானும் பிறங்குநுதல் விழியானும்
வென்ருலும் விடையானும் விருத்தபுரி வித்தகனே. (க)

முரனுஞ் சிறைவன் டினமொய்த் துளரும்
அரவிந் தமமர்ந் தவனு றுமுகன்
விரவுஞ் சிறைவிட் டபின்வின் னுயர்தன்
பரவும் பதிசென் றுபதிந் தனனுல். (உ)

காரா கிருகங் கழிவுற் றபினும்
ஆரா வமுதா யவருட் பரமன்
சீரா ரருளாற் செய்சிருட் டிசெய
வாரா மையினே கைமனத் திலனே. (ந)

அந்தோ விதுநாஞ் செயலாம் வழிமற்
றெந்தோ வெனவெண் ணியசூழ்ச் சியினன்
முந்தா ரணமுந் தெரியா முதல்வன்
தந்தா னவனே தரவல் லவனே. (ச)

தலைவன் சரணஞ் சரணம் புகினம்
உலமந் தபவத் துயரோ டுமிவண்
அலமந் தவருந் துயருந் தவிர
நிலவுந் தொழிலென் றுநினைந் தனனே. (ரு)

உத்தா லகவா ரணியப் பெயருற்
றித்தா ரணிபோற் றவிருந் தபதி
வித்தா ணவமாய்க் கும்விழுத் தவரோ
டத்தா னமகன் றடைவுற் றனனே. (சு)

கரந்து வைகினுங் கற்றவர் தம்புகழ்
நிரந்து தோற்றப் படுவது நேர்மனுள்
பரந்த வேர்ப்பல வின்பழம் யாவர்க்கும்
சுரந்த வாசத்திற் றேற்றுமோர் பாலெல்லாம். (எ)

உறும்ப லாயிர வண்டமு டம்பெலாம்
பெறும்ப ராபரன் பெற்றிகி கர்ப்புற
நறும்ப லாயிர நன்கனி தூங்கிய
குறும்ப லாவின் குழாமொரு பாலெல்லாம். (அ)

ஆண வப்பிணி நீங்கவ ரும்பயன்
மாண நல்கரன் மானமந் திக்குலம்
காணு மென்கறி யைக்கறித் தாழ்பறழ்க்
கூணி ருங்கனி யூட்டுமொர் பாலெல்லாம். (கூ)

அருவி தொட்டவ றைக்குழி மாத்தன
கருவி முந்திரி கைப்பழ மீந்தினம்
உருவ வின்மது வோடுகக் கேடின்றிப்
பருவ மன்றிப்ப யப்பவொர் பாலெல்லாம். (க0)

கால மன்றியுங் குற்றுக்க டவுளர்
பால லிப்பப் படர்தவத் தாலலி
மேல டாதன போல்விரைச் சண்பகர்
சோல வின்னைந்து பூாறுமோர் பாலெல்லாம். (கக)

சுனைம லர்க்கணந் துற்றுவ வென்றுதேன்
இனைய வாளையி டித்திறை கொள்வபோற்
துணைய வும்பர்த்தொ டுத்தவி ருல்கிழீஇ
நணைபு குக்குந லத்ததொர் பாலெல்லாம். (கஉ)

வண்டு போய்மலர்க் காந்தளின் மூசுதல்
கண்ட ழற்குட்க விழ்ந்தன வென்றுநீர்
நொண்டு நண்டுளி தூஉய்ப்பெயர்த் தோகையுட்
கொண்டு மந்திகு னிக்குமோர் பாலெல்லாம். (கங)

இனிய செய்கையர் யாங்குள ரோவெனத்
துனியில் கேள்வியர் சூழ்ந்தனர் நேடல்போற்
புனித மென்கிழங் காதி புரைகிளை இத்
தனிவில் வேடர்ச ரிப்பதொர் பாலெலாம். (௧௪)

தூர்சு மின்கல னும்விரை யுந்துதை
வேசி மாதரின் வேழக்க தலியில்
பூசல் வேழம் புணர்ந்துவி டுந்திறம்
ஆசு மில்பயம் பார்ந்ததொர் பாலெலாம். (௧௫)

வீங்கு தோட்குடை வேய்வியங் கோளூற்றி
ஆங்க ணிற்பத மரவ ணங்கனூர்
தாங்கு தீம்புனஞ் சார்புட்கு லந்தப
ஓங்கு முத்தெழ வூழ்க்குமொர் பாலெலாம். (௧௬)

மென்மை யாரிடம் வாய்த்துமி குத்துறின்
வன்மை யார்வலி மாய்ப்பது காட்டுமென்
றன்மை யாரரு வித்திரள் சான்றகல்
புன்மை யாகப்பொ ளிந்தொரு பாலெலாம். (௧௭)

கெழுமு பாவங்கிட் டாதுபெ யர்ப்பபோல்
விழும வெள்ளரு வித்திரள் வீழ்வன
இழுமெ னோதையு மந்தரத் தின்னியம்
குழுமு போதையுங் கூர்க்குமொர் பாலெலாம். (௧௮)

அரம்பு செய்பிணி தீர்வெறி யாட்டயர்
வரம்பிற் றொண்டக வங்கிய வோதையும்
நரம்பி னேழிசை நாவியற் பாடலும்
சுரம்பொற் கென்னத்து தையுமொர் பாலெலாம். (௧௯)

அற்ப கத்திமை யாரண்மிச் சிந்திய
கற்ப கக்கடிப் போதுங் கலன்களும்
பொற்ப கப்பொழில் கைசெய்தெ னப்பொலி
வெற்ப கத்துவி ளங்குமொர் பாலெலாம். (௨0)

தென்றல் சந்தனஞ் செந்தமி ழென்றிவை
நன்ற ளிப்பந றும்பொதி யந்தழீஇ
நின்ற தாங்கொரு பாலென நீண்டவக்
குன்றெ லாமவை கூர்ந்தன மிக்கரோ. (உக)

இருபு டைக்கணி ருபெருந் தேவரும்
மருவ நாப்பண்ம தலையிற் றுங்கிய
ஒருபெ ரும்பெ ருத்தமன் போன்மெனப்
பொருவின் முத்தலை பூத்ததக் குன்றமே. (உஉ)

இச்சை ஞானந்தொ ழிலிவை மூன்றனோ
டச்ச னின்றனைத் தும்விளைத் தாலென
முச்சி ரத்தொடு நின்றுமு றைமுறை
பொச்ச மில்வளம் பூப்பதக் குன்றமே. (உங)

முத்தொ ழிற்குரி யாரொரு மூவரும்
எய்த்து றுமைபி னிதுறத் தாங்கியோர்
கத்த னுண்டெனக் காட்டுமா தாரமாய்
அத்தி ரிக்குவ டேந்தும டுக்கலே. (உச)

மூன்று மெய்ப்பொருண் மூன்றுமொற் றித்தலிற்
றோன்று மொன்றென வென்றது ணிப்பபோன்
மூன்றெ னச்சிக ரம்முகிழ்த் தொன்றெனத்
தோன்ற நிற்குமு லத்தினத் தொல்வரை. (உரு)

ஈண்டுப் போந்தவ ரிம்மைம றுமையும்
மீண்டு றுதமெய் வீடுமு றுபவென்
றூண்டுத் தானரு ளும்பயன் காட்டலும்
மாண்ட தான்முப்ப ரிந்தலை யோங்கலே. (உசா)

மூவர் மும்மறை மூவகை யாருயிர்
மூவ கைச்சுடர் மூவுல குந்தொழும்
மூவ ருந்தலை வன்னுரு மூவகைத்
தாவ துந்தெரிக் கும்மவ்வி லங்கலே. (உஎ)

இலைமு கப்பசும் பூண்களி டையிடைத்
தலைய மைத்தத ணிவரை மார்பகம்
நிலையு மாரநி கர்த்திடும் பல்சுனை
உலைய வீழ்ந்திழிந் தாருமரு வியே. (உஅ)

ஆங்கு நாதன ருண்ட மாடுதம்
ஓங்கு மப்பதி யொண்மைவ ளத்தினுக்
கியாங்கு மொப்பிலை யென்றும தித்துளம்
தாங்கு மின்பத்த ருக்கெனத் தக்கதே. (உகூ)

அனாதி யாகிய வண்ணல மர்ந்தவத்
தெனாதுத் தாலகத் தேத்தினை யன்மினன்
மனாதி மம்மர்த்த ணந்தும கிழ்கொள
இனாத தீர்க்குமி ருந்தவ மாற்றினன். (௩௦)

வருவைகலின் வாராதெழு வாமான்மணி பிரதத்
தொருசெங்கதி ரமரன்றண வுறினும்வர வொழியா
அருவிப்புனன் முக்காலமு மாடிப்பொடி பூசித்
திருமல்கிய வருள்கண்மணி சிரமாதியி னணியா. (௩௧)

குழகன்றிரு வுருவாங்குறும் பலவுங்குழ கன்மெய்ப்
நிழல்செய்தமர் குற்றாலமு நிமலந்தரு மிறைவன்
அழகொன்றிய சபையுந்தொழு தன்பாலநற் சனையுட்
தமையர்சிவ லிங்கத்திலி பற்றித்தவ முறுநாள். (௩௨)

வட்டச்சடை யத்தாணியின் மலர்மெல்லணை மேலால்
அட்டித்தழ லரவங்குடை யாகக்குளிர் மதியம்
விட்டுக்கதிர் விரியப்பயில் வீறப்பக்கருள் விமலன்
மொட்டிக்குவி முலைமாதுடன் முன்னேயெதிர் நின்றான். (௩௩)

கண்டானுடல் கவலைக்கட லழக்கா தெழுந்தான்
தண்டாமரை நண்டாதுத யங்குந்தட மார்பம்
மண்டான்படி யத்தன்னடை மலர்மெல்லடி வீழ்ந்தான்
கொண்டான்வல னெதிர்நின்றுகை குவியத்துதி புகல்வான். ()

எண்ணுதிகழ் தக்கன்மகம் பற்றக்குழூ முற்ற
விண்ணோருடல் சிதறுந்தனி வீரன்றனைப் பகலி
மண்ணாழ்தர விழிகங்கைம டுத்துத்திறல் சிந்தூர்
தண்ணார்மதி மிலைசெஞ்சடைக் தந்தாயடி போற்றி. (௩௫)

கழைவார்சிலை குழையக்கடி மலர்வாளிக ளிமிர
விழைபோர்புரி மதவேளுரு விளியக்கழல் வெந்தீ
உழைநேர்விழி யுமையாள்கர மொளிர்கண்ணிணை கதுவக்
தழைபேரிரு ளிரிகண்ணுமிழ் தலைவாவடி போற்றி. (௩௬)

இன்னாற்கட னடுவட்படி யெளிமேமுறை கேளா
மன்னிக்கிள ரின்பக்கடல் வதிவித்தருள் செவியை
மின்னிக்கிளர் வன்னித்தலை வெதிர்பட்டுற வுலகம்
முன்னிக்கிள ருழைவாய்க்கரன் முதல்வாவடி போற்றி. (௩௭)

அழல்போலுயிர் முழுதுஞ்சுடு மனுராணவ மொருவக்
குழல்வாய்மொழி யுமைகாணமு கிழ்க்குங்குறு நகையால்
உழலாவுல கொருமூன்றினு முறையும்புர மூன்றும்
தழல்வாய்விழ மறநல்கிய தந்தாயடி போற்றி. (௩௮)

மருளாதுனை யறியம்வகை மாலாதியெல் லேமும்
ஒருவாதுணர் மறையாகம முதவுந்திரு வாயால்
செருளாதுல கேழும்பொடி செய்யும்வளை யாளி
வெருளார்தர வுயிருண்டருள் விமலாவடி போற்றி. (௩௯)

இரந்தாருல கோரேழினு மிவரேபிறை யென்ன
வரந்தானனி யெளிவந்துவ ழங்குங்கர மலரின்
உரந்தாவிய வளிமேன்சிர மொன்றொப்பென வாங்கிப்
புரந்தானுடல் சூலத்திடு புனிதாவடி போற்றி. (௪0)

முத்திப்பத மொருமூன்றொடு முழுதுந்தழ திரதம்
செத்துப்பணி யடியார்சிரஞ் சேர்த்தின்பருள் பாதத்
தெத்திக்கினும் விரையாக்கலி பிலர்வித்தம ரிபமன்
மைத்துத்திணி யுடல்பொன்றிய வரதாவடி போற்றி. (௪௧)

அருள்செய்வன புரிதண்டமு மருளேயெனு முண்மைத்
தெருளொன்றுமு ளத்தானருள் செயவந்தருண் முருகன்
வெருளொன்றிய புரிதண்டமு மருளாகிய மெய்ம்மைப்
பொருளொன்றிய வயனின்னன புகலுந்துதி கேளா. (சஉ)

எற்றுக்கிவ னுற்றுத்தவ மினிதாற்றினை யென்னுக்
கற்றைச்சடை முடியான்கரு ணையினோடருள் செயலும்
வற்றிக்கவி னழிமேனியன் மழைகண்டெழு மயிலின்
முற்றக்கிள ருவகைக்கடன் முழுகுற்றெதிர் மொழிவான். (சங)

தவற்றிற்கதி நடைகண்டுத ருக்குக்கடன் முழுதும்
சுவற்றிக்கொடு நரகுந்துணை யாகாவிட ரேய்த்துக்
கவற்றிச்சிறை யிடுவித்தருள் கந்தப்பெரு மான்செய்
இவற்றுத்தொழில் யான்செய்கதி லென்றானெதிர் நின்றான். ()

அற்றேனின தார்வங்கம ழலரோயிது கேண்மோ
செற்றார்படை செற்றித்தெறு ஞாட்பிற்றிர ணைக்கிப்
பற்றாதென மற்றைப்படை பணிசெய்திட நிற்கும்
முற்றாரழல் வேலானல தாளன்முடி யாதால். (சரு)

துறைமுற்றிய மறையாகம மங்கந்தொகு கலைகள்
இறைமுற்றிய விறையோனுல கெல்லாம்பணி குரவன்
நறைமுற்றிய விதழித்தொடை நாமுந்தொழு மாசான்
பொறைமுற்றிய வவன்வார்கழல் புகலேபுக லாமே. (சசு)

எய்யாந்தவ முடையார்க்கரு ளியுந்திற நோற்பின்
கையாந்தவ றொருவிக்களி யருள்வாங்கழல் போற்றி
மெய்யாந்தவ முழந்தாய்பிழை வித்தாய்நம தருளால்
மையாந்தநின் விழைவுய்த்தருள் வான்பாலுறல் பெற்றாய். ()

இனியன்னவ னருளுக்கொரு வைப்பாயில குவையால்
துனிவின்றுயர் தவமாற்றிய சூழென்றனன் கேட்டான்
புனிதன்முக மெதிர்நோக்குபு புலவர்க்கமிழ் தன்னான்
நனிவந்தெளி தருளுந்தல நவிலாயென நவில்வான். (சஅ)

குருதிக்கரை மிசையுங்குடர் மாலைத்தலை வேலான்
சுருதித்தலை மொழிபின்பொரு ளெம்மைத்துளக் குறுத்த
கருதிக்கதி பெவரும்புகு கணிகாசல முளதவ்
வொருதிக்கினு நிகரில்லதி னுறைகென்றுப மறைந்தான். (௪௯)

சேட்டாரண மறிபான்மறை சிவலிங்கம்வ ணங்கித்
திட்டாமொழி யறிவான்றிகழ் மகிழ்வோடுமெ ழுந்தான்
தோட்டாரணி பஞ்சூழ்பதி தொழுதான்விடை கொண்டான்
கூட்டார்கிளி தமிழ்தேர்தரு கூடற்பதி சார்ந்தான். (௫௦)

மட்டொட்டநல் விளையாடல்செ யிறைவன்கழன் மலரின்
மட்டட்டிய குழலாளொடு வணங்கிப்புற னேகி
மொட்டொட்டிள முலைபங்கினன் முருகார்மலர்க் குறையூர்
அட்டிட்டசி ராப்பள்ளியை யடைந்தான்றொழு தகன்றான். ()

எண்ணாத்துய ரிடமாதவ ரொண்டுப்புலி யூர்போய்
விண்ணாத்துய ரிபகோபுர மேகம்பர னுருவின்
வண்ணாத்துய ரிபதோலின்வ யங்காலய மெய்திக்
கண்ணாத்துய ரிபலாதறு கதிர்மன்றுப ணிந்தான். (௫௨)

ஆங்குப்புற விடைகொண்டன னன்னத்திரள் சேக்கும்
பூங்கட்கம லக்குப்பைகள் பொழிதேன்மடை விரத்
தேங்குப்புன லெழுவாளைந டங்கம்பழஞ் சிந்தும்
விங்குப்புகழ் திரைபோர்த்தவி யன்காஞ்சிய டுத்தான். (௫௩)

உபங்கும்பவ மோரேழினு முறுவல்வினை நீவித்
தபங்கும்பர போகந்தரு தனிமாநிழ லென்றார்
வபங்குந்திரு வேகம்பனை வாழ்த்திப்பணிந் தளியும்
நபங்கொண்டிப ளிந்தேத்தின னகரம்பிறக் கிட்டான். (௫௪)

ஏன்றோங்கிய பூரண நகரெல்லைய கந்து
வின்றோங்கிய புகழின்னகர் விளங்குங்குண திசையில்
தன்றோங்கிய மதிதோய்மலர் தனக்கோர்சினை யிரையில்
பன்றோங்கிய வாணிக்கொரு பதிநாவினை னுற்றான். (௫௫)

அண்டர் போற்று மடுக்கனோர்
கண்டு தாழ்ந்து கசிந்தனன்
பண்டை வேதம் பழிச்சினன்
மண்டு கட்புனல் வாக்கினன். (ருசு)

ஆண்டி லிங்க மமைத்தனன்
மாண்ட பூசை வயக்கினன்
பூண்ட வேடப் பொலிவொடு
மூண்ட ருந்தவ முற்றினன். (ருஎ)

முதுமை மாதவர் மூசுதேன்
மதுவி ராந்தொடை வானவர்
பதும னேடு படர்ந்துசெல்
நுதுபு லத்தரு நோற்றனர். (ருஅ)

விருத்த ராகிய மெய்த்தவர்
விருத்தந் தீர்தர மேவுமவ்
விருத்த வானகர் மேயதால்
விருத்த மாபுர மெய்ப்பெயர். (ருகூ)

பொற்ற மாதவம் போற்றியே
ஒற்றை யாண்டொழி வெய்தலும்
பெற்று வெற்பிவர் பெற்றிமை
உற்ற னன்னுயர் மால்வரை. (சுO)

நைகரமி லன்போடு நண்ணும் வேதன்
செய்கழற்காற் குமரனமைத் திருவுந் தீர்த்தம்
பொய்கடியும் விதியாற்றிற் புகுந்து தோய்ந்து
மெய்கதுவும் வினைமுழுதும் விழைந்து செய்தான். (சுக)

மட்டுவிரி பொழிற்குன்றம் வலம்வந் தேறிச்
சட்டவிடர் தபுமாவச் சகாயற் போற்றி
எட்டுருவாங் குமாரலிங்கத் திறைவன் பாதம்
அட்டுமது மலர்தூவி யஞ்சித் தானல். (சுஉ)

வானாதி பூதங்கள் வயக்கி மாற்றும்
ஆனாத பேரறிவா மடல்வே லண்ணல்
கானாரு மலர்ப்பாதங் கசிந்து தாழ்ந்தங்
கூனாதி பொருக்கியுணர் வபத்த னானான். (௩௩)

அன்றுபோய் வழிநாளங் கடுத்த கீழ்சார்
ஒன்றுநேர்ச் சுனைநோக்கி யதனிற் போய்ந்து
மன்றல்சூழ் சுனைத்தலைபின் வைகி நாளுட்
நன்றுமா தவமாற்று நடைமே தக்கான். (௩௪)

மறைகதித்த வாறெழுத்தின் வண்மை நாடி
முறைகணித்து முருகனருள் வடிவ முற்றப்
பொறைகதித்த வுளத்தமைத்துப் பொறிக ளோப்பி
நிறைகதித்த மாதவத்தி னிகழுங் காலை. (௩௫)

தன்னருளைப் பிழைப்பதே தண்டாச் செல்லல்
என்னுமது முன்றெரிக்க விறைவன் மீட்டும்
தன்னருளைப் பெறுவதே தக்க வின்பம்
என்னுமது தெரிப்பவாங் கெதிரே தோன்றும். (௩௬)

நலம்புரிந் தன்மி னோர்க ணண்ணிய வெம்மைப் போலக்
குலம்புரி தேவ தேவர் குநமணி முடிக டாழ
வலம்புரி முத்தம் போல வயங்குவ ரென்னு மாபோற்
சிலம்புகிண் கிணிகண் மற்றுஞ் சேவடித் துணையி னார்ப்ப. ()

வலத்தினர் கொள்ப வென்னு மரபினைத் தெரித்திட் டாங்கு
வலத்தனித் தாள்சேர் தாண்மை மாற்றலர் கழலு மாற்றல்
நலத்தகு கழலென் றேது நகைமணிக் கழல்கண் டோனாக்
கலத்தலென் றுணர்த்து மாபோற் கலகல கலவென் றார்ப்ப ()

வெங்கதிர் மணிகால் யாத்த போதலை யென்று நாங்கும்
அங்கியு மிவனை யென்ன வறியுமா மணமோ டின்று
செங்கதிர்ப் பட்டின் றேர்த்த திருவரை நாளு [illegible]
பொங்கொளிப் பட்டுடன் சுற்றும் புகர்மலை யென்றன் [illegible]. ()

மூவரு மங்கத் தோர்பான் முகிழ்க்குமா செய்யு மாண்மை
மூவரை காட்டு மார்ப மொய்வரை யருவி யன்ன
மாவிரை பொங்கும் பூந்தார் மணிவடம் பொற்று ரெல்லாம்
நாவலர்க் கடங்காப் பொற்பி னருகதிர் பிணைந்து துள்ள. (எ0)

பூமுத லைந்தற் கித்தல் புணர்த்தமை தெரிக்கு மாபோல்
தாமரை மலர்ந்து கற்பந் தளிர்த்துத்தே னுவின்கா தாகிக்
காமுற வலம்பு ரிந்து கதிர்மணி முகிழ்த்த செங்கை
நாமற வஞ்ச லென்னு வமைத்தரு ளயப்புந் தோன்ற. (எக)

ஆறிரு கோடி வெய்யோ ரனைவரு மொருங்கு கூடி
விறினும் பரிதி முன்னர் வெண்கதி ரெனமை யாக்கும்
பேறிருங் கிரணக் கற்றைப் பெருவிலைச் சிறுக லாழி
மாறிரி யடியா ருள்ள முழுவதும் வளைத்துக் கொள்ள. (எ௨)

பிரமர்நா ரணர்பல் லோரைப் பெற்றெடுத் தவர்க்கு நல்க
வரமலி பாச மாழி வகுத்துவைத் திருப்ப தேய்க்கும்
உரமலி முன்கைச் சூழ்ந்த வொளிர்ந்தபொற் றொடரி னோடு
கிரணவொண் கடக மெங்குங் கேழொளி மயமாத் தேக்க. ( )

வரையரோ தோளன் றென்னும் வயிரவங் கதங்கண் முன்கைப்
புரைதபு கடக மிக்குப் பொலிபிர தாபங் காட்ட
நிரைபிரா சதத்தின் மேலாய் நிகழுஞ்சாத் துவிகத் தாகும்
உரைதகு கீர்த்தி யும்ப நற்றொளிர் முறைமை காட்ட. (எச)

கடகமங் கதங்க ளோரே கதிரமதி மண்டி லத்தின்
சுடர்தர வும்ப ரங்கித் தொகுகதிர் மண்டி லஞ்செய்
படர்கதிர்க் குண்ட லங்கள் பரிதிபன் னிரண்டும் வேறு
தடவரை பெற்றொ ருங்கு சார்ந்தெழு காட்சி தோற்ற. (எரு)

மண்டிலம் பிறழா தோங்க வயங்கித ழாபி ரஞ்சூழ்
முண்டக மேனின் றன்ன முகமதித் திலக மாதோ
கொண்டருந் தவர்கள் யோகிற் குறிக்கொடன் னுருவங் காட்டக்
கண்டருங் கருணை வெள்ளந் ததித்தொழு கமிழ்திற் பாய. (எ௬)

இருவரா யிருந்து தான்வே றெனவவர் தமக்கு மேலாம்
ஒருவனே யென்ன வென்று மொளிர்மதி யாகி வேறாய்
இருசுடர் விழிக்கு மீப்பா லிலகெரி விழிகொ லென்னப்
பொருவில திலக மேலாற் பொழிகதிர்ப் பட்ட மின்ன. (எஎ)

குவிதரு மாறு தாரக் குருமலர் மலர்த்து மாறு
சவிமுகப் பரிதி காப்பட் டவிர்சிவ னுருவஞ் செங்கேழ்
அவிர்மணித் திலக மீக்க ணலங்கிய விதானம் பட்டம்
இவர்கதி ரிலம்ப கந்தோ ரணமென வெழின்மிக் கீட்ட. (எஅ)

உதரபந் தனவோ ராழி யொளியுரப் பலகைப் பல்கைப்
பிதிருறுப் பெறழ்த்தோட் சேக்கைப் பிணைமுகப் பரிதி பொற்
கதிர்மணிக் கிடுகு கூம்பு கவினிய மேற்போக் கென்ன [றேர்க்
முதிர்மணி தெரிந்து செய்த முயங்கொளி மோலி வாய்ப்ப. ()

அணிபரித் தொழுகி வார்ந்த வவிர்மணிச் செவிகள் சுற்றில்
பிணிபணி வடங்க நீக்கிப் பிறக்கிய தெனக்க வித்த
பணிமுடித் தேர்மேற் போக்கின் வார்கொடிக் குழாங்க ளாங்குத்
தணிவற வெழுந்து துள்ளுந் தன்கதிர்க் கொழுந்து காட்ட. ()

கருங்கடல் வரைப்பிற் செய்ய கதிரவ னெழுந்த தென்ன
ஒருங்கரத் தொகைக ணூறு மொண்சிறைக் கலாவ மஞ்ஞை
நெருங்குபல் வன்னப் புள்ளி நிகழ்வெரி தலையிற் றோற்றி
மருங்குபல் கணமுஞ் சூழ மலரவ னெதிரே சென்றான். (அக)

விண்ணவர் சொரிபூ மாரி மெய்ப்பொலி வினிமை யாக்கத்
தண்ணுமை பதலை தக்கை தகணிச்சங் குடமு ழாக்கள்
பண்ணிசை வீணை மற்றும் படர்செவிக் கினிமை யாக்க
உண்ணிறை தியான வேத னொளிர்விழி விடுத்துக் கண்டான்.

கதுமென வெழுந்து தன்னுட் கருதிய வுருவிற் றோற்றார்
விதுவணி பெருமான் மைந்தன் விரைமலர்ப் போது தாழ்ந்து
குதுகலம் பொங்கக் கண்கள் கோட்டமெய்ப் புழுது வெள்ளம்
முதுநில நனைப்பச் சூழ்ந்து முன்னின்று துதிகள் விண்டான்.

வானாதி பூத முதலான யாவும்
வருவித் தளித்தி யவைமற்
றூனாத வாவி தொழிலிற் கிளர்ப்ப
வடைவிற் புணர்த்தி யவையாய்
ஊனாதி யூனி னுயிராதி யெண்ணி
லுயிருக்கு ணின்ற வுணர்வும்
தானாதி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (அச)

துதையத்து வாவும் வடிவென்ன மொய்த்தி
துகடீரு மைந்து மனுவும்
வதிவுற்றி யக்கு முடலிற் பணித்தி
வளரைந்தொ ழிற்கு முதலாய்க்
கதுவுற்ற வொன்ப துருவுங்க லத்தி
கழலாத காய மறிவாத்
ததைகிற்றி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (அரு)

கலைகற்றி லாமை யிளமைக்க ணிற்றி
கலைமுற்று ணர்த்து முதிய
நிலைமைக்க ணிற்றி நிகழ்வேத மங்க
முதலாக நீடு கலைகள்
மலைவற்று ணர்த்து பொருண்முற்று மாதி
யவையொன்று மன்றி வளர்மெய்த்
தலைநிற்றி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (அசு)

இழிவுற்ற டுத்த மலகேவ லத்தி
னிணர்வாய்ந்த லர்ந்த தருவின்
அழலொத்தி யாவி யுருவாதி யோடு
மணைவுற்ற போது சிலையின்
நிழலக்க திர்க்கு மனலொத்தி யன்ன
நிகழாத வீட்டி னயமார்
கழலொத்தி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (அஎ)

இருளத்து லப்பி லுயிர்மூழ்கி நிற்ப
வியல்விச்ச தேது மிலதாக்
கருணைத்தி றத்தி னலகற்ற வாவி
கருவிப்ப டுத்தி கருவி
மருவுற்ற வற்று ளுயிர்சில்ல வாங்கி
மயரற்ற சுத்த நிலையில்
தருகிற்றி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (அஅ)

திளமாயை மோக வினைபிற்பி ணைந்த
செறியாவி யின்ப நிலையில்
வளையாவி டுப்ப வுருமூன்றெ டுத்தி
வழியூடு கைத்து நலனை
விளைபாவ ளித்தி வினைபொப்பு றுத்தி
வினைமாயை மூல மலநோய்த்
தளைவீழ்த்தி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (அகூ)

உயங்கப்பி ணிக்கும் வினையுங்க ரந்து
ளுடனுய்மு டித்தி யதனை
வயங்கத்தெ ரித்தி மறுகத்த கர்த்தி
வளராமை நூலின் முறையின்
இயங்கப்பு குத்தி பெரிகும்பி யூடு
மினைவித்தி தோய்த லிலையாய்த்
தயங்குற்றி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (கூ0)

வழிநின்று நன்று புரிகால தன்றன்
வழிபோலு டற்று பயனும்
குழிநிற்ப வுய்த்தி கொடுமைத்தி றங்கள்
குயில்கால வற்றின் வழிபோற்
பழிபற்று ணர்த்து பயனுய்பு ணர்த்தி
பயனென்று ருத திறமும்
தழிநிற்றி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (கூக)

நாளூற்றெ ழுந்த மதிபோன்ம லங்க
ணலியத்து ரந்து வருதி
வாளூற்ற செய்ய சுடர்போல முற்று
மடியக்கி ளர்ந்து நிமிர்தி
ஆளத்த விர்ந்த திருமேனி தன்னை
யழலம்பி ழம்பி னறியத்
தாளுய்த்தி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (கூஉ)

பகைசெய்து நிற்கு முலகேது முள்ளம்
படராத வண்ண மொளியின்
மிகைசெய்தி ருத்தி யுடலூழெ னைத்தும்
விரவாமை யேற்று நுகரா
வகைசெய்து நிற்கு மறிவுங்கெ டுத்து
மறியாமை யின்ப நிலையில்
தகைசெய்தி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (கூங)

கலங்காத நின்மெய் யருளிற்பு காத
கலதிக்கு ணத்தி ழுதையேன்
விலங்கோடி ணைந்து மதியாத குற்றம்
விரவாமை யன்று கயிலை
நிலங்காதி விட்டி யருள்செய்யும் வைப்பு
நிமிர்பூர ணக்கி ரியெனும்
தலங்கோடி நின்னை யருளாகி நின்ற
தவரன்றி யாவ ரறிவார். (கூச)

வேத மத்தகம ளைந்துகி டந்த
விழுப்பெ ருந்துதியெ டுத்துந வின்று
பேதை மைக்குணமி குத்தக ருத்தாற்
பீடி லாதசிறு நாயடி யேன்செய்
ஏத மத்தனையு மின்றுபொ றுத்திங்
கின்ன ருட்கருணை நல்குதி யென்று
மாதர் பொற்கமல பீடிகை மேலான்
மனுவ லுங்கழல்ப ணிந்துநி மிர்ந்தான். (கூரு)

மரக தக்கதிர்த ழைத்தக லாப
மஞ்ஞை மீதுவரு மஞ்ஞையொ டொப்பான்
வரந விற்றுதிவ ழங்குது மென்ன
மகிழ்சி றந்துதிரு வாய்மலர் விண்டான்
பரவு வேதன்மகிழ் கூர்ந்துப டைக்கும்
பண்பெ னக்கருள்க வென்னவ ளித்து
விரவு பண்புடைமை யின்னும்வ ரங்கள்
வேண்டு கென்னவவன் வேண்டுத லுற்றான். (௬௬)

வேட்ட நல்வரம ளித்துவி டுக்கும்
வீறி லார்கள்பலர் விண்ணவர் மாட்டும்
வேட்ட நல்வரம னைத்தும்வ ழங்கார்
வேட்ட மாத்திரைவி னைப்பவர் சில்லோர்
வேட்ட நல்வரம ளித்ததன் மேலும்
வேறு நல்வரம்வி ழைவிய ளிப்ப
வேட்ட வண்ணல்கரு ணைத்திற நோக்கி
விம்மி தப்புணரி விம்முமு ழக்கான். (௬௭)

சிறந்த பத்தியடி யேனின தாளிற்
செல்வ நல்குரவி னும்புரி வாழ்வு
மறந்து நின்னடியர் மாட்டுமி கந்த
மதிப்பு றுமையும்வி ருத்தபு ரிக்கண்
உறந்து வாழுநர்வெ றுக்கைய ராகி
யுன்னு கின்றகதி யெய்தலு மங்கண்
அறந்த ழைத்தசிவ லிங்கமி றைஞ்சு
மன்ப ரென்னுலக மெய்தலும் வேண்டும். (௬௮)

இத்த லைப்படுதி ருத்தமெ னும
மெய்த வுந்தலைவ வின்றுவை காசி
ஒத்த பூரணைவி சாகம டுத்த
வெண்மை யாலிவைய டுத்துறு காலைப்
பைத்த விப்புனல்ப டிந்தவர் மும்மைப்
பாத கங்கள்பல வுந்தப நூறி
மெத்து செல்வமலி பொன்னுல கெய்தி
வீற வுங்கருணை நல்குதல் வேண்டும். (௬௯)

அளிய னிங்குநவி ரேத்திர மோது
மன்பு ளார்கவிதை நான்குந டாத்தும்
களிமி குங்கவிக ளாகிவ ளங்கள்
களுலி யெப்பிணியு முப்புடை கண்டாங்
கொளிசெய் நின்னுலக மெய்தலும் வேண்டு
மொருவ வென்னவர முற்றும ளித்து
நளிய ருட்புணரி யாங்கும றைந்து
நலத்த கோயிலினை நண்ணின னன்றே. (கOO)

பவள வாய்ச்சிறக ரோதிம மூரும்
பண்ண வன்களித ழைத்தன னேகித்
துவளி டைக்கலைம ணுட்டியொ டண்மித்
தொன்று போலுலக ளித்திட லுற்றான்
குவளை பூத்தொளிரு மத்தகு தீர்த்தங்
கோத ரும்பிரம தீர்த்தமெ னும்பேர்
திவளி ரும்புகழி னேடுவி ளங்கித்
தேவ ரும்படிய நின்றதை யன்றே. (கOக)

எப்பெ ருங்கலையு ணர்ச்சிய ரேனு
மெப்பெ ருந்துயரு ழந்தவி டத்தும்
அப்பெ ருந்துயர மீட்டும்வி ளைக்கு
மத்த குந்தொழின்மு யங்குவ தன்றி
ஒப்ப ருந்தலைவன் மெய்யரு ளின்ப
வுததி மூழ்கும்வகை தன்னமு முன்னார்
பப்ப ருந்துயர்பல் காலுமு ழந்தும்
பங்க யன்றொழிலை மீட்டனன் மாதோ. (கOஉ)

விண்ண வர்க்கவிபி னின்பம்வி ளைத்து
மேதி னிக்குமுறை யாவும்வி ளைத்தும்
கண்ணு தற்பர னடித்துணை நாளுங்
காத லன்புவளர் பூசைவி ளைத்தும்
எண்ண மிக்கமுனி வீரய னேற்றங்
கெய்த ருந்தொழின்மை பெற்றமை சொற்றும்
அண்ண னந்திதவ மாற்றுபு செவ்வே
ளருள்கி டைத்தவியர் காதைதெ ரிப்பாம். (கOஙு)

பிரமன் சிருட்டிபெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — எகஅ.

நந்தியுபதேசப் படலம்

மண்ணவருக் கிரும்புனலாய்த் தோன்றி நின்றே
மண்ணமிர்தும் விண்ணமிர்தும் வாழாமை யாக்கும்
விண்ணவருக் கிருந்தீர்த்த மாகித் தோன்றி
விண்ணமிர்துஞ் சிவவுலகும் விரவ வைக்கும்
பண்ணரிய மாதவத்தோர்க் கருளாய்த் தோன்றிப்
பரபோக வமிர்தமாய்ப் பலியா நிற்கும்
நண்ணரிய புகழ்க்கடம்ப னழைப்ப நந்தி
நந்தினியாந் தத்துவா மிருதந் தானே. (க)

மாங்குயின் மிழற்றுமொழி மங்கையுமை பாகனார்
பாங்குற மடங்கலணை மீதுபயில் வெள்ளி
யோங்கலி னிருந்தருபி ரோம்பிய வெழுந்த
விங்கருளி னைபுனிதி நந்தருளும் வேலை. (உ)

நெற்றிவிழி யாளர்கிரி நந்தலைமை பூண்டோர்
சுற்றுதலை மாலைதவழ் தோளினர்க ளெல்லாம்
பிற்றகைய முற்றவிரு பந்தனைசமை நந்தி
உற்றுபவ ணங்கினனு ளத்துறைதெ ரிப்பான். (ங)

ஓதுமறை யாகமமு யர்ந்தகலை முற்றும்
ஏதுபக லக்கருணை நோக்கியெனை யைக்குநீ
நீதுறுக வின்றுபொரு ளெள்ளினரி ங்காய்
போதகைய வாகட விழுப்பனுமன் மாட்டு. (ச)

முப்பொருளி லக்கணமு முப்பொருளி னின்று
செப்புநனி தின்னருளொ டிந்தபுவி னின்றுப்
அப்பெரிய முத்திபெறு மாதரிக வாரி
எப்பொழுது மிழ்ந்துவரு பெய்தலினை யெங்காய். (ரு)

அன்னவை தெரித்ததின மூத்திவிடல் வேண்டும்
தன்னிகரி லாநிமல சங்கரச யம்பு
கன்னியொரு பாககரு ணைப்புணரி யென்னப்
பின்னரும்வ ணங்கிமுழு வற்கடல்பெ ருத்தான். (சு)

திருகுமிரு வல்வினைதி ருந்துபரி பாகம்
மருவுதலு றுத்திமெய்வ ழங்குமொரு வள்ளல்
கருணைநனி பொங்கியதெ னக்கதிர்கி ளர்ப்பக்
குருநகையி னந்திமகிழ் கொள்ளவருள் விள்ளும். (எ)

ஐந்தொழிலி யற்றரசி ருக்கைகயி லாயம்
ஐந்தொழில்க டந்தவரு ளாகுமஃ திங்கண்
அந்தின்மிக வந்தெரிவு றுக்குமடை வில்லை
அந்தவரு ளுக்குரிய தாங்கணிக வெற்பு. (அ)

ஒருமறை நாடரிய வுண்மையெனு ஞானம்
ஆரவருள் பெற்றடிய ழுந்துமத னற்சீ
பூரணகி ரிப்பெயர்பொ ருந்துமள வில்லா
ஏரணவு நம்முருவ மாயிலகு மன்றே. (கூ)

எங்கணெவ ருஞ்சிறிது மேரருந மக்கும்
அங்கணுயிர் யாவுமடி சேரும்வகை நாடித்
தங்குமிளை யோனருட நங்குரவ னனென்
புங்கவன வற்குநிகர் பூரியரும் விள்ளார். (க0)

வெய்யமல வேர்துவர விட்டுநெறி யன்றிப்
பொய்யமல நின்றமதம் புக்கவரு நாளும்
ஐயனென வந்தடிப ணிந்தறமு ஞற்றி
உய்யும்வகை யுங்கருணை யுய்த்தவணி ருக்கும். (கக)

அன்னவனை யேரரண டைந்தவணி ருந்து
மன்னியபெ ருந்தவம்வ ழாதுபுரி கிற்பின்
துன்னுமறை நாடரிய தூத்தகைய வேணின்
நன்னருள மிக்குவகை நாறவெதிர் தோன்றி. (கஉ)

திரைத்துமணி சிந்திவரு தெய்வநதி யொன்று
விரைத்தவண டுத்துறவி ளித்தநின முத்திப்
புரைத்தசிவ வாரியும்பு குத்திவிடு மம்ம
உரைத்தநதி மூலமுமு ரைப்பமறி மைந்த. (கங)

திருமகட் குரிபதாய்ச் சிவனுந் தன்னியல்
இருநிலந் தெரிப்பவள் வேழை கொங்கைபின்
உருவவன் கனிபடும் வில்வ மோங்கிய
பொருவில்சீர் வில்வமா புரமொன் றுள்ளதே. (கச)

இருடபு நமக்கர சிருக்கை யாகிய
திருவள ரத்தகு தேளத்து நம்முடை
உருவமா யைங்குவட் டோங்க லுள்ளது
தருபெயர் வில்வமா சயில மென்பதே. (நரு)

கஞ்சவெற் பென்னவுங் கரைவர் யோசனை
அஞ்சத னுயரமவ் வளவும் பூமியுள்
துஞ்சுறச் சிகரமே தோன்ற நின்றெழில்
விஞ்சுப்போ சனைபொன்று விரிவி னெல்லையே. (கசா)

தெய்வமே நடமுமர் சிலம்பி னுச்சியில்
சைவதத் துவமய தீர்த்தந் தானுள
துய்வகை யெம்மொடா மொருமை யெய்துவான்
நொய்வளம் புகழ்ச்சனற் குமர னண்ணுபு. (கஎ)

தேங்கிய பெரும்புனற் றீர்த்த மாடிமீஇப்
பாங்கிருந் தருந்தவம் பயிற்றி நம்மடி
ஓங்கிய பூசனை பொழிவில் பத்திமை
தாங்கியாற் றுபுமகிழ் தழைப்ப வைகுமால். (கஅ)

அத்தகு திருத்தமங் காறு கொண்டெழு
உத்தம னன்பொருட் டனைக்கு மென்றபின்
வித்தகன் விடைதர வணங்கி மெய்ப்பயன்
பொத்திய வளத்தினன் போதன் மேயினன். (ககூ)

கபிலையங் கிரியை வணங்கின னீங்கிக்
காமரு பேசுரம் பரவிப்
பயிலிய நாகே சுரஞ்சித்த விடமும்
பணிந்துமா மகேசுரந் தாழ்ந்து
வெயின்மணித் தேனு சிலைநன்கே தாரம்
வீமகோ டாரமு மிறைஞ்சிக்
குயினுழை சோலைக் கெண்டகை வளர்கூர்
மாசலந் தொழுதன னகன்றான். (உ0)

பரவிய பிரம ராசலஞ் சித்த
பங்கமே மனோபங்க மெத்தி
உரனரு ளிடப மால்வரை யுருரு
பயிரவ மொளிர்விரூ பாக்கம்
வரநனி யருளும் வில்வகஞ் சோம
கேசுர மாரகங் காளம்
விரவிய சீர்த்திப் பிப்பிலா ரணியம்
வாரணா சியும்வியந் தகன்றான். (உக)

தெள்ளிய திரியம் பகந்தகு காளே
சுரஞ்சங்க மேசுரந் தெரிசித்
தொள்ளொளி விரிக்கு மல்லிகார்ச் சுனமு
மோங்குகா ளத்தியும் போற்றி
வள்ளவாய்க் கமல மிரவினும் விரிய
வாளரா வுமிழ்ந்தசெம் மணிகள்
அவ்வொளி கதிர்க்கு மடுக்கல்சூழ் சீபூ
ரணகிரி தொழுதுசென் றடுத்தான். (உஉ)

வெறிகமழ் கமல வோடையுந் தடமும்
வேறுசூழ் வீரட்ட காசக்
குறிகுணங் கடந்த சச்சிதா னந்தன்
குரைகழற் றாமரை வணங்கி
நறியசெங் கடப்பந் தாரணி சாமி
நாதனை யாவயிற் பணிந்து
செறிபொழி லுடுத்து முகிற்படாம் போர்க்குஞ்
சிலம்பினை யிவர்தரச் செல்வான். (உங)

வேயின முகுத்த நித்திலக் குவையும்
　　விரிபணப் பொறியரா வுமிழ்ந்த
பாயிருள் பருகுஞ் செம்மணிக் குவாலும்
　　படரிருள் குப்பைகொண் டன்ன
மாயிரு மணியும் பளிக்கின மணியும்
　　மாழையின் றிரளுமோ ராங்குச்
சாயிளந் திங்கட் கன்னியான் முகத்திற்
　　றயங்குவ கண்டுள மகிழ்ந்தான். (உச)

முழங்கிசை யருவி வீழ்ந்தகழ் வரைப்பு
　　முடலையாக் கையினெறுழ்ப் பொருப்பர்
கிழங்ககழ் வரைப்பு மூடிக மகழுங்
　　கேழ்கிளர் வரைப்புமொள் வயிரம்
பழங்கணுற் றழுங்க விறைகடி வலாரி
　　பற்றிய வச்சிரஞ் சிதர்த்துத்
தழங்கிசைக் குன்றந் தன்மிசை வீழ்த்திக்
　　கொண்டெனத் தயங்குவ கண்டான். (உரு)

களிற்றினந் தம்முட் கலாங்கொடு கறைவன்
　　கால்பொரக் கழைமணி சிதர்ந்த
ஒளிற்றுவெண் பூழி போர்த்துவெள் ளென்ன
　　வுருவெலாங் கதிர்ப்பமிக் கிகலிப்
பிளிற்றொடு பொருவ முருகனைத் தவத்தாற்
　　பிடர்த்தலைச் சுமத்துவா னடுத்த
வெளிற்றுட லிபங்கள் பொருதுபோ ருழக்கும்
　　வேற்றுமை தோற்றுவ கண்டான். (உசா)

செழுங்கலை மதியங் காண்டொறு மதன்றன்
　　சிலைகளுந் தீம்புனற் பெருக்கால்
கொழுங்குளிர் பெருக்க விரவிகாண் டொறுமக்
　　கொற்றவன் சிலைகளுங் கனலால்
அழுங்குருப் புறுத்துப் வரைநடு ழிடப்பா
　　ஞருநன் றேசெயத் தீதின்
விழுங்குவெந் துயரம் யாவருஞ் செய்யும்
　　வினைத்திறங் காட்டுவ கண்டான். (உஎ)

விடரளைப் பூழைத் தூங்குவீங் கிருளும்
வியன்றலை வாயிலிற் கிடந்த
சுடர்பளிக் கறையிற் றேற்றிய பரிதிச்
சாயையிற் றாவொளி யிரித்திட்
டடர்மலந் துமியச் சிவம்பிர காச
மாகிய வடியரை யடுப்பின்
மடவருந் தூய ராவரென் றுரைக்கும்
வாய்மையைத் தெரிப்பன கண்டான். (உஅ)

இருவகை மாயை காரண மாக
விலகுபல் புவனமு மிழைத்து
மருவுமப் புவனத் துயிர்களைப் புரப்ப
வதிதரும் வள்ளல்போற் சிலம்பி
பொருவினூல் வலந்து தங்கிய வலயம்
பொலிந்தபைம் பூவைகண் மாயன்
பரிதிமார் பணிந்த கருநிறத் தவுணப்
பதகனிற் றேன்றுவ கண்டான். (உகூ)

தூயவிஞ் ஞான கலர்க்கரு டானே
தோன்றுமா றெனமயிர்க் குட்டி
மேயவண் டுருவாய்த் தன்னுருக் கழிக்கும்
விம்மித மொருபுறங் காட்ட
நாயக னெதிர்கின் றருண்மய மாக்கு
நன்மையா ரெனப்புழுக் குளவி
யாயவற் புதமு மொருபுறங் காட்ட
வானந்த முகிழ்த்தெழக் கண்டான். (ங௦)

தாரெனப் பூக்கு மராமரந் தழைஇய
தாமங்க டேக்குபொன் னிதழி
ஏரியற் பாவை யேந்துபைங் குரவ
மீண்டுமா னுடம்பழு கிலுத்தம்
வேரியந் திமிசு மிரவிதே ராழி
மெலியவாங் கதற்கெதி ருருளை
நேருவ போலத் தேத்திறல் சுமந்து
நிமிர்வன விடந்தொறுங் கண்டான். (ஙக)

ஆயிரத் தோரெட் டண்டமும் பரிக்கு
மவுணனை யஞ்சியாங் காங்கு
மேயின குலிசப் படையின ரெல்லாம்
வேற்றுருக் கொண்டன ரண்மிப்
பாயின புகழான் பதந்தொழப் பெற்றுப்
பரிவுதீர்ந் தார்ப்பன போலக்
காயிலைப் பொழிற்கட் கண்படு முடலைக்
களிமயி லகவுவ கண்டான். (௩௨)

கழிமதக் களிறு காகுமென் றுளிய
கனைகுர லருவிக ளிருந்தேன்
பொழிமலர் மாலை விரிவமுன் பனியும்
வைகறைப் பூப்பபின் பனியும்
வழிவளர் வேள்வித் தீயிள வேனின்
மாதவத் தீமுது வேனில்
ஒழிவுறு மிருது தொறுமொழி யாத
விருதுவே றுஞற்றுவ கண்டான். (௩௩)

தெங்கினெண் பாளை வானர மிதிப்பத்
தீங்கனி துடுமென வீழ்ந்த
பொங்குநீர்ச் சுனையின் புடையுளர் தோகை
பொள்ளென வெரீஇமுழைச் சேப்ப
அங்கண்வா ளரவங் கமுகின்மேற் றாவ
வதன்தலைத் தவழ்சுட ரஞ்சித்
துங்கவன் கோயிற் கொடித்தலை மஞ்ஞைக்
துணையடி தாழ்வது கண்டான். (௩௪)

பொறிபடு துறுக லெனநினைந் துறங்கும்
புலிவெரிந் தலைநெறு நெறிப்பன
எறிசுடர்க் குவட்டின் முசுவிலங் கித்திட்
டெழுந்துயர் சோலையை வாவக்
கறிவளர் சார லுழுவைகண் மலர்த்துக்
கதுமென வெதிர்ந்தக் குளவி
முறிபடத் தாக்கி முதிர்சினங் கடவி
முழங்குபு வெள்குவ கண்டான். (௩௫)

காலணி சிலம்பிற் காய்க்கும்வெட் பாலை
சாலெனக் காய்படுங் கோங்கம்
வாலறு மணிலிற் காய்களு லிலவும்
வேலியின் வாங்கடி வரைதக்
கோலமுந் தீம்பூ மரங்கருப் பூரங்
குங்கும மிலவங்கங் கோட்டம்
ஏலமும் விடுக்கு முருகெதிர் கொள்ள
வெழில்வளங் கண்டுகண் டடுத்தான். (ருசு)

கரைத்தலை யண்ட மணைத்தடை கிடக்குங்
களிமயில் கயிலையந் தீர்த்தத்
திரைத்தலைச் சினையை நோக்கிய மீனஞ்
சிந்தைசெய் கூர்மமிம் மூன்றும்
விரைத்தபூங் கடம்ப னூற்றினு ளேக்கான்
விழுத்தக வுன்னலா னருளைத்
தரைத்தலை வழங்குந் திறத்தினைக் காட்ட
தழைத்தநெஞ் சொடும்புனல் படிந்தான். (ருஎ)

வந்தடி பணிந்த மாதவர்க் கங்கை
மலரெடுத் தெதிர்ந்தவர்த் தழுவி
அந்திலா தனத்தி லிருந்தழு தறிவோர்க்
கஞ்சலி வணக்கமு மளித்துக்
கொந்தவிழ் சோலைக் குன்றுசூழ் போகிக்
குருஉமணி குயின்றொளி யசும்பும்
சுந்தரச் சோபா னங்களி னிவர்ந்து
சுடர்மணிக் கோயிலைச் சார்ந்தான். (ருஅ)

மணிகுயின் றெடுத்த மாடநீண் மறுகு
வலம்வந்து மயிலிருந் தகவும்
திணிநெடுங் கொடியு மூர்தியு நின்ற
திருமுன்னர்த் தாழ்ந்தெழுந் தேகித்
தணிகுந ரிடுக்கண் டாழ்த்தரு ளாவச்
சகாயனைத் தாண்மலர் பழிச்சித்
துணிமதி மலைத்த குமாரலிங் கத்துத்
துவரொளி வண்ணனைத் தொழுதான். (ருகூ)

ஆவயி னகன்று புணர்தொறும் புதிதா
யணித்துமா யருமறைச் சிரமும்
பாவனைத் திறமுங் கடந்தெழு மின்பப்
படரொளிப் பிழம்புரு வான
ஆவியை பிச்சை பற்வொடு தொழிலென்
றவையொரு மூன்றுமூ விலையாய்
மேவிய மணிவேல் வலனுயர்த் தருளும்
வீரனை யணுக்கனுய்த் தொழுதான். (௪0)

விழிகா லருவிக ளடியூ டிழிதர
விரிபூ வணையகை முடியேறப்
பொழிமா மறைமொழி விரியப் புலன்வழி
விரியுற் றலமரு பொறிகூம்ப
இழுதா யுருகுளம் வயிரத் தொடரென
விமிழ்கொண் டடிமல ரிறுகப்போய்த்
தொழுமா தரவின னுழுவற் றொடுகடன்
முழுகித் துளைபவன் வழிநாளான். (௪௧)

திரையுந் திரைதவழ் நறுநீர் முழுகுபு
திருநீ றுடன்முறை யொளிர்வித்து
விரைதண் மலர்தளிர் கனிகாய் மதுமுதல்
வெற்பிற் பொதுளுவ தழுவிச்சென்
றுரைநெஞ் சுடலமு மதியா முருகன
தொளிர்தா ணறுமலர் வழிபட்டுக்
குரைபைட் புபறவழ் கிரிசூழ் பொழுதொரு
குகைமேற் றிரைபெதிர் கண்ணுற்றான். (௪௨)

கோலக் கிணிவரை வாய்வின் புனலொளிர்
குருமா மணிஞெமிர் குகையண்மி
ஞாலத் துயர்கெட வருவா னுயர்தவ
நன்றுற் றியவிது தகுமென்னுச்
சாலத் தனதுள நினைகின் றுழியுயிர்
தணிவுற் றுழியல தடிசேராச்
சீலத் திளையவ னருளா லொருமொழி
திகழ்வுற் றதுவிரி வெளியூடே. (௪௩)

வற்று மதம்விளை பஞ்சேந் தியவரு
 மலைவென் றவர்பலர் தவமூக்கிப்
பெற்று ருயரிய சித்தித் திறமிவ
 ணதனாற் பிழைதபு குகைநாமம்
கற்று சொருவினர் சித்திக் குகையென
 மொழிவார் கழிதவ மிதினியும்
உற்று தரியினி நந்திக் குகையென
 வுரைதிக் கெழுமெனு மொழிகேளா. (சச)

விடையம் பொறிவழி மறவிக் கனவினும்
 வெஃகா தவைவிய வித்தட்கும்
நடைவிஞ் சியவுள மகிழ்மிக் கெழுதர
 நந்திக் குரிசிற விர்ந்தியோகின்
இடையும் வளிநடு வழியூ டினிதெழ
 வெழுதோ வியமென வசைவற்றுள்
அடையுஞ் சுடர்விழி யிருமுங் கிலேகளி
 னடைவிற் படர்வன படர்வுற்றான். (சரு)

ஆறு தாரமு முறையிற் கழிதலு
 மவிழா யிரவித ழரவிந்தத்
தேறு ரூடமதெனவைத் தருளிய
 விறைபார்ப் பதியிரு புடைவைக
வீறார் பலபரி சனமுங் கஞலுற
 விணைவென் றவர்பலர் தொழுதேத்தக்
கூறு வருமறை போதப் பயில்வகை
 குமரன் றிருவுரு நினைகின்றான். (சசு)

வேதத் துயரிய வாறக் கரமனு
 விரிநா வகமலர் பயில்கிற்ப
ஏதத் தனிமல வலிசிந் தியவுள
 மெழிலா ரிறைவன தடிமூழ்க
நாதத் தலைவளர் போதத் திருவுரு
 நாளும் வழிபடு நலனேடும்
போதுற் றனனவன் வினையின் றிரிவொடு
 போதுற் றனசது ருகநான்கு. (சஎ)

விண்ணோ ரவுணர்கண் முதலா வனைவரும்
        விற்றுன் றிபவிவன் விழைவென்னென்
றெண்ணு வலமர விளமா தவனிடை
        யெதிரின் றெழுதரு மருளோடும்
தண்ணார் மதிமுடி யிறைவர்க் கருளிய
        தலைவன் மயின்மிசை யெதிர்நின்றான்
மண்ணு வொளிவிடு மணிபோல் பவனடி
        மலர்வீழ்ந் தருமறை மொழிகிற்பான். (௪௮)

நடவிப வுளத்துச் சேக்காத் தற்பரா னந்த போற்றி
இடவிப செய்ய நெஞ்சத் திறைகொளு மிறைவ போற்றி
மடவிப மலஞ்சே தித்து வரமருள் வள்ளல் போற்றி
நடவிப மஞ்ஞை யூர்தி நாயக போற்றி போற்றி. (௪௯)

வேதனை யுலகந் தோற்றி வேதனென் னாயாப் போற்றி
மாதவ னுகிக் காத்து மாதவற் கெய்தாய் போற்றி போற்றி
போதனைத் துடைத்துப் பூத்து வேறுமாய்ப் பொலிந்தாய்
ஆதியி றிடையு மாகி யவைபொன்று மனுகாய் போற்றி. (௫௦)

ஐம்படை சுமந்த வாளி பண்ணற்த மண்ணால் போற்றி
நம்பன்மெய் பாதி செய்த நாமவே ளம்பி போற்றி
வெம்படை வீரர் தாழும் வீரர்க்கும் வீர போற்றி
உம்பரி னும்பர் போற்று மும்பர்க்கு மும்ப போற்றி. (௫௧)

வெளியிடை யொன்றாய் நின்ற வெளிமுதல் வெளியே போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் நின்ற வளிமுதல் வளியே போற்றி
ஒளியிடை மூன்றாய் நின்ற வொளிமுத லொளியே போற்றி
தெளிபுன னான்காய் நின்ற தெளிபுனன் முதலே போற்றி. ()

படியிடை யைந்தாய் நின்ற படிமுதற் படியே போற்றி
சுடரிரண் டாகி நின்ற சுடரினுட் சுடரே போற்றி
உடலுயி ராகி நின்ற வுயிரினு ளுயிரே போற்றி போற்றி.
தொடர்செபன் பொருளு மெய்யாத் துன்னிய பாரா

முந்திய பொருள்க ளெல்லாம் பிந்தமுந் துள்ளாய் போற்றி
பிந்துறு பொருள்க ளெல்லா முந்தப்பிந் துறுவாய் போற்றி
மந்திரப் பொருள்க ளெல்லாம் வழுத்துமந் திரத்தாய் போற்றி
வெந்திறற் படைக ளெல்லாம் வியத்தகும் படையாய் போற்றி.

பொருள்வளர் குணங்கண் மூன்றும் புரட்டுமெண் குணத்தாய் போற்றி
வெருள்வளர் தொழில்க ளெல்லாம் விளிக்குமைந் தொழிலாய் போற்றி
மருள்வள ரறிவு முற்று மாய்க்குமொள் ளறிவாய் போற்றி
இருள்வள ரிச்சை சிந்து மிச்சைமிக் குடையாய் போற்றி. (௫௫)

ஆணவ மூல மைந்து மலமெனு மிருளோ ராறும்
ஏணறத் துமிப்ப வில்லிட் டிலகுறு முகத்தாய் போற்றி
பேணுறு திசைமேல் கீழும் பெருகிரு ஞான முப்ப
மாணுறு வதனந் தோறு மலரிரு விழியாய் போற்றி. (௫௬)

மலர்முகப் பரிதி யஞ்சி வான்கதி ரிராறுந் தாழ்வுற்
றிலகுவ தென்னக் காதி னெரிமணிக் குழையாய் போற்றி
அலர்கதிர் வதன வென்றாழ்க் கலர்ந்ததா மரைக ளென்னக்
குலவிய தளிர்க்கை யுந்தி குரைகழற் பதத்தாய் போற்றி. ()

தெறுதழற் பிணிகண் மன்னுஞ் சிவகங்கை யானாய் போற்றி
வெறிகமழ் கபிலைக் கங்கைத் தீர்த்தமாய் விரிந்தாய் போற்றி
பிறவிதீர் ஞான சத்தி தரனெனும் பெயராய் போற்றி
அறிஞர்சூழ்ந் தேத்துஞ் சீபூ ரணகிரிக் கதிப போற்றி. (௫அ)

நயந்தெதிர் பழிச்சி நின்ற நந்திமை யுடலந் தைவந்
துயங்கினை போலுஞ் சால வுயர்தவ முழந்தென் றையன்
வியந்துநீ வேட்ட தென்னே விளம்புதி கருது மென்றான்
முயங்கிய தவத்தான் மீட்டு முன்பணிந் திதனை வேண்டும். ()

சிவதத்துவ வமிர்தப்பெயர் சிவணுங்குளிர் தீர்த்தம்
இவணுந்திபின் வருவித்ததி லெனைமுக்கியெ டுத்துப்
பவமுற்றிய பாசம்பசு பதியின்றிற மருளிச்
சிவதத்துவ வமிர்தக்கட றிகழ்வித்திடு கென்றான். (௬௦)

தெருளொன்றிய வரநல்கிய சீபூரணா கிரியான்
நிருதித்திசை முகனுபின னிகழ்தத்துவ வமிர்தப்
வருகென்றுகை மலரின்றலை வளைவித்தனு முக்கால்
வெருவிச்சன முளையுட்படி விரைவுற்றது வருமால். (௬௧)

மங்கைக்கிட மிடமாகிய வரதன்முடி மடுவில்
கங்கைப்புனல் பொங்கிப்புடை கவிழ்கின்றது நிகரத்
துங்கக்கிரி முடிபிற்றவிர் தோயங்கடி திழியா
அங்கட்புவி கிழியப்பட ராறுபெழு தருமே. (௬௨)

சந்தக்குற டகிலின்றுணி தரளத்துவை பெயரா
உந்திக்கன வயிரங்களொ டாக்கிப்புடை யெதிரும்
கொந்துற்றலர் தருவுங்குவ டுகளுந்தலை மறியப்
பந்தப்படு சிறையும்பல பறையக்கடு கியதே. (௬௩)

ஒளிர்பொன்னணி மலைமாதுள முளையப்புவி வீழா
தெளிபப்புடை தவழாவுட னிமிராநடை கொள்ளா
வளிபிற்பட வோடாமலி மழலைக்குரல் பயிலும்
அளிமுற்றிய சிவதத்துவ வமிர்தப்புனன் மகவே. (௬௪)

மலதத்துவ விருள்கண்டெதிர் மருவத்தவ வெருவி
அலறிப்புடை பிரிவுற்றென வருவிக்கட கரிகள்
பலவன்றிக ளுளியங்களை பதறிக்குளி றொலியின்
விலகும்படி விரிவுற்றது சிவதத்துவ வமிர்தம். (௬௫)

நஞ்சேர்ந்திரு ளரவந்தாழ்த் தரவங்கொடு நலியுப்
பஞ்சேர்ந்திப விபமாதபுத் திபமாபல தழுவி
மஞ்சேர்ந்திய காயங்கொடு வநகாபம கற்றி
அஞ்சேலென வுலவுற்றது சிவதத்துவ வமிர்தம். (௬௬)

இரண்டற்றொளிர் சிவதத்துவ மினிதுய்த்தருள் புகழ்போல்
வரண்டித்திரை தருநித்தில மணியும்பன்ம ருப்புக்
குரண்டத்தொகை யன்னத்திரள் குருகின்கணம் வளைகள்
திரண்டொத்தது நுரைபொங்கிய சிவதத்துவ வமிர்தம்.

கலவும்பொறி விடயம்படை காமாதிக ளாக்கி
நிலவிஞ்சியி னரையற்றப நிகழுந்தனி யொளிபோல்
அலர்குங்கும மருதந்தளி ரவிரிங்குலி கங்கொண்
டுலவுற்றது சிவதத்துவ வமிர்தப்புன லுந்தி. (சுஅ)

சிலம்படி சிலம்பச் சூழ்ந்து தீங்குழற் கானந் தோற்றி
அலந்தவிர் பண்ணை முற்றி யாழிகைக் கொள்ளு நீத்தக்
குலம்புரி நங்கை செவ்வேள் குன்றினை வலமாய்ச் சூழ்ந்து
நலம்புரிந் தருள்வீ ராட்ட காசத்தை நண்ணிற் றுலோ. (சுகூ)

அங்கண்வீற் றருளு முக்க ணமலனைக் குமர வேளைச்
செங்கழற் போது போற்றிச் சிவகங்கை மருங்கு தாழ்ந்து
வங்கமொன் றென்றின் முட்டி மறிதரச் சேர்ப்ப ரார்ப்பப்
பொங்குவெண் டரங்கத் தெண்ணீர்ப் பொருகடல் கிழித்த தன்
[றே.

சுரும்புகண் டுளித்த தேறற் றுய்த்திசை முரன்று மூசும்
கரும்பொடு மசோகஞ் சூதங் கமலமுற் பலமே முல்லை
பெரும்புன றழுவும் பெற்றி பெட்டுவி டாடு வோர்பால் [கும்.
பொரும்பரி சறவேள் செங்கைப் போர்ப்படை பறித்த தொக்

தத்துவ வமிர்த மென்னுந் தற்பரந் தீர்த்த மாயும்
தத்துவ வமிர்த நாமந் தரித்தெனக் கொன்றை தும்பை
மத்தம்வெள் ளெருக்க டம்பு வன்னிபா சறுகு கோடென்
றித்திற வணியு முன்போ லிசைந்துருக் கவினத் தோன்றும்.

காத்தலை மருவ லானுங் கடிதடந் தோற்ற லானும்
பூத்தலை மலைத லானும் போகமும் புணர்த்த லானும்
ஏத்துவிண் ணவருந் தாழ வின்னிசை யெழுப்ப லானும்
கூத்தொடு மியற லானுங் கூத்தியர் புரையும் வாரி. (எரு)

கொக்கின மிறுத்த லானுந் தோலொடு குலாவ லானும்
அக்கரை வளைத்த லானு மாடுறு மரவத் தானும்
முக்கணெம்பெருமான் செவ்வேன் முருகனென் றிருவர் போலும்
தொக்கபன் மணியுஞ் சாந்துந் துறைதுறை கஞற்றும் வாரி. ()

ஞானங்கைக் கோட லானுந் தருவரை யடக்க லானும்
கானங்கொ டருவின் மாதர் களிதழைப் பித்த லானும்
வானங்கொ ளிறைமால் வேத மூவரு மானுமென்ப [வெள்ளம்.
பேனங்கொண் டார்த்துப் பைத்துப் பெருங்கடன் மடுக்கும்

கடம்படு தோற்றத் தானுங் கடலகம் புகுத லானும்
இடம்படு கோட்டி னானு மிபமுக னேர்த லானும்
தடம்படு துளக்கைச் செம்மல் சண்முகன் பொதியத் தோன்றல்
குடம்படு மாலிந் நால்வர் போன்றது குரைநீர் வெள்ளம் ()

கல்வளங் கோட லானுங் கரமலை பிறுத்த லானும்
நில்னிலை யாகுந் தோற்ற நிகழ்தரு புணர்ப்பி னானும்
அலர்புக ழீசன் மாயோ னகத்தியன் மாதர் வெற்பென்
றிலகுமிவ் வைவ ரோடு மிணைவது பொருநீர் நீத்தம். (௭௭)

இனைபல் வளத்தி னோடு மிபங்குநீர் நதியை நோக்கி
வனைபுகழ்க் கடப்பந் தாரான் மலரவிழ் கடைக்கண் வெள்ளம்
நனைதர வெதிர்நின் றானை நனைநதி யாடு கென்றான்
வினைப்கு நந்திப் புத்தேள் விதிபுளி யதன்கட் டோய்ந்தான்.

கொடுங்குழை மகளிர் கொங்கைக் குங்கும வளாறு போல
இடுங்களி பாங்கர்த் துன்ன வெழுநதி தோய்ந்த நந்தி
அடங்கரும் பிறவிப் பௌவ மதினின்று மேறு கின்றான்
தடங்கரை யேறி யுள்ளந் தழைத்தெழ மகிழ்ச்சி கொண்டான்.

வம்பணி முலைபி னாரு மாழையு மண்ணு மெல்லாம்
வம்பெனக் கடந்த நந்தி யின்னண மகிழ்ந்த வாற்றால்
வம்பவிழ் மலரும் பொன்னு மணிகளு மணிந்து செல்லும்
வம்பெழு நதிப்பேர் நந்தி நந்தினி யென்ப மாதோ. (அ0)

நெஞ்சந் தூய நிறைதவ நந்திபின்
மஞ்சனைத்தணி கைப்பதி வள்ளலைக்
கஞ்சம் வென்ற கழலிணை தாழ்ந்தெழீஇ
விஞ்சு மன்பின் விளம்புதல் மேயினான். (அக)

மூவ ருக்கரி யாயருண் மொய்ம்பினால்
தேவ ருக்கரி தாந்திருப் பெற்றுளேன்
ஓவி லின்பவு ததிய ழூந்திய
தாவி லுண்மைபி னித்தரத் தாங்குவல். (௮௨)

அன்ன வூர்திய கந்தைய கழ்ந்தொர்இத்
துன்ன ரும்பயன் றுய்ப்பவ ழங்கிய
முன்ன ருந்தணி கைக்கொரு முன்னவ
இன்னு மோர்வர மீகென வேண்டுவான். (௮௩)

விமலமா ரனந்த ரூபமா தேவ
விச்சுவ நாதமா போக
சமன்வித சர்வா பின்னவென் றுரைத்துத்
தைமதிப் பூசநாட் புலரிக்
கமலமும் வளையு மப்பெயர் நிதிதற்
கண்டவர் தமக்கெலா முதவ
இமிழ்திரைக் கரத்தி னேந்திய தெனமிக்
கிணங்குமிந் நதிப்புனல் படிந்தோர் (௮௪)

கேவல சகலங் கடந்தவைந் தவத்தைக்
கிளரொளி முத்தியை யுறுக
தேவசின் மயவிக் கிரகவத் துவய
சிவசச்சி தானந்த நிரிக
மேவரு சங்க பூரண நிமல
வெனமுக்கால் விளம்பிமூ வருடம்
தாவருங் கண்ண பக்கத்து மூன்று
மிருத்தைதொ ருடுநர் தாமும். (௮௫)

பெருகுநின் கருணைத் திறத்தினா லடியேன்
பெற்றவிப் பேறெலாம் பெறுக
தெருளிலர் பாவத் திறத்தின ரேனுஞ்
செப்புமந் திரத்தொடெந் நாளில்
பொருவிலிந் நதியிற் படியினு மவரும்
புகர்மலப் பிறவியை யொழிக
குருபர விவையும் வழங்கிமெய்ஞ் ஞானங்
கொடுமதி யெனமுறை துதித்தான். (௮௬)

வேட்டநல் வரங்க ளளித்துவேற் றடக்கை
விண்ணவன் மீட்டுமீ தருளும்
வாட்டுமா ணவத்து மாதவ சேய்க்கண்
வதிந்திந்த நதியைநின் குகையைச்
சேட்டொளி மேரலித் தேவர்சூழ் நமையுஞ்
சிந்தையி னினைந்துபோற் றுநரும்
நாட்டவர் பணியுந் தலைமைபெற் றீற்றி
னலத்தகு முத்தியை யுறுக. (அஎ)

இழிவுறே யாக விலங்குபுள் ளாக
விணர்மலர்த் தருமுத லாக
வழிமதுக் கமழுங் கணிகவெற் பகத்து
வதியினும் வாழுநா ளிறினும்
கழிசிறப் பளிக்கு நம்முடை யுலகங்
கலந்தனர் வாழ்கவென் றருளி
விழிபொழி யருளி னழுத்திவே றிருந்து
மெய்யரு ளெிப்பவ னுறன். (அஅ)

இறைத நூலின ரியம்புவ பலதிற மெண்ணில்
கறைவெ னத்தலை மயங்குவ கழிகளை வத்த
மறைதி யாலற் வரியன நிறைவின வலிய
அறைதி சத்திநித் திபத்தன வைந்துமெய்ப் பொருளே. ()

பதியு மப்பதிக் கடிமையாம் பசுவுமப் பசுவின்
முதிரு மாணவப் பகையுமம் முழுப்பகை துமிப்பக்
கதிய மாயையுங் கருமமு மெனப்படு மவைதாம்
பதியுளோர்கள்பின் னிரண்டையு மலத்தொடு மொழிவார்.

அறிந்து யர்க்கறி விப்பது பதியறி வித்தால்
அறிந்து நிற்பது பசுவது சிவத்தடை யாணை
செறிந்து வைபகத் தப்பதா னைவந்திரள் மருவித்
துறந்த மாயையற் றானது பற்றறக் கருமம். (கக)

உணர்வெ மூர்ச்செயிர் வலிபினு லுறவினை யிழந்து
தணவு றுதவா ணவத்தினைத் தலைப்படு முயிர்கட்
கணவு தாயென விரங்கியா ரருளினாற் பருவப்
புணர்வு தேர்ந்துடல் கரணமும் புவனமும் பொருத்தி. ()

உற்ற மாயையோ டாணவ மொழிந்தொளி ரறிவே
முற்றும் வானுரு வெனக்கொளு முதலிலா முதல்வன்
பற்று மாயையிற் படர்வினைப் பாலவா முயிர்கட்
கிற்று றுவுட லொடுமிறு முடன்முத லிசைத்து. (கூரு)

அருவு ருத்திறத் துடனுயி ருலகமாய் வேறாய்
மருவு மற்றவற் றுடனுமாய் வல்வினைக் கேற்பக்
கருவி முற்றவுந் தொழிற்படுத் துணிவினைக் காட்டிப்
பொருவி னற்பதம் புகுத்துவான் புகர்மலங் கழிக்கும். ()

இரும்பு சேர்ந்தெரி யழற்றினு மெரியுடைத் தொழிலே
இரும்பி னுக்கழற் றுவதிலை யிரும்படைப் பாதி
விரும்பு நான்முக னாதியோ ரிடைவிளைத் துழியும்
அரும்பி யாங்குமீட் டொடுக்குமவ் வரனுடைத் தொழிலே.

அனாதி பந்தமோ டனுபந்த மாவது மலமே
அனாதி பந்தமோ டனுபந்த முறுவது முயிரே
அனாதி பந்தமோ டனுபந்த மிரண்டுமில் லாதான்
அனாதி முத்தனு யனாதியே கலந்தரு ளமலன். (கூசு)

விதந்த யாவையும் புரிந்துமோர் விகாரமின் மையினால்
சுதந்த ரத்தினா லொருவழி குணங்கலப் பதனால்
இதந்தொ லாருயிர்க் கேற்றுசீர்த் திறமுத லானும்
முதிர்ந்த பேரொளி முதல்வனை யொப்பதொன் றிலையால்.

பரவு மிப்பொரு ளொன்றலாற் பதியில்லை வேறு
விரவு மாருயிர் சிற்றறி விற்பல விதத்த
இருண்ம லத்தின வீண்டுறு சகலத்த வசிப்ப
வரும்வி யாபகத் தனமலந் தபமுத்தி யடைவ. (கூஅ)

தொகையி றந்தன வாயினுந் தொல்லையா ணவநோய்
தகைய நின்றன வதனொடு கருமமுந் தகையும்
வகைபி னின்றன வாற்றொடு மாயையு மருவும்
மிகைபி னின்றன வென்னமூ வகையின விதப்பின். (௯௯)

சத்து நேர்தனக் கெனவறி விலாதன தணவா
மெத்த சத்தென வறிவுமே வாதவு மல்ல
ஒத்த றிந்தவுங் கனவத்திற் கலங்குமூக் கத்த
சத்த சத்தையு மறிதலிற் சதசத்தா வனவே. (௧00)

மூல வாணவ மபக்கலின் முதல்வனைப் பின்னிட்
டேலும் வான்றரை நரகத்தி லின்பதுன் பருந்தும்
வேலை நோப்புத லடுத்துழி வெறுப்பன வெறுக்கை
கோல மாதர்மற் றடுத்துழிக் குளிர்வன நாளும். (௧0௧)

தனைநி கர்ப்பருஞ் சத்தசத் துறுதசத் தறியா
தனைய தாகலி னதற்கொன் றும்வேண்டுவ தில்லை
வினையும் பல்வகைக் கரணமும் வேறுவே றுடலும்
வனையு மண்டமும் யாவையு முயிர்க்கென மதியாய். (௧0௨)

கலாதி யிச்சைபா திகள்வந்து கலாவுமா றன்றே
நிலாவி நெல்லுறு முளையென வாணவ முயிரில்
குலாவு மிச்சைபா திகளொரீஇக் குளிர்பதி மாட்டுச்
கலாவு மிச்சைபா திகளையுந் தோற்றுறு தனவும். (௧0௩)

விழிப்பு ணர்ப்புறு மிருளென விரவிய தன்னை
அழிப்ப முற்றிய சத்தியுந் தன்வழி யாக்கி
ஒழிப்பின் மூன்றிடத் திருதிறத் தவத்தையோ ரைந்தும்
கழிப்பி லாதுபி றுறப்பல சத்திபிற் கதுவும். (௧0௪)

உறுதி பயக்குங் காரியங்க ளொருகா லத்துஞ் செயவொட்டா
திறுதி பயக்குங் காரியமே யெக்கா லத்து நிகழ்விக்கும்
செறியு முயிரி னல்லறிவை யெக்கா லத்துஞ் சிதைக்கவரும்
மறிய வுயிர்க்குப் புகரறிவை யெக்கா லத்தும் வளர்ப்பிக்கும். ()

தூய நினைவைத் தூமொழியைத் தூய தொழிலைத் தோற்று
தீய நினைவைத் தீமொழியைத் தீய தொழிலைத் தவத்தோற்றும்
ஆய தனியா னவப்பகைப் னரட்டைத் தணிப்ப வுபிரடுக்கும்
மாயை யிரண்டு திறனுகுஞ் சுத்த மசுத்த மெனமாதோ. (க0சு)

சுத்தத் துவமோ ரைந்துநால் வாக்குந்
தொக்கவைம் பத்தொரக் கரமுங்
கொத்துறு மெண்பத் தொருபதஞ் சத்த
கோடிமா மந்திரப் பகுப்பும்
மெய்த்தநா லேழா கமமிரு நூற்றே
ழுபாகமம் விரிந்தநால் வேதம்
மொய்த்தமூ வாறு புராணமூ விருசாத்
திரமறு பத்துநாற் கலையும். (க0எ)

மேதகு சிவமே சத்தியே நாதம்
விந்துவே சதாசிவ மகேச
பேதமே யரனென் றிவர்க்கும்விஞ் ஞான
கலரொடு பிரளயா கலர்க்கும்
தீதறு சரியை கிரியையோ கத்திற்
செறிந்தவர் தமக்குநற் றனுக்கள்
ஓதுறு கரண புவனபோ கமுமைங்
கலையுமற் றுயிர்ப்பது சுத்தம். (க0அ)

காலமே நியதி கலையொடு வித்தை
கதித்தெழு மராகமே புருடன்
சாலநா லாறு தத்துவந் தன்பாற்
றரும்பிர கிருதியோ ரேழும்
மாலயன் வலாரி தேவர்கண் முதலா
மன்னிய சகலருக் கெல்லாம்
கோலநற் றனுக்க ளாதிய நான்குங்
கொடுப்பதா லசுத்தமா மாயை. (க0சு)

மயக்கிடு மாயா காரிய மிலையேல்
வல்வினை நுகர்ச்சியு மில்லை
தயக்குபவ் வினையின் கழிவுமாங் கெய்தா
தொல்லையே சூழ்ந்தவா ணவத்தின்

முயக்குமற் றெழித லரிதரி தாகு
மூதுயிர் மாயகா ரியத்தின்
இயக்குற லன்றி யிருவினை யீட்டா
திவையின்றி யவையுமெய் தாவால். (ருசo)

இருவினை யென்ப மனமுதன் மூன்றி
னியற்றுறு மிதமகி தங்கள்
பெருவினைப் பயன்கள் புண்ணிய பாவம்
பேசுமிக் கருமத்தின் பயன்கள்
மருவிடு மின்ப துன்பமா மவைதா
மாய்வினவ் விருவினை தோற்றும்
ஒருதனு விளைப்ப மற்றொரு தனுவி
னுணப்படுங் கெட்டுங்கே டிலவாய். (ககக)

மனமுதன் மூன்று மசைவற நின்று
வந்திடு நல்வினை பலவே
மனமுதன் மூன்று மசைவற நின்று
வந்திடுந் தீவினை பலவே
மனமுதன் மூன்றும் புடைபெயர் வுற்று
வந்திடு நல்வினை பலவே
மனமுதன் மூன்றும் புடைபெயர் வுற்று
வந்திடுந் தீவினை பலவே. (ககஉ)

தூயவா யமைக்கப் படும்வினை யெவர்க்குந்
தூயவா யிருப்பன பலவே
தீயவாய் விலக்கப் படுவன வெவர்க்குந்
தீயவா யிருப்பன பலவே
தூயவா மொருவர்க் கொருவருக் கொழியுந்
தீயவா யிருப்பவும் பலவே
தீயவா யொருவர்க் கொருவருக் கடுக்குந்
தூயவா யிருப்பவும் பலவே. (ககங)

நல்வினை திறம்பித் தீயவாய்த் தீய
நல்லவாய் வருபவு முளவே
வல்வினை மெலிய வினைகளாய் மெலிய
வலியவாய் வருபவு முளவே

நல்வினை செயும்போ ததன்பயன் போலத்
 தீயவுந ணுகலு முளவே
புல்வினை செயும்போ ததன்பயன் போல
 நல்லவும் புணர்தலு முளவே. (ககச)

புரிதரு முறையிற் பிறழ்ந்துயிர் தெய்வம்
 பூதமென் றிவற்றினு ளொன்றால்
மருவுழி விழைந்த விழைந்தில விழைந்த
 வன்றிவே றுவன வென்னத்
திரிவிதப் படுவ பயனிழி வினைக
 டீர்வுசெய் யினுநுகர்ந் தன்றி
இரிதரா முழுது மிதுவிலை யானு
 மியையும்பண் ணுமையும் பலிக்கும். (ககரு)

இன்பமே பயக்கும் புண்ணிய மெல்லா
 மிழிதரு பாவங்க ளெல்லாம்
துன்பமே பயக்கும் புண்ணிய பாவந்
 தொக்கதம் பயன்றரா தொழியா
கொன்படு வினைக ளொழியிரு வினையுங்
 குலாவுறு புண்ணிய பாவ
வன்புறு பயனை யப்பயன் போல
 வழங்குறு தொழிவகை யிலையே. (ககசா)

ஈண்டுநாற் பிறப்பி னெழுவகைத் தோற்றத்
 தெண்பத்து நான்கெனு மிலக்கம்
மாண்டபல் பவத்திற் பன்முறை வினையான்
 மறிதரு முயிர்களை யெடுப்ப
ஆண்டரு ளமல னருதியி னுலக
 மாக்குழி யருந்தலந் தீர்த்தம்
காண்டகு மூர்த்தி யென்னமூன் றுருவாய்க்
 கண்ணக னுலகெலாங் கதித்து. (ககஎ)

அறிதரா வகையிற் புண்ணிய முற்ற
 வடுத்தறி தரப்பணித் ததற்பின்
செறிதரு மகத்துச் சரியைமுன் னன்குந்
 திகழ்தர மென்மெலச் செலுத்தி

நெறிதரு முண்மைச் சரியைமுன் மூன்று
நிரப்பியே தன்வலி தேய்ந்து
பறிமல பாகம் பயிற்றுபு சத்தி
பதித்திரு வினைச்சம மாக்கி. (கக அ)

பாசமும் பசுவுங் கீழுற மேலாம்
பசுபதி நீருறு கூர்ப்புத்
தேசுறத் திரண்டா லெனவருட் குருவாய்த்
திருவுரு வெடுத்தெழுந் தருளி
மாசறு மனுக்கள் பதங்களக் கரங்கள்
வதிபுவ னங்கடத் துவங்கள்
ஆசறு கலைக ளென்னுமோ ராறு
மரிறபத் தூய்மைசெய் தருளி. (ககக)

கூட்டமே பொதுவே தன்னியல் பென்னக்
குறித்திடு முத்திற வுணர்வால்
நாட்டுமுப் பொருளு மொன்பது தரமா
நாடிடப் படுமவை யெல்லாம்
காட்டுபு காட்டுந் தானுங்கா ணறிவுங்
கதிர்விழி யெனக்கலப் பாகும்
ஈட்டரும் பயனுந் தெரித்ததி னழுத்து
மிவற்றையுங் கிளக்குதுங் கேட்டி. (கஉ0)

மண்முத லாகச் சிவமுடி வாக
மலிதரு தத்துவ மெல்லாம்
நண்ணிய தொழிலைத் தனித்தனி காண்ட
னவைதரு மதனுரு வாகும்
திண்ணிய வவைதாஞ் சடமெனக் காண்ட
றெரிசன மிடையிவை நீங்கும்
உண்மையைக் காண்டல் சுத்தியா மூன்று
முற்றன பாசத்தின் மாட்டு. (கஉக)

இன்னணம் பாச மகறலு முறவு
மிகலுறு பகையுநா டாது
பன்னிய தானே முதலென நிற்றன்
மாசுயிர்க் குருவிது காறும்

அன்னியத் தழுங்கு நினக்குயி ரருளென்
றகற்றவவ் வருளினுன் முதலென்
றுன்னுதல் காட்சி யுதுகொடு செயநேர்ந்
தொழிந்தரு ளாய்விடல் சுத்தி. (கஉஉ)

மேதகு மருளான் முதலென நினைத்தல்
விழுத்தகு மருளினு லதுசெய்
தீதறு தொழில்கள் செய்வலென் றெண்ணுஞ்
செயலற றிகழருண் மயமாய்ப்
போதமுற் றொடுக்க லென்னமுன் கிளந்து
போந்தவற் றடங்கிய மூன்றும்
ஆதித னுருவந் தெரிசனம் யோக
மாமினிப் போகமு மருள்வாம். (கஉங)

ஒன்றுறு மதனு லொருபொரு ளாகா
திரண்டினுல் வேறுமா காது
தொன்றுறு நிலையே நிலையதாய்ச் சேர்ந்து
துன்னலுந் துன்னுறு மையுமற்
றன்றுமா ணவத்தி னழுந்தியாங் கறிவா
யறிவினு ளழுந்தியங் கறிவு
பொன்றியும் பொன்று தவசமா யின்பப்
புணரிவாய் மடுப்பது போகம். (கஉச)

இந்நிலை தனக்கு மேலொரு நிலையு
மில்லையீ தொழிதரா தென்றும்
மன்னுயிர் மற்றை யொன்பதுங் கண்டு
மாற்றுமால் வகுத்தவீ ரைந்தும்
துன்னிய வுண்மை ஞானமென் றுரைப்ப
சுத்தவைந் தவத்தையு ளடங்கும்
பின்னிலை நான்கி னென்பது மடங்கும்
பெருநிலை போகமே யடங்கும். (கஉரு)

இரிதரா வுடலின் வினைவரும் வருங்கா
லிலகிய சாக்கிரா தீதம்
அரியமென் றிரண்டி னின்றிடி னேரு
சுழுத்திரொப் பனத்திற்சாக் கிரத்தில்

மருவினும் வாருஞ் சகலத்தின் விரவின்
வளர்திறங் கிளப்பதென் மீட்டும்
பெருகிலை யழுந்த வவையெலா மழியும்
பின்புபே துறுத்துவ தின்றே. (கஉசு)

மருண்மல மொழிய மாயையும் வினையும்
வயங்கரு ளாகியே நிற்கும்
இருண்மல முலகோர்க் கிரித்திட வவற்றை
யெம்பிரா னேன்றுகொண் டருளும்
சந்தியான் மொழியாற் சுவானுபூ திகத்தைத்
தோற்றிய வமலனை யாங்கும்
இருபகுப் பிறநின் றேத்தியின் புறுப
வினையசன் மார்க்கமுற் றவரே. (கஉஎ)

என்றவேற் றடக்கைச் செம்மலார் பெத்த
முத்தியென் றிரண்டினுந் தன்மை
ஒன்றலா தின்மை பொருடொறுங் காட்டி
யுரைத்தரு ளறிவெலாங் கேட்டு
நன்றுசிந் தித்துத் தெளிந்துட னிட்டை
நண்ணிய நந்திமா தவத்தோன்
துன்றிய மகிழ்ச்சி மீக்கொள வாண்ட
தோன்றருள் பழிச்சுத லுற்றான். (கஉஅ)

இப்புவே யுடைமை கற்றோ ரெண்ணிய பலவே றாகப்
பயில்வுறு முலக மெலாம் பாற்றிய வீட்டு பாவோன்
அயனெடுந் தோற்றிப் போற்றி யடர்மல வாற்றல் காற்றார்
செபறலை நன்ற வின்பத் திருவுரு முதன்மை போற்றி. (கஉகூ)

ஒன்றுணா யில்லா நாமே னுறுபட மன்றி யில்லாத்
திண்குண மலத்திற் பண்டு சிவனுற வாளா நின்ற
எண்குணக் கல்வன் மற்றுங் கிடும்பரு வத்தை போக்கு
வண்கலை பாதி தந்த வரம்பிலவள் னன்மை போற்றி (கங0)

இருண்மல மொன்றே பற்றும் இருவினை படைப்போற் கந்தோ
மருண்மலி மாயை கன்மங் கிரோதான கரிமை மற்றும்
பொருண்மலி கருமா மாயைப் புகர்மல நான்குங் கந்தார்
அருண்மலி பயிற்றி ரா வற்புதக் கொழுன்மை போற்றி. ( )

நெருப்பிடை யழற்றி வாளி னிமிருடல் பிளந்து கண்வாய்
குருப்பொலி சோரி தூங்கக் குடைந்தடு நரகத் திட்டும்
கருப்பொலி புவிபி னுய்த்துங் காமரு துறக்கத் தேய்த்தும்
விருப்பொடு வெறுப்பு மின்றி மிளிரவி காரம் போற்றி. (கங உ)

பூதமோ பூதத் தான பொறையுடல் பொறிக டாமோ
மேதகு கரணந் தானோ விரிதரு மாயை கொல்லோ
யாதுதா னுணர்வ தென்றென் றினைதரா வண்ண நீதாழ்
போதம்வே றென்று தந்த பொங்கொளிப் போதம் போற்றி.

கேவல சகல சுத்த முப்பிரெலாங் கெழுமு மென்றும்
தாவரு மாயை யில்லா ரிருதிறத் தார்க ளென்றும்
ஆவயின் மாயை யின்றி யடாவிரு கரும மென்றும்
மேவர விதித்து மாலா விழுத்தகு வாய்மை போற்றி. (கஙச)

சாக்கிர வவத்தைக் குள்ளாஞ் சகலத்தி லென்னை யன்னே
ஆக்கிடுந் தோறு நீங்கி யடரிருட் கேவ லத்தின்
வீக்குறும் பிழையுட் கொண்டு விடாதுளஞ் சலியா மீட்டும்
காக்குமத் தோலாச் சூழ்ச்சி கைக்கொளுங் காதல் போற்றி. ()

வினைத்திற மூளு மாறு மெலியுமென் மெலிவை யாற்றி
அனைத்துக ளனுங்கு மாற்ற னறிவுறுத் தனைத்து மாற்றிக்
கனைத்துவண் டிமிருந் தேந்தார் கமழ்மலர்க் கமல பாதம்
நினைத்துறும் வாழ்வு தந்த நின்மலக் கொழுந்து போற்றி. ()

கேவல சகல முத்திச் சகலமுங் கிளர வுய்த்தக்
கேவல சகல நீக்கக் கெழுமுறு சுத்தந் தன்னில்
கேவல மாயி னேனைக் கேவலந் தணித்து மேலாம்
கேவல முறுத்த நாடுங் கேவலப் பொருண்மை போற்றி. ()

ஆணவத் தன்றே பட்டா யடுத்துறு மாயை பெட்டாய்ப்
பூணுறு வினைக்கோட் பட்டாய் போக்கொடு வரவும் பட்டாய்
ஏணுற வறிந்தாப் நீயே போதுமென் றிழித்து மேலாம்
மாணுருத் தோற்றி யென்னைக் காட்டிய வடிவம் போற்றி. ()

ஒன்றுகே வலத்தினைத் துறமைந்து சகலத் தொன்று
முன்றவிர் சகலத் தைந்து முதிரொளிச் சுத்தந் தன்னில்
என்றரு ளெழுத்தின் பேத மிசைத்துறு முறையுங் காட்டி
நன்றெனக் கருளி யாண்ட நலத்தகு பெருமைபோற்றி. (கஙௌ)

யானென தென்ன நின்ற விருண்முழு திரித்திட் டெல்லாம்
நானென வென்னை வல்லே தன்னடி யிருத்திப் பொன்முன்
மீனென விளக்கே யென்ன விரவிய மாயை மாய்த்தங்
கூனுறு நுகர்ச்சி யெல்லா மேற்றரு ளுரிமை போற்றி. (கசo)

என்வழி யின்று காறு மிருந்தரு டன்னைப் போலத்
தன்வழி பெற்றை ஞான்றுந் தங்குமந் நிலைமை தோன்றத்
தன்னையு மென்னையுந் தந்து தனதென தறமுப் பாழ்மேல்
பின்னிய முழுப்பா ழான பெருகுபே ரின்பம் போற்றி. (கசக)

அருள்பொழி விழியி ராறு மலர்தரு முகமோ ராறும்
திருவரு ளினிது தங்க செங்கனி வாயுங் கையும்
மருமலர்ப் பதமும் வாய்ந்த வள்ளற னுருவ மெல்லாம்
பெருகிய சுகத்துக் கப்பாற் பிறங்குமப் பிறக்கம் போற்றி. ()

என்றிருந் துதிகள் சால விபம்பியாட் டயர்ந்து முன்னே
நின்றமெய்க் குரிசி றன்னை நின்மலக் குமர னோக்கி
இன்றுநின் கருத்து முற்றிற் றினிக்கயி லாயத் தெந்தை
மன்றலங் கழற்றாள் போற்றி வதியென வருண்மேல் கொண்டு.

பன்முறை வணங்கி மீட்டும் பஃறுதி நிரப்பி மெய்யில்
புன்மயிர் பொடிப்பக் கண்கள் பொழிமழைத் தாரை வாக்கப்
சின்மயன் றனிற் சூழ்ந்த சிந்தையைப் புய்க்க லாற்றான்
மென்மெலப் பிந்திப் பிந்தி விண்ணெறி முன்னு கின்றான். ()

கோயிலை வணங்கி யப்பாற் குன்றினை வணங்கித் தான்றோய்ப்
பாயிருந் தீர்த்த மான படிந்தி வணங்கி யவ்வூர்
மேயின வெல்லை தாழ்ந்து வெற்பது மறையுங் காறுஞ்
சேயொளி விழிநே ராகச் சென்றுபின் றிரும்பிச் சென்றான்

விலங்கலுந் தலமு மாண்ட வித்தக னுருவு மெல்லாம்
நலங்கிள ரறிவிற் றேய்த்து நபக்தகப் பொறித்து வைத்த
அலங்குபொற் கிழியே யான வகத்தினன் கயிலை சார்ந்தங்
கிலங்கருட் குரவற் போற்றி யேவலி னிருக்கின் றானால். (கசசு)

இன்னணஞ் சகர நிட்டை யெய்திப நந்திப் புத்தேள்
தன்னருட் குரவ னேவற் றலைநிற்கு மியல்புந் தேறார்
அன்னவ னாலை யாய்ந்து மாக்கைநின் றுளதேன் முத்தி
மன்னல ரென்ப ரன்னோர் மம்மர்நோய்க் கொழிவு முண்டே.

நூலினை யறிந்தார் போன்று நுண்ணறி வுடையார் போன்றும்
மாலினைத் தவிர்ந்தார் போன்றும் வழியறிந் தடைந்தார் போன்
மேலெனத் தத்தங் கோளே விதந்தலை கின்றார் நந்தி [றும்
சாலவன் றருளு நூலிற் றலைப்படா வுள்ளத் தாரே. (கசஅ)

சத்திய நிருவா ணத்தாற் றனுகர ணாதி தம்பால்
பொத்திய வோட்டி னொட்டாப் புளிம்பழம் போற தேற்றார்
அத்தினு னுடல்போ மென்ப ரதுபுரி முறையுந் தேற்றார்
பித்தென மயங்கி நிற்பார் பெரிதிவ ருணர்ந்தார் போலும். ()

பிறவுயிர்க் கருள நிற்கும் பெற்றிமை யோரார் தேகத்
துறும்வினை யுடல்போங் காறு முயிருன் னுமென்பா ரென்னி
அறிவொடு கலத்த லின்றா யாம்வினை வளரத் தேகம் [ன்
மறுவலு மெடுப்ப தோரா ரிவர்களு மலமற் றாரே. (கருO)

ஆங்கவன் போல யானு மருகுண முடையே னென்பார்
ஓங்கவன் றொழில்க ளெல்லா முளுற்றுவல் யானே யென்பார்
தேங்கிய பிரமம் யானே தெளிவுறின் வேறின் றென்பார்
ஈங்கிவ்வா றுரைப்போ ரெல்லா முயிரியல் புணரா தோரே.

வரிகழற் குமர னல்க மாதவ நந்தி பெற்றாங்
கரிறப விளக்கு நூலி னமைதராப் பொருள்க ளில்லை
கரிசிலந் நூலி னுண்மை கேட்டிலார் கல்வி சான்றும்
விரியுமுப் பொருளின் றன்மை தன்னமும் விளங்கக் காணார். ()

மந்திர கலைகண் மற்றைத் தந்திர கலைவான் வேதம்
அந்தமி லேனை யெண்ணெண் கலைமுத றுவர வாய்ந்த
நந்தியந் தணிகைச் செவ்வே ளால்கிடப் பெற்றா னென்றால்
முந்துநான் மாத்தி ரத்தான் முப்பொரு டெரிய லாமே. ()

ஞானநூ லோத லோதுவித் திடுத
 லற்பொருள் கேட்டல்கேட் பித்தல்
ஆனவப் பொருளைச் சிந்தனை செய்த
 லைந்துஞா னத்துறு பூசை
தானெனி லந்நூன் முப்பொரு டெளிக்குந்
 தலைப்பொரு ளாகிய தணிகை
வானவன் மலர்த்தாள் வணங்குந ரெய்தும்
 வரத்தினை யென்னென மொழிகேன். (௧௫௪)

இருவினைச் சமத்தி னெய்திய முனிவி
 ரெறிதிரை நந்திநந் தினியை
வரவழைத் தயில்வேல் வள்ளன்மா தவத்து
 நந்தியை யாடுறப் பணித்துப்
பொருவிலா கமத்தி னுயருப தேச
 கலையினைப் புகன்றவா புகன்றும்
விரவிய புகழா னகத்திய னண்மி
 மெய்யருள் பெற்றது மொழிவாம். (௧௫௫)

நந்தியுபதேசப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — ௮௬௬.

அகத்தியனருள்பெறு படலம்

மகத்தீ சனெனப் படவைப் பனவும்
சகத்தீ சனெனப் படச்சார் வனவும்
உகத்தீ சனெனப் படவுள் ளனவும்
அகத்தீ சனடித் துணையன் றிலையே. (௧)

திருக்கிளர் தாமரை செற்றிய பண்ணை
மருக்கிளர் காசிவ ரைப்பிடை மேனாள்
ஒருக்கிய வைம்பொறி யானுப தேசம்
அருக்கிய சிந்தைய கத்திய னென்பான். (௨)

இந்திர னாதிய ரேத்திவ ணங்கப்
பந்தணை மெல்விர லாளொரு பாலாம்
அந்தணன் மெல்லணை மேலமர் வேலை
வந்தெதிர் தாழ்ந்தும கிழ்ந்திது சொற்றான். (௩)

சுந்தர மங்கையர் சொல்விழை காம
மைந்தரின் யாரும கிழ்ச்சிதி ளைக்கும்
செந்தமி ழென்னுந்தி ருத்தகு பாடை
தந்தருண் ஞானமுந் தந்தரு ளென்றான். (௪)

மொழிந்தெதிர் நின்றமு னிவனை நோக்கிச்
செழுந்தமி ழுஞ்சிவ ஞானமும் வேட்பின்
எழுந்துயர் காவியி ருங்கிரி யண்மின்
தழுந்தர முண்டதன் றன்மையுங் கேண்மோ. (௫)

எவ்வரம் வேண்டியி ருப்பினும் வல்லே
அவ்வர மவ்வயி னல்லது முற்றாச்
செவ்விய தியாம்பணி யத்திகழ் வேலோன்
தெவ்வுப தேசமுஞ் செப்பிய தாமால். (௬)

நம்மரு ளாணையி னந்திசி றந்த
அம்மலை நண்ணிய ருந்தவ மாற்றிச்
செம்மற ருஞ்சிவ ஞானமு ணர்ந்தான்
எம்மரு கெய்திபி ருந்தனன் மீட்டும். (எ)

ஒருட லட்டொளி பெற்றதிக் காசி
பாரிடை வந்துப ணிந்தவர்க் கெல்லாம்
ஈருட லீட்டிருண் மாயைகன் மங்கள்
வேரொடு மாப்த்தலிற் காசிபின் மேலாம். (அ)

பெற்றுப தேசம்பி றங்கிய வஞ்ஞான்
றிற்றது சூர்முத லென்றெழுந் தாடல்
உற்றிடு நம்மொரு சூழலங் குண்டால்
கற்றவர் காசியெ னக்கரை வாரால். (கூ)

இத்தகு காசியி றும்பொழு தெம்மான்
மெய்த்தொளிர் தாரகம் விள்ளுவ தாகும்
அத்தகு காசிய னத்தினு மேலாம்
உத்தம வுண்மையு ரைப்பதெஞ் ஞான்றும். (க௦)

ஈண்டுறும் போதிலி பம்புப தேசத்
தீண்டுப யன்னம தின்னுரு வாகும்
ஆண்டரு ளுண்மையி னெட்டமு மாங்கே
மாண்டொளிர் முத்திவ ரும்பய னாமே. (கக)

ஞானமெ வற்றினு மேலது நல்கும்
தானமு மேலெத்த லத்தினு ஞானம்
ஆனத லத்தினு மத்தல மேலாம்
வானருள் யாமும தற்கிவர் மாண்பால். (கஉ)

ஆங்குப தேசம றுமுக னல்கத்
தாங்கிய ஞான்றுத டமொன்ற கழ்ந்து
வீங்கிய வேணிவி ழுப்புன ருழ்த்தாம்
தேங்கிய வச்சிவ கங்கையு முண்டால். (கங)

இவணுறு கங்கையெ ரிசடை யுய்ப்பத்
தவழ்வதொன் றேனுந்த வமுனி வாயின்
உவளக முற்றுலந் தாரென்பி னூர்ந்த
தவணுறு கங்கைக்க ழுக்கொன்று மின்றே. (கச)

பகீரதன் மாதவ னலிது பாரில்
உகாவவர் பேரொடு மோங்கிய தாங்கண்
முகேரெனத் தோய்சிவ கங்கைமுன் யாமே
புகாயென வைத்தலி னப்பெயர் பூணும். (கரு)

ஈங்குறு கங்கையி னெய்துப யத்தின்
ஆங்குறு கங்கையி னயிர மேலாம்
ஈங்குவ சிப்பவெ ழுந்தப யத்தின்
ஆங்குவ சிப்பதொ ராயிர மேலாம். (கசு)

மலக்கமு றுத்திய வன்பிணி யாதி
கலக்கமு றுத்துக ரிசுக ளெல்லாம்
அலக்கணு றுத்திய வாணவத் தாமஃ
துலக்குவ தேனுல வாப்படர் யாதே. (கள)

முத்தியின் மேற்பய னின்றது சூழ்கின்
அத்தலை நல்குவ தத்தட மென்றான்
மெத்திய வேலைவி ழுப்பொருள் யாதே
பத்தியி னடுநர் பாற்பலி யாதே. (கஅ)

விலங்குப றப்பைவி ரைத்தரு வாக
அலங்கிய வத்தட நீருட லண்மின்
இலங்கிய தெய்வத மாயிடர் வீழ்த்துப்
புலங்கெழு போகம்பொ ருந்தவி டுக்கும். (கசு)

திரைத்தவிர் பன்மணி சிந்திபி ரைத்து
நுரைத்தலை யத்தட நண்புன ரேய்ந்த
விரைத்தம ருத்துவி ராவிய புல்லும்
நிரைத்தது றக்கநி லத்தர செய்தும். (உ0)

அவ்வயின் வாழ்தரு வாதியு மாங்கண்
செவ்விய நந்திரு மேனியி னூர்த்த
எவ்வமி லாமல ராதிக ளீவ
எவ்வெவை யுஞ்சிவ லோகம தேறும். (உக)

பாங்கரி னந்திப டிந்தருள் கூடும்
வீங்கிய யாறும்வி ழுத்தக வெய்தும்
ஓங்கிய வச்சிவ கங்கையொ டொக்கும்
தேங்குகு மாரதி ருத்தமு முண்டால். (உஉ)

முழங்குறு விண்ணதி மூன்றவை பெம்மால்
வழங்கிடப் பட்டன மாலயன் மன்னற்
கழுங்கிய வேதற்க ருளிய கங்கை
பழங்கண றுக்கும்ப கீரதி யீது. (உங)

மற்றையி ரண்டுமவ் வானின கத்தே
உற்றன நங்கயி லாயமு றுத்த
அற்றமில் கங்கையொன் றள்ளிலை வெள்வேற்
கொற்றவன் முன்னக்கு றுகிய தாங்கு. (உச)

ஆதலி னூற்கும ரன்பெய ரான்ற
தீதறு நங்கயி லாயதி ருத்தம்
ஓதிய வச்சிவ கங்கையொன் றொக்கும்
ஈதல தொன்றும தற்கெதி ரின்றே. (உரு)

ஒட்டநோய்ப் பெரும்பிணி குருதி கால்பிணி
மூட்டிய மூபலகன் மூருக்கும் வாதநோய்ப்
தொட்டுயிர் விழுங்குறுஞ் சூலை பாதியும்
அட்டெழி றருவதக் குமார தீர்த்தமே. (உசு)

கதிரோன் பருமெனக் கலைநுந் தண்கதிர்ப்
புதிநு மொளியென முகிழ்க்கும் போதெலாம்
பொதிதலத் தருஉறப் புக்குத் தோய்ந்தவர்க்
கதிரொளிக் கினைசெயக் குமார தீர்த்தமே. (உஎ)

புண்ணிடைப் புழுக்குலம் பொழிவ தாயினும்
விண்ணெனும் புண்கறை வீழ்ப்ப தாயினும்
துண்ணென வுறுப்பிறத் துணிப்ப தாயினும்
மண்ணுறி னப்பிணி யல்லை மாய்க்குமே. (உஅ)

கொலைப்பழி யாலுயிர் குமைக்குஞ் சாயையும்
அலைப்புறு பூதமு மலகைப் பேதமும்
மலைப்புற வருத்துமந் திரத்தின் சூழ்ச்சியும்
உலைப்புறு வனவதி னுவந்து தோய்நர்க்கே. (உகூ)

கருக்கொலை தந்தைதாய் கன்னி யந்தணர்
உருக்கிளர் வீரரா னுதவி கொல்கொலை
குருக்கொலை யாயினுங் குழைந்து ளாருயிர்
வெருக்கொளத் தோய்ந்துறின் விளிக்கு மத்தடம். (௩0)

பகைஞரைப் போரிடைப் பனிக்க வேண்டினும்
அகையுறு நட்பினை யாக்க வேண்டினும்
மிகைநல மொக்கலின் விளைக்க வேண்டினும்
தகைபெற முற்றுமத் தடத்துத் தோய்வனே. (௩க)

புதல்வரை வேண்டினும் புல்மை வேண்டினும்
கதமலை வேண்டினுங் கவிகை வேண்டினும்
சுதைநிகர் மொழியினர்த் தோய வேண்டினும்
பதவிகள் வேண்டினும் படியி னல்குமே. (௩உ)

சித்திரா விர்ண்டையுஞ் செறிய வேண்டினும்
முத்திற வுலகெலா முகிழ்க்க வேண்டினும்
பொத்திமற் றவற்றினைப் புரக்க வேண்டினும்
எத்திறம் வேண்டினு மீவ தன்னதே. (௩௩)

கமழ்புனன் முடித்தலை கலந்து தாழ்தொறும்
இமிழ்தரு பாவங்க ளிறங்கிக் கீழிடும்
நிமிர்தொறு நல்வினை நிமிர்ந்து மேலிடும்
அமிழ்தென வளிக்குமத் தடத்தி னென்பவே. (௩ச)

உன்னினு மழுக்கொடா சூர மோப்பமெய்
மன்னினுஞ் செல்வழி வழுக்கி வீழினும்
கண்ணுறக் காணினுங் கரையக் கேட்பினும்
தண்ணிய தடம்பலன் றருவ தென்பவே. (௩௫)

விண்ணிட முயிர்த்தொகை மிடைய மெல்குமே
மண்ணிடம் விண்ணினும் வாழ்வு முற்றுமே
தண்ணறு நரகெலாந் தவ்வென் றேங்குமே
அண்ணலத் தடத்திடை படிநரு மாண்பினே. (௩௬)

அத்தலந் தன்னையா மடைகு வாமெனப்
புத்தியி னினைப்பினும் புறத்திற் செல்லினும்
பத்தடி நடப்பினும் பரிந்த நோயெலாம்
கொத்தொடு மவர்புறம் வழிக்கொண் டோடுமே. (௩௭)

பரிதிமேற் கொழுந்தொறும் பனிமு ருங்குமா
நெருதிருத் தணிகையை யுன்னிச் சார்தொறும்
அருகிநோ யத்தட மாடத் தீர்வுறும்
முருகனைத் தொழுதெழ முகிழ்க்கு மின்பமே. (௩௮)

அஞ்சிறைப் பூவைபைங் கிள்ளை யாதியைத
தஞ்சிறைப் படுப்பராற் றக்க வூணினால்
மஞ்சனு முதவியை வழங்குஞ் சூழ்ச்சியால்
நெஞ்சுறு நினைவெலா நிரப்பி யாவர்க்கும். (௩௯)

கணிகமழ் தடவரைக் கலைகள் குப்புறும்
கணிகவெற் பதனிடைக் கருத்து முற்றுறப்
கணிகமுற் றிருப்பினோர் கங்குல் வைகுறின்
கணிதமில் பெரும்பயன் கைக்க ணெல்லியே. (௪0)

காழ்படு முளத்தினன் கணிக வெற்பென
வாழ்பட வொருமுறை யுரைப்ப னாயினும்
பாழ்படும் பஃறிறப் பாவக் குப்பையும்
வீழ்பதம் பாலையாய் விரைவிற் றூழுமே. (௪௧)

கற்பம்வந் தழிக்கொணுக் கற்ப சித்தெனும்
பொற்புறு மத்தகு பொருப்பைப் போற்றுறின்
எற்பட வெழுமுணர் விடைய ழித்துறும்
அற்பட வறுமுக னருள்க லக்குமே. (சஉ)

நால்வகைப் பயனையு நாடி ஞர்பெற
மூலமாய் நின்றவம் மூல வெற்பினைச்
சீலரா யுள்ளகஞ் சிந்தை செய்யினும்
பாலுறீஇப் பயனெலாஞ் செவ்வி பார்க்குமே. (சஙு)

சீபரி பூரண கிரியைச் சேர்ந்தவண்
வீபவ ரிழிஞரே யானும் வீழிவாய்
மாபயின் மார்பனுஞ் சமழ்ப்பின் மாழ்குற
ஆபவான் மலமொரீஇ யருளி னெல்லையே. (சச)

அல்லகாத் திரியென வரற்றி ஞேர்முறை
நல்லகாத் திரிவன விரித்து நாடமர்
வல்லகாத் திரத்தினுஞ் சவட்டு மான்கடாய்
எல்லகாத் திருப்பதிக் கிறைமை பூண்பரே. (சரு)

பிறப்பவ ரருள்பிறப் பெல்லை யாகுவர்
சிறப்பவத் தணிகையந் தேத்து வாழுநர்
மறப்பருங் கந்தலோ கத்து வாழ்குவர்
இறப்பவர் மலமிறந் திறப்பர் முத்திபின். (சசு)

இருண்மல மிரித்தலி னிரவி யொக்குமால்
மருள்பிணி அமித்தலின் மருந்து போலுமால்
பொருள்பல விளைத்தலிற் புகழ்ச்சிந் தாமணி
தருநிதி தேனுவுந் தலமொப் பாகுமே. (சஎ)

குணங்கரும் விருச்சிகங் குலாவு மாரனுள்
குணங்குறி கடந்தவக் குமரன் றுட்டுணை
வணங்குறி னெழுபவ மல்லற் செல்வமோ
டிணங்குமந் தணர்களாய் முத்தி யெய்துவார். (சஅ)

அருடரு மாறெழுத் தாங்க ணோதுவோர்
முருகன துருக்கொடு முன்னி வாழ்வரால்
இருவகை யயனத்திற் பதமி றைஞ்சுநர்
மருமலர்க் கடப்பினான் மருங்கி ருப்பரால். (௪௯)

கணிகையர் விழைவினாற் காரி யத்தினால்
தணிகையை யடைந்தவன் சரணந் தாழ்நரும்
மணிமரு ளுருக்கொடு மறுபி றப்பினில்
அணிமிகு நந்தலோ கத்தை யண்முவார். (௫௦)

மறைக ளாகமம் வண்கலை யவ்வயின்
நிறைய நல்குநர் நீடிரும் போகமும்
அறிவு மாயுளு மற்கிய செல்வராய்ப்
பறைய மும்மலம் பாயரு ளாபவே. (௫௧)

கூவி ரத்தடந் தேர்மத குஞ்சரம்
வாவு கொய்யுளை மாசிவி கைக்குலம்
மேவி யுய்ப்பவ ரன்னவை மேல்கொடு
தாவி லாத்துறக் கந்தனைச் சார்வரால். (௫௨)

நீர்சொ ரிந்துநி லத்தைய ளிப்பவர்
சீர்சொ ரிந்தசெல் வத்தின்மி குந்துவாழ்ந்
தேர்சொ ரிந்தமெய் பெய்திபி ருவளம்
பார்சொ ரிந்திடப் பார்த்திப ராகுவார். (௫௩)

அன்ன நல்கினு மாடையு தவினும்
பொன்ன ளிப்பினும் பூணணி விசினும்
கொன்னும் வேறுத லத்திற்கொ டுப்பதின்
அன்ன வைப்பின ரும்பயன் கோடியே. (௫௪)

ஆயு நான்மறை யந்தணர்க் கவ்வயின்
ஈயு நற்பயன் கோடியி லக்கமாம்
பாய தொல்புகழ்ப் பார்முதல் யாவையும்
நாயி லைக்கதிர் வேலவற் கீயினே. (௫௫)

அருப்பி ளம்பொழி லாக்குநர் நந்தனம்
மருப்பொ லிந்தவ னங்கள்பு துக்குநர்
திருப்பொ லிந்ததி ருத்தந் தொடுநரும்
இருப்பர் கந்தவு லகத்தெஞ் ஞான்றுமே. (ருசு)

தூம மெங்குங்க மழத்தொ குக்குநர்
காம ரும்பல தீபங்க ளுற்றுநர்
தாம நாற்றுநர் தாமும றுமுகன்
சேம வானுல கத்தன்றிச் செல்லுறார். (ருஎ)

கோயில் கோபுரங் கூடம்பன் மண்டபம்
வாயின் மாமதின் மற்றுமி ழைக்குநர்
தீய தீர்ந்துவிண் செல்வமெ லாந்தழீஇ
ஆய பின்னிளை யோனுல கண்முவார். (ருஅ)

புதுவ தாக்கும்பு கரில்ப யத்தினும்
கதுவுந் தூர்ந்தகண் ணூர்தடந் தீர்த்தமும்
செதுவ தானதி ருப்பணி யாவையும்
முதுவ தோர்ந்துமு றைபினி யற்றினே. (ருகூ)

மங்க லத்தின்ம லிசிவ கங்கையும்
கொங்கு லாவுங்கு மாரதி ருத்தமும்
அங்க ணந்திக்க ழைத்தரு ளுந்தியும்
பொங்கு நீர்விதி யாற்புகுந் தாடுபு. (சுo)

வீடு நல்கிய வீராட்ட காசத்தின்
ஆடு மெய்ம்மையு மவ்வயி னன்பர்நோய்
சாட வைகிய சாமிநா தப்பெயர்
நீடு மேந்தனி லையும்ப ணிந்துபோய். (சுக)

வான ளாவிய மல்லல்வ ரையிவர்ந்
தானி ருந்தரு ளாவச்ச காயனே
டீன மீருங்கு மாரலிங் கந்தொழா
ஞான சத்தித ரனையு நண்ணுவோர். (சுஉ)

எண்ணில் புண்ணிய மெண்ணில்பல் லூழிகள்
பண்ணு மப்பயன் பற்றுவர் வேதனை
அண்ணன் மாலைய ளித்துநி றுவுதற்
கெண்ணின் மற்றஃ தெண்மைய வர்க்கரோ. (௬௩)

இச்சா ஞான கிரியையெனு
மிவைமூன் றிலையாக் கிளைத்தெழுந்திட்
டச்சா ணழி யறச்சுவற்று
மயில்வே லொருகை வலத்தமைத்து
நச்சா தவரைத் தெறுமொருகை
நளினங் குறங்கி னமைத்திமையோர்
விச்சா தரர்சூழ் ஞானசத்தி
தரன துருவம் விதிப்போரும். (௬௪)

வைவாய்க் கணிச்சிப் படையென்ன
வதிவித் திடுங்கோ வணத்தண்டு
கைவாய் வலத்தி னமைத்தருளிக்
கடியி லிடக்கை பதித்தருளி
ஐவாய் வழங்கும் பொறிபுலனை
யவித்த வுருவ ரிமையவர்கள்
உய்வா னிறைஞ்ச வருள்வழங்குங்
கந்த னுருவ முஞற்றுநரும். (௬௫)

ஒருகை தனது வலக்குறங்கி
னணங்கைத் தழுவி யுகளமுலை
மருவ வபய மொன்றாக
வளர்தோல் வாள்சூ லங்குலிசம்
பொருவேல் வாள்வில் கதைபுள்ளம்
புயங்கோல் பத்துங் கரம்பத்தின்
இருவு மாறு முகத்தேவ
சேனை பதிசி ரிழைப்போரும். (௬௬)

இருள்கால் சீக்கு மணிக்கடக
விடக்கை கடியிற் கொளவிருவி
வெருள்கா லுளத்தோர்க் கஞ்சலென
விரவும் பயஞ்சா டபயமெனத்
தெருள்கா லொருகை வலத்தமைத்துத்
திகழ்ந்து பணிவோர் தமக்கெல்லாம்
அருள்கால் விழிச்சுப் பிரமணிய
வண்ண லுருவ மமைப்போரும். (கூஎ)

ஒற்றை முகமு மிணைவிழியு
மும்மைப் பயனு மொருங்களிக்கும்
கொற்ற வரத மூன்றலைக்குக்
குடமோ ரிரண்டு மிடங்கதிர்ப்ப
மற்றை வலப்பான் மணிவேலும்
வாளுங் கதிர்ப்பக் கரநான்கும்
பெற்ற மதவெங் களிற்றூர்திப்
பெருமா னுருவஞ் சமைப்போரும். (கூஅ)

ஞாங்கர்ப் படைகே டகங்கண்டை
நளினஞ் சேவல் கதையிடங்கம்
ஓங்கும் பகழி வாள்வரத
மொளிரு மபயஞ் சிலையவைதாம்
தாங்குங் கரங்க ளீராறுந்
தயங்கும் வதன மோராறும்
ஆங்க விளங்க வருட்சரவ
ணபவ னுருவ மாக்குநரும். (கூகூ)

சீர்த்த குலிசங் கேடகமே
செழித்த வரத மிடப்பாலும்
கூர்த்த மணிவேல் வாளபயங்
குலாவு வலப்பா லுங்கவின
ஏர்த்த வாறு மலர்க்கரமு
மிலங்கும் வதன மோராறும்
சூர்த்த பிணிக டபுங்கார்த்தி
கேய னுருவந் தொகுப்போரும். (எ0)

வைத்த சுடர்வேல் வாளிரண்டும்
வலப்பா லிடப்பால் வாரணப்புள்
பைத்த மணித்தோ லோரிரண்டும்
பயில வலர்ந்த நாற்கரமும்
முத்த முறுவற் குறமாது
விளங்க முன்வந் தடுத்துமலக்
கொத்து விளியக் கடைக்கணிக்குங்
குமார னுருவங் குயிற்றுநரும். (எக)

படைவேல் பகழி வாடிகிரி
பாச மபயம் வலத்திடத்துச்
சுடர்வார் குலிசஞ் சிலைதோல்புஃ
டோட்டி வரத மிவைபரித்த
தடவான் கரமு முகமாறுந்
தனிமா மயிலு மிருமாதர்
உடனு மெழிலுந் தருமாறு
முகவ னுருவ முஞற்றுநரும். (எஉ)

வரதங் கொடிகே டகந்தோட்டி
வார்ந்த வெறுழ்ப்பா சங்குலிசம்
பரவு மபயம் வாள்சூலம்
பரிதி முசலம் வேன்முந்நாற்
கரமும் விளங்க வறுமுகமுங்
கதிர்ப்ப விழிகள் கருணைமழை
தரவென் றருளுந் தாரகாந்
தகன்சீ ருருவஞ் சமைப்போரும். (எங)

அபய முசலம் வாள்சூல
மயில்வே றோட்டி வலம்வரதம்
தபுதீர் குலிசஞ் சிலைபதுமந்
தண்டங் கதைமற் றிடமாக
உபய விராறு கரதலமு
மொளிர்வித் தாறு முகந்தோற்றிச்
சுபநன் கருளி யிடர்துமிக்குஞ்
சேனு பதிசீர் தொகுப்போரும். (எச)

வரத மணிக்குண் டிகையிரண்டும்
வாமத் திருக்கைத் தலமாக்கிப்
புரவு புரியு மபயமொடு
புரைதீ ரக்க வடம்வலப்பால்
இரவை யிரிக்கும் வலத்தமைத்திட்
டெல்லா வுலகு மினிதளித்துப்
பிரம சாத்த னெனப்பொலிந்த
பெருமா னுருவம் பிறக்குநரும். (எரு)

அல்யாப் பவிழ்க்கும் வலக்கரங்க
ளபய மக்க வடந்தாங்க
வெல்யாப் புறுத்த மணிக்கடமுங்
கடியு மிடக்கைத் தலஞ்சேரச்
சொல்யா ழுனைய வள்ளிவலந்
துன்ன மணிநீ ரரிவாக்கக்
கல்யா ணத்தி னெழில்வாய்ந்த
கடவு ளுருவங் காண்போரும் (எசு)

கடியி லிடக்கைத் தலமிருவிக்
கமலம் வலக்கைத் தலமேந்தி
அடியின் மணிக்கிண் கிணிகவைஇ
யமரும் பால வுருத்தோற்றி
முடிக ளுரிஞ வெதிர்வணங்கு
முகுந்தன் முதலோர்க் கருள்சுரக்கும்
படியி லெழிற்சுப் பிரமணிய
பகவ னுருவம் பயிற்றுநரும். (எஎ)

அழலு நெடுவேல் வாள்பகழி
யபயம் வலநாற் கரத்தமைத்துத்
தழல்வச் சிரங்கே டகம்வரதஞ்
சாப மிடநாற் கரத்தாக்கி
எழின்மிக் கொழுகு முகமாறு
மிலங்கத் தோற்றிக் கிரவுஞ்சம்
புழைபட் டழியப் படைவிடுத்த
புத்தே ளுருவம் பொறிப்போரும். (எஅ)

புலிங்கங் கதிப்பத் தீத்தும்மும்
பொருவே லபயம் வலத்திருகைத்
தலங்கொண் டிடப்பா லிருகரத்துந்
தக்க வரதம் வச்சிரமும்
இலங்க வணிந்து திரைக்கடலு
மெழுபல் வரையு முலகனைத்தும்
குலுங்கக் கடவு மயிலூர்திக்
கோமா னுருவ மியற்றுநரும். (எகூ)

ஈண்டு விளங்க வெடுத்துரைத்த
விரண் ணுருவ மேயன்றி
வேண்டி முருக னெடுத்தருளும்
வெவ்வே றுருவ மமைப்போரும்
வேண்டு தெய்வ யானைவள்ளி
மேனி யமைப்போர் தாமுமெனை
ஆண்ட வீரர் முதலான
வமர ருருவ மாக்குநரும். (அ0)

இம்மைப் பிறப்பிற் பிணிதுமிய
வெதிரில் செல்வத் திடைமூழ்கி
மம்ம ருறுக்கும் பகைநீங்கி
வைய முழுதும் பணிகேட்பக்
கொம்மை முலையா ரின்பநலங்
கூட்டுண் டான்ற மகவுயிர்த்துச்
செம்மற் குணத்துத் தலைநின்று
திகழ வாழ்ந்து கடைநாளில். (அக)

திமிரப் படலங் கிழித்தொதுக்குஞ்
செறிவெங் கிரண வுருவாய்ந்த
அமர ராகி யொளி பிழம்ப
வடுத்த விமான மேல்கொண்டு
நிமிரும் புகழெண் டிசைபோர்ப்ப
நெடுவான் மலர்மா ரிகடூர்ப்பத்
தமர மிகுந்துந் துமிமுழங்கச்
சங்கும் வயிரு நணிநரல. (அஉ)

களிவண் டெனநின் றிறுமாக்குங்
கண்ணின் வழியே மனஞ்செல்ல
ஒளிவண் டணிந்த செம்பதும
முறழ்கை வழியே விழிநடப்பத்
தெளிமின் னனைய வரமகளிர்
தெய்வ நடன மெதிர்குயில
நளிதண் கடலி னமிழ்தென்ன
நரம்புங் குரலு மிடைமயங்க. (அங)

முற்ற வுணர்ந்தோர் முதுக்குறைவு
முரியு மகளிர் கரத்தேந்திக்
கற்றைக் கவரி புடையிரட்டக்
கதிர்வெண் கவிகை மேனிழற்ற
ஒற்றி மணிவேத் திரக்கரத்தோ
ருறுமா சனத்தின் றிரள்விலக்க
வெற்றி யிமையோ ரெதிர்கொள்ள
வெய்து விசும்பின் வழிநீந்தி. (அச)

துளிக்கும் பசுந்தேங் கற்பகப்பூஞ்
சோலை வதிந்து குங்குமத்திற்
குளிக்குங் களப முலைமடவார்
கொழுந்தீங் கலவி யமிழ்தளைந்து
களிக்குங் களியான் வருவைகல்
கழித்து நாக மழிகாலை
அளிக்கும் பிரம னுலகெய்தி
யரிய போக நனிநுகர்ந்து. (அரு)

அந்த வுலக மழிகாலை
யரவப் பள்ளி நெடுமால்வை
குந்த நிலவிப் பெரும்போகங்
கொள்ளை கொண்டங் கவ்வுலகும்
சிந்து மளவிற் றிப்பியமாய்த்
திகழ்ந்த கந்த வுலகணைந்திட்
டெந்த வளமு மெதிர்நிற்ப
வினிது வாழ்ந்து வீடுறுவார். (அசு)

மல்கும் பொருளின் றிரட்கேற்ப
　　மாசைக் குவையா லிரசதத்தால்
புல்கு மேனைத் தாதுவாற்
　　பொற்ப வுருவங் குயிற்றுநர்பால்
அல்கும் பயனெவ் வளவாமவ்
　　வளவும் பொருளா னல்கூர்ந்து
மெல்கு மவர்சித் திரித்தேனும்
　　விரும்பிற் பயப்ப துண்மையே. (அஎ)

சரியை கிரியை யோகத்துத்
　　தலைநின் றவர்கள் வேலுயர்த்தோற்
குரிய வுருவி னொன்றாக
　　வுஞற்றிற் றிபானித் தேத்தெடுப்பின்
அரிய பூசை விழாவாதி
　　யாற்றி னவர்கள் பெறும்பேற்றைத்
தெரிய வுரைத்த லரிதாகுந்
　　தெள்ளித் தெளிந்த முனிவரனே. (அஅ)

பலகூ றுவதெ னருள்புரிந்து
　　பணிக்குந் தேவர் பலருள்ளும்
இலைவேற் படைகைத் தலத்தமைத்த
　　விறையே நனிமிக் குயர்தேவன்
நிலனுர் தலம்பல் லவற்றுள்ளு
　　நிகழ்நாற் பொருளு மெளிதளிக்கும்
தலமா வெமக்கு மருள்புரியத்
　　தக்க வதுவே தலமதனல். (அகூ)

ஆங்குப் படர்ந்து ஞானசத்தி
　　தரனை யகத்தா மரையிருவி
ஒங்குந் தவத்தான் முனிவரநி
　　னுள்ளம் விழைந்த விழைவெல்லாம்
பாங்கு பெறத்தெவ் வுதியென்று
　　பணித்த காசி நகரிறைவன்
பூங்கட் கமல பதமிறைஞ்சி
　　விடைகொண் டினிது புறம்போந்தான். (கூ0)

அரங்கும் வினைகள் வழிக்கொள்ளு
　　மாற்றன் முனிவன் வழிக்கொண்டு
குரங்குந் துணர்ப்பல் லவச்சாகைக்
　　குளிர்பூஞ் சோலை வானிழன்ற
புரங்கொ லிறைவன் பஃறலமும்
　　போற்றி முழவ மெனக்குயில்கள்
இரங்கும் பொதும்பர்ப் பருப்பதத்தை
　　யெய்தி வணங்கி யியங்கினன். (சுக)

பூங்கா வகத்துப் பசுங்கோட்டுப்
　　புதன்மென் மயிரின் வாலணில்கள்
மூங்கா வாற்றக் குறுந்தாள
　　மோட்டா மைகடாழ் புனலழுந்தி
நீங்கா மகிழ்ச்சித் தலைநிற்கு
　　நெடுவெண் டரங்க முகலிதழீஇ
ஓங்கா நின்ற தென்கயிலை
　　யுற்றுப் பணிந்து நெறிச்சென்றான். (சுஉ)

போதா வினம்பூ ணிகள்கம்புள்
　　புனற்பால் பிரிக்கும் புண்ணேமி
தேதா வெனப்பண் முரன்றெறிந்து
　　சிறைவண் டினஞ்சூழ் மலர்ப்பிறங்கல்
மீதார் தரச்சென் றகன்வயல்கள்
　　விளைத்துத் தவழ வெதிர்நோக்கி
ஈதா நந்தி நந்தினியென்
　　றெழுந்த களிப்பி னதிற்றோய்ந்தான். (சுங)

திரையும் புனறோய்ந் தெழுந்தாங்குச்
　　செய்யுங் கடன்க ணிரப்பியபின்
கரையி னிவர்ந்தா னவ்வேலைக்
　　கதித்த வழியின் கீழ்பாங்கர்
வரையென் றயிர்க்கு மாடநிரை
　　வயங்கி வெளியி னிடைதூர்த்த
விரைசென் றெதிரும் வீரட்ட
　　காச நகரங் கண்ணுற்றான். (சுச)

கோடுகொண்டு லாவுறுங் குலாவுமாறு காண்மரீஇ
ஆடுநீடு சிறைபடு மணங்குவேங்கை மாறுகொண்
டோடும்வார்ந்த பட்டநெற்றி புற்றுநிற்கு மின்னவாம்
தோடுகொண்ட விருதிறத்த தும்பிச்சூழ லெங்குமே. (௯௫)

நத்திலங்கொ ழித்தலு நிரந்துவண்ட லாடலும்
ஒத்துநீர்ப டிதலு மொண்மலர ணிதலும்
கொத்தலர்ந்த பைம்பொதும்பர் சூழ்தலும்பொ ருந்திய
மைத்தெழுந்த விருதிறத்த பண்ணையிட்ட மெங்குமே. (௯௬)

வயங்குசித்தி ரத்தன மாதர்தங்கு ழாத்தன
தயங்கிவிண்ணி னேங்குவ தண்ணொள்பாட லீண்டுவ
முயங்குகண்கள் வாங்குவ முதிர்ந்தவின்ப மாக்குவ
இயங்குகின்ற விருதிறத்த வம்மனைக ளெங்குமே. (௯௭)

மண்சுருங்க வார்ந்தன வளாபமாம திற்குலம்
விண்சுருங்க வோங்கின விளங்குகோபு ரத்தொகை
எண்சுருங்க வன்னவற் றெழுந்தவார்கொ டித்திரள்
கண்சுருங்க மல்கின கதித்தபல்வ ளங்களே. (௯௮)

சுரும்புமூசு தேந்தொடை சுடர்ந்தபண்ட மணிவடம்
விரும்பநாற்றி வெங்கணும் விசித்ததோர ணங்களும்
கரும்பரம்பை பூகதங் கலந்துபொன்ன ணிந்தெழில்
அரும்புபந்த ரிட்டமு மழற்றுவேனின் மாற்றுமே. (௯௯)

உடுநிரந்த மண்டிலம் வேறுண்டாய தோவென
விடுசுடர்வி ளக்கமு மெழில்விதானம் வேறெனப்
படும்விரைப்பு கைகளும் பனிப்பனோடு கூதிரை
முடுகிவாய்ம டுத்துறு மொய்ப்பினொன்ற மாடமே. (௧௦௦)

இவர்மாதர் குங்குமப் பூசப்பளிப்பு னல்விராய்ச்
சிவிற்றின்மு றுக்குபு சிந்துகின்ற சேதநாள்
தவறிலந்த லார்கள்விர ராயனிப்பொ யகலாப்ப்
சுவறநின்று பூமியன் றென்னிறாத் தென்னுமே. (௧௦௧)

புழுகுமிக்க ளாவலிற் புளகவெம்மு லைத்தலை
இழுகிவீழ்ந்த சாந்தமங் கியங்குதாளி ழுக்குவ
முழுகுகட் பசுந்தொடை மொய்த்தகுப்பை யிடறுவ
ஒழுகொளிக்க லன்களிற்று வீழ்ந்தகாலு டற்றுமே. (க௦௨)

வயலின்மள்ள ரார்ப்பொலி வரைபின்மாமு ழக்கொலி
புயறவழ்ந்து லம்பொலி போகுநந்தி நந்தினி
பயிலுகின்ற பேரொலி பலவுமுள்ள டங்குற
இயமியம்பு பேரொலி யெழுந்துமிக்கொ லிக்குமே. (க௦௩)

பிறக்கமல்கு தேவர்கள் பெட்டிறைஞ்ச வுற்றவர்
இறக்கநெஞ்செ ழாமையா லிருப்பநோக்கி யன்னவர்
துறக்கமுற்று மவ்வயிற் றொடர்ந்திருத்து வாழ்ந்தெனச்
சிறக்குமந்த நகரினைத் திசைவணங்கி யண்மினன். (க௦௪)

பூமிநாத மாதியி ருயவெப்பு ணர்ப்பும்வீழ்
சாமிநாதன் வைகிய தென்கரைத்தன் கோயிலும்
நேமிநாத னுதன்வாழ் வடகரைக்க ணிலயமும்
தோமினாத வில்லவன் கண்டெழுந்து துள்ளினன். (க௦௫)

தாளதாம ரைகளுந் ததைந்தவோதி மங்களும்
வாளையாரல் கெண்டைமீன் வரான்மலங்கு நித்தலும்
ஆளுமன்ன நீரதா யாடினாரி ருண்மலக்
காளநீவு மஞ்சிவ நங்கைகண்ட டுத்தனன். (க௦௬)

சிலைபிளந்து தெவ்வியாறு சென்றொதுக்கும் வச்சிரம்
தலைசுருங்கு சங்குளைந்து தந்தநத்தி லங்குகள்
குலைகளங்க கழ்ந்தெறிந்து கோலமல்க மாமதி
வலையமாகி யங்கண்மாத வங்குயிற்றன் மானுமே. (க௦௭)

அன்னகோட்ட கம்பிரான லங்கல்வேணி மீதுடன்
மன்னுகங்கை தன்னின்மல்லல் வெள்ளவுன்னி யாடுவான்
முன்னுதான வர்த்துரப்ப மொய்யொளிக் கலைக்கொழுந்
துன்னியங்கண் வட்டமாய்வ ளைந்துகொண்ட தொக்குமே. ()

பளிங்கரிந்து சுற்றெலாம் பதித்துமுற்று வித்தவவ்
ஒளிர்ந்தகற்ற லத்தின்மொட்டு டைந்தபங்க யங்களும்
மிளிர்ந்தவோதி மங்களு மிடைந்தநீர்நி ழற்றலின்
குளிர்ந்தநீரு நீருற்ற கோடுநாடொ ணாததே. (க0௯)

வாளைபொன்றெ ழுந்துவீழ வாளைநோக்கி ஞரெலாம்
வாளைபொன்றெ ழுந்ததென்று வாய்மைசொல்ல வவ்வயின்
வாளைநீழ ஞெக்கினர் மதத்தரின்ம றுத்துநீள்
வாளைபல்ல வென்னவின் மணிக்குலங்க ளெங்குமே. (கக0)

திங்கள்வெண்ணி லாவெனச் செறிந்தநித்தி லக்கதிர்
தங்கலோடு வெப்பவன் றழற்பிழப்பு துன்னலால்
பங்சயங்கு விப்பறாத லர்ந்தகூடு பாணிதேர்ந்
தங்கணன்பர் செவ்விநாடு மந்நலார்கள் காதலின். (ககக)

மாதரார்க ழுத்தெனும் வளைத்தலைக்கண் வான்முகப
போதலர்ந்த பங்கபம் பொலிந்திருத்தல் கண்டுநேர்
ஊர்திரைத்த டத்திவற்றி னுற்றிருந்த றக்கதென்
றூதனம்ப டுத்தவம்பு யத்தைபான்ற சங்கமே. (ககஉ)

முன்னநேடி நாடொணாத முன்னவன்மு டிப்புனல்
இன்னதிதின் வைகினெண்ண மெண்ணியாங்கு முற்றுமென்
றன்னமாகி பெண்ணில்வேத நாதனத்தி னேடுநீடி
மன்னுகின்ற தொக்குமான் மலர்த்தலைக்க ணன்னமே. (ககங)

கணமுகத்து டற்றுமாதர் காமர்சிந்த வேள்சிலைத்
திண்முகத்து நாணனச் செறிந்துநம்மை பேருறாட்
வண்ணமுள்ள திநெறு மகிழ்ந்துநன்று செய்வன
தண்ணறுவ ளிக்கருத்தி நலமோடு தாமரை. (ககச)

கொங்குவிப்பு தாமரைக் குலத்திலேறி ரங்கினம்
தங்குகின்ற பெற்றிமான் றயங்குமார திங்தலை
அங்கணங்க ளின்றுமோ டடிக்கிறைந்த மொர்க்கொலா
செங்கையுப்ப ளன்னளார் செறிந்தநீழல் போன்றதே. ()

விந்தமொப்ப வங்கைவில் விளங்குதேரி னுள்ளிரீஇ
உந்துதேரி னுழியொன் றெழிந்துறமை நல்கென
முந்தனுரை நோக்கிமாத வங்குயிற்ற முன்னியாங்
கந்தயங்கு நேமியம்பு ளெண்ணிலாத வற்குமே. (௧௧௬)

அன்ன பொய்கை யருங்கவின்
மன்னு மோகை மலிந்தெழ
முன்னர் நோக்கு முனிவரன்
துன்னி யன்பிற் றுளைந்தனன். (௧௧௭)

தவள நீறுசண் ணித்துமெய்ப்
புவனம் போற்றுமுப் புண்டரம்
திவள வெங்குஞ் செறித்தனன்
இவறு கண்மணி யேய்ந்தனன். (௧௧அ)

கோயி லைக்குறு குற்றனன்
வாயின் முன்னர் வணங்கினுன்
போய கத்தொளிர் பூரணன்
தூய பாதந் தொழுதனன். (௧௧௯)

ஆண்டு வேண்டு மரும்பொருள்
காண்ட கக்கதிப் பித்தனன்
மூண்ட வன்பு முகிழ்த்தெழப்
பூண்டு பூசை புரிந்தனன். (௧௨0)

ஐந்து சுத்தி யமைத்தருள்
ஐந்தொ ழிற்படு மர்ச்சனை
ஐந்த டக்கி யமைத்தபின்
ஐந்தி னுந்துதி யார்த்தினுன். (௧௨௧)

ஒருபாலின் மலைமடந்தை யொழியாமை விற்றிருந்தும்
இருபாலு மிருடியர்க ளிறைஞ்சேத்துந் தனிமுதலே
கருவானத் திறையவனுஞ் சதுமறைநான் முகததவனும்
திருமாலு மறியாநின் றிருவடியென் சிரத்தினவே. (௧௨௨)

புவிபிருந்தேர்த் தவிசனைப பொருப்புநெடுஞ் சிலைகுழைத்தும்
குவிமுலைசாற் றேபொருதக் குழைந்தருளும் பெருந்தகையே
சவிமணிநூ புரத்தொலியுந் தழங்கியகைப் பறைபொலியும்
அவிர்சடைநீர் முழக்கொலியு மடங்கலுமென் செவியனவே. ()

முறைமுழுதும் பகுத்தமைத்து முறைதிறம்ப மூவருக்கும்
உறைமலர்வா ணியைத்திருவை யுமையையரு ளறக்கடலே
பிறைமுடியு நகைமுகமும் பெருந்தோளும் வரைமார்பும்
நிறையுகர பந்தனமு நிலாக்கச்சும் விழியனவே. (கஉச)

குறுமுனி பழிச்சி நிற்பக் குருஉமதி மிலைத்த வேணி
அறவனு மெதிரே தோன்றி யலர்முகத் தருளிச் செய்வார்
மறைவழி யெம்மை யாதி வராகநல் வழிபா டாற்றி
உறைதரு மிடம தாகு மவ்வழி நீயும் வைகி. (கஉரு)

எம்மைபோ ராண்டு காறு மியற்றுதி பூசை யப்பால்
கைம்மலை யுலம்பு மோதை கடிப்பிடு முரசி னோடும்
விம்மிய கனிக வெற்பின் மீமிசை யிவர்ந்து நோற்றுச்
செம்மலைப் பெறுக வென்னுத் திகழ்தரு மிலிங்கத் தானார். ()

அருமறை முறைபிட் டின்னு மளப்பருஞ் சோதி யென்று
மருவுவீ ராட்ட காச வள்ளலங் கருள லோடும்
பெருகிய வுவகை துள்ளப் பிணைபொரு ளன்றே பெற்றங்
குருகிய வுளத்த னுடல் பாடல்க ளுஞற்று கின்றன். (கஉஎ)

கருணையங் திறத்துத் தாழ்ந்த கருத்தினை யரிது மீட்டுப்
பொருவில்வீ ராட்ட காசப் புனிதனை வணங்கிப் போந்து
திருவளர் வராக வைப்பைச் சேர்ந்திருந் தங்கும் பொய்தீர்
ஒருசிவ லிங்கந் தாபித் துஞற்றினன் வழிபா டெல்லாம். ()

நித்தலு நதியிற் றோய்ந்து நிறைசிவ நங்கை பாடிப்
பத்தியிற் சாமி நாதன் பாதபங் கயங்கள் போற்றி
அத்தன்வீ ராட்ட காசத் தடிகள்பூ சனையுஞ் செய்தான்
உத்தமன் வரைந்த வாண்டு மின்னண மொழிக லோடும். ()

வழிவரு நாளு முன்போல் வராகமா புரத்துத் தேவைத்
தொழுதுவீ ராட்ட காசத் தோன்றலைச் சாமி நாத
முழுவலி யிளவற் போற்றி முன்னிமென் மலரின் வண்டு
குழுமிய குமார தீர்த்தக் குருமணிக் கரையைச் சார்ந்தான்.

திரைதவழ் தீர்த்த மாடிச் செய்கட னினிது முற்றி
வரைபுறஞ் சூழ்ந்து வெய்யோன் மணிநெடுந் தேரிற் பூண்ட
விரைசெலற் கலினப் பாய்மா விறற்குரந் தவழப் பொங்கும்
புரைமணித் தூளிப் போர்வைப் பொருப்பினை யிவர்ந்து சென்
[றான்.

வண்டொடு ஞிமிறு மூசும் வார்மதக் கலுழி பேயன்
றெண்டிசை யுயிர்க்கு நல்க வெழுபெருங் கருணை நீரும்
கொண்டலென் றியம்பு மாவச் சகாயனைக் குறுகிப் போற்றி
அண்டர்சூழ் குமார லிங்கத் தமலனை வணங்கிப் புக்கான்.

புக்கன னெழுத்தோ ராறும் புகன்றிடு வாயன் சென்னித்
தொக்கெழு கையன் சிந்தை துற்றெழு முழுவ லன்பன்
நக்கலர் கமல பாத நாடுபு திளைக்குங் கண்ணன்
மிக்கவி பொறிய னாகி விழுப்பொரு ளெதிரே தாழ்ந்தான்.

புளகமெய் யரும்பிப் போர்ப்பப் பொங்குநீர் விழிகள் கால
இளகிய வுளத்தி னோடு மெழுந்தருந் துதிக ளார்த்தி
அளவிடற் கரிய வைவே லடிகளைப் பூசை யாற்றி
வளமலி யுணவு விட்டு வருந்துபி லிரவு நீத்தான். (கஙச)

வைகறை யெழுந்து தூநீர் மனுமுறை யினிது தோய்ந்து
செய்கடன் முடித்த பின்னர்த் திருநந்தி குகையுங் கண்டு
நைகர மில்லா வன்பி னதனைப் பணிந்து போற்றிப்
பெய்கழ னிருதி திக்கிற் பிறங்கவோர் தீர்த்தஞ் செய்தான்.

தோலடிப் பவளச் செவ்வாய்த் தொகுசிறை யன்னங் கம்புட்
பீலிபிற் பிளிறு நாரைப் பிரமரத் துழனி பொங்க
நீலமு மரையும் பூப்ப நிருமித்த தீர்த்தப் பாங்கர்ச்
சாலவைந் தடக்கி மேலாந் தவமலி யோக முற்றான். (கஙரு)

ஒவ்வொரு திங்க ளாக வறுசுவைக் கனிகள் மூலம்
எவ்வமில் சருகு தூநீ ரெறிவளி முறைபி னுண்டு
பவ்வமுண் டமைந்தான் பின்னர்ப் பாற்றிய வுணவ னாகிச்
செவ்விய தவநூ றாண்டு செல்லுற முயன்ற காலை. (கஙஎ)

வளைவகிர்ப் பேழ்வாய்ச் சூட்டு வன்றலைக் கருங்கட் டோகை
விளைசமர்ப் பூட்கை மஞ்ஞை வெரிந்தலை யிவர்ந்து செவ்வேள்
துளையிசை நரம்பின் பாட றுந்துமி யெழுந்து விம்மக்
கிளைஞருங் கணமுஞ் சூழக் கெழுதவச் சூழல் சார்ந்தான். ()

கண்டெழுந் தாடிப் பாடிக் கழலிணைப் போதின் வீழ்ந்து
மண்டனிற் புரண்டு சூழ்ந்து மறைபல வெடுத்துப் போற்றும்
தொண்டனை மகிழ்ந்து நோக்கித் தோகையை யடுப்ப வுந்தி
ஒண்டளிர்க் கரத்தா லன்னா னுடலந்தை வந்து கூறும். (கஙகூ)

எண்ணில்பல் கோடி யாக்கை யீட்டிய பாவ மெல்லாம்
நண்ணிய திரண மாக நங்குறுங் காட்டுத் தீயாம்
தண்ணிய சோலை சூழ்ந்த தணிகையித் தலத்தை நீசெய்
புண்ணிய மிகுதி யாற்றாற் போந்தனை புலவ ரேறே. (கச௦)

மாதவ மிகுதி யில்லா மாண்பினர்க் கிண்டைச் சேர்வும்
நீதறு குமார தீர்த்தஞ் சிவகங்கை நதியிற் றோய்வும்
கோதில்வீ ராட்ட காசக் குமாரலிங் கத்தி னேடும்
போதக முகத்தி னவற் சகாயனைப் போற்றும் பேறும். (கசக)

இத்தலந் தன்னிற் றோற்ற மிருக்கையுந் திக்கும் பேறும
மெய்த்தவ நந்திச் சூழல் விழிபெதிர் காணும் பேறும்
உத்தம முனிவ வெய்தா வோங்குமித் தலத்திற் போந்த
அத்தகு போதே நின்பா னங்கல மனைத்துஞ் சார்ந்த. (கசஉ)

ஈட்டிய தவத்தாற் சால வெய்த்தனை யாக்கை முற்றும்
வேட்டதே னுவறி யென்றான் மீட்டிர் வந்தனைகள் செய்து
கோட்டிய மெய்பி னோடுங் குடங்கைவாய்ப் புதைத்துக் கட்டித்
தீட்டிய புகழ்சால் வேதத் திருமுனி யிதனைச் சொற்றான். ()

கணிப்பறு பவங்க ளீட்டுங் காழ்மலச் செருக்கை நூறித்
தணப்பற வெண்ணெய் போலத் தவிர்ந்தநின் பாத நாயேன்
மணப்பமெய்ஞ் ஞான மின்னே வழங்குபு தமிழின் பாடைப்
புணர்ப்பினி தருளு கென்னுப் புகன்றுபின் னிதுவும் வேண்டும்.

வராகமா புரத்து நாயேன் வணங்கருட் குறியின் வைகும்
அராவணி சடையி னூனை யமர்ந்துதைப் பூசந் தன்னில்
விராவிய வன்பி னேடும் விதிவழி பூசை செய்வோர்
தராதலம் வியப்பப் பாவந் தணந்தருங் கதியிற் சேர்க. (கசரு)

கன்னியி லடுத்த வோணங் காட்சிநீ கொடுத்த விந்நாள்
அன்னதா லிந்த நாள்வந் தடுத்துழி யீங்கென் பேரால்
மன்னுமித் தீர்த்தந் தன்னில் வந்துதோய்ந் துன்னைக் கண்டோர்
துன்னிய மலங்க ளெல்லாந் துமித்துநின் னருளிற் சேர்க. ()

ஆதிரை நாளிற் சோம வாரத்தி னுடி னேரும்
மேதினி மீது வேண்டு மேதகு செல்வந் துய்த்துக்
காதிவெவ் வினையு நின்றன் காமரு முலகில் வாழ்ந்து
சோதியுட் சோதி யாநின் சுடர்க்கழற் பாதஞ் சேர்க. (கசஎ)

இன்னபல் வரமு நல்கென் றிரந்தனன் முனிவர் கோமான்
அன்னணம் வரங்க ணல்கி யறுமுகக் கடவு ளன்னுன்
தன்னைநற் றமிழின் பாடை தனக்குமுன் குரவ னுக்கிப்
பொன்னிவர் கோயி லுள்ளாற் போதந்து ஞானங் கூறும். ()

மேதகு மறமா யறமற மாக
விளைப்பதாய்ப் பசுபதி பாசம்
கோதற வறிந்து சிவத்தினை யடையக்
குறுகிய நெறியதாய்ப் பயினும்
ஆதர வுடன்வே தாகம வழியா
லமலனு ரடிவழி பாடு
தீதற வுஞற்றல் பரமமாந் தருமஞ்
சிவனுரை வேதமா கமங்கள். (கசகூ)

பிரணவ முதலாய்ச் சிவாயவென் பதுபின்
பிணைந்துறக் கிளக்குமா றெழுத்தும்
விரவுமந் நூலி னெவ்வகை மனுக்கு
மேலதா மவைதரு பொருள்கள்
பரனொடு பஞ்ச சத்திக ளிரண்டு
பயனுமாம் பயின்றவர்க் காதி
மருவிய பதத்தின் வித்திறு லென்ன
மறைமுத லனைத்துந்தோன் றினவால். (கருo)

ஓமெனு மந்தப் பதந்தனை யுரைத்தோர்
வேதமா திகளெலா முரைத்தோர்
தோமறு மந்தப் பதப்பொரு ளுணர்ந்தோர்
தொக்கநூற் பொருளெலா முணர்ந்தோர்
ஏமுறு மந்தப் பதப்பொரு ளின்றே
லிரவியில் வழிவிழி யென்னக்
காமரு பொறிமற் றிருப்பினுஞ் சற்றுங்
கதிப்பரி தாகுமா தவனே. (கருக)

ஆர்த்தவோங் காரப் பொருளெனத் தோன்று
மாரியன் சைவதன் மங்கள்
பார்த்திபர்க் கருளல் பாங்கவர் தீயர்
பகுதிகொண் டௌற்றினிற் படாமை
ஓர்த்துயர் பலவு முறையினு லோம்பித்
தீநெறி யுறுவகை யொதுக்கிச்
சேர்த்திரு பயனுந் தாங்களு மடைவர்
செருக்கினுந் தெருட்டலுங் கடனே. (கருஉ)

ஆணவ மாயை காமிய முயிர்க
ளமலனு மறுதிமெய்ப் பொருளே
மாணவ காவிப் பொருள்களீ யிவற்றை
வயக்குறும் வாக்கியந் தம்மைப்
பேணுறு பருவ மடுத்தவர்க் கல்லாற்
பெறும்பயன் புகழ்முத லொன்று
காணிய கொடுப்போ ரவரொடு நரகங்
காணியாக் கைக்கொள்வர் விரைந்தே. (கருங)

கரிசறு தான முதலற முணர்த்திக்
காமரு போகமு மும்மைப்
பொருளுநன் குணர்த்திப் போக்கரு வீடும்
புகுத்துமிவ் விறைவன்வாக் கியநேர்
தருபய னுளதோர் நூலில முன்னைத்
தவத்தினாற் பயினுநர் சிலரே
துரிசுறு புறநூல் பயினுநர் பலரே
சூழ்ந்திடு மிருண்மலச் செருக்கால். (௧௫௪)

வார்சடைக் கடவுள் வாக்கிய மினைத்தால்
வழிபடற் குரிப்பொருள் கேட்டி
ஆர்திரைப் புணரி கடைந்தநான் றெழுங்கோ
வைந்தினும் பயமுத லாறும்
சீர்தக வுதித்த வவற்றினுண் மயத்திற்
சிறிலை வில்வமுன் னய
தேர்திகழ் கமலை விழைந்திருந் தலினாற்
சீபல மெனப்பெயர் விளங்கும். (௧௫௫)

கமலவுற் பலமும் பின்பதி னெழுந்த
கமழ்ந்தகுங் குலியநீ ருயிர்த்த
தமிழ்துறழ் பாலிற் கதிரொடுஞ் செந்நெ
லாயது சந்தன மாதி
இமிழுமங் கலத்த பொருளெலாந் ததிப்
னீண்டிய வின்றதால் வெண்ணெய்
உமிழ்சுவை யமிழ்த முரோசனை யின்ற
துளத்துறு சித்திபே தங்கள். (௧௫௬)

ஆதலா லானி னுறுமவ் வாறு
மருளிய பொருள்களுந் தழுவிச்
சோதிலிட் களமாய் நின்றிடி னுயிரின்
றுரிசறு தெனக்கரு ணையினால்
மாதர்சேர் சகள வடிவுகொண் டிருந்த
வரதனை வழிபடப் பெற்றோர்
கோதுறு வினைகண் முழுவதுந் துமித்துக்
குறுகுவர் சிவபுரத் தவன்பால். (௧௫௭)

ஈட்டும்பூ சனைசெ யன்பர்த மூவேழ்
சுற்றமு மேவல்செய் தவரும்
கேட்டவர் மகிழ்ந்தோர் வேட்டவர் முகமன்
கிளந்தவர் கண்டவ ரிவரும்
பாட்டளி மூசு மலர்முத லளித்த
பாதவ முதலிய வுயிரும்
சேட்டொளி திளைக்குஞ் சிவபுரம் வாழ்ந்து
பிறந்துழிச் செல்வரா யுயர்வார். (௧௫அ)

இத்தகு பூசை யிறைவனை நாளு
மியற்றியோ கத்தினும் பணியும்
உத்தம குணத்தார்க் குணர்வெழ நீக்க
முண்மைகண் டொளிர்சிவ ஞானம்
கைத்தலக் கனிபோற் கொடுக்குமா ரியனுங்
கசிந்துநின் றேற்பவர் தாமும்
அத்தனோ டிரண்டற் றொற்றுமை யாகி
யானந்தத் தவசராய்த் திளைப்பார். (௧௫௯)

உடங்குகேட் பவர்கட் கூறுகள் விளைப்பார்
வாதமே யுஞற்றுநர் பொச்சாப்
படங்கலு முடையா ரோதிவே தாதி
யகற்றினர் சாதியி னிழிந்தோர்
தொடங்கிய நூலிற் பயன்கொளார் மொழிகள்
சோர்வுறச் சொல்லுநர் களிப்பு
மடங்கிலார் தம்மின் மேதகு சாதி
வந்தவர்க் குறைத்திடா ரறிந்தோர். (௧௬0)

மேதகு ஞானந் தங்குலத் தளிக்கு
மெய்த்தவ னில்லெனி லடுத்த
சாதியி னமைந்த குரவர்பாற் கேட்ட
றகும்பிற கேட்பது தகாதால்
மாதவ ஞான மருண்முறை கிளந்தா
மாசறு ஞானநூ றன்னைத்
தீதறு பூசை யுஞற்றுநர் கொடுக்குந்
திறமினிச் செப்புதுந் தெளிதி. (௧௬௧)

பரமனைப் பரஞா னத்தைக்
குரவனைப் பணிந்து பின்னர்
விரவுமெண் முழத்தி னுன்கின்
விளங்குமண் டபமொன் ருக்கித்
தரளநாற் றாண்க ணுட்டித்
தகையொளிப் பட்டான் வேய்ந்து
கிரணவொண் மணிபூ வாடி
சேழ்கனி கவரி நாற்றி. (கசுஉ)

அம்புயஞ் சுதையா னுப்ப
ணணிந்தய லலங்கா ரித்து
வம்பலர் பரப்பி மேலால்
வானிறப் புதுப்பட் டேய்த்துக்
கும்பநாற் றிசையும் வைத்துக்
கமலம்வாய்க் கொள்ளப் பெய்து
பம்புமங் குரங்கால் வார்த்துப்
பன்மணித் தவிசாங் கிட்டு. (கசுங)

அரியணை மீது வெண்புத்
தகத்தினை யமைத்து மேலால்
வரியிவர் புத்த கத்தை
வைத்துரோ சனைகப் பூரப்
பரிமளக் கலவை கொட்டிப்
பன்மணித் தொடைலை தூசு
விரிமணத் தொங்க லாதி
விசித்திரம் பிறங்கச் சாத்தி. (கசுச)

அருச்சனை யாதி முற்றி
யறுசுவை யுணவு மார்த்திக்
கருப்புரங் கமழுஞ் சந்து
காழகில் குந்து ருக்கம்
மருக்கொள்குக் குலுவோ ரைந்தின்
மண்டுதீம் புகைக ளேய்த்துக்
குருப்பொலி கபிலை நெய்யாற்
கொழுஞ்சுடர் பரப்பிப் போற்றி. (கசுரு)

சென்னிதா ளிருகண் ணங்க
டிருமுகம் வாய்பு யங்கள்
என்னுமோ ரெட்டுஞ் சென்னி
யிருகர முழந்தா ளைந்து
நன்னிலந் தோயத் தாழ்ந்து
நயந்தபி னதற்குப் பாங்கர்
மன்னுபூங் கோயி லாக்கிக்
குரவனை வழிபா டாற்றி. (கசுசு)

இரந்துமா ணாக்க னாசா
னீந்திடப் பெற்றுப் பின்னர்ப்
பரந்தநூல் காப்பு நீக்கிப்
பயின்றவைங் கவிதை யேட்டின்
வரிந்துடன் காப்புச் செய்து
வயங்குமா ரியன்முன் னோனோர்
சுரந்தவான் சுவைநா லுண்டி
துய்த்தபி னினத்தோ டுண்டு. (கசுஎ)

இரவினும் பலிக ளோம்பி
யிணைவிழைச் சொழிக வில்லோன்
வரவிரு முழத்திற் பின்னாண்
மண்டபம் விளைத்து முன்போல்
பரவுபூ சனைக ளாற்றிப்
பயில்வுற வரைக வந்நூல்
தெரிவுறப் பயிலுங் காலு
மிம்முறை பூசை செய்க. (கசுஅ)

முடிவுநாள் பசித்து முக்கண்
மூர்த்தியைப் புத்த கத்தைப்
படியிலாக் குரவன் றன்னைப்
பூசனை பயிற்றி யெல்லிக்
கடிகொண்மங் கலத்தால் வேத
வொலியினாற் றுயிலைக் காதி
விடிவுகண் டருச்ச னாதி
விளைத்திர தத்தி னேற்றி. (கசுகூ)

அறமனை தோறு மாக்கி
யவரவ ருடங்கு நண்ண
மறலினர் நிகளஞ் சீத்து
வண்பலி பலவு மோக்கித்
திறன்மிகு மிறையும் போதச்
செறிந்தியம் பலவு நல்க
நிறைவளர் நகர்சூழ் போந்து
நின்மலன் கோயி லுய்த்து (களo)

மீட்டுநற் பூசை யாற்றி
வேந்தனை யுள்ளிட் டோர்க்குத்
தீட்டுபுத் தகத்திற் சில்ல
வாக்கியந் தெரித்துச் செம்பொன்
கோட்டமில் குரவற் கீத்துக்
கொழும்பொனுந் தூசு மற்றும்
வாட்டமின் மறையோ ராதி
வெளவுற வழங்கல் வேண்டும். (களக)

இன்னணம் பூசை யாற்றி
னிடரெலா முலகிற் றேம்பும்
மன்னுறு நன்மை யெல்லா
மதிகண்மும் மாரி நல்கும்
சொன்னவா றீந்து ளாருந்
தொகுமெழுத் தொரோவொன் றற்கங்
குன்னருஞ் சிவலோ கத்து
ளோராயிரங் கற்பம் வாழ்வார். (களஉ)

ஆடிவை காசித் திங்க
ளடுத்தபூ ரணையிற் பூசை
நாடினர் தாமு முன்னை
நற்பயன் பற்று வார்கள்
ஏடெழு தூசி பாச
மீந்தவ ரெழுதி வைப்போர்
பீடுறப் பயில்வோர் சொல்வோர்
பெரிதரும் பயன்க ளாய்வோர். (களஙு)

ஆய்ந்தவர்க் கன்ன மாதி
யளிப்பவர் முதலா னோரும்
ஏய்ந்தநற் சுற்றத் தோடுஞ்
சிவபுரத் தெல்லை சேர்வார்
வீந்திடி னேடு வேறு
வரைந்தது வோமஞ் செய்க
வாய்ந்தநூல் வழங்க லீதா
லயம்புரி மரபுங் கேண்மோ. (௧௭௪)

மதிதவழ்கோ புரநிமிரப் புரிசைபுறஞ்
சூழ்போக்கி மணிநீர்ப் பொய்கை
பொதிபவிழ்பூம் பொழிலாக்கி யைவகையா
வரணமுறை பொற்பச் செய்து
விதிபயினூ றெரிகழக மடைப்பள்ளி
முதற்பலவும் விதியி னாக்கிக்
கதிபருளு மிறைவனம ரிடமாதி
வரைகளெனக் காண்க மாதோ. (௧௭௫)

பழனமிரு நிதிநடன மடமாதர்
பணைக்கைமத யானை பாய்மா
உழுதுநலின் மணிநெடுந்தே ரூர்திபணி
யிவைபலவு முவந்து நல்கி
விழவொடுபூ சனைபெரிதும் விளக்கவிளக்
தவர்மீட்டும் பிறப்பின் மேவார்
அழிவிபதி யிலத்தகபிரான் சிவபுரம்வாழ்ந்
தவனடிக்கீழ்க் குறுகு வாரால். (௧௭௬)

சிவநகர்செய் தபதியரே வலினிருந்தோர்
கூலிவினை செய்தோர் பூணி
சிவநகரிற் பிறந்தவர்க ளொழுக்கமுட
னுறைந்தவர்நாள் செல்ல மாய்ந்தோர்
சிவநகரி னிறப்பமெனை வெண்ணினர்சொன்
றிறைஞ்சினர்சிந் திந்தோர் செல்லச்
சிவநகர்செல் பவருடனே துணைசெல்வோர்
களுஞ்சிவலோ கத்தைச் சேர்வார். (௧௭௭)

சிவபணிசொற் றனமினியைம் மகஞ்சோறுந்
தெளிமுனிவ கருமஞ் சீர்சால்
தவமுரைமந் திரம்வருபா வனைபரம
ஞானமெனத் தருமவ் வைந்தும்
அவமறுபூ சனையங்கி யோம்பன்முதல்
கருமநனி யாக்கை வாட
உவகையுடன் விரதமுஞற் றுதலாதி
தவங்களென வுரைப்பர் சான்றோர். (கஎஅ)

மானதமு மந்தமும்பா டிதமுமென
மந்திரந்தான் மூன்று மூன்றும்
மோனமுற மனத்தகத்தே வாயகத்தே
பிறர்கேட்க மொழித லாகும்
ஆனவிவை யொன்றற்கொன் றிழிந்தனநே
ரனுமிகைமுன் விரல்கண் மூன்றில்
மேனிறுத்தல் வடமுறையா முள்ளிடுதல்
போகிபுறம் விடுத்தல் யோகி. (கஎகூ)

வளிபிடைபிங் கலைநடுநா டியினியங்க
மந்திரிக்கின் முறையே போகக்
களிசிவனும் விடனுகு மிரண்டுமுறுங்
கைவிரலி னிறையே சங்கின்
ஒளிவடம்புத் திரதீவி படிகமணி
புண்டரிக மணியொண் கஞ்சம்
அளிமணிநற் குசைமுடிகண் மணிபிவைநே
ரொன்றற்கொன் றதிக மாமால். (கஅ0)

பரமனருட் டிருவுருவை யுளத்திருத்தல்
பாவனையப் பரமன் மெய்ந்நூல்
உரிமையினோ துதலோது வித்தல்பொருள்
கேட்டல்கேட் பித்த லுள்ளம்
விரவுறநன் கிருத்தலென வைந்தாகு
ஞானமகம் விரித்த வீண்டைக்
கருமமுத லொன்றற்கொன் றதிகமிவற்
றிருபயனுங் கலப்பர் தக்கோர். (கஅக)

கருமமுதன் மகமைந்துங் கரைந்தனமா
விவைமுறையாற் கழிப்பி மேலாம்
அருடலைப்பட் டவர்பெருமை பறைதுநெடுங்
கடன்முகந்த வறவ கேண்மோ
ஒருமுதலைத் தழலிடைபங் தணர்சரியை
கிரியையின ருருவின் யோகர்
திருகறுதம் மகமலரிற் காண்பர்மெய்ஞ்ஞா
னியரெங்குந் தெரியக் காண்பார். (கஅஉ)

இறைவனமர் புரிதனக்கு விற்கிடைமூன்
றயுதநிலத் திரியும் பாவம்
உறைகளுற்றுங் கங்கைதனக் கதற்கிரட்டி
யெல்லையிடை யோட்டந் துட்கும்
மிறைபுரியு மும்மலமும் வேரோடு
மகிழ்ந்தெறிந்து மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
முறைபுரியுஞ் சிவயோகி யிடந்தனக்குக்
கோடியிடை முடிகி யோடும். (கஅந)

சரியைமுன் மூன்றும் புரிநர்சா லோக
முதலிய மூன்றுமே சார்வர்
துரிசறு ஞான முழப்பவ ரிறைவன்
றென்னல முழுவதும் பெறுவர்
விரிபொளி மணிகைப் பெற்றவர் பொளிகல்
விற்றுண விழைவுறு ரதுபோற்
பிரிவரு ஞானம் பெற்றவர் கருமம்
பிணைந்ததன் பயன்கொளக் கருதார். (கஅச)

வளியுளர் காலும் வெளியினைத் தணவா
மாட்சியி னுடலிரு வினையால்
நெளிதரு காலுஞ் சாக்கிரா தீத
நிலையினிற் பெயர்தரார்க் கவற்றுள்
விளைவன சற்று மில்லயவை யிரண்டும்
விமலனே யேற்றவர் தம்பால்
உளைவன விழைவ வுளற்றுநர்க் கடைய
வுறுத்துவ னுலுறு தவனே. (கஅரு)

உடங்குறை கமலப் பாசடை நீரோ
டொற்றியா மருந்துமந் திரத்தார்
விடங்கனன் றுடற்றப் படார்வினை யுடற்ற
விடைப்புற வுயங்குறூர் சிவத்தின்
அடங்கிய வன்ப ரறிவவிவ் விதிகொண்
டறிவினை யறிவிடை யடக்கார்
தொடங்குறின் வினைமெய்ந் நால்பயன் றவருந்
தொன்றுபோ லதன்பயன் சூழ்வார். (கஅசு)

காவலன் சிறையோர் மண்ணைகோட் பட்டோர்
கதியெலா மவர்வழி யன்றி
மேவரி ததுபோ லுடறனக் குள்ள
வினையெலாம் விமலனால் விரவச்
சாவதும் பிறப்புங் கடந்தபே ரின்பந்
தணப்புறு திருப்பதே யல்லால்
ஆவதா னமக்கென் றொன்றையும் புரியா
ரருள்வழிப் பட்டமா தவரும். (கஅஎ)

ஆதலா லவர்பா னிகழ்செய லனைத்து
மமலனு ரருட்செய லாகும்
காதலா லவர்க்கே பூசனை புரிக
கரிசறப் பூசனை புரிந்தோர்
மேதகு மிறைவ னுலகுபெற் றிருந்து
விரிசத நியுதகற் பங்கள்
போதலும் பின்றை மாயவன் முதலோர்
போகபூ மிகளெல்லாம் வாழ்ந்து. (கஅஅ)

தவம்புரி குலத்து மண்ணிடைத் தோன்றித்
தம்பிரான் பூசையா தரவால்
அவந்தெறப் புரிந்து ஞானமுற் றின்பத்
தழுந்துவ ரமலனார் பதத்தில்
நிவந்தவா தரவு கடைமுதன் மூன்று
நிகழ்கடை யாதர வுடையோர்
துவந்துவ மூன்று பிறப்படைந் தொழித்துச்
சோதியு ளிரண்டறக் கலப்பார். (கஅகூ)

இடையின தரவு பெற்றவர் சிவலோ
கத்திடை வாழ்ந்திரு பிறப்புப்
படிமிசை யெடுத்துத் தேசிக னருளாற்
பயின்றுஞா னத்தைவீ டுறுவார்
மடமறு முதன்மை யாதர வுடையார்
வள்ளலா ருலகுவாழ்ந் தொற்றை
உடனிலத் தெடுத்து முப்பொரு ளியல்பு
முணர்ந்தின்பத் துணர்விறந் திருப்பார். (கசுo)

முனிவ ஞானயோ கத்தினர் பெருமையை
மொழிந்தன முலகத்தோர்
துனிவு தீர்தரப் புரிதரு தருமமுஞ்
சொல்லுது மறிதன்மம்
கனிவி னீதலே யெரியினை யோம்பலே
கடவுளா லயஞ்செய்தல்
புனிதன் பூசனை நான்குமா மிவற்றினாற்
புகுதரும் பலமெல்லாம். (கசுக)

ஈத லாவது பாத்திர மென்பவர்க்
கிடம்பொழு தறநூலின்
நீதி யாதர வடைந்துதா தாவெனு
நீர்மையர் பொருணல்கல்
ஓது பாவெனல் பாவமற் றதினெடுத்
துறுத்துத திரமென்ப
தாத லாற்கரி சறுத்துநற் கதியினுய்ப்
பவர்கள்பாத் திரமாவார். (கசுஉ)

கரும முற்றவர் கற்றறி மேதையர்
காழின்மந் திரஞ்சான்றோர்
பெருமை யோகினர் ஞானிய ரிவர்க்குநலம்
பெட்டுத விடினேதும்
ஒருபி றப்புறா ருயிர மூழிபே
ரூழியும் பயனிற்கும்
பொருவி லாச்சிவ ஞானயோ கத்தரே
பொருவில்பாத் திரமாவார். (கசுங)

திரைசெய் நீர்விழுஞ் சிலையிணைப் புணையன்றிச்
சிலைகரை யேற்றுதால்
புரைசெய் பாவத்தி னழுந்தினர் தமைப்புரை
யொழிந்தவர் தாமன்றி
நிரைசெய் மேற்கதி செலுத்தவல் லாரலர்
நிகழ்கரி சினரற்றால்
உரைசெய் பாத்திர மபாத்திர மறிந்தளித்
தொழிக்கநற் பயன்வேட்டோர். (ககூச)

அந்த ணாளர்கள் கோடியோர்க் கருத்திய
வரும்பயன் வறிதென்ன
வந்து மல்குறும் பிச்சைஞா னியர்கரம்
வழங்குவார்க் கெனிலன்பால்
வெந்த பல்வகை யுணவுதா சருங்கலன்
வேண்டிய கொடையெல்லாம்
எந்தை யோடொரு மித்தவன் னவர்க்கலா
லெண் ணுறா ரறிந்தோரே. (ககூரு)

தென்பு லத்தவர்க் குரியநாண் ஞானியர்க்
கருத்துநர் சிவலோகத்
தின்ப ருந்துற மூவெழு சுற்றமு
மிருப்பரூட் டினர்நம்பால்
அன்பின் வந்தணை புரிந்துதம் மனையிடை
யடுத்தஞா னியர்க்கூட்டின்
துன்ப மல்கள றோரீஇயவர் குலமெலாந்
துன்னுவர் சிவலோகம். (ககூசு)

கொண்டு விற்றல்கூ லித்தொழி லுழுதல்பொய்
கூறுதல் வெகுளித்தீ
மண்ட லென்றவற் றலகிடன் மெழுகற்
வளர்த்தனீ ரரிசிக்கண்
உண்டு பாவமீ தொழிவுறு மைம்முகத்
தொருவனை யெரிதன்னைக்
கண்ட ஞானியைக் குரவனை நித்தலும்
பூசனை காண்பார்க்கே. (ககூஎ

எடுத்த வைப்பிரு தொழிலையு மியம்பிய
விறைவனா தியர்க்கென்றே
கொடுப்பிற் பாவங்க ளில்லதாக் கொன்றிடிற்
சூழுமவ் வொருபானால்
அடுக்கும் பாவமும் விதித்தன விலக்கின
வகற்றியாற் றலின்வேறு
மடுக்கும் பாவமுந் தபவெணிற் செப்பமுன்
வகுத்தவர் தமைப்பூசை. (ககூஅ)

ஈச னாதியர்க் களித்தவூ ணவிழொன்றற்
கீரைஞ்ஞூ றெனுமாண்டு
தேசு லாஞ்சிவ புரத்திருப் பார்செழுங்
கருணைநெய் ததிகூடில்
பேசும் வான்பயன் றசட்டங் காம்பெருஞ்
சுவையசொன் றியின்பேதம்
வாச நோலையா திகட்குறா ருயிர
வரிசையி னுயர்கிற்கும். (ககூகூ)

சிறந்த வேடத்தி னடிப்பினு மங்கின்றிச்
சேரினு மொழுக்கெல்லாம்
அறிந்து ளாரெனச் சாரினு முள்ளவ
ரெனவரு வாரேனும்
அறிந்த மெய்யடி யார்களைப் பரமென்றே
யயிர்ப்பறத் தெளிந்தன்பால்
பிறந்த வான்பயன் பெறவுளம் விழைந்துளார்
பெரிதும்பூ சனைசெய்வார். (உ00)

அடியர் தங்களை யாசுரைத் தவரது
கேட்டவர் கேட்பித்தோர்
உடன்வி ராவினர் மூட்டின ருடன்பட
லுற்றவ ரிவரெல்லாம்
விடிவில் வெந்நர கழுந்துவ ராதலான்
விமலமெய்ப் பொருளென்றே
கடிகொள் பூசனை புரிவத லாற்கரி
சடியர்பா லுரையற்க. (உ0க)

மனத்தி னல்வடி வாலவ மதிக்கினும்
　　வாய்பிள வாக்கும்பி
இனத்தி னேடுவீழ்ந் தழுந்துவ ரவற்றினு
　　மியல்பலா தனசெய்பல்
நுனித்த வாலறி வுடையவ பாத்திர
　　நுவன்றும்பாத் திரமல்லான்
தனக்கி யாவதும் புரியலென் றுமவன்
　　றன்மையுங் கிளப்பாமால். (௨௦௨)

அமலனடிக் கன்பிலார் பிறப்பை யஞ்சா
　　ரருந்தவரென் றுலகுதமை மதித்துப் பேண
விமலனடி யவர்கோலத் தொளித்தோ ரன்னோர்
　　விதிபினவர்க் களிப்பினுமவ் வீகை வித்தும்
சமமறுநெல் லுவர்நிலத்து மனுவிற் றாவுந்
　　தக்கவரா குதிசாம்ப ரிடத்தும் வாட்கண்
கமலமனார் விழைவலிபின் மாட்டு மென்னைப்
　　கழியுமது போல்வாளா கழிபு மன்றே. (௨௦௩)

பாத்திரமு மபாத்திரமு முபிரே பொன்று
　　பயனுக்க வொன்றக்காப் பண்பென் றேவென்
றுத்தனுரை யிடத்தேது மயிர்த்த னீரி
　　னழுந்தாத மரத்தொடியைந் தயமேற் றெக்க
மூத்தகனங் கரைசேர்க்கு மரத்தொன் றேதேன்
　　முழுகுமது தானுமிந்த முறைமை யன்றோ
காத்தருளு மிறைவனொடு கலந்தார் நன்மை
　　காட்டுவதுங் கலவார்காட் டாத வாறும். (௨௦௪)

குருடர்முட வர்கள்விருத்தர் நோயி னோர்நல்
　　குரவுடையோர் பாலகரா தியரு மீவோர்க்
குருகலுறு மிரக்கமிகி னளிக்கத் தக்கா
　　ரொற்றையங்சாற் கொடிஞ்சிமணிப் பொலந்தே ருரு
பரிதிநடு வானெழுங்கால் வந்தோ ரெல்லாம் [ம்
　　பாத்திரமென் றவர்தமக்கும் பரிந்து பூசை
புரிகவினி யருந்தவதா தாவென் பாரைப்
　　புகன்றுபின்பா தரவுமற்றும் புகல்வா மன்றே. (௨௦௫)

வணக்கம்வரை யாதளித்த லுறவு கோப
மாற்றலிரக் கமுமுடையார் தாதா வென்பார்
இணக்கமுறு மிருப்பெழுகை விரைந்து போத
லெதிர்கொள்கை தவிசினிடை யிருத்தல் பூசை
பிணக்கமற வுணற்றலின்சொ லாதி தம்மாற்
பெட்டுவைப்புச் செயல்புரிபி னுடங்கு சேறல்
கணித்தவிவை பேழானும் பயன்கள் கொள்வார்
கரிசிலர்க ணல்கூர்ந்த தாது மாதோ. (௨0௬)

பாத்திரத்தின் மிக்கபாத் திரமெய்ஞ் ஞானி
படர்ந்திரவா னவனிருக்கும் பாங்க ரண்மி
ஈத்திடுக வவனென்றும் வேண்டா னேனு
மீகுநர்க்குப் பயன்கருதி பெற்றுக் கொள்வான்
வாய்த்திடுமா தரவிரக்கத் தோடு மீவான்
வாங்கினரோ டானுலக மருவி வாழ்வன்
வீத்திடுமா தரவிரக்கத் தீந்தோ ரெல்லாம்
வெந்நிரயத் தழுந்துவரேற் றவர்க ளோடும். (௨0எ)

கருகவெனு மிடிபர்தமை பொருவி யன்னோ
தக்கபெரி யவர்யாங்க ணுள்ளா ரென்று
துருவுநர்கள் சிறந்தவர்க ளல்ல ரில்லாத்
துப்பினரில் லாயினற மின்றே யன்றே
மருவியுளத் தெழுங்காதல் பத்தி பற்றன்
வழாதுகடைப் பிடித்திடுதல் சிரத்தை மிக்க
இருதிறத்தி னின்சொன்முதல் கொண்டு செய்யு
மினிமையபா தரவிரக்க வழிபா டாகி. (௨0அ)

காசிகுருக் கேத்திரங்கா ளத்தி காஞ்சி
கனகசபை சேதுமுத லிறைவன் வைப்புந்
தேசுதிகழ் சிபரிபூ ரணமில் வோங்கல்
செந்தில்பரங் குன்றாதி பொதுவைப்பும்
விசுதிரைக் கங்கைநதி முதலாந் தீர்த்த
வியன்கரையும் விரிகடலின் கரையுங் கன்மை
ஓசைபெழு பானினதே ரிடமு முன்மை
யுணர்ந்தவர்வா ழிடமுமிட மாத மன்றே. (௨0கூ)

இரவியைவெண் மதியையர வடுக்குங் கால
மீரயன முதற்பலவாங் கால மீதற்
குரியவெலா முரைத்தனமீண் டுரைத்தா முன்னே
யும்பனு லயமியற்ற லீண்டை யீத்தல்
எரிவளர்த்த லொடுபொதுவி னுரைத்துப் போந்த
வீசன்பூ சனைமுன்னுந் தொகுத்தா மேனும்
அரியயனுக் கரியபிரான் பூசை யாற்று
மத்தருமஞ் சிறப்பினுமற் றறைகிற் பாமால். (உ௧0)

அடருயிர்கொ லாமைபொறை வாய்மை நாணே
யாதரவே யடக்கமே யீகை தீமை
உடறவம்பா வனையிறைவன் பூசை பத்து
மொண்டரும மிறைவன்பூ சனைக்கு மற்றைத்
தொடர்தருமொன் பதுமுறுப்பா முறுப்பு முற்றுஞ்
சூழ்ந்திறைவன் பூசனையை யுஞற்றி னொரும்
படருமவற் றுட்சிலகொண் டிறைவன் பூசை
பண்ணினருஞ் சிவலோகம் பற்றி வாழ்வார். (உ௧௧)

அத்தகைய சிவபுரிவாழ் வாரின் பொன்றே
யல்லாது துன்பமறி யாரவ் வாழ்வும்
கைத்தமலன் பூசனைபெட் டவரே யெல்லாங்
கழன்றுமுழுப் பாழ்வெளியிற் கலந்து வாழ்வார்
பைத்தவினை பறிக்குமுறுப் பவற்று ளியாதும்
பற்றாது சிவபூசை பரித்து ளாரும்
மெய்த்தபயன் பெறுவரந்தப் பயனுந் தேற
விரித்துரைத்தும் வினைத்திருக்கை மிளிர்த்து ளாயே.

அழுக்கு ளத்தினு முடலினு மறுதொரு
நாளருச் சனைசெய்தோர்
வழுக்கு வன்றடி விழைந்துணுங் குய்யக
வுலகினை மரீஇவாழ்வார்
ஒழுக்கு வெஞ்சினக் கண்ணரா பிருதின
மும்பனுக் கலரிட்டோர்
விழுக்க ளுண்டுதேக் கெறிதரு மரக்கர்வாழ்
வியனுல கமர்கிற்பார். (உ௧௨)

நயக்க மூன்றுநா ணம்பன்பூ சனைநனி
நடவிய வூன்றின்போர்
இயக்கர் வாழுல கத்தினை யெய்துவ
ரின்னிசை பாத்தன்மை
விபக்கு மெய்ப்பொரு ளறிகிலார் நான்குபா
விமலன்மு னுரைத்தாடின்
உபக்க மோப்புகாந் தருவத்தை யெய்ந்தின்ப
வுததியிற் படிவாரால். (உகச)

உலகு ளார்தமைப் புகழவேட் டைந்தின
மும்பன்பூ சனைசெய்தோர்
இலகு வானிறை யுலகுறு பல்வகை
யின்பமுந் திளைப்பாரால்
திலக வாணுத லார்விழை வாலறு
தினம்பரிந் தனர்செய்தோர்
நிலவு வான்மதி யுலகில்வேட் டாங்கின்ப
நித்தலு நுகர்வாரால். (உகரு)

வேறு வேறுள விழைவினு லெழுதினம்
விளங்குபூ சனைசெய்தோர்
ஈறு சேரரும் வளம்பதிப் பிரமலோ
கத்திலின் பினிதார்வார்
கூறி வேதகா யத்திரி யெட்டுநா
ளருச்சனை குயின்றோரும்
ஊறு போகங்கண் முழுவது மப்பதி
யுண்டுளப் பரிவீர்ப்பார். (உகசு)

ஒருவ னேயொரு மூவரென் றென்பது
தினமருச் சனையுய்த்தோர்
பெருகு போகங்கள் வைகுந்த வெல்லையிற்
பெட்டபெட் டாங்கேய்வார்
பொருளி னொழிக் காலிழிந் தோர்களும்
பொருவிலன் புளதாமேல்
திருநி லாவியான் றவர்க்குமுன் னுரைத்தவச்
சிவநக ரடைவாரால். (உகஎ)

என்றவன்பினுற் பொருளினு லொழுக்கினு
 லீசனைப் பணிந்தோரும்
ஆன்ற வவ்வநற் பயன்றனக் கேன்றவா
 னுலகினைத் தலைப்பட்டுக்
கான்ற பேரெழி லரம்பையர்க் கலவியங்
 களிதிளைத் தொரீஇமண்ணில்
தோன்றி யெவ்வகை யுறுப்பொடும் பூசித்துத்
 துன்னுவர் சிவலோகம். (௨௧௮)

விளங்க வோதுமிவ் வுலகங்கண் மேலுமூன்
 றுலகங்கள் விராய்நிற்கும்
வளங்கு லாவுநம் முலகொன்று நிலையுமவ்
 வைப்பின்மேன் முலைக்கோட்டில்
துளங்கு நூலிடை யுமையவ ளுலகுறுந்
 துலங்குமப் பதிமேலால்
களங்கு லாவிய கண்டர்வா ழுலகுறுங்
 காழ்வினைக் குறும்பட்டோய். (௨௧௯)

எம்மை யன்பொடு பூசனை புரிந்தவ
 ரெம்முடை யுலகத்தார்
அம்மை மென்மலர்ப் பாதபூ சனைசெய்தோ
 ரவளுடை யுலகத்தார்
மம்ம ரின்றியெங் தையைவழி பட்டவர்
 வயங்கவ னுலகத்தார்
செம்ம னல்குமச் சிவபுர மடைந்தவர்
 திருமுரூர் பதஞ்சேர்வார். (௨௨0)

அலகை யாதியாச் சிவபுர மிறுதியா
 வடைவின்முற் றுபுநிற்கும்
குலவு சித்திக ளெட்டுநற் குணங்களு
 மிம்முறை கொண்டேறும்
நிலவு வனங்கனல் வளிவெளி மனமகங்
 காரமே விரிபுந்தி
நலிவி லொண்குண மூலமு முராரித
 னல்லக விளக்காகும். (௨௨௧)

புந்தி நீங்கிட வெட்டும்வன் கபாலத்தோன்
புந்தியைத் தெருள்விக்கும்
இந்த வாறுகி ழுள்ளவர்க் கொரோவொன்றங்
கிசைப்புறு மிழிந்தோரும்
அந்தி வானிறத் தமலன்பூ சனையினு
லடைவினி லுயர்நதேறி
முந்து பார்முத லொன்பதும் விளக்குறு
முதன்மையுள் ளவராவார். (உஉஉ)

இலக்கம் வண்டரை யாகவிட் டெறிந்தக
லிடைப்பிழை யாதற்றே
நலக்க நம்பிராற் குஞற்றிய வினைகளு
நன்மையிற் பிழையாதால்
குலக்க ணங்தொழு மமலனும் வினைதொறுங்
குருலகு வெனும்பேதத்
துலக்க ரும்பயன் றருமினிப் பாதகத்
துண்மையு முரைப்பாமால். (உஉ௩)

முன்ன ருஞற்றும் பாதகரே
முதிர்வா தனையான் மறுவலுந்தாம்
துன்னி விளைப்பா ரவையெல்லாந்
தூலஞ் சூக்க மதிசூக்கம்
என்ன மூன்றாந் தூலமீங்
கியம்பப் படுமா லதுமூன்றும்
உன்னு மனவாக் குக்காயத்
தொன்று நான்கு வகைப்படுமால். (உஉ௪)

பிறனில் விழைதல் பொருள்விழைதல்
பிறர்தம் பொருட்கே டெணலுயிர்கட்
கிறுதி யெண்ணன் மனத்தனவா
மேங்கு மழுகை கோளுரைபொட்
டறைதல் புறங்கூ றுதல்வாக்கி
னவை பிறனில் புணர்ச்சியுயிர்
தெறுதல் பழியூ னுணல்பிறர்சேர்
தெவ்வ னன்கும் வடிவினவே. (உஉ௫)

அளந்த வவைதா மொன்றுபல
வாக விரியு மவையெல்லாம்
கிளந்த வதிபா தகமாதி
மூன்றுட் கெழும வடங்கியிடும்
தளந்த வதிபா தகமாபா
தகமே யுபபா தகமென்ன
விளங்கு மவையொன் றற்கொன்று
வீறு தணிந்த நிலையினவே. (உஉ௬)

புரையி லிறைக்கு மவன்மொழிக்கும்
பொருவு முயர்வு மூன்னினரும்
உரைசெய் தவரு நிந்தையவ
ரோடுங் குரவர்க் குரைத்தோரும்
கரைசெ யிறைவன் வாக்கியபுத்
தகமக் கடவு டிரவியங்கள்
வரைசெய் குரவன் பொருளிவைவெள
வினரு மதிபா தகரென்பார். (உஉ௭)

கடவுள் பொருளைக் கவர்ந்தோரைக்
கனகங் கொடுத்து மடர்ப்பரிதேல்
விடுக வுறைந்த தேசத்தை
விடாது பயிலின் மற்றவரும்
அடரு மதிபா தகம்புரிந்தோ
ராவ ரதிபா தகக்கணித்தாய்த்
தொடரும் வினையு முளததுவுந்
தொகுத்த வதிபா தகத்தடங்கும். (உஉ௮)

பொருவி லிறையா சாற்கன்பு
புரியார் பூசை புகழ்ந்துவவார்
இருவர் தமக்கும் வறங்கூர்கா
லேது மூதவார் பொருளிழப்பின்
மருவும் பணியேன் றனவிளையார்
வெளவு நியதி தனைவிடுப்பார்
பெரிய தவத்தோர் தமையிகழ்வார்
பிரானை யிகழ்ந்தே ரிவர்நிசர்ப்பார். (உஉ௯)

புனித முடலோ டிடம்பயிற்றுப்
பூசை புரியா தானாலே
இனிது பயில்வார் பயில்விப்பா
ரேற்பார் பொருளாய் வார்வரைவார்
துனிவின் விடுத்துப் புறநூலைச்
சூழ்வா ரதுசேர் புத்தகத்தை
நனிவிற் றிடுவா ரிவர்நம்பன்
வாக்கை யிகழ்ந்தார் நல்லினமே. (உ௯0)

ஆரியற் பணியா தறம்பயி னூலை
யாதரிப் பார்பணி புரியார்
ஆரியன் பணிசெய் பவர்தமை யொழிப்பா
ரடுமிடர் மூப்புவந் துறுங்கால்
ஆரியற் றணப்பா ரவன்மனை புதல்வ
ராதியை யவமதித் துழல்வார்
ஆரியற் கிகலி யெதிருரை கொடுப்பா
ராரியற் பழித்தவர்க் கினமே. (உ௯க)

ஐந்தெனப் படுமா பாதக மவைதா
மருமறை யாய்ந்தவந் தணனைச்
சிந்தற வடர்த்த றேறல்வாய் மடுத்தல்
செம்பொனைக் கரந்தனர் வெளவல்
கொந்தெழிற் குரவன் மனைவியைக் கலத்தல்
கோடுமிவ் வினைஞரைக் கூடல்
இந்தவல் வினையின் மருங்கியல் வினையு
மிவற்றினு ளடங்குவ மாதோ. (உ௯உ)

வெருளியா தியின்வே தியர்தமை வைதல்
சபையிடை மேதையர்ப் பழித்தல்
அகனுறத் தன்னை மதித்தலா ரியனே
டிகறனீர் நுகர்ச்சியிற் படரான்
பகலிடை விலக்கல் பகர்ந்துபின் கொடாமை
பார்த்திபன் செவிபிறர் குறையைப்
புகறன்முக் கணனு தியர்நிலம் பறித்த
லாதிபூ சுரர்க்கொலைக் கினமே. (உ௯௩)

தருவலென் றேற்ற பொருள்கொடா தொழித
றருகுவல் பாகமென் றொருவர்
இருநிலம் விளைத்து முழுவதுங் கோட
லில்லவ ளணிகல மழித்தல்
விரதியர் பொருளை நயந்தனர் கோடல்
வினைதபத் தரும்பொருள் வாங்கல்
பரவுறு வசிய மாதியிற் செம்பொன்
பற்றல்வில் லாதன விற்றல். (உசஉ)

புகழினைக் குறித்து நியதிகைக் கோடல்
பொருள்களான் மறைமுதல் கொள்ளல்
திகழ்நடம் விநோத மாதிய மதித்துத்
திரிதனற் சமயநின் றவர்கள்
இகழ்பசு நூலை வழியெனப் பயிற
விரும்பொரு ளேற்றுநூல் பயிற்றல்
நிகழ்தரு மவலத் தருக்கமே யறைதல்
படிமத்தைப் பரித்துநீத் திடுதல். (உசங)

வானவ ரெரிமந் திரமது கொடுத்த
வரதரை யோம்புறு திகத்தல்
ஆனரு மறையோ ரறவரைப் பிழைத்த
லரசனுக் கிழிப்புரை கிளத்தல்
ஈனமில் பிதிரர் செய்கடன் றவிர்த
லிருவினை நரகொடு துறக்கம்
ஊனமி லிறையு மில்லையென் றுரைத்த
லுண்மது மகளிர்தோள் கலத்தல். (உசச)

பூரணை யிருது மதிபகல் பிதிரர்ப்
போற்றுநா ளாதியின் மகளிர்
வாரணி கொங்கை மணத்தனீர்க் கலத்தல்
வண்பசுப் புணர்தனட் புடைத்தல்
ஈரமில் கொடுஞ்சொற் கிளத்தனீர்க் கோட்டை
யிறுத்தல்கூ பத்தடந் தூர்த்தல்
வீரமுற் றமர்தன் சமயங்கால் கோறல்
விண்ணவர் விமானங்கள் சிதர்த்தல். (உசரு)

அமிழ்தமே யாகப் பகாதுண லன்றி
யனைத்துமா மருஞ்சுவை கொழிக்கும்
தமிழ்முனி யுபபா தகமத னினமுஞ்
சழக்கறக் கிளக்குதுந் தெரிக
இமிழ்மறை யாளர் தாபதர் சகிகன்
னியர்பசு விவர்வினைக் கூறும்
நமர்தர விழைத்த னெஞ்சழுக் காற்றி
னிறுவல்பா வையர்பழி நாட்டல். (உசசு)

எரிவளர் சாலை கோயிலா னிலைநீ
ரெறிகுளம் விதிவெற் பீமம்
விரிமலர் நந்த வனந்தரு நீழன்
மேடவல் சிலைவிளை நிலமெய்
தெரிதவர் வளாக முவர்நில முறையு
டிருநதி யறுகுபைந் தும்பை
நெரிநிலம் வழிவன் மீகமற் றிவற்றி
னிருவகை யியக்கமு நீத்தல். (உசஎ)

பிறர்நிதி வேந்தன் றனக்குறக் காட்டல்
பேனநீர் தனில்விளை யாடல்
உறவிகல் கடந்தோர்க் குறுகுல மாதி
யாய்தலொண் வழியிடை தடுத்தல்
மறலிய வழக்கிற் றெளித்தசொற் சொலாமை
மாற்றல னுயிர்கரந் திறுத்தல்
தெறல்வினைத் தூண்டு லாதிய செய்தல்
செயுமவை கோடல்பொய் கிளத்தல். (உசஅ)

ஆருயிர் மயங்க மருந்திட லதிதி
யாதியோர் பசிமுத லொருமை
வாரமற் றடியர் பாலிரங் காமை
மற்றுமத் தொழும்பரை யொறுத்தல்
பேருறு வருணா நல்பிணைவ சிதைத்தல்
பெருநிலத் துயிர்தப நடத்தல்
சீரிய சுற்றம் வேந்தனை தியர்க்குஞ்
செயிர்வினை முடித்திடக் கருதல். (உசகூ)

ஆவினை யினத்தி னீக்கலான் பிணியை
யகற்றுதல் செயாமையா னேறு
நோவவன் பீச முடைத்தலவ் விரண்டி
ஞேன்சுமை யுறுத்தல்வே தியர்க்குத்
தாவினை யுஞற்றன் மதுமண மோத்த
றரணிகா வலனெனப் பிறந்தும்
தேவர்கட் கவியூண் கொடாமைமூத் தவர்நோப்
செறிநரா தியர்க்கிரங் காமை. (உருO)

ஊனுண வெண்ணல் கொலையதற் கிரக்க
முருமைமற் றிடைவிலக் காமை
ஏனைய விழிவுஞ் செய்யவஞ் சாமை
யிறுத்திடப் பிறவுயிர் வளர்த்தல்
ஆனவர்ச் சனையீ சன்பணி சிறிது
மாற்றிலே மெனவிரங் காமை
பேனநீர்க் கடலிற் கலங்கொடு சேறல்
பெட்டுவே சையர்நலந் திளைத்தல். (உருக)

வினைபுரி யாளர்க் குள்ளதீ யாமை
வெய்யகோ னடத்தல்வெங் கோலின்
முனைவர்பா லேற்றல் கள்ளனை யறிந்து
நல்லனென் றேமொழிந் தகற்றல்
இனைதரக் கள்ள னென்றுநல் லவனை
யெண்ணல்கள் ளற்குடன் படுதல்
புனைதரு கள்ளத் தொழில்சொலல் பயிற்றல்
புரையறக் கள்ளனைச் சார்தல். (உருஉ)

பாறயி ரூது தயிலநீர் கூலம்
பட்டுவார் கவரிதண் கவிகை
நாறுமூன் றசைசங் கிதைவிரி மதலை
நகைமணி யிரும்புசெம் பாதி
வீறிலி திரண மாயினும் பிறர்பால்
வெறுத்தன கரவினுற் கோடல்
தேறுக வுபபா தகக்கின மென்று
தெள்ளிய வொள்ளறி வுடையோய். (உருங)

ஆடவர் மகடூஉ மானிடர் தேவ
ராகவிவ் வியற்றுறி னவ்வ
பாடழி பயனைப் பயந்தலா தொழியா
பார்த்திப னுறுத்திடப் பட்டோர்
பீடுறு குரவன் மெய்யடி யவராற்
பிரித்திடப் பட்டவர்க் கெல்லாம்
நீடுறு பயனெய் தாவினி யறம்பா
வப்பய னிலைமுறை கிளப்பாம். (உருச)

அன்னநீர் செருத்தலா னுடையாதி பல்லவும்
நன்னர்நெஞ் சுவப்புற நபந்தளித்து ளோர்களும்
மன்னுமீச னாதியோரை வணக்கமுற்றி னோர்களும்
என்னருந் தெனாதுதிக்கி னெப்திமே லியங்குவார். (உருரு)

இரதமாதி யூர்ந்துபல் லியமியம்ப வியவர்கள்
விரசமந்த மாருதம் விராவியங்க நெறியெலாம்
பரவுபல் வளத்தபோகம் பண்பினார்ந்து செல்லுறும்
வரதர்தம்மை நடுவனு மகிழ்ந்தெதிர்ந்து தவிசுறீஇ. ()

காதலோடு பூசனை கனற்றிநீயி ரெம்பிரான்
வேதநீதி யாற்றினீர் விண்ணினின்ப மேய்ந்துமுன்
பாதகத்தி னெஞ்சிய பயனருந்த விவ்வயிற்
போதுமென்ன நன்றெனப் போகபூமி யெய்துவார். ()

என்றவெல்லை முனிவ னிறைஞ்சிவே லிறைவனை
ஒன்றுதான்வி னாவவா னுதவினுரை யோதுழி
முன்றவைக்க ணன்னநீர் மொழிந்ததென்னை யென்றலும்
குன்றிறுத்த மாவலுங் குறுமுனிக்கி தருளுமே. (உருஅ)

பொருண்மிகு மூர்த்தி யாதி போகருங் கொடைகட் கெல்லாம்
பொருண்மிகா வன்னந் தெண்ணீர்ப் போக்கருங் கொடையே
பொருண்மிகு மூர்த்தி யாதி புத்திமுத் தியர்த்தி னார்க்குப் மேலாம்
பொருண்மிகா வன்னந் தெண்ணீர் புத்திநிற் பயன்மேல் பாட்டால்.

பிணிபல வவற்றுண் மேலாம் பிணிபசி யதன்பா லான
பிணிநறுந் தெண்ணீர் வேட்கை பிணியிவை யுயிர்கட் கெல்லாம்
தணிமருந் தன்னந் தெண்ணீர் சார்பசி யொழிவி னுண்டாம்
தணிவில்பல் வேட்கை நீக்கு மவையெலாந் தமக்குப் பின்னும்.

உடலினை வளர்த்த லானு முடலினுற் கிளந்த வேனை
மடனிகு மறங்க ளெல்லாம் வளர்த்திட லானு நீத்தோர்
கடவுள ராதி யோரு முணவினைக் கருத லானும்
தொடர்தரு பல்லாற் றானுந் துப்பளித் திடுதன் மேலாம். ()

ஆதலா லன்னந் தெண்ணீ ரவற்றினை முன்னர்ச் சொற்றும்
பூதவன் பரிணா மத்தைப் போட்டுநற் பூத சாரத்
தோதரு துறக்கஞ் செல்வோ ருறுமுறை தொகுத்தா மிப்பால்
பாதகர் பூத தேகம் படர்ந்துறு முறையுஞ் சொல்வாம். (௧௬௨)

கருவிளங் குழவி பாலர் காளையர் விருத்த ராக
மருவுட னுகர்ச்சி யற்ற மாத்திரை யறிந்து தென்பால்
தருமன தேவ ளாளர் சார்ந்தனர் கொண்டு போத
வெருவுற நெறியின் முற்றும் வேதனை யனந்த கோடி. (உ௬௩)

சுழல்விழி யங்கி காலச் சுடர்ந்தெரி குஞ்சி பொங்கத்
தழனிமிர் திறலின் முற்றுந் தறுகண்வன் றூதர் கையில்
மழலைமென் கிள்ளை பூசை வாயகப் பட்டாங் கல்லாந்
துழலைபாய் மனத்தர் பாசப் பிணிப்பொடு முறுவர் சில்லோர்.

கொடிற்றினைத் துளைத்துக் கோத்த கொடுந்தொடர்ப் பட்டுச் செல்வோர்
மிடற்றினை யிறுக்கி யாத்த விசுபா சத்திற் செல்வோர்
உடற்றுபு நாசி யண்ண மோட்டம்வார் குய்யங் கோத்துப்
பிடித்தனர் பாச மீர்ப்பப் பெயர்குவர் சிற்சி லோரே. (உ௬௫)

கடகரி பொருப்ப வேங்கை சுதழ்ந்துதாய்த் துமிப்பச் சீயம்
அடல்சினங் கடவ யாளி யதிர்த்துவாய்ச் சுவைத்துக் கால
இடிபடை மழைதீ மாரி யெறும்புச்சில மாரி யாதி
உடறுணி படுப்ப மாழாந் துறுவதி கடப்பர் சில்லோர். ()

அயினுதிப் பரல்கா றின்ன வழற்கொழுந் தளாவிச் சூறை
வெயின்முகந் தருகும் யாக்கை மென்றுமென் றமிழ்ந்து சூழ
உயிரினை முழுதுந் தூத ரொறுத்திடுஞ் செல்லன் மாந்தப்
பயிலிட மின்றி நீண்ட பாழ்நெறி யிறப்பர் சில்லோர். (௨௬௭)

நெறிகளோ கொடிய வந்த நெறிபயில் பொருள்க ளெல்லாம்
செறுவன வவற்றின் மேலுஞ் சிக்கயாப் புறுத்த காலர்
குறிபயி லங்க நான்குங் கொடியன வென்றா லென்னே
உறுதுயர்க் கவதி யுண்டோ தென்றிசை யுறுநர்க் கம்மா. ()

பஃறுயர்ப் படுத்தி யுய்த்துப் படர்பெருங் கால தூதர்
அஃறவழ் மெய்யர் வெய்ய வடன்முனைப் படைய ராகி
விஃறவழ் கழற்கால் வீரர் மிடைந்தனர் சூழ வைகும்
கஃறலை வணக்குந் திண்டோட் காவலற் கிதனைச் சொல்வார்.

இறைவநின் விபங்கோ ளாற்றி னிழுதையர் தம்மை யெல்லாம்
முறையுளி பியவைத் தண்ட முற்றுவித் தீங்குத் தந்தாம்
மிறைவளர் தண்ட மின்னும் விளைப்பன வருண்மோ வென்ன
நிறைகுணத் தரும வேந்த னிகழ்த்திய மாற்றங் கேட்டு. ()

சித்திர குத்தற் கூவித் திங்கெலாஞ் செப்பென் றேவிக்
கைத்தல நெல்லி போலக் கருத்தினு ளவர்க்குந் தோன்ற
மெத்திய பாவ மன்னன் விரித்தபின் கலுழற் கண்டு
பைத்தவி யரவ மென்னப் பதைப்புறு வாரை நோக்கி. (௨௭௧)

பொய்யெனப் போத மாதர் போகமும் பொருளு மற்றும்
மெய்யெனக் கருதி வேத விதிதபப் பலவுஞ் செய்தீர்
மைபவிர் மிடற்றெம் மண்ணான் மறைவழி பேது மில்லீர்
நைபவின் றுணர்ந்தீர் பன்னா ணரகினுக் கிரையு மானீர் (௨௭௨)

கோட்டிய மிவுளி பொற்றேர் கொழுநிதி மனைவி மைந்தர்
ஈட்டிய பொருள்க ளெங்கே யெங்ஙன மிருந்து போந்தீர்
ஒட்டைநெஞ் சுடையி ரொன்று முடன்வரக் காணீர் மாயா
காட்டினார்க் கவற்றை யிட்டி நரகெலா மீட்டிக் கொண்டீர் ()

என்றுரு மேற்றிற் பொங்கி யிதழ்மடித் தெயிற்றிற் றின்று
வன்றிறற் சண்ட ஞதி வயப்படைத் தலைவர்ப் பாரா
நின்றவிக் கொடியோர்க் கெல்லா நிகழ்த்துக தண்ட மென்ன
நன்றெனப் பணிந்து போந்து நவையறிந் தொறுத்தல் செய்வார்.

வெவ்வினைப் பிலநா லேழு விளம்புமிவ் விருபத் தெட்டும்
ஒவ்வொரு கோடி யாக வுறுமுறு நாலே ழுள்ளும்
தெவ்வினை முதன்மை யெய்தி யைவ்வைந்து செறிந்து நிற்கும்
இவ்வெலாம் பலகா லண்மி யிணைபவா லொழிவு காறும். ()

பிறையெ யிற்றினர் பிடித்தடி திரித்து வயிர
அறையி னெற்றமுடி மூளைக டெறிப்ப வயர்வார்
கறைம டுத்துமுச லப்பலர் கரங்க ளினெழீஇ
முறைசெ யக்கடிதி னென்புகண் முரிந்து குழைவார். ()

உண்ண லாகுமிது சொன்றியுறு நீரி துவென
நண்ண லோடுமவை மென்கிருமி நாறு திரமாய்
எண்ண மாறவிவை பேதுகர்தி ரென்று முடுகித்
துண்ணெ னக்கொடிய தூதுவர் தொழிப்ப வழிவார். ()

சிவிறி வாங்கினர் முறுக்கிவிடு செப்பின் விதலைத்
துவலை காலதரெ னத்துளைது றுப்ப மடிவார்
இவறு மாதரினி னார்க்கனல் கொழுந்து ருவினைக்
கவவ ணைந்துடல நைந்துகவி ணைந்து தளர்வார். (உ௫௫)

வாழி வாளரம்வ லிந்திருபு றத்து நடவிப்
போழும் வாருடல்பெ ருக்கிநதி வாய்ச்சு ரிகைபால்
கோழி ளந்தசைகள் கொய்துபகு வாயி னுதவிக்
கேழி ரத்தமும டுப்பமதி கெட்டு விளிவார். (உ௫௬)

அண்ண லூடெழ முடக்கினை யழுத்தி யதுசேர்
திண்ணெ றூழ்த்தொடரி னூற்றினர்தெ றக்க வலுவார்
வண்ண வார்கழல்வ ளர்த்துமுடி கீழு றமறித்
தெண்ணி லாதகொடு மைத்தொழிலி யற்ற வழுவார். ()

உள்ள டித்துணை பெயர்ச்சியற வூசி நிமிர
முள்ளு டைக்கதையின் முன்னுமென மொய்த்த விழுவார்
வள்ள யிற்கணநி ரைத்தநில மீது மறுகத்
தள்ளி மேபொச்சி யுடல் பொல்லலெய நோக்க றருவார். ()

கூறு செய்துடல்கு டங்களின் டைக்கி ழுதுபெய்
தேறு வன்னியினி டத்தகைக ரைந்தி றுருவார்
ஊறு செம்புனலொ ழுக்கெழ வரிந்து கழுகு
பாறு நாய்நரிமு கத்திடவி டுர்மை படிவார். (உஅஉ)

உறுப்பி றுப்பபொடு பாதுநுகு செம்பொ னொருபால்
வெறுப்ப வொன்பதுதுளைக்கறுப்வி டுப்ப வொருபால்
கறுப்பொ டும்வப்ற கிழ்ந்துகுடர் காற்றி நதிமுன்
நிறைப்ப வோவென நெடுந்துய ருழக்க லுறுவார். ()

வண்டு வாருடறு ளைப்பமுத வேழ முலவை
கொண்டெ லுக்கெறிய வேங்கைதுரல் கவ்வி நலிய
மிண்டி நாயடவி ழுங்கவர வங்கொ டிவளாய்க்
கண்டொ டக்கிநமி கொன்றுநெளி யக்க தறுவார். (உஅச)

நல்ல வார்மகளிர் பூண்முலை கலப்பொ ழிவுகா
றில்லி லாருவா ரின்பமல தொன்றும் விரவா
தலைசெ யள்ளலகல் காறுமடர் துன்ப மலது
நில்லை தின்றெனின நன்றிறந கழ்க்க வெளிதே. (உஅரு)

ஏழுநான்கு கோடி யளறும்விழுங்க
வெறிவெண்ட ரங்க விரிநீர்
முழுவான்ப தங்க ளவையுஞ்ச வட்டு
முடிவுங்க வற்சி யுறுவார்
கழியாத நோன்மை யதிபா தகங்கள்
கருதாது ஞற்றி னர்களும்
வழியாய வற்றி னினமான பாவ
மதியாமை யாற்றி னருமே. (உஅசு)

இருவான்சு டர்க்கு முடிவெய்து காறு
மெழுநான்கு கோடி நரகும்
ஒருவாது ழப்பர் கொலையாதி யைந்து
முணர்வற்றி ழைத்த கொடியோர்
மருவாரி சத்த ளொருமுன்ப கற்குள்
வருபாதி கால மவைசேர்
பரிபாத கங்கள் புரிவோர்தி ளைப்பர்
பதினொன்கு கோடி யளறு. (உஅஎ)

அயனூர்ப கற்க ளொருபாத வந்த
மளறேழு கோடி யுறுவர்
பயமேது மின்றி யுபபாத கங்கள்
பரிவுற்றி ழைத்த பதகர்
வயமாரி வற்றின் வருகால மள்ள
லொருபாதி யாக மருவச்
சயமாரி வற்றின் வழிபாத கங்க
ளுடையார்ச ழுங்க லுறுவார். (உஅஅ)

எரிவாயு றுத்த வொளிரும்ப சும்பொ
னெனவள்ள லின்ன லுறலும்
உரைபாத கங்க ளொழிவுற்றி யாரு
முறுதூய்மை யெய்தி விரைவில்
கரையேறு வார்க ணிரயந்த காத
கரிசான வெஞ்சு வினையும்
தரைமீதி ழிந்த பிறவிக்கண் வந்து
நெடிதிற்ற ணத்த லுறுவார். (உஅகூ)

தருவாகி யென்பில் புழுவாய்ப்ப றப்பை
தானாய்வி லங்கி னுருவாய்
ஒருவாத செல்ல லுடனேற ருந்தி
யுறுவார்க ளாவி னுருவம்
வெருளான்பி றப்பு விழமுற்ற வத்தின்
வியன்மா னிடத்தி லணைவார்
அரிதாமி தன்க ணணைவுற்று முய்தி
யறியாரி தென்கொ லறிவே. (உகூ0)

அரிதாம்பி றப்பு ளுயர்மானி டத்தி
னடைவுற்று வைக லதனின்
அரிதாகு நல்ல குலனிற்பி றத்த
லறவாள ராத லதனில்
அரிதாகும் வேத முதலாய்ந்து முக்க
ணமலற்க லத்த லதனின்
அரிதாமு யர்ந்த குலனுற்றும் வீணி
லழிவாரி தென்கொ லறிவே. (உசுக)

நிலையாமை கண்டு நிலையாத காய
நிதியாதி கொண்டு சிலர்தாம்
உலையாத வூக்க முலகத்தி லீட்ட
வுதுகண்டி ருந்து முகிழ்மென்
முலைமாத ராதி பொருண்மீது வேத
முறையிற்பி றழ்ந்து படரும்
அலையான வார்வ மறவீசி யுய்தி
யறியாரி தென்கொ லறிவே. (உசுஉ)

முத்தேவ ராதி புலவோரும் விண்ணின்
முழுதின்ப கற்றி யருளின்
பித்தேறி நின்ற முனிவன்ப தங்கள்
பெருகன்பி னோடு பணியும்
அத்தேய மான வுயர்பார தத்தி
னரிதின்றி வாழ்வ ணவியும்
செத்தாரின் வேறு மலராகி யுய்தி
தெளியாரி தென்கொ லறிவே. (உசுங)

வருணங்க டோறு நிலைதோறு மாற்றல்
வகைமைக்கி யன்ற வினைகள்
தருகின்ற வேத முதனூலு நாளுந்
தவிர்கின்ற பாரு மியைய
மருவொன்று போது புனலெங்கு மன்ன
வளர்பூசை கொள்ள விறைவன்
உருவொன்றி நிற்ப நிரயத்து மீள
வுறுவாரி தென்கொ லறிவே. (உசுச)

மறைநீதி கொண்டு புரிவோர்கள் விண்ணின்
மகிழ்போக முண்டு விமலம்
நிறைஞான வாரி படிவுற்ற பாவ
நிலைமன்னி நிற்பர் மறைநூல்
முறைகோடி னார்க ணிரயத்து மீள
முழுகித்தி ளைப்ப ரடியார்
அறைபாத கங்கள் செயினும்வி ழார்க
ளிமையார்வ ணங்க வமர்வார். (உகரு)

அள்ளற் பரப்பி னிணைவோரும் விண்ணி
னடர்போக வின்ப வுததி
வெள்ளத் தழுந்து மிமையாரு மண்ணின்
மிளிர்மானி டாதி யுருவம்
கொள்ளப் படுக்கு முயிரும்பி றத்தல்
குழைவுற் றிறத்தல் பலவும்
தெள்ளித்தெ ளிந்த கலைமாத வத்த
தெரியக்கி ளத்து மறிதி. (உகசு)

பாவகா ரணத்தாற் பூதத்தி னிமைக்கும்
பாணியி னரகருற் பவிப்பார்
மேவுபுண் ணியத்தாற் பூதசா ரத்தின்
விண்ணவ ரொருகணத் துதிப்பார்
ஒவுறும் பூதத் திண்பரி ணமத்
தோதிரு வினையின்மண் ணுயிர்கள்
ஆவன பையுண் மானிடம் விலங்கா
மண்டத்தா மரவம்புள் ளாதி. (உகஎ)

கிருமிகீ டாதி கசிவினிற் றோன்றுங்
கேழினர்த் தருமுதற் பலவும்
உருவவித் திடத்து நிலம்புனல் வெயில்கா
லுறவெழும் வித்துயிர்த் தவற்றுள்
அரியன யவைமுன் செந்நெலீ றாக
வறைவன வெண்ணிரண் டவைதாம்
உரியதம் பலத்தி னசிக்குமப் பலந்தா
னுணவதாய் மனிதரை வளர்க்கும். (உகஅ)

அகத்திடு முணவு நீர்விராய்ப் பருவ
      மடைதலு முணவுமே லறல்கீழ்த்
தகப்பகுத் திடுமாற் பிராணன்றன் வளிநிச்
      சாரங்கோ தெனவிரண் டாகப்
பகுத்தலுஞ் சார மிதயநின் றெல்லா
      நாடியுஞ் சமானனாற் பயிலும்
உகத்தருந் தாரால்பன் னிரண்டென வெளியாஞ்
      சாரமு மெண்ணுமத் துணைத்தாம். (உகக)

இயக்கமோ ரிரண்டாய் மிடற்றினில் வழுக்காய்
      நாசியி னிளங்களிப் புனலாய்
வயக்கமாண் விழியிற் பீளையாய்ச் செவிநா
      மணியெயி றுகிர்குதங் குய்யம்
மயக்குறு மழுக்காய் மயிர்த்துளை தோறு
      முகிழ்க்கும்வே ராய்த்துரால் வழங்கும்
உயக்கிளர் சாரந் தனிற்றுவக் கதனி
      லுதிரமற் றதினிணத் துடனூன். (ருOO)

தசையிடை நரம்பு முரோமமு நரம்பி
      னுடிநா டியிற்றயங் கத்தி
அசைவறு மென்பின் மூளையு நகமு
      மூளையிற் சுக்கில மதனில்
பசையுறு கருவா மிம்முறை சாரம்
      பன்னிரண் டுறுப்பதாய்ப் பயிலும்
விரைகொள்சுக் கிலத்தொடும் புனலின்மிக் குதரம்
      விரவுறி னண்மக வாகும். (ருOக)

சொரிபுனல் வெண்ணீர் தனின்மிகிற் பெண்ணாம்,
      செம்புனல் வெண்புன னிகர்ப்பின்
அம்புவி யிழிக்கு மலியுரு வாகு
      மளிப்பவர் குணமகக் கெய்தும்
வம்பிலட் டகத்தோ டுயிர்பிதா நுகரும்
      வண்சுவை பற்றியுண் ணுழைந்து
வெம்புவெண் புனற்பட் டன்னைதன் கருவிற்
      சட்டக மாய்ப்புவி விழும். (ருOஉ)

உயிர்படு கருவோர் வைகலிற் குன்றி
யுறுமைந்திற் புற்புத மொக்கும்
பயிலிள வூனு மேழிலீ ரேழிற்
பரந்துசெம் புனறிர ளுனும்
வயமுறு பீச மையைந்திற் சிறிது
வருஞ்சிரங் களஞ்சிறு புறமே
விபன்முது கென்பென் றுரைத்திடு நான்கும்
விளங்குறு முப்பது நாளில். (௩0௩)

தாளடி நிதம்பந் தடங்கர மருங்கு
சார்தரு மிருமதி வரையில்
கோளுறு வடிவிற் சந்திகண் மூன்றிற்
கொழுவிர லுன்கிலம் மதியில்
வாளுகிர் நாசி முகங்குய்யங் கன்னம்
வாலெயிற் றாறெழுங் காறின்
நீளுறு கன்னத் துளையெழு மதியி
னிகழ்குறி விளங்குறத் தோன்றும். (௩0௪)

திங்களோ ரெட்டிற் குதமுந்தி யேனைச்
செறிதரு மங்கமா திகளும்
தங்குறும் பிராணன் முதல்வளி யைந்துந்
தகையுமுந் தியின்வழி யன்னை
நுங்குண விரதம் வயிற்றுறு மின்ப
துன்பமு மனுதியா னுகரும்
அங்கண்முன் னிகழ்ச்சி கனவெனத் தோன்ற
வளாவிய மோகம்விட் டகலும். (௩0௫)

இறப்பொடு பிறப்பிற் பன்முறை யிதுகா
றிடருழந் தனமினிப் பிறந்தாங்
கறப்பெருங் கடவுள் பூசனைப் பேற்று
லவற்றினை யறுத்துமென் றெண்ணிச்
சிறப்புற விருக்கு முயிர்கருப் பையுஞ்
செறிவழுக் குதகமு மற்றும்
உறப்பெரி தழிந்து மோகக்கான் மிளிர்ப்ப
வுணர்விழந் தரிதின்மண் சாரும். (௩0௬)

சூக்கும வுடலைப் பற்றியே யெழுந்த
 தூலதே கத்தினுண் முன்னர்
ஆக்கிய வறம்பா வங்களின் பயனை
 யவ்வினை யெனப்பின்பு பயக்கும்
நீக்கரும் வினைகள் வளாவியா னென்னுஞ்
 செருக்கினை னித்தலு மருந்திப்
போக்கொடு வரவிற் படுமுயி ரிறைவன்
 பொருவில்பா தம்புகு காறும். (௩௦எ)

மூன்றரைக் கோடி நாடியவ் வளவே
 முற்றிய மயிரெயி றெண்ணான்
கான்றகை யடியி னுகிரிரு பதுவீ
 ரியமழாக் குடற்பித்த முழக்கு
மான்றுறு மிடற்றுக் கபமுரி யுடனை
 ஞழிவண் ணிணத்தொடி யைந்நான்
சேன்றமே தைக்குத் தொடிகளோ ரைஞ்ஞூ
 றீண்டுமூன் றொடியொரு நூறே. (௩௦அ)

ஓராறுநெய்க் கோரு மிறாறுநெய்க் கோரு
 மியம்புறிற் றொடியொரு மூன்றும்
வளமலி மூளை பன்னிரு தொடியா
 மயிர்முத லனைத்தையுந் தொகுத்திட்
டளவிடி லாக்கை யாயிரந் தொடியா
 மருவருப் புறுமியக் கங்கட்
களவிலை யிந்தப் புலையுடற் பொறையைப்
 பொருளென மதிப்பரோ வறிந்தோர். (௩௦கூ)

தமனியக் கடமே யாயினும் பவ்வீத்
 தங்குறின் விழைஞரும் பற்றார்
அமிழ்தமே யானுந் துய்ப்புறிற் பவ்வீ
 யாக்குமிவ் வுடற்புக ரறிந்தும்
இமிழ்தரப் பற்று மடவருக் குரைத்து
 மென்பயன் றீர்த்தமா டிடினும்
உமிழ்முடை யாக்கை சுசியுறு திறைவ
 னுண்மைதேர்ந் துயிர்தந் திடுமே. (௩௧௦)

முப்பொரு ளியல்பு முள்ளவா றுணர்ந்து
முழுத்தபே ரறிவினுள் விழித்தோர்
இப்புவி யவர்போல் வினைபல குயிற்றி
யிருப்பினும் வினைப்பய னெய்தார்
கைப்படு மனையைப் புதல்வியைத் தழூஉங்காற்
கருத்துவேற் றுமையுங்கை வருடச்
செப்பிள முலையார் மகன்பதிக் களிக்கும்
பயத்தின்வேற் றுமையுநேர் தெரிந். (௫௧௧)

இருவகை யியக்கங் கழிப்புழி யுண்டா
மின்பமெவ் வளவையத் துணைத்தே
கருவிழிச் செவ்வாய் மகளிரைக் கலந்து
கழிப்புறு மின்பமு மதற்கே
அருவருப் பெவரு மெய்துறும் பவ்வீக்
கடர்ந்தெழும் வன்றிநாய் போலத்
தெருள்கிலா ரெல்லா மிவர்ந்திரு பயனுஞ்
சிதைத்தரும் பழிச்சுமை தரிப்பார். (௫௧௨)

உருத்திரன் மன்ற னுளி னுமையிடுஞ் சாபந் தாங்கி
மருத்ததா மரைப்பூ வாழ்க்கை வானவ னிடும்பை கூர்ந்தான்
திருத்தபு மார்பன் வேற்றுத் தேமொழி மனையை வெஃகிக்
கருத்தழி மம்மர் கூர்ந்து கலங்கஞர் பெரிதுந் துய்த்தான். ()

இந்திரன் பிறனில் காமுற் றிழிகுறி முழுதும் பெற்றான்
சந்திரன் குரவ னில்லாட் டழுவிவெந் துயரத் தாழ்ந்தான்
அந்தரத் தவரு மண்மே லவருமிவ் வாறு பட்ட
வெந்துயர்க் களவின் றுக்கை நோய்க்கும்வே றவதி யின்றே.

வலாரிதோள் வாத நோயன் வண்மதி கயநோ யாளன்
சுலாவுறும் வெப்பு நோயிற் றொடக்குண்டான் றக்க னென்பான்
உலாவுறு காலி லாத முடவனே யுரங்கொண் மந்தன்
சலோதர நோய்க்கோட் பட்டான் றண்புனற் கரையன் மாதோ

துளவினன் றலைநோ யாளன் சுடரவன் பழுதார் மெய்யன்
வளமுடி யிழந்தான் போதன் வாணிதன் னுசி தோற்றாள்
அளமர மாரன் வெந்தா னடல்வலிக் காலன் பட்டான்
உரவிக் களத்தில் யாருந் தக்கனோ டுறப்புத் தீர்ந்தார். (௫௧௬)

காண்டகு விண்டு கண்டங் கண்டமுற் றவளி வீழ்ந்தான்
மாண்டமுப் புரமே போலம் பின் மாய்ந்தன தாளி சீற
நீண்டதா ருகன்மெய் விட்டா னிகரிலாச் சூர னென்போன்
தூண்டிய நமது வேலாற் றொல்விபி னுடல நீக்கான். (௱கஎ)

மலரவன் றன்னை மாயோன் வழங்கிடப் பட்டுத் தாழ்வன்
அலரவன் மாயன் றன்னை யளித்திட வவனிற் றாழ்வன்
புலவர்க டாக்கப் பட்டுப் போர்க்கிற லவுணர் தாழ்வர்
கலதிவா லவுணர் தாக்கக் கடவுளர் தாமுந் தாழ்வர். (௱கஅ)

ஒருவன்பால் வெற்றி கொண்டோ னொருவன்பாற் றோல்வி கொள்ளும்
ஒருவன்பாற் சீர்த்தி கொண்டோ னொருவன்பா லிகழ்வந் தாட்கும்
ஒருவன்பா னட்புக் கொண்டோ னொருவன்பாற் பகைமை கொள்ளும்
ஒருவனே நட்பா ளல்லோன் பகைமையா யற்ற மன்றே. (௱ககூ)

வினைப்பலி விழியிற் றோற்றி விளங்கிய வெம்பின் வந்த
முனைகெழு வீர ரண்ட முழுவதும் பொடிக்கு மாற்றல்
வினைகழற் கணமுஞ் சூரன் வன்மையர்ப் பட்ட செல்லல்
தனைநிக ரில்லை யென்றாற் பிறர்துயர் சாற்று மாறென். (௱உ0)

எற்றைக்கு முறவா யுள்ள திருண்மல மணுகாச் சோதி
எற்றைக்கும் பகையா யுள்ள திருண்மல மதன்றன் சார்பால்
எற்றைக்கும் வினைக ளீட்டி யிருப்பது மாய மென்றால்
எற்றைக்கு மெய்ச்சீர் வாய்ந்த மாயமும் பகைமை யன்றே. ()

ஆதலாற் றேவர் தேவர்க் கருள்புரி தேவ னையம்
ஓதுறு முடலுக் கேன்ற வூழ்வினை யுடலிற் றன்றிப்
போதரா தற்றே லேனைப் புலவரைப் புவியி னோரை
மாதுயர்ப் படுத்தார் றேறல் வல்வினைக் கரிய தன்றே. (௱உஉ)

கருவினின் மழவிற் கற்குங் காலையிற் பருவ மாதில்
பெருகிய பொழுதி னோயிற் பிரிவினிற் பகையி னீட்டிப்
பொருள்வயின் வேட்ட தெய்தாப் புன்மையின் முதுமை தன்
மருவிய கிழப்பிற் சாவின் வன்றுயர் மனிதர்க் குண்டே. [னிவ்

விதித்தன வாண்டு நூறு மேவரி தாண்டு சில்ல
கதித்திடு மிளமை தின்னுங் காமநோய் சில்ல தின்னும்
உதிக்கினல் லுணர்வு மேலே யுறுபிணி நாட வொட்டா
மதித்தன ரொழுக லாறும் வழுவிக்கு மூப்பு நண்ணில். (௩௨௪)

இத்திறத் தினர்கண் மாந்த ரேனைய வுயிர்க ளெல்லாம்
தத்தமக் கனந்த கோடிப் பகைவிராய்த் தாக்கப் பட்டும்
பொத்திய பசியிற் பட்டும் பொழுதிரு துடற்றப் பட்டும்
மெத்திய துயரத் தாழ்ந்து விளிவன பல்லாற் றானும். (௩௨௫)

இருவகைத் தாகு நோயொன் றிடைவிடு மருந்தே யோமம்
உரைமனு வன்ன மாதி யுதவலித் திறனு லொன்று
பிரிவுறு முடலைக் கொண்டே பெருகிய சுற்ற மெல்லாம்
கருவிழி முத்தங் கான்று கவலையுற் றரற்ற மாதோ. (௩௨௬)

மாதரை மைந்தர் தம்மை வளநிதித் திரளை விட்டுப்
போதுமே யென்றென் றேங்கிப் புழுங்கிநெஞ் சழிவ தல்லால்
சாதலை யுறுமஞ் ஞான்றுந் தருமமொன் றாற்றா ரெந்தை
பாததா மரையை முன்னார் வறியராய்ப் பதித ராவார். (௩௨௭)

தருக்குறுஞ் செல்வ மெய்திற் றருக்கினாற் பிழைக ளெல்லாம்
பெருக்குநல் கூரி னந்தோ பிறருழை யிரந்து சேறல்
மரித்தலிற் றுயர மீண்டும் வந்தவர்க் கிரக்க மற்றுக்
கரத்தன்மற் றதனி னூங்குக் கடுந்துய ரறிவி லார்க்கே. (௩௨௮)

மன்னிய செல்வ ராகி வாழினும் வளமிக் கீண்டித்
தன்னின்மேம் பட்டார்க் கண்டு தழைத்தவர் போறல் வேட்டுப்
பின்னரு மீட்டி யீட்டிப் பேதுற லன்றிப் பெற்ற
நன்னிதி கொண்டு நீதி நடத்துத லேவர் வல்லார். (௩௨௯)

மனைக்குரி மனையா டன்னை வாய்த்தநன் மைந்தர் தம்மைக்
கனைத்தலை சுருட்டும் வேலைக் கடனிகர் செல்வந் தன்னை
எனைத்தையு மிலம்பா டென்றே யிம்மெனத் துறந்து பெம்மான்
தனைச்சர ணடைந்து ளாரே தனைநிக ரில்லாச் செல்வர். (௩௩௦)

எந்தையை விழைந்த பத்த ரிருதிறத் தோர்க ளாவர்
முந்துநூல் வழியான் மும்மைப் பொருளுணர்ந் திறைவன் பாங்கர்ச்
சிந்தையை பொருக்கி நின்றோ ரொருவர்மற் றொருவர் தேரா
தந்தில்வந் துதித்த வாறே பறிவுமிக் கன்பு செய்வோர். ()

பொருந்திய வேக தேச வுடலினைப் பொதியுந் தோறும்
வருந்திபங் கறிவு மேக தேசமாய் வசித்துக் காணும்
இருந்திட வேக தேச வுடலெழுந் தொன்றிக் காணில்
திருந்திய வறிவு மெங்குஞ் செறிந்தபூ ரணத்தி னுமே. (௩௩உ)

அறம்பா வங்கள் பெரிதாற்றி யலங்குந் துறக்க மளறெய்தித்
திறம்பா வின்பம் பெருந்துன்பத் திளைத்தோர்க் கங்கட் பயவாமைப்
புறம்பாப் நின்ற வினையெச்சம் புணரி வயல்கான் மலைவளங்கள்
பறம்பா நின்ற மண்ணுலகிற் பற்றுந் திறமும் பகர்வாமால். ()

துறக்க மாண்ட வறவோர்க டுப்பங் கறனு மண்ணுலகில்
பிறக்க மாண்ட மறையோராப் பிறந்து வளங்க ளினிதீண்டச்
சிறக்கு மொழுக்கந் தலைநின்று தேவர் பிரானை வழிபட்டாங்
குறக்கம் விழிப்பென் றிரண்டற்ற வோவா வின்பத் துறைபவார். ()

அள்ள லழுந்துப் பாதகத்தோ ரருந்த லவணற் றிடவொழிந்து
பள்ள விரிநீர்க் கடலுலகிற் பபிலுந் தருவா திகளாகி
மெள்ள வுபர்ந்து மானிடத்தின் மேவுங் காலுங் குணமுறுப்பு
நள்ளுப் வெறுக்கை பவைபின்றி நவையே யுழப்பர் மாதவனே.

பரனைக் குருவை யவமதித்தோர் பல்விக் கிருமி யுருக்கொள்வர்
ஒருவற் கரிப முயலகனோ யுழப்ப ரவரை யிழித்துரைத்தோர்
குரவன் பணியை பன்பின்றிக் குயின்றோர் மந்த ராய்க்கவர்வர்
குரவன் பணிசெய் குநர்க்கலைப்போர் சோம்பியுருவாய்ப்பகைக்கழிவார்.

சினந்தகுர வற்சினந்தோன் சிரநோய
னந்தணனைச் செகுத்த பாவி
இனைந்தழியுங் கயநோய னரியலார்ந்
தவன்பழுதா ரெயிற்றன் குநகி

தனங்களவிற் கவர்ந்தவனு ரியன்மனையைத்
தழுவினேன் குட்ட நோயன்
மனங்களிப்பத் தெய்வதிர வியங்கவர்ந்தோ
னச்சரவ வடிவ னவன். (௩௩எ)

மாயனையெள் ளினன்கோம்பி யறமறந்தான்
பூத்தமட மாதொ டார்வம்
நேயமொடு முரைபகர்ந்தா னைப்புலைய
னுருக்கொள்வர் நேர்ந்த செம்பொன்
தூயவர்க்குக் கொடானீகை பகர்ந்துதவான்
வலையணிவர் சூலின் மாய்வர்
மேயவிள மையின்மாய்வர் காளையிற்பல்
விழைவுடற்ற விளிந்து போவர். (௩௩அ)

பொழிறடிந்தோர் தடந்தூர்த்தோர் புலானுகர்ந்தோ
ருறுப்பழுகும் புரைநோ யாளர்
கழிசிறப்பி னவகையா கத்தொன்று
முளுற்றூர்கற் புடையா ளுள்ளம்
அழியவரை வின்மகளிர்ப் புணர்வாருந்
தெய்வமெனு மன்பி லில்லைத்
தழியினருங் கேழலொரு குடிப்பிறந்தாட்
டழீஇயினர்புண் டலைநா யென்ப. (௩௩௯)

தருமம்வரல் கருதாது பொருண்மதித்துப்
பிறரறச்சா லைகள்காப் போரும்
திரிதருமிம் மைப்பயனை மதித்திறையா
லயப்பூசை செய்வித் தோரும்
பருவருநா யொடும்புலைய வுடலெடுப்பர்
தமக்கன்றிப் பரர்க்கு நல்கும்
குருபரனைப் பழித்தோரும் பங்குகுரு
டாவர்செவி டாவர் கேட்டோர். (௩௪0)

ஆரியனை யெள்ளியனெள வெண்ணினவ
னற்றவிழிக் கிருமி யாவன்
சேருநர வருளினிற்புன் னுறுகுறிய
முளனெண்மை செப்பி னேன்கை

திருமுறுப் பிலியாவன் சிவனேவற்
றேவர்களைப் பூசை செய்யான்
வாரமறு மலியாவ னொக்கறழான்
வறங்கூர்ந்து கண்ணோ யாள்வன். (௩௪௧)

அருந்தவரைத் தானுண்ட பின்னூட்டி
னோனெஞ்சி னடர்வெந் நோயன்
விருந்தினரைப் புறந்தரான் கபோலத்தின்
வெய்துயிர்க்கு நோய னுண்டி
கரந்துநுகர்ந் தானுதரக் கனன்மந்த
னடுப்பிழைத்துக் கரந்தான் வாயின்
அரந்தைபடு புண்ணுடையன் கற்புடையா
ளைவெறுத்தா னரலைக் கண்டன். (௩௪௨)

நோயலைப்பத் தனையடைந்த பெரியோரைப்
புறந்தரா னொய்மைச் சுற்றம்
தாயுயிர்த்தான் றுடிவருத்தான் மையரிவரைத்
தாங்காதான் றசையூன் கோடற்
காயபெருஞ் சூழ்ச்சியினான் கள்வனவன்
றனக்கியைந்தா னனைவர் தாமும்
மேயவிழி நோயினரா யடித்துணையில்
விண்ணெனும்புண் ணுடைய ராவர். (௩௪௩)

திம்புனற்பந் தரைச்சிதைத்தா னுதரநீர்க்
கோவையனான் செகுத்தான் றேற்றம்
அம்பொழுதே விழியிலா னன்வருந்தி
னான்கோண னாசி யாவன்
ஒம்பலுறு மூனாதி யூணுகர்ந்தா
னுறுகண்ட மாலி யாவன்
தேம்புகலாம் விளைத்திடுவா னழுகல்வா
யினன்புலையன் சினர்க் கொண்டான். (௩௪௪)

வெள்ளி பட்டிவை கள்ளினேன்
குட்டநோய் விரவினன் சாந்தாற்றி
கொள்ளு மேழைவா மனன்பெரு
மன்சிகன் கோமான் பா பினைவிற்போன்

எள்ளும் வேட்டுவ னியஞ்சா
　　மரைமுதல் விலைசெய்தா னிருங்கானம்
நள்ளு மாசுணங் கூலிநல்
　　காதவன் பிறர்பணி நயப்போனும். (௩௪௫)

கற்புளார் செயலை யிழித்தவன் காக்கைக்
　　கண்ணன்வா னவர்சிவ யோகர்க்
கற்பிலார் கோடும் வாயின ரீவார்க்
　　கரும்பழு துரைப்பவர் புழுக்கள்
பற்படு நோயர் சமயமாய்த் தவர்பா
　　தகர்த்தெறுங் கொலைவிலக் கினர்கள்
பொற்பறக் கோடும் வழக்குரைத் தோரும்
　　பொருஞ்சல வாதரா யிழிவார். (௩௪௬)

எளியரை வதைத்தான் கால்கர மில்லா
　　னெனைத்துமுட் கரவிலா வடியார்
உளைதர வொறுத்தான் கால்கரந் தளர
　　வுடலுறு குட்டநோ யாளன்
அளியுறு மனையோ டலதுகூ தாதி
　　யயன்மட மாதர்வே சையரில்
களிதர முயன்றுன் மெய்ம்மயி ரில்லான்
　　கழிமிடி யுற்றிரந் தழிவான். (௩௪௭)

கொண்டநோன் பிழந்தா னுறையுளை யிழப்பான்
　　குறுகினோர் மாலையம் பொழுது
விண்டிட விடநல் கான்மனை யவளை
　　விடுத்துள மழுங்குவன் பெரியோர்க்
கண்டெழுந் தெதிரான் பொருளினை யிழப்ப
　　னிருமுது குரவர்பாற் கருத்துள்
மண்டுமன் பில்லான் வறியனு யொன்றும்
　　வந்துகை கூடிடா தலைவன். (௩௪௮)

வேதநுண் பொருளை யிழித்தவன் வேடன்
　　வேதநூ லிழந்தவன் புலையன்
வேதமெய் யினரை யிழித்தவன் மந்தன்
　　வேதியர் பொருள்கொண்டோன் வீட்டில்

வேதநல் வழிவிட் டிச்சையா றெல்லாம்
விளைத்தவ னுருவினு மனத்தும்
வேதனை யென்றுந் தனைப்புறின் முழுதும்
விதப்புறி னும்பர்நா ளுலக்கும். (௩௪௯)

பற்பல வதிபா தகமிழைத் தோர்பவ்
வீப்புழுப் பற்பல்கா லாவர்
பற்பல மாபா தகம்புரிந் தோர்கள்
பற்பல்காற் பன்றிமெய் யெடுப்பார்
பற்பல மாபா தகக்கினங் குயின்றோர்
பற்பல்கா ழுயுட றரிப்பார்
பற்பல வுபபா தகம்விளைத் தோர்கள்
பற்பல்கா விழிஞரா யுதிப்பார். (௩௫௦)

ஒங்குபா தகமூன் றவற்றின மூன்றென்
றுரைத்தமூ விருதிறத் தொன்று
தாங்குமுன னுடலிற் புரிந்தவ னதுவே
சார்ந்தமற் றுடலினும் புரிவான்
தீங்கிது கழுவாய் நான்முறை யாற்றிற்
றீருந்தி ராதுஞற் றுனேல்
வீங்கிய செல்ல னரகுழந் துரைத்த
வீறிலாப் பவமெடுத் துழல்வான். (௩௫௧)

புண்ணியம் பாவ மிதுவிது வென்றும்
புரிந்தவர்க் கிப்பய னென்றும்
வண்மையி னிதுகா றும்பகுத் துரைத்தாப்
வார்சடைக் கடவுள்பூ சனையால்
நண்ணிய ஞானத் திரண்டையு மறுத்து
நரகுமண் டுறக்கமூ விடத்தும்
அண்முறு தைந்து மலங்களுந் தமிய
வமர்சிவ யோகமற் றருள்வாம். (௩௫௨)

மேவரு ஞான மிரண்டவற் றென்று
விமலனர் பாததா மரையே
ஒவறு மன்பி னுணர்திரு வளிக்கு
மொப்பிலா வுயர்கலை ஞானம்

தாவரும் பவத்தை வேரொடுங் களையுந்
 தக்கமெய்ஞ் ஞானமொன் றிவற்றால்
சாவதும் பிறப்புந் தணப்புறச் சிவத்தைச்
 சார்ந்தது வாய்நிற்றல் யோகம். (௩௩௩)

இரண்டறப் பண்டே கலந்திடு மனாதி
 முத்தனா லிருண்மல மாயை
திரண்டவன் கருமந் தீர்தர வவனைத்
 தெரிசித்துத் தன்னையுங் கண்டு
முரண்டகு முலகிற் றுயின்றல குறங்கு
 முழுத்தவப் பொருள்வயின் விழித்தோன்
அரண்டக வாண்ட வமலனே ஞேய
 மாகிய வருஞ்சிவ யோகி. (௩௩௪)

காட்சியே கருத லுரையளவையினாற்
 காணுறு மெவ்வகைப் பொருளும்
மாட்சியி னையந் திரிபறத் தெரித்து
 மயங்குயிர்க் கறிவினை யாக்கும்
ஆட்சியி னமைந்தோ னாதியே முத்த
 னரும்பொருள் விளக்குமவ் வுரையும்
மீட்சியில் கருணை யுடையவவ் வாத்தன்
 விதித்தருள் வேதமா கமமே. (௩௩௫)

பரமதக் கடலுட் டுளைகுநர் தாமும்
 பைப்பய வுயர்ந்துமே லில்லா
வரமலி சைவ மருவுவ ரிதன்கண்
 மரபினா லறமுத லாற்றி
விரவுவ ரிறைவன் பாததா மரையை
 மேவருஞ் சைவமே சார்ந்தும்
உரமறு புறனா லொழுகுந ரமிழ்த
 மொரீஇவிடம் பருகுநர் புரைவார். (௩௩௬)

பரிதியின் மதியின் வேறுபல் பொருளிற்
 பயின்றிருள் பாற்றியொள் ளொளியைத்
தருவதோ ரழலே யதுவென வயனா
 தியருளைத் தவிர்ந்துதன் றொழிலைப்

பொருவரு மிறையே புரியுமீ துணரார்
புகர்படு மொரோவொரு நூல்கொண்
டொருபர மயனை மாயனை மற்றை
யும்பரை யுயிரினைக் கிளப்பார். (௬௫௭)

விரவிய மாயா வுருவினைக் கடந்து
விளங்குமா யாவுரு வுடையோன்
பரசிவன் மாயா வுருவினை யுடையோர்
பரமல ருயிரெனப் படுவார்
புரவியன் மாயா வுருவுறு தொழிபிற்
போக்குயிர்க் கறிவுற லின்றும்
வரமரு ளரனுன் மற்றிரு வர்களும்
வயங்குமுத் தொழிலினைப் படுவார். (௬௫௮)

அனாதியே யமலன் சச்சிதா னந்த
னரன்பதி யனாதியே மலத்தில்
தனாதியன் மறைய விரவிய தான்மாச்
சாற்றிய மலத்தொடு மாயை
மனாதிநின் றுயிர்க்குங் கருமமு மனாதி
மாயையுங் கருமமு மானால்
பினாதியிற் பந்தம் பந்தமோ ரிரண்டும்
பேர்க்குவன் பதியெனப் படுவான். (௬௫௯)

செம்புதன் களிம்பு பாற்றறி யாது
களிம்புதான் றீர்வது மில்லை
பைம்பொனாக் குவதோர் மருந்துமம் மருந்தின்
பாங்கறி புலவனு முளரால்
வெம்பிய மலத்தை யுயிர்விட வறியா
விடுவது மலந்தனக் கில்லை
நம்பிய மாயை யுருவினைக் கொடுத்தே
நாயகன் புகர்மலங் கழிக்கும். (௬௬௦)

விளக்கது தானே தோன்றுத லில்லை
விழிவிளக் காக்குமா றறியா
துலக்கிரு ளிரிய விளக்கினை பொருளன்
றேற்றியங் களித்தென வாக்கை

அளக்கரும் பரம னளித்தலும் விளக்கி
னலர்விழி பொருளினுற் றுங்குக்
களக்குறும் வினையிற் கதித்துட லீட்டிக்
கறங்கெனச் சுழல்வன வுயிரே. (௬௩௧)

உடலினைக் கரணந் தன்னைப் பொறியினை யுயிரென் பாரவ்
வுடல்பொறி கரண மெல்லா முடைப்பொரு ளுயிரென் றோர்
சடமுடல் கரண மாவி சார்ந்தலா லியங்கா வற்றே
மடனுயிர் தானும் வள்ள றனையன்றி யியக்க மின்றே. (௬௩௨)

தெருளுயி ரணுவே யென்பர் தேகத்தி னொருபா லென்பர்
உருவினின் முழுது மென்ப ரோங்குபூ ரணமே யென்பர்
பெருமுறை யுடன்முற் றோர்ந்து பின்னத்திற் பின்ன மின்றிப்
பொருடொறும் பற்றி நீங்குந் தன்மையிற் புலன்கொ ளாதார்.

நிறைசிவத் தடக்கஞ் சத்தி நிருமலிக் கடக்க மான்மா
மறைமல மவற்ற டக்க மன்னிய வவற்றின் சத்தி
அறையுயிர்ச் சத்தி தன்பா லடக்கமே மாயை மாயை
பொறையுயிர் காரி யங்க ளதனிடை யடக்கம் பூணும். (௬௩௪)

வியாபக வியாத்தி யான்மா வினின்விளங் கமலன் சத்தி
வியாப்பிய வியாத்தி யான்ம சத்திபின் விரவு மாயை
வியாபக வியாப்பி யங்க ளின்றியே ரமத்தின் மேவும்
வியாத்தியே யுயிரு மொன்றாய் விரவிநண் மலமு மாதோ. ()

வியாபக மலமான் மாவுக் கென்றிடின் விடு சேரா
வியாப்பிய மலமான் மாவுக் கென்றிடின் விரவா பந்தம்
வியாபக வியாப்பி யங்க ளின்றியே சமத்தின் மேவு
வியாத்தியே நீக்க நீங்கி விமலனி லடங்கு மாற்றால். (௬௩௫)

நீக்கற விராவி நின்ற நிமலனு ளிருக்குங் காலும்
தாக்கிய மலமெல் வாறு தணக்குமொன் றையங் கொள்ளல்
பூக்களு றருவி னீரம் புலர்பரு வத்துண் மேய
தீக்கடை பலவு லோங்கிச் செறிந்தெலாந் தானே யாகும். ()

கதிரவ னெழுத லோடுங் கனலிரு ளென்ன மாயும்
முதிர்மலம் விளக்கி னக்கை முகந்ததன் வினைபோங் காறும்
வதிட்டம்வாள் விழிப்ப னவி வாங்கிய வருளி னின்றும்
பதிவயிற் பண்டே நின்ற பான்மையி னுணர்ந்தே நிற்கும். ()

நண்ணியன் சத்திக் கண்ணா னண்ணிய வுயிர்க்குச் சத்தி
நண்ணிய துயிர்தன் சத்திக் கதுவுநண் ணியது நோக்குத்
திண்ணிய விந்த நோயைத் திமருந் துடலே தீர்ப்பான்
அண்ணலே பவநோ யாள னலன்மருந் தவன்வே றில்லை. ()

உருத்திரன் சத்து வத்தி னிராசதத் துவனா லூர்தி
உருத்தமோ குணத்தின் வேதன் றனையுயிர்த் துவரா லாக்கி
இருத்தியாய்த் தவரோ டெல்லா மிருக்குமவ் விறைமை யுந்தக்
கருத்தரு ளொருவ னாகக் கருதுறிற் கழுவா யின்றே. (௧௭௦)

பருவமிக் குடையோ ரெல்லாம் பண்டைவல் வினைப்பே றோடும்
இருண்மல மாதி மூன்று மிரிதர வீண்டே முத்தி
மருவுவர் பருவத் தாழ்வான் மலரபு கலக்க மாட்டா
தொருவிலன் புறுற்றோர் சார்ந்துவ புவன நண்ணி. (௧௭௧)

அளப்பரும் போகந் துய்த்திட் டகிலமு மொடுங்கும் போது
வளப்படு மிறைவன் பாத மருவுவர் சில்லோர் சில்லோர்
திளைப்புறு திதியா தாரஞ் சேர்ந்துவீ டுறுவர் சேர்ந்த
தளைப்புறு திதிவிழ் காலைச் சிவத்தினைச் சார்வர் சில்லோர். ()

படைப்புறும் போது சில்லோர் படைப்பவ ராவர் சில்லோர்
விடைப்புறு பாச நீங்கிச் சிவத்தினை விரவு வார்கள்
உடைப்பெருஞ் செல்வ மான போகமுந் துறுதல் வல்லார்
கடைப்பிடித் தொழுகு பற்றைக் கருமமே [illegible]

செய்பவன் கருமஞ் சேரும் பயனுறு மொருநிப்பா [illegible]
நெறித்திய வளத்த னாகிப் பருண்மல [illegible]
பொப்பறு புலனை வென்று பொருந்துறு [illegible]
ஒப்படு செல்வி பெண்ணாக் காமமன் போகி [illegible] (௧௭௩)

விலங்கு வாளர வாதியா னச்சமே வாமை
அலங்கு பூந்தரு நிரந்தழ கார்ந்துராய் மாந்தர்
குலங்க ளண்முறு விடத்தினிற் கொழுஞ்சுட ருறுத்தி
இலங்க வாக்கிய குகையிருந் தியோகுசெய் யிடமாம். ()

பிணியி னாகத் தாதர விலார்பொருள் பெட்கும்
தணிவி னெஞ்சினர் சால்வுங் கருமஞ்செய் தக்கோர்
பணிக ளாரியற் குனுற்றுநர் பசிப்பிணி மிக்கோர்
திணிகொ ளித்தகை யார்க்கிந்த யோகஞ்சேட் படுமே.

உச்சிப் பின்னொரு கால்வறி தூனுண்டு பானெய்
நச்சு நல்லுண விழித்தகு மூன்றொடு நயவா
திச்சை தோன்றுறி னஞ்சியங் கடக்குமித் தகையில்
பொச்ச மில்லவர்க் கன்மையிற் புகுதரு மதுவே. (௱௭௭)

பதும மாதிய வாதனத் தொன்றுறப் பயின்று
விதுவி ராஞ்சடை விமலனை விமலையை விமலம்
கதுவு மாரியன் றனைவழி பட்டனர் காண்பார்
புதுமை தாய்ப்பயில் வான்புகு வாநுப போகம். (௱௭௮)

குறங்கி னிற்கரந் திரியக்காய்க் குலாவமுன் மார்பம்
பிறங்க மேற்கள நிமிரநா சியின்விழி பிணைய
உறந்த பன்னிரை நடுவணு வோட்டற நிற்பச்
சிறந்தி ரேசக பூரக மறச்சிலை யொத்து. (௱௭௯)

மன்னு நாயக னுருவினை மனநிலை யடங்க
முன்ன ரார்தர நினைந்துபின் முயங்குரு வறுதி
நன்ன ராரிய னவில்வழிப் பெற்றதி னலப்பார்
அன்ன வாய்மைநங் குறினுரு மடுத்துபிட் டடுப்பார். ()

இதய நாண்மல ரிடத்தினிற் பெருவிர லளவில்
வதியு நாதனை யோகினில் வழிபடு வார்க்குப்
புதிய போகமெ லாமுறும் புகரொன்று மடாது
கதிய யோகத்தி னஞ்சமு மாறனை காண்டி. (௱௮௧)

திருத்தகு பிராண யாமமே பிரத்தி
யாகாரந் தாரணை தியானம்
உரைத்தமந் திரமே சமாதியவ் வாறு
மூன்றிநா சியின்வல மிடத்தான்
மருத்துமிழ்ந் திடப்பான் மறித்துளே வலத்தால்
வாங்கியவ் விரண்டையுஞ் சிறைத்து
விருத்தமொன் றின்றிக் கும்பித்தல் பிராண
யாமமென் றுரைப்பர்மே தக்கோர். (௩௮௨)

இத்துமுறை பிறழின் வருந்தமிக் கடுக்கு
மெய்திய வருத்தந்தீர் பாக்குக்
கதுவிய வாதப் பிணிக்கழ றன்னைக்
கனற்பிணிக் கறலினை யறலின்
முதிர்பிணிக் கனலை யுடலிடைத் தியான
முற்றுறப் புரிவது செய்வர்
பொதிபசி புனலின் வேட்கையுந் தணிப்பர்
பொழிதரு மமிழ்தபா வனையால். (௩௮௩)

முள்ளெயிற் றரவ மாதிய விடங்கண்
முகப்பினு முடலெலா மமிழ்த
வெள்ளமிக் கொழுக்கி நனைத்திடின் விள்ளும்
விடைப்புறு வளியினை வென்றோர்க்
குள்ளமுந் தூய்தாய்ப் பொறிசளு மடங்கு
முருவினிற் பிணியின்மை யாதி
நள்ளுறும் பவ்வீ முதலிய முன்போ
னண்ணுறு நொய்தெனக் கழியும். (௩௮௪)

மலர்க்கரத் தீரெண் முறைமுழந் தாளை
வலம்புரிந் திடுவதொன் றாக
நலத்தகு நாற்பத் தெட்டுமாத் திரைக
ணயப்புறு முதலது நான்கென்
றிலக்கமுற் றிடுத லிடைகடை யீரா
றெய்துத லின்னவல் லுநர்க்குத்
துலக்குறு நெஞ்ரத் தவர்க்குமாத் திரைகள்
சொல்லுறிற் கைநொடி யளவே. (௩௮௫)

பிரத்தியா கார மனம்பொறி வழியிற்
பெயர்தரா தசைவற நிறுத்தல்
உரத்தொடு மிதயத் துறுத்திய பொருளி
னுய்த்தது நிறுத்தரு ரணையல்
வரத்தொடை யிறையை யிடைவிடா தறிவி
னறிவது தியானமந் திரமுன்
உரைத்தனஞ் சமாதி யுருவிறந் துண்மைப்
பொருளினோ டிரண்டறக் கலத்தல். (௫அ௬)

வளிநடு நாடி யியங்குறிற் சமாதி
வாய்க்குமாற் கிளந்திடு முறையே
தெளிதரு மாறு மொன்றினென் றுயருஞ்
சிறப்புறு மிந்தயோ கத்தில்
களிதரு முளத்தர் கணிப்பறு மறையா
திகளெல்லாங் கரையவும் வல்லார்
ஒளிதரு மிருநாற் சித்தியு மவர்க்கே
யுள்ளங்கை நெல்லியங் கனியே. (௫அ௭)

அணுவினு நுழைநுண் ணுருக்கொள லாழ்ந்த
வளற்றிடை யஃதொட்டா தியங்கல்
மணிநெடு வரையிற் பெருத்தல்வேட் டனவெவ்
வளங்களுஞ் செறிதலா யிரவர்
திணிமுலை திளைத்தல் பெருவலி யினருஞ்
சென்றடி பேணல்யா வர்களும்
தணிவற விழைதல் வலியருந் தடாமை
சாற்றிய விவைகளெண் சித்தி. (௫அ௮)

மறுமையி லிறைவ னுலகினி லவன்றன்
மாணுரு வெடுத்தமர்ந் திருப்பர்
கொறுகொறுத் துழலு மலக்குறும் பணுக்குங்
கோணைமெய்ஞ் ஞானமாம் வெறுக்கை
பெறுவதற் கடுத்த நிமித்தமீ தல்லாற்
பேருல கத்தில்வே றில்லை
உறுதவ முறையி னுறழ்ந்தவர் கழுவா
யுஞற்றுமத் திறமினி யுரைப்பாம். (௫அ௯)

வினைபிரண்டா மகாமமொடு காமமென வகாமம்
விமலனுரை துனிபாத தைவிகற்பே ரார்வம்
தினையவற் வழிமோகம் பொச்சாப்புக் கள்வர்
தளக்கமரைபர் பயமுதலா னிழுக்குறுதல் காமம்
இனைதல்வ ணமிகின்று மென்றவையொன் றின்றி
யடற்றுதலாங் கழுவாயங் ககாமவினைக் ககற்கு
கனிவெருவி னிருதுளிகம் புரிதன்மனை போரி
னொற்றிகபிட் டிகளிரட்டி பவுதிகன்மற் றைபர்க்கில் ( )

பொருவிலிவைப் பிரமமுகூர்த் தத்தெணு னிரட்டி
பூணவிரு நூறுமூ லம்புகற னீறு
தரிபாது புறப்போந்தான் பசித்தன்று னைந்துந்
தான்பருகிக் கோரமிரு நூறுபசுப் பார்ப்பார்
பரிதிமுத லிரண்டு பக்கந் தனிற்பார்க்கி னாறு
பரன்மூன்றின் முதனிலத்திற் கழிப்புறின்மா திரங்கள்
ஒருவிறு றறைதல்பிர மப்பசித்து நன்காட்
டிபர்டிக்க னோரைந்து றிசான முரைத்தல். (௫௯௩)

இரண்டு பக்க முதலான வழுக்காடை யெப்தி
னெரிபுறுதி கோசலமன் னைத்தொலிந்திட் டினைத்தல்
திரண்டபதி னைநுமனு முக்சரனை யாளி
செப்பலழ னீராடி ஞெயிலியு மாடின்
அரண்டதுமப் பனுநாறுந் சாதமிரு நூறு
மறைதனுற் றெட்டிணைவின் றகோரமுடை யின்றி
வரண்டுதிரைப் புனலாமற் பகிதனைப்பார்த் திடினும்
வழுந்தகநாற் றெட்டிற்றக் தறல்படிந்தும் வழங்கல். ( )

ஒருமொராம தெருவினிறன் முமடொன்றில் வழுக்குள்
டோரைப்ப திடையறின்விற் கடைமுப்ப திடைபோ
தெருவிலங்கி னப்பாலின் னெருபதிற்றொன் றேனைத்
தெருக்கணுர்ந்த முப்பதுதன் டலயக்துக் குண்டால்
அருமறையா திசடொங்க வடலெடிக்கு முன்ன
நந்தனார்முன் னைலார்க்குப் பிறப்பிறப்பின் வழுநாட்
ஒருபதுபன் னிரண்டுபதி னறுபதி னைந்தா
மொழுக்கமிலார் நக்கிரக்கு முப்பதிற்று நாளே. (௫௯௫)

புதல்வியுடன் பிறந்தாடா யுடன்பிறந்தான் முதலோர்
பொன்றின்முந்நா ளொழிந்தோர்க்குப் புனலாட லிறை[வன்]
பதம்விரவு ஞானியர்க்கின் றுலகதரு மணியிற்
பரவுசிவ தருமணியிற் பயின்றவர்க்கு முந்நாள்
அதனுடையார்க் குரியகணி கையர்தமக்குப் பதினைந்
தாகுமருச் சனைபாதி பிறர்தம்மான் முடித்தல்
மதியமையா தெனிலீர வுடைதரித்துப் புரிதன்
மகவிழந்தார் பசித்தன்று ணைந்துண்டல் வருநாள். ()

கணவனிறிற் றலைமழித்துச் சாந்திரா யணமுன்
கடுவிரத முஞற்றியபின் னுடலியங்கச் சிறிதூண்
உணன்மகளி ரறிவுண்டேற் குருவருளான் முக்க
ணொருவனடிப் பூசைமுறை யுஞற்றியிடன் மரபாம்
மணமகன்றன் பணிபன்றிப் பிறைபடிப்பூ சனையும்
வாஞ்சிப்பி னவனருள்பெற் றிப்பற்றன்மதி தொறும்பூப்
பணிவியமுந் நாளுமருச் சனைபிறரா லாற்றி
யறலாடிக் கல்வியமுண் டருச்சித்தல் வழிநாள். (௩௫)

வைகறையா மத்திருது நிகழினுமந் நாட்கு
வருமைந்தா நாண்மறையோ ரேனையர்நான் காதி
நைகரமில் கிழத்திமுலை புணர்தல்விர தத்தோ
ஞன்மறையோ னெனிலைந்தா நாளினுங்கூ டாது
பொய்கழிபா குதிபுரிதன் மூன்றுறெட் டிராறு
புணர்பதினொன் கிரண்டுவா மதியாதி வரினும்
கைகலவல் யாவர்களும் விலக்கானா ளாகிற்
கலவாமேலுற் கருவொன்று சிதைத்தநரி குறுவான். ()

பிரணவமோ ரயுதம்விலக் கியநாளிற் புணரிற்
பிரணவமில் லார்மூலம் புகறல்பகற் புணர்ச்சி
விரவினுமற் றும்பகலி னுறங்கலரி வையர்தம்
விழ்புணர்ச்சி கேட்டல்பசுப் புணர்ச்சிமுத னோக்கல்
பரவிவற்றி னகோரநாற் றெட்டாகும் பிறனில்
பரத்தையர்தோள் விடலியர்தோள் வீழ்ந்துபரி சித்தான்
கரிசறநூற் றைம்பதினா யிரமவற்றி னிரட்டி
கன்னிகைமென் முலைத்தடத்துக் கலந்துவிடிற் கணித்தல்.

இனங்களின மல்லாரை யிர்வையிற்பார்த் தாறு
றெழிற்துரவன் மனைவியைப்பார்த் தான்றாக நாறு
வணங்கிடையைக் கனவின்முயக் குறின்விரதி முழுகி
மாற்றியுண வொருநாளுத் திரகினைந்து கனவின்
அணங்கறநா னூறிரவி னினைந்துவெண்ணீ றிறக்கி
னைம்பதிற்று நாற்றிவா மந்தாழ்ந்தோர்ப் புணரின்
ணங்கவினை படுதம்விழை வுறினூலான் விரத
மொழித்தவரைத் தணதலிலாற் கொழிவிலா ரெழுவில்.

விழ்ந்துபவு திகன்பிறனில் பரிசிக்கிற் பசித்து
விளம்பல்பிர ணவமிலக்கம் புணரிலொழி வில்லை
தாழ்ந்தபுலை மனைபுகின்மண் கலமோப்பித் தூய்மை
சமைத்தைபா பிரம்புருடஞ் சாற்றல்கிருச் சிரத்தோ
டாழ்ந்தவர்கை யூணொருநா ளுணிற்கோர மயுத
மறைந்தமலற் கைந்தாட்டித் தத்தகிருச் சிரத்தின்
வாழ்ந்திடுக வறிந்தேலங் கிருச்சிரத்தி னயுதம்
வாமமிரு நாண்முந்நாட் கேற்றுகமே லொழிவில். ()

இழிகுலவன் னைத்திமுத லோர்புகினுஞ் சுத்தி
பெற்றிமுந்நா ளயுதவைபா பிரமிபம்ப லவர்கைக்
கழுமுணவோர் காணுகிற் பகினைபா பிரநா
டாமுன்று புகன்றினைந் துண்டறு ளிரண்டேல்
விழைவினிரு துணிதமறிந் தேலொருநாட் கிரட்டி
மிசைந்ததுபன் னொகிற் சாந்திரா பணத்தைக்
கெழுமன்மற்றை நவையுணவிற் கிளப்பினுமெந் நைக்குக்
கெல்வியங்கொண் டாட்டிநிசி புண்ணிவின்வினை கெடுமே. ()

வாரு பொருவலக்கை நீர்மிகமுன் பக்கப்
வாய்படிந்துப் பின்பக்க மம்முறைப்பிற் கழிக்கப்
பொப்காழவு சாந்திரா யணம்பகர் யாதும்
புசியாது மன்னிருநாள் போக்கினது பாகம்
பெய்தலவும் பிராசாபத்தி யப்பகன்மூன் றிடையே
விரவுபொல்லோர் நாள்விடித்துண் டிரவுமல்லா துண்டேல்
பெய்கனனீர் பானெய்ப்பகன் மும்மூன் றுண்டியாதும்
போனாமை முப்பகறுன் றக்கிருச் சிரமே. (௩௨)

சற்றுருளி னுபிரம்பின் னுஞ்சற்றே லிரட்டி
சாலவுரு ளினுமுழந்தா ளுயர்வினு தாரம்
பெற்றுகினு மயுதமா தாரமின்றி விழினும்
பேழ்வாய்நீர் தெறிப்பினுமீ ராயுதமூன் றயுதம்
உற்றிடினே கோழைநியு தந்தாழ்ந்த புனலி
னுறினுநிரு மாலியநீர்த் தாழினுநன் றுரைக்சப்
பற்றியா ளுயர்வினிருந் தாக்கிலிங்கம் விள்ளிற்
பக்கொழிபிற் பீடமிவற் றிற்குவிதி யின்றே. (௪௧0)

குருநீழ லடியர்நிழல் கடந்திடின் முந்நூறு
கோமறையோர் விளக்கினிழல் கடக்கினைந் நூறல்
இருநாழி யரிசிபிழி வறுகுறுணி யுயர்வெம்
மிறைவனிவே தனத்துக்குக் கிருமிமயிர் விரவின்
மருவாதேன் றொருநவனிவே திக்கினைந் நூறு
மறையோர்முன் னல்வர்வளர் தீக்கையிலா ரிலிங்கத்
திருமேனி தொடிற்பூசை சிறப்பித்து முறையாற்
செப்பல்சத மிருசதமுச் சதநான்கு சதமே. (௪௧௧)

வாமசம யத்தோர்கள் வனசரரா தியர்கை
மருவினயு தங்காக நாய்தொடின்மூ வயுதம்
தோமுறுநாய்க் கடுவான்பார்த் திடினயுத மைந்து
தொடினியுதங் கிளந்துபூ சனைசிறப்பச் செய்க
ஆமிறைவற் கறைந்தவிதிப் பாதிசெப மாலை
யருநூலா திகட்கசனிற் பாதிகண்டைக் காகும்
காமரருக் கிபம்வீழி னுருளினுருச் சிதையிற்
கசிந்திருநூ றைஞ்ஞூ றிரமுறையே கணித்தல். (௪௧௨)

ஆட்டுகல சந்தவறிக் திருமுடிதின் புடினீ
ராயுதமெணல் சிவலிங்க ஞானமுரு விற்போர்க்
கீட்டுகழு வாயில்லை யுணற்கிறைவன் பூசை
யியற்றினெவ ரேனும்பா தகரவரிற் புகுந்தால்
நீட்டுகரம் பட்டகல னொழிக்கவுமை பைங்கை
நின்மலனு தியர்பூசை யியற்றினுநற் பயனை
வீட்டினரே யவரொடுஞ்சாக் கியராதி யரொடு
மேவற்க மேவுறினீ றணிந்துசிவம் விளம்பல். (௪௧௩)

கண்ணுதலா லபத்தேது கவரினுமுன் னடுங்கிக்
கவர்ந்தபொரு ளாற்றியற்றேலைந்து நல்கிப்
பண்ணிடுக சாந்திரா யணங்குரவன் பார்ப்பார்
பண்ணியத்தே தெடுப்பினுமம் முறையுதவி நியுதம்
எண்ணிடுக விணங்கினவ னதன்பாத மிவனை
பிணங்கினவ னிதன்பாதி யிந்துமனுக் கணித்தல்
அண்ணாலுநப் பதிட்டைசெய்ற் குருப்பசித்திர் நியுத
மைந்திலக்க நாலறிபான் றீக்கைசெய் னறைக. (௪௧௪)

போதகனைச் சோதகனை முத்திதனைக் கடுஞ்சொற்
புகலினோ ரிலக்கமதிற் பாதியதிற் பாதி
ததியடி தாழ்ந்திரத்தல் கையவர்மேற் றாக்கி
னுரைத்தலா றிலக்கமா யுதத்தெறிபி னிரட்டி
திதிலிபூ சனைசாந்தி ராயணமுஞ் செய்து
தீர்வினடி யடைந்துபொருண் முழுதுமளித் திரந்து
காதலினன் னவர்கருணைக் கிலக்கமுற லறிவிற்
கலந்தவரைப் பிழைத்திடினு மிம்முறைகைப் பிடித்தல். ()

பாறப்ர்நெப் பழம்விடைநீ ராட்டிநறுங் குவளை
பல்வணிந்து சுவைபாலும் பழுத்தநா லுண்டி
கூறியணுக் கொடுத்தானெப் விளக்கிட்டா குதிதிக்
கூர்த்திரண்டா பிரஞ்செபம்பத் திற்கொன்று குதியுட்
விறுபெறப் புரிந்துநசி யுண்டுநிலத் துறங்கி
விளம்பிவா யணைவிழைச்சு விடுத்துடனெப் பூசா
தேறுபர்த்தாற் காட்டிபானைந்துநித்தம் பருகி
னிறுங்குரவற் பிழைத்தபிழை யடிபரரு ளினும்போம். ()

மறையவனைச் செகுத்தானை யிரப்பாசவி னைப்பண்
மண்டபஞ்செய் திரான நியுதமெனல் பொருளன்
முறைபின்மக மாங்கிபற்றல் சாந்திரா யணம்பின்
முடித்தலல தொருபதிற்றிற் றறைபினுருக் கிரத்தைப்
பொறிபடக்கி யறைந்துறைதன் மதுவுண்டான் கோபிற்
புருடமெனல் பொருளன்மகர் புரிதலவற் பராகம்
நறுவுதல்வாய்க் கோரலநெப் கஞ்சமொன்றை யழற்றி
நிறைந்ததுமாம் பூதியறை பருக்கனுமா மவர்க்கே. ()

ஆடகங்கொண் டான்கோர நியுதநன்காட் டறைக
வாக்கமுளான் மகம்புரிக பிரசாபத் தியத்தால்
வாடலவ ரிருப்புமுச லத்தான்மன் னவனுன்
மாய்தலுமா நீற்றறையு மாமறியா தொருநாள்
கூடினவன் குருமனையை யழற்சாலே வாமங்
கூறுகவுள் ளவன்வேட்க தத்தகிருச் சிரத்தை
நாடலவர் குறிபீசம் பனைமடலால் வீழ்த்து
நடந்துதென் றிக் கிறுதலுமா நீற்றறையு மாமே. (சகஅ)

உரைத்தவவ ரோடிணைந்தா ரோரிலக்கஞ் சாத
மோங்கன்முடிக் கணிக்கநிதி யானங்கண் வேட்க
கிருச்சிரமா மதிதபனங் கெழுமுகவான் வதைத்தான்
கிளக்கநியு தங்கோர மறிந்தேன்மற் றிரட்டித்
திரைத்தசுர நதியாடி விச்சுவநா தனைமுன்
சென்றிறைஞ்சி யுணவாதி தீர்ந்தொருநாட் காசி
வரைப்பமரி னறியாமா பாதகமொன் றகலு
மதிதவிரி னறிந்தமா பாதகமொன் றறுமே. (சகசு)

கேதார முதலான வெந்தைதலங் கணிக
கிரியாதி நந்தலத்து மலமைந்துங் கீழ்ந்திட்
டாதார முயிர்க்கிறையென் றறிந்தவடி யவர்த
மடிப்பூசை யொருநாளோர் திங்களூற வியற்றின்
ஏதாகு மியங்குநெறி யென்றியா தறிந்து
மீட்டியமா பாதகங்க ளோட்டந்து விளியும்
தீதான பலவினையு மூட்டாதங் கவர்தஞ்
சேவடிபூ சித்திறைஞ்சி னுேவுவதென் கிளத்தல். (சஉ0)

சண்ணித்த நீற்றினரா யக்கவடஞ் செறித்துச்
சங்கரன்மெய் யடியார்தம் பணிபுரியிற் பாவம்
மண்ணித்தங் கருத்தெல்லாம் வாய்ப்பருல காளு
மன்னனிளங் குமரர்குணங் குணமின்மை தெரியா
தண்ணித்தம் பண்பினொடும் வணங்குதல்போ லமல
னருள்வேட்க் கவரையொன்று மாயாதங் கவர்பால்
நண்ணித்தம் பிணிநிறைஞ் சுநரேவின் னுள்வர்
நலமின்மை தேர்ந்தனரே னரகமெலாந் துயவார். ()

பனத்திபன வன்சிவவே டந்தரித்தோர் பிழைப்பிற்
பார்த்திபன்கொன் றனிரயம் படுவனவர் தம்மை
மனத்தருக்குத் தபக்குரவ னடக்கினிலை திறுத்தல்
மராபிரவிற் பிறர்பொருள்கள் வௌவிப்பங் குழியும்
துனித்தமரி லெதிர்ந்துபடை வழங்குழியு மறையோர்த்
துணிப்பினவன் பால்வழக்குத் துன்றுது கொடுக்க
தனத்தைபிழந் தறுபாகந் தணந்திழிக்கப் பட்டிர்
சாதலுயிற் றடாதிருந்தான் றமேனகொன் றவனும். ()

விடாத பிணிவெகுளி மற்றுளவே துவினல்
வெறுத்துடலைத் தான்றனே விடுத்தல்விடுத் திடினே
ஓடாநின் றருநிரயம் பதினறு யிரமாண்
டுறுவனு லபத்திங்கி னுழிப்பின்விண் ணுளுவனல்
ஆடுஉவை மகடுஉவைச் குழவிபைமன் குலத்தி
லடர்த்தவன்மூ வயுதம்வனி கக்குலத்தீ ரயுதம்
பீடாரும் பின்வருணத் தோரயுதம் பேசல்
பேசலா பிரஞ்சாதம் பூசையுயிர் தொலைத்தான். (சஉ௩)

வானரமன் னந்தோகை வாரணம்பாய் பாதி
மாய்க்கினிரன் டாப்ரங்கா ராமரைமான் மேடம்
ஒளினுயிர் பிரிக்கிலைந்து றேனமற்றும் வனத்தி
லுறுமிருகங் கெடுப்பினு றுரைக்கநாய் நரியைத்
தானழிப்பிற் சாதமா பிரமெலிழு டிகந்தைத்
தாக்கினு றென்பினுயிர் சவட்டுற்றினம் பசிதால்
ஈனமுறு கிருமிபல வொருவைக விறுப்பி
னொண்ணுதன்மூன் றயுதமுற வேறும்விலை பாறும். ()

தூரங்குதரி தாயுரக மூறுமிரிற் றெறுக்கால்
கொட்டுறுங்கண் டக்தளவு குளிர்புனலி னிம்பு
தரங்கமலி புனற்றடைப்பிற் றலைமாலை மயிர்சூழ்
தன்கமல வதனவொளி தகைந்துசுழல் விழிமன்
றுரங்களவு சருப்பவிதர் சிகமாலை வலதா
னொண்கரத்துச் சூலமொழுந் தண்டிவா ளிடதால்
கரங்கதுவு கட்டங்கந் தலைபலகை பாசங்
கருமேனி பிறைபைந்தேனந் தயுதமொன்னிற் பிறர். (சஉரு)

பரிவிடைதா னியந்தரணி யரிதாரஞ் சொம்பொன்
பரிந்தேற்பி னுலயத்துப் பதிந்தயுதங் கணித்தல்
விரிதருகம் பளம்பஞ்சு தயிலம்பா றயிர்நெய்
வெஃகின்முந் நூ றறைதன்மட மேற்பினொரு நியுதம்
கரைதல்வினை தீரவொரு வன்கொடுக்கு முண்டி
கடைபோக வேலாது சின்னுளேற் றதனை
அரனருளா ரியனடியார்க் கூட்டியுண லவர்கட்
களித்தலொரு நாட்டவறி னறைந்திடனுற் றெட்டே. ()

பிணியினமூப் பினகன்று பெறுதகரு வயிற்ற
பீண்முதிர்ந்த புனிற்றவிளங் கன்றினசாங் கன்ற
உணவெனப்பவ் வீயுண்ப விவையொழிந்த குடஞ்சுட்
டும்பர்பிராற் காட்டுறுமைந் துதவுவன வாகும்
அணவுபுகை நிறநீல நிறஞ்செம்மை வெண்மை
யருங்கபிலை நிறப்பசுவின் மயநீர்பா றயிர்நெய்
நணுமளவு பெருவிரலிற் பாதிபல மொன்று
நான்கொடுமூன் றெருமூன்று பலமிரண்டு கோடல். ()

உரைத்தநிறத் தனவிலையேற் கபிலைநிறத் தைந்து
முறவேற்க வஃதுமரி தேனேர்ந்த துதவக்
கருத்தமைக மண்விழுமுன் கமலத்தில் வானிற்
கண்டித்து நடுமயத்தைக் கைக்கொள்க கன்று
பரித்தபசி பிரித்தபின்றைப் பால்கொள்க வறைபொன்
பதுமரிசி யாஞதை றருப்பையினு ஞதல்
வரைத்துமுக னிறமைந்து நடுக்கிழக்குத் தெற்கு
வடக்குமேற் கிட்டீசா னத்தைந்து மிடுதல். (சஉ௭)

வீறுசிவ தத்துவமே சதாசிவதத் துவமே
வித்தியா தத்துவந்தற் புருடதத் துவமே
கூறுதரு காலதத் துவமவ்வி யத்த
கோட்டஞ்சுப் பிரதிட்டை சுசந்தைதே ரடுத்தங்
கேறுகல மரதனபாத் திரமமிர்த கலமே
பிலங்குசத்தி தத்துவபாத் திரமுறையர்ச் சித்துப்
பாறயிர்நெய் நீர்மயந்தெண் புனல்பெய்தொன் றுதி
பாலாதிக் கேறவீ சானமுதல் பகர்ந்து. (சஉகூ)

வெற்றபுனற் கறுக்குளை சந்தன மிட் டறுகால்
　　விமலகா யத்திரியை விளம்பிமய மாதி
உற்றநீ ராதியிடை மூலத்தா லொடுக்கி
　　யுதகமும்வே றதிற்காயத் திரியா லொடுக்கி
மற்றதனைப் பிரமாங்கள், சிவகாயத் திரியு
　　மனுமூல நூற்றெட்ட ஞேடுமந் திரித்து
கற்பிசையந் தனமாகி புரிதலிக்கல் விபத்தை
　　நபந்திறைவற் காட்டிநாகர்ந் திடன்வினைக ளவிமே.　　()

வறம்புனலுக் களவுகொடி பொன்றம்பாத் திரங்கான்
　　மாசையிர சதமுமாம் பலாசுசெய்பு மாகும்
உறம்பரிவின் வினைநீர்ப்பான் குடாதுமுக மான
　　வும்பர்பிராற் காட்டுபது பகலுண்டு தாயின்
நறும்பிரவு மொரிக்குறை தானனத்த ஞகிக்
　　கோலம்வளர் திருமேனி விழிபிரண்டு முழுந்தப்
பெறும்பிரண வங்கலந்த மூலமென்னான் முறையாம்
　　பேசிவைந்து மிதயமெனி காட்டிநகர் தலுமாம்.　(௪௯௧)

பிறைதணைப்பாத் தீனபொருவ ளடிப்பிறை சிரியன்
　　பின்பக்கத் தட்டமியி னிசியானைந் தாட்டி
விறைதகுநல் லுணவூட்டிப் பதினைந்து நாளும்
　　விளைப்பினறாத் தீவினைகள் விளிபநலம் பெறுக
மறைதவழ்கள் டக்கனரு ளாற்பயோ தகிபின்
　　வந்தபயோ தரியேதா பேபற்றுங் கன்றுக்
குறைதருபுல் லருத்திபருக் கிபக்கனிக்கர் சிக்குத்
　　தாழ்ந்துபால் கறந்திறைவற் காட்டின்வினை யாயும்.　(௪௯௨)

புனலிடைபாழ்ந் திருந்துவளி நடுக்கிறையை நினைந்து
　　புகல்சிவகா யத்திரிநாற் றெட்டுருக்கி லெண்ணீர்
மனமிறைத்த வொருகுற்ற மறுபோன முற்று
　　வழங்குபொறி தடுக்காமலன் மலரப்பர் சிவன்
கனல்படிபன் ராமளக்கி னைந்துற்ற முறை
　　தடிகமுந்தா ளெழுந்தாங்கி நெறாங்கெண்ணீர் பயக்
அனகனுந் தீனப்பிறைடற் றுற்றபொன்று விளிய
　　மந்தொழுக்கா பிசன்றுமாரா கிபெழிப் பாப்பர்.　(௪௯௩)

வடாதுகுணக் கினைநோக்கு முச்சிமுகம் பளிங்கு
வரைபெயரீ சானங்கிழக் கெதிர்முகங்கோங் கலரே
தடாதபெயர் தற்புருடம் வலத்தோன்மேற் றென்பா
றனைநோக்கு மயிர்சூழ்ந்த முகங்கரிய தகோரம்
விடாதிடத்தோன் மிசையுதக்குத் திசைநோக்குந் தெரிவை
மிளிர்முகஞ்செம் மணிநிறஞ்சொற் பெயர்வாம தேவத்திற்
குடாதெதிர்ந்த முகம்வெண்மை சத்தியோ சாதங்
கொண்டுரைக்கும் பெயரிந்த வைந்துமுகத் தோடும். ( )

கடுக்கைமதிச் சடிலமூ வைந்துவிழி வலப்பாற்
கரமைந்தின் வேலபயஞ் சூலங்கட் டங்கம்
முடுக்குமிசைத் துடிபிடப்பாற் கரமைந்தின் வரத
முகிர்சுவைத்தா டிமம்பாம்பு செபவடமுற் பலமுந்
தொடுக்குமிலக் கணத்தமைந்த முப்பதிற்றி றுப்பந்
துன்னுவய தீரெட்டும் பளிக்குருவந் திகழும்
அடுக்குமொளிச் சதாசிவத்தத் துவதவிசிற் பதுமத்
தடிகளிணை பவ கடொழ நெடுவினையும் விடுமே. (௪௬௫)

ஐவருக்குந் திருமேனி பலர்முகத்தி னிறமே
யவிர்விழியு மறைந்தனவே யைவருக்கும் வலப்பால்
கைவயங்கு திரிசூலம் வரதமிடக் கரத்திற்
கன்மணிமா லிகையபயந் திகழுமவன் றோடு
மைவகுத்த வாகமுங்கொண் டுமைமுகட்போ லிருந்த
வாமதே வரைபொழிந்த நால்வருக்குஞ் சடைப்
பைவளரு மரவுமதி யுளபகரெண் கையும்
பற்றிடுவர் கோரனைவர்ப் படர்ந்தவர்க்கென் பிழையே. ( )

தவளநிறங் கனகநிறஞ் சிந்தூர நீலந்
தனுவிதய தேவர்முத லைவர்க்கு மேனி
அவிருருப்புப் பகர்ந்தனவே நேத்திரங்கட் கிரவி
யலங்குமதி கனலுருவ மபயவர தங்கை
இவர்முகமொவ் வொன்றாவிழி யிவ்விரண்டுந் திருக்
கெதிராறுசெவ் வரத்தவுருக் கரதலப் பரைந்து
சிவனயன மொருமூன்றாஞ் சினத்திருக்க குறளுந்
திகழுமிவ்வா றாறுவரையுந் தேரின்வினை தீரும். (௪௬௭)

[illegible] கடந்தமறை நடக்கொ [illegible] றைவன்
[illegible] ன்னுயிர்க் குடலாதி யழுக்கின்வழுக் கறுத்து
[illegible] நோக்கும்பல்ப [illegible] பொருட்டு
நுவன்றவா றருண்மேனி யருளினு தரித்தான்
திக்கான்மண் புனல்வான மிருசுடரான் மாவுந்
[illegible] வில்லான்
[illegible] திடுமென் றுனைத்தான்
[illegible] னல்லான். (௪௫௮)

[illegible] ஞவர்போற்
கருணையா [illegible] லிறைவன்
நண்ணியகற் றலங்களினை யடுத்தடிப்பூ சனையு
[illegible]
[illegible] குதவும்
வெய்யமல மூன்றுமழற் றுய்யெனவெந் தவிய
எண்ணரிய முத்தியுமா ரியருகி ஞான
[illegible] தமைப்பிறப்பி னிழிக்கும். ()

வினை [illegible] கழுவாய்கள் பலபொழிந்தா மேனு
மேலான கழுவாய்மெய்ஞ் ஞானமே யாகும்
[illegible]
கதிரவனே ரொன்றில்லை யதற்குநிக ரில்லை
தனையாதுங் காட்டாதா ருயிரினைக்காட் டாது
தற்பரத்தைக் காட்டாதத் தனிமலமும் பண்டை
[illegible]
[illegible] ()

[illegible]
[illegible]
வழுவாய வினைநலிய விழுமியது வளர
வந்துநறும் பாலாதி தருமென்ற பசுவின்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ()

இன்னுழை கதிரி னணுவிரு நான்கெட்
டிணங்குறல் கசாக்கிர கந்தான்
மன்னுத லிருநான் கிலீக்கையெட் டஃது
மருவுதல் யூகையெட் டஃது
துன்னுத லியவை யஃதிரு நான்கு
துறுமுத லங்குல மறுநான்
கன்னது சேரின் முழமது நான்கு
தனுவத னிரட்டியோர் தண்டே. (௪௪௨)

இராயிரந் தண்டங் குரோசமே குரோச
மிரட்டிசேர்ந் ததுகெவி யூதி
குரோசநான் குறல்யோ சனையது நூறு
கோடிமண் ணண்டத்தி னளவை
தராதல முதலாந் தத்துவக் கண்டந்
தனித்தனி யாயிர கோடி
விராவுமண் முதலா வொன்றனுக் கொன்றா
விளம்பிய வளவைமிக் குறுமால். (௪௪௩)

பகுதியி னளவும் பதின்மடங் கென்றாப்
பகுதியிற் சதமடங் கராகம்
நிகழரா கத்தின் வித்தைவித் தையினு
நியதியந் நியதியிற் காலம்
தொகுகிய தத்தோ டயுதங்கா லத்திற்
சூழ்தருங் கலைகலை தன்னில்
தகுமொரு கோடி மாயைமேல் வித்தை
தானதிற் கோடிமே லயுதம். (௪௪௪)

சுத்தவித் தையினவ் வளவுநா தாந்தஞ்
சொன்முறை யேறுமிவ் வனைத்தும்
வித்தகன் விளையாட் டாகவாக் கியதான்
மெத்திய வுயிர்த்தொகை யோடும்
அத்திற நிற்க மண்ணினே ரண்டத்
தமைந்தபல் லுலகத்தி னளவும்
கைத்தலக் கனிபோற் காட்டுது மெனத்தங்
கலைமுனி மகிழவே யியம்பும். (௪௪௫)

ஐம்பது கோடி கீழண்டச் சுவரோ
டவனியின் காறுமே லற்றே
ஐம்பது கோடி புடைச்சுவ ரோடு
மாடகக் கிரிவரை கடாகம்
தன்புறத் திசையிற் புவனநூ றவற்றுட்
டங்குவர் நூற்றுவ ருள்ளால்
தென்படு புவன மாறுமேக் கிரண்டு
சிவனுவ தெளிகமா தவனே. (௪௪௬)

பித்திகைக் கனமோர் கோடிமேற் கோடி
யோசனை பொன்மனை பிறங்கும்
தொத்தழற் கொழுந்தி னைந்தெனுங் கோடி
துதைந்தெழும் புகையுமைங் கோடி
பைத்தவம் மனையி லாயிர நீண்டீ
ராயிரம் பரந்தது தவிசங்
குத்தமன் காலத் தீயிறை யயுத
யோசனை யளவின்வீற் றிருக்கும். (௪௪௭)

வலக்கைவாள் பகழி யிடக்கரம் பலகை
வார்சிலை தழுவுமவ் விறைபால்
நலந்தமல் வுருவி னுருத்திரர் பதின்மர்
நயந்தன ரிருப்பரொவ் வொருவர்க்
கலக்கணிற் றவிர்ந்த பரிசனர் கோடி
யண்முவ ரவ்வயின் மேலால்
கலக்கனு ருறுத்து மளறெழு நான்கு
கோடியுங் கதுவுறு மெல்லை. (௪௪௮)

முப்பது கோடி மேலிரண் டிலக்க
மொழிந்தமுன் னெல்லையி னுயரம்
பப்பெனி லண்டப் பித்தியின் காறும்
பயிலுமவ் வயின்மிசை வெளிதான்
செப்புமுப் பதினா யிரமத னுச்சி
திர்ந்தவோ ரிலக்கத்தின் கோடி
துப்பிலோர் புவன முடைந்தது னடுமேற்
கொண்பொன்கீழ் பாலிருப் புருவம். (௪௪௯)

மழுப்படை யூழித் தீயுருக் கராள
வதனவட் டித்தொளிர் விழியின்
விழுப்பொலந் தவிசின் விளம்புமேல் பாங்கர்
வீற்றிருந் தருள்வர்கூர் மாண்டர்
முழுப்பவன் னவர்கே ருருத்திரர் பல்லோர்
மொய்ப்பராங் கிளிமொழி யவரும்
குழுப்பயின் றேத்த வுறுவரக் கூர்மாண்
டரையளற் றினுக்கிறை யென்பார். (சருo)

சொற்றவான் புரிமே லொன்பதிற் றிலக்கந்
தூவெளி யதன்முடிக் கீழென்
றுற்றபா தலம்பத் திலக்கம்பொன் மயமே
யொருபதி னாயிர மகற்சி
முற்றிடை வெளியு மன்னதே யிதற்கு
மொழிந்தவே யேணைப்பா தலக்கும்
மற்றிதற் கீழ்பா லவுணர்கள் ளிடையி
னுரகர்வா ளரக்கர்மேற் கமர்வார். (சருக)

இந்தவான் பிலத்தின் மிசையபா தாள
முதலிரு மூன்றுங்கற் பதுமம்
இந்திர நீலம் புட்பரா கந்திண்
ணிரசத நித்தில நிறமும்
சொக்கொளி யொன்பான் மணிநிறங் களுமே
கொள்ளுமேற் பிலமுடி விடத்துச்
சுந்தரம் பழுத்த மகளிரெட் டில்கத்
தொகையினர் குழுமுவர் மாதோ. (சருஉ)

எழுபிலத் தெல்லை மிசையிடை வெளியத்
தொன்பதிற் றிலக்கமே லயுதம்
முழுதுண ராட கேசர்வாழ் புவன
முற்றுமா யிரம்பொலங் கோயில்
ஒழுகுவா ளரக்கர் தயித்தியர் சூழ்வ
ருதன்மிசை மட்கனங் கோடி
எழுபில மவற்றின் வழ்க்குமா தார
மிவரவற் றெல்லையும் வழிபோம். (சருங)

மண்ணடி யுரைத்தா மேருவோ ரிலக்க
மண்ணுளொண் ணுயிரத் திரட்டி
நண்ணிய தேனு யளவுமேற் ருேற்று
நளினமென் பொருட்டுற ழுதன் றன்
திண்ணிய பாரை யிரெண்ணு யிரஞ்சென்
னியின்விரி விரட்டிமே கலைமூன்
றன்னுறு மேக்கு மேகலைப் பரப்பி
னவிர்சிக ரம்பல வுளவே. (௪௫௪)

மாதிரத் தலைவர் தத்தம திசையின்
மருவிய குவட்டிடை வதிவர்
ஓதிய சிரத்தி னுப்பனுங் குடாது
முதிசியின் குணக்குமுச் சிகரம்
மேதக விளங்கு மயனரி யீசன்
விளம்பிய முறையின்விற் றிருப்பார்
ஏதமி லவற்றின் பெயர்மனே வதிவை
குண்டமே சோதிவெற் பென்ப. (௪௫௫)

மந்தரங் கந்த மாதனம் விபுலம்
வயங்குபா ருசுவமென் றியம்பும்
இந்தநான் மலையுங் கீழ்த்திசை முதனாற்
றிசையினு மெறும்பழக் கிடக்கும்
பைந்துணர்க் கடம்பு சம்புதண் போதி
பரந்தவா னென்கினு நிற்கும்
முந்துநாற் றிசையு மருணமா னதந்தண்
ணசிதோத மாமடு முயங்கும். (௪௫௬)

நாற்றிசை மருங்கி னடிவரைச் சயித்தி
ரதப்பொழி னந்தன வனந்தண்
தேற்றுளி துளிக்கும் வைப்பிர சந்தண்
செறிதிரு தாக்கியம் பொதுளும்
தோற்றிய நாவற் கனியுணிற் பதின்மூ
வாயிர மாண்டுதுன் னுவர்கள்
ஊற்றுமக் கனிநீர் மேருவைச் சூழு
மோங்குசாம் பூநதப் பெயரின். (௪௫௭)

பொற்றவங் காவற் சிறப்பினு னுவர்நீர்
போர்த்தமண் ணுவலந் தீவென்
றுற்றது மேருத் தெனுதுயர் நிசத
மேமகூ டம்பனி யோங்கல்
செற்றெழில் வடாது நீலமே சுவேதஞ்
சிருங்கமேல் கீழ்கட னிமிரும்
மற்றைமேல் கீழ்பால் விலங்குவ கந்த
மாதன மாலிய வானும். (௪௫௮)

நடுவண்மே ருவுக்கு நாலிரு வரைக்கு
நாற்றிசைக் கடற்குநள் ளிணையே
இடமுடை நவகண் டப்புவி யென்ப
ரிவற்றது தன்மையுங் கேட்டி
வடவரை சூழு நிலமிளா விரதம்
வடாதிர மியமிர ணியநீர்க்
கடல்வளை குருவே பத்திரங் குணுது
கண்ணகன் கேதுமால் குடாது. (௪௫௯)

தெனுதரி வருடங் கிம்புரு டம்பா
ரதமெனச் செப்பிடப் படுமால்
மனுதிவைக் கவர்க்கு மிளாவிர தத்தோர்
மாணுருப் பொன்மையு ணுயுள்
முனுதுரைத் தனவே பத்திரத் தவருண்
முழுநெறிக் குவளைமெய் திங்கள்
தனுகெழில் கவர்ந்தாங் கனையரா யுகந்தான்
சார்ந்திடு மயுதமற் றவர்க்கே. (௪௬௦)

கேதுமா லத்தோ ருணவுகண் டகிப்பின்
கேழ்கனி நிறங்கருங் குவளை
ஒதுறு மாயு ளயுதமே குருவி
னுறைபவ ருணவுபல் கனிகள்
மாதர்மெய் யுருவம் பசுமையாம் பதின்மூ
வாயிர வருடம்வாழ் வைகல்
காதல்சேர் மக்க ளாங்கவர்க் குளரோர்
கணத்தகட் டமர்ந்துதோன் றுவரால். (௪௬௧)

செப்பிய வருடந் தனில்வட னாங்கர்ச்
சந்திர தீவெனும் பெயர்த்தோர்
வைப்பும்வா யுவின்கட் பத்திரா கரப்பேர்
வைப்புமுள் ளனவவற் றமர்வார்
துப்புடை முனிவர் சாரணர் சித்தர்
சோமதீ வினர்மதி நிறத்தார்
பப்புறு மற்றை வைப்பினர் செய்ய
பதுமநே ருருவின ரன்றே. (சகூஉ)

இரணியத் தவரு ணிகுசநற் கனிமெய்
யெழின்மதி யனையர்வை குறுமவ்
வருடமைஞ் ஞூற்றைத் தலைப்பெயு மிரண்டா
யிரம்வயங் கிரமியத் தவருண்
பெரியவா லத்துச் சிறுகனி குவளை
பெறுநிற மயுதவாண் டாயுள்
அரிவரு டத்தோ ருண்கரும் பாயுள்
பன்னிரா யிரநிறம் வெள்ளி. (சகூங)

கிம்புரு டத்தோ ருளவிற லின்வண்
கேழ்கனி நிறந்தம ணியச்சீர்
பம்புறு மாயு ளயுதமே யுரைத்த
பண்புறு மெண்வகை வரைப்பும்
நம்பிவாழ் குநர்க்கு நரைதிரை மூப்பு
நலியுநோ யாதிக ளில்லை
கம்பமற் றில்லர் முதலுகம் போலெக்
காலமு நன்மையே கலவும். (சகூச)

பாரத வரைப்போர் தோரையே முதலாம்
பல்வகை யுண்டியு மழைபெய்
தேருழன் முதலாம் பற்பல் தொழிலும்
மீண்டிய வேறுவே றுருவும்
சீரிய தெய்வ மாதிமூன் றுனுந்
தீவினை நல்வினைப் பயனை
அருமத் திறமு முகத்தின்வேற் றுமையாய்
மடுபிணி யாதியு முளரால். (சகூரு)

இற்றிஃ தேனு முரைத்தபா தலத்து
மேனையெண் வருடத்து முரையா
மற்றைய தீவு வானத்து மருவி
வரம்பிலின் பாருந ரெல்லாம்
செற்றிமுற் பவத்து நல்வினை புரிந்த
திறத்தினர் குறைபிழை முடிப்ப
நற்றவ ரிமையார் யாவரு மென்று
நண்ணிநல் வினைசெயப் படுமால். (சருரு)

இப்பெரு வருடந் தானுமொன் பதுகூ
றெனப்படு மொரோவொரு கூறு
செப்புமா யிரயோ சனையிவற் றினையிந்
திரங்கசே ருகநற்று மிரமே
தப்பறு கபத்தி நாகமே வளத்த
சவுமியங் காந்தரு வம்மே
வைப்பெனும் வாரு ணந்திகழ் குமரி
யெண்மர்வண் குமரிமா னுவதில். (சருஎ)

விந்தமே யருவிப் பாரியாத் திரமே
விந்தியஞ் சுத்திகஞ் சையம்
கந்தமார் மலய மயேந்திர மென்னுங்
கடிவரை யேழுமேழ் நகரும்
அந்தமி லேனைத் தலங்களுங் கங்கை
யாதிய பற்பல நதியும்
மந்திர வேத முறைமையு முடைத்தீ
தேனைய மிலேச்சர்வாழ் வனவே. (சருஅ)

மலயமால் வரைத்தென் சாரலி னிலங்கை
மற்றைய வரையடிச் சாரல்
நிலையுமா லங்கஞ் சயாக்கிய மழகு
நீடுறு மணிமலை சங்கம்
உலைவறு குமுதம் வராகமு மிமய
வோங்கலின் வடகிழக் கெல்லைப்
பலர்தொழ வுமையோ டெந்தைவீற் றிருக்கும்
பருப்பத முளதது கயிலை. (சருகூ)

எழுதரும் பனுவ லாகம மேனைக்
கலைகளு மிருடிகண் முதலாம்
உழுவலன் புடையார்க் கருளவுந் திருமா
லூற்றுதேந் தாமரைக் கிழவன்
முழுதுடல் விழிக்குங் கடவுளா தியர்க்கு
முன்னிய வரங்கொடுத் திடவும்
செழுமணிக் களத்துத் தெய்வதக் குரிசி
றேவியோ டாங்கிருந் ததுவே. (௪௭௦)

இத்தகு தீவின் யோசனை யிலக்க
மிதுவளை யுவரியற் றப்பால்
பைத்துறு சாகம் பாற்கடல் குசைப்பார்
பரவையாந் தயிர்கிர வுஞ்சம்
நெய்க்கிரைக் கடல்சான் மலிகழை நீர்கோ
மேதந்தே னிலயம்புட் கரணி
சுத்தநீர் முறையா னென்றற்கொன் றிரட்டி
சொற்றதீ வலைகட லளவை. (௪௭௧)

சாகமு னைந்து தீவுமெவ் வேழு
தடவரை யுடையபுட் கரணி
போகுயர் நேமி வரையென முழுதும்
போந்துசூழ் பொருப்புடைத் ததன்மேல்
மாகர்சூ ழெண்மர் தத்தம திசையின்
வதிவரவ் வறுநிலத் தவரும்
ஏகிய பிணிமூப் பினர்களா யென்று
மின்பமுற் றிருப்பரோ ரயுதம். (௪௭௨)

எழுகடற் கப்பாற் பொன்னில மீரைங்
கோடியீண் டுவர்சுர ரப்பால்
முழுவதும் வளைந்த செம்மணி நறைநாரான்
முதுவரை யயுதமப் புறத்துப்
பழுதிரு ளுலக முப்பத்தைங் கோடிப்
பத்தொன்ப திலக்கநா லயுதம்
கொழுமணிப் பெருநீர்க் கடலப்பா லளவை
கோடிமே லிருபத்தே ழிலக்கம். (௪௭௩.)

மொய்யொளி தயங்கு நேமிமால் வரையின்
முற்புற மியக்கர்க ளரக்கர்
வெய்யபேய்க் கணங்க ளமர்வரெண் டிசையின்
விண்ணவ ரெண்மரு மமர்வர்
மையிருள் பொதிந்த வவ்வரைப் புறத்து
வதிவர்தம் முடலினைத் தாமே
கையறச் செகுத்தோர் புல்லியர் முதலாங்
காழக மனத்தவர் பலரும். (௪௭௪)

பெரும்புற வேலை யப்புறத் தண்டப்
பித்தியோ டாடக வரைகா
றிரும்புவிக் கைம்ப தேன்றகோ டியும்பாத்
தறைந்தனம் விண்ணும்பாத் தறைவாம்
இரும்புவ லோகந் தரைக்குமேற் பதினைந்
திலக்கமென் றாமூல கிலக்கம்
வரும்பனிக் கதிர்மே லிலக்கமே லிலக்கம்
வானமீன் புதன்மிசை யிரட்டி. (௪௭௫)

இவ்விரண் டிலக்க மும்பரின் வெள்ளி
யிலகுசேய் சுரர்குரு சனியும்
கௌவிவா மூலக மப்புறத் திலக்கங்
காழிலேழ் மாதவ ருலகம்
செவ்விய துருவ னுலகமே லிலக்கந்
திகழ்புவ லோகமுற் றமைந்த
ஒளவிய மனுக்கிந் திரனர சாளுஞ்
சுவலோக மெண்பத்தைந் திலக்கம். (௪௭௬)

மாதவர் மரீசி முதலியோர் பயினு
மாலோக மேலிரு கோடி
மேதகு பிதிரர் வதிசன லோக
மேலிரு நான்குமே லீரா
றேதமில் சனக ராதியர் தவிரு
மிருந்தவ லோகமே லீரெட்
டோதயற் கரிக்கு நான்குமே லிறைக்கா
றாங்குறுஞ் சத்திய வுலகில். (௪௭௭)

உம்பரி னண்டப் பித்திகை யொடுமண்
ணுலகுகா றைம்பது கோடி
கும்பமா முனிவ குறிக்கொள்வெவ் வேறு
கூறுமெவ் வுலகினு மேலாய்
நம்பிரான் வதியப் படுஞ்சிவ லோக
நண்ணெழில் சொல்லினுக் கடங்கா
தம்பர்வாழ் குநர்தந் தன்மையிற் றன்ன
மரிறபத் தெரிக்குது மறிமோ. (௭௮)

பல்வேறு விலங்குபற வைபி னுருக்கொள்
பல்வேறு கணமொவ் வோர்பால்
சில்வேறு கணமொருவாண் முகத்தபல
முகத்தவவை செறிவொவ் வோர்பால்
நல்வேறு திருவுருவத் தனவொருபா
னருமுருவத் திறத்த வோர்பால்
அல்வேறு படுமுளத் தூக் குறைவின்றிங்
ஙனனெழிந்த வனந்த கோடி. (௭௯)

செம்பவள வொளிவிரிக்குந் திருவுருவுஞ்
சடைமுடியுந் திகழ்வெண் ணீறும்
வெம்புலித்தோ லுடையுநுதல் விழியுமழு
வேலிவற்றின் விளங்குங் கையும்
அம்புயமோ ரீரிரண்டு மமலனடி
தைவருமுள் ளகமுஞ் சீர்ப்பப்
பம்புகண நாயகராய்த் தொழுதேத்து
மடியர்களும் பலரே யாங்கண். (௮௦)

காலைபிளஞ் சுடர்கோடி யுதித்தனைய
கதிர்மணித்தேர் கடவிச் சென்று
சோலைகமழ் புறநகரு மகநகரு
மங்கலங்க டுவன்ற மின்னார்
வேலைபகழ் விழிக்கணையால் விரைக்கணைகண்
மாற்றியின்ப வேலை மூழ்கும்
மாலையர்தா மரையாம்பல் சங்கம்வளர்
வெள்ளமென வயின்றோ றுள்ளார். (௮௧)

விளங்குசிவ புரிநாப்பண் பளிங்கொளிரா
லயக்குணபால் விரைத்த கொன்றைக்
களங்கில்பிறைச் சடைமுடிமுக் கண்மழுவுந்
திரிசிகையுங் கதையும் வாளும்
துளங்குகரக் கணநாதர் வதிவருயர்
பாசுபதர் தூய சைவர்
வளங்கதுவு காபாலர் விரதியர்மெய்த்
தவருமவ ருருவின் வாழ்வார். (சஅஉ)

தென்றிசையி லயன்வாணி யங்கிராக்
கபிலர்சித்தர் சனகர் முன்னோர்
ஒன்றுவர்மேற் றிசைவினையை யொழித்தபூ
தேசர்முன்னோ ருலவாச் சீர்த்தி
துன்றுபிரா மியைமுதலோ ரெழுமாதர்
பத்திரைமுன் றொடர்ந்த வெண்மர்
அன்றினரா ருயிர்குடிக்கும் பல்வேறு
வயிரவரு மமர்ந்து வாழ்வார். (சஅங)

வடதிசையிற் றிருமார்ப னுருத்திரர்வா
னருக்கரட்ட வசுக்கள் வில்லின்
தடவுநுத லரமகளிர் கந்தருவ
ரியக்கர்விச்சா தரர்கள் சித்தர்
சுடர்மணிய சேடர்குய்ய ரிறைவனடி
யுளத்திருத்தித் தொடர்ந்த வேட்கைப்
படரொழிய விடுத்தவரும் பாததா
மரையினுளம் பதித்து வாழ்வார். (சஅச)

இத்தகையோர் புறஞ்சூழ வாயிரக்கான்
மண்டபத்தி லெறுழ்சால் சிங்கப்
பைத்தமணிப் பீடத்துப் பரசினெடு
மானிருகைப் பதித்துச் சார்வோர்
மெத்துபயந் துரந்துவர மளிப்பவிரு
கரமமைத்து வீழிச் செவ்வாய்
முத்தநகை யுமையோடும் வீற்றிருந்த
முதல்வனார் திருமுன் னாக. (சஅரு)

சுந்தரத்து விடையமரு மதன்பாங்கர்ச்
செய்யநிறச் சுமனை வெள்ளை
அந்தநிறச் சுரபிகா பிலநந்தை
கரியசுபத் திரையார் தூமம்
நந்துநிறச் சுசீலையெனு மைந்துமினி
திருக்குமிங்க ணவின்ற வாவின்
முந்தெழுகோட் டடித்தலத்து மலரவனுந்
திருமாலு முற்று வாழ்வார். (௪௮௬)

கோட்டினுதிச் சராசரமும் பல்வகைத்தீர்த்
தமுஞ்சிரத்துக் குழக னெற்றி
மாட்டமலை மேனைசி வையிலைவே
லேமகநா சியினு கேசர்
ஓட்டமதி னுதயவத்த மனசந்தி
பல்லின்வளி யோசை கண்ணில்
காட்டுமிரு சுடர்கன்ன மிரண்டினசு
வினிதேவர் கடலோ னுவில். (௪௮௭)

கலைமகளுங் காரத்திற் கண்டத்திந்
திரனியமன் கருத்திற் கெண்டைத்
தலனியக்க ரிமிலருக்கர் சாத்தியர்மார்
பினிலனில வாயுத் தாளில்
நிலவுபடுத் துவர்முழந்தாண் மேற்புரத்து
நுதிநிகழ்பன் னகர்க ணைப்பண்
குலவுறுகந் தருவர்கண்டி னரமகளி
ருட்குரத்தி னெழுவர் மாதர். (௪௮௮)

வாலடியி னுகேசர் வான்மயிரி
னிரவியொளி யபான மாமா
தேலவரைப் பலகைதனிற் பிதிரர்வசு
தேவர்சந்தி தொறுமேர் வாய்ந்த
சோலைவுறுத் திரர்முதுகின் பாதலர்மெய்ம்
மயிரினும்பர் குடினைந் நீரில்
சாலுமயத் தெழுனை தரை மாதுதரத்
துகதிபயோ தரத்தி னெல்லை. (௪௮௯)

காருகபத் தியமாதி மூன்றழலு
முறைவயிற்றிற் காமர் நெஞ்சில்
சீருமிழும் வதனத்தி லென்பொடுசுக்
கிலந்தனிற்செய் மகங்க ளெல்லாம்
சாருமுறுப் பனைத்தினுங்கற் புடைமகளிர்
தங்குவரிச் சாதி யாகிப்
பாருலவு மானிடத்து மிவ்வாறு
தேவரெலாம் பயில்வர் மாதோ. (சகூ0)

இத்தகையா வினையியக்கிற் பலாசுறுகோ
லான்மெல்ல வெறிந்து செல்கென்
றத்தகையோ ரதனுருவ மறிகின்றோ
ரரிந்திடுபுல் லருத்திச் சூழ்வோர்
பத்தியினல் வழிபடுவோர் பாலரனுக்
காட்டுவோ ரிவர்க ளெல்லாம்
கொத்துபடு மறன்கடைகண் முழுதிரித்துச்
சிவலோகங் குறுகி வாழ்வார். (சகூக)

தீண்டினுங்கா ணினுங்கரிசு சேணகற்றி
நல்வினையே செறிப்ப தாகி
ஈண்டுமரும் பயனுதவி மறுமையினும்
வேண்டுபய னெளிதி னுய்க்கும்
காண்டகைய வாவினைக்கன் ணின்றியொரூத்
துரையுரப்பிக் கலக்கங் காண்போர்
மாண்டகபி லையினறும்பால் வரதனுக்காட்
டாதுண்போர் வதிவார் கும்பி. (சகூஉ)

இட்டிமுதன் மகவினையிற் சாலைநிரு
மித்தியங்கு வாய்தல் கீழ்சார்
விட்டுவளர் கிழக்காதி நாற்றிசையும்
விசையைவிளம் பைங்கோ தானம்
பட்டகவுட் கடவுணந்தி யொடுசோமன்
பயில்கோட்டம் பயிற்றி நந்தி
அட்டமுன்மா காளரைவாய் தலினிருபான்
மிசைவயினே றதனை யாக்கி. (சகூந)

நறவைபின முதிர்கன்று புனிற்றிளங்கன்
றுகஞேபிற் கன்றும் பால
உறையுமிடம் வேறுவே றமைத்தொளிருங்
கண்ணிவாய் தலுநாற் பாலும்
பெறவிபற்றிக் கூவிளம்போ திபினடிமன்
பெருகுநதி யோடை சேர்மண்
செறிதருவன் மீகமுமாங் கேய்த்துள்ளா
லயனரியைச் சிவனைப் போற்றி. (௪௯௪)

விரைபுகைத்து மலர்மாலை நாற்றிமெல்லச்
சுவத்தியெனு முரையை விண்டு
நிரைபுகுத்திப் புல்லருத்தி நித்தலுநீர்
மயம்புறத்து நீக்கி யேதம்
வரைவுசெய்தட் டமிதொறுநீ ராட்டிமலர்
சூட்டியன்னம் வனமு மூட்டிப்
புரைதபபூ சனைபுரிவோர் புராரியுல
கத்தினிது புகுந்து வாழ்வார். (௪௯௫)

சிவபுரத்திற் பெருட்போகந் துய்த்தறலு
முராரிமற்றோர் சூழ லெல்லாம்
இவர்வாத்த போகமுண்டின் டெழுந்தவட
கிரியெய்திக் குருவென் றோதும்
அவமறுகண் டத்தமர்ந்து பாரதம்பி
னடுத்துமுன்வா தனையான் மீட்டும்
நவமுறவான் சாலைபுரிந் தரற்கானந்
தாட்டிமுத்தி நண்ணு வாரால். (௪௯௬)

வேனிலிற் பொதும்பர் நீழல்சே ரிடத்துய்
வீங்குநீர் மழைமலைச் சாரல்
கானிறு மியத்திற் கதிர்வெயில் விரிக்குள்
வெளியினுங் காழிடர் கடிந்திட்
டானினப் பரிப்போ ருரிஞுகன் னடுவோ
ரமலனுக் காரியற் கானத்
தானமுய்க் தளிப்போ ரிநடந்தி கன்று
தழைத்தபின் கறந்திறைத் தேப்போர். (௪௯௭)

செருத்தலான் முறையிற் காத்துறு தவரைச்
செகுக்கும்வேந் தாதியோர் விடையைப்
பொருத்திநற் கலன்க ளிறைவனுக் களிப்போர்
பொலிவறப் பிறருழை நோயால்
வருத்தமுற் றதனை வாங்கினர் காப்போர்
வாழ்த்தினர் வணங்குந ரெல்லாம்
உருத்திகழ் சிவலோ கத்தவ ரவர்கட்
கொத்தபோ கங்களுண் டிருப்பார். (௪௯௮)

விடையானைக் காவுவித்தோர் வெறுத்தோரே
றார்ந்தோரிவ் வினைஞர்க் காதாக்
கடையோர்கள் கன்றிளைப்பக் கறந்துபால்
பருகுநர்கள் காவா தோர்கள்
அடையார்தெவ் வுறக்காப்ப தரிதாயி
னுருயிர்நீ வாரின் னோரை
இடைமீள விடலறியா தமக்கழிவெய்
துறுங்கா று மெரிவாய்க் கும்பி. (௪௯௯)

ஏற்றின்மிசை சுமையேற்றும் வினைப்பிறைக்கு
விடைபதினென் றீத்தோ ராண்டு
போற்றிநிரை கழியுநிரைச் சாலையிடை
நீசர்புகிற் போக்க நூலின்
ஆற்றுகழு வாயில்லை பலமொழிந்தென்
றருமமிரண் டாகு மொன்று
நீற்றணடிப் பூசனையொன் றுவையவ
னடியாரை நிகழ்த்தும் பூசை. (௫00)

ஆதலினால் வறியோரு மாவையவ
னடியாரை யமைந்த கொண்டு
தீதறுபூ சனைவிளைக்க வினைநீறுங்
கதிவீறுந் தீண்டா ரேனும்
நாதனடிக் கன்பினரே லவரைவழி
படன்முறையந் நலமி லாரேல்
மேதகுசா தியரேனும் விடல்விளைக்க
பூசைநலன் விளைப்பார் யாரே. (௫0௧)

தேவயாத் திரைதீர்த்த யாத்திரைசெய்
சிவனேசர் பிரம சாரி
மேவவறம் வளர்கிரகி வனத்துறைவோ
ரறத்துறந்த மெய்ம்மை யாளர்
மாவிரதர் பாசுபதர் சிவதலம்வாழ்
வோரிறைவன் மலர்த்தாண் மீது
பாவமைப்போ ரியமியம்ப லாதிபல
தொழில்வகைப்ற் பட்டோர்க் கம்மா. (௫0உ)

அறுசுவையூண் விசிறிகுடை கழலறுவை
கனகம்வெள்ளி யாதி வெங்நோய்
தெறுமருந்து கடங்கரக மாபரண
முதற்பலவுந் தெரிந்து நல்கும்
உறுகொடைபோ ரவ்வகொடைப் பயன்சிவலோ
கத்தினுகர்ந் தும்ப ராேனோர்
நறுமுறுப்ப விறல்வேந்தாப் பாரதமாண்
டிறைவனடி நண்ணு வாரால். (௫0௩)

புகலான்ம தத்துவத்தி னேம்பூத
மகங்காரம் புந்தி மூலத்
தகலாநின் றிடுமண்ட மெட்டவற்றுட்
பகுதியண்ட முகட்டி னீசன்
பகலாத வுமையாம்பன் னகப்பள்ளி
மலர்ப்பள்ளி பயிலுந் தேவர்
தகலாநின் றமருலகந் திப்பியமா
போரைந்து தவிரு மன்றே. (௫0௪)

வேதனுக்குக் கடாகநெடு முகட்டினதன்
மேற்றுளப விரிபூந் தாராற்
சோததன்மே னமக்கதன்மே லுமைக்கதன்மே
லீசற்கு மூழின் வைகும்
சோதிவளர் சிவலோகம் புகுந்தோர்ப்
னுவதில்லை சோதி செய்ய
பாதமலர் தனின்முடிவிற் கலந்துபரா
னந்தவெள்ளம் படிவர் மாதோ. (௫0௫)

இல்லறந் துறந்தேற் றுண்டமெய்த் துறவோ
ரீசனு கமப்பொரு ளுணர்ந்தோர்
சொல்லிறந் தவனைச் சித்திரைத் திங்க
ளோற்றுநா ணெய்யொடு பிறவும்
புல்லுற வாட்டிப் பாளித முதலாம்
போனக மன்பரா யிரவர்க்
கொல்லுவித் துபய முகத்தன விடையோ
டாயிர மொருமுதற் களித்தோர். (ருoசு)

மெய்யுணர்ந் ததற்குத் தகநட வாது
மிடைந்தெழும் போகத்தின் கருத்தால்
கையிழந் தவரென் றிவரெலாங் கலப்பர்
கவின்றவச் சிவபுரத் தெல்லை
பொய்யற வொருநா ளுண்மையுன் னினரும்
பூரணி புரங்கற்ப வயுதம்
ஐயென வாழ்ந்து நம்முல காதி
யவனிகா றிழிந்தடி யடைவார். (ருoஎ)

நனக்கிவண் மொழிந்த முறைபினைக் கற்றோர்
நுண்பொரு ளாய்ந்தவர் பிறர்க்கு
மனக்கொளத் தெரிப்போ ரம்முறை நீதி
வழிநடப் போர்நடப் பிப்போர்
தனக்கணஞ் செறித்துப் படிப்பித்தோர் முடிவிற்
றகுமுறை தனக்கரும் பூசை
கனக்கரி சிரிய வாற்றினோர் தாமுங்
கரைந்தவச் சிவபுரங் கலப்பார். (ருoஅ)

வீங்கிய செருத்த லானிட மியல்பும்
விளம்பினம் விளம்பின யாவும்
ஓங்கிய சிவதன் மோத்தரத் தனகா
ணெரோவொரு வயின்மற் றாகமங்கள்
தாங்கிய முறையொவ் வாமையு முடைத்து
தகையுயிர்ப் பக்குவக் கியையப்
பாங்குறு சிருட்டி தொறும்பரன் வேறுப்
பட்டுமா தலினதி னயிர்த்தல். (ருoக)

அரிறபு நூலைத் தெரிக்குமா ரியற்கக்
கரமொன் றற் காடகக் காசொன்
றுரிமையி னளித்த லுள்ளவ னில்லா
னுதவுக செம்புறு காசு
தருபயன் கருதா தாரியன் றெரிக்க
தகுங்குறி யெதிர்ப்பையி தென்னக்
கருதுறு தளிக்க வாரியற் கடிமை
யலதுகைம் மாறொன்று மிலதே. (௫௧௦)

அன்னமு மொரோவொன் றெழுத்தொரோ வொன்றற்
கான்றவர்க் கூட்டுதல் கடனால்
மன்னுபுத் தகத்தை யீசனைக் குருவை
மரபினாற் பூசைசெய் யாரேல்
துன்னுறு பயனை யிழப்பது மன்றித்
தொக்கவெந் நிரயமுந் துளைவார்
நன்னர்நெஞ் சுவப்பப் பூசனை புரியி
னாடிய பொருளெலாம் பெறுவார். (௫௧௧)

என்றுசூ ருயிரைக் குடிக்கும்வே லிறைவ
னியம்பிய ஞானநூற் றுணர்ந்து
நன்றுவீ றன்பிற் பன்முறை தாழ்ந்து
நளினமொத் தலர்ந்ததா ணீழல்
ஒன்றிபாங் கடுத்தொண் டேற்றினன் பன்னா
ளுறைந்துபின் னாரிய னருளால்
மன்றற்சூழ் பொதிய மடுத்துமுத் தமிழை
வளர்த்துவாழ்ந் திருந்தனன் முனிவன். (௫௧௨)

மும்மல மிரித்து நன்மையை வேட்ட
முனிவிர்கான் முனிவரற் கிலைவேல்
செப்பலன் றளித்த திருந்தகு ஞானஞ்
செயிர்தபத் தெருட்டினங் கண்டீர்
விரமெய்ஞ் ஞானத் திருநிறை தலினால்
விளங்குசீ பூரண நாமம்
அம்மலைக் கான தன்றியுஞ் செல்வத்
தாயதுங் கேட்கவென் றறைவான். (௫௧௩)

அகத்தியனருள்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — ௧௩௮௨.

சிபரிபூரணநாமப் படலம்

வளங்கு லாவிய போகங்கண் மதிப்பினு மாவி
துளங்க மேவிய வினைபொரீஇத் தொலைவில்வான் பதத்தின்
உளங்கு லாவுற வேண்டினு மொல்லையுய்த் தருளும்
விளங்கு சிபரி பூரண விலங்கலைப் பணிவாம். (க)

முன்னரொரு கற்பத்தின் மொழிசாக மெனுந்தீவின்
மன்னன்பிர பாகரன்சேர் மனைவிசுகு மாரிபால்
நன்னரிரு மகவுடங்கு நண்ணினவெவ் வேறிரண்டு
பின்னருதித் தனவிந்தப் பெருந்திறனன் மகவுக்கும். (உ)

தந்தைகூ ரன்பன்மன் சிங்கன்று ரகனெனும்பேர்
பந்தமுறச் செய்துலகம் பரேரெறுழ்த்தோட் பரிப்பித்துக்
கந்தமலி குழலியொடுங் கானடைந்து தவமுயன்றான்
அந்திலவர் முறைசெலுத்தி யரசுபுரி யவ்வெல்லை. (௩)

குறுமுனிமுன் னிருவர்க்குங் குமரன்மான் மியங்கிளந்தான்
உறுகிரண விந்திடப யோகிபின்னோர்க் குயர்கன்னி
தெறுவினைச்சாத் தன்கதைதெரித்தனராங் கெறுழ்ப்பன்மன்
கறுவுகொள்வா ரணைக்கொடியாங் காதலினைக் கருத்தமைத்தான். (௪)

சூரனுமற் றிருவருய்வேல் சுடர்கரத்தான் முதன்மூவர்க்
கேருறுய்வா கனமாத லிவறின ரக்கணமே
பாரளிப்ப மைந்தர்தமைப் பணித்தேகிக் கயிலைவரைச்
சாரலினன் குறழ்பதின யிரமாண்டு தவப்புரிந்தார். (௫)

முக்கணிறை பதம்பணிய முன்னியவேண் முதலானோர்
அக்கணிறு வியமயில்குக் குடமரிதோ னியிர்தவம்
எக்கருத்தி னிழைக்கின்றி ரெனவினுப்ச் சபித்திடலும்
தக்கவவற் றெழின்முகத்த சாரதங்க ளாயினர். (௬)

பாரிடராப் விறலண்டா பரணர்பணி புரிகாலைப்
போரிடைந்து தேவரடைக் கலம்புகுதப் பொருமவுணர்
வேரறுத்தா ரதுகேட்டு வெப்பவவு ணக்குலத்துச்
சாருகென வத்தலைவர் தருஞ்சாபந் தாங்கினர். (௭)

மற்றுமொரு நாட்செவ்வேள் மதிமிலைத்த பொலஞ்சடிலக்
கொற்றவனைத் தொழுவூர்தி கொடிப்பறவை புறநீஇ
உற்றனன்மான் முதலோரு மூர்திரியுத் துள்ளடைந்தார்
வெற்றிமயிற் சேவலைத்தாழ்ந் திலவிண்ணோர் விறலூர்தி. (அ)

கூளியர்கள் சினங்கொளுத்தக் கொதித்தெழுந்து மயில்சேவல்
வாளிமைக்கும் வைகுண்ட முதல்வரைப்பெ லாமழித்து
நீளரவப் பகைமுதலா யூர்தியுயிர் நீத்தமைந்த
மீளுமறு முகனோக்கி விளைத்ததிவ ரெனக்கேட்டு. (௯)

தறுகணவு ணக்குலத்துச் சாருதிரென் றவர்க்கருளி
இறுமுலகோ ரூர்திகளை யினிதெழுப்பிச் சுரர்க்களித்தான்
மறுவறுகா சிபமுனிக்கு மாயைபான் முதலிருவர்
எறுழுடலொன் றினிற்பிறந்தா ரேனையர்வெவ் வேறுதித்தார்.

தாதைபரு டவம்விலக்கித் தாயருளு மாசிவறி
மேதகுதங் குலத்தாசான் விளம்பியசூழ்ச் சியினிறைவன்
பாதநினைந் தனர்வேள்வி பன்னெடுநா டவப்புரிந்து
மாதொருபா லுடையபிரான் வரவேண்டும் வரம்பெற்று. (௧௧)

மாதிரத்தென் மரைவனாக்கி வளஞ்சூறை யாட்டயர்ந்து
சாதியுவ னத்திறைபைக் கடற்பாயல் வளர்ந்தெவ்விப்
போதனம ருலகமும்மை குந்தமும்புல் லெனக்கவர்ந்து
பாதலமும் பணித்தெல்லாப் பாக்கியமுங் கைக்கொண்டார். ()

தானவர்கள் களிதூங்கத் தடங்கடலி னகரியமாக்
தானிருந்து [illegible] யமாங்கனையார் தமைமணந்து
வேனவிரோன் மைந்தர்பலர் விறலியர்த் தேவல்புரி
வானவரை வாரிடக நெடுஞ்சிறைக் காரராரில். (௧௩)

ஏவ விற்றணந் தோடி மேருவை யெய்தி மாதவ மாற்றுறும்
காவல் விண்முழு துற்ற வன்கதிர் வென்ற வன்கடி பொன்னகர்
மேவ ழற்குண வாக்கி மைந்தனை வெஞ்சி றைக்கிடல் கேட்டலும்
ஆவ வென்றுபு லம்பி யேத்தவ டுத்த னன்கயி லைக்கிரி. (கச)

தக்கன் வேள்வியி லன்று டங்குத விர்ந்தி கந்தபெ ரும்பிழை
புக்கு டற்றிய வீர னானனி போக்கி யெச்சமு நீக்கிய
மிக்க சூரனை யுய்த்த நாயகன் மெல்லி யலிம யம்புகத்
தொக்க நால்வர்த மக்கு ணர்த்துபு தூய யோகினி ருத்தலின்.

செவ்வி பெற்றிலன் மீண்டு மன்னசி லம்பை யண்மின னோற்றுழி
அவ்வி யந்தபு மன்ப ருக்கருள் செய்ய வாங்கணெ ழுந்தருள்
ஒவ்வ ரும்பர னும்ப ரோடு முனக்கு நன்மை பெருக்கி நம் [னன்.
மெவ்வ மோப்புமொ ரேந்த லைத்தரு கென்று போக மகிழ்ந்த

எந்தை யோகினி ருந்த னனிம யத்தி லன்னை பிருந்தனள்
மைந்தனைத்தர லென்றெ னக்கம லத்தன் மாட்டித றைந்தனன்
தந்தை தாப்பிரி யத்த ணந்தபு ணர்ச்சி பாற்றளர் வேதனும்
அந்தின் மாயனை யண்மி யாப்ந்தலர் வாளி யான்றனை யேவினான்.

வாளி தூண்டிநு தற்க ணுக்கிரை மார னாதலுங் கால்பொரும்
பூளை வீயென வேடி நாள்பல போன பின்புல வோர்குழாம்
மீள வண்மிபி றைஞ்ச நாதன்வி றற்க ணங்கணா நாதர்கள்
மூளு மன்பினர் யாரு முற்றுற முன்னி னானிம யத்தலை. (கஅ)

மலிச னங்கள்பொ ருது தாழ்ந்தவ டாது பார்சம மாக்குவான்
ஒலித மிழ்க்குர வற்றெ னாதுயர் மலய வெற்பினு றுத்தபின்
கலிகெ ழும்வரை வாற்றி யாவருங் கைப கன்றுதம் வைப்புறக்
குலவு மாதினை வெள்ளி மால்வரை கொண்ட னைத்துபன் னான்செல.

வலாரி யாதிவிண் ணோரி ரப்பம ரீஇய தொன்முக மாறொடும்
நிலாவி நெற்றிவி ழிக்க ணொவ்வொரு நீடிரும்பொறி காற்றினன்
கலாவி யந்தர மெங்கு மப்பொறி கண்ணி மைப்பின்ஞெ மிர்ந்தன
கலாவுநெஞ்சின ராகி யஞ்சினர் தொக்க மான்முத லோரெலாம்.

முன்ன ரண்மர் லைந்த டுத்தபின் முங்க ளுபக னல்கலும்
அன்ன வொண்சுடர் கால்க மெந்தழ லுய்ப்ப வந்தழல் கங்கைநீர்
தன்னி லுய்ப்பவி ரைந்து கங்கைத குஞ்ச ரவண முய்த்தலும்
என்னை யாள்கும ரன்ம கிழ்ந்தறு மாதர் பாலுண்டி ருந்தனன்.

சிலம்ப ரொன்றமொ டொன்று தாக்குபு சேர்ம ணித்திரள் சிந்துற
அலம்பு மேகலை யன்னை பக்கன லஞ்சி யோடிய றிந்துபின்
கலம்பு டிங்கரு த்தேவர் மாதர்கண் ணுற்றவென் றுந வின்றுசென்
றிலம்ப கங்கழ லொன்ற வீழ்ந்திறை பாகமொன் றியி ருந்தனள்.

ஆங்க ணைந்தொளி ருங்க லொன்பது மன்னை தன்னுருக் தோற்றின
சங்கு வம்மினை னும்பி ராமென தி ரேந்து கொட்கைய ராய்விழைந்
தோங்கி நுங்கரு வெப்த நோக்கியு றுங்க ருப்பெற லென்றுமை
தாங்கு வெப்பினு ரைப்ப வத்தகு தைய லார்வெயர்த் தாரரோ.

இலக்கர் வேபினு தித்த னர்சில வைக லேகலு மன்னவர்
நலக்க வந்தனை செய்தி ரப்பாக பந்த பார்ப்பதி பேவலால்
குலக்க ணம்புக ழொன்ப தின்மருங் குக்கி நீங்கின ரீசனார்
இலக்க ரோடினை யோனை நீங்களி ரென்ற வர்க்கரு ளொய்த்தபின்.

பல்லி பங்கனி பம்ப யாரும்ப டர்ந்து சூழ்தர மாதொடும்
அல்லி மென்மலர் செற்று பொய்கைய டுத்து மைந்தரை யிட்டயின்
வல்லை நீகொணர் கென்ற னர்மலை யான்ம டந்தைம கிழ்ந்துற்றிப்
புல்லி யோருருச் செய்துகொங்கைபொ ழிந்த திம்பய மூட்டினள்

ஆறு மாமுக மாறி ரட்டிய வங்கை போடொளிர் கந்தனை
ஏறி வந்தரு ளேற்றின் வாங்கிப் புத்தி மாதுமைப் பாலுற
நீறு சேர்திரு மேனி யானெடு வெள்ளி பங்கிரி யெய்தபு
வீறு சேரனை வீற்றி ருந்தனன் விண்ணு ளார்தொழ மன்னவே.

ஆப காலையில் விம்பி தம்பல வாக வாட்டொரு டங்கினன்
பாய மேகலை யன்னை பார்ப்பதி பார்த்து நாதபு கந்தொழு
தேவெ னார்முன மென்னி லுற்பவ மீண்ட வாடல்வி னைக்கினர்
ரேயி வன்றிற பேத தென்னம கிழ்ந்து ரைப்புதன் போரனைன்.

திகழுநம் விழியிற் றோன்றுஞ் சேயெனுங் குமரன் கங்கை
அகமுற வடுத்த லாற்காங் கெயனகன் சரவ ணத்துத்
தகவமர்ந் திருந்த வாற்றாற் சரவண பவன்வா ணரல்
நகிலமிழ் தளிப்ப வுண்ட நலத்தினாற் கார்த்தி கேயன். (உஅ)

ஆறுமோ ருருவ தாக வாக்கலிற் கந்த னென்
ஆறுமா முகஞ்சேர்த் துள்ள நமக்கவை யவன்மு கங்கள்
ஆறுமா யிருந்த வேத மறையுந்தா ரகவெ ழுத்தோர்
ஆறுமாங் கவனு மத்தா றெழுத்துமா யிருந்த வன்றே. (உகூ)

ஆங்கவ னமது சத்தி யாதலி னம்மைப் போல
ஓங்குவன் சிறுவ னவ னுலப்பில்பல் லுருவங் கொள்வன்
நீங்குவன் பணிந்தோர் வேட்ட கிரப்புவ னடியா ரின்பம்
தாங்கவீ டளிப்ப னன்னொன் றன்மையா ரறிதற் பாலார். ()

வேதமுன் மொழிபி னுண்மை வினைச்சிறை புகுத வேதற்
காதியெவ் வுலகு மாக்கிக் கருகிறத் தவுணர்ச் சாடும்
மாதுநீ காண்டி யென்ன மகிழ்ந்தவண் மைந்த னொடும்
தீதறு விளையாட் டின்கட் செலுத்திய மனத்த ளானள். (ஙக)

சிலையினைக் கடலைத் தேளத்தைச் செறிகதி யுயிர்க டம்மைத்
தலைதடு மாறச் செய்த தன்மையை நோக்கி விண்ணோர்
உலைவுறு மனத்த ராகி யுயர்வட கிரியை யண்மிக்
கொலைபுரி வயிர வேலா னெடுங்குழீஇ யாய்ந்து நின்றார். (ஙஉ.)

ஆவயிற் குழவி போற்சென் றடுக்கலைத் துளக்கி மீச்சூழ்
தாவில்பல் குவடு விண்டு தரையிடை யுகுத்திட் டார்த்து
மேவல னிவனே யென்ன வெய்யபோ ராடல் செய்த
தேவரைக் கொன்று வீழ்த்துச் செங்களந் தமிய னின்றான். ()

பொன்பெய ரமரன் றாழ்ந்து போற்றனு மெழுப்பி யன்னோர்
இன்புற வுலக மெல்லா மிலங்குபே ருருவந் தோற்றித்
தென்பொலி தேவ சேனை பதியெனத் திகழ்பேர் தாங்கி
மின்பொலி கந்த வெற்பின் விண்ணவர் பூசை கொண்டு. (ஙச)

நாரதன் வேள்வி வந்த நாமவான் றகரை யூர்ந்து
வீரரோ டமர்ந்த நாளில் வேதனைச் சிறைவைத் தெண்டோள்
ஆரியன் முதலி னோர்கட் காரிய னாகி நோற்ற
வாரணி முலையி னோர்க்கு மறையனும் வரமு முய்த்தான். (௩௫)

இன்னன நிகழ்ந்த பின்றை யெம்பிரா னுமைக்கு நாப்பண்
மன்னிவீற் றிருக்கு மெல்லை மான்முத லிமையோர் வேண்ட
முன்னவன் கருணை கூர்ந்து மொய்யெறுழ்ப் பூத வெள்ளம்
தன்னையு மளித்துப் போக்கத் தாழ்ந்தனன் விடைகொண் டானல்.

இரண்டா யிரவெள் ளமெனும் படையும்
திரண்டார் தருதே வருமொன் பதின்மர்
முரண்டா வுமிலக் கருமுற் றுமரீஇ
அரண்டா னெனும்வை யமடுத் தனனே. (௩௭)

தங்கட் கிறைவன் றுயருந் தவிர
இங்குற் றனனென் றெழுமோ கையினல்
பொங்கிக் கடலார்ப் பொடுபுக் கதென
அங்கட் டிரள்பல் லியமார்த் தனவே. (௩௮)

வறங்கூர்ந் துமைபாந் தனிர்வன் மைதழீஇத்
திறங்கூ ருதிரொன் றுகைபாற் செறிவின்
நிறங்கூ ருலகின் வெரிநீ வுதல்போல்
அறங்கூர் கொடியெங் குமலைந் தனவே. (௩௯)

மண்டே ருருளா கியநா மணமாம்
திண்டே ருருள்வல் லமெனத் திகழூர்
கொண்டேர் மதியங் குடையா னதென
ஒண்டேர்க் குடையோங் கிநிழற் றியதே. (௪௰)

அக்கங் கைசுமந் தருள்பெற் றதுகேட்
டுக்கண் விசும்போ ரிருகங் கையுமுன்
புக்குத் தொழுகின் றதுபோ லுமெனத்
தொக்குத் திவள்சா மரைதுள் ளினவே. (௪௧)

இளையோ னலனென் றுதெரிப் பனபோல்
முளையா முதல்வன் குரவன் பிரமற்
றளையார்த் தவன்சண் முகனென் றிசைகா
களமோ டுசின்னங் கள்கறங் கினவே. (சஉ)

விழையத் தகுவீ ரலிரென் றுவிணோர்
உழைநற் புகழைத் திரள்செய் துணவாய்
முழைவைப் பமுயன் றவையோ லிடல்போற்
றழையப் பலசங் கமுரன் றனவே. (சங)

காலா தியின்வன் பகைகாய்ந் துசமர்
ஏலா மைதமக் கருளீ சன்மகன்
கோலா தியினு டல்குறித் தமைதேர்ந்
தாலா நடமா டினபா ரிடமே. (சச)

இக்கா ளையையேந் தெழும்முன் பெறலால்
தக்கா னெனமான் மொழியத் தழையாக்
கைக்கால் வடிகோல் கொடுகா மருதேர்
அக்கா லிறையை யெனவூர்ந் தனனே. (சரு)

கடலும் புவியுங் கதிர்வா னகமும்
படர்வா யிடவே றுபௌவங் கிளரா
வடவா முகத்தின் வழிக்கொண் டதென
மிடைபூ தரிறைப் பண்விரைந் ததுதேர். (சசு)

தங்குலத் தரசற் றபுமார் செலும்
இங்கி வர்க்கிடை யூறுசெய் வாமென
அங்கண் மாநில னுமவு ணன்புரி
பொங்கு மாயையிற் போர்த்தது தூளியே. (சஎ)

ஞான நாயக னல்லருட் பார்வையின்
ஆன மாயைய கன்றது போன்மென
வானு ளார்நனி தூவுதண் மாமலர்த்
தேனை மாரியிற் றீர்ந்தது தூளியே. (சஅ)

முத்தி நூர்தியும் பிச்சமு மொய்குடைக்
கொத்தும் வார்கொடி யுங்குளிர் பாரெலாம்
பொத்தி நின்றன பூண்கொடுங் கோலழல்
மெத்தி நின்ற மெலிவுதி றம்பவே. (சகூ)

இன்ன வாறிய வைக்க ணியங்குபு
பன்ன ருஞ்கிர வுஞ்சப் பறம்பயல்
துன்ன லுஞ்சுரர் யாருந் துளங்கினர்
நன்னர் நாரத னுயகற் கோதினன். (ருo)

பட்டி மைக்கிரி யிதுபன் மாதவர்
அட்ட தீங்கொரு பாலணி மாநகர்
இட்டு வல்லவு ணற்கிளை யோனுளன்
விட்ட மால்படை மின்னிய மார்பினன். (ருக)

இன்ன தானவ னின்னுயி ருண்டலால்
அன்ன தானவ ருருயிர்க் கேகலை
அன்னை தந்தை யழற்கணெ னத்தகும்
மன்ன வென்றுயர் மாதவன் கூறலும். (ருஉ)

தார கத்துரு வாகிய தத்துவன்
பார கத்துயிர் வாட்டும் பதகனித்
தார கப்பெயர் தாங்கற காதெனப்
போர கத்துமு டிப்பநா பூண்டனன். (ருங)

வீர வாகுவை நோக்கி யாயிர வெள்ள மாகிய பூதரும்
போர வாவுமி லக்க ருட்புக ழெண்ம ருப்புடை கொண்டுபோய்
ஆர வாடமர் செய்க வென்றருள் செய்து வான்பயை வன்றனைக்
தேர னேர்ந்து தவப்ப ணித்தனன் செய்த னித்தன னெல்லையில்.

கூறுசெ முந்தப றக்கு மோங்கலெ னர்செ ரோர்பல சூழ்தரப்
பொறைந னக்கி நாவெ றழ்ப்பொரு புகர் தேர்ப்படை மன
நூறுசெ றொன்றுசெ னிக்க நீள்ர தங்க டாட்பிறம் வாகுவுா
முறைநி றப்பிய தூறு மைன்றுளிர் வரி பாகர் முற்றினன்.

உருகி நெஞ்சழி யத்த மக்கிறை யோனை முன்பணி சீற்றமிக்
குருவ வன்கட லேழு மோங்கியொ ருங்க டப்புவி முற்றியாங்
குருளு மாழிய வங்க மாகவொ லித்து முற்றிய சேனையின்
உருமு முட்கவெ ழுந்த வார்ப்புல கேழு முட்டிநி மிர்ந்ததே.

இன்று வையக மூன்றும் வச்சிர மேந்தி னற்கரு ளாழியான்
நன்ற ளித்தன னென்று தேவர் நயப்ப முற்றிய சேனைகள்
ஒன்று தண்டையும் வேண்டு மேயென வொய்யெ னப்பிறக் கிட்டுமேல்
துன்றி யும்புரி சைக்கண் வீரர்கள் சோலை யாற்படை தொட்டிலார்.

பந்தும் பாவையும் பசுவரிப் புட்டிலும்
பலவுஞ்சென் றெறிகிற்கும்
முந்தை மாதரை யியற்றுபு பின்றைமொய்ப்
பகழிவா யிலிற்றாக்கி
எந்தி ரம்பல வுஞ்செறித் தவுணர்தம்
யவனன்செ யெயில்வாய்ந்தும்
அந்தில் வீரர்கள் பூக்கொடண் ணுமைநனி
யதிர்தொறு மயிர்க்கின்றார். (௫அ)

குருகு சுட்டிய குன்றெனக் கைதவங்
குயிற்றரு மிளைகானம்
அருகு முற்றிய கிடங்குயர் மதிலழித்
தவுணரா விகண்முற்றும்
பருகி னல்லது கும்பவே டிருமுன்னர்ப்
படர்கல மெனச்சீறி
ஒருக ணத்தில மூகழிதூர்த் தெயிற்பொறி
யுதைத்துருட் டினர்சூழ்ந்தோர். (௫௯)

அழுவப்புன லட்டமேரேற்றவ ரகழோடற மதிலில்
குழுமிப்பெரி தமராடினர் பொற்யோடுயிர் குலைய
எழுமுற்றிய சுதவட்டன ரெயில்வாய்க்கொட கத்தில்
கழுமிப்பயில் கருவிக்கடி மதின்முற்றினர் கடிதின். (௬௦)

உழிஞைப்படை யெதிர்நோக்கிய வொற்றோடி வணங்கி
அழிவுற்றொழி யமரர்க்குல கருளப்பரன் மதலை
வழிவந்தனன் கொடிவெம்படை வல்லைப்புரி சைபவென்
றொழிவின்றுய ரகன்மாமதி லொடுநேர்ந்ததை யெனலும். (சுக)

பொன்னும்பிற பொருளும்புக ழுலகுஞ்சர ணடைவோர்
மன்னுங்கொடை நல்கிக்களி மல்கத்தவி சமரும்
மின்னுங்கதிர் முடியான்விரை செலலுற்றன னறியாக்
கொன்னும்படை புடைமுற்றின குரமான்வைய முற்றான். (சுஉ)

குடைநாட்கொளல் வாணாட்கொளல் குறியாவர சவுணன்
உடைநாளழி வறியாதவ னுரனொன்றிய வாழிப்
படைநாரணன் மகன்வெண்குடை பற்றக்குடை பேயாய்
அடையாவமர் வற்றாலன முடிமீக்குடை நிழல. (சுங)

கற்றைக்கதி ரங்கைத்துணை கலைவெண்மதி யாழி
பற்றிச்செல நீட்டிப்பத மின்றிச்சுருக் குவபோற்
கொற்றக்குடை நிழலிற்குரு மல்கு மிணைக்கவரி
எற்றத்துய ரிபதானவன் புடைதாழ்ந்தெழுந் துளர. (சுச)

கண்வைத்தம ரரையோம்பிய கந்தன்றம தரசை
மண்வைப்பொடு மடவந்தனை கேளாமற வுளா
விண்வைத்துயர் பலவைப்பையும் வெய்தெற்றுவ துறழ
எண்வைத்துயர் பலவார்கொடி யெண்டிக்கினு மசைய. (சுரு)

சிறக்கும்வகை தமையோம்பிய செல்வத்துயர் குரிசில்
இறக்கும்பரி செய்த்துள்ளக மேங்கிக்கத றுவபோற்
பிறக்கம்படு வள்வார்ப்பணை பெரிதுங்குளி றத்தின்
இறக்கட்டிகி ரித்தானவ னிமிர்தியினி றந்தான். (சுசு)

பன்னாவு ணன்கண்ணிணை வட்டித்தழ லுமிழ்வ
தென்னாப்புடி யாதின்னினி யெனமண்மகள் விண்ணில்
பொன்னாகிய தன்மாற்றவ னொடுபோய்மறைந் தொழுகத்
தன்னாருரு வேறுபெறுந் தனதாள்விழி தகையும். (சுஎ)

கச்சுச்செறி யிடையார்கழல் கலவுங்கழ லுடையார்
வெச்சென்றடு படையாவுமி ளிர்க்கும்புய வலியார்
அச்சுற்றுல கீரேழும டங்கப்பொரு மிகையார்
நொச்சிப்படை யினர்முற்றிய நொறில்வெய்யரி னேர்ந்தார். ()

கணிப்பில்பல நாளுங்கனல் கண்டீதியை முற்றும்
மணிப்பொற்புய மொருவுற்றொளி மல்கப்புகு மிந்நாள்
தணிப்பில்புகழ் பேரூழிக டறுகட்கரி வதனத்
தணிப்பொன்முடி யிறையோடுத ழைக்கென்றமர் செய்தார். ()

சிலையோடெதிர் சிலையுஞ்செறி வாளோடுவை வாளும்
இலைவாரயில் வேலோடிலை வேலுஞ்சுள குறழ்கா
தலைதோலொடு தோலும்பரி யோடன்னது மிரத
மலையோடுருண் மலையும்பொரு மறவெங்கனல் சிதறி. (எ0)

மனமடிந்தவர் மகவுயிர்த்திலர் மயிர்குலைந்தவர் மாதர்பேர்
தனையடுத்தவர் புறனளித்தவர் தக்கவெம்படை கைபெடார்
சினமடிந்தடி பின்பெயர்த்தவர் செருவினொந்தவ ரிவரைவிட்
டினமறிந்துகி ளந்தபோர்களி ழைத்துளாரிந வோர்களும்.

தேரிறக்கினர் வேழம்வீழ்த்தினர் தேசிகப்பரி தாழ்த்தினர்
வாரிறுத்தனர் கச்சறுத்தனர் வார்கொடித்திர ளூறினர்
தாரிறுத்துட றோளடர்த்தனர் தாடுணித்தனர் தலையொடும்
போரிரித்தன ரின்னவாறு பொலிந்தவூரகப் பாசியே. ()

கோயினீள்பத ணங்கள்விண்டொடு கோபுரக்குரு மேனிலை
வாயிலாதியி வர்ந்துடற்றிவ ழங்கினார்படை வீதிகள்
பாயசோரியி னாறுபோன்றன பம்பியூடறத் தேங்கலின்
ஆயமாளிகை மேடைமேனிலை யாழிவாய்ப்பலி லங்கையே. ()

மண்டுநொச்சியினர் சாலமறம் வாடிவிழலும்
மிண்டுழிஞ்ஞையினர் வெய்யவவு ணத்தலைவர்பின்
கண்டுநிற்பவது கண்டுவயி ரங்கடவுறக்
கொண்டதேரினிவி டுத்துமண் குலுங்கவிழியா. (எச)

தாரகப்பெயரி னொடிய தண்டு திரியாப்
பாரி டத்தொகைக ளோச்சியுயிர் பாற்றி நிரைச்
சார தத்தலைவ ராற்றலர்த ளர்ந்தொழிவுகள்
டோறும் வீரர்க ளிலக்கருமொ நங்கு மொருநாள். (௭௫)

ஆர டுத்தமணி பாழிகள்சி தர்ந்து விழவெந்
தேரி னைத்தையு மெறிந்துதிரள் வீர ரையெலாம்
காரு வர்க்கடல்க டாபினனு லப்ப வெதிர்சொல்
வீர சிங்கம்விடு வாளிமுடி வீழ்த்த தவனி. (௭௬)

உட்கி போர்க்கதைம டங்கலுயிர் சோர வுதையா
வட்கி லானிரத மெய்த்திமணி மௌலி கவியூஉக்
தட்கும் வார்சிலைத டிந்துபொரு தீர னபரக்
கட்கு லாந்தொடைபன் மார்பிலொரு சூல்க டவினான். (௭௭)

ஆடு போர்க்கொருவ னைவிறல் வாது சமரம்
நீட வேனையிலை போர்களுநி கழ்த்தி யுடையுட்
பாடு கண்டுழல்ப கட்டிரத மூர்ந்து சினவிச்
சோடை நெஞ்சினன்னெ ரேலெனவெ திர்ந்து துனைபா. (௭௮)

சிலைவ ளைத்தவுணர் தேவர்திசை யானை பிறவும்
துலைப நாகரிடி யென்றுகுழை வுற்ற ழிதர
உலைவி னைனைலிபெ டுத்தனனை ராபி ரமெனும்
அலரொப் வாளிகடு ரந்தனன ழன்ற வுணன்மேல். (௭௯)

ஆபி ரங்கணைவி டுத்தவுணா னக்கணை பொரீஇக்
காயி ருப்பகழி நூறுகட வக்க டிதவை
பாபி நப்பகழி நூறுகொடு மாற்ற வரதன்
சேய டுஞ்சிலையின் வல்லளிய னொன்று தெரிபா. (௮௰)

தெய்வ மாப்படைசெ லுத்தவுவ னன்றி றவினான்
மெய்ய வப்படைவி டுத்தொறும்வி டுத்தொ ழிவினான்
உய்வ தொன்றுமறி யாதவன்ம நட்கை யுறனைப்
ஐய மாறைப்ப டப்பவுதனைக்க டவினான். (௮௧)

அங்க ணப்படைய வன்வடிவ னந்த மொடுசென்
றெங்கு நின்றுபொர வீரரிமை யாரி னைவுற
மங்கும் வல்லவுணர் துள்ளவது கண்டு மனிதச்
சிங்கம் வென்றபடை செம்மல்கையெ டுத்த னனரோ. (அஉ)

சிம்புள் வெம்படையை நோக்கிவிளை மாயை சிதற
உம்பன் மாமுகவன் கைதவமு ஞற்ற விரிய
நம்பி தேர்கிலன லத்தபடை தூணி நிறுவி
இம்ப ரோடினன்பி டித்துவர வெண்ணி விரைவின். (அங)

குறுமுனி விளைத்த சாபக் குருகுசுட் டியபே ரோங்கல்
இறுவரை முழையொன் றண்மி யிபமுக னிறந்து தோற்றான்
கறுவொடு தொடர்ந்து போந்த காளையுட் சேற லோடும்
பெறுமுணர் வழியக் குன்றம் பேதுசெய் திட்ட தன்றே. ()

சென்றவன் றிரும்பக் காணுச் சேனைகா வலரொண் வீரர்
துன்றிய விலக்க ரெல்லாந் தொடர்ந்தவந் நெறியே போந்து
நன்றெனத் தோற்றி யாங்கே நவைவிளை பிறனில் கூட்டம்
வென்றவம் முழைபிற் புக்கு விளிந்தன ரவரு மாண்மை. ()

வஞ்சனை வாய்த்த தென்று வரைமிசை யிவர்ந்து தீயோன்
விஞ்சிய வவுண ரார்ப்ப வில்வளைத் தனந்த கோடி
செஞ்சரந் தூண்டிப் பூதர் சேனையைச் சிதர்ப்ப நோக்கி
அஞ்சின ரமரர் வீணை யறவன்போ யடிசட் கோதும். (அசு)

எயிற்குல மூன்று மொன்று யிருந்தன வெயிலை முற்றிக்
கயிற்கழ லவுண ராற்றல் காற்றிமா முகவ னெய்ப்ப
அயிற்குலப் படைக ணீண்டி யவன்விளை புணர்ப்பிற் பட்டு
வெயிற்குரு மோலி வீரர் வெற்பக மயங்கி ஞரால். (அஎ)

நஞ்செனக் கொதித்துத் தீயோ னம்படை யெஞ்சிற் றெல்லாம்
பஞ்சியிற் பறப்பக் காலாய்ப் படர்ந்தன னென்ன மஞ்சன்
அஞ்சலிர் தேவ ரென்று வணிமணிக் கொடிஞ்சித் திண்டேர்
வெஞ்சினத் தடுபோர் ஞாட்பின் விரைசெல வுந்திச் சென்றான்.

ஆர்த்தன பூத வெள்ள மடைத்தன பதாகை வானம்
போர்த்தன திசைக ளோதை பொலிந்தன சமர்செய் சூழல்
தூர்த்தனர் மலர்கள் விண்ணோர் துளும்பின கடலு மண்ணும்
வேர்த்தன ரமர்த்த வீரர் வெறிநறுந் தவுணர் தொக்கார். (அகூ)

நெடுமொழி கிளந்து சூழ்வார் வஞ்சின நிகழ்த்தி நேர்வார்
விடுகணை பாய்ந்து பாய்ந்து மெய்யெலாந் தூணி போல்வார்
படுபிணமிடறிச் சென்று பறந்தலை யுழக்கி வீழ்வார்
இடுகிய வீரம் வேண்டா ரிருதிறத் தவரு மாதோ. (கூ0)

மடித்திதழ் தின்னார் பூதர் வாயெலப் றழுந்தி மாதர்
துடித்திடு மதர நேர்ற் சூழ்ந்தவர் படைக ணம்மேல்
எடுத்திடா ரென்று திபோ ரிமைமுழு தொழியக் காய்ந்த
தடுத்தகண் வெகுளிச் செந்தி பழித்திமைப் புளதா மென்றே.

தார்த்தடந் திணிதோட் பூதத் தலைவர்பல் கவந்த மாட
ஆர்த்தழன் முளிபுன் மேய்ந்தாங் கையென நாழி லாடித்
தேர்த்திரண் மிதப்ப நெய்த்தோர் தேங்கியும் போரி னீங்கார்
நீர்ச்செரு விழைந்த பாசி நிலைபினைத் தெரித்து நின்றார். (கூஉ)

கால்பொரக் கனிந்து நைந்த கனித்திர ளுருவ தென்ன
மால்பொர ளுைக்கித் தன்னை மதிபகத் திழிக்கும் பூதர்
கோல்பொர வவுணர் சென்னி குருமுடி போடும் வீழச்
சால்பொரு வுற்றுத் திபோர் தலைவர்க ளுடைந்து போந்தார்.

உடைதல் கண் டார்த்த பூத ரோகையுந் தன்பாற் செல்வி
அடைதலு நோக்கி வல்லே யந்தநா ளங்கி யென்னத்
தடைஇய சிலைகை வாங்கிச் சரமழை தூர்த்துப் பூதர்
மிடைதரு தலைவர் தம்மை விழிக்குமு னிரித்துச் சென்றான்.

பண்டைநற் றவத்தி னுற்றுப் பாபொளி முகமோ ராறும்
குண்டலங் குழைய காதுங் கொழும்படைக் கரமீ ராறும்
தண்டைகிண் கிணிகள் சூழ்ந்த தாள்களும் பொலியந் தேரின்
அண்டர்கள் சூழ நின்ற வயலனை பெதிரே கண்டான். (கூ௩)

தன்னையு மறியா துள்ளந் தழைத்தெழு மன்பு பொங்க
இன்னவ னேயோ வீசன் மகனென வியம்புந் தோன்றல்
என்னலு மன்ன னேயா மிவனென வமைச்சர் கூற
முன்னவன் முன்னர்த் தேரின் முன்னினன் மொழித லுற்றான்.

நாரணன் முதலா யுள்ளோர்க் கல்லது நம்மேற் போர்க்குக்
காரணி மிடற்றாற் குன்னுங் கடனிலை மைந்த வீங்குத்
தாரணி படையி னேடுஞ் சார்ந்ததென் னுரைக்க வென்றான்
பூரணப் பொருளா யுள்ள புண்ணிய னிதனைக் கூறும். (கூஎ)

முறைபுரிந் தவரை யோம்பி முறைமையிற் றிறம்பி மன்னோ
மிறைபுரிந் தோரைக் காதும் வேந்திலா வேந்த னெந்தை
அறைகழல் வீர விண்ணோர்க் கருஞ்சிறை யிட்ட வாற்றால்
இறையினும் முயிரைக் காற்ற வேயினன் போந்தா மென்றான்.

வரம்பிலா வாற்றற் செம்மல் வரவினைக் கிளத்த லோடும்
வரம்பிலா வின்ப முக்கண் வள்ளலார் தமக்குத் தந்த
வரம்பிலா வரமு மற்று மதித்துமா முகத்துத் தோன்றல்
வரம்பிலாச் சீற்றம் பொங்க மற்றெதிர் கழறு கின்றான். (கூகூ)

மாயனார் திகிரி யிது மார்பிடைக் காண்டி வீந்து
போயினு ரன்றி யென்னைப் பொருதவ ருலகி னில்லை
ஆயினோர் பலருண் வெற்புக் கடுபடை தமக்கு நீவந்
தேயினு ரிளையைநீயு மேகென விறைவன் சொல்லும். (கOO)

உடுவொளிக் குயர்ந்த திங்க ளுருகெழு பரிதிப் புத்தேள்
விடுமொளிக் குயருங் கொல்லோ விண்டுவைத் திகிரி யென்றான்
முடுகுபு றமைய னுளு மண்டங்க ளன்றி முற்றும்
நொடிவரை படுநங் கைவே லுன்வயத் தாமே பேதாய். (கOக)

பொய்தகு வரையும் புக்கெக் கழுத்தகத்திற் புகலு நீயும்
செய்தவ ரிடும்பைக் குன்றுந் திகழ்ந்திடு நும்மார் தேசும்
வெய்திவ னழியக் காண்டும் வாயினல் விளம்ப லென்னும்
கைதனில் விளம்ப லன்றே வீரர்தங் கடப்பா டென்றான். ()

இன்னண மிறைவன் கூற விபமுகன் மான முந்தப்
பொன்னிவர் தோளை நோக்கிப் பொருசிலை நோக்கிக் கையால்
மன்னிய முகத்து ரோமம் வருடினன் றிரித்துக் கொண்டு
தன்னெடுஞ் சிலையைக் கோட்டி நாணினைத் தழக்கங் கண்டான்.

வென்றிற லிளையோன் றானும் வார்சிலை வாங்கி நாணில்
துன்றொலி யெழுப்பி விட்டான் றுளங்கின வண்ட மெல்லாம்
வென்றில மேனும் போரின் விளிகுவ மேனும் வென்றி
இன்றுள டென்று தீயோ னொரிகணை தெரிந்து கொண்டான்.

மிக்கவ ரில்லா வண்ணம் வென்றசி ரிவன்முன் னோரைப்
புக்கடல் புகழே யாகப் புகலும்வை யகங்க ளென்றே
நோக்கபே ரண்ட மெல்லாந் தூள்படுத் துருவிற் பூசும்
முக்கணை நுதற்கண் வாய்த்த முதல்வனுங் கணைகைக் கொண்டான்.

எண்ணில் பல்கணை தான வன்றொட
வேவொ ராயிரந் தொட்டவை
மண்ணி றுத்தவன் மீட்டொ ராயிரம்
வாளி தூண்டவ வற்றையும்
அண்ணலையிரு வாளி யேவிய
றுத்தொ ரம்பின வன்சிலைத்
திண்மை சிந்திவில் வேறொ டிக்குழுன்
செல்ல வாயிர முந்தினன். (௧௦௬)

வல்லை வாங்கிய வில்லி னாயிரம்
வாளி தூவிம டித்தவை
அல்ல ழுத்திய வாக்கை பாலனை
னந்த வாளிது ரந்தனன்
எல்லெ ழுத்திய மேனி யண்ணலி
லக்க வாளியி னட்டவை
சொல்ல ழுத்திய கோடி வாளிது
ரந்த னன்றனு வெங்கணும். (௧௦௭)

வாளி கோடியி ரட்டி யுந்தினன்
மாயை மைந்தன ரன்மகன்
தூளி கண்டவை கோலி ரண்டுது
ளைக்கை கோடிற விட்டனன்
நீளு றுப்பற வாயி ரங்கணை
யானெ டுங்கொடி நூறினன்
ஆள வந்தவ னெட்டின் வில்லிறுத்
தாயி ரத்தடர்த் தான்வையம். (௪0அ)

பாய்ந்து வேறொரு வையம் வார்சிலை
பற்றி வெங்கணை யாயிரம்
வாய்ந்த கால்வல வன்பு யத்தின்வ
ருந்த வுய்த்திளை யோன்கணை
ஆய்ந்தொ ராயிர நெற்றி யேற்றவ
யர்ந்து சோரிநி லத்துகச்
சாய்ந்த னன்றடந் தேரின் மாமுகன்
சாய்ந்த வானவ ரோங்கவே. (௧0௯)

கண்டவ வன்படை காவலர் மானம
லைப்பவொ ருங்குகலாய்
மண்டிய ழற்படை யாவும்வ ழங்கவ
ளங்குல வுங்குமரன்
கொண்ட சிலைக்கணி ருங்கணை பௌவமுண்
கொண்டலெ னச்சொரியத்
திண்டலை தோள்கழல் சிந்தம டிந்தனர்
செத்தில ரோடினரால். (௧௧0)

அழிந்தவு ணர்ச்சியெ முந்தெழு தாரக
னுவிளை வென்கொலென
இழிந்தவு ளத்தின னிப்படை யாலிவ
னெய்ப்பில னென்றுகனல்
பொழிந்தடர் தெய்வத மாப்படை யாவும்பு
குத்தின னன்னவைபோய்த்
தொழுந்தகை யைத்தொழு தன்மைபி னின்றதொ
லைத்தவ னெண்ணமெலாம். (௧௧௧)

புராரித ரும்படை போக்கின ரூர்த்தது
போதவு ளத்திறையைப்
பராவிய கங்கையி னேற்றனு நொந்துப
றைந்தன நந்திருவென்
றுராவும னத்தினன் மாயைவ லானிவ
னெய்யென வாற்றியது
விராவுவல் வெற்றியெ னக்கிர வுஞ்சவி
லங்கலொ டும்வருவான். (௧௧௨)

முப்புர மெண்ணில வாகவி வங்கன்மு
னேத்தெழு சூரிளவல்
அப்புர வாழ்நர்க ளாயொரு சார்வரு
மாழிக ளாகவரை
துப்பின ரூர்வட வைக்கன லாம்புன
றூங்குமு கிற்படலம்
மைப்படி நீள்சிலை யாகவி டிக்குல
மாமுக ஞைவருவான். (௧௧௩)

நேமிவ ரைப்புடை சூழிரு ளாகநெ
டுங்கிரி யாங்குஞெமிர்
நாமிகு பாரிட ரெண்ணில ராவன
லத்தி சைக்களிறு
பேமுறு வெற்புற வன்னவை சூழ்பெரு
மால்வரை யாய்த்தழைவான்
தோமுறு காலுரு வாகவ டுக்கறு
ளக்கெரி யாயெழுவான். (௧௧௪)

பொங்கழல் கான்றெகி ழித்திர ளாப்புவி
மாதிரம் வான்மிடையத்
துங்கமி குந்தகல் சூரிய ரெண்ணில
ராய்ச்சுல வுற்றழல்வான்
இங்கன னந்தமொ ழுங்கிர யோடுமி
ழைத்தமை கண்டிளையோன்
செங்கைய யிற்படை தூண்டின னேர்கிய
தோன்முகன் சீற்றமுறீஇ. (௧௧௫)

இருதுணி செய்குவ லின்னதை யென்றெதி
　　ரெய்தலு மார்புதுளைத்
தருவரை யட்டடல் வீரர்ம யக்கம
　　கற்றியெ ழுந்துயர்வான்
பொருதிரை யுந்திது ளைந்திமை யார்பொழி
　　பூமழை யுண்முழுகித்
திருவளர் கைக்கணி ருந்ததெ ழுந்தது
　　தேவரி ருந்துதியே. (ககசு)

குன்றொடு மவுணற் சாடிக்
　　குடுமிகைக் கொண்ட சேவ்வேள்
முன்றிறல் வீர வாகு
　　முதலியோ ரெவருந் தொக்கார்க்
கொன்றிய கருணை நோக்க
　　முதவியா டமரிற் றுஞ்சும்
வன்றிற லாளர் தம்மை
　　வருகென வெழுப்பிக் கொண்டான். (ககஎ)

தாரகன் விடுத்த தெய்வத்
　　தறுகண்மாப் படைக ளோடும்
கூரிய மாய னேமிக்
　　கொழும்படை நின்ற வெல்லாம்
வீரவா குவின்கை யுய்த்துப்
　　போற்றென விளம்பிப் போர்செய்
பாரினை யெவருஞ் சூழப்
　　பணையெழ நீத்துச் சென்றான். (ககஅ)

போரிடை வீழ்ந்தோர் மெய்யிற்
　　பொங்கிமேற் றுளித்த நெய்த்தோர்
ஆரவேற் றுமைப்பட் டென்ன
　　வலரிமெய்ம் முழுதுஞ் சேந்தச்
சோரியை மண்ணு வான்போற்
　　றொடுகடல் குளித்தான் வீழ்ந்த
தாரகன் வீரச் செங்கேழ்
　　தரணிவீழ்ந் ததுவும் போன்றான். (ககசு)

வெய்யவ னொளிமை யாப்ப
விளங்குருக் குமரன் வீரச்
செய்யொளிப் பிழம்பு தோற்றிச்
செறிந்தென மாலைச் செவ்வான்
ஐயெனத் தோன்றிற் றுங்க
ணவன்பெரும் புகழ்சீர்த் தென்னப்
பெய்யொளி முழுவெண் டிங்கள்
பிறக்கம்வாய்ந் தெழுந்த தன்றே. (௧௨௦)

மூவுல குய்ய வந்த
முன்னவன் சீர்த்தி யோடும்
தேவர்கள் புகழும் பாங்கர்ச்
சீர்த்தென நெடுவா னெங்கும்
தாவில்பல் லுடுவின் கூட்டந்
ததைந்தன வாய காலைக்
காவன்மூ வர்களும் வேண்டக்
கடவுளர் சிலம்பைச் சார்ந்தான். (௧௨௧)

முந்துறத் தேவத் தச்சன்
முறைமையி னங்கட் செய்த
கொந்தொளி நகரிற் சேனைக்
குழாத்தொடு மசைந்தா னகப்
பைந்துழா யலங்கன் மார்பிற்
பண்ணவன் முதலோ ரெல்லாம்
வெந்திற லவுணன் புன்கோற்
குட்படு வினைக டீர்ப்பான். (௧௨௨)

விசும்பமர் கங்கை தேனு
விரைநறு மலர்ப்பூந் தாருத்
தசும்பம ரமிழ்த மாதி
ததைதர வருத்திக் கொண்டே
அசும்புருக் குமரற் காட்டி
யணிந்தருச் சித்த யிற்றி
இசும்பெனும் பவங்க ளோங்க
வேத்தினர் தொழுது சூழ்ந்தார். (௧௨௩)

குடுமிகைக் கொண்ட மண்ணுமங் கல்முங்
கூர்த்தவாண் மண்ணுமங் கலமும்
அடுதிற லவுண னகர்வயிற் புரித
லடாதென வகற்சியிற் றாய்மை
படுமிட னறிந்து செய்தது நிகர்க்கும்
படையொடு பண்ணவ ரெல்லாம்
விடுசுட ரிமைக்கு முருவனை யாட்டி
வியத்தகப் பூசனை புரிதல். (கஉச)

கடவுளர் வழிபா டறிந்துமற் றியாமுங்
கழன்மலர் வந்தனை புரியப்
படர்குது மெனவந் தணைந்தவன் போலப்
பாற்கரன் றிரைக்கட லெழுலும்
நடவிய கடிநாட் புடவிதாழ்ந் தமைதேர்
நம்பிரா னேவலிற் றென்பால்
வடதலைக் கிரிகள் பெயர்வன புரைய
வயவர்தேர் புடைவர நடந்தான். (கஉரு)

மண்ணிடை யாங்காங் கிறையமர் தலங்கள்
வழியினேர் பட்டன பாரா
மண்ணியாற் றருகி னிறுத்துழி மணித்தேர்
வார்கொடி புடைத்தலுந் துருவன்
நண்ணிய பிணிப்பிற் றீர்ந்துவீழ்ந் தென்ன
நரலைவீழ்ந் ததுகதி ரதுகண்
டுண்ணிறை களிப்பி னெழுந்தென மாறு
முடுபதி யொளிர்ந்தது விசும்பில். (கஉசு)

இரவவ ணிருந்து காலையி லீசன்
பூசனை யியற்றியவ் வீசன்
பரவுபல் படைக்கு நாயக மான
படைக்கலங் கொடுத்திடப் பெற்று
விரவிய சேனை யொடும்வழிக் கொண்டு
வெஞ்சுரங் குளிர்தகக் கடந்து
வரமலி செந்தி லடுத்தவ ணினிது
வதிந்தன னென்னையா ளுடையான். (கஉஎ)

முந்துதா னளித்த வரமும்பின் றந்தை
யருளுநா ளிறுதியு முழுதும்
புந்திகொண் டிருந்தும் புறப்பொருண் மரபு
புவித்தலை வழங்கிலக் கியமாச்
சிந்தைசெய் தவுணர் தோற்றமும் வலியுஞ்
செய்கையு முழுவதுங் கடாவி
அந்திலொற் றுக வாகுவை யைய
னகற்றின னவனுந்தாழ்ந் தெழுந்தான். (கஉஅ)

அளைதொறு மவுண ரரக்கர்நோற் றிருந்தா
ரழிதகப் பிலமது புகுத
வளமலி கந்த மாதன மிவர்ந்து
வயங்குபே ருருக்கொடே மூலகும்
களிமிகு சூர னகரமு நோக்கிக்
காயமே வழியெனச் செல்வான்
தளைவுறும் வீர சிங்கனை யழித்துத்
தடவிய விலங்கைகுப் புற்றான். (கஉகூ)

ஆழியு ளிலங்கை யழுந்தவாங் கெதிர்ந்த
வதிவீர னுயிர்குடித் தேகி
வாழிய வீர மகேந்திரம் புக்கு
வாயில்காத் தமர்கய முகத்துப்
பாழியந் தடந்தோட் பதகனைச் சவட்டிப்
பட்டினம் படர்ந்தருஞ் சிறையில்
தாழுறுஞ் சயந்த னுளத்தினைத் தெருட்டிச்
சார்ந்தனன் சூர்முத லவைக்கண். (கஙo)

எவ்வெவ ரவையுந் தவ்வெனப் பொலிந்த
வீடிலாச் சூரன்வீற் றிருந்த
அவ்வவைக் களமு மவன்றவி சொளியு
மாங்கவன் றேசுமை யாப்பச்
செவ்விய குமர னருளினோர் தவிசு
சிவணலுஞ் சென்றதை னிருந்தான்
தெவ்விய சூர னெரியெழ விழித்துச்
சிறுவநீ யாரென மொழிவான். (கஙக)

முக்கண னுயிர்த்த முருகவேள் விடுப்ப
முன்னிய தூதன்யா னீங்குப்
புக்கதென் னெனிற்கேள் பொன்னுல கழித்துப்
புலவரைச் சயந்தனோ டழியத்
தொக்கபல் லூழி வருத்துதி யன்றே
துயருமச் சிறைதுமித் தொழிப்பின்
ஒக்கலோ டின்னும் வாழ்குவை யன்றே
லும்பிபோ லொருகணத் திறப்பை. (கூஉ

சலந்தரன் முதலா நன்குலத் தலைவர்
தருக்கினாற் றேவரை யின்புக்
கலந்தன ரழியக் கவற்றிமாய்ந் ததுநன்
றறிதியே யன்றியுந் தளரா
வலந்திரு வீரம் வரமிக வுடையார்
வல்லுத லில்லவர்க் கவற்றின்
நலந்தரு மேகொ லவரழு நீரே
நலனழி படையென வறியாய். (கூரு)

ஆதலாற் றேவ ரருஞ்சிறை சித்தின்
பார்மதி யென்றுரைத் தீங்குப்
போதென விடுத்தா னென்னனு முளத்துப்
பொங்கிய வெகுளிமீக் கிளைப்ப
ஏதறி வெனக்குக் கிளத்தலா னுமைய
னறிவினு முருகனே போலும்
வேதனை யிரிந்தோர் தமக்குநன் றுறுப்பன்
விடுவனே சிறையகத் தோரை. (கூச)

எம்பிபோ லெனையு நினைந்துனை விடுத்த
விளையவன் யானென வுயங்கத்
தம்பியை யெம்பி யாக்குவன் றரும
மன்றெனத் தாழ்த்தனன் வேற்கை
நம்பியை யெம்பி செல்லிட னென்ன
னடத்துவன் வீரமன் றேயென்
றம்புவி வியப்பச் சிறுவரால் வேற
லடைந்தனே னேகுதி யென்றான். (கூரு)

இகந்துரை கேட்ட வீரனுஞ் சினத்தி
னியம்புவன் மான்முத லோர்தம்
அகந்தையைத் தவிர்த்த வகந்தையா யுண்மை
யறைந்தனை தத்துவந் தோறும்
நிகழ்ந்திடு மண்ட மளப்பில வவற்று
ணிலனுறு மண்டத்தா யிரத்தெட்
டகந்துளன் யானவ் வனைத்துமன் றனக்கு
மொருமுத லுனைவிடு முருகன். (கநகா)

என்றுமோ ரியல்பி னின்றதன் னிலைமை
யிருந்தவர்க் கறிவுறுப் பான்போல்
என்றுமவ் விளமை தணத்தலின் மையினல்
யாவரு முருகனென் றிசைப்பர்
நன்றவன் கொளுத்து முதுக்குறை வென்று
நலனெனு மிளமையிற் றணவா
தொன்றலி னறிவி னுனுமந் நாம
முள்ளதெக் காலமு மவற்கே. (கநஎ)

ஆரடு திகிரிக் கூவிரத் தடந்தே
ரடுதிறற் களிற்றினம் பரிமா
வீரரைப் பல்கா லிடமறக் கஞற்றி
வெஞ்சம ருழப்புழி யுயிர்க்கு
வாரமுற் றிரிந்த வெமர்க்குவே தனையை
மண்டிய வெமரொடு மிறந்தியான்
பாரகத் துறுப்ப னிதுவரும் பொருட்டுப்
பண்ணவர் படுசிறை விட்டேன். (கநஅ)

உம்பரைத் தாங்க வருமுரு கனையே
நானென வும்பர்க ளுயங்கத்
தம்பியா நினையு மெம்பியாக் கொள்வ
றனக்குது தருமமன் மையினல்
நம்பியற் றிறையா னருள்வழிச் சிறையா
நலியனா தியரென வுளத்துப்
பம்பிய மான முலப்பில தகனுற்
பணிந்தது செய்கிலன் றூழ்த்தேன். (கநகூ)

நெருநலே பணிந்து முற்றவப் பயனு
லெம்பிசெ னீள்கயி லாயம்
முருகனை விடுப்பன் மொய்யம ரிகந்து
முரிதிரு விழைவது வீரர்
தருமமன் மையினல் வீரமன் றெனப்போர்
தனிற்படுந் தகைமையே வேட்டிங்
கொருசிறு மீனு நீயொளி வேற
லுவந்தன னெனக்கொள வுரைத்தாய். (௧௪0)

இன்னதுன் கருத்தே லிங்ஙன மாக
வென்றனன் வீரர்கள் வீரன்
அன்னது செவியிற் புகுந்தெனக் கண்க
ளங்கிகான் றுடன்மயிர் பொடிப்ப
மன்னுயிர் கோறல் பழியிவற் பற்றி
வன்சிறை யிடுமினென் றுருத்துத்
தன்னரு குள்ளோ ராயிரர் தம்மை
யேயினன் றறுகண்வா ளவுணன். (௧௪௧)

முற்றின ரவரை முடிச்சிகை பற்றி
மோதிமுன் னிட்டுநீ யழிவை
பற்றுள வெவையு மின்னினி நுகர்தி
படர்குவல் யானென வெழுந்தான்
வெற்றிகொள் வீரற் பற்றினை தம்மோ
வெனவிறற் றுனையர் தலைவன்
நற்றிற னுடைய சதமுகற் குரைப்ப
நன்றெனப் படையினே டெதிர்ந்தான். (௧௪௨)

இலக்க வீரர்கள் படைவிடச் சூளிகை
யிடந்தொன் று மேலோச்சித்
தொலைக்க நேர்ந்துடல் சதமுகத் தவனுயிர்
துரந்துபே ருருக்கொண்டான்
நிலக்கட் டாட்டுணை பெயர்தொறுஞ் சுவட்டின்வா
ரிதிப்புன னிமிர்ந்தூரை
அலைக்க வைம்பது வெள்ளங்கா வலர்பொர
வவையகத் துயிர்மாய்த்தான். (௧௪௩)

மேரு மால்வரை பொருமொரு தூவிகை
விரைந்தகழ்ந் தெடுத்தோச்சிச்
சூரன் பேரர சவையழித் தோங்கிய
சூளிகைக் குலந்தம்மால்
வீரர் மாளிகை மேனிலை மண்டபம்
விற்பயி னெடுஞ்சாலை
கார ளாவிய கடிமதின் முழுவதுங்
கனன் றுயி ரொடுஞ்சாய்த்தான். (௧௪௪)

ஆயி ரங்கர மைந்துநூ றெனுமுடி
யவுணரா யிரர்சூழ்ந்து
மாயி ரும்படை வழங்கினர் தண்டென
மராமர முரித்தேந்திச்
சேயி ளந்தகை மூளைநெய்த் தோர்கரஞ்
சிரமடி நிலம்வீழத்
தாய டர்ந்தவர்ப் புடைத்துயிர் முழுவதுந்
தனிவிசும் புறவுய்த்தான். (௧௪௫)

வீரர் வெள்ளமீ ராயிரம் பரிவெள்ள
மொராயிரம் வேழந்திண்
தேரி ரண்டுமா யிரவெள்ளஞ் சேனைகாப்
பாளருந் தற்சூழச்
சூரு யிர்த்தவன் வச்சிர வாகுதூ
துவனெங்க ணுளனென்றே
போரி யற்றிய வடிகளங் குறித்துநேர்
போந்தனன் புகுமெல்லை. (௧௪௬)

அண்டம் விண்டெனத் தோள்புடைத் தார்த்தன
னடமர் விழைவீரன்
மண்டு தானைகள் வெயர்த்தன வயிர்த்தனன்
மறமிகு சூர்மைந்தன்
கொண்ட தானையைச் செலுத்தினன் சேனையுங்
குலாய்ப்படை யொருங்குய்த்த
மிண்டன் மெய்ப்பவை யழுந்திநெய்த் தோருக
வெகுண்டனன் மேற்கொண்டான். (௧௪௭)

இரத மாயிரத் திரதமா யிரம்புடைத் திறுத்தான்
கரிக ளாயிரத் தாயிரங் கரிகடாய்க் கவிழ்த்தான்
பரிக ளாயிரத் தாயிரம் பரிவிட்டுப் படுத்தான்
சரிய வீரரா யிரரையா யிரவராற் றகர்த்தான். (கசஅ)

தாளி னாற்சில தடங்கரத் தாற்சில தடவுத்
தோளி னாற்சில சுலாவலிற் சிலமுறு வலிக்கும்
கோளி னாற்சில கூர்ந்தெழு முயிர்ப்பினாற் சில்ல
வாளி மொய்ம்பினன் விழிப்பினாற் சிலபடை யவிந்த. (கசகூ)

இன்ன வாறுநா லாயிர வெள்ளமு மிகலி
முன்னு றும்படைத் தலைவரு முறைமுறை விளிய
மன்னர் மன்னவன் மதலைவெஞ் சினந்தலைக் கொண்டு
கொன்னும் வண்சிலை குனித்தொ ராயிரங்கணை விடுத்தான். ()

விடுத்த கோலொரு கையினாற் பிடித்துமென் றுகளாப்
படுத்த னன்பதி னாயிரம் பகழிக டொர்த்தான்
அடுத்த தண்டினாற் சிதர்த்தன னயுதம்விட் டெறுழ்த்தண்
டொடித்தொ ராயிர மவயவந் தொறும்புக வுதைத்தான். ()

வருந்தி வாளிபாய் வீரன்வாம் பரியொடு பாகு
நெரிந்து நீறவொண் டேரினை யுதைத்தன னேரான்
விரைந்து வேறுதேர்ப் பாய்ந்தொரா யிரங்கணை நுதலில்
தெரிந்த மூத்தினன் சென்றுதே ரெடுத்துவிண் ணெறிந்தான்.

வீழு முன்னவன் வேறொரு சேமத்தே ரணைத்தும்
பூழி செய்தனன் விழுந்துசேர் கெடகின்றோன் பொருவில்
வாழி வாங்கினன் றொடுக்குமுன் வார்சிலை யிறுத்தான்
ஊழி னன்னநாந் தகமுரிஇ யினரிரு வோரும். (கருரு)

பொருது மேல்வையிற் பூரிய னேச்சுநாந் தகக்கை
இருநி லத்திழித் தனனவ னேங்கொரு தண்டம்
மருமமோச்சினன் வருமுனர்த் துணித்திடங் கழிகொண்
டருவி செம்புனல் கொளமுடி யறுத்தனன் வீரன். (கருச)

ஒழிந்த வச்சிர வாகுதன் னுடலினைப் பொதிர்த்திட்
டழுங்கப் போதுவ னேயென வஞ்சினன் போலச்
செழுங்க திர்த்தின கான்கடற் காந்தனன் செருக்கொண்
டெழுந்து ளார்களு மில்லையா தலின்விறல் வாகு. (௧௫௫)

முந்து மண்ணலை யிகழ்ந்தவ னார்முழு தழித்தாம்
வந்த வந்தபல் வீரர்க ளுயிர்விசும் புறுத்தாம்
மைந்த னைக்கைமண் படுத்தன மறனுநா மில்லை
அந்தி பட்டது போதுமென் றவனொரீஇ மீண்டான். (௧௫௬)

இலங்கை புக்கனன் புகுதலு மென்மகன் படைஞர்
துலங்கெ டப்பொரு தாயினைக் கொல்வலென் றியாளி
விலங்கு மாமுக மாபிரங் கொண்டவன் விடைப்பத்
துலங்கு போரிறை லவனையுந் தொலைச்சிவின் னெழுந்தான். ()

செந்தி லான்றிருச் சேவடி தாழ்ந்துசென் றுரைத்து
வந்தவா றெலா நவன்றனன் வகிந்தனன் வீரன்
மைந்தன் பட்டது கேட்டழிந் தரற்றுமன் னவன்முன்
முந்து போயவொற் றொற்றிவந் துரைத்தன முழுதும். ()

சீர மைச்சர்கண் மைந்தர்க ளிளவறேர்ந் தவர்கள்
பாரும் வம்பினென் றழைத்தெரிப் பொலஞ்சடைக் கடவுள்
வார மைந்தன்ற ரசனொடு மலைதொலைத் தமரர்
பார வன்சிறை பாற்றெனத் தூதிவன் விடுத்தான். (௧௫௯)

தூது வந்தது பிறந்தது பொழிந்ததுந் துளக்கிப்
போத லுற்றதுங் கண்டுகேட் டறிந்தோர் பொறிகால்
கோதை வேலவன் செந்திலான் கூர்வெம் படைகள்
ஆதி ராப்ராப் வெள்ளமோ டிவணுறு நாளை. (௧௬௦)

நளித்த கேள்வி பரேனுநா லாளரை யன்றிக்
களித்தெ தரென்னமு மென்னலர் தரணிகாப் பாளர்
இளித்த மூ மவகை பிதாவென வனைமின்த ளென்றான்
பனித்து விண்ணவர் கேட்டொடாறாப் பருவநந் திறலோன். ()

மதுக்கு டித்தவர் குழாமென வரதனம் படையை
நுதுக்கு மென்மரு நொறிலிலா னவனைநம் படைசென்
றதுக்கு மென்மரு நீபொர விழிவியா னழல்காப்
பதுக்கை மேய்ந்தெனப் படுப்பல்சென் றென்மரு மானூர். ()

தத்த நெஞ்சினுட் டோற்றியாங் குரைப்பவர் தம்மைக்
கைத்த லத்தினு லடக்குபு காழ்படு சினத்தான்
ஒத்த வாறெலா முரைப்பதி னுறுபய னெவன்கொல்
அத்த கேளெனக் கரைவனு லரிமுகத் திளவல். (௧௬௩)

வேட்ட தாறுமா முகன்சிறை விடலது செயினம்
மாட்டு வந்துறு மிடரெவன் வச்சிர னவுணர்
ஈட்ட முன்னெலா மலைத்ததற் கெதிரின்று காறும்
மூட்டி வெந்துயர் சிறைபின்முள் காந்தன னவன்சேய். ()

குமைக்கு மாற்றலி னமக்குமே விலைபுபிர்க் குழுவின்
அமர்க்கட் டோல்வியுண் டாகுமேற் றுணைவர மளிக்க
உமைக்கு நாயக னேயல திலையுவன் றனே
நமக்கு மாற்றல னெனச்சிறு குழவியாய் நயந்தான். (௧௬௫)

அளித்த நல்வர மழிக்குமே யீசனென் றபிர்த்தல்
தெளித்த வாயுளீ ரெட்டலா விலையென்றுஞ் சிவனைக்
களித்து நல்கினன் மார்க்கண்டற் கவனுளங் கைத்து
விளிக்க வேண்டுமே லரிதுகொ னம்முடை வீறு. (௧௬௬)

அல்ல தூஉம்வர மளிக்குஞான் றமலநா யகனம்
வல்ல சத்தியி னல்லது மற்றெவ ரானும்
கொல்லு நீரரல் லீரெனக் கூறின னிளவல்
வல்லை மாய்தலிற் சத்தியே யவன்கையில் வடிவேல். (௧௬௭)

தத்து வந்தொறு முலப்பில தரணிபண் டத்தில்
பொத்து நீர்முத லொன்றற்கொன் றளவுபூண் டுயரும்
அத்த கும்பல வண்டமும் படைத்தளித் தழிக்கும்
சத்தி நம்முபி ருண்பது தாழ்க்குமே சமர்க்கண். (௧௬௮)

நார ணன்றொழ வாரணற் றருநல னளித்தான்
ஆர ணன்றொழ நாரணற் றரும்வர மளித்தான்
சார நாமிமை யார்த்தெறு தலைமைமுன் னளித்தான்
வார முற்றவர் தொழநமைத் தெறமழ வானன். (கசுகூ)

தவத்தி னலைய னுதற்கணோர் சேயுமாய்ச் சார்ந்தான்
தவற்றி னொலொரு சிறுவனை யவன்றலை தடிந்தான்
தவத்தி னொலொரு மருகனுந் தக்கன்பா லானான்
தவற்றி னொலொரு சிறுவனை யவன்றலை தடிந்தான். (கள0)

வளமும் வீரமு மைந்தரும் வாழ்க்கையும் வேண்டில்
தளைபி னீக்குதி விண்ணவர் தங்களை யன்றேல்
ஒளிறு கைப்படை யோடுநே ருதியொல்லை யென்றான்
விளியு மூழினன் கேட்டிலன் வேறெதிர் கிளப்பான். (களக)

ஏயே நினதென் னமெனக் கினிதே
ஆயே யிலன்கா லழலப் பினலைந்
தோயே லெனமீன் முலையூட் டநுகர்
சேயே பரமென் றுதெளிந் தனையே. (களஉ)

படைபல் கலைநோற் றல்வரம் பயிலான்
சடைசுற் றியதந் தைதநுங் கதிர்வேல்
விடல்கற் றொருநூ முறுவெற் பினொடு
மடல்கற் றனனுண் மையிலா தவனே. (களங)

நெற்றிக் கணிருந் தநெருப் புவிழி
தெற்றென் றறிபத் தருசெவ் விபினால்
கற்றைச் சடையாற் றொருகான் முளைபே
பற்றற் றுயரப் பரன்று னலனே. (களச)

மாபைக் கொருவைப் பெனுமா மையனை
ஆயுற் றனணற் றவமாற் றியெலாம்
ஈயப் பெறுமென் னையெல்வா ரெவர்பான்
காயப் படுவான் கதிர்வே லவனே. (களரு)

என்று னிகல்சூர் முதலோ னெனலும்
பொன்று வவுணப் பொருவில் குலமின்
றென்று தினிநல் வினையென் றுணராப்
பின்றே ரரிமா முகன்பே சுவனால். (௬௭௬)

கருவயிற் றுறுமை யானுங் ககனங்கா லழனீர் மண்ணோர்
மருவுத லானு நோற்ற மாதர்பா லுண்ட லானும்
பொருபடை கலைகல் லாது புல்வரைக் கொன்று வேதற்
கொருசிறை யமைத்துப் பௌவ முண்டவற் கருள லானும். ()

நோற்றலொன் றானு மின்றி நூழிலாட் டயரும் வெள்வேல்
ஏற்றிட லானு மொன்ப தெனுமுருப் போல விச்சை
ஆற்றினிற் றோற்ற லானு மறுமுகன் பரமே மாயை
தோற்றிய நம்மை மாயை தோய்விலா வவனே வெல்லும். ()

ஆங்கவ னெனவிண் ணோரை யட்டுபி ரெழுப்ப வல்லேம்
ஓங்குல காக்க வல்லே முறுவரர்க் குணர்த்த வல்லேம்
பூங்கழ லீசன் றாழப் புகன்றுவிற் றிருக்க வல்லேம்
பாங்குமை யிறைவ னுப்பண் மகவெனப் பயில வல்லேம். ()

பரமனும் வேறே வந்த பாலனும் வேறே யாக
பரமனல் கருளி னன்றே பாரளிப் பவர்முன் னுமைச்
சுரரையு மடக்கி னமைத் துரிசிலாப் பரமன் றோன்றல்
வரமுடை நம்மைப் போரின் மாட்டுதல் வியப்போ தேரின். ()

பன்னெடு மூழி கால முந்துறப் பயினு மாயன்
அன்னமேக் குயர்த்தோ னாதி யவர்க்கெலாம் பின்பு தோன்றி
முன்னவ னருள்பெற் றன்றே யவர்க்கெலா முதல்வ ரானோம்
தன்னருண் மகனைப் பால னென்றெள்ள றகைமைப் பாற்றோ.

மகனென வுருவே றாகி மறைவழி யொழுகார் தம்மை
அகனெகத் தாக்கு மங்கத் தவபவத் தொன்றான் மாய்க்கும்
தகவுறு மடியர் தம்மாற் சாடுஞ்சூழ்ச் சியினும் வெல்லும்
உகனுறு வரத்தோர் யாரே யுமையொரு பாகன் சீறில். ()

முகம்விழி மலர்க்கை மூன்று முப்பது முன்பு நாஞ்செய்
மகவினைக் கருள வந்த வள்ளலுக் கிண்டுச் சாடப்
புகுமிறைக் கவைகண் மூன்று முப்பதே பொலிவு மற்றே
திகழுரு வானுஞ் சேயைச் சிவனெனத் தெளிய லாமே. ()

வரமரு ளுருவிற் போதின் மலரடி பணிந்து போற்றி
அருளிய தரும மெல்லா மகனமர்ந் தியற்றி மேலும்
திருவினைப் பெறலா மன்றோ தீவினைப் பயத்தா லென்ன
உருவுவே றாகப் போந்தா னுமைபொரு பாகம் வைத்தோன்.

அருமறை முதலி னோமென் றறைதரு பதமுஞ் சேர்த்த
திருமுக மாற னுள்ளோர் முகமெனத் திகழுந் தேவை
உருவினு மிளமை யானுஞ் சிறுவனென் றுதித்த மம்மர்
பொருதொழிற் பெருமை கண்டா லல்லது போத லின்றே. ()

அமிழ்தினை நஞ்ச மென்று பருகினு மின்பே யாக்கும்
குமரனைப் பகைஞ னென்றே கொள்ளினும் பெரும்பே றெய்தும்
விமலமெய் யுருவங் காண விளம்புரை கேட்க ஞான
இமிழிசை வேலிற் பொன்ற வெத்தவஞ் செய்தா மென்றான்.

என்றலுஞ் சூரன் சீறி யிளையவர் பாலிற் பட்டாய்
துன்றுபோர்க் கஞ்சு கின்றாய் தூத்தவ முயலப் போதி
கொன்றுவன் பூதர் தம்மைக் குமரனை வேறு மென்றான்
ஒன்றுதன் முதன்மை பொன்றே மதிப்பவர்க் குணர்த்தல் வீணே

அரிமுகன் றமைய னென்னை மறிந்தழி வெய்துங் காலை
பெரிதுநன் றுறுத்தி னுஞ்சிறிதுங்கைக் கொள்ளார் பீடு
விரிதரு காலத் தாமே விளைவறிந் தொழுகு வாரென் [றான்.
றுரிமையி னிறைஞ்சிப் போர்செய் துடற்றுவல் பெருமை யென்

தம்பியை மகிழ்ந்து புல்லித் தனிநகர் சேறி யிங்கு
வம்பலன் புகுந்தா னாகில் வருகென விடுத்திட் டாங்கு
பம்பினர் தமையும் போக்கிப் பரிவொடி ருந்தான் வல்லை
வெம்புபோர் மூட்டு வான்போல் வெய்யவன் கடலிற் புக்கான்.

நாரணன் முதலோர் போற்றச் செந்திலி னயந்த நம்பி
ஆரண முழக்கம் விம்ம வடியவர் துழனி பொங்கத்
தேரணி படைகள் சூழச் சென்றவ னகர்க்க ணித்தின்
ஏரணி யேம கூட மியற்றிப்பா சறைய ணுஞன். (கசூ0)

நாரத னட்டான் போல நண்ணியாங் கிறைவ னுற்ற
சீரினை விளம்பிப் போத வொற்றருஞ் சென்று செப்பப்
போரணி கொடித்தேர்ச் சூரன் பொள்ளெனப் பானு கோப
வீரனை விடுக்க வன்னோன் விறற்படை யெழுக வென்ருன். ()

அடிகழ னரல விக்கி யணிவிரல் புட்டில் சேர்த்தி
இடைநெடுங் கச்சிற் சுற்றி யெறுழ்கொள்சா லிகைமெய் யிட்டு
வடிநெடும் படைக ளேந்தி வார்சிறை தூணி தூக்கிப்
படுமணி யிரதம் புக்கான் பல்லியத் தொழுதி யார்ப்ப. (கசூ௨)

தேர்களிறு பரிவயவ ரிருபதின
யிரம்வெள்ளஞ் செறியத் தன்பால்
தார்கதுவும் படைத்தலைவர் தும்பைமிலைச்
சினர்சூழத் தறுகட் டெய்வப்
போர்கலவும் படைநிரைத்த சேமத்தே
ரொருகோடி புடையே நண்ண
வார்கலவு முரசுலம்பக் கொடிதுவன்ற
மதிக்கவிகை நிழற்றச் சென்ருன். (கசூ௩)

தன்பெயர்ப்புத் தேட்கின்னுந் தளைசெய்னுஞ்
செய்யுமெனத் தரணி வல்லே
அன்பினெடுங் கரந்ததெனப் பெரும்பூழி
கதிரொளிகா லறுப்ப நந்தம்
மன்பகைஞற் குதவிசெய்த லென்னையென
மாற்றுதல்போன் மதம்வி லாழி
கொன்பகடும் வயப்பரியுங் கூர்த்தொழுக்கக்
கோபுரவா யிலைநீத் திட்டான். (கசூச)

மாயன்முத லோர்பணிப்ப மகதியாழ்
முனியடுத்து மாயை வல்லான்
காய்நும்போர் பலகடந்தான் கமலன்முத
லோர்படையுங் கைக்கொண் டாண்மை
மேயினன்பொன் னுலகழித்தான் வெங்கதிர்க்குப்
பகைஞன்வரு கின்றான் போர்க்கு
நீயலது பிறர்வேற லரிதென்ன
வரைகிழித்த நெடுவே னம்பி. (௧௬௫)

வறிதுநகை யொடும்வீர வாகுமுக
நோக்கிவரு வானை யெண்மர்
செறிகழற்கா லிலக்கர்படைத் தலைவரா
யிரவெள்ளஞ் சேனை யோடு
முறையினிடங் கழிகோடி யெனவிடுப்ப
வவன்மொழிந்த சேனை மொய்ப்பப்
பறையியம்பக் குடைகவிப்பக் கொடிநுடங்கத்
தேரிவர்ந்து படர்த லுற்றான். (௧௬௬)

போர்பூத்த மைந்தினுக்குந் தாமொருவ
னுதலிற்பொற் புறவெஞ் ஞான்றும்
சீர்பூத்த தந்தைமுடிக் கணியுமலர்த்
தும்பையிலை திறலோன் சேனை
ஏர்பூத்த வடிதோய வவுணரடித்
தவிர்ந்தவினை யிரித்து வல்லே
பார்பூத்த துறக்கமுற வெழுந்தது போ
லெழுந்ததெங்கும் படர்ந்த தூளி. (௧௬௭)

இந்திரன்வா கனமிதுவென் றெறுப்பனபோன்
முகில்புடைக்கு மெழிற்ப தாகை
அந்தரமெங் கணுமிடைப்பு மவுணர்நெடும்
படைக்கடலை யமர்க்குங் காலை
வெந்திறல்வா ளிகடுமிக்குஞ் சேட்சென்னி
னெனவெறிந்து விசும்பு ளோரை
உந்துதற்போற் கொடிநுடங்கும் வீரர்படை
குறுமுனிவ னுணநேர்ந் தன்றே (௧௬௮)

வேய்த்தோடிச் சிலர்வீர வாகுபோர்
மேயினனென் றுரைப்பத் தீயோன்
தாய்த்தாக்கு மடங்கலென வுயிர்குடிப்ப
லெனச்சீறிச் சார்ந்தான் முன்போர்
தேய்த்தார்ந்த புகழவுணர் தெழித்தடுத்து
நேர்ந்தனர்வன் சிலம்பி னுண்மை
மாய்த்தானைத் தொழுதுவிறற் பூதருமார்த்
தனர்வெகுண்டு மலைக்க லுற்றார். (௧௯௯)

குழாக்க ளிற்றவுணர் கோனை யாற்றல்வளர்
பூதர் கோனெதிர்கொ லைக்களம்
விழாக்க ளம்புரைய மெய்ம்ம லிந்துவகை
மேவி யாண்மையுளங் கேண்மையின்
வழாக்க டுப்பொடுது ரப்ப வட்டமொடு
வார்ந்தி லங்குவடி வாள்கரந்
தழாக்கி ளர்ந்துவரு சாரி கைத்தொழிற
ழைப்ப வாடலொரு பாலெலாம். (௨00)

நீக்க மின்றென வழுந்து றத்தழுவி
நீணி லம்விழுந ரோர்புறம்
தேக்கு நீர்ப்பெயலின் மொக்கு ணேரடி
விசைப்பி னிற்சிதர்ந ரோர்புறம்
தாக்கி ருந்தகரி னுன னம்பிதிர்த
ழைப்ப முட்டுநர்க ளோர்புறம்
ஒக்கு முட்டியினு டற்றி வன்கொடிறு
டைப்ப வீழுநர்க ளோர்புறம். (௨0௧)

கட்டு கையினெடு காற டக்குநர்க
ளோர்பு றங்கதழ் புகட்டினர்
ஒட்டி நிற்குநர்க ளோர்பு றங்கருதி
யுய்த்த வெம்படை யுலப்புற
விட்ட ழிக்குநர்க ளோர்பு றந்திகிரி
வீழ வெள்வளையும் வீசுபு
பட்டு நின்றவுட லெஃகு கண்டனர்ப
றித்து நக்கெதிர்ந ரோர்புறம். (௨0௨)

மல்லி ஞற்பிடிப டுத்தும் வார்சிலைபி
 னெற்றி யும்மறல வூக்கியும்
செல்லெ னக்கடிது ரப்பி யுங்கனலி
 சிந்து றத்திருகி நோக்கியும்
சொல்லி யும்புடைய கற்றி யுங்கயிறு
 துட்கெ னப்பெரிது வீசியும்
எல்லெ யிற்றினுடல் பீறி யும்பொருந
 ரெல்லை யில்லவர்க ளோர்புறம். (௨0௩)

வேறு நீடமரின் மிண்டு தம்மிறைவி
 ழாது டற்றுநர்க ளோர்புறம்
தேறு மவ்வகைபெ திர்த்து ளாருருதி
 றத்த ருந்தபுத லோர்புறம்
பாற மால்களிறெ றிந்து டற்றுநர்க
 ளோர்பு றம்பகடு தாழவீழ்ந்
தீறு பட்டவரை யட்டு ளார்படைஞ
 ரேய்ந்து சூழமலை யோர்புறம். (௨0௪)

படைய றுத்துநனி பாழி கொள்ளுநர்க
 ளோர்பு றம்படைவ ழக்குமிக்
ருடைப டைக்கணூறு கூறை தாங்கெருமை
 யோர்பு றங்கணையும் வேலுமொய்த்
தடுமு டம்புதிற னீங்க லின்றமர்த
 லோர்பு றந்தலைக ளற்றுயிர்
விடுமு டம்புகளெ ழுந்து துள்ளுடபுவி
 யப்ப வாடுவன வோர்புறம். (௨0௫)

இன்ன தானையிரு மாவு மேவியுமஃ
 தின்றி யுந்தமதி னத்தினை
மன்னர் போர்க்கலைவ ரேனை போரினைம
 தக்க யங்கரிக டேரினை
வன்ன வண்டுரகம் வைய மால்கரியை
 வைய முந்தலைய டுத்துநின்
றென்ன லார்தலைப னிப்ப வாடமரு
 ஞற்றி னின்றனவி டந்தொறும். (௨0௬)

மேக மூர்ந்துபுரு கூதர் தம்மின்விளை
யாடு கின்றதென வேழமும்
மாகம் வாங்கலைக ளூர்ந்து காலிறைவர்
மாறு கொண்டதென்ன மாக்களும்
வேக வண்சிறைமு ளைத்த நீள்சிலைகண்
மேல்கொ டச்சிலையின் மன்னவர்
ஓகை யாலெதிர்வ தென்ன வையமுமு
டற்று வெஞ்சமர்கை மிக்கதே. (உ0எ)

மேக்கு ளான்புடைபு குத்து மாறெனவெ
குண்டெ திர்ந்தவரு ரம்புகக்
கோக்கும் வல்லெயிறு யர்த்தும் வாருடல்கு
ழைக்கு மண்ணடியு ளர்த்தியிட்
டோக்கி நீள்கையுறு தண்டி னேரிரத
மூரு மாவினம்வி ளிக்கும்வால்
தாக்கி யும்படைய ழித்து லம்புவத
மாது நீழல்சுளி வேழமே. (உ0அ)

கந்து கப்பெயர டுக்கு மென்னவொளிர்
கந்து கப்பெயர்வி ளையெனச்
சிந்து ரத்தநுத லோடை யானைமணி
சேர்ந்த மத்தகமி தித்திடும்
முந்து கிள்ளை யென லொத்த
தென்னமுடு கிப்பறந்திரத மேலடி
தந்தி டுந்தலைவர் வாசி தீரவெதிர்
தானை வாசிதகு வாசியே. (உ0௯)

இரத மென்றபெய ரேற்கு மென்னவெழி
லார்ப டைச்சுவைகொ ழித்தெழு
விரவு தானைபல பாகு செய்துவிறல்
வாசி யைத்துவைய லாக்குபு
கரம தக்களிறு கூறு செய்துகரு
ணைக்கு வால்பலநி றுத்துவிண்
பரவு தேர்த்தொகுதி வல்சி செய்வபடர்
சூறை போன்றுதிரி வையமே. (உ௧0)

வெளிப்பி ளித்ததொட ரென்ன வீரர்குடர்
சுற்று காலின்விரை குஞ்சரம்
ஒளிமி குத்தவரு ரத்த மூத்துலவை
வயிர்பொ ரத்துணிய வாலிகால்
அளிமி குத்தமுகி லொத்த சிந்துமணி
யாற்பு யத்தவிறு கோட்டிணைக்
களிமு லைச்சுவடு பூத்த மார்பிறைக
டுத்து ளார்களிறெ திர்த்துளார். (௨௧௧)

நெடுமொ ழித்திறமும் வஞ்சி னங்களுநி
கழ்த்த லோடுதலை யற்றுமண்
படுவ வாடிகிரி சுற்ற லோடுவளர்
பாணி யற்றுகுவ சாரிகை
அடைவி னுடுவம ருங்கு லற்றுடலம்
வீழ்ந்த தாளடிக ளற்றுவீழ்
உடலம் வாயிதழ்ம டித்து வாலெயிற
ழுந்த வூன்றுவன வெங்கணும். (௨௧௨)

ஒருவ னுக்குரிமை பூண்ட பார்மகளு
ரந்த ழாமைநல னென்பபோல்
உருவி நின்றகணை வேல்க டாங்கமனு
ருது றங்குமுட லெண்ணில
பொருத நின்றவர்க ளன்றெ திர்ந்தெதிர்பொ
ராமை யாற்சிலர் சமழ்ப்புற
மருவு மண்டிலவ கைக்க ணின்றபடி
நின்ற மாண்டவுட லெண்ணில. (௨௧௩)

இத்தி றத்தமர்வி ளைந்த காலைபெ றாழ்
மிக்க பூதரினு டைந்தன
தொக்க முற்கணமு ணக்கு லந்தொலை வி
லாத வாற்றலன லன்முனை இப்
பைக்க பூதருமே யர்சி னத்தொழில்ப
யிற்றி ஞன்படைபு ரத்தரோள்
வைத்த சிங்கநெடு தண்டி னிரத
வாம்ப ரித்திரள்கள் சாடுபு. (௨௧௪)

மெய்யெ லாங்கணுகு ளிப்ப வையம்விரை
வுற்றி வர்ந்துவில்ப றித்தொரீஇ
ஐயெ னத்தலைபு டைத்த தண்டுறும
வன்கை பற்றியுர மங்கையால்
நைய வெற்றியுய ரத்தி ரித்துயிர்ந
டப்ப மண்டலைய றைந்தனன்
வெய்ய சண்டனினி யுய்தி யேயெனவெ
குண்டெ திர்ப்பவெதிர் மேயினுன். (உகரு)

சண்டன் சண்டனக ரெய்து கென்னவொரு
தண்ட முய்த்தனன வன்கரம்
கொண்ட தண்டமெதி ருய்த்த னன்பொறிகு
லைந்து ளாரிருவ ருஞ்சினை இ
மண்டு மாயனய ரக்க ணத்தலைவ
னீலன் வார்கதைவ ழங்கினுன்
உண்டி யாவியென மாயன் முத்தலைய
சூல நீலனுர முய்த்தனன். (உகசு)

உயங்கி நீலனவன் வார்மி டற்றெயிறு
றுத்தி ரத்தமுயி ருண்டனன்
மயங்கு சிங்கனொடு சண்ட னுந்தெளிபு
வார்ந்த தண்டமொடு நேர்ந்தனர்
தயங்கு சண்டனெறி தண்டி றப்பவிற
றங்கு மல்லினம ராடினுன்
புயங்கெ ழூஉம்பலிய சிங்க னத்தொழில்பு
துக்கி யாருயிர்கு டித்தனன். (உகஎ)

சிங்கனொடமர் ராடச் செல்லசமுகன் றன்னை
இங்குறுகென நாப்ப ணெதிர்ந்தனன்மது வென்போன்
அங்கவன்பொழி வாளிக் கஞ்சலனவன் வையம்
பொ.........யசினத் தேறிப் புயனுருமென வார்த்தான். (உகஅ)

வேர்த்.........வை ணேக்கி வீரிற்பத ரொத்தாய்
போர்த்.........ழிற்கிவ ணெங்குப் போந்தனையென மீண்டான்
வார்த்தை.........சுட மான முந்தமைவத னத்தான்
ஆர்த்கடல்.........கெழு வாளி யலகிலதொடுத் தெய்தான். (உகசு)

வருபகழிகள் பற்றி மதுவெறிந்தன னவுணன்
பொருபடைவகை யெல்லாம் பொள்ளெனமிசை யுய்த்தான்
விரைசெல்லவ னிரதம் வேலையில்விழ வோச்ச
உருமெனநின் குப்புற் றுடற்றுடற்றெழுழி லேற்றான். (௨௨0)

அடிகொடுமது வுந்த வந்தரநிமிர்ந் துக்காங்
கிடியெனவுர மெற்றி யிட்டெனமறைந் தரிதந்
திடுதிகிரியை விட்டா னெய்தியபடை பின்னுன்
படையிலனென மீண்டு பரிவுசெய்திட மாண்டான். (௨௨௧)

தானவர்படை காவற் றலைவர்களொருங் கெய்தி
மானவெம்போ ராட மறந்தணிந்தனர் பூதர்
ஆனறிந்தெறு ழிலக்க ரவரினுமொரு வீரன்
தானழலுண நேர்ந்த காட்சியினெதிர் சென்றான். (௨௨௨)

தண்ட கப்பெய ரன்னவன் வார்சிலை
தலைவணக் கினன்வல்லே
மண்டு திக்கணை சிதறின னொருமுறை
வயக்களஞ் சூழ்தந்தான்
கொண்ட துஞ்சிலை தொடுத்தது மறிகிலர்
குறையுட லெழுந்தாட்டும்
கண்ட துண்டங்க ளிமிர்ந்ததுங் கறைநதி
பலவுங்கண் டனர்விண்ணோர். (௨௨௩)

ஒளிமறைத்தது திறந்தென வொப்பரு
ளுடைந்தது போன்ஞாலம்
நெளிவெ நம்படை யிறுதலு நெடுங்களப்
வெளிபட நேர்நோக்கி
விளிவ டுத்ததோ நட்படைக் கொனகைத்
தெஞ்சொரா யிரவெள்ளம்
வளையப் போரளப் பான்கதிர் மாற்றலன்
வஞ்சினத் தொடுப்போந்தான். (௨௨௪)

வீற்று வீற்றுவெஞ் சரந்தொடுத் தாடமர்
விளைத்தபூ தர்கடாளை
நாற்று செங்கையை யுரத்தினைக் களத்தினை
நானிலம் படத்தாழ்த்தான்
ஆற்று நீரெனச் சோரிவார்ந் துடற்குறை
யலைத்தன வலியில்லார்
காற்று ணைக்கொரு காற்றெழில் புதுக்கின
ருக்கிரன் கனன்றேற்றான். (௨௨௫)

நெடிய தண்டொடு நேர்ந்தவுக் கிரனுட
னிரைத்தனன் கணைமாரி
அடிகொள் பந்தெனப் பட்டுமீண் டனவது
கண்டெழு விடுத்தான்கைப்
பிடிகொ டண்டினு லதுசிதர்த் தாயிரம்
பெருக்குமுப் பதுமான்றேர்
நடைய றுத்தெழுந் தார்த்தனன் வேறுதேர்
நண்ணியக் கதையெய்தான். (௨௨௬)

அம்பி னக்கதை பொடித்தலு முக்கிர
னழுன்றுதே ரொடும்பற்றி
உம்ப ரோக்கினன் விழுந்தவ னுக்கிரன்
றன்னையும் பரிதேச்சி
வெம்பு தேரொன்றி னிவர்ந்துவே தன்றரு
வேலினை யெதிர்விட்டான்
நம்பி சோர்ந்தனன் குன்றொடு தண்டிநேர்
நடந்தெறிந் தனனார்த்தான். (௨௨௭)

குன்றி றுத்தலு மெழுக்கொடு குரகதங்
குமைத்தன னவனெற்றி
வன்றி றற்கணை யயுதமுய்த் தமர்த்திற
மாற்றின னதுகண்டு
நின்ற குன்றமொன் றகழ்தரு பிறைகியு
நின்றனன் கணைமூழ்கி
ஒன்று சாரதத் தலைவரெல் லாமம
ருஞற்றின ருலைவுற்றார். (௨௨௮)

ஆய தோல்விகண் டிலக்கரும் பெரிதம
ராடினர் வருகாலைத்
தீய னுப்த்தகோன் மாற்றினர் மேற்செலச்
செலுத்தின ரதுநோனன்
பாய வாளிகளெண்ணில தொடுத்தவர்
பரப்பிய கணைநூறி
ஏயெ னச்சிலை யிலக்கமு மறுத்தன
னெறுழ்ச்சிலை யறலோடும். (உஉசூ)

வேறு வான்சிலை வளைத்தவு ணன்விடு
விசிகநுண் டுகளாக்கி
ஏறு தேர்பரி பாகனைச் சிதைத்தன
ரிரதமொன் றவன்பாய்ந்து
சீறி நூறுநா றுயிரஞ் சிலீமுகஞ்
செலுத்திவார் சிலைதேரும்
கூறு செய்தகன் மருமத்து மழுத்தினன்
கூர்ங்கணை சமர்நீத்தார். (உ௩0)

வீர கோளரி நேர்ந்திருங் கணைமழை
விடாதுமேற் சொரிகிற்பச்
சூரன் மாமக [illegible]றுநா றுயிர
கோடிவா ளிகடேண்டி
நேரும் வாளிக ணீறுசெய் தாயிர
நெடுங்கணை புயத்துய்த்தான்
ஓரும் வீரனு மவனுரம் போழ்ந்துற
வுறுத்தினன் கணையன்றன். (உ௩க)

வில்லி னைலிவன் றேல்விகாண் பரிதென
விண்டுமாப் படைதொட்டான்
ஒல்லை மேற்படர் பகழிவாய் மடுத்தஃது
துறுதலு மெதிரேவல்
வல்ல வீரனு மெடுக்குமுன் மார்பிடங்
கொண்டவன் மதிதன்னைச்
செல்லு லாப்கதிர் மறைத்தென மறைத்தது
தினகரன் போர்வேட்டான். (உ௩உ)

போர்தொ டங்குமுன் வீரமார்த் தாண்டன்கைப்
பொருசிலை துணித்தொட்டான்
வார்ந தற்கணை யிரங்கணை வரித்தனன்
மற்றொரு சிலைவாங்கி
நேர்தொ டுக்குமு னதனையுந் தேரையு
நீறுசெய் தெழுநூறு
தார்ம ணிப்புயத் தேயினன் றுய்வன்
றடங்கைவின் முரித்திட்டான். (௨௩௩)

முரித்த வீரன்மார் பத்திடை நாந்தக
முடுக்கினன் முனிவீரன்
பரித்த நாந்தகத் தழுத்தினன் பதகன்குப்
பாயம்பா றிடத்தீயோன்
உரத்தி னுந்தக முரீஇக்குளத் தழுத்தின
னுதிரமோ டுயிர்சோர்ந்தான்
தெரித்து வீரராக் கதனெதிர்த் தாயிரஞ்
சிலீமுக மேல்விட்டான். (௨௩௪)

விட்ட வாளிகள் சூர்மகன் விலக்கிவெங்
கணைகணூற் றினிற்பாகை
அட்ட னன்கடி தொருவனை யமைத்தொரா
யிரங்கணை யான்மோலிக்
கட்ட ழித்தனன் வீரராக் கதன்கருந்
தானவ றிறைமைந்தன்
முட்டு நாணினன் மோலிவே றணிந்தவன்
மொய்சிலை தொடுத்தீர்ந்தான். (௨௩௫)

மற்றொர் வார்சிலை பற்றுமுன் றேர்ப்பரி
மாய்த்தனன் மற்றோர்தேர்
உற்ற காலையிற் கைச்சிலை துமித்தன
னுருத்திராக் கதனோர்வேல்
பற்றி யோச்சின னதனையும் பொடித்தனன்
பானுகோ பனையண்மிப்
பொற்ற தேரொடு மந்தரத் தோர்சினன்
புழுங்கிவிண் ணெழுமன்னன். (௨௩௬)

வேதன் முன்றரும் வேலினை விடுத்தனன்
வீரராக் கதன்சோர்ந்தான்
பூத லம்விழு தானவன் வேறொரு
பொற்றதே ரிவர்ந்துற்றான்
கோதில் வீரர்க ளெவரும் பெருஞ்சமர்
குயிற்றினர் வலிதேய்ந்தார்
ஈது கண்டன னன்றுநன் றெனநகைத்
தெதிர்ந்தனன் விறன்மொய்ம்பன். (௨௩௭)

கண்டு தானவன் வெகுண்டுநீ தூதனுங்
கள்வனு தலினின்னை
மண்டி யாருயி ருண்பது பழியலால்
வருவதொன் றிலையானும்
உண்டு நீருயி ரெஞ்சினர் தமையெலா
முறுத்துவன் சிறையென்றான்
அண்டர் நாயக னிளவலு முறுவலித்
தருளிலிக் கிதுகூறும். (௨௩௮)

நங்க ளாருயிர் மேலெழுந் தூதன்பா
னன்றியு நமரெல்லாம்
பொங்கு மன்பினு லடிதொழு மிறைதரு
புதல்வனு தலினென்னை
இங்க ணையென மதித்திடா தெதிர்கலே
யிழிவினி யிவனோடும்
அங்க வன்சம ராடின னெனும்புக
ழாக்குவ னினக்கென்றான். (௨௩௯)

என்ற லுங்கதிர் மாற்றல னிகல்பெ ருஞ்சிலை வாங்குபு
கொன்றி றற்கணை பத்தினைக் கோத்து விட்டனன் வாகுவும்
வென்றி விண்ணவர் தளையற வெய்ய தானவர் காளற
மன்ற வையகங் கோளற வாளி பத்துறுத் தறுத்தனன். ()

அறுத்து நூறுகோல் கோபன்மே லண்ண லேயின னூறுதொட்
டிறுத்தொ ராயிரந் தானவ னேயி னனவை யாயிரத்
தொறுத்து நம்மவ னயுதமே லுறுத்தி னனவை நேர்கணை
தெறித்தி றுத்தபி னிலக்கமேற் சேர்த்தி னன்கதிர் மாற்றலன்.

செம்ம லக்கணை சிந்துபு சிதறி னனொரு கோடிமேல்
இம்மு றைத்தொகை யின்றியு மெய்து போர்விளை யாடினார்
அம்ம வாளியின் மாய்குவ ரறுத்து மெய்யுருத் தோற்றுவர்
மும்மை வையக முஞ்சர மூரித் தூணிய தாக்கினர். (௨௪௨)

ஆடு மெல்லையில் வாகுவி னங்கை வில்லிறுத் தானவன்
பீடி லான்சிலை குரிசிலும் பேசு முன்னறுத் தானவன்
நாடி யாயிரங் கணையுர நடவி னனிவ னவன்முடி
ஓட வேழ்சர முய்த்தன னுட்கி வேறுக வித்தனன். (௨௪௩)

கவித்த வன்கவ யங்கெடக் கடவு ளாயிரத் தீர்ந்தனன்
அவித்த நன்மைய னுயிர மழுத்தி னன்குளத் தவைநிலம்
குவித்தொ ராயிர மாயிரங் குவவுத் தோளுர மானனம்
பவித்தி ரன்கொளத் தொடுத்தனன் பானு கோபனங் கயர்ந்தனன்.

நாயக னயர்த்தலு நயத்தவிற லாளர்
மேயினர் தெழித்தனர் வெகுண்டமர் விளைத்தார்
காயிரு மழுத்திகிரி காதுகதை யாதி
ஏயின வணைத்துமுற வேந்தலது நோக்கி. (௨௪௫)

கார்முகம் வளைத்துவிடு காலனிகர் வாளி
போர்முக மிறுத்தவர் புயங்கைமுடி வார்தாள்
பார்முகம் விசும்புமுகம் பாய்திசைமு கஞ்சூர்
ஊர்முகம் விழுத்தின வுலைந்தபடை முற்றும். (௨௪௬)

நொந்தவிறல் வீரரு நொறிற்கணமும் யாரும்
வந்துபொரு வாகுவுழை மல்கினர்க ளாங்கே
புந்திதளர் சூர்மதலை பொன்றுமுணர் வெய்திச்
சிந்துபடை நோக்கியெரி சிந்தியெதிர் சென்று. (௨௪௭)

தோன்றன்மிசை வாளிகடு றுத்தினன றுத்தாங்
கான்றவன வன்மிசைய டைச்சின னகற்றி
மான்றவன் மணிப்பொனிர தந்தபவொர் வையம்
சான்றவ னிவர்ந்துதவழ் தேர்சிலை தகர்த்தான். (உசஅ)

வேறிரத மேறியெழு தூறுவிசி கந்தேர்ந்
தூறுபட வீரனுர முய்ப்பவுவ னம்பால்
தேறுசிலை தேர்பரிசி தர்த்தவுனன் மார்பம்
ஆறுதிர மாகவழி பாக்கினன வன்றான். (உசகூ)

மற்றுமொரு வையமிசை வாவுதலும் வீரன்
பிற்றலைபி றுந்தகணை பெய்தபெருந் தூணி
அற்றுவிழ வற்றமரு மப்புழையி னூடு
பொற்றகணை யேபினன்பொ ருதவன்வி யந்தான். (உருo)

இன்னவனை வாளியினி றுத்தலரி தாமென்
றன்னையொரு பாலமரு மண்ணறரு மோகம்
மன்னுபடை தூண்டவிறல் வாகுவர னேக்கித்
துன்னுபடை யாலறிவு தோன்றுமென நின்றான். (உருக)

தந்தைபடை யாயினுந்த வத்தினுறல் பெற்றோர்
சிந்தையினி னைந்தபடி செய்திடுவ தன்றே
அந்திறமர் வீரன்முத லோரறிவு மாய்ந்து
பைந்திணொடு நிற்பவது கண்டுமகிழ் தீயோன். (உருஉ)

வென்றிநய தென்றுவில்லை னைத்தனிக மீது
துன்றுசரம் விட்டிடறு மைத்தல்வினை மிக்கான்
அன்னறவிரா வோர்ந்துதன துடலப ரமோக
மொன்றுபடை யுக்கினனு டைந்தது தன்றே. (உருந)

இரித்தபடை மீண்டுகுக னெந்தையை யடுத்த
தாருந்துவிறல் வாருதிவ னுள்ளுநிரை யின்னே
பிரிப்பவென முக்கணுடை யான்படைபி டுத்தான்
தெரித்தவுணன் வானிபடை நாந்துநார் சென்றான். ()

கரந்தவுண னேகியது கண்டுவிறல் வாகு
பரந்தபடை யோடுவளர் பாசறைய டுத்தான்
அரந்தையொடு தன்பகைய கன்றதறி வெய்யோன்
சுரந்தகளி யாற்கடறு ளைந்திடவ டுத்தான். (௨௫௫)

மண்ணிடை யிருந்தகுவர் வான்புலனி றந்தார்
நண்ணுமுனு ணர்ச்சியினம் மாரிவரென் றுது
விண்ணவரொ டும்பொருத வீழ்குருதி யெங்குந்
துண்ணெனவி ரிந்ததுற மூஞ்சுடர்செவ் வானம். (௨௫௬)

வாங்குபரி வேடமதின் மாமதிய நாப்பண்
ஓங்கிருடு மிப்பவொளிர் வித்தவெண்வி ளக்கம்
பாங்கருடுர் சேனையொளி பற்றலர்கண் முற்றும்
வீங்கியமு ழைப்புலம்வி ழைந்ததகல் வானம். (௨௫௭)

அரும்பிய மாலையி லடுத்த வீரனும்
பொருந்திறன் முருகனைப் போற்றி யேவலால்
இருந்தனன் றனதிடத் தெவருஞ் சென்றுதம்
திருந்திய விடங்களிற் சிவணி வைகினர். (௨௫௮)

தொன்றறி யாததோர் தோல்வித் தீஞ்சுவை
நன்றுகைப் படுத்தவர் நாம வேலினன்
தன்றனி யுவளகஞ் சார்ந்து மத்தரின்
கன்றிய கவலையங் கடலிற் றாழ்ந்தனன். (௨௫௯)

மதலைதன் மனத்தொடு வராமை தேர்தலும்
கதமிகச் சூர்மகற் கனன்று நாளையான்
விதலையுற் றனைவரும் வெரிய முக்கணன்
புதல்வனை வேறெனப் புழுங்கி வைகினன். (௨௬௦)

அதுதெரிந் தாண்டகைச் சூரன் றோல்வியும்
விதுவணி பிரான்மகன் வெற்றி வீக்கமும்
புதுவது காணிய புகன்று வெய்யவன்
கதுமெனத் தேர்கடாய்க் கடலிற் றோன்றினன். (௨௬௧)

புலரியிற் செய்கடன் புரிந்து சூர்முதல்
உலவிறன் படைஞரை யொற்றிற் கூயினன்
விலகரு மிலக்கவெள் ளத்து வீரர்கள்
கலவின ரெழுகடன் முழக்கங் காட்டினர். (உசுஉ)

மந்திரத் தலைவரு மற்று ளோர்களும்
தந்தியும் புரவியுந் ததைய வெவ்வகை
வெந்திறற் படைகளுந் தேரின் மேவுற
இந்திர ஞாலத்தே ரிவர்ந்து சென்றனன். (உசுங)

வெளிறிலா மின்றுநீ வெளிறு தங்குவை
தெளிகென வற்பனஞ் செய்திட் டாலென
ஒளிவிரா யுடலெலாம் வெளிற வொண்மணிக்
களிகுலா மொருகுடை கவிந்த தென்பவே. (உசுச)

மானமா தமையிழப் பெய்தின் வாழ்தரா
மானம்வேல் வீரரு நீங்க வாழ்கலார்
ஆனசீ ராலின மென்ற டுத்தெனப்
பானிலாக் கவரிகள் பாங்கிற் றுள்ளின. (உசுரு)

வீரர்போ ரிடையுயிர் விளிந்த தானவர்
வாரமா யமரரின் மருவக் கண்டிது
சீரிதோ வெனச்சிர மசைத்தல் போன்றன
ஓரும்வார் கொடிநரை யுகந்த சைந்தவே. (உசுசு)

எழுகட லோதையு மேழு மேகமும்
குழுமுறு போதையுங் கூர்ந்த சேனையின்
விழுமிய வோதையும் வேறுந் தன்னெதிர்
கெழுமுவ தரிதெனக் கிளர்ந்த தின்னியம். (உசுஎ)

படைத்திற நோக்கிமெய் பனிப்ப ரென்றுத
னுடைப்பெருங் கருணையா லும்பர் கண்களை
யுடைப்பது கருதிமண் ணறுவிற் சென்றெனத்
தடைப்பருந் தூளியின் முழுதுந் தூர்ந்தவே. (உசுஅ)

இன்னணம் படையெழுந் தேகுஞ் சூர்முதல்
மன்னரி முகன்மகன் மரித்த பின்னவன்
தன்னொரு மகனிவர் தம்மைச் சேனைகட்
கின்னுயிர்க் காவல ராக்கி யெய்தினான். (௨௬௯)

இடங்கழி கொண்டுயி ரிறுப்ப லென்றுசூர்
அடங்கருஞ் சீற்றமொ டண்மு செய்திபோய்த்
தடங்கடல் விடநுகர் சதுரன் சேய்முனர்
முடங்கிடைகையினன் முனிவன் கூறினான். (௨௭௦)

தனைநுக ரொருவனைத் தருக்க ழித்தவவ்
வனைகழல் வலவனை வருத்தி தேரென
நினையுமு னவன்றர நிமல னேறினான்
அனைவரு மவரவ ரியல்பி னண்மினார். (௨௭௧)

திருமுகப் பரிதியந் தெய்வப் பேரொளி
பருகுபு பெருகொளி படைத்து மைதவிர்ந்
துருகெழு முழுமதி யும்பர் நின்றெனக்
குருமணிக் கவிகைமேற் குலாய தென்பவே. (௨௭௨)

மானமின் றழிதரு மாயை மைந்தனைத்
தானினி யகலெனத் தம்மி னத்தினை
ஆனதோ ரொற்றுவிட் டகற்றச் சோடைகொண்
டானுழி தருவபோ லலைந்த சாமரை. (௨௭௩)

கோளினை நாளினைக் குயின்கு ழாத்தினை
ஆளுநங் கடவுடே ரணுக லுற்றது
நீளிடை யேகுமி னென்று நீக்கல்போற்
றாளுயர் நெடுங்கொடி தகைந்த சைந்தவே. (௨௭௪)

வல்லிசை கேட்டொறு மாழ்கு மாவென
ஒல்லென் முரசங்கேட் டுயங்குந் தேவர்கள்
மெல்லிசை கேட்டென வுவகை விக்குறப்
பல்லிய மெங்கணும் பரந்தி யம்பின. (௨௭௫)

ஏழுல கெனத்தகனே டெண்ணப் பட்டுவின்
வாழுல கிருதுவற் புறத்த வள்ளறன்
பாழிகண் டிடும்புவி படர்ந்திட் டாலெனப்
பூழிவிண் ணிவந்தது புகையிற் சூழ்ந்தரோ. (௨௭௬)

புகையிடை நெருப்பெனப் பொங்கிப் பூதரும்
தகைவளர் வீரருந் தழங்கி முன்செலப்
பகைவலி மெலிதரப் பகவ னின்னணம்
அகைமணித் தேர்கடாய்க் களத்தை யண்மினன். (௨௭௭)

விண்ணவர் பொழிமலர் விரையிற் செங்கள
நண்ணிய புலான்முடை நலியக் கூழையின்
அண்ணல்வை கினனணி வகுத்துத் தூசியில்
திண்ணிய வீரர்கள் சென்று கிட்டினர். (௨௭௮)

எலிப்பெருந் தொழுதிக ளிறுப்ப மன்சில
வலிப்பெரு நாகங்கண் மறலிச் சென்றெனக்
கலிப்பெருஞ் சேனையங் கடல்கி ழித்ததால்
சலிப்பறுங் குமரவே டானைக் கங்கையே. (௨௭௯)

இருவரு நேர்ந்தம ரியற்ற வீழ்ந்தன
கரிபல பரிபல காமர் தேர்பல
சரிதுட ரொடும்பல தானை பொன்றின
எருவைபேய் கொடிபல விறுத்த வெங்கணும். (௨௮௦)

தேங்குநெய்த் தோர்கட றிரியு மாதிரை
ஓங்குதேர் கலங்கரி யுழக்கும் யானைமீன்
வாங்கிய துடர்களை வலங்கள் வீரர்கள்
தாங்கரு வடவையந் தழலொத் தாரரோ. (௨௮௧)

கதைதொடை தண்டம்வாள் கண்ணி சக்கரம்
துதிதரு மிண்டைகோ றெடர்செய் தார்களாம்
முதிருமிங் குலிகநீர் முகத்தி னிட்டயர்
மதலையர் போன்றன ரூர்தி யுள்ளரே. (௨௮௨)

கருவிபோ ழூர்தியர் கறைகள் சோர்வன
பெருமழை விழுகுடை பிறங்கு மாம்பிகள்
குருதிதோய் முடிமணி சிதர்ந்த கோபங்கள்
இருநில னெமிர்ந்தபன் முல்லை யேய்த்தவே. (உஅ௩)

கண்களு முகங்களுங் கரமுங் கால்களும்
மண்ணிட மெங்கணு மலிந்த நீர்மையால்
தண்ணிய தாமரை ததைந்த லர்ந்தொளிர்
பண்ணையிற் றேற்றின பறந்த லைப்புறம். (உஅச)

கோடிமே லுடற்குறை குனிப்பப் பாடெலாம்
ஆடுமங் கூத்திவர்ந் தமர்ந்து ளாரெனப்
பாடுறு பிணமலை யாகப் பட்டுவீழ்ந்
தீடறு பிணங்கள்சார்ந் திருப்ப வெங்கணும். (உஅரு)

எதிரெதிர் வாளொடு மேந்து தோலொடும்
அதிர்கழல் வயவர்த மாக்கை வைகலின்
வதியுயி ரினரென மருண்ட பேய்கணை
நதிசித லுருப்பினை நோண்ட ருந்துமே. (உஅசு)

இன்னணம் போர்க்கள மிலங்கு மேல்வையில்
துன்னிய பூதராற் றொலையத் தானவர்
அன்னது கண்டதி சூர னென்பவன்
முன்னினன் மறக்கனன் மூளப் பூதர்மேல். (உஅஎ)

மிக்கரி மாமுகன் கான்முளை
வெஞ்சமர் விஞ்சவி ளைத்தலும்
உக்கிர னேர்ந்தொரு தண்டுரத்
தோச்சினன் சாலிகை சிந்திய
தெக்கொடி யோனிலக் கங்கணை
யேயினன் மெய்யவை மூழ்கலும்
புக்கவிர் தேரொரு குன்றினுற்
பொன்றின னுக்கிரன் மாற்றலன். (உஅஅ)

சேமநெ டுஞ்சக டண்மினுன்
 சென்றிவன் மாவுதைத் தட்டனன்
நாமவி லாவொரு நூறுகோ
 னடாயின னுக்கிரன் றண்டுகொண்
டேமறி வித்தனன் வேறுதே
 ரெய்தியங் கிப்படை யேயினன்
பூமியும் விண்ணுந டுங்குறப்
 போர்த்தது பற்றிவி ழுங்கினுன். (உஅக)

வாரிப்ப டைசண்ட மாப்படை
 வாயுப்ப டையயன் வான்படை
வீரிய மாயன்ப டையும்வெவ்
 வேறுசெ லுத்தின னலதி
சூரன வற்றையு முக்கிரன்
 சொன்றியெ னவயிற் றுக்கினுன்
ஆரிய னைமம லன்படை
 பன்பொடு போற்றிவி டுத்தனன். (உகூ0)

கைக்கதை நீக்கிவ ழுத்தினன்
 கண்ணுத லான்படை கண்ணுதல்
பக்கம டுத்தது சூர்மகன்
 பாரிழிந் தோர்கதை கொண்டுநேர்
உக்கிரன் றிண்புயத் தெற்றின
 னுக்கிர னக்கதை வாங்குபு
மிக்கவன் மார்பின டித்துமண்
 வீழ்த்தினன் கண்டசு ரேந்திரன். (உகூக)

பாரிடர் பாரிடம் வீழ்தரப்
 பத்துநா றுயிர மோர்தொடை
சேரவ யிற்கணை தூண்டுபு
 செங்குரு திக்கட றேக்கினுன்
காரென வார்த்தெதி ருங்கன
 கன்கணை பாய்ந்துரு வத்திழி
சோரியி னேடவன் றேரிணைத்
 துன்னிவின் னுணறுத் தேகினுன். (உகூஉ)

ஓர்சிலை வேறுகொண் டாடக
னுய்த்தவி லங்கலு திர்த்தவன்
வார்புய மாயிர வாளிகள்
வாங்கிவி டுத்தனன் றூனவன்
போர்கழி யக்கன கன்பரி
பொன்றவ துக்குமுன் மத்தனைச்
சேர்கணை யாற்றிறல் சிந்தினன்
சென்றெதி ரேற்றனன் மந்தனே. (௨௬௩)

ஐயிரு வாளிதன் மெய்யுற
வார்த்தொரு வெற்புவி டுத்தனன்
மையணை யானுர மேற்றனன்
வண்டுக ளாயது பத்துநூ
றெய்தவ னுடல டக்கின
னேற்றுடல் சிங்கன்வி டுங்கதை
ஒய்யென மாற்றியொ ராயிர
வொண்கணை யாலெறும் நீக்கினன். (௨௬௪)

காவல ரிம்முறை நீங்கலுங்
காழிலி லக்கரு ளுள்ளவன்
மேவரு தண்டக னயிர
வெங்கணை தாரகன் கான்முளை
பாவுறு தற்கண மூத்தினன்
பரிந்தவ னெண்கணை நெற்றியில்
கோவைப டப்புகு வித்தலுங்
குன்றினன் றண்டக னற்றலில். (௨௬௫)

தண்டகன் பின்வரு சோமுகன்
றூனவ னெய்கணை மெய்புக
உண்டனன் வாளியிற் பாகனோ
டோடிர தப்பரி யைச்சினம்
கொண்டவன் வேறொரு தேருறீஇக்
கூரயி லொன்றுவி டுத்தனன்
விண்டது மார்பங்க லங்கினன்
விசயன வற்கிளை யான்விரைஇ. (௨௬௬)

பகழியோ ராயிரந் தூயவன்
பாகொடு கைச்சிலை பாற்றினன்
தகுவனோர் தண்டம்வி டுத்தொரு
சகடம டுத்தனன் மற்றது
புகழ்விச யன்கணை தூளுறப்
போந்தவ னைக்கண்ப டுப்பிய
தகலுந ராயினர் நேர்ந்துபோ
ராடிய வேனையி லக்கரும். (உகள)

பூதர்க டல்கடை மத்தெனப்
போந்தசு ரேந்திர னுடனும்
கோதைவி றற்புய னேக்கினன்
கூர்ங்கணை கொண்டட ரார்த்தனன்
ஆதவ னைத்தவு ணன்கணை
யாயிரம் வீரன்மொய்ம்பு யத்துவில்
காதின னேழ்கணை யாலொரு
கார்முகம் வாங்குபு வீரனும். (உகூஅ)

ஆயிரம் வாளியிற் பாகய
மங்கைவ ரிச்சிலை மாய்த்தனன்
தாவொரு தேர்சிலை கொண்டுவெஞ்
சரஞ்சதம் விட்டிர தந்தபக்
காயமெ ழுந்தவன் றேரிடைக்
கடிதுகுப் புற்றவன் கையிலொன்
றேயவ றுத்தனன் றண்டமொன்
றேச்சினன் றானவன் வீரன்மேல். (உகூகூ)

வானிலெ ழுந்துவி றற்புயன்
வந்தவன் சென்னியு தைத்தரோ
வானிலெ ழுந்தனன் மீட்டுமவ்
வல்லவு ணன்சுடர் வாள்கொடு
தானும்வி சும்பிலெ ழுந்தனன்
றார்மலி வாகுத னந்தகத்
தானவன் சென்னிய றுத்தன
னஞ்சியி ரிந்தனர் தானவர். (௩௦௦)

இருபெரு மைந்தரும் வீழ்ந்தது
    மெண்ணில ரும்படை பட்டதும்
வெருவுமு ளத்தொடு மெஞ்சினோர்
    மீண்டது நோக்கிவெ குண்டுசூர்
ஒருநொடி யிற்படை நூழில்செய்
    தூர்புகு வேனென வண்மினன்
பொருசிலை நாணொலி கொண்டனன்
    புலவரு ளஞ்சுழல் கொண்டனர். (௩0க)

ஒருதொடை யினிலள விலகணை யுகுமழை யெனவிரவ
வருமவு ணர்களிறை பெரிதமர் மலைதனு நிமிர்கணையால்
குருதியி னலகில நதிவளை குரைகட லொடுபொருத
எருவையி னொடுகழு குகள்பொர விறுவன பலபூதம். (௩0உ)

கழலினொ டடிதுமி வனவணி கலையொடு தொடைதுமிவ
நிழலுமிழ் சுரிகையி னொடுமரை துமிவன நிலனுகுவ
அழலுமிழ் படையொடு கரதல மறுவன திசைபெயர்வ
சுழல்விழி யொடுதலை யிறுவன தொடுகட லிடைவிழுவ. (௩0௩)

நொந்தனர் சிலரஞ் சினர்சிலர் நுவலறி விலர்சிலர்போர்
மைந்திலர் சிலர்மற மிலர்சிலர் வஞ்சின மிலர்சிலர்மெய்
நைந்தனர் சிலர்நடை யிலர்சிலர் நந்துயி ரினர்சிலர்கள்
முந்திய வடியிந் தினர்சிலர் முனைபடை யடுதலைவர். (௩0ச)

தலைவர்க ளொடுபூ தர்கணனி தளர்வுற வதுகாணுக்
குலமட வியர்வேர் வையின்வரு குமரர்கள் கணையேவ
நிலனவை விழநீ றுவில்பட நிரைவிடு புகைவார்விற்
கலவுமு னவர்தேர் விழவுரங் கடவினன் பலவாளி. (௩0௫)

நியுதவெண் மர்களொழியவிண்ணெறி நிகழிரவியின்பெயர்கொள்
வயவன்முன் விடுகணை யிருமுறை வருதனு மவைதொலையாப்
பயில்சிலை யொடுது ணியுமறப் பலகணை நுதலுரமும்
உயிருலை வுறநட வினனவு ணர்களுறு குலவிறைவன். (௩0௬)

வீரராக் கதனெதிர்ந்து கணைபொழிய
வவைவிலக்கி வில்லை மாய்த்தான்
கோரனா மவுணனவன் கொடிஞ்சியந்தே
ரிடைப்பாய்ந்து கொதித்து வாளால்
பாரவார் சிலையெறிந்து பயனின்றி
வாளொடியப் பாணி கொண்டு
நேரவூக் கினனவுண னடியேற்றி
யெற்றநெடுந் தூரத் தானான். (௩௦௭)

அட்டுமழை யெனவீர மகேந்திரனெய்
கணைவிலக்கி யவுண னெய்ய
வட்டணைசெய் தவைவிலக்கி யெய்வீரன்
சூரனும்வட் டணையிற் றேரை
விட்டுவரு கணைவிலக்கி முப்பதுதா
ளினுந்தோளின் விளம்பு மம்பும்
கட்டழகன் மார்பிடைநாற் பதுமேவி
வலிதொலைத்தான் கலங்கி மீண்டான். (௩௦௮)

சொரிமழையிற் கணைபரப்பி வீரதீ
ரப்பெயரோன் றுன்ன வெங்கும்
நெரிபகழி விலக்கிநெடு வில்லொடுதேர்
தூட்படுத்தா னேரான் றன்மேல்
பெரியவொரு கதைகொண்டு நடந்தனனைப்
கணையினதன் பீடு மாற்றி
விரியுரத்தும் புயத்துமெல்வேழ் விசிகமுனைத்
தான்சூரன் மீண்டான் றீரன். (௩௦௯)

தெய்வதவே லாலடுவ லெனவீர
மகேசன்விடச் சென்று சூரன்
எப்வடிகோ ளாயிரந்தூட் படுத்துரப்பட்
டுதிராக வெய்த்து வீரன்
கைவயினோர் தண்டெடுக்கு முனங்கணையேழ்
புயம்விடுத்துக் கழலச் செய்தான்
மெய்வளர்கோ ளரியெதிர்ந்து [illegible]
நாணறிந்தான் வெகுண்டு சூரன். (௩௧௦)

சிலையறுத்துத் தேர்பொடித்து நுதலினூ
யிரவாளி செறிப்ப வீரன்
மலைபெயர்த்து மேல்விடுத்தான் வார்கணையொன்
றலறுத்து வாளி நூறும்
நிலவுரத்தி னுறவிடுப்ப நேர்போந்து
நிறத்தெறிந்தா னிமலன் மைந்தன்
அலர்கரம்விண் டதுபற்றி யாழிமிசைச்
செலவுகைத்தா னவுணர் கோமான். (௩கக)

புரந்தரநா மக்குரிசி லியமனெடும்
படைவிடுத்தான் போந்து சூரன்
உரந்தலைப்பட் டுதிரவயன் படைவிடுக்கு
முனங்கணையெய் துவனைச் சாய்த்தான்
சரந்தொடுத்துத் தொடுகணைக டடுத்தமர்க்கும்
வீரராந் தகனைச் சீறி
வரந்தழைத்தோன் சிலைமுரித்துத் தேர்நெரித்து
வலியிரித்து வறுமை செய்தான். (௩கஉ)

வாகுப்பெய ரமரன்சிலை வளையக்கடி தெதிரா
வேகக்கடு வனையானிவன் விறல்சிந்துவ னென்னூ
ஏகக்கணை பலகோடிக ளெய்யுந்தொறும் விலக்கிச்
சாகத்திடு கணைநூறவ னுதல்சாரவி டுத்தான். (௩க௩)

நுதலிற்படு கணைநீறுற நுதலிக்கும ரன்கை
வதிசத்தியை யேனுங்கணை மழைபோலெழு வித்தான்
பதகன்கணை யவைசிந்துபு பரமன்மகன் மொய்ம்பில்
உதிரம்பொழி தரவெண்கணை யுறுவித்தன னுருவ. (௩கச)

வருந்துந்தனி வீரன்வடிக் கணையாயிர கோடி
சொரிந்தங்கவன் வலவத்தொகை துயரத்துறு வித்தான்
இருந்தானவன் வீரன்சரு டறுத்தானிவன் வேறோர்
பெருந்தேர்கொடு கனல்காற்படை பெயர்வித்தன னவன்மேல்.

அறிந்தானெதிர் படைதொட்டில னவைபட்டுதி ராக
எறிந்தானிவன் கூற்றுப்படை யென்றாழ்ப்படை யவையும்
மறிந்தேவிழ நிருதிச்சத மகளீரிறை படையும்
சிறந்தேவின னவையுஞ்சித ராகத்திகழ் வீரன். (௩௧௬)

மாயப்படை யவுணப்படை விட்டானவை மாய்ந்த
ஆயன்படை வேதன்படை தொட்டானவை யழிந்த
வியப்புர நகைகோட்டிய விமலன்படை யுகைத்தான்
காயப்படை கண்டப்படை கடிதேவின னவனும். (௩௧௭)

ஆலங்கனல் கூளிக்குல மசனித்திர டிமிரம்
சாலுங்கதிர் கூற்றுச்சிலை சரமாழிவை பிலைவேல்
சூலம்பல புடைசுற்றின துன்னிச்சம ராடி
மாலும்படை விட்டோருழி மருவுற்றன மாதோ. (௩௧௮)

சூரன்சினம் வளரச்சுடு கணைமாரிக டூர்த்தான்
வீரன்றடை செய்தெய்தமர் விளையாடுழி வீரன்
வாரச்சிலை முரிவித்தனன் மணிவேலிவன் விட்டான்
சாரப்பொடி யாயிற்றவ னொருதண்டமு கைத்தான். (௩௧௯)

எதிர்விட்டவல் லெழுவொன்றனை யெற்றித்துக ளாக்கி
அதிரத்தட மார்பத்துற வருவிக்குரு தியனைப்
முதிர்மூர்ச்சனை யுற்றான்விறன் மொய்ம்பன்மறந் திருகிப்
பிதிராக்கிய பூதப்படை பெட்டான்கணை தொட்டான். (௩௨௦)

அம்மைத்தவ மாற்றும்பய னருளப்பொழு திதுவென்
றிம்மைச்சம ராடப்புகு மிறவாவறு முகவன்
மும்மைச்சக மேத்தும்விறன் மொய்ம்பன்முத லெவரும்
கம்மக்கழ லவுணற்குடை செயல்கண்டெதி ருற்றான். (௩௨௧)

நட்புப்பகை நொதுமற்றிற மொருமூன்றினு நாதன்
பெட்புற்றெதி ருறவாழிகள் பெயர்க்கவ மாற்றும்
ஒட்பத்தினர் தம்பாலை தில்லையென்பது ணர்த்தும்
திட்பத்தவ மிசையானெதிர் தெய்வக்கொடு புகலால். (௩௨௨)

பயன்முற்றிய சூரன்புகு படர்பேரொளி முருகன்
இயன்முற்றிய வுருவத்தெழி லெதிர்நோக்குபு மொழிவான்
வியன்முற்றிய களனிற்படை வியத்தமி நின்றாய்
புயன்முற்றிய சிலையேனொடு பொரவல்லைகொ லென்றான். ()

யானைத்திரள் குதிரைத்திர ளெறும்வெம்புலி கேழல்
கானத்திரண் மிருகக்கண மெளிதட்டுழல் சிங்கம்
கூனற்பிறை யனவள்ளுகி ரெண்காற்குரு கண்மின்
மானத்திர ளென்னுநினை மதியேலென விறைவன். (௩உச)

மிக்கட்டுயர் சிலைவெய்யவன் விண்ணோர்செவி பொத்தக்
கைக்கண்வளை வித்தேற்றிய கடிநாணொலி கொண்டான்
திக்கெண்களி றிரிவுற்றன சேடன்றெரு மந்தான்
நெக்குத்தளர் வொடுநின்றன நிலையெண்குல கிரிகள். (௩உரு)

புத்தேளிரு மறியாவொரு பொருளேயென நின்ற
அத்தேவனு மொருவார்சிலை யடுநாணொலி கொண்டான்
மொய்த்தாயிர மேலெட்டென மொழியண்டமு மற்றும்
கொத்தோடலை வுறநீண்டது குமுறுற்றவவ் வொலியே. (௩உசு)

ஆர்த்த வாளியாற் றேரையு மூலகையுங் கொடியோன்
போர்ப்ப வீழ்த்தவை புண்ணியன் பொலன்சக டகல்வான்
வார்த்த வாளியின் மறைத்தனன் மறுத்தவை தொடுத்தான்
மூர்த்தி மேனுறப் பத்துநூ றாயிர முனைக்கோல். (௩உஎ)

ஞான நாயக னலிந்தவை நாமவான் கணையேழ்
தேனு லாந்தொடை யவன்புயத் தேயினன் றிணிதோட்
கூன மேதுமின் றவன்விடு முறுகணை விலக்கி
மான வேலவ னுயிரத் தவன்சிலை மடித்தான். (௩உஅ)

பிரமன் றந்தவேல் விடுத்தனன் பெருமித வவுணன்
பரமன் றந்தவ னதுபடுத் துகைத்தபல் சரமும்
உரன்ம லிந்தவே றொருசிலை கொடுதொடுத் தொழித்திட்
டரன்ம கன்புயத் தெழுகணை செலுத்திநின் றார்த்தான். (௩உக)

பட்ட வாளிகள் பூழியா பிணபர னுயிர்த்தோன்
எட்ட னேடிரு கலைதொடுத் தெழுஞ்சிலை துமித்து
மூட்டு மாயிர வாளிபாற் றேரினை முருக்கி
ஒட்ட லான்படைச் சேமத்தே ரனைத்தையு மொழித்தான். ()

முத்த லைப்பெருஞ் சூலமொன் றேபினன் மூர்க்கன்
அத்த னற்கணை தொடுத்தது துணித்தெழு கணையால்
நித்தி லக்குடை துமித்தொரு கணைபினின் மோலி
மெய்த்த நல்வரத் தோடுமண் வீழ்த்தினன் விரைவின். (௫௫௧)

காமர் மோலிமண் விழுமுனங் கலைபல போக்கித்
தாம மாரணி பாவையு மறுத்தனன் றலைவன்
தோம மாவிய வுளத்தவன் றேல்விகண் டவுணன்
நாம வான்படைத் தலைவர்க ளரலையின் வளைத்தார். (௫௫௨)

செங்கை யேந்திய திகிரியைத் தூண்டின னமலன்
பொங்கு தானைபம் புணரியைப் பொள்ளெனச் சுவற்றிற்
றெங்க ணாயகன் கைப்படை யுருத்திர னென்றால்
அங்கண் மாநிலத் தழிதராப் படைகளு முளவோ. (௫௫௩)

பிணத்தின் குப்பையும் பெருகுநெய்த் தோர்ப்பெரு நதியும்
கணக்கி லாதன கண்டனன் கருமுருட் டவுணன்
துணிக்க பாலகன் சேவக னன்றெனத் துனைந்து
பணைத்த தாமரை மனைவினன் படைவழங் கினனால். (௫௫௪)

எந்த லேந்திலை வேலது விழுங்கவிர்ந் தானவன்
காந்தி நும்படை கடவினன் கவ்விய ததுவும்
சாந்த நீறெனத் தரித்தவன் றனிப்படை தொடுத்தான்
போந்த தப்படை புவனமோ ரிரெலாந் துளங்க. (௫௫௫)

அடுத்த காலையிற் றங்கைதனை நினைந்தகங் கையில்
படுத்து நின்றனன் மாயைதன் மகனது காணாப்
படைத்தி றத்திலிப் பாலன்பா லதுவே றில்லென்
றெடுக்க விம்மிதத் தினையன சூழ்ந்தன னிருப்ப. (௫௫௬)

கருணை நாயக னவன்முக நோக்குபு கழறும்
வெருவு வன்சிறை விண்ணவர்க் கொழியெனத் தூது
மருவ வுய்த்தன மிசைந்திலை யினிவழி வரினும்
பொருவி லாத்தனி யரசொடும் பொலிதிவா ராயேல். (௩௩௭)

அழன் று நின்னுயிர் குடிப்பதிங் கருங்குரைத் தன்றால்
தழன்றி தோதடங் கரத்துவெள் வேறவிர்ந் ததுபார்
கழன்ற கைப்படை யார்தம தாருயிர் காற்றல்
நிழன்ற தண்குடை யார்நிலை யன்றெனத் தாழ்த்தேம். ()

நின்னு ளக்கருத் தெவன்கொலா நிகழ்த்தெனச் சூரன்
தன்னு ளத்தெணும் பாலனைச் சாடநான் மாட்டேன்
என்னை வேலனு மிறுப்பவல் லானெறுழ் வரத்தால்
துன்னும் வான்பழி முடிவில்வெல் லினுந்தொலை திசையாம்.

நின்ற சேனையோ டடுத்தின்னு நெடுஞ்சம ரியற்றி
வென்றி கோடென விண்மறைந் தகன்றனன் விமலன்
அன்றி ஞன்றிற மறிந்தன னமரர்க ளடுத்துப்
பொன்றல் வல்லையாக் கெனக்குறிப் பாற்பல புகழ்ந்தார். ()

அமல நாயக னங்ஙனம் புரிதுமென் றளித்தான்
சமரின் மாய்ந்துடை சாரதர் குழாங்கொடு சார்ந்து
குமர வேளடி பணிந்துபோய்க் கொடியவ ஞெச்சி
உமிழ்சி னத்தினர் முற்றின ருலைப்பவ ராஞர். (௩௪௧)

நொச்சி காத்ததி கோரஞேன் மையினவ ணிருந்தான்
வெச்செ னப்பல படைகொடு விளைத்தனன் பூசல்
மெச்ச விண்ணவர் பூதரப் படையெலா மிதித்துச்
செச்சை செய்துகோ புரத்தொடு திண்மதி லழித்தார். (௩௪௨)

அகத்துப் புக்கன ரட்டனர் மாளிகை நிரைகள்
உகத்து மோவிலா வவுணர்க ளாவியு முண்டார்
சகத்துக் கீசனைத் தணப்பதே யென்றுமீண் டனர்சண்
முகத்த ஞருள் புரிந்துபா சறையின்முன் னினஞல். (௩௪௩)

பொருது வீழ்ந்தவர் தன்னுடல் பொதிர்த்துவிண் ணேகக்
குருதி தோய்ந்துமெய் குலைந்துவெய் யவன்பெருங் குன்றத்
தொருபு றத்திடை யொளிப்பவன் போன்றெழிந் தனனால்
மருவு சேனையோ டமலனும் பாசறை வதிந்தான். (௩௪௪)

வறியனுய்த் தந்தை மீண்ட வரவறிந் தென்றாழ்க் காதும்
சிறுவனுங் கெய்தி யில்லாச் சேவகம் பலவுஞ் செப்ப
முறையிலாச் சூரன் கேட்டு முருகனோ டமர்த்தல் யானே
உறுமொரு தூத னவி யுண்கென விடுப்ப மீண்டான். (௩௪௫)

அற்றைநாள் வடசார் நொச்சி யவுணரோ டழிதல் கேட்டாங்
கொற்றரின் யவனற் கூவி யுஞற்றென வேவிப் பின்னர்ப்
பற்றுமா காய னென்னு மவுணனை யிரப்பத் தென்ன
முற்றுவெள் ளத்தி னோடு முன்னினன் காக்க வுய்த்தான். ()

தன்மனை யடுத்து வைகித் தழங்குமா மறையி னற்றல்
மன்னிய காலைத் தூநீ ராடுதன் மான வெய்யோன்
பன்மணிக் கடனீ ராடி யெழப்பயில் கரும முற்றி
முன்னிய மாயை நல்கு மூரிவெம் படைக்கொண்டான். ()

மதலைபோர்க் கெழுவ தோர்ந்து வபன்வயின் விறந்த சேனை
விதலையுற் றகில மேங்க வொருங்குடன் வெறுத்துச் சூழக்
கதிர்மணித் தேரி னேறிக் கடிநகர் கடந்து செல்வான்
துதிவளர் தூதன் போர்க்கு வருகெனச் சொல்லி விட்டான். ()

ஆண்டகை வீரன் செவ்வே ளடியிணை குறுக வையன்
மூண்டுபோர் விளைத்தி குய்ப முடித்தன னபின் வேலைத்
தூண்டிது மென்னப் போற்றித் தொக்கவா யிரவெள் ளத்தின்
மாண்டசெங் களத்திற் றென் றன் மறங்கிடந் திமைக்குங்கண்ணன்.

இடந்தலைப் பாட்டி னுற்ற நாட்சிபோ லிருவர் சேனை
அடங்கரும் போரின் மூண்ட வற்றன கரந்தாள் ளொன்னி
படர்ந்தன வுயிர்கள் வானம் பாடினர் கிணந்தின் பெண்டிர்
உடைந்தன வவுணர் சேனை யுருத்தனன் பானு கோபன். ()

பூதர்மே லுருமை வீர வாகுமுன் போந்து நேர்ந்தான்
காதுபோ ரிருவர் தேருங் கனைகடற் பரப்பிற் றேன்றும்
மாதிரந் தோறுஞ் சுற்றும் வானுல கனைத்துஞ் செல்லும்
மேதினி வரைப்பின் மீளும் வெஞ்சரத் தொழுதி கான்றே. ()

புயல்வளர் பருவத் தாழ்ந்த புற்றெழு மீயல் போல
அயில்வளர் கணைகள் செல்ல வாடமர் விளைக்குங் காலைப்
பயனிலி வீர வாகு பகட்டிரத் தப்பு விட்டான்
கயவனீ ளிரதம் பாகு கந்துகம் படுத்தான் வீரன். (௩௫௨)

சேமத்தேர் பாய்ந்து வாளி செலுத்துமு னவுணன் மார்பத்
தேமற்றோள் வீர னுய்ப்ப வினைந்துவெங் கதிர்க்கு மாற்றான்
வாமத்தேர் வீரன் மீது வாருணப் படையைத் தொட்டான்
காமுற்றோர் நெஞ்ச மென்னக் கதழ்ந்தது நீரா யெங்கும். ()

அங்கிமாப் படையை வீர னடைச்சினன் பருகிச் செல்ல
நங்குசாற் படையைத் தீயோ னூக்கின னெதுத்துத் தாவர்
சிங்கவா ளரவம் வீரன் செலுத்தினன் றெவுட்டிச் சீற
மங்குவான் கருட னேவ மடித்துமேற் சென்ற தன்றே. ()

நந்தியம் படையை வீர னடக்தின னுலக மஞ்ச
வெந்திற லோடுஞ் சென்று கனுழனை விழுங்கி மேவ
அந்தகன் படையைத் தொட்டா னவுணனங் கதுவும் பொன்ற
உந்தினன் செல்ல வேத னுறுபடை வணங்கிற் றன்றே. ()

நாரணன் படையை விட்டா னரசிங்க மாயேற் றேடு
போரினை விளைத்து நிற்பப் புங்கவன் சிம்பு ளான
வீரபத் திரனை யேவ விளித்துமே லடர்ந்த தன்னோன்
பூரணன் படையைத் தொட்டான் புனிதனும தனைத் தொட்டான்.

உருத்திரர் வடிவந் தாங்கி யோரிரு படையுங் காவற்
கருத்தனை யயனை யேனைக் கடவுளர் தம்மை யன்னோர்
திருத்தகு படையைப் பூதத் திரளினை விடத்தை மற்றும்
விரித்தரன் சிருட்டி தோற்றி மிச்சமர் விளைத்த மாதோ. ()

இரிந்தனர் பூதர் வீர ரேங்கினர் பொடிந்த வெற்புக்
கரிந்தன நாள்கள் கோள்கள் கவிழ்ந்தன வும்பர் நாடு
சரிந்தன வண்டப் பித்தி தளர்ந்தன பூதம் யாவும்
மரிந்தன விறைவ னெல்லா மாற்றுமவ் வைக லென்ன. ()

என்னென வபிர்த்துச் சூர னிரிந்தவர் விளம்பத் தேறி
அன்னவ னிதனை விட்டு மழிந்தில னேயோ வன்னோன்
தன்னையு மெளிய னென்றேன் றகைமையே தகாமை காண்டல்
உன்னருந் தொழிலி னல்லா துநவத்தி னெண்ணு தென்றான்.

இன்னண மாகப் பூச லிருபெரும் படையு மாற்றித்
துன்னிய வவுண சேனை தொலைந்தவா தொலைய வேனை
மன்னுல கத்தில் வீந்த வளமெலாம் பூதர் சேனை
தன்னுட னெழுப்பி மீண்டு சார்ந்தன விடுத்தார் மாட்டு. ()

தன்படைச் சேனை நீறத் தமியனாய்த் தளருந் தீயோன்
முன்பெனத் தோல்வி போடு முதுநகர் முன்னி னம்மேல்
அன்புறு ரெவருந் தந்தை யாற்றலு மிறக்கு மாயைக்
கொன்படை விடுவ லென்றுக் குறித்துவிண் மறைந்து நின்றான்.

இருந்தன மாய னின்று மிவர்சமர் புரிவ ரற்றான்
வருந்துது மென்றான் போல மறைந்தனன் கதிரோன் வீரம்
திருந்திய வாகு வின்று திபவன் பிழைத்துச் சென்றான்
பொருந்துத லிறைவன் சார்பி லெனப்புகுங் கருத்துக் கொண்டான்.

இதுபொழு தென்று தீயோ னெய்த்துறு துடங்கு பற்றி
முதிரற் வழித்துச் சுத்த மூரிநீர்க் கடலி னிட்டு
வதிபெனப் படையை விட்டான் வன்படை யதுசெய் தன்றால்
புதிதுளங் களிப்ப நீங்கிப் போந்தனன் றந்தை கோயில். ()

உலைபடு மாலைக் கீரி னுளமகிழ் நடமொத் தான்
கொலைமுகத் தூண்டில் காறைக் கொழுங்கனி விழுங்கு மீன்போற்
தலைவனு மகிழ்ச்சி கொள்ளச் சாற்றினன் கருளப் பெற்ற
விலைவரம் பில்லா மாட மேயினன் வீரர் போற்ற. (௫௬௪)

ஆயிர வெள்ளஞ் சேனை யருந்திற லிலக்க ரெண்மர்
பாயிரும் புகழா னோடு படைதழீஇக் கடற்க ணிட்ட
தாயிடை யறிந்த வீணை யமைவர னுரைத்தா னோடிப்
போயிமை யவரு நெஞ்சம் புலர்ந்தனர் கிளந்து தாழ்ந்தார். ()

செங்கடம் பணிந்த தோளான் சேயிலை வேலை நோக்கி
அங்கணுற் றழுந்துந் தானை யனைத்தையு மம்மர் நீவி
இங்கணுய்த் திடுதி நீயென் றேயின னெழுந்து சென்ற
தெங்கணு மிரவி கோடி யெழுந்தென வொளிகால் வீச. ()

கடவுளர் படைக ளெல்லாங் கையிணை குவித்துச் சேவித்
துடனுற வங்கி தூம முருப்பவிர் விடமுங் கான்று
தொடர்கணம் போற்ற வைவே றாரத்தே வரவு நோக்கி
மிடன்முழு தழிந்து மாயை விறற்படை வீந்த தன்றே. ()

கடலிறை யெதிர்ந்து தாழ்ந்து கசிந்துபோற் றெடுப்ப வன்னாற்
குடனுயி ரளித்துச் சார வுணர்வுவந் தெழுந்தெல் லோரும்
படையெதிர் சென்று தாழ்ந்து பழிச்சினர் வம்மி னென்னு
முடிவிலக் குமரன் செங்கை முன்னிவீற் றிருந்த தொள்வேல்.

மீண்டவ ரடுக்குங் காலை வெய்யவ னகரந் தோன்ற
ஆண்டகை வீர வாகு வழலென வெகுளி துள்ள
மாண்டமெய் வலியில் லாமை வன்படை மறைந்து நின்று
தூண்டினோற்செகுப்பி னல்லாற்றேன் றல்பா லேகேனென்றான்.

ஏனைய வீரர் தாமு மிறுத்தலா லேகி னேமேல்
மானமின் றென்ன யாரு மண்டினர் குடாது வாயில்
மேனிவர் வாயில் காப்பான் வெம்புலி முகத்தான் கண்டு
சேனையோ டெதிர்த்தான் பூதத் திரள்களு முழங்கி யேற்ற. ()

கரிவ யப்பரி முழுவது மிறந்த
கதிர்ம ணிப்பொலந் தேர்களு முரிந்த
எரிப டர்ந்தென வமர்த்ததா னவர்க
ளிறந்து ளார்பல ரெஞ்சினு ரிரிந்தார்
வரிகி டந்தொளிர் புலிமுக னேக்கி
வலிய சூலமொன் றெடுத்தன னடுத்தான்
பெரிய சூலமொன் றெடுத்தெதிர் சிங்கப்
பெருந்த கைக்கனைத் தலைவனு நேர்ந்தான். (௩௭௧)

குத்தி ஞரெதி ரெதிருட லுருவக்
　　குருதி தாரையிற் பாய்ந்துகப் புயத்தார்
வைத்த சூலங்க ளிறுதலு முழங்கி
　　மல்லுப் போரிணை வயக்கின ராங்குப்
பைத்த பாரிடைப் புலிமுகன் வீழ்ந்தான்
　　பதத்தி ஞலிறச் சவட்டினன் சிங்கன்
மொய்த்த பூதர்கண் மதின்முழு தழித்து
　　முந்து கோபுரம் பெயர்த்தகத் தெறிந்தார். (௩எ௨)

மாளி கைக்குலந் துகைத்துநீ றுக்கி
　　மறுகி னேர்ந்திடுந் தானவர்ச் செகுத்துச்
சூளி கைக்குல மகழ்ந்தெறிந் தட்டுத்
　　துளங்கப் பூதர்கள் பேரொலி யெழுப்ப
வேளி ருங்கழற் பணிபுரி வீர
　　வாகு காலழற் படையொருங் கெடுத்து
நீளு மிந்நக ருண்கென விடுத்தா
　　னிமிர்ந்த வப்படை நெளிந்தன வுலகம்.　　(௩எ௩)

உருகி மாழையும் வெள்ளியும் பிறவு
　　மொழுகி வீதிக ளாறெனக் கிடப்பப்
பெருகு பைங்கதிர்க் குலமணி நீறுய்ப்
　　பெயர்ந்து வானகம் போர்வையின் மறைப்பப்
பொருமு தானவ ரிறந்தவெள் ளென்பும்
　　பூழி யாயல மரநக ரிங்குத்
திருவ ழிந்திடு செய்திகண் டோடிச்
　　சென்ற தூதுவர் முழுவதுஞ் சொற்றார்.　　(௩எ௪)

ஊழி நாட்பெயு மேகங்க ளணைத்து
　　மொருங்கு கூபவு ணர்க்கிறை யேவ
ஆழி பேழம்வந் திறுத்தென மேக
　　மடர்ந்து தாரைக ணிரைப்பவங் கவற்றைப்
பாழி வீரனு மூழிநா ளங்கிப்
　　படையி னீக்கின னதுதெரி சூரன்
கேழி லாதநந் தேரினைக் கொணர்தி
　　ரெடுத்து மாற்றல ருக்கமென் றுரைத்தான். (௩எ௫)

ஆங்கு டங்கம ரிரணியன் றந்தை
யடிவ ணங்கின னாற்றல ராயின்
ஒங்கு போர்புரிந் தகற்றலாம் வரந்தந்
தூக்க நல்கிய விறைவனைப் பணிந்து
நீங்கல் காணுவ தல்லது போரா
னீக்கங் காணுதல் யாவரே வல்லார்
பாங்க லாதன புரிதியென் றுரைத்தான்
பதகன் சீறினன் போர்விடை கொண்டான். (௩எ௬)

துணைவ ராயிரர் தலைவரா யிரர்தற்
சூழ நான்குநூற் றிரட்டிவெள் ளந்தேர்
பணைம ருப்பெறுழ் வேழமத் தொகைய
பாய்ப ரித்திர ளாயிரத் திருநூ
றணவு மள்ளரு மத்தொகை யினர்க
ளணைய வெள்ளநா லாயிர நெரிய
இணையில் பற்பல படைக்கலந் தழுவி
யிரத மூர்ந்தெழு கடலெனப் படர்ந்தான். (௩எஎ)

பாரி டத்தொகை நகரழிக் கின்ற
பான்மை நோக்கினன் வெஞ்சினங் கொண்டான்
சேர ரும்படை நால்வகைப் பிரிவாய்ச்
செல்ல வுந்தின னல்வகைப் பிரிவாய்ச்
சார தப்பெரும் படையுநேர் செல்லச்
சமர்வி ளைந்தன விரணியன் பாலாம்
வீர வன்படை படர்வன நோக்கி
வீர வாகுபொள் ளெனவெதிர்த் தமர்த்தான். ()

வார்சிலை வளைத் துகிமிர் வாளிபல கோடிமழை
போல்விடுவ வெங்கும் விரவி
ஆர்சில வெடுத்தவிர தங்களை யழித்தன
வழித்தன பணைக்கை மதமா
போர்சிதர் வயப்பரி யழித்தன வழித்தன
பொலங்கழலின் மள்ளர் பெருநாள்
பார்சிதறு டற்றுணிம றைத்தது மறைத்தது
பரந்தகடல் வார்ந்த குருதி. (௩எ௯)

சேனைபெரி துந்தபுதல் கண்டுகன கன்வளை
சிலைத்தொழில் பயிற்று விசிகம்
சோனைமழை போன்மெனதி ரத்தனுமு லைந்தனர்
துவன்றுகண வீர ரதுபோ
தியானையெதிர் சிங்கமென நீலனுரு மிற்பிளிறி
யேற்றனன்வெ குண்டி ரணியன்
ஊனைவடி வேலுரம்வி டுத்தனன வன்கதைபி
ஞேச்சியிர தந்த புதனன். (௩௮௦)

வாவியொரு தேரைவடி வாளிபொழி யக்கனகன்
வார்குருதி சோர வுடலின்
மேவினனெ டுத்திரதம் விண்ணிடையு கைத்தனன்
விளங்குதிற னீல னவுணன்
தாவியொரு தேர்புகவ ரக்கடிதெ ழுந்துகட
மார்பிறவெ ருக்கி வரதன்
பாவிகில னிற்படமி தித்தனனு ருட்டுபு
பழங்கண்மிகு வித்த னனரோ. (௩௮௧)

ஆற்றலில னைத்தளரு முத்தலைபி னன்மனுவ
கத்துறநி னைந்து தொழலும்
தோற்றியவ னென்னவொரு மாயையுரு வன்சமர்
தொடங்கவிவ னவி விரைவில்
காற்றுவலெ னக்கடிது கீலனொரு தண்டுகொடு
காதமறை வுற்ற ததுமெய்
தேற்றிலன்வெ குட்சியொடு நிற்பவது சேயிடைவி
ளங்கியணு கும்பெ யர்தரும். (௩௮௨)

விண்ணிடைய ழுங்கனக வெற்பினையு றம்பரிதி
வீழவிர தத்தி லணவும்
மண்ணிடைவி ரைந்துதிரி யுங்கடல டுக்கும்வட
வைக்கனலொ டும்வி ரவுறும்
பண்ணிபமு மந்தரவெளி திற்றிசைதொ றும்படரு
மின்னவுரு வோடு மலையா
அண்ணல்விற லினனபர் வுற்றிஃதெ னைமெனவ
கத்தினனி யாயு மளவில். (௩௮௩)

ஒன்றெனவி ருந்துபல மாயைபுரி யும்வடி
வுலப்பிலுரு வாயு லகெலாம்
துன்றவிது மாயையென நீலனுண ரத்தருவன்
சோகமொழி வுற்றெ ழூதரா
மன்றவினி வெல்வலென மாயையுரு வோடுற
மரீஇயமர்தொ டங்க வொருபால்
நின்றவிறல் வாகுமுன டுத்துவளர் சேதன
நெடும்படைதொ டுத்து விடலும். (௩அச)

நீங்கியது மாயையது கண்டிரணி யன்கன
னெருப்பெழவெ குண்டு சிலைகை
வாங்கிவிடு வெங்கணைக ளாயிரமு ரத்திடை
மரீஇப்பொடிக ளாக விறலோன்
வீங்குகணை நூறுபடர் வித்தவனெ டுங்கொடிகை
வில்லரண நூற வொருவில்
தாங்கியவு ணன்கணையெ டுப்பவிறல் வாகுகணை
சார்த்தினனெ ராயி ரமெதிர். (௩அரு)

கைத்தலமெ டுத்தசிலை வாளிவளர் தூணிகவி
னப்பரிக டேர்வ லவனை
மொத்தினவி டுத்தகணை வேறுமொரு தேர்விரைவின்
முன்னவது வும்பொ டிசெய்தான்
எய்த்திரணி யன்பலரு மாய்வரவர் நீர்க்கடனி
யற்றவமை வாமெ னநினைந்
தத்தியின்ம றைந்தனன றிந்துவிறல் வாகுசப
மார்வளைபி டித்த னனரோ. (௩அசா)

காற்றிசையி னுஞ்சமர்பு ரிந்தகண விரரு
நலிந்தவுண ராயுண் முழுதும்
மாற்றினர்வ ளம்புரம ழிக்குமெழி ஞேக்கிய
வயங்குகதிர் தோற்றி யதுவேய்
ஆற்றினர்நி கழ்ந்ததுரை யாடவயர் சூரனெதி
ரங்கிமுக னென்னு மதலை
சாற்றுகதி ரின்பகைத னக்குநிக ராற்றல்பெறு
தானவன்வ ணங்கி யெழுவான். (௩அஎ)

ஆயிரவெள் ளம்பகடு தேர்த்தொகையு மன்னதடு
மாவதனி ரட்டி வயவர்
மேயினரு லப்பிலர்க ளாகவிர தங்கடவி
வேகமொடு சென்ற ணவினன்
ஏயினன்மு ரட்படையை யீண்டுகண வீரரு
மெதிர்ந்தமர்வி ளைத்த னர்பலர்
மாயிருநி லத்திடைவி ழுந்தனரு டைந்தவுணர்
மாதிரமி டைந்த னர்களால். (௩அஅ)

சோம கண்டகன் சோமன் மேகன்முன்
னை தொல்படை காவலர்
நாம வேலவ னுந்த மண்டி
நலிந்த பூதரொ டாடினர்
காமர் வீரபு ரந்த ரன்கடு
கச்சி லைத்தொழி லாற்றுபு
சோம கண்டக னைப்ப டுத்தவர்
தூண்டு தேர்களி றுத்தனன். (௩அ௯)

வேறு தேர்கொடு சூழ்ந்தெ லோரும்வெ
குண்டு வாளிசொ ரிந்தனர்
ஊறு செம்புனல் வார வீரனு
குத்து நீள்சிலை தேரெலாம்
நூறி நெற்றியு ரம்பு யத்தினு
னித்த பொத்திர மேற்றினன்
மாறி னூர்வலி யாரு மெய்ப்பிடை
மண்ட வைகிய மேகனும். (௩௯௦)

வார்ந்த தண்டினை திர்ந்து தேர்ப்பரி
மாவ துக்கினன் வீரனும்
நேர்ந்து நாங்கர்வி டுத்து மேகனி
றங்கி ழித்துயி ரோம்பினன்
நீர்ந்து ளார்படை வேந்த ரென்றுசி
னந்து தீமுகன் வாளிகள்
ஆர்ந்த பூதரி னுய்த்து மிக்கலை
செய்ய வேற்றன னிந்திரன். (௩௯௧)

விண்ணெ லாம்பக ழிக்கு லங்கள்வி
ராவ வெஞ்சம ராடழித்
திண்ணி ருஞ்சிலை தேர்த டிந்துசி
லீமு கம்பல மார்பிடை
நண்ண வங்கிமு கன்செ லுத்தந
விந்த னன்மக வானவண்
துண்ணெ னத்துணை யான நால்வரு
மூவ ருங்கணை தூண்டினர். (௩௯௨)

விட்ட வாளிவி லக்கி வீரர்பு
யத்தின் வெஞ்சர மேற்றினன்
பட்ட யர்ந்தவர் தீமு கன்படர்
தேரும் வில்லும்ப டுத்துரம்
நெட்டி ருங்கள நெற்றி கால்கர
நீள்ச ரம்பல கோத்தனர்
வட்ட வாழிய தொன்று வாவினன்
மாய்த்து மார்புந்தி றந்தனர். (௩௯௩)

ஓடும் வேறிர தம்பு குந்துமை
பாகன் மாப்படை தொட்டனன்
நீடு செங்கனல் கான்ற டுப்பநெ
ருப்பி ரும்படை யீதென
ஆடு வெஞ்சமர் வீரர் நீர்ப்படை
யாங்கெ திர்ப்பவி டுத்தனர்
வீட நீர்ப்படை யுண்டு வீரர்க
ளாவி யுண்டது மீண்டதே. (௩௯௪)

பூத ரஞ்சின ரஞ்ச லென்றுபொ
ருக்கெ னக்கைப மைத்தலர்க்
கோதை வார்புய வீர வாகுகொ
தித்தெ திர்ப்பவ ழன்முகன்
நீத னிச்சம ரென்னொ டிங்கணி
கழ்த்த வுய்த்தது தெய்வதம்
ஆத லானினை வெல்வ லேனைய
ராக வெண்ணலை யென்றனன். (௩௯௫)

கரந்து தன்னுரு நீங்க வல்லக
திர்ப்ப கைக்கிளை யானுநீ
அரந்தை யுற்றலை வாரி புக்கமர்
வாற்க டுத்தமுன் னோனுநீ
பரந்த தோல்வியி னானு மத்தகு
பாலை யாகிய நின்னையான்
விரிந்த மண்ணிடை யேனை யோரென
வெண்ண லேன்விர காளனே. (௩௯௬)

நம்பி பின்வரு நம்பி தம்பியு
மாக நீநுமை யன்றனை
அம்பு வேலொடு நுந்தை காப்பினு
நம்பி யாக்குவ னென்றனன்
வெம்பு கின்றவி றற்பு யன்கனல்
வெய்ய மாமுக னெய்யென
உம்ப ரஞ்சவ ணக்கு வார்சிலை
நாணி னோதையு ரப்பினன். (௩௯௭)

கோதை வார்சிலை நம்பி யுங்குனி
வித்து நாணொலி கொண்டனன்
மாதி ரத்தொடு மண்ணும் விண்ணும
றைத்து ளார்விசி கத்தினப்
போது பொத்திர மாயி ரம்புனி
தன்கு ளத்தில ழுத்திநின்
றோத நீர்வளை வாயில் வைத்தவ
னூதி னானுரு மேறென. (௩௯௮)

ஒருங்கா யிரவம் பாலவ னுறுதேர்பரி வில்லும்
மருங்கே விழுவித் தான்வய வீரன்கனன் முகவன்
பொருங்காற் சகடொன் றேறினன் புகவிட்டன னொருதண்
டிருங்கா சினி விழவோர்கணை யெய்தானெழில் வீரன். (௩௯௯)

சிலையொன் றனை வாங்கித்தழல் சிந்தும்படி கனத்தோன்
உலவைப்படை கற்றுப்படை யென்றாழுறு படையும்
பலவும்வரி னையினேவின னவைகொண்டவை பாற்றிக்
கொலைமுற்றிய கணையாயிரங் கோத்தானுரந் தபரன். (௪௦௦)

மடிந்தானென வீழ்ந்தானவன் சற்றேமயர் நீங்கி
மிடைந்தாடமர் புரிகாலையின் மெலிவெய்திடின் வருகென்
றடைந்தேபல நாளும்வழி படுகாளியை யகத்தால்
தொடர்ந்தானவள் படைபற்பல சூழத்தொடர் வுற்றாள். ()

பார்த்தாளவன் மெலிவைப்படை பலவுந்தெறு வேனென்
றார்த்தாளுடன் வருகாளிய ரவரைச்செல வுய்த்தாள்
வேர்த்தார்பலர் கணவீரர்கள் வெகுண்டார்சில ரேற்றார்
தீர்த்தார்சில ருயிரைக்கனல் சிதர்கண்ணினள் கண்டாள். ()

வெருவப்படை முழுதுண்கென விட்டாளொரு சூலம்
ஒருவக்கணை பலவீரனு கைத்தானஃ திறலும்
பெருவன்றிறன் மற்றொன்றது பெயர்வித்தன னதுவும்
தரையிற்பட வெய்தான்பல சரமாரிக ணிரையின். (சOங)

வாளங்கொடு வீரன்மணி யிரதம்புக வயவன்
தாளங்கற மார்பந்தள ரக்கைபினை றிந்தான்
நீளுங்கரு முகிலாமென நெய்த்தோருக விழ்ந்தாள்
மீளுந்தொழி லினள்வீரனை வியந்தாள்பிறக் கிட்டாள். (சOச)

என்னேயிவ னுண்மைத்திற மெனவீதறி யவுணன்
கொன்னேசிலை வளைவித்தெதிர் குறுகிச்சர முய்த்தான்
இன்னேயிவ னிறவந்தன னெனவேந்தல்வி லக்கி
ஒன்னான்மிசை யப்புத்திர ளுறுவித்தனன் மாதோ. (சOரு)

வருவாளிக ளூறிக்கனல் வதனன்கலை தூண்டித்
திருவாளன திரதஞ்சிதர் செய்தான்றிரு வாளன்
பொருவார்சிலை மாய்த்தான்புக ராளன்கம லத்தோன்
தருவான்படை தொட்டானது தனைநோக்கிய வீரன். (சOசு)

தக்கன்மக னுங்குந்தனி வீரன்படை தொட்டான்
திக்கெட்டினு மழல்சிந்துபு சென்றப்படை தாழப்
புக்கட்டழன் முகனைப்புய வலியானுழி மீண்ட
தொக்கச்சம ருடனுற்றனர் மூவாயிரர் தலைவர். (சOஎ)

வளைந்தார்மிசை வீரன்றழல் வாளித்திரள் சொரிய
உளைந்தார்சில ரிறந்தார்சில ருருவம்பல துணியாய்
விளைந்தார்சிலர் விழுந்தார்சிலர் வெருவுற்றனர் சிலர்மெய்
நெளிந்தார்சில ரவுணப்படை நீறுகிய தன்றே. (௪௦௮)

பம்பிய விலக்கர் கணங்கண நாதர்
வீரமா புரந்தரன் பலரும்
நம்பிபா லடுத்தா ரெழுவரைக் காணா
னவர்திறம் வினையுழை நண்ணி
உம்பர்வா ழிபமற் கோலைபொன் றேவி
பொய்யென வவன்கயி லாய
நம்பிவீற் றிருந்த வீரரை விடுப்ப
நயந்துபோர்க் கமர்ந்தனன் வாகு. (௪௦௯)

ஒற்றர்போ யங்கி மாமுகன் றபுதி
யுரைப்பமிக் கழுங்கிய சூர்முன்
வெற்றிசேர் மூவா யிரரவன் மைந்தர்
விரைசினர் தாழ்ந்துபோர்க் கேவப்
பெற்றன ரளவில் சேனைகள் சூழப்
பெயர்ந்தமர்க் களத்தினை யடுத்தார்
உற்றது பெரும்போ ருலைந்தனர் பல்லோ
ருடற்றினர் சிலைநொடி மைந்தர். (௪௧௦)

எதிர்பொரும் பூத ரணவுணர் நூஞ் சரத்தி
னெய்த்தலு மிலக்கர்க டம்மில்
அதிர்கழல் வீர ராயிர ரெதிர்ந்தா
ராயிரர் தேரையு மன்னோர்
உதிர்செய வவுண ரொலிசிலை முரித்திட்
டொருமூ வாயிரந் தேரும்
பிதிர்படத் தொழித்துச் சேமத்தே ரிவர்ந்து
பிறங்கவர் சேமத்தேர் தகர்த்தார். (௪௧௧)

மலையொடு மரங்கள் வீசினர் கணையான்
மாற்றினர் வீரரா யிரரும்
கொலைமுகக் கூற்றிற் பாய்ந்தசூர் மைந்தர்
கொடுமர மெறிந்துந்தேர் சிதைத்தார்

சிலையுறழ் மார்பி னெற்றியும் பொருதார்
திண்வலி யாவரு மிழந்தார்
உலைவில னாகி யிருந்தவில் விசயன்
வஞ்சின முரைத்தம ரேற்றான். (௪௪௨)

நெட்டயில் வாளி முறைமுறை தொடுத்து
நேர்ந்தமூ வாயிரர் சிரமும்
மட்டலர் மாலைத் தோள்களுந் தாளு
மார்பமும் வேறுவே றறுத்தான்
ஒட்டிவீ ழுறுப்பு மாவியு மெழுந்தா
ரொறுத்தொறுத் துறுப்புவீழ் தோறும்
பட்டன ரெழுதல் பார்த்துள நினைந்தான்
பரனருள் குமரனை விசயன். (௪௪௩)

முன்னெழுந் தருளி யயன்வரம் பெற்றோர்
முருக்கொரு படைதொடி னல்லால்
அன்னவர் விளியா ரெனவயன் றலைபொன்
றரிந்தவன் படைகொடுத் திறைவன்
முன்னின னெடுத்தா னதுதெரி மூவா
யிரவரு ளொருவன்முன் மாயை
தன்னுறு படையை விடுத்தனன் விசயன்
றாங்கிய படையெதிர் விடுத்தான். (௪௪௪)

நேர்வரு மவுணப் படையினை விழுங்கி
நேர்ந்தமூ வாயிர ருயிரும்
ஒருமுண் டடுத்த தொளிர்படை விசய
னெண்கர மமரர்கள் வியந்தார்
சூரனு மைந்த ரழிந்தது கேட்டுத்
துயர்க்கட லழுந்தின னதுகண்
டாருயி ரழிந்தோ ராகிய ரெனவிண்
ணவரியு மலைகடல் படிந்தான். (௪௪௫)

பொருது மீளுவ லென்றுசூர் பொருக்கென வெழுந்தான்
தருமகோபனன் றூற்றினேன் றுளிணை பணிந்தின்
றிருபெ ருஞ்சம ராற்றிவென் றெம்பிரான் முன்னர்
வருவ லென்றனன் விடைகொடு வல்விரைந் தெழுந்தான். ()

மாதி ரத்தமர் புண்டரீ கப்பெயர் வயமா
மீதி வர்ந்தனன் விறந்தியல் சேனைக ணப்பன்
போத ஆற்றனன் பொருகள மடுத்தனன் புகைந்தான்
காது பூதரு மவுணருங் கைகலந் தமர்த்தார். (௪௧௭)

இலக்க வீரரு மமைச்சர்தங் குழாங்களு மெதிர்ந்தார்
கிலக்கட் பூதரு மவுணரு நிரைநிரை வீழ்ந்தார்
அலக்க ணுற்றன ரிலக்கரு மமைச்சர்கை மிக்கார்
கலக்கும் வீரமார்த் தாண்டனச் சேனவழன் றெதிர்ந்தான். ()

சிலைவ ளைந்தது நிமிர்ந்தன தீயுமிழ் சரங்கள்
தலைவி ழுந்தன தாட்டுணை விழுந்தன தடந்தோள்
மலைவி ழுந்தன வாம்பரி விழுந்தன வேழக்
குலம்வி ழுந்தன கொடிஞ்சிமான் றேர்களும் விழுந்த. (௪௧௯)

கண்ட றத்தினை முனிந்தவன் கார்முகம் வணக்கி
மண்டு வெஞ்சரஞ் சொரிபவாய் மருப்புவால் காலில்
புண்ட ரீகமு முழக்கலிற் பூதர்க டளர்ந்தார்
மிண்டு வெப்பவன் றென்முகக் தொருகணை விடுத்தான். ()

அயர்ந்து நின்றது வேழமங் கதுதெரி யமைச்சன்
வயந்த வாதமார்த் தாண்டன்வார் நுதற்கணை யழுத்திச்
சயந்த வாதவெவ் வேலுமொன் றுறுத்தெழுழ் கடிந்தான்
வியந்த வீரமா புரந்தரன் மெலிவுகண் டெதிர்ந்தான். (௪௨௧)

புக்க வாசவன் மேற்கணை பொழிந்தன னமைச்சன்
தொக்க வாளியி னறுத்தவ னமைச்சன்மேற் றொடுத்தான்
மிக்க போர்களிங் குநற்றுழி வீரன்மே லமைச்சன்
தக்க தண்டமொன் றேவினன் றளர்ந்தனன் மகவான். (௪௨௨)

ஆர்த்து வீரவா குப்பெய ரண்ணன்மு னடுத்தான்
பார்த்த மைச்சர்கோன் பற்பல நெடுமொழி கூறித்
தூர்த்த னன்பக ழிக்கிரி யவன்மெய்யில்
போர்த்து நண்டுக ளாயின பொருப்பெயி னன்போல் ()

வாகு வோரயில் விடுத்தன னவன்விடு வாளி
போக வீழ்த்துரம் புகுந்துசெந் நீருண்டு புறத்தில்
ஏக வீழ்ந்தன னெதிர்ந்திபந் தேரினைத் தாக்க
வேக நீங்கவண் கவுட்புடைத் தெறிந்தனன் விசும்பில். (௪௨௪)

மறிந்து வெங்கரி வீழ்தலு மதிவலா னுயிர்த்தங்
கெறிந்து ளானொரு தண்டமற் றதன்வலி யிறுத்தான்
அறிந்து வச்சிரம் விடுத்தன னதுகரம் பற்றிச்
செறிந்த மைந்தினன் சென்றவன் மார்பிற வெறிந்தான். ()

அறமு னிந்தவன் விழுந்தன னடியினற் சவட்டி
மறமி குந்தனன் வீரவா குப்பெயர் வள்ளல்
திறம ழிந்தெழு வேழமுஞ் சேவகற் றுதித்துக்
குறைமு டிந்ததென் றடுத்தது குறுகுதன் றிசையை. (௪௨௬)

தனக்கு மாற்றல னழிவினை யறிந்துதான் காண
நினைத்து வந்தென நெடுங்கட லெழுந்தனன் கதிரோன்
வினைத்தி றத்தில்வீ ழமைச்சன்பா டறிந்துவெஞ் சூரன்
மனத்து நீடிய துயரொடு மருண்டன னிருந்தான். (௪௨௭)

ஆவி பொன்றினு னெனவொளி யழிந்தவெற் பகைஞன்
மேவி வந்தனை புரிந்துதன் றாதைக்கு வேறல்
யாவ தும்படா திறைஞ்சுதுங் கந்தனை யென்றான்
பாவி பொன்றினுங் கொண்டகோள் விடேனெனப் பகர்ந்தான்.

விடைபெற் றவப்பி னீங்கினன் விலக்கருந் தெய்வப்
படைக ளேந்தினன் பன்னருஞ் சேனைகள் சூழ
இடிபொ ரும்பணை யியம்பவேழ் கடல்களும் வளைந்தாங்
கடல்செய் போர்க்கள மடுத்தன னழிவுகண் டயர்ந்தான். ()

தேற்றி நெஞ்சினை வஞ்சினம் புகன்றுதெவ் வர்கண்மேல்
ஆற்றல் வீரரை யேயினன் பூதரு மமர்த்தார்
ஏற்ற தானவர் பூதர்க ளெண்ணில ரிறந்தார்
காற்றெ னக்கடைக் கூழையிற் பூதர்கள் கலந்தார். (௪௩௦)

அவுண வன்படை மெலிந்தன வதுகண்டு மணித்தேர்
பவன வேகத்தி னூர்ந்துராப் பானுவை முனிந்தோன்
உவண னாகங்க ளூடற்றியாங் குடற்றினன் சிலையால்
புவன மஞ்சின பூதர்கள் பெரிதுலைந் தனரால். (௪௩௧)

இரிந்த சேனையுங் கோபன்பா லெய்தின விதனைத்
தெரிந்து முந்தினன் வீரவா குப்பெயர்ச் செம்மல்
சொரிந்து சூழ்ந்தன ரவுணர்கள் சொரிந்தபல் படையும்
வரிந்த வார்சிலைக் கணையினான் மாற்றின னொடிப்பில். (௪௩௨)

எண்ணில் வாளிக டொடுத்தட ரவுணர்மே லேவிப்
புண்ணுஞ் சோரியு மூளையும் பொழிநெடுங் குடரும்
நண்ணு மீரலு நாடியும் வழும்புமற் றுறுப்பும்
மண்ணி லெங்கணும் வீழ்த்திவண் சயத்தினை விளைத்தான். ()

இற்ற தோகம திரும்படை முழுதுமென் றிரங்கிக்
கற்றை வெங்கதிர்ப் பகைஞன்முன் சென்றுகார் முகத்துப்
பொற்ற வாயிரங் கணைதொடுத் துரம்புகு வித்தான்
சற்ற வீரனு மாயிரம் புயங்கலப் பித்தான். (௪௩௪)

வில்லி றுத்தனன் சூர்மகன் வீரனோ ரயில்வேல்
வல்லை யுய்த்தன னெதிர்வரு வாளிக டிமித்துக்
கல்ல டித்தமேவா டைத்தட நதற்கதி யதுமான்
நல்ல மூத்திய மேனியா னறிவவந் தெழுந்தான். (௪௩௫)

காற்றின் வெம்படை கனற்படை கதிரவன் படைதேன்
ஊற்று தேமல ரவன்படை மால்படை யுகைத்து
மாற்றி னானவைப் படைகளின் மறுப்பதுண் மையினால்
ஏற்ற மின்றென விறைபடை தொடுத்திலனவுணன். (௪௩௬)

மாயை யால்வெல்ல மதித்துவின் மறைந்துவெஞ் சரங்கள்
தூய வீரன்மேற் றொடுத்தனன் சேதனப் படையைத்
தீயன் மேலவன் விடுத்தனன் றீர்ந்தது மாயை
காய நின்றனன் றேரொடுஞ் சரங்களாற் கள்வன். (௪௩௭)

விடுவ லோவினி நினையென வெகுண்டுவிண் ணொழுந்து
தொடுச ரங்கண்மே னிரைத்தனன் றாயவ னவனும்
விடுச ரங்கண்மே னிரைத்தனன் விலக்கினர் திரிந்தார்
கடுவி னைக்கொடி சூறையின் மாதிரங் ககனம். (௪௩அ)

கொள்ளி வட்டமும் பிற்படக் கொட்புறுந் திறலோர்
அள்ளி விட்டபல் சரங்களு நிமிருமில் வகிலம்
முள்ளை யிற்றரா வினமொன்று நாடுபு முடுகித்
தெள்ளி திற்றிரி வுறினந்தப் பணிப்பதி சிவனும். (௪௩௯)

கட்பு லன்கது வாக்கடு விசைகொடு கறங்கின்
விட்பு லத்தல மருமமை யத்துவெந் திறலோன்
ஒட்ப மிக்கவன் றேரினை யுடைத்தன னுகுமுன்
மட்பு லத்தவன் றேருக மறித்தனன் வீரன். (௪௪௦)

உரத்திற் பல்சர மழுத்தின னும்பர்தம் பகைஞன்
சிரத்து மோலியைச் சிதர்த்தனன் றேவர்நட் பாளன்
புரத்துச் சாலிகை கீழ்ந்தனன் புலவரை யலைத்தோன்
கரத்துக் கார்முகந் தமித்தனன் கடவுளர்க் காத்தோன். (௪௪௧)

வாணி கேள்வன்மு னருளிய வேலினை வல்லே
ஏணி லாதவன் விடுத்தன னெய்சலை தமித்துத்
தூணி லாவிய தோளெதி ரடுத்தலுந் தோன்றல்
கோணை நாந்தக முரீஇயிரு துணிபடக் குறைத்தான். (௪௪௨)

நாந்த கங்கர முரீஇயெதிர் நடந்துபோய் நம்பி
சேந்த கைத்தலச் சிலைதுணித் தெழுந்துவா டிரித்துக்
காந்து கண்ணினன் பெயர்ந்தனன் கடுகவா ளுருவி
ஏந்த லெந்தினிப் போவதென் றெதிர்த்தன னமர்த்தார். ()

சாரி கைத்தொழில் புரிந்தனர் தாளினைக் குறிப்பார்
வாரி ருங்கர நோக்குவர் மணிமுடி மதிப்பார்
வீர வாளெறி விலக்குவ ராகிய வேலைத்
தாரை வாளினை வீரன்றே ளெசார்த்தின னவுணன். (௪௪௪)

எறிந்த நாந்தகம் வாங்குமு னெரியெனக் கொதித்துச்
சிறந்த வீரியன் றனவன் றோளுகச் செகுத்தான்
பிறந்த சீற்றமோ டொருகையி னுந்தகம் பெயர்த்து
மறிந்தெதிர்ந்தனன் மாற்றினன் மற்றிடக் கரமும். (௪௪௫)

மாயை வன்படை தொடுக்கிய தானவன் மதித்தான்
ஆய சிந்தையுஞ் சென்னியு மமரர்க ளுயரும்
மேய சூரனைக் கழுத்தமும் விரதிபர் குறையும்
பாய பார்மக ளிடும்பையு மொருங்குகப் படுத்தான். (௪௪௬)

அமரர் கற்பக மலர்பொழிந் தாடவாங் கலையின்
குமரி யாடமெய்க் குறைபல கோடிகின் றாடும்
சமர்செய் ஞாட்பிடைத் தழங்கிவீ ரர்களொடுந் தேரின்
விமல னுடினன் வியனிலம் வியத்தகுங் குரவை. (௪௪௭)

வீழ்ந்த வீரனைப் பூதர்க ளொருங்கினர் விமலை
வாழ்ந்த தாழ்கர நோக்கினர் மருட்கையின் வியந்தார்
போழ்ந்த வாள்கரம் வீசியா டினர்சமர் புகழ்ந்தார்
ஆழ்ந்த வேழ்கட லுடைந்தென வார்த்தன ரம்மா. (௪௪௮)

வாகை பன்முறை சூடிய வயவர்க டலைவன்
ஓகை கொண்டன னுரைத்தவஞ் சினம்பின்று முடித்தாம்
ஏகு வாமினி யிறைவன்பாட் டென்றன னற்றே
ஆக வென்றன ரனைவருந் திரண்டனர் பெயர்ந்தார். (௪௪௯)

அழுக்கில் வீரர்தே ரகறலு மாவயி னெங்கும்
வழுக்கு வெண்ணிணம் வாய்மடுத் திரத்தநீர் பருகி
ஒழுக்கு வார்குடர் மாலைவேய்ந் துலப்பில்பேய்ப் பெண்டிர்
முழுக்க வண்புகழ் பாடினர் முயன்றனர் குரவை. (௪௫௦)

இருந்த பூதர படைமையைக் காட்டிபே சுதல்போல்
வருந்த பாதகர் பெயர்ந்தருள் வாருபோய் முருகன்
திருந்து சேவடி பணிந்தனன் சேயுள மகிழ்ந்து
பொருந்து நல்வரங் கொள்கெனப் புகழ்ந்துபோர் வீரன். ()

ஆர ணத்தனு நகரமே லடுத்தவா ரணனும்
வார ணத்தனு மற்றுள கணங்களும் பணியும்
எர ணத்தகு முதன்மையி லிருத்தினை யினிநின்
பூர ணத்திரண் டறக்கலப் பதுதரப் புகறி. (௪௫௨)

என்று வேண்டின னளித்தன மெனவிறை நவின்று
நின்ற வீரர்க டமக்கெலா நெடிதரு ளுதவி
ஒன்ற வவ்வவ ரிடங்களிற் செல்கென வுறுத்தான்
வென்றி வீரர்க ளனைவரு மெலிவொரீஇ யிருந்தார். (௪௫௩)

நந்தாத வாண்மைக்கு நாயகமா மைந்தனுஞ்
சிந்தாக் கிடந்தா னெனச்சிலர்போய்ச் செப்புதலும்
அந்தோ வெனச்சூர னாவி முழுதழிந்து
நொந்தா னழுதா னுவன்றான் பலநினைந்தான். (௪௫௪)

கோயில் விலாவம் பணையா லொலிகுறையப்
பாய நகருந்தன் பாடழிய வெவ்வயினும்
பேயு நரியும் பிணமு முடற்குறையும்
தாய குருகின் றமரிப்பு மிக்கதே. (௪௫௫)

தேவர் சிறைசெய்த திறலோன் மனிந்திரன்முன்
ஏவரு மஞ்சு முதல்வன்மன் வெள்ளணிநாள்
மேவிக் கதிரை வெகுண்டயனுர் வந்திருந்த
காவலன்ம னென்றவுணர் காவலன்மா ழாந்தளவில். ()

துண்டப் படுமுறுப்புச் சோரா தெடுத்திரதம்
கொண்டங் குறுப்பக் குமரன் றனைக்குறுகிப்
புண்டங் குடலுமரப் பொந்தனைய நெஞ்சகமுங்
கண்டங் கினைந்திதனைக் காமி னெனக்கிளந்தான். (௪௫௭)

ஆறாப் பெருந்துயர மாறிச் சினம்வீறி
மாறாக வந்தார் வலமுழுது மோரிமைப்பில்
பாறாடு வெங்களத்தின் றெப்பியாற் பார்விப்ப
நீறாக்கு வேமென்று விட்டா னெடுந்தூது. (௪௫௮)

கேட்டா னரிமுகத்தோன் கிட்டுபது நாற்கோடி
வாட்டா முகமு மனமு நனிவாட்டித் [தேர்ச்
சோட்டானை வாட்டானைக் கொய்யுளமாப் பன்மணித்
சேட்டா ரிலக்கவெள்ளச் சேனைபொடுமெடுத்தான். (௪௫௯)

பூமகட்குத் தன்னகரும் பொன்னகரந் தன்னைக்கு
மாமுறைமுன் வைத்த வடைவிற் பிறழ்வித்த
கோமகனைக் காழ்ந்தான் குறையுரைப்பக்கேட்டினைந்தான்
ஈமணந் துய்யுஞ்சொ லெரிசிறிய தென்றென்றான். (௪௬௦)

இருதற் கிசைந்த விறுமாப் புரையமிழ்தாய்
மிருதற் கிசைந்தவுரை மெய்ம்மைவிட மாயிற்றே
கருதற் கிடமாப் நயந்தவிறன் மைந்தரும்போய்த்
தருதற் கமைந்த படைபலவுஞ் சாம்பினவே. (௪௬௧)

பல்ல நினைந்தென் படைகொண் டடங்கழிப்பல்
வெல்ல வலனேல் விளங்கெ னுருக்காண்மை
கல்லினுங் காண்ட லரிதாங் கடந்திலனேல்
வல்லவ வென்று வலித்தான் விடைகொண்டான். (௪௬௨)

பாக்கிய னியின் றென்னைப் பயில்பெரு மனையுட் புக்குப்
போக்கிப் பொருள்களெல்லாம் பொலியக்கை தொட்டு மோடு
விக்கிவம் பணிகள் சால மெய்ப்படுத் தினைத்த தம்பைப்
பூக்குரு முயக்கண் வேய்ந்து போர்த்திருக்கோலங்கொண்டான்.

பற்பல படைகைக் கொண்டு படர்பெரு மணித்தே ரூர்ந்து
விற்பயில் கவிகைக் காடும் விண்டுமாம் பதாகைக் காடும்
எற்பயில் கவரிக் காடு மீண்டப்பல் வியமி யம்பச்
சொற்படு சேனை வெள்ளஞ் சூழ்தரப் பெயர்ந்து போந்தான்.

பாடகத் திலவு நல்யாழ் மாமுனி குமரற் குழுதா
ஆடக வரைபோ னீண்ட வரிமுகன் போர்க்குப் போந்தான்
நாடக மன்போ ராக்கி நலிதரு மமரர் தாளில்
பாடகந் திகழத் தீர்த்துப் பணியாக தருள்க வென்றான். (௪௬௫)

தேரினைக் கொணர்தி ரென்று செம்மலா ரருளிச் செய்ய
வீரரில் வீர னப்போர் வேண்டினன் விடைபெற் றேகப்
பாரிட ரிலக்கர் வீரர் பலருமாங் குடங்கு சென்றார்
போரடு களத்தை யுற்றார் புவனங்க ளேங்க வார்த்தார். (௪௬௬)

கைவகுத் திருவர் தாமுங் கலந்தனர் படைக ளுய்த்தார்
ஐவகை முடியுங் குஞ்சி முடிகளு மற்று வீழ்ந்தார்
மெய்வகை யுறுப்புத் தீர்ந்தார் விரமும் வரமு மற்றார்
உய்வகை யுறக்கங் கொண்டா ருலப்பில ரிருவர் மாட்டும். ()

பூதர்க ளிரியத் தாக்கிப் பொங்கிய வவுணர் சேனை
மீதுறக் கண்ட சிங்கன் வெய்தொரு தண்ட மேந்தி
மோதுபு சிரங்க டோள்கண் முரிந்துக வுழக்குங் காலைச்
சாதனிற் களித்தே னென்று தசமுகத் தவுண னேற்றான். ()

விடுசரந் தண்டினால் விலக்கிப் பாய்ந்தவன்
தொடுகவ யந்தபத் துளங்க வோச்சினான்
நெடுமொழிச் சிங்கனந் நேர லானொரு
கடுமுரட் டண்டமேற் கடவி யார்த்தனன். (௪௬௯)

மருமமுற் றக்கதை மறிந்து வீழ்ந்தது
குருதியுண் கணிச்சியைக் கொள்ள வேயினான்
கரதலத் தண்டினாற் கணிச்சி சிந்திப்போய்ப்
பொருசிலை தகர்த்தனன் பூத நாயகன். (௪௭௦)

தானவன் வேல்விடச் சக்க ரத்தினான்
மானவ னழித்தனன் வார்ந்த தண்டவன்
கானுரத் திட்டனன் கலங்கிச் சிங்கன்கை
யானிறத் தெற்றின னவுணன் றுஞ்சினான். (௪௭௧)

படைக்கு நாயகன் வீழ்தலு
மவுணர்கள் பாரிடர் தனிவீரம்
உடைக்க நேர்ந்தன ரிலக்கரு
ளனகனென் றுரைப்பவன் சிலைவாங்கித்

தொடைக்க ணந்தவா ளிகள்படுத்
துழக்கினன் சேரிவெண் ணிணம்வெளி
நடக்க லுற்றது துன்முக
னென்பவ னச்சர வெனக்கண்டான். (௪௭௨)

நூறு நூறுரு வொவ்வொரு
பூதர்க்கு நொடிக்குமு னெடுத்துற்றுப்
பாறு தாழ்சிலை வணக்கினன்
சிலைத்தொழில் பயிற்றின னதுகண்டு
சீறும் வீரமார்த் தாண்டன்சே
தனப்படை செலுத்தினன் றனிநின்று
கூறு துன்முகன் சரமழை
பொழிந்தனன் கோணையா னவைமாற்றி. (௪௭௩)

வாளி யேழனுள் வார்சிலை துணித்துவான் கவயம்
வாளி யொன்றனன் மாற்றிமாற் றலனுடை லெல்லாம்
வாளி யெண்ணில துறுத்தனன் மயங்கிவீழ்ந் தெழுந்து
வாளி லாதவன் மாயைபா னுருமறைந் தகன்றான். (௪௭௪)

தலைவர் பட்டதுந் தன்படைக் கேட்டையுங் காணுங்
கொலைமு கத்தவெங் கூற்றென வரிமுகன் குறுகி
மலைம ரம்படை பூதர்கள் வழங்கின நாசி
உலைவை பட்டிடிக் குடைவன கிரிவன வுயிர்த்தான். (௪௭௫)

விம்மி தத்தராய் மேலும்போர் மலைத்தெழு பூதர்
தம்மை வன்கையாற் சேர்த்தனன் றகர்த்தனன் றனைத்தான்
அம்ம வோவென வமரர்க ளிரிதர வோக்கி
மும்மை வையமும் பூதர்தம் பிணமுகப் பித்தான். (௪௭௬)

சார தக்குழா முலைதலுந் தனதுபொற் றேரைச்
சார வாளரி முகத்தவன் றன்னெதிர் சார்ந்து
சார துந்திறற் கண்ணனென் றுரைத்திடிக் தலைவன்
சார வார்கழு முள்ளிலைத் தடவாத் திட்டான். (௪௭௭)

கழுமு ணுண்டுக ளாயது கைக்கதை யோச்சி
விழுவ தாக்கினன் வலவனை வெகுண்டரி முகவன்
பழுதி லாக்கதை யொன்றனாற் கண்ணனைப் பாற்றி
முழும ணிப்பொலந் தேர்க்கொரு பாகுமுன் னிட்டான். ()

குன்றெ டுத்துமேல் விடுத்தனன் சுமாலியக் குன்றம்
நன்று பற்றிமீட் டெய்த்தன னலிந்தனன் சுமாலி
ஒன்று தண்டினன் றண்டியென் றுரைப்பவ னோடிச்
சென்று சிங்கனை யெருக்கினன் சிதர்ந்தது தண்டம். (சஎகூ)

தாக்கி னான்கரத் தானுமார் பத்திடைத் தண்டி
ஊக்கி னானவன் றுளினா லுகந்துபின் றணிவான்
மேக்கு யர்ந்ததிண் புயந்தொறுஞ் சிரந்தொறு மிதித்தான்
போக்கி னான்கரத் தீயெனத் தண்டியும் புரண்டான். (சஅ0)

அலைக்க முற்றிய தலைவர்க ளின்னண மகல
இலக்கர் முற்றிவண் கணைகைதூ வாமைநின் றெய்தார்
நிலக்கட் குப்புறு நேர்புகுந் துதைத்துதைத் தொடித்துச்
சிலைக்குந் தேர்களைச் சேமத்தே ரொடுமுற்றுஞ் சிதைத்தான்.

மலைத்த வீரர்கள் வலியிகந் தொருமருங் ககல
உலைத்த தானவன் றனதொரு தேரிடை யுகந்தான்
மிலைத்த தும்பையஞ் சிகழிகை வீரரில் வீரன்
அலைத்து மேல்வரு மவுணர்மே லெனவடுத்தான். (சஅ௨.)

வாங்கிய சிலையினன் விடுசர மழையினன்
மண்டில வகைமையி னமர்செய்தான்
தூங்குகை மதமலை யிறுவன விறுவன
துரகத நிரையுடை வனபொற்றேர்
ஓங்கிய வவுணர்க ளுடல்பல துணிபட
வுகுவன வுகுகறை நதியாகி
வீங்கிய பிணநிரை தழுவுபு முடுகுபு
வேலையி லிடுவன திசைதோறும். (சஅ௩)

தூத்தகு மரைமலர் பலதொட ரியதொட
லைகளென வடிகர முடிபல்ல
கோத்தெழு கணைபல வவுணர்கள் குலமக
ளிர்கள்குழை யறமனை தொறுஞ்செல்லும்
மீத்தழை யுலகவு ணர்கள்வெரு வரவவண்
விரவுறும் பாதல முறைவோர்கள்
பார்த்தல மரநெடு நிலன்கிழித் தெறுழ்கொடு
படர்வுறு மரன்மகன் விடுந்தோறும். (௪௮௪)

கூற்றுற ழவுணர்த மிறையவன் குலனொடு
முடிவது குறிக்கொளுற் பனமாகத்
தோற்றிய குருதியின் மழையென விடுகணை
துணியுடல் கொடுநெடு வெளியேக
ஊற்றிய வுதிரமெங் கணுமுரு மழையெதிர்
கோடலி னுகுகர மொளிர்புற்ற
நூற்றுவ ரரிமுகன் மதலையர் வீரன்செய்
நூழில்கண் டனர்சிலை வளைவித்தார். (௪௮௫)

நிரைநிரை யவர்விடு கணைவில குபுசிலை
நெடுகிய விரதமு மொழிவித்தான்
பரைமக னவரிவன் சிலைவெல லரிதெனப்
படர்மதி யினரிது வலையாகில்
வருகென வுடைவளர் சுரிகையை யுரியினர்
வயவர்கள் வயவனு மதுகைக்கொண்
டரவென வெழுதலு மனைவரு மிகலின
ரவருடன் முழுவது நிலன்வீழ்த்தான். (௪௮௬)

எதிர்வயி னிளைபத முப்பிரொரு வனிவிறு
மிதுவிட விழியினி யெவனேயென்
றதிர்கழ லரிமுக னடவிய தேரொடு
மணுகின னழலுமிழ் விழியோனும்
முதிர்சின மொடுமெதிர் நுழகினன் றாதுறு
முனைமக னிவனல திலையென்று
விதிர்நுரல் படவிறன் மொழிபட வினனரி
விபன்முகன் கடவின னிவன்வாள. (௪௮௭)

தடவுர மருவிய வாளிகள் பழுதொடு
தரைவிழ வரிமுக னொருதண்டம்
விடவது துகள்புரி கணைசில வேவுபு
வெங்கணை யாயிர முடியுய்த்தான்
கடவுள ரிடர்தப வருபவ னக்கணை
கரிதலு மரிமுக னொருசூலம்
நடவினன் பலமுறை விடுகணை துமியமு
னணுகிய திவன்சுரி கையினட்டான். (௪௮௮)

அட்டவன் வெகுளிமிக் கெழுதலு மிவனுயி
ரடுகுவ லெனவிறை படைதொட்டான்
ஒட்டல னதுவரல் காணலு மப்படை
யொருகையி னிருந்தது தனைவிட்டான்
முட்டின திரிந்தன மீண்டன வீரனு
முருகனி லலதிவ னுயிர்மன்றப்
பட்டிட லரிதிவன் வார்சிலை தேர்முதல்
படவமர் புரிகுவ லெனமூண்டான். (௪௮௯)

வலவ னுயிரைச் சிலகணையான்
மடித்தான் வீர னொருதண்டம்
கலதி யவுணன் விடமார்பங்
கலந்து துகள்பட் டதுவீரன்
பலவெங் கணையா லவன்றேரைப்
படுத்தா னந்தப் பதநோக்கி
அலகில் பூத வீரர்களு
மார்த்துச் சமரின் மேலடர்ந்தார். (௪௯௦)

நெருப்பிற் கனன்று சிங்கமுக
னெடிய மணித்தே ரொன்றிவர்ந்து
பொருப்புக் குலங்க ளெனச்சிலைகள்
போகு கரமா யிரத்தேந்தி
அருப்பு முலையார் வாள்விழியி
னெவ்வொன் றலகி லுயிர்மாய்க்கும்
செருப்பொற் கணைகள் பலகோடி
செறியத் தொடையொன் றினிலெய்தான். (௪௯௧)

தவக்கூ வியர்க டொகைசாய்க்குந்
தருக்கள் சாய்க்கு மலைபொதிர்க்கும்
நவக்கோ ளறுக்கு நாளறுக்கு
நட்டா ருயிரும் வாய்மடுக்கும்
துவக்கோ டுதிரச் சேறளையுஞ்
சுரருக் கலக்க ணனிபெருக்கும்
பவக்கூ டெனுமாக் கையர்க்கெல்லாம்
பரிவு புரியு மவன்வாளி. (௪௬௨)

திசையும் வானும் படைகடைவாச்
செறியத் திரக்கூ டுறுத்தாங்கு
விசையிற் றிரியுங் கணைமயமே
விரிமூ வுலகுந் தோற்றுதலும்
வசையில் வீர னொருநொடியில்
வயின்றோ றுலப்பில் கணைதூண்டிப்
பசையி லவுணர் நறுமொறுப்பப்
பலவு மறுத்து வெளிசெய்தான். (௪௬௩)

அமரர் வியந்தா ரதுவியப்போ
வரிமா முகனு நனிவியந்து
சமரச் சிலைநின் பொருட்டெடுத்தேன்
சாய்த்தே னினைவே ளொடுமென்றான்
நுமர்போ னீயும் புனைந்துரைக்கும்
வென்றி யலது நுதலியாங்
கெமர்போன் முடிக்கும் பொருள்வென்றி
யெய்தா யென்றான் றனிவீரன். (௪௬௪)

சீற்றங் கிளரச் சிங்கமுன்
சிலையா யிரமும் வளைவித்து
விற்று வீற்று விடுசரங்கள்
விலக்கி வீரன் மேல்விடுத்தான்
பாற்றி யவற்றைச் சிங்கமுகன்
பாணிச் சிலையை யிறுத்தமரன்
மாற்றோர் சிலைகைக் கோடுமுன்ன
மருமத் துலப்பில் கணைசெறித்தான். (௪௬௫)

ஆறு கொளச்செங் குருதியுக
    வமரர் களைக ணெனநின்றோன்
சீறி விசிக மாயிரத்தாற்
    சில்லி யிரதஞ் சிதர்செய்து
வேறு மணித்தே ரிவர்முன்னம்
    விடுக்கும் வாளி யாயிரத்தால்
மாறில் சிலையா யிரமுமவன்
    மதிப்போ டொருங்கு விழவறுத்தான். (௪௬௬)

அண்டர் பூத ரனைவோரு
    மங்கை யெறிந்தங் கசித்தார்த்தார்
கண்டு மடங்கன் மாமுகத்தோன்
    கனன்று மாயா பாசத்தை
மிண்டு மிவரைப் பிணித்துதய
    வெற்பிற் போதந் திருத்தியெனக்
கொண்டு விடுத்தா னனைவரையுங்
    கொடுபோந் திருந்த தப்படையே. (௪௬௭)

சேந்தன் யாங்க ணுளனென்றே
    திரிந்தான் காணான் வெருண்டிரிந்து
போந்தான் கொல்லோ வெனத்தூதர்
    பூத ரொடும்பா சறையிருந்தான்
ஏந்தா லென்று ரமர்க்கஞ்சி
    யிருந்தான் கொல்லோ வெனப்பதகன்
காந்தா நின்று ணங்கேகிக்
    கடப்பா மென்று பெயர்குற்றான். (௪௬௮)

காலி னிறைவன் கண்டனைத்துங்
    கரைய வறிதே நகைகொண்டு
வேலி னிறைவன் றேரிவர்ந்து
    விண்ணோர் தத்தம் பணிபுரியக்
கோல முரசக் குலங்குளிறக்
    கொடிவான் றுவன்றப் பூதர்படை
ஆல மெனவெங் கணுமிடைய
    வடுத்தா னமர்செய் பறந்தலையில். (௪௬௯)

கிட்டிய வவுணருங் கேடில் பூதரும்
முட்டின ரதுக்கினர் முறையிற் பல்படை
விட்டன ரழித்தனர் விரவி யாடினர்
பட்டனர் பலரிரு திறத்தர் பாங்கினும். (௫௦௦)

கண்டன னரிமுகன் கணங்கொள் பூதரை
உண்டலா லென்சின மொழிவ தின்றெனக்
கொண்டனன் பேருருக் குறுகி யாரையும்
விண்டுவாய் மடுத்தகட் டிடுதன் மேயினன். (௫௦௧)

மாயையவன் கபிற்றினற் பாதி மாய்ந்ததும்
ஆயிர வெள்ளமு மகட்டி னுக்கலும்
போயொரு தூதுவன் புகலச் சூர்களி
மேயின னொருவனை விளித்துக் கூறுவான். (௫௦௨)

கந்தனேற் றிடும்படை காழ்ப்பி னின்றிடா
அந்திலிங் குளபடை யனைத்து மேவென
உந்தின னிளவல்போ ருஞற்ற னேக்கிய
அந்தரத் துபர்க்கவத் தாணி பேறினன். (௫௦௩)

வியவரின் முரசறை விப்ப முன்னினேன்
கயமுத னற்படைக் கடலு மாநகர்ப்
பயிலிட மொரீஇப்பறந் தலைபின் முற்றின
இயலிட மிறந்தன விண்டு சேனையால். (௫௦௪)

முப்புர மட்டநாண் முதன்மை பின்னெனும்
அப்பெருந் தேவர்த னூற்ற றெள்ளுறத்
துப்புடை வீரர்பாற் றேல்வி பன்முறை
வைப்பவ னாகிய வள்ள னேர்ந்தனன். (௫௦௫)

நண்டவுண ரெங்கணுமவ் வளந்துபடை கொண்டுகதழ்
வுற்றமரி யற்ற வடிகள்
கொண்டொருசி லைக்கணுறு நாணொலியெ டுத்தளர்த
லைந்துபல வண்ட முழுதும்
விண்டனநெ டுங்கிரியு மண்டலமு முக்கனெறிர்
மீன்கடறு ளும்பி னபடை
ஒண்டரைவி ழுந்தனவு லம்பினசி ரிப்பரிய
டைந்தனதி ரண்ட விரதம். (௫௦௬)

ஈதுபுரி வன்மையனெ னக்கிளவ லாருயிரி
றுத்தவினை யோனி வனுயிர்
காதுவலெ னக்கடிது முந்திமொழி வான்கருத
லார்தமைய டக்க லரையர்
நீதியது செய்தனமெ மக்குறவை யெண்ணலனு
மல்லைநிகழ் போர்க ருதிவே
றுதியிது வென்னையுரை யென்றரிமு கக்கவன
றைந்திடவு ரைப்ப னமலன். (௫௦௭)

தஞ்சமுள ரைத்தறுக ளுளர்கள லைப்பினவர்
தங்களைமு றைக்க ணிறுவி
விஞ்சுமகி லாண்டமுமொ ருங்கரசி யற்றுமொரு
வேத்தியல்ப டைத்த விறையான்
அஞ்சலிர ருங்கடவு ளார்திரளை வெஞ்சிறையி
னுக்குதலி னுங்க ளுயிரை
எஞ்சுதலி லாதுணவி றுத்தமரி னின்றனனெ
னச்சுளிவி னோட ரிமுகன். (௫௦௮)

யாங்களெளி யோம்வலியை நீயெமைமு றைக்கணியை
விப்பதுமெய் பாதி படையை
ஓங்குதய மால்வரையு றுத்தினனி னக்கெதிரொ
ழிந்தபடை முற்று மகடு
தாங்கினனெ ருத்தர்குறை மாற்றலுறு வார்குறைத
மக்குறுதல் செய்கு வர்கொலோ
தேங்கொளிய வேற்படையி னுற்றலும றிந்துளனெ
னச்சிறிய பேசி னனரோ. (௫௦௯)

நன்றிவன கந்தையென நாயகன கைத்தழலு
நஞ்சுகனி யோர்க ணைவிடக்
குன்றுறழு ரந்துளைப டுத்துவெரி நேகவது
கூளியர்வெ ளிக்கொள் வழியாய்
நின்றதவ னேக்கியொரு செங்கையி னடைத்துநெடி
தோச்சியொரு வார்க தைவிட
வென்றியிலை யோனெதிர்வி டுத்தகணை நான்கதுவி
லக்கிநுதன் மூழ்கி யனவே. (௫௧௦)

மம்மர்மிக நின்றனன னடத்தகை வழங்கவழி
கண்டுமிடை பூதர் களெலாம்
இம்மெனுமு னம்மெவரி னேகியிறை யன்புடையி
லெய்தினர்க ளாங்கொ ருகணை
செம்மல்விடு வேகிபவன் பாதகப்படை யிக்கியொரு
தேரெனவி ளங்கி யவரை
அம்மகொடி போக்குமுன்வி டுத்துநரை தூணியின
மர்ந்ததுவி டுத்த பகழி. (ருகக)

நாவொலியின் முந்துவிழு தானவர்தெ ளிந்துதனி
போர்புரிய நாதன் விசிகம்
ஏறுடைய வார்சிலைவ ணங்கவளை வில்லிவெழு
வித்தனனொ ரம்பு பலவாய்க்
கானுறும ரப்பணைகி ளைத்தொகைவ ளார்விரிவு
காட்டினெதிர் சேனை முழுதும்
கோணவலி சிந்தவடல் செய்தனக றைக்குடினை
கூர்ந்துகட லோடு பொருத. (ருகஉ)

ஓரகழுமி ளங்குமர னெய்தகணை யெழ்ச்சவுறு
தூலவுரு வுந்த விர்தர
பாகெனன நின்றவவு ணன்றனதி ரும்படையி
றந்ததுமி றந்த படைகள்
மாகர்பணி வேலிறைம ருங்குநிலை யுற்றுநட
தித்துவில்வ ளைத்து விசிகம்
ஏகமென வுந்தினன றுத்தெதிர ரப்பலவி
டுத்தனன கைத்தி ளையவன். (ருகங)

விலக்கினது வெங்கணைபல் வாளியின்ம டங்குதன் முதன்
வேளிரத மூர்ப வன்வலி
நாக்கலிலா போனவுணன் வையமழி விப்பவளன்
காசினியி னின்று பகழி
இலக்கமிலை போயினனி றக்கவையொ ராயிரவெ
றுழ்ச்சிலையும் வீழ்த்த முருகன்
அலக்கணுறு மொன்றவுணன் விட்டனனி ருங்கணைமொ
டுத்திறைவ னட்டன னரோ. (ருகச)

சூல மட்டபி னொராயிரங் கணைமிசை தொடுத்தான்
பால னங்கவன் றண்டினப் பகழிகள் சிதர்த்து
மேல டர்ந்தனன் விசாகனக் கரந்தொடுத் தறுத்தான்
ஞாலம் வீழ்கதை யெடுத்துமே னடத்தின னண்ணன். ()

தண்ட முந்தகர் வித்தனன் சாமிமுன் சமன்பால்
கொண்ட பாசத்தை விடுத்தனன் கோளரி முகத்தோன்
கண்ட மாக்கினன் காங்கெயன் கரங்கொடு பற்ற
மண்டி னனவன் வார்கர முழுதுஞ்சே யறுத்தான். (௫௧௬)

அற்ற பாணிமண் விழுமுன யிரத்திரு புயமும்
செற்ற நின்றனன் சேந்தனூ வாயிரங் கணைதொட்
டுற்ற தோள்களு முடிகளு மொருங்குமண் வீழ்த்தான்
எற்ற முள்ளவ னவைபினு மெழவிது மொழிவான். (௫௧௭)

எண்ணில் காலநின் றறுப்பினு மென்றலை கிளைக்கும்
அண்ண றந்தருள் வரத்தினை யறிகலா தமர்க்கு
நண்ணி னய்கினை விடுத்தன னடமதி யென்றான்
பண்ணும் வேள்வியின் பயனிதென் றறிந்தருள் பகவன். ()

நன்று கூறினை யின்றைபே கூற்றநண் ணியதால்
இன்று நின்னுயிர்க் கிழைத்தகா ளென்றனு மவுணன்
குன்ற மாயிரம் பெயர்த்துமேற் கொம்மென வுகைத்தான்
துன்று வாளியிற் சிதர்த்தவன் சிரங்கரந் துணித்தான். (௫௧௯)

எட்டனைத்தலைப் பெய்தநாற் றிருபதின் காறும்
விட்டு வாளிகள் சிரங்கரந் திருவிளை யாட்டால்
அட்ட னன்பரன் மதலைநாண் டொறுமஞ்சி விண்ணோர்
ஒட்ட லன்படு மாறெவ னெனவுல மந்தார். (௫௨௦)

இன்ன வாறம ராடுழி யிருகையோர் முடியும்
மன்ன மற்றன வறுத்தனன் மறுவலுங் கிளைப்ப
முன்னு மேல்வையி னுரைப்பினன் முளைத்தில வகத்தோர்க்
கன்ன வாய்நழை வான்கண்டு யிந்திய கடுப்பின். (௫௨௧)

சிரமுந் திண்மையும் பொய்த்தலுந் திகழ்சமழ்ப் பினனும்
இருக ரத்தினல் வெல்வலென் றெதிர்த்தொரு கிரியை
விரைய விட்டனன் வேலவ னொருகனை விடுத்துத்
தரையி னுக்கின னவனொரு தண்டெடுத் துரைப்பான். (ருஉஉ)

ஞாங்க ரேவவும் வாளிக ணடாவவு மன்றி
ஈங்கு வேறென்றும் பயின்றிலாய் போலுமென் றெடுத்த
ஓங்கு தண்டமே லுகைத்தன னுமைமக னொருகைத்
தாங்கு வச்சிரத் தண்டினை யெதிர்செல விடுத்தான். (ருஉங)

எதிர்கொ டண்டினைப் பராகமாப் விழுத்தள்ளி யேகி
அதிர மார்புகிண் டந்தரக் கங்கைதோய்ந் தங்கை
வதித லுற்றது வச்சிர மடங்கன்மா முகத்தோன்
உதிர மூற்றெழ மறிந்துவீழ்ந் தாருயி ருலந்தான். (ருஉச)

தேவ ரந்தணர் பாடின ராடினர் தெய்வக்
காவ லர்ந்தபன் மலர்மழை சொரிந்தனர் கணமும்
பாவ ருங்களி திளைத்தன ரெம்பிரான் றணந்து
மேவ ருந்திறற் பாசறை படுத்துவீற் றிருந்தான். (ருஉரு)

சூளி கைத்தலை யிருந்தமர் நோக்கிய சூரன்
ஆளி மாமுகன் விழுதல்கண் டயர்த்துளான் கொல்லோ
நாளி ழந்துளா னேயென னனிபயர்ந் தளவில்
மீளும் வேயினர் பணிந்துவந் தாரென்று விரித்தார். (ருஉசு)

வெற்று டம்பினன் மிக்குயிர்த் தவலித்துக் கவன்றங்
கற்ற நெங்கியுள் ளோதுப ராயுபு சினந்து
பற்று மண்டங்க டொறும்பயில் படையெலா மீண்டு
முற்றத் தம்பினென் றெண்ணிலர் தமைமுடிக் கினனால். ()

மனமும் பின்பட வேகிய தூதுவர் மாற்றம்
தனையு ணர்ந்துப லண்டமுந் தவிர்ந்தபல் படையும்
துனைய வெய்தலா னெழுந்தன முந்நூறுந் தூசி
தனைக டற்புவி நிறைந்துமே லுலகெலாந் தவன்ற. (ருஉஎ)

ஆடிப் பூசியுண் டணிந்தருங் கலன்றுகின் மற்றுப்
நாடிச் சேனைகட் களித்தெவ்வே ழயுதநற் பரிமா
பாடற் பேயரி மாவிவை பண்ணமை பொற்றேர்
கூடிப் பல்லிப மியம்பவா ளவுணர்கோ னிவர்ந்தான். (௫௨௯)

இறைவ னல்கிய விந்திர ஞாலமு மூரும்
விறன்ம டங்கனு முழையவ ருடன்கொண்டு மேவ
நிறைது கிற்கொடி நுடங்கவெண் ணிலாக்குடை நிழற்றச்
செறிவு கொண்டசா மரைபுடை யலமரச் சென்றான். (௫௩0)

முந்து தூசிபோய்ப் பாசறை முற்றின கண்டு
பைந்து ழாயினன் முதலியோர் பதைபதைத் தழிந்து
வந்து ளானமர்க் கவுணர்கோ னென்றடி வணங்கக்
கந்த வேணகைத் தெழுந்தனன் கடைத்தலைச் சென்றான். ()

மான தப்பெருந் தேரினை வளியிறை யுய்ப்ப
வான துந்துமி முழங்கவா னவர்பணி புரிய
ஞான நாயக னிவர்ந்தெதிர் நடந்தனன் மகவான்
சேனை கண்டுள மழுங்கினன் மாயவன் றெளித்தான். (௫௩௨)

சலந்த ரன்கயா சுரன்முத லானதா னவரின்
வலந்த ழைத்தவர் மலிவுகாண் பூதர்நம் முடலம்
நிலங்கி டக்குமல் லானில்லை யாதென நினைந்தக்
குலந்த ழைத்ததா னவரொடு மமர்த்தனர் குலைந்தார். (௫௩௩)

தலைவ ரேற்றனர் தளர்ந்தன ரிலக்கருந் தாக்கி
உலைவு முற்றினர் வீரரெண் மரும்பொரு துடைந்தார்
சிலைவ லாளனுஞ் சிலர்விழக் கலக்குழி பொருங்கே
மலைதன் முற்றலின் வலியறச் சலித்தனன் மாதோ. (௫௩௪)

கண்டு நாயகன் கார்முகம் வளைக்கினா னைதை
கொண்ட னன்பகு குஞ்சரம் புரண்டன மணித்தேர்
விண்டு டைந்தன விளிந்தன பரித்தொகை பல்லோர்
எண்ட விர்ந்தன ரிறந்தனர் சிலரிடந் தோறும். (௫௩௫)

சத்தியொ டும்புணர் தற்பர
    ஞக்கிய தானுள முன்னுதலும்
எத்தனை யுங்கணி கத்தில்வி
    ரிந்திட லென்னவி ளங்குமரன்
வைத்தனன் றாணியில் வார்சைய
    மூற்சரம் வையகி றைந்தவையவ்
வத்தம னட்டிடல் போலவு
    ணப்படை யொல்லைய ழித்தனவே. (௫௧௬)

குடர்கொழு வென்புவ ழுக்குவ
    ழும்புகொ ழுங்கறை மூளைதடி
தொடருந ரம்பிவை வேறுபி
    ரிந்துது வன்றுவ தன்றிமுழு
துடல்களை நாடரி தென்னவொ
    றுத்தன வும்பர்பி ரான்கணைகள்
இடமுள தண்டமவெ னப்பிற
    வண்டமி ருந்தவு முற்றினவே. (௫௧௭)

முந்திணு மிக்கபெ ரும்படை
    கண்டுமுன் னேன்வல வாவிரதம்
அந்தர மாதிர மெங்கணு
    முந்தென வைபென வெண்ணிலுரு
மைந்தனெ டுத்தும லைந்தன
    னென்னவ ளிக்கிறை யேவல்செயச்
சிந்தினன் வார்கணை சிந்தின
    வெங்கணுஞ் சேனையு டற்றுணியே. (௫௧௮)

மீட்டுமி ரும்படை மேவநெ
    டுங்கணை விட்டுவி யன்வழியில்
மாட்டிவ ழக்கம றுத்துல
    கெங்கும லிந்தவு டற்குறையின்
ஈட்டம றிந்தக னன்றுவி
    ழிப்பவெ ரிந்தவு டற்பொருகுதி
ஓட்டறு சோரிவ றந்தது
    சூரனெ ருத்தனு நின்றனனே. (௫௧௯)

என்னைமு டிக்குநர் யாவரு
மில்லையெஞ் ஞான்றுமிவ் வாறுடலில்
மன்னுவ னீயத றிந்திலை
புல்லியர் மாற்றம்வி ளுய்ப்பொருத
முன்னினை பிள்ளைமை யான்முது
கீயினு மோதுவ லென்னவவன்
பன்னிரு தோளிறை செப்பென
தம்புப கர்ந்திடு மென்றனனால். (௫௪௦)

என்றலும் வெஞ்சினம் வீறவி
ருஞ்சிலை யேற்றிய நாணொலிசெய்
தன்றிய சூரனெ திர்ந்தன
னேர்ந்தழி வுற்றனர் பூதரெலாம்
துன்றுமி லக்கரும் வீரரு
நேர்ந்துதொ டுத்தனர் வான்பகழி
நின்றவை மாற்றிநெ டுஞ்சிலை
தேருநெ ரித்துமெ யுய்த்தனனே. (௫௪௧)

உய்த்தச ரம்புய நெற்றியு
ரங்க ளுரீஇப்பெய ரத்தளரா
மொய்த்தவி லக்கரு மெண்மரு
நீங்கினர் மொய்ம்பினன் வாவியவன்
பைத்தவிர் வையமி வர்ந்துப
ரன்றரு நாந்தகம் வாங்கிவளை
கைத்தல வில்லையி றுத்தனன்
கையினெ றிந்தவ னேச்சினனே. (௫௪௨)

வானெறி மொய்ம்பன யர்ச்சித
விர்ந்துதன் வள்ளலை யண்மினனால்
தானவன் வேறொரு வார்சிலை
கொண்டுச ரம்பல கோடிவிட
மேனிலை யும்பர்கள் வைப்பும்வி
றந்தகி ரித்தொகை யும்விரிநீர்ப்
பேனநெ டுங்கட லும்புவி
யும்பிற வுந்தப மூடினவால். (௫௪௩)

கோற்றொடி கொன்றைமி லைத்தவர்
வாள்விழி கொம்மென மூடுமிருள்
தோற்றுறு தற்கணி ரித்தென
வாளிது ரந்தவ னெய்தகணை
மாற்றிய வன்மிசை யெண்ணில
வேவினன் வள்ளல றுத்தவைமேல்
விற்றுநெ டுங்கணை விட்டனன்
சூரன்வி ளைத்தன ரிம்முறையால். (௫௪௪)

அறுத்துவி ழுஞ்சர மார்கலி
வெற்பகன் மண்ணிட மெவ்விடனும்
மறைத்துநி மிர்ந்தன வாவயி
னேர்வரு வாளிய றுத்தவுணன்
குறித்திறை வன்கொடி யைத்துகள்
கண்டுகு றித்தொலி சங்கம்விரைந்
துறுத்தினன் மீட்டுமு லப்பில்ச
ரங்களொ ராறுமு கத்திறைமேல். (௫௪௫)

நேர்ந்தச ரங்களி றுத்தவன்
வையநி றுத்தநெ டுங்கொடியை
ஈர்ந்துக டற்கணி டக்கணை
சிந்தின னெம்பெரு மானதனை
ஓர்ந்துயர் பானுகம் பன்வளை
யாயிர மூதினன் மால்வளையும்
சேர்ந்துமு ழங்கிய தண்டமெ
லாமொலி தேங்கிய தேங்கவுயிர். (௫௪௬)

புங்கவர் நம்மிறை தேரினி
ருங்கொடி யாதியெ னப்புகல
அங்கிபு றஞ்சிறை வாரண
மாய்நனி யார்த்தனன் றேவரெலாம்
தங்குமகிழ்ச்சியி னார்த்தனர்
கண்டுத ழன்றிவ ராருயிரை
நங்குவ லென்றவன் விண்ணிலெ
ழுந்துநொ றிற்படை தூண்டினனே. (௫௪௭)

ஓலமி டும்புல வோர்தமை
யஞ்சலி ரென்றொரு கையினமைத்
தாலம்வி லக்கிய வண்ணலெ
னக்கணை யாலவன் வாளியெலாம்
சாலவ றுத்தனன் வேலிறை
தானவர் தந்தலை வன்றிருமி
மேலவ ரோடினர் பாலன்கொ
லாஞ்சமர் மேவுவ னென்றழிவான். (௫௪௮)

கோன்மழை சிந்துபு தேர்சுழ
லக்குறு குற்றனன் வேலவனும்
பான்மையி னுலிர தந்திரி
யப்பக ழித்திரள் சிந்தினனல்
மீன்மறி யுங்கட றீவுவி
லங்கல்வி யன்புவி விண்ணுமெலாம்
நீன்முகின் மின்னின்வி ளங்கிம
றைந்திடும் நெற்றிமி குந்தவர்தேர். (௫௪௯)

உலகுறு காரிய முண்மையி
னுளுத னுக்கொரு காரணனும்
மலமும னைத்தும தித்திடல்
போல்விடு வாளிதி ரிந்திடலால்
நிலவியி ருஞ்சம ராடுந
ரென்றுநி னைப்பத லாலவர்கம்
இலகுரு வுஞ்சம ராடுறு
செய்கையும் யாருமறிந்திலரால். (௫௫0)

மழுப்படை கப்பண நேமிகொ
ழுப்படை வச்சிரம் வேல்கதைவார்
எழுப்படை சூலமு மற்றும
னந்தமி டைக்கண்வி ராய்க்கடவ
விழுப்பக ழித்திர ளாலவை
சிந்திவி ரைந்துழ றேரொடுமா
முழுப்புவி வீழம டித்தனன்
முன்னவன் மூவுல கும்புகழ. (௫௫௧)

தேராழி யச்சிலை யோடவு
ணர்க்கிறை திண்புவி நின்றுகணை
ஆரவி டுத்தன னண்ணலு
நண்ணிய றுத்தவன் வார்புயமேல்
வீரநெ டுங்கணை யாயிர
மேவினன் வீடின பட்டவைகோல்
சூரனி ராயிர மேவினன்
வேணெடுந் தோளுற நீறினவே. (௫௫௨)

மருங்கமை பூதர்கள் வீரர்கண்
மீதுவ டிக்கணை தானவர்கோன்
முருங்கவு கைத்தனன் வேளவன்
வில்லைமு ரித்தனன் மற்றொருவில்
இருங்கையெ டுத்தும றைந்துறு
மாயைபி னிம்மென வானிடையுற்
றொருங்கிய சிந்தையி னின்றன
னுற்றம ராடின னும்பர்பிரான். (௫௫௩)

ஓதநெ டுங்கடல் பாதல
மாதிர மோங்கிய மேருமுடி
மாதவன் வைப்பும றைந்தவ
னேகநம் வள்ளலு மங்கணெலாம்
போதல்பு ரிந்தம ராடின
னவ்வபு லன்களி னீங்கியவன்
மீதுப ரண்டக டாகமு
கட்டிணை மேவின னங்கிறைபோய். (௫௫௪)

ஏதம ராடிவை யந்துக
ளாக்கினன் மூர்க்கனி ளைந்தணையும்
மேதகு மிந்திர ஞாலமி
வர்ந்துவெ குண்டம ராடல்செய்வான்
வாய்தல டைத்துறு சேணக
ளப்புற மல்கிய நீர்தெரியாக்
காதிநெ டுங்கணை யால்வழி
கண்டுவி ளித்தன னப்படையை. (௫௫௫)

குடங்கரின் வேறுகு டங்கரி
 ரும்பொருள் கொட்டிய கொள்கையென
இடங்கெட வல்லெயி றுத்தன
 வெம்பெரு மானழ லின்விழியா
உடங்குற நீற்றிம ழுப்படை
 நேமியொண் சூலமெ ழுக்கதையும்
தடங்கைவி டுப்பவெ ழுந்தவை
 யெண்ணிலு ருக்கொடு சார்ந்தனவே. (௫௫௬)

எழ்தலை யிட்டவோ ராயிர
 வண்டமு மெய்திய வப்படைகள்
ஊழ்தலை யற்றன ரேயென
 மங்கைய ருள்ளுயிர் கண்டழிய
வாழ்தலை நீப்பவி ருந்தவ
 மாற்றமண் ணைத்திர ளோம்பவினம்
வீழ்தலை யுற்றவ ரென்றலை
 கைக்கண மோம்பவி ளித்திடுமால். (௫௫எ)

ஐயிரு நூற்றிரு நான்கெனு
 மண்டமு மாடுப றந்தலையாய்
ஐயவி ருந்தன வென்னில
 வன்படை யார்தொகை காணவலார்
ஐயிரு கையொடி ரண்டுகை
 பெற்றம ராடல்கு றித்துவருஉம்
ஐயன லாலவு ணர்க்கிறை
 யாருயிர் யாவர ழிக்கவலார். (௫௫அ)

ஆங்கது கண்டவு ணர்க்கிறை
 யீசன ளித்தத ழற்றிகிரி
எங்கவிண் ணோர்கள்வி டுத்தன
 ளீட்டியி ருங்கையி னேற்றனன்வேள்
ஓங்கிய சூரனு லப்பிலு
 ருக்கொடு ருத்தம ராடினனால்
காங்கெயன் சேதன மாப்படை
 யாலவன் மாயைக ரந்தனனால். (௫௫௯)

அலைத்திடு நாண்கொடு சூரன்ம
றைந்துய ரண்டமு கட்டுவழித்
தலைத்தலை நின்றறை கூவியப்
பாற்றவி ரண்டம டுத்தனனால்
இலைத்தலை வேல்வல னேந்தியு
முற்றெதி ராடவொ ழிந்தவுணன்
மலைத்தலை வீழ்ந்துப லண்டமும்
வாவினன் வாவின னம்மிறையும். (௫௬0)

அஞ்ஞையி ழந்தசி றாரென
நொந்தய னாதிவிண் ணோர்களெலாம்
கைஞ்ஞெரி கொண்டுக வன்றனர்
மால்கறை கண்டம்வி டுத்துவரும்
மஞ்ஞைய னாற்றல றிந்திலி
ரின்னும்வ ருங்கடி தென்றமரர்
மொய்ஞ்ஞும லித்தொகை சூழ்ந்தம
கேந்திரஞ் சூரொடு முன்னினனால். (௫௬௧)

ஆனவு ணப்படை யுள்ளன
யாவும டர்ந்தெதி ரக்குமரன்
ஈனழி கென்றுந கைத்தனன்
வெண்பொடி யின்றிட ராயினவே
ஊனர சாள்பவ னோக்கியு
ளந்தளர் வுற்றொரு சூழ்ச்சியனாய்
வானவ ரஞ்சிய மாயையை
முன்னினன் மற்றவண் முன்னினளால். (௫௬௨)

எமியையி ருந்தர சாள்வது
கண்டவென் கண்களி னைந்தழியத்
தமியையி ருந்தனை பின்னும
மர்த்தற விர்ந்திலை யாவர்கொலாம்
இமிழுறு பாலவிழ் கிற்பினி
றுக்குந ரீங்கெனை முன்னுமம்
துமிழ்மதி யென்றனண் மாய்படை
யாருக தில்லென வொன்றுரொல்வாள். (௫௬௩)

திமிதி மிங்கல கிலந்திரி புறக்கட லொருபால்
அமிழ்த சீதமந் தரவரை யுளதஃ தடுப்பின்
நிமிரு நின்பெருஞ் சேனையென் றகன்றன ளுயிர்கள்
துமிம டங்கன்மேல் கொண்டனன் றாண்டினன் மணித்தேர். ()

ஞாலந் தன்னுருப் பாக்கிய நாமத்தேர் குறுகி
மூலந் தன்னொடு மகழ்ந்துமுன் னலுமுந்து கால்பட்
டால முண்டவன் றுருகத் தாடலி னயர்ந்தோர்
பால ணங்குற வெழுந்தென வெழுந்தநாற் படையும். (௫௬௫)

மற்றை யண்டங்ன் றிறுத்தவிவ் வண்டத்தின் மலிந்த
முற்று முய்ந்தன குச்சென மொழியுல கேழும்
செற்றி நின்றன மூடுதெண் கடலினுட் காஞ்சி
உற்ற வாறெனப் பூதர்வீ ரர்களுமுள் ளானார். (௫௬௬)

முந்து வாழ்க்கையின் விழைவினி யொழிந்தனம் வேண்டா
இந்த யாக்கைதப் புதறவப் பேறென விமையார்
நொந்து வண்டுதே னுண்கொசு கெனவுரு மாறி
அந்தி னீங்கின ரிரிந்தனர் மலைமுழை யடைந்தார். (௫௬௭)

அரிமு கத்தவன் கதிர்ப்பகை யங்கிமா முகவன்
பரிவின் மைந்தர்மூ வாயிரர் பின்னவன் பலரும்
பெரிது மோகைகொள் சூரனை வணங்கினர் பெருமை
புரிதும் போரினை யாமெனப் போர்த்தன ரொருங்கு. (௫௬௮)

படையெ டுத்திடு முணர்வின் றிப் பாரிடர் நின்றார்
மிடையும் பாரிடத் தலைவர்கள் வீரமுற் றழிந்தார்
தொடையி லக்கருந் தொலையுங்கொ லோவென வயிர்த்தார்
உடையு நெஞ்சினை வலியுறுந் தூக்கினர் வீரர். (௫௬௯)

வாழி காங்கெய னனைத்தையு மனத்திடைக் குறித்தான்
ஊழி நாயகன் படையினைத் துரந்தன னேங்கிப்
பூழி யாக்கிமீன் டதுபாத் தெஞ்சினர் போலர்
சூழி யானையந் தொகையுடைச் சூரனை விடுத்து. (௫௭௦)

தேரி ருந்தமந் தரமுமாங் கேசிதர் பட்ட
தோரு நாயக னிழந்தவ னவன்வரக் கனவி
ஆரு மின்பிடை விழித்தென வவலமிக் கெய்திச்
சூரன் வேளையுந் தனிமைவெப் வாமெனத் துணிந்தான். (௩௭௧)

இந்திர ஞாலம்வி டுத்தன னம்மிபி
ராயிரம் வெள்ளமோ டேனோர்தம்
சிந்தைம யக்குபு தெவ்விபெ ழுந்துதி
ணிந்துய ரண்டமு கட்டெய்தி
அந்திலி ருந்தது வேலவ னேக்கியொ
ரம்புவி டுப்பவ டுத்தீர்த்து
வந்தது குப்புற லுற்றனர் மண்ணிடை
வன்னமி கும்வய வோர்யாரும். (௩௭௨)

ஏகலை நிற்றியெ னச்சுழ லிந்திர
ஞாலநி றுத்தின னெங்கோமான்
ஆகிய வண்ணம றிந்தவு ணர்க்கிறை
யாடுசி லைத்தொழில் கைக்கொண்டு
பாகனு யங்கமெய் பெங்கு மிருங்கணை
பாய்த்தின னெம்பெரு மானன்னோன்
வேகநெ டுஞ்சிலை சிந்தினன் வாளரி
மீதுந டத்திம றச்சூரன். (௩௭௩)

ஈசனளித்தருண் முச்சிகை வேல்கொண்
டெறிந்தனன் மாற்றவெ ழிற்செவ்வேள்
ஆசுக மாயிர முய்த்தன தின்றட
ரக்கர வச்சிர மேலேவி
வ்சொளி முச்சிகை வௌவிவி டாதது
மீளவு டங்குக ரத்திட்டுக்
கேசரி மாயவி ராயிர வாளிகள்
நிழ்ந்தெழ நெற்றியு ழுந்தானே. (௩௭௪)

மடங்கலி றத்தலு மாயையின் வெல்லுவ
லென்றும தித்தும றச்சூரன்
தடஞ்சிறை துன்றிய சக்கர வாகவு
ருக்கொடு சாகர நீர்பொங்க

நெடுங்கிரி யின்சிக ரம்புடை சிந்தநி
　　ரைத்தரு நுண்டுக ளாய்ப்போத
அடங்கரு வெப்பினெ ழுந்தன ஞர்த்தன
　　னண்டக டாகமு டைந்தென்ன. (௩எ௫)

வீரர்கள் கைப்படை மூக்கின்மு ரிப்பன்வி
　　ழுத்தகு பூதர்த மைக்கொத்தி
ஆரவி ழுங்குவ னேடுவன் மீள்வன
　　லைப்பனெ டுஞ்சிற கான்மான்றேர்
போரவ னின்னண மாற்றுதல் கண்டபு
　　ராந்தகன் மைந்தன்கு றிப்பால்வெள்
வாரண வேந்தனை நோக்கின னுய்ந்தன
　　னென்றவன் மாமயி லாய்நின்றான். (௩எ௬)

தன்னொரு வாகன மென்னவி ளங்குச
　　தக்கிரு தென்னு மயிற்போத்து
மன்னிய தன்கொடி வாயினி றுத்துவ
　　ழங்குவ தென்னமு ழங்கிக்கண்
துன்னிய வார்சிறை மூக்கினு ளர்ந்துசு
　　ழன்றுந டித்தெதி ரேநிற்ப
முன்னவ னூர்ந்துமு டுக்கின னத்திற
　　மூர்க்கன றிந்தெதிர் கொண்டானல். (௩எஎ)

காலினு ளர்ந்துவள் வாயினெ றிந்துக
　　றித்திற கூடுதி ரஞ்சோரச்
சாலவி ரண்டும மர்த்துழி நேமித
　　லைச்சிறு தோகைப றித்தெற்ற
நீலநி றக்குரு கெய்த்தது கண்டுநெ
　　டுங்கணை பல்லவு டம்பெங்கும்
வேலவ னேவமெ லிந்துகு லைத்தவை
　　வீழ்த்துவி ரைந்தது விண்ணெங்கும். (௩எ௮)

எகுழி யேகியி ருஞ்சம ராற்றவி
　　ளைத்திறை கைச்சிலை யைக்கீழ
வேகமொ டண்மவி ளங்கொளி நாந்தகம்
　　வீசியி றுப்பவி ழுந்தன்றல்

போகுபர் புள்ளுரு மன்னுரு வாய்ப்புரை
யோனுல கெங்கும்வி ரிந்திட்டான்
வாகையி னன்கணை யேழ்விட நீர்வடி
வாயது மாற்றநீ ராயுற்றான். (௫௭௯)

வாளிக ளாறுவி டக்கன லாயது
மாற்றவ யங்கெரி யாய்மொய்த்தான்
ஆள்கணை யாயிர மேவம ருத்துரு
வாயது மாற்றம ருத்தானன்
நீள்கணை யாயிர நூறுது ரப்பநெ
டும்பணி யின்குல மாயுண்டு
மீள்வது செய்தன வின்னணை மீரிரு
நாள்விளி யாதுடல் வேரன்பின்னும். (௫௮௦)

மூவர் தேவர் யாரு மாக மொய்க்கு மோர்பு றத்தினில்
மேவு தன்னி னத்த ராய்வி ராவு மோர் புறத்தினில்
பாவு கோள்க ளாள்க ளாய்ப்ப றம்புமோர் புறத்தினில்
தூவு கின்ற மேக மாய்த்தொ டங்குமோர் புறத்தினில். (௫௮௧)

சார தங்கள் பேயி னங்கள் சார்வி டங்கண் மாதிர
வார ணங்கள் வாள ராளி னங்கள் வாளரிக்குலம்
வீர மல்கு சிம்பு ளாகி வேறு வேறி டங்தொறும்
ஆர வெண்ணின் மாயை கொண்ட மர்த்தொ ழிற்க ணின்றனன்.

இலக்க வாளி யெய்பி ரானெ டுத்து விற்றொ டுத்தனன்
இலக்க மாகி யொவ்வொ ரம்பெ ழுந்து சென்று வேற்படைக்
கிலக்க மான சூரன் மாயை யாவு மட்டு மீண்டன
இலக்கர் வீரர் பூதர் தேவர் பாவ ரும்வி யப்பவே. (௫௮௫)

தனித்து நின்ற சூர னத்த டங்கை பன்னி ரண்டுளான்
அனித்த யாக்கை நித்த மென்ற னந்த மாயை செய்கினும்
துனித்து நிற்றி நின்றன் மாயை முற்று றக்து ரந்தனம்
இனித்தெ ரிக்கு மெய்ம்மி பற்றை நாண்டி யென்று விறினன். ()

மாய ஞாதி தேவ ரும்வ யங்கு மற்று லோகமும்
ஆய வெண்ணி லண்ட மும்ம னைத்து மங்க மாயுற
மேய வெம்பி ரானி யற்கை மெய்ம்மை யஞ்ச விண்ணவர்
தூய னஞ்ச லஞ்ச லென்று தூம லர்க்கை காட்டினான். (௫௮௫)

விம்மி தத்த னாகி வெய்ய சூர னிற்ப மெய்யருள்
செம்மல் சற்ற லிப்ப வுண்மை கண்டு செப்பு மம்மவோ
அம்மை யெத்த வங்க ளாற்றி னேன்கொன் மாயை யாமுரு
மும்மை யுங்க டந்த வன்மு ழுத்த மெய்தெ ரிப்பவே. (௫௮௬)

பால னென்றி கழ்ந்த தும்ப டிப்ப மிக்கி ரும்படை
மேல டர்ப்ப வுய்த்த தும்மெ லாம்வி ளங்கு தோத்திரம்
சால நல்கு பூசை யாத்த பூஇப் னன்வி டைப்பனேல்
கோல மேனி காட்ட வல்ல னல்ல னென்கண் கொள்ளவே. ()

ஒருக ணத்தி லட்டமீள வல்ல வும்பர் தம்பிரான்
பொருக ளத்து நேர லானெ னப்பு குந்த மர்த்தகென்
திருகு யிர்ச்செ ருக்க டர்க்க தல்ல தில்லை யீதுசேர்
முருகு கொப்ப ளித்த தார்மு குந்த னுக்கு மெய்துமோ. ()

உளங்கொ ளாத விம்மி தத்தி னின்ன வோதி நின்றிடும்
வளங்கு லாவு சூரன் போத மாற்றி முன்னு ருக்கொடு
விளங்கி னான்வி சாகன் போர்க்கு டைந்தி ழைத்த மாயையால்
துளங்கு வேன லேனெ னத்து ணிந்தொர் சூழ்ச்சி முன்னினான்.

பால னைக்கொ ணர்ந்த தேவர் தங்க ளைப்ப டுத்துமுன்
பால னைப்ப டிப்ப லென்று மந்தி ரம்ப டர்ந்தனன்
ஞால மாதி ரங்கள் வானு நள்ளி ருட்பி ழம்புற
ஆல மென்ன வெண்ணில் வாய்மை கொண்ட வாக்கை யாளனைப்.

இருட்பி ழம்பி னாடு போந்தி யப்ப முன்னு கின்றனன்
மருட்சி யிழ்ப்ப னுக்கு மாய ஞாதி யோர்க ளோதியால்
தெருட்சி கொண்ட றிந்த னர்தி கைத்து ளார்பெ யர்ந்திலார்
வெருட்சி கொண்டு விம்மி னார்வி சாக வென்று கூவுவார். ()

பண்ட னைப்ப டுத்த வம்மை பால வேல மாலமுன்
கண்ட னெற்றி பங்கி தந்த கந்த வேல மாமுகச்
சண்ட னைத்த டிந்த பிள்ளை தம்பி போலம் வெப்பசூர்
மிண்டி னைத்த கர்க்க நின்ற வேல வேல மோலமே. (௫௬௨)

மூல மாய னைத்து மான மூல வேல மோலமே
கால மாய்க்க டந்து நின்ற கால வேல மோலமே
பால னுய்மு துக்கு றைந்த பால வேல மோலமே
வேல வேல மோல மென்ன யாவ ரும்வி ளித்தனர். (௫௬௩)

ஊர்தி மஞ்ஞை யான வும்பர் கோன்ப ணிந்து காரிருள்
சார்தல் செய்து தேவ ராவி தான்ம டிப்ப வூடுசெல்
சூர்த புந்தி டும்பை யாந்து ரப்ப நல்கு கென்றனன்
வார்த டக்கை வேற்ப டைம கிழ்ந்து நம்பி விட்டனன். (௫௬௪)

விடுக்கு முன்னர் மாயை நீவ வெய்ய சூரன் மாவடி
வெடித்து நீர்க்க டற்கண் வேர்க வீண்டு சாகை கீழ்மிசை
அடுத்த வைப்பெ லாம டர்ந்த மூன்று தேவர் தங்களைப்
புடைத்து நிற்ப வங்கி கான்று போந்த வேற டிந்ததே. ()

கொக்கு ருச்செ குத்த லுங்கு லாய தன்னு ருக்கொடு
நக்க தன்னு டைக்கி டந்த தாரை வாளு ரீஇயடப்
புக்க னன்பொ ருக்கெ னக்கி ழித்தி ரண்டு கூறதா
மைக்க டற்க ணிட்டு மீண்டு வள்ளல் கைத்த லத்ததே. (௫௬௬)

அம்மைபி லெண்ணில் கால மாற்றிய தவப்பே றெய்த
இம்மைபி லிரண்டு கூறு மெழுந்துகுக் குடம யூர
விம்மித வுருவங் கொண்டு விண்ணவர் மருள வையம்
மும்மையுஞ் சிதர்ப்ப தென்ன முழங்கிமே லெழுந்த வன்றே. ()

அருள்விழி சேர்த்த லோடு மாணவ மாதி மூன்றும்
ஒருவியுள் ளுருகி நிற்ப வூன்றலைப் பொடித்த புள்ளை
மருவுதி கொடியாய் நந்தம் வாம்பரித் தேர்மே லென்றங்
கிருவியூர் மஞ்ஞை நீத்தங் கெதிர்ந்தமா மயின்மேல் கொண்டு.

திரைக்கட லேழு மொன்ருய்ச் சென்றளாய்க் கலவிப் பொங்க
வரைத்திரள் பொடிக ளாக வானமீன் முகில்கள் சிந்த
நிரைத்தபல் லுலக மெல்லா நிலேதடு மாற வையன்
புரைத்தப லண்ட மெல்லாம் பொள்ளெனக் கடவி மீண்டான்.

இருதிறத் தேங்கள் யாமென் றிருவரு மறியா வண்ணம்
ஒருதிறத் துடலி னூற்றெட் டுகம்பெரும் போகந் துய்த்தல்
கருதுதன் மறத்த லாதிக் கடனெலா மொருங்கு கூட்டிப்
பிரிவுசெய் தாண்டவ வள்ளல் பெருமையார் கணிக்கற் பாலார்.

சூரனே பன்ம னென்னச் சொலத்தகு மிருவர் பன்னாள்
ஒருட லத்தி யாரு மொருவனே யென்ன வாழ்ந்தோர்
ஈருட லிருவ ரென்ன விருப்பரேல் விரிந்த வையத்
தாருடங் கிருந்தோ ருழ்வந் தடுப்புறிற் பிரியா ரம்மா. ()

தேவரை யளித்துத் தீய வவுணரைச் செகுப்பச் சாபம்
மேவிய தன்று பின்னர் விரவிய வவுணர்க் காத்துத்
தேவரை யலைப்ப வாழ்க்கை தேகமோ டொழிந்த தென்றால்
யாவர்கண் மாட்டு மின்னுங் கியற்றுதன் முறைமைத் தன்றே.

அடைக்கலம் புகுவின் ஞேரை யாதரித் தவுணர்க் காதக்
கடப்பருஞ் சாபம் பெற்ருர் கடவுளர்க் கிடும்பை யேய்த்துப்
படைக்கல மிறைமேற் றூண்டிப் பழித்துமெய் வாழ்வுபெற்ருர்
விடைப்பரு வினையி னுக்கம் யாவரே விளங்கக் காண்பார். ()

மண்டிய சிறகர்ப் புள்ளாய் வயங்கிய புலவர் தம்மைப்
பண்டைய வுருவங் கொள்ளப் பணித்தனன் பறப்பை யாகி
விண்டன ரமரர் யாரும் விரைமலர் மாரி தூர்த்துப்
புண்டரீ கத்தாள் போற்றிப் பணிந்துபே ருவகை பூத்தார். ()

போரிடை விழுந்த பூதர் தங்களை யெழுப்பிப் பொல்லாச்
சூரன்முன் கவர்ந்த தேவர் தொல்வள முழுதுந் தன்பால்
சாருற வழைத்து வீர வாகுவாற் சயந்த ஞேடும்
அரும்விண் ணவர்தங் காவ லகற்றிநீ ரிறையை நோக்கி. (௩0௫)

அவுணர்கோ னகர மான மகேந்திர மழிக்க வேவி
உவணமேக் குபர்த்தோ ஞதி யும்பரோ டாங்குத் தீர்ந்து
பவனவே கத்தின் மூன்றும் படர்சிறை மஞ்ஞை யூர்ந்து
புவனமேத் தெடுங்குஞ் செவ்வேள் பொருவருஞ் செந்தில் புக்கான்.

தானவர் கரந்தி யாங்குத் தவிர்வுந் துருவி மீண்டு
ஞானநா யகற்குக் கூறி நலித்துமென் றகன்றன் போல
மீனுளர் கடலிற் பட்டு வெய்யவன் மறைந்தா னன்பின்
வானவர் கந்த வேளை வரன்முறை பூசை செய்தார். (௩0௭)

தாவுமா னிரதந் தூண்டித் தரணிவந் தெழுத லோடும்
ஆவயிற் கந்த வேளு மமலனைப் பூசை யாற்றித்
தேவர்கண் முதலோர் சூழத் திருப்பரங் குன்றம் புக்கான்
காவல்செய் மகவான் றாழ்ந்து கன்னியை மணக்க வென்றன்.

தூதுவர் தம்மை விட்டான் றனைமுலை மகளைக் கொண்டு
மேதகு சசியான் போந்தாள் விறன்முசு குந்தன் போந்தான்
ஆதிநா யகனுந் தானே யறிந்துபல் கணங்கள் சூழ
மாதொடும் போந்தான் வைவேல் வள்ளலும் வதுவை செய்தான்.

சிலபகல் கழிந்த பின்றைத் திருப்பரங் குன்றி னீங்கி
இலகுவிண் ணுலக மாக்கி யிந்திரற் கரசு நல்கிப்
பலரையுந் தத்தம் வைப்பிற் படர்தர வேவிப் பூதர்
குலவிய வீரர் சூழக் குறுகினன் கந்த வெற்பு. (௩௧0)

குவிமுலைக் களிநல் யானை கோட்டிமண் கொள்ளப் பட்ட
நவிமணி மார்பிற் செவ்வே டையலோ டமர்ந்து சின்னுள்
அவலையங் கிருவிக் கொண்ட வமரர்கள் வளத்தி னேடும்
புவிபுகழ் தணிகைக் குன்றம் போந்துவீற் றிருந்தா னன்றே. ()

பொருவில்லை குந்த மாதிப் புலவர்க ளாகரந் தோறும்
ஒருவுறி னமையா வாக வுற்றபல் வளங்க ளென்னும்
திருவெலா நிறைந்த வாற்றற் சேரி பூர ணப்பேர்
மருவிய தென்ப வேற்கை வள்ளலார் தணிகைக் குன்றம். ()

கந்தரந்தொறும்விண் ணோர்கள் வளமெலாங் களுலுந் தோற்றம்
எந்தைவேற் குமரப் புத்தே ளிருந்தரு டணிகைக் குன்றில்
முந்துபல் வளத்தோ டொப்ப முதிர்தவம் புரிதல் போன்ற
தந்தினல் வளத்தை யஞ்சிக் கரந்ததும் போன்ற தன்றே. ()

தீயவர் புரத்திற் பட்ட செயிர்கழீஇப் புனித மெய்த
ஆயிடை வதிதல் போல வமரர்கள் வெறுக்கை முற்றும்
பாயின வண்ணஞ் சொற்றும் பங்கயன் முதலோர் யாரும்
மேயினர் தவங்க ளாற்றி மீட்டனர் போதல் சொல்வாம். ()

சீபரிபூரணநாமப் படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — உ000.

பிரமனருள்பெறு படலம்

பூமகள்களி தூங்கப் போர்மகள்குறை நீங்க
நாமகணல னெய்த நல்லருட்கிட னுப
காமருசுதை மேனிக் கலைமகள்வழி பட்ட
விமலிநறுங் கொன்றை விமலனை நினை வோமே. (க)

முறுக்கவிழ் நறைக்கமல மூரியணை மேலான்
ஒறுக்குமவு ணக்களையொ ழித்தயர்வு யிர்த்து
நிறுக்குநிறை செல்வமொடு நீடுலகி ருந்தான்
இறுக்குமெறு ழாய்தமுதல் யாவுமுற வெண்ணி. (உ)

அலத்தகம ணிந்தழகெ றிக்குமடி வாணி
நலத்தகவி ழைந்துடன டப்பவவ ணீங்கிக்
குலத்தமிழ்வ ழங்குகுவ ளைக்கிரிகு டக்கர்
நிலத்தின்முனி ருத்திமகிழ் நின்மலனை யண்மி. (௩)

பூசனைபு ரிந்துபுக ழோங்கியவி ராட்ட
காசமவி ரீசர்கழல் காதலின்வ ணங்கிக்
கூசலன சங்கடர்கு மாரதிருத் தம்புக்
காசகல வாடியணி மால்வரைபி வர்ந்தான். (௪)

அருக்கர்பதி னாபிரவ ராங்கொருவ ரைப்பின்
ஒருக்குறையி னும்பொருவு றுதசுடர் வேல்கொண்
டிருக்குமரு ளெந்தையெதிர் தாழ்ந்தனனெ ழுந்தான்
திருக்கறுமு னக்கசிவு தேக்கிவலம் வந்தான். (௫)

ஆலய நுழைந்துமுறை பானணிப னாகி
மூலவச லத்திறையை மூலமல நாசக்
காலனைவ ணங்கினவர் காலன்முறை யஞ்சா
வேலவனை வித்தகனை வீழ்ந்துதரி சித்தான். (௬)

அன்றைபிர வுப்பொழுது வைகவலர் மேலான்
நன்றுமுன ருந்தவந டாத்தியவ ரைப்பில்
சென்றுபுன லாடிவினை தீர்க்குமணி மாலை
மன்றல்கமழ் நீறுடல்வ யக்கினன ணிந்தான். (௭)

தடாதபொறி யைந்துபெறும் சாயவிறை கோலம்
விடாதுளமி ருத்திவிறன் மந்திரந வின்று
வடாதுதிசை நோக்கிவரை யாதனமி ருந்து
கெடாதபய னல்குகிளர் மாதவமு ழந்தான். (௮)

ஏவலினி தாற்றுமெழி னாமகள்வ ணங்கிக்
காவலனு ளத்திசைவு கண்டுசுனை ஞாங்கர்ப்
பூவலயம் வான்சுடர்கள் பூண்டருள வூர்வெல்
சேவகன ருட்குறியி ருத்திபருச் சித்தாள். (௯)

இன்னணம்வி ழைந்திவரி ருந்தவமி யற்றக்
கன்னியர்ம ருங்கமர்க டம்பணியு வக்கான்
நன்னர்வர நல்கருளி மாமயில்க டாவித்
துன்னியக ணத்தொகுதி சூழவனு குற்றான். (௧௦)

கண்டுதொழு துச்சிமிசை கையிணைக ளேற
மண்டுவகை யுள்ளமெழ வல்லையினை ழுந்து
தண்டென விழுந்துதிவ டாண்முடிக டீட்டி
நுண்டுளிபி லிற்றவிழி நோக்கியய னேத்தும். (கக)

மும்மை மலக்கணத்தின் மோகக் கடலழுந்தி
விம்மற் பவத்தின் மெலிகின்றார் பல்லோர்
விம்மற் பவத்தின் மெலிகின்றா ரென்னே
செம்மற் றணிகைத் திசைநோக்கா வாறே. (க௨)

நிகழ்பிணிக் கோட்பட்டு நிரயமிது வென்னத்
திகழிடும்பைச் சேற்றுட் டிளைக்கின்றார் பல்லோர்
திகழிடும்பைச் சேற்றுட் டிளைக்கின்றா ரென்னே
பகவன் றணிகை பணியாத வாறே. (க௩)

ஒல்லார் நலிய வுரிமைபொரு ளூரொடுந்தோற்
றல்லாந்து வையந் தலைகின்றார் பல்லோர்
அல்லாந்து வையந் தலைகின்றா ரென்னே
வல்லான் றணிகை வழுத்தாத வாறே. (க௪)

வழுத்து நான்முகனை நோக்கி நீலவரை
வள்ளல் வேட்டவரம் யாதெனத்
தழைத்த பேரருளி னல்கி னவவெதிர்
தாழ்ந்து வேதனனி சாற்றுவான்
முழுத்த வாண்மைவளர் சூர னெங்களை
முனிந்து வெளவுவளம் யாவையும்
பிழைத்தி டாதுகொடு வந்து பன்மணி
பிறங்கு மிவ்வரையி ருத்தினை. (க௫)

சோத்த நின்னடிய னேற்கு நுந்தையரு
டொல்லை நாள்வளம னைத்தையும்
யாத்தன் மாதிவள்ப ராப ரன்குறியி
ருத்தி வந்தனையி யற்றினள்

ஆத்த வாதலினை னாது நாமமொ
டலங்கு தீர்த்தமிவள் பேரொடும்
பூத்தல் வைகுசிவ லிங்க மும்மிவள்
புணர்ந்த பேரொடுவி ளங்குதல். (௧௬)

சீர்க லந்துவளர் தெய்வ யானைபுணர்
செல்வ நீவரம்வ ழங்குமிம்
மார்க ழிச்செழும திக்க ணாதிரை
மரீஇய பூரணைவ ருந்தினம்
நீர்க லந்தசுனை யாடி யிவ்வயி
னிறுத்த சோதியுரு நோக்குவோர்
பார்க லந்தபதி னான்கு கல்வியும்
பயின்று நாற்கவியு மாதலே. (௧௭)

என்ன வன்னவைவ ழங்கி நாதனெழி
லால யம்புகுபு வைகினன்
அன்ன மத்திரமி றுக்கு நாணகல
மாரு நூல்சரசு யாகநீர்க்
கன்னல் கண்மணியின் மாலை தண்டரசு
கனக வொண்சபைய னைத்துமேல்
துன்னி வேளடிபெ யர்ந்து போந்துநக
ருற்ற னன்மறையி னாயகன். (௧௮)

வாணி தீர்த்தமினி தாடி யங்கண்வளர்
வாணி நாதனைவ ணங்குவோர்
பூணு மின்பமுயர் கல்வி செல்வமலி
போத மின்னவென யார்வலார்
பேணி மாதவநி ரப்பு மந்தணிர்
பிறங்கு வேதனருள் பெற்றமை
காண வோதினம ராவ ணைக்கடவுள்
காம மார்ந்தபரி சோதுவாம். (௧௯)

பிரமனருள்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் — ௨0௧௯.

நாரணனருள்பெறு படலம்

தொள்ளை பூத்தல ருளத்தவர் நீக்கமுந்
தூய நேயமலி தொண்டர்கள் சேர்வையும்
கள்ள வைம்பொறியும் வென்றெழு வீரமுங்
காழி லாதகலை ஞானவு ணர்ச்சியும்
தெள்ளு பேரொளியின் மூழ்கித் திளைத்தலுஞ்
சென்று தாக்கும்வினை தீர்த்திடு சூழ்ச்சியும்
அள்ளி யள்ளிவர மென்னவ ழங்குமா
லறிவி னூடுவளர் மாதவ நாதனே. (௧)

பூத்த தாமரை யிருக்கு மணங்கு
பொங்கொ ளிக்கழ லடித்துணை யல்குல்
யாத்த மேகலை வயங்கு மடிக்க
ணிருத்தி நாளும்வ ருடத்துயில் கொள்வோன்
நீத்த தன்வள நிரப்புதல் வேட்டு
நீடு வாழ்க்கையின்வை குந்தம்வி டுத்துத்
தூத்த குந்தணிகை மால்வரை மேல்பாற்
சூழ லோசனை யரைக்கண டுத்தான். (௨)

ஆங்கு மாநகர மொன்றுவி ளங்க
வாக்கி யந்நகரி டத்தறல் பொங்கித்
தீங்கு தீர்க்குமொரு தீர்த்தம கழ்ந்தத்
தெள்ளு தீர்த்தமரு காகிய வைப்பின்
ஓங்கி லிங்கமுறை யானிறு விப்போ
தூறு தீஞ்சுவையின் போனக மற்றும்
தாங்கி யன்பின்வழி பாடுபு ரிந்து
தாளி ணைக்குளமொ ருக்கியி ருந்தான். (௩)

மருவு மாதவந கர்ப்பதி யாளு
மாத வேசன்மகிழ் கூர்ந்தெதிர் தோன்றிப்
பெருகு பத்திமைவி டாதவு ளத்துப்
பிரச நக்கதுள வத்தொடை மார்பன்

இருகை யுச்சியினி ருத்திவ ணங்கி
யெழுந்து சூழ்ந்துதுதி விண்டய னிற்பப்
பொருவி லாதவடி மைத்தொழில் பூண்டோய்
பொருப்பி வர்ந்துவிழை வெய்துதி யென்றான். (௪)

அளித்த நல்லருளை யுச்சியி னேற்றி
யடிக ளின்னும்வர நல்குவ துண்டால்
களித்த விங்கர மென்றும்வி ளங்கக்
காம ருங்குறியி தன்கணெஞ் ஞான்றும்
தெளிக்கு நீயினிது வைகநி றைந்த
தீர்த்த மாடியிவ ணிற்றொழு கின்றோர்
நெளிக்கும் வல்வினையி னீங்கிவி ழைந்த
நினைவும் வீடுமுற வாக்குவ தென்றான். (௫)

இரந்த வவ்வர மளித்தெனை யாளு
மெம்பி ரான்குறியி னெய்திம றைந்தான்
வரந்த ழைப்பவிளை மாதவ னீங்கி
வயங்கு காவிவரை சூழ்ந்தெதிர் வைகி
அரந்தை தீர்த்தருள்கு மாரதி ருத்த
மாடி யாற்றுகட னுடிவெண் ணீறு
பரந்த மார்பிலணி யக்கவ டங்கள்
பாங்கு லாய்த்துவள வேறினன் வெற்பு. (௬)

அத்தி யுங்கொடியு நின்றவ ரைப்பி
னைந்து மெட்டுமுற வாரவ ணங்கிப்
பத்தி சேர்மணிவண் மாளிகை சூழ்ந்து
பைய வாலயநு ழைந்து விழைந்த
கொத்த னைத்தையும்வ ழங்குமொ ரைங்கைக்
குஞ்ச ரத்தொடு குமாரலிங் கேசன்
உத்த மச்சரண நச்சிவ ணங்கி
யொளிறு வேற்கைநிறை வன்புடை யுற்றான். (௭)

அருவி கொண்டுவிழி நீருடன் மண்ணா
வஞ்ச லிக்கரமு டித்தலை யேற
உருகி யுள்ளம்வள ரன்புதி ளைப்ப
வுயர்ம றைத்துதிந வின்ற டிப்பச்

கருணை பொங்கிவழி யுங்கடை நோக்குங்
கமலம் வென்றமுக மும்விழி கூசத்
தருண சுந்தரமி குந்தொளி வீசுஞ்
சாமி நாதனுரு முற்றும டுத்தான். (அ)

நெடிது போதவச மாயெதிர் நின்று
நிறைந்த கோலமுள முற்றிய பின்றை
நடலை வாழ்வினைய றுக்கும ருந்து
ஞான சத்திதர னுண்மலர் வென்ற
வடிக ளல்லதிலை யென்றுக திக்த
வற்பு தத்தினெடு மாயிடை நீங்கித்
தொடிபொ லிந்தகர மார்பொடு பின்னிச்
சூழ்ந்து தாழ்ந்தொரும ருங்கி னிருந்தான். (௯)

மாலை யாமமும கிழ்ந்து வணங்கி
வைக றைப்பொழுது பாதியி றந்த
வேலை நீறுடல ணிந்து தியானம்
விளங்கு மந்திரந வின்றுக ணித்தல்
சால வாற்றியயல் போந்துகு டாது
சார ணித்தலைவ யங்குசு னைக்கண்
ஏல நாட்கடன்மு டித்தவண் வைகி
யிரித்து வன்பொறியி ருந்தவ முற்றான். (௧௦)

இருந்த வாறுபல நாள்கழி வெய்த
வீது தேர்ந்தவுணர் சூழ்ச்சியி னற்றான்
அருந்த வந்தபுத லாற்றலும் வல்ல
ராவ ரென்றுமுன்வ ருத்தம்வி ளைத்த
திருந்து தேவர்மகிழ் செய்திட முன்போற்
செல்லு ருக்கொடும றைத்தது நேரப்
பொருந்த வல்லிகள்வ லந்த வுடம்பிற்
புற்றெ ழுந்துநிமிர் கின்றதை யன்றே. (௧௧)

புடவி மாதுகடல் வைப்பும்வை குந்தப்
பொற்ற மாநகரு மண்மிய ணைக்கும்
சடனி லாமையின்ம கிழ்ந்தற மன்னுங்
கண்ண ளிக்கதென வெண்ண நிரம்ப

உடல முற்றுமறை யத்தழு விக்கொண்
டுகந்த காட்சியினி ருந்தவ மாற்றும்
குடந வின்றகுரி சிற்குவ ரங்கள்
கொடுப்ப நீலவரை வேலனி னைந்தான். (௧௨)

பாரி டம்புடைபல் கோடிந டப்பப்
பரந்து தேவர்பனி மாமலர் தூர்ப்ப
வாரி டம்பனுவல் வல்லவர் போற்ற
வார ணங்கண்முனி வோர்கடு கிப்பக்
காரி டங்கொண்முர சங்கள் கறங்கக்
காமர் தந்திரியின் யாழிசை தேக்கப்
பேரி டங்கொண்மணி மாமயி லூர்ந்து
பூர ணப்புனித ணங்கெதி ருற்றான். (௧௩)

கனக ஞனருளி னுயர் பானு
கம்ப னண்மையி னடைந்து பிடித்த
வளைக ளாயிர முரன்றத ழுக்கம்
வார்செ வித்துளை நி ரம்பலும் யோகில்
திளையு ளந்தனை விடுத்தனன் மெல்லச்
சிறையி னின்றும்வெளி வந்திட லுற்றான்
அளையி ருந்தரிக ழற்றி வெளிக்கொ
ளாடுபாம்பொடு மலைத்தனன் மாயோன். (௧௪)

வண்டு வார்தொடைகு டைந்துமு ழங்க
வான துந்துமிம ருங்கு முழங்க
அண்டர் நோக்கமருண் மேனி துழாவ
வாடு வார்கொடிவி சும்புது ழாவக்
கொண்ட னேர்கருணை யான்வெளி நின்ற
கோல நோக்கியிரு கைமலர் கூப்பிக்
கண்டு ளிப்பவுடல் வார்மயிர் பொங்கக்
காத லாற்கழல்ப ணிந்து துதிப்பான். (௧௫)

நாடாது வேட்ட நனிவழங்கும் வள்ளன்மை
தாடா ழுநர்பாற் றகைக்குங் கருணையான்
ஓடாத தானை யுருமுச் சினச்சூரைக்
கோடாப்போர் வெங்களத்துக் கொன்ற விறைபோலும்
குருபரனைத் தாழ்த்த குருநாதன் போலும். (கரு)

பாறுடு செங்களத்துப் பற்றார் திரண்முருக்கி
ஆறுடு கண்ணீ ரமரர் சிறைமீட்டோன்
நீறுடு மேனி நிமலன் வலத்துயிர்த்த
தேறாத வேதற் சிறையிட்டோன் போலும்
தேவியுமை கண்களிக்குஞ் செல்வமே போலும். (கஎ)

தேக்கு மறைமற்றுந் தெள்ளுந் தமிழ்முனிக்கு
நீக்கமின் ஞான நிலையருளும் வாய்மையான்
ஊக்கமி லோமு முணரச் சராசரங்கள்
தாக்கி னுருவாய்த் தழைத்தபிரான் போலும்
தந்தைதாய் நாப்பட் டவிர்ந்தமழப் போலும். (கஅ)

வெளிஞெமிர் ஞான்றீசன் வியங்கொள்ளத் தாங்கி
வளியழல் வார்கங்கை வருந்தும் வழித்தோன்றல்
களிஞிமிறுந் தேனுங் கஞலு மணிப்பொய்கை
நளிமலர்மென் பள்ளி நயந்திருந்தான் போலும்
நாயே னுளமு நயந்திருந்தான் போலும். (கக)

அறிவிரண்டு மாய வலங்கறிவிற் றாழ்ந்தோர்
செறிவகன்ற யாக்கைச் செருத்தே ருகைப்போன்
உறுவலியின் வைய முடற்று தகரூர்ந்த
எறும்மிகுத்த நாற்கோட் டிபப்பாகன் போலும்
எழிற்கலவ மஞ்ஞை யினிதுகைத்தான் போலும். (உ௦)

நாரணனின்னணை நன்றுறு தித்தலும்
பூரணன் மாமயிற் போத்தரு குந்தி
சீரணி மாதவஞ் செய்திளைத் தாவெனக்
காரணி மெய்கரங் கொண்டுமை வந்தான். (௨௧)

ஆர்ங்கதிர் வேணிய னக்கய ளித்தெதிர்
ஈர்ங்கவுண் மாமுகன் மார்பிடு மாழி
சார்ங்கமு மற்றவுஞ் சாமிப ளித்தனன்
பிர்ங்குரு வியுற பூடையன் பெற்றான். (௨௨)

பங்குனி யுத்திரம் பாற்கரன் வாரமும்
தங்கிய தின்னரு டந்தரு ளத்தினம்
இங்கிதி லிச்சனை யிர்ம்புன லாடுவோர்
எங்கணும் வேட்டன வெய்துக வென்றான். (௨௩)

அவ்வர முங்கொடுத் தந்தண னுச்சியும்
எவ்வமி லாரணத் துச்சியு மேய்ந்த
தவ்விய பூங்கழ லான்கமழ் கோயிலுள்
செவ்விய ளாவிராடுஞ் சென்றுவ திந்தான். (௨௪)

வாடிய பொங்கர்ம ழைக்கும லர்ந்தென
நீடிய செல்வநி றைந்தெழு மாயன்
வீடலி லாதுள்வி சாகனை வைத்தனன்
கூடுமை குந்தங் குளிர்ந்துபர் காத்தான். (௨௫)

அந்தணிர் மாபன நித்துவ ரங்கொடு
சிந்தனை முற்றிய செய்தி தெரித்தாம்
இந்திர னெடுமை யார்வரம் பெற்றது
மைந்தின ராகிய வண்மையுஞ் சொல்வார். (௨௬)

நாரணனருள்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் — ௨௦௪௫.

இந்திரனருள்பெறு படலம்

அமராப தீச னடிவணங்கி னோர்கள்
இமையார் வணங்க விருப்பதற் கெனையந்
தமரா னவருந் தழனரக நீந்தி
நிமிர்போக வாரி நெடுவிசும்பிற் றோய்வார். (க)

அரம்பு முற்றிய தான வக்குல
மந்த முற்ற வமர்த்துவிண்
வரம்பு முற்றுல கம்பு துக்கிவ
ழாமை நற்குடி யேற்றினான்
நிரம்பு மாதவ மின்மை யாற்சில
நீடு செல்வம ளித்திலான்
உரம்ப டைத்தவை யெய்து வாமென
வுன்னி னும்பர் காவலன். (உ)

விண்ணி னீங்கிய டுத்து நீலவி
லங்கல் யோசனை பாதமொன்
றென்ன நின்றதெ னாது சாரிரு
டேங்கி வாசமு மிழ்ந்துதேம்
கண்ணெ கிழ்ந்தும லர்ந்தொ ழுக்குக
டம்பு முற்றிய சூழலை
நண்ணி யங்கண கழ்ந்து தீர்த்தந
யந்தி லிங்கமி ருத்தினான். (௩)

ஐந்தெ னும்முப சார முற்றவ
தற்கி யன்றவெ லாந்தழீஇ
ஐந்து சுத்திபு ரிந்தி ருந்தவி
சைந்த மைத்ததி லானனம்
ஐந்து கொண்டருண் மூர்த்தி மூலமு
மார்த்தி யாவர ணங்களோர்
ஐந்து முற்றவ ழாது பூசனை
யைந்த டக்கின னாற்றினான். (௪)

புராரி பாங்கர்வ லாரி பூசைபு
கன்று வைகலு மின்னணம்
பராவி யாற்றியி ருந்த னன்பயி
லேனை மாதிரத் தார்களும்
ஒராத பத்தியின் விண்ணு ளாருமு
டங்கு வந்தவ ருங்களி
விராவி யன்பொடு மங்க ணங்கண்வி
ழைந்து மாதவ மாற்றினர். (௫)

ஆண்டு செல்லவி லிங்க நின்றம
ராப தீசனெ ழுந்தனன்
பூண்ட காதலின் வீழ்ந்து வீழ்ந்துபு
ரண்டு சூழ்ந்துகைத் தட்டமிட்
டீண்டு மாமறை வேண்டு மவ்வள
வுங்க ரைந்தெதி ராடிய
மாண்ட வச்சிர னேங்க லேறும்வ
ரங்கொ டுத்தும றைந்தனன். (௬)

அடம்பு தாதகி கொன்றை சூடம
ராப தீசனை யாக்கமார்
கடம்ப மாநக ரெய்தி வாழ்த்துநர்
காத லாற்கழ றுழுநர்
இடும்பை முற்றுமி ரித்து வேட்டன
வெய்து வார்வர மெய்திய
உடம்பெ லாம்விழி யான வன்கிரி
யும்ப ராரொடு சூழ்ந்தனன். (௭)

தீர்த்த நேர்ந்தன வாடி யாடிமுன்
சென்று தாழ்வரை வைகிய
கூர்த்த வல்வினை வல்லை யோப்புகு
மார தீர்த்தமு வந்துதோய்ந்
தார்த்த வாணிதி ருத்த மாடிய
லங்கு பன்பணி வீங்கிருள்
வேர்த்தெ தாங்கவி மைக்கு நீலவி
லங்க லுச்சியி வர்ந்தனன். (௮)

சிலம்பு கிண்கிணி வால்வ ளைத்திர
டெள்ளொ ளிக்கலை வார்குரல்
இலம்ப கத்திமிர் வண்டு மார்ப்பவெ
ழான்மு ழாவெழ மங்கையர்
குலம்பு ரிந்திய லாடல் பாடல்கு
லாய கோயின்ம ருங்குபோய்
வலம்பு ரிந்துயர் வார ணக்கொடி
மன்னு சூழல்வ ணங்கினன். (௯)

பாயு மும்மத வேழ மூரிறை
பாயு மும்மத வேழமாய்
மேய வாவச்ச காயன் வார்கழல்
வீழ்ந்து தாங்குது கழ்ந்போய்
நேய மல்குகு மார லிங்கநி
லாய சோதிப தந்தொழு
தாயெ னத்தகு காயி லைப்படை
யண்ணன் முன்னர டுத்தனன். (௧௦)

தாது துன்றிய வாச மாமலர்
தமனி யச்செழு மாமலர்
கோது பாறிய வச்சு தங்குரு
மோலி வானவர் கொடியக
மீது தாங்கினர் நிற்ப வள்ளிவி
ழைந்து தாளிணை தூய்த்தொழு
தியாது மன்பிலி யேற்கு மின்னரு
ளேய்ந்த வாறென விம்மினன். (௧௧)

இரண வல்லவு ணக்கு லத்தெறு
மாயன் கொன்றம ரம்பொர
முரண விந்தொரு பற்று மின்றிமு
டிந்த பாணியின் வந்தருள்
கருணை யின்றிற நோக்கி யுள்ளங்க
சிந்து நீடெதிர் நின்றவண்
அருண மென்மலர் வென்ற பாதம
கத்த ணிந்துபெ யர்ந்தனன். (௧௨)

தோத்தி ரத்தொடு சூழ்ந்து தாழ்ந்தொரு
 சூழல் வைகிம கிழ்ச்சியில்
பாத்தி ரம்பெற மாசை தூசுப
 கட்ட ருங்கலன் யாவையும்
ஆர்த்தி மந்திர மெண்ணி யன்றொழி
 வெய்த வங்கண கன்றுபோய்ச்
சீர்த்த கோயிலி னண்மை யிற்சுனை
 தென்பு றத்தெதிர் கண்டனன். (கரு)

ஆவ யிற்புகுந் தாடி நாட்கட
 னாற்றி யாரண நாடரும்
தேவ தேவன ருச்சு னைப்பணி
 செய்ய வெண்ணிவி சும்பிடைப்
பூவ மன்றொளிர் கற்ப கப்பொழி
 லூடு பூத்தம டுக்கினைத்
தோவ ருந்தனி யுற்ப லக்கொடி
 யொய்யெ னக்கொணர் கென்றனன். (சசு)

சிலத ரோடினர் பொள்ளெ னக்கொடு
 சென்று தாழ்ந்தனர் வைகலும்
மலர்தல் வேட்டம னத்தி னன்வளர்
 கோயில் சூழ்தல்வ லித்தொளி
அலர்வி மானமு றுத்து மாறவ
 மாற்று கின்றசு னைத்தலை
உலவை பொன்றுடை யான்க ழற்றுணை
 யோங்கு பூசையு ளுற்றினன். (சுஎ)

ஆத லானவண் வைகி யாருயி
 ரல்லன் முற்றும றுத்துயர்
நீதி வாழ்வரு ளேந்தல் செங்கழு
 நீர்வி நாயக னயினன்
தீது தீரிய வன்ன வன்கழல்
 சென்று தாழ்ந்தவ லாரிபின்
நாத னலைய நன்று சூழ்ந்துந
 றுஞ்சு னைக்கணி றுத்தினன். (சுஅ)

காலை நண்பகன் மாலை யுங்கடி
கொண்ட லர்ந்தொளிர் காவியும்
சோலை நீர்நிலன் வல்லி யிற்சுரும்
பார்க்கு மேனைய பூக்களும்
மேலை நாட்டணி யுண்டி மற்றுமெண்
வேலை மாக்கடல் போனிரைத்
தாலை யம்புகுந் தாக மத்துள
வாறு பூசனை யாற்றினான். (கஎ)

அருச்ச னைப்பணி யின்ன வாறுமுப்
போதும் வைகலு மாற்றுழி
விருச்சி கத்துறு மார னாண்மிளிர்
பூர ணைக்கண்வி சாகனார்
திருச்சி றப்பமு னின்ற னர்திக
ழன்பு பொங்க வலாரிமென்
தருச்சி றந்தபன் மாம லர்த்திர
டாள்க ணிய்க்தொழு தேத்தினான். (கஅ)

அருள்பொழி முகங்கள் போற்றி யலர்விழிக் கமலம் போற்றி
மருமலர்க் குவளை பூத்த வரையுறழ் திணிதோள் போற்றி
பெருவர மளிப்ப நீண்ட பேரெழின் மணிக்கை போற்றி
இருள்வினை துகைத்துச் சேந்த விணைமலர்ப் பாதம் போற்றி.

பேரரு ளுடையா னென்னும் பெற்றிமை யுலகோர் தெள்ளக்
கூரிருண் மலத்தி னாழ்ந்து கொட்புறு மிழுதை யேற்கும்
சீரருள் புரிந்து தேவர் சிறைபினைச் சீத்துக் காத்த
ஆரருள் போற்றி யாறு யிரமுறை போற்றி போற்றி. (உ0)

மண்ணுயி ரனைத்து மல்க மழைமுகி லானைப் போற்றி
விண்ணுயி ரனைத்து மல்க மிளிரமிழ் தானைப் போற்றி
கண்ணுருக் காணக் கண்ணுட் கனலுரு வானைப் போற்றி
எண்ணுயிர்த் தொழின்மை முற்ற விரந்தர மானைப் போற்றி.

பரிதிமெய் யுடற்றும் வெப்பின் பரிதியாங் கடவுள் போற்றி
வருமதி குளிர்க்குஞ் சீத மதிப்பெருங் கடவுள் போற்றி
செருவழல் பொடிக்குஞ் சீற்றச் செருவழற் கடவுள் போற்றி
கருதுளங் கடவு மாவி கடவுயிர்க் கடவுள் போற்றி. (௨௨)

மாமனா ரினைய கூற மருகனார் மகிழ்ந்து வார்விற்
காமனார் கொடுத்த வாக்கைக் கண்ணனார் முகத்தை நோக்கித்
தாமனா மேமலி வேந்த சொல்லுதி விழைவை யென்ன
ஏமனார்ப் பூழ்த்த கேழ லெயிற்றினர்க் கிறைஞ்சிக் கூறும். ()

தானவர் கவர்ந்த செல்வஞ் சகலமு மீட்டா யன்றே
ஈனவை பெறுதல் வெஃகி யெம்பிரான் றிருமுன் போந்தேன்
வானவர் தாமும் போந்தா ரவரவர் வரங்கள் கொண்மார்
கானவிர் கடப்ப மாலைக் கடவுளென் றிதுவுஞ் சொற்றான். ()

துறக்கம்வாழ் குவளை வாங்கிச் சுனையிடைக் கால மூன்றும்
முறுக்கவிழ் மலர்கண் மூன்று முகிழ்க்குமா நிருமித் திட்டேன்
நறைக்கடம் பணிந்தோய் நாளு நயந்தணிந் துலக மெல்லாம்
இறக்குமந் நாளு மன்னி யிருக்கவக் கழுநீர் மாதோ. (௨௫)

இம்மல ரணியுங் காறு மேழையேற் கிடரின் றாக
செம்மனீ காட்சி தந்த திருத்தகு மிந்த நாளில் [கொண்டோர்
பைம்மலர்ச் சுனைநீர் தோய்ந்தோர் பருகினோர் தெளித்துக்
வெம்மைவல் வினைக ளோப்பி விளங்குநின் னுலகஞ் சேர்க. ()

இந்திரன் வேட்ட வெல்லா மெம்பிரா னருளிச் செய்தான்
அந்தரர் தாமுந் தத்த மாக்கமுற் றருளப் பெற்றார்
பைந்தருக் காம தேனுப் பகர்ந்தி மணிக ளாய்தம்
சந்தமார் சுதன்ம மென்னுஞ் சபைமுத லனைத்தும் பெற்றான்.

பன்முறை தாழ்ந்து போற்றிப் பண்ணவர் கணங்கள் [illegible]
விண்மணி கோடி [illegible] விமானம்புக் கார்ந்தா னந்தக்
கொன்மணி வயிர வேலான் கொண்டி [illegible]
தென்மணி நீடும் பூவுந் திருமுடி [illegible]. (௨௮)

இந்திர தீர்த்த மென்ன விருஞ்சுனை நாம மெய்திற்
றிந்திர நகர மென்று மியம்பிடப் படுமால் வேதன்
இந்திரன் வாழ்வு மேனை யிமையவர் வாழ்வு மெல்லாம்
இந்திர ஞால மாக வின்னருள் விளைக்கு மவ்வூர். (உகூ)

தேவர்க ளுலகுக் கெல்லாஞ் செல்வங்க ளாக்கி நின்ற
காவியங் கிரிபோல் யார்க்குங் கண்ணிய தளிப்ப துண்டோ
ஓவிய பொறியி னீரே யும்பர்கோன் பேறு சொற்றும்
பாவிய புகழ்சா ருகம் பணிந்துறு பேறு சொல்வாம். (௩0)

இந்திரனருள்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் — உ0எ௫.

நாகமருள்பெறு படலம்

நாக நாடிய நல்லரு ணல்கிய
ஏக வானைத் தணிகை யிறைவனைப்
பாக மின்றெனி னும்பணி கின்றவர்
தேக மன்றுகொ றேகமென் றுவதே. (க)

முன்னொரு காலையின் முரண்மலி யிமைக்கு
முடிகெழு சுரர்களு மவுணர்க டிரளும்
துன்னிய சமரிடை யிருதிறத் தவருந்
தொலைந்தவர் தொகைபல வாதலை நோக்கி
இன்னுயி ரிறப்பதன் றுயமர் புரிய
வெண்ணின ரதுபெற மாயனை யடுத்தார்
அன்னவன் கடல்கடைந் தமுதெடுத் தயின்று
லனுங்கல மதுபுரி வாமென வலித்தான். (உ)

நிரைகதிர்க் குளிர்மதி தறியென நிறுவி
நெடுகிய மந்தர மத்தென நாட்டி
உரைதரு வாசுகி கயிறெனப் பூட்டி
யொளிர்மணிப் பாற்கடல் கொறுகொறு வென்ன
வரைவல மிடந்திரி தரக்கர நீட்டி
வாங்கினர் கடைந்தனர் வல்விடம் பிறந்த
திரையெனப் புவனங்க ளனைத்தையு மடுப்ப
வெழுந்தது விதும்பினர் நீங்கின ரெவரும். (௩)

கபிலையை யடைந்தன ரிரந்தனர் சோதிக்
களத்தினைக் கறைக்கள மாக்கின ருய்ந்தார்
வெயிலுமிழ் மணிப்பணி பணியென மிளிரும்
வித்தக னருள்கொடு மீட்டுமக் கடலைத்
தயிரெனக் கடைந்தன ரெடுத்தன ரமிழ்தந்
தம்பதி யடைந்தனர் வாசுகி யுடலம்
பயில்வரை யுரிஞலிற் பிணர்பட வலியும்
பாறிய தாய்ந்தது படர்ந்தது தனிமை. (௪)

விண்டலர் கஞ்ச மலர்ந்து விரைக்கமழ் நீர்பூத்து
வண்டுளர் கின்ற குமார திருத்த மகிழ்ந்தாடிக்
கண்டவ ரஞ்ச வலங்கொடு குன்று கதழ்ந்தேறி
அண்டர்க ளாத னடித்துணை போற்றி யசைந்தன்றே. (௫)

அன்றெழு வெய்த வகன்றுபு றத்தய லேமேல்சார்
வொன்றிய தண்சுனை யொன்றெதிர் கண்டவ னூற்றுடு-
மன்றல்க மழ்ந்தக டம்பணி மார்பன்ம லர்ப்பாதந்
நன்றுளம் வைத்துந லத்தகு மாதவ மாற்றிற்றால். (௬)

பன்னெடு நாள்கழி வெய்தவு ளப்பரி வற்றீர்ப்பான்
கன்னிம யிற்பெரு மானெதிர் போந்துக ருந்திண்மை
மன்னுபு டற்பிணி நீத்துல கங்கம கிழ்ந்தாடப்
பொன்னாடு தாழ்ந்துபு குந்தது தன்புகழ் சால்வைப்பு. (௭)

நாகசு ணைப்பெயர் நண்ணிய வத்தகு தீர்த்தத்தின்
மேகநி றத்தின ஞேடுப டர்ந்துவி ழுச்சேடன்
ஓகையி ஞடியு ழந்துத வம்பல்வ ளங்கொண்டங்
கேகன தின்னரு ளாலுல கெய்தியி ருந்தானல். (அ)

திண்மைவி ழைந்தவர் நோய்நனி திரவி ழைந்தோர்கள்
ஒண்மைவி ழைந்தவர் செல்வம்வி ழைந்தவ ரொப்பற்ற
வண்மைவி ழைந்தவர் நாகசு ணைக்கண்ம கிழ்ந்தாடின்
அண்மைபி னெய்துப வண்ணல ருட்கொரி லக்காகி. (௯)

அராத்தவ மாற்றிவி ழைந்தன பெற்றத ரைந்தாமால்
இராப்பக லற்றசு கத்துளம் வைப்பவி ரும்போதம்
விராய்த்துயர் வீட்டிய வந்தணிர் வேலைய டைத்திட்டோன்
உராய்த்தள ருள்ளமொ ருங்கவு ழந்தது ரைப்பாமால். (௧௦)

நாகமருள்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் — உ௦அரு.

இராமனருள்பெறு படலம்

இல்லறத் திருப்பினுந் தணிகை யெம்பிரான்
நல்லருட் குரியவர் நவையி னீங்கினர்
வெல்லலர் வினைதுற வறத்தின் மேவினும்
வல்லிதன் கேள்வனை மனத்துன் ஞர்களே. (௧)

அறந்தலை யெடுத்திடு மயோத்தி மாநகர்
சிறந்திடுந் தசரதச் செல்வத் தாதைவாய்ப்
பிறந்தசொற் பிழைப்பதற் கஞ்சிப் பெய்கழல்
மறந்தழை யிராமன்வார் வனத்துச் செல்லுநாள். (உ)

அரக்கர்பட் டிடைபுரிந் தஞ்சொற் சீதையைக்
கரக்கவெங் கவலையங் கடலுட் டாழ்ந்துராய்ப்
பரக்குமுந் நீர்க்கடல் பருகு மாதவன்
இருக்கையுங் கடித்துணை யிறைஞ்சிக் கூறினான். (௩)

ஓங்கிய விந்தவெற் புறுத்தி மண்ணிடை
நீங்குபு பனிவரை நிலனை நேர்பெறத்
தாங்கிய வெந்தைசா னகியை வெளவிய
தீங்கினர் தமைத்தெறுந் திறநல் கென்றனும். (௪)

செந்தழன் முனிவனஞ் சிதைத்திட் டாலென
ஐந்தெழுத் துண்மையா லழிவி லாணவ
மைந்தினை முருக்கிய மாத வத்தினன்
கொந்தொளி மணிமுடிக் குரிசிற் கோதுவான். (௫)

பகைபிணி மண்ணைபன் மந்தி ரத்தினும்
மிகைபறன் கடையுள வெருட்சி யித்திடர்
வகையெனத் தையுமற மாற்றி யாவர்க்கும்
தகைநல மளிப்பது தவள நீறரோ. (௬)

நலிபெரும் பாவமு நாச மாக்கலான்
ஒலிகெழு பன்மமுள் ளுடற்று பீழைகள்
சலமெனக் கழுவலிற் சாரம் வேட்டவப்
பலனுற விளங்கலிற் பசித மென்பரால். (௭)

தயங்கிய நீறுடற் றரித்தி லாரெனின்
இயங்கற வெத்துணை யியற்றி முற்றினும்
பயங்கது வுதலிலை பலவு முற்றிய
இயங்கலில் பயிர்க்குறு காவ லின்றென. (௮)

உரைத்தன வறமுழுற் றோர்க ளாயினும்
வரைத்தவவ் வறப்பயன் வருதல் காண்பரால்
தரைத்தலை நெறிமுறை தழங்க நாட்டுவோப்
புரைத்தப விதியினும் பூதி பூசுவோர். (௯)

பூதியா முறைமையும் புகலக் கேட்டியால்
கோதிலா மனுமுறைக் கொற்ற வேந்தனே
பாதியாள் சத்திபத் தினியின் வைகுற
ஏதிலா ணவந்தபு மிணையில் வேதியன். (௧0)

ஊழியே பாணிக ளுலப்பி லண்டமே
கேழிலா மண்டபங் கேழ்த்த வேதிகை
ஆழிசூழ் புவியவி யரிமெய் யாதியா
வாழிமா மெய்ம்மைவண் பசுக்க ளாவியா. (௧௧)

நெற்றியங் குண்டத்து நெடித டங்கிய
பொற்றநீள் விழியெரி புணர்த்து வேள்விசெய்
தற்றமில் வேள்வியி லவிர்வெண் பூதியைப்
பற்றற வுயிர்க்கெலாம் படிவத் தார்த்தினன். (௧௨)

விண்ணவ ருடல முழுவதும் பொடித்த
வெண்பொடி யணிந்தரு ளிறையப்
பண்ணவர் முழுது முறுப்பினு ளடங்கும்
பசுமயம் பொடித்தவெண் ணீறு
புண்ணியம் வளர்க்கு முயிர்க்கெலாந் தரிப்பப்
புகன்றன னஃதிரண் டாகும்
எண்ணுவை திகநீ றிலகிய சைவ
நீறென விரண்டையுந் தெரிப்பாம். (௧௩)

உலகருக் குரிய மறைவழி வேட்கு
மோங்கிய விரசையிற் பொடித்த
இலகுவெண் ணீறு வைதிக பூதி
யின்னது புத்தியே யளிக்கும்
மலமறு சத்தி பதிந்தவர்க் குரித்தாய்
வயங்குமா கமவழி தீக்கை
நிலவுசெங் கனலிற் பொடித்தவெண் பூதி
நிகரிலாச் சைவவெண் ணீறு. (௧௪)

முத்தியே யன்றிப் புத்தியும் வெஃகின்
முகிழ்க்குமாற் சைவவான் பூதி
அத்தகு சைவ மூன்றதாங் கற்ப
மனுகற்ப முபகற்ப மென்ன
உத்தம மான கற்பமென் றுரைப்ப
துரைத்தவான் மயமனு வோடும்
பைத்ததா மரைமேல் லடைபின்வா னேற்றுப்
பரந்தமேல் வழும்பினை நீக்கி. (௧௫)

கூட்டுமா னைந்தும் பொழிந்துறப் பிசைந்து
குவால்படத் திரட்டியோ மத்தின்
நீட்டுநா வெரியிட் டெடுத்தரித் தாளா
நிறையமைத் திருத்தியோம் புவதாம்
காட்டிலா மபத்தை பிடித்துமுன் போலக்
காண்பதா மனுகற்ப மற்ற
தோட்டெரி மேய்ந்து வனம்படு நீற்றை
யுரைத்தவா றுஞற்றுவ தாகும். (௧௬)

பெறலருங் கற்ப மாதிய தீக்கை
பெற்றமந் திரத்தொடு மணிவோர்க்
கிறுவது செல்லாப் பகைகளு மில்லை
யெய்துறுப் பொருள்களு மில்லை
உறுவலிப் பாச முழுவது முருக்கி
யுயர்கதி யண்மைய தாகும்
நெறியுளி தீக்கை பெற்றணிந் திறைவ
னீள்கழல் வணங்குதி யென்னா. (௧௭)

அருடகு தீக்கை புரிந்தெழுத் தைந்து
மளித்தருந் தமிழ்முனி சொல்வான்
இருளறு மினைய பூதிதீக் கையினைப்
தாதரூத் திரர்க்கவர்க் கிழிந்தோர்க்
கொருவுவ விறைவன் றிருமடைப் பள்ளி
பொன்பொடி ருத்திரர்க் குரித்தாம்
குரையழன் மேய்ந்த வனத்துறு வெண்ணீறு
றோடலாந் தாழ்ந்துளோ ரெவர்க்கும் (௧௮)

மந்திரங் கேட்டி யரசனே சாத
மயத்தினை யேற்றல்வா மத்தான்
ஐந்தினை வாக்க லகோரத்தாற் பிசைத
லழலிடை யுருட்டிவைத் திடன்மால்
சிந்துதற் புருடத் தாற்புகை பீதஞ்
சிவப்பறு கருமையுந் தீர
இந்துநேர் பூதி யெடுத்தலீ சம்பெய்
திருத்தல்கா யத்திரி மனுவால். (கக)

சிரநுதன் மருமமுந்திநான் கினுநேர்
திகழ்ந்தவீ சானமுன் னன்கின்
இருமுழந் தாள்வண் புயமுழங் கைமுன்
கையெழிற் களம்வெரிங் காதென்
றுரைசெப்பன் னிரண்டுஞ் சத்தியோ சாதத்
துறுத்துரந் தோணுத னன்கும்
விரலிரு மூன்ற னளவிட லேனை
யிடத்தொரு விரலள விடலே. (உ0)

வத்திரம் புலிமான் றோலிவற் றென்றுன்
வட்டம்வாய் கொளவிர லிருநான்
கத்தகு மளவை யிரட்டிநே
ரகல முயரமு மாகநன் கமைத்த
பைத்திகழ் பொடியைத் தற்சனி கனிட்டை
பாற்றுமூன் றினுஞ்சிந்தா தள்ளி
மெய்த்தலை யணிதல் கனிட்டையங் குட்டம்
விடுத்தவற் றிடுவது மாகும். (உக)

ஒருவிர லொருகை யானிட னுத்தூ
ளனஞ்செயா தணிதறெய் வந்தீக்
குருபரன் வித்தை யெதிர்வழி வழுக்கள்
கூறிட னீசர்முன் னணிதல்
தரைமுக நோக்கி யணிதனின் றணித
றருநர்பா லொருகையி னேற்றல்
எரிநர குய்க்கு மிவைவிடல் சந்தி
யில்லுழி நீரின்றிப் பூசல். (உஉ)

இனையவெண் பூதி தரித்தலோ டீச
   னின்னருள் புரிந்திடுங் கண்டி
புனைமதி முகமொன் றதியீ ரைந்தின்
   மேலும்பூண் டுள்ளன கோவை
தனின்முக மொத்த வல்லன வாகா
   தயங்கிய சிரஞ்சிரஞ் செறிய
இனியநா ணிடைக்கோத் திடைபிடை முடிந்திட்
   டேற்றுநா யகமணி மேலான். (உ௩)

சிரங்கர மணிவ சிரங்கரங் கொண்ட
   திகழ்மிடற் றணிவவெண் ணன்கால்
உரஞ்செறி மாலை நாபியி னளவா
   முரமள வாதலு முரித்தே
வரஞ்செறி மனுக்க ளலகிடு மாலை
   மணிகளூற் றெட்டதன் பாதி
தரம்படு மதனிற் பாதியு மாகுஞ்
   சமைக்கமூன் றளவையு மொன்றால். (உ௪)

சத்தியோ சாதத் தாட்டிவா மத்தாற்
   றகமதித் தகோரத்தாற் றாபம்
பத்தியி னளித்துப் பகர்புரு டத்தாற்
   பையவா டையிற்புன லுலர்த்திச்
சுத்தவீ சான மனுமுத லாகச்
   சொல்லிய பிரமமோ ரைந்தும்
வைத்திடு மணியொவ் வொன்றற்கு நூறு
   வரிசையி னுரைத்தெடுத் தணிக. (உ௫)

பரசிவன் பூசை புரையநா யகத்துப்
   பண்பொடு பூசனை புரிந்து
பரர்விழிப் படாமை மணியொலி யெழாமைப்
   பரனுரு வுளத்திடை யிருத்திப்
பரவுமந் திரங்க ளுயக மணிமுன்
   பற்றியெண் ணுகமறந் தேனும்
பரநனி வழங்கு நாயகங் கீழாப்
   பயிலுற வணியல்பார்த் திவனே. (உ௬)

கடல்பருகு மருந்தவத்தான் கருணைசுரந் தினிதளித்த
கடலமிழ்த நிகரருளைக் கைக்கொண்டு விடைபெற்றுக்
கடகமள விலநிரைத்த காமரயோத் திக்கிறைவன்
கடவுண்மணி நீறணிந்து கருதுமனு வலகிட்டான். (உஎ

நித்தனுமைந் தெழுத்திலக்க நிரம்பவல கிடமுக்கண்
அத்தனெதி ரெழுந்தருளி யவாவியதென் னுரையென்னப்
பொத்தியவன் புளத்தோடும் பூங்கமலத் தாள்வணங்கி
நித்தியநின் மலவனக நிரிகவெனத் துதித்துரைப்பான். (உஅ)

சானகியைக் கவர்ந்தரக்கன் றடங்கடல்சூ ழிலங்கையினன்
ஆனவனைச் சேனையொடு மடர்த்தவனைக் கொடுநாயேன்
ஈனடைய வரமருள்வ தென்றுமனு வனுந்தாழ்ந்தான்
ஊனருள வெழுந்தருளு முமைபாகர் முறுவலித்து. (உகூ)

பக்குவமில் லார்க்குண்மைப் பரஞான மெவ்வுருவால்
எக்கருணை யாலியைய வியைத்தாலுங் கொள்ளாமை
மைக்கடல்சூ ழுலகமெலா மதித்தறியத் தெரிப்பார்போல்
அக்கணொரு திருவிளையாட் டானருளிச் செய்கின்றார். (௩0)

மாரவேள் கணையலைத்தோர் வழிபறியா ரதுபோல
வீரமார் தருமானம் விழுங்கப்பட் டுஞற்றறனுக்
கேனும்வான் பயனிரவா திழிந்தபய னிரந்தனையால்
கோலமார் சிவஞானங் கொடுக்கின்று மதனாலே. (௩க)

உலகமெலாந் தொழிற்படுத்து மோங்கொளியா கியவெம்மையும்
உலகமெலா மவாவுயிரை யுற்றொழியா மலவிருளும்
உலகமெலா மதுவதுவா யுற்றறிந்து மலப்பிணியால்
உலகிறந்த வெம்மையறியா வுயிரெனுநின் னையுமறியாய். (௩௨)

தேயமிடம் பொருள்போலத் தீராமை யுடங்கியைந்த
மாயவுடல் வேறுமேன் மங்கையுயிர்க் கெவனுவள்
போயபவந் தொறுமீட்டும் புகழிகழீண் டுற்றனவோ
காயமொழிந் திக்குடிக்குக் கரிசறினீக் குவைகொல்லோ. (௩௩)

சிற்றிலிழைத் தாடுநர்பாற் செறிந்தாடும் விளையாட்டுப்
பொற்றமனை யறம்புரிகாற் புந்திசெயி னகைதரல்போல்
அற்றமிலா வில்லறமென் றாதரிக்கப் படுவதருள்
பற்றுமிகும் போதுன்னிற் பழுதெனத்தோற் றுவதன்றே. ()

மங்கையுரை பானுந்தை மரணமடைந் ததுமீண்டை
மங்கைபொழி வாலொருநீ வருந்துவதுங் காட்சியவே
மங்கையராற் றுயர்பெரிதும் வளருமெனு முரைச்சான்று
மங்கையரை வேறெடுத்து வகுத்துரைக்க வேண்டுமோ. (௩௫)

வழும்புதடி குடரென்பு வார்நரம்பு மேதை நெய்த்தோர்
தழும்புழுக்கண் மூளைமயிர் சருமமா திகள்குழுமும் [காட்டாய்
கொழும்பொதியைப் பகுத்திடுங்காற் கோற்றொடியா ளெவள்
விழும்பிணத்தெவ் வுறுப்பில்லை விழையாமை விடல்கிளவாய். ()

என்றுமோ ரியல்பினதா யென்றுமா னந்தமாய்
என்றுமா றுயிர்க்கிரங்கி யிடர்முழுதுந் துமிப்பதாய்
என்றுநீங் குவதின்றி யென்றுமருந் துணையாகி
என்றுமோங் கெமதருளே யெய்திவாய்ந் திருவென்றார். (௩௬)

அருள்புரிதல் கேட்டலொடு மபோத்திபா னருண்மறுப்ப
வெருவிபநெஞ் சினனுகி வீழ்ந்துபல முறைமொழிவான்
இருவினைபே னென்செய்கே னிராக்கதர்செய் கையுஞ்சீதை
உருவுநினை தொறும்வெருளி காமமுமோங் குவவென்றான். ()

பெருங்கருணை யொடுநகைத்துப் பேதுறே லெனத்தேற்றி
அருங்கதவி ரமும்படையு மளித்தருளி யிடந்தாடிப்பின
மருங்குலுமை பாட்கருளும் வானவர்நா யகர்மறைய
ஒருங்குபகை தாமித்தான்போன் றுவகையனுய்ப் பணிந்தனன்

இலங்கைபுகுந் தரக்கருயி ரிருவிசும்பிற் குடிபோற்றி
அலங்கனறுங் குழன்மாதோ டனிபிரா மேர்காக்க
நலங்கிளருஞ் சிவலிங்க நயந்திருத்திப் பூசித்துச்
சலங்கொழுபா தகத்தொடக்குத் தணந்தமரு மந்நாளில். (௪௦)

முந்திறைவ னருண்ஞான மோகத்தா லிழப்புண்ட
வந்தவினை நினைந்துநினைந் தயர்கின்ற னதுபெறுவான்
சிந்தையிற்சே வடிநினைந்து தியானித்தா னங்கெதிரே
வந்தருளிக் கூத்தனார் மற்றவனுக் கருள்புரிவார். (சக)

உள்ளமடங் கியதில்லை யுள்ளமடங் குறினல்லால்
தெள்ளரிய சிவஞானஞ் சிவனுது செருத்தணியை
நள்ளுவையே னுளமடங்கு ஞானமுமெய் துவையென்றார்
துள்ளுமுள மகிழ்சிறப்பத் துதித்திறைஞ்சி விடைகொண்டான்.

நெடிபடுகா னமும்பதியு நெடுநெறியா னீந்திப்போய்
வடியயில்வேல் வலத்துயர்த்த வள்ளல்செருத் தணியண்மிக்
கடிகெழுதீர்த் தம்படிந்து காமர்வரை வலஞ்செய்து [தான்.
முடியிவர்ந்து பணிந்துள்ளான் முறையாற்புக் கெனத்தொழு

அன்றொழிய வழிநாளா லலைநதிபுக் கினிதாடித்
தொன்றிறைவற் கருள்புரிந்த சூழலிருந் தனனேற்றான்
மன்றல்கமழ் கடம்பணிந்த வரைமார்ப னெதிர்தோன்றி
நன்றருளுஞ் சிவஞான நயந்தேற்றுப் பதிபுக்கான். (சச)

எற்றுபுன லயோத்திநக ரிராமனருள் பெற்றபடி
பற்றறுத்த வுயர்தவத்தீர் பகர்ந்தனமா லினிச்செவ்வேள்
கற்றைநறுஞ் சுருட்கூந்தற் கானவர்தங் குலவிளக்கை [வாம்.
முற்றிமறை யொழுக்கனைத்து முடித்துடன்போந் ததுமொழி

இராமனருள்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் — உகூ௦.

களவுப் படலம்

செந்திரு மணந்த கேள்வ னுயிர்த்தரு டெய்வக் கற்பின்
சுந்தரி யமுத வல்லி யென்பவர் சுடர்வேற் செங்கை
மைந்தனை மணப்ப வுன்னி மலர்விரி சரவ ணத்து
முந்தருந் தவங்க ளாற்ற முருகனுங் கண்மிக் கூறும். (க)

இந்திரன் பாங்க ரண்மி யிருமதி யமுத வல்லி
சுந்திரி புவியின் மாட்டுத் துகளறு முனிபாற் றோன்றி
வெந்திறல் வேடர் சார்பில் விளங்குதி கருத்து முற்றப்
பிந்துற வரைதுஞ் சென்மி னென்றனன் பெயர்ந்து போந்தான்.

அன்னண மமுத வல்லி யமரர்கோன் பாங்க ரண்மி
மன்னுநாற் கோட்டு வேழம் வளர்த்திடத் தெய்வ யானை
என்னுமப் பெயரின் வைகி யெம்பிரான் பரங்குன் றத்து
முன்னினன் வதுவை யாற்றத் தவப்பயன் முற்றி நின்றாள். ()

துளங்கெரி வளர்த்து மூழ்கிச் சுந்தரி வடிவு நீக்கி
விளங்குருக் குமதே கத்தின் மேதகு தொண்டை நாட்டில்
வளங்கொண்மேற் பாடி மாட்டு வளர்வரைச் சார லண்மி
உளங்கொளு மன்பு பொங்க வுயர்தவ மாற்றி நின்றாள். (ச)

ஆவயின் முன்பே வைகி யருந்தவ மாற்றி நின்றோன்
தேவரும் வியக்குஞ் சீர்த்திச் சிவமுனி யென்பா னங்கோர்
தாவுமான் பிணையொன் றண்மத் தகையெழி னோக்கிக் கண்ணால்
மேவருங் கலவி துய்த்தா னத்தகு வேலை தன்னில். (ரு)

கருவென வகட்டி னுற்றாள் காமரு பிணைமான் சென்று
பெருகிய வருத்தந் துன்னப் பீனுரு மகவை வேடர்
உருகெழு வள்ளி கெண்டி யுற்றிடும் பயம்பி லுய்த்து
பருமலி கானம் புக்கு மறைந்தது வேடர் கோமான். (சு)

அம்மைநற் றவங்கள் சால வாற்றினேன் மகப்பே றின்றி
இம்மையின் வறங்கூர்ந் துள்ளா னேந்திழை மனைவி யோடும்
கைம்மலை யுலம்புஞ் சார லேகுவான் கண்டு நண்ணி
விம்மிமிக் கழுத கொம்மை விம்மிதத் தொடுங்கைக் கொண்டு.

வருந்திய வருத்தந் தீர வரையுறை கடவு ளம்பால்
திருந்தழ கெறிக்கு மிந்தச் செல்வியைத் தந்த தென்னு
முருந்துறழ் முறுவ னல்லாண் முகப்புறக் கொடுத்திற் புக்கு
விருந்துக ளோம்பி வள்ளி யெனப்பெயர் விதித்தா னன்றே. ()

நித்தலுங் கடவுட் போற்றி நிரைந்தனர் குரவை யாடி
நித்தலு முருவே ருக நீர்மையின் வளர்க்க லுற்றார்
தத்தையுங் கிடந்தி ருந்து தவழ்ந்தெழுந் தொதுங்கிச் சிற்றில்
முத்தினி லிழைத்து வண்ட லாட்டினின் முதிய ளானாள். (கூ)

தனைநிகர் மாதர் பாங்கர்ச் சார்தர வேகி நீலச்
சுனைகுடைந் தாடிச் சோலைத் தூமலர் குற்றுப் பந்தும்
புனைமணிக் கழங்கு மற்று மூசலும் புணர்ந்து நோக்கித்
தினையினிக் காத்தி யென்னத் தீம்புனங் காவல் கொண்டாள்.

இதண்மிசை யிவர்ந்து தட்டை யெறிநெடுங் கவணை கொண்டு
புதன்மறைந் தடுக்குங் கிள்ளை பொறிமயில் புறவு மற்றும்
கதிர்படு புனத்தி னீங்கக் கருதியா லோல மென்னச்
சுதைநிகர் மொழியா ளோப்பிச் சூழ்ந்தன ளிருக்குங் காலை. ()

மகதியாழ் முனிவன் வேற்கை வள்ளலை வழிபா டாற்றத்
தகவுறுந் தணிகை யோங்கல் சார்பவன் கண்டு தாழ்ந்து
பகரரு வளமை சான்ற பாவையை மணக்கும் வண்ணம்
புகலுது மென்று வல்லே போந்தனன் றணிகை வெற்பு. (கஉ)

புரிவளை யலறி யீன்ற புதுநிலா மணியும் பொன்னும்
விரிமலர்த் தாதுங் கோட்டின் வீசுவெண் டரங்க மெற்றும்
கரிசறு குமார தீர்த்தங் காதலி னுடிப் போந்து
தரியலர்க் கடந்த வேலான் றாட்டுணை வணக்கஞ் செய்தான். ()

தூணமுந் தளிர்கள் காலத் தொல்வரை யுருகா நிற்பப்
பாணறி கின்ன ரங்கள் பாடுவிழ்ந் தவச மாக
வீணைகைக் கொண்டெ டூழலின் விளையமிழ் துருத்துப் பாடிக்
காணிய விறைவ வென்று காரிகை திறத்தைக் கூறும். (௧௪)

அண்ட முற்று மரும்பய னல்குசீர்
கொண்ட விந்தக் குலவரை மேற்றிசை
அண்டர் போற்ற வணிமையி னுள்ளது
மண்டு பேரொளி வாய்ந்தமேற் பாடியே. (௧௫)

அப்ப திக்கொரு சாரட லாழியான்
ஒப்பி றன்மக ளோடுநீ யாட்டயர்
வைப்பெ னக்கிரி யாய்வளர்ந் தல்கியாங்
கொப்பெ ழிற்கிரி யொன்றிருக் கின்றதே. (௧௬)

ஓங்கன் மாயனு டுத்தபொன் னுடையொத்
தாங்கு மூடிக மங்ககழ் செம்பொனும்
பாங்க ரூழ்த்துகு பன்மலர்த் தாதும்
நீங்க லின்றி நிரந்ததவ் வான்வரை. (௧௭)

ஐய நீகணி யாவது தேர்ந்தென
உய்தி பெற்றன மென்றுறு மோதைபால்
மெய்ம லிந்தன போன்றன வேங்கைகள்
கொம்ம லர்த்திரள் கொண்டு தழைத்தன. (௧௮)

மின்னு ளங்களி கொள்ளு நெடுமயில்
தன்னி னங்கட லிப்பது செய்குவான்
பொன்ன கர்க்கிறை யேவப்பு ணர்ந்தென
மின்னு ருத்தமு ழங்குவ மேகமே. (௧௯)

ஒழுகு வெள்ளரு விக்கிர ளோதையும்
விழும பார்வெறி யாட்டய ரோதையும்
தழுவு மவ்வரை தையனற் செவ்வியள்
குழும வாவெனக் கூவுவ தொக்கதே. (௨௦)

ஏந்த னின்வர வேற்றுநின் சென்னியில்
வேய்ந்து கொள்ள விழைந்தன போன்மெனக்
காந்த ளுஞ்சுனைக் காவியு மௌவலும்
பூந்தண் பிண்டியும் போதுக டாங்கின. (உக)

கள்ளு றைத்துக் கடிமலர்த் தாதுறீஇ
வள்ளி தழ்த்திரள் வாலொளி நீளறை
கொள்ள வுய்த்துக் குமரநீ யாட்டயர்
பள்ளி யெங்கும் படுப்பன பைம்பொழில். (உஉ)

மயின டாவுநின் வண்மைம கிழ்ந்தென
மயில்க ளாடுவ மாங்குயி லுந்தம
தியலு ருக்கொ ளிறையுமவ் வூர்தியாய்ப்
பயில்வு தேர்ந்தெனப் பாடெழூந் தார்ப்பன. (உ௩)

ஆடு வேல்வல னேந்தி யடுத்திடும்
வாடு றுமது நீபம லர்த்தொடை
கூடு வாங்குடை வாமெனு மோகையால்
ஓடு மீனு முலாவும ளிக்குலம். (உச)

யானை மாமுகத் தேந்தற் கிளையவன்
யானை யைக்கடி தொட்டவ னீங்கொரு
மானு யிர்த்த மகட்குறு மென்றுபன்
மானி னங்களு மோகைம லிந்தன. (உரு)

நம்மி னத்தொரு மாவைந லிந்தவன்
நம்மி டத்தினு மன்புந டாத்துமச்
செம்மை நாம்பெறுஞ் செவ்விய தாமெனக்
கொம்மை மென்றளிர் கூர்ந்தன கொக்கினம். (உசா)

மதுவை மாட்டிய வானவ னேமியைப்
புதல்வி யைப்புறந் தந்திடத் தூண்டலும்
கதுவி யெண்ணிலு ருக்கொடு காத்தெனத்
ததைவ தேத்தடை தண்வரைப் பாலெலாம். (உஎ)

நரந்த மாதுளை நாளிகே ரம்முருக்
கரம்பை யாசினி யாம்பிரந் தீங்கனி
நிரந்த ரித்தன நின்னெதிர் காணிய
வரந்த ழைத்த வரைகொடு நின்றென. (உஅ)

கருது தம்பயன் கைக்கொளுங் காலமென்
றிருது வேற்றுமை யின்றியொ ருங்கவண்
மருவு கின்றன போன்றவ யின்றொறும்
பெருகு மெவ்வள னும்பிணை கின்றன. (உகூ)

அங்க ணீமுன் னருளிய வாறுபோய்
நங்கை சுந்தரி நற்றவ வேடர்பால்
தங்கி யேனலந் தாழ்குரல் காத்துறும்
எங்கு மற்றவ ளுக்கிணை யில்லையே. (௩0)

நினக்கு நேரழ குள்ளவ ரில்லவள்
தனக்கு நேரழ குள்ளவர் தாமில்லை
மனக்கு வேட்டபொ ழுதவை வாய்த்தலின்
இனிக்க முற்றுவ தெங்கணு மில்லையே. (௩க)

புருவம்வார் செவிகண் கவுள்பணைத் தோள்கை
புணர்முலை கவான்முத லுறுப்பும்
பொருவுமொன் றணையொன் றலதுவே றெவ்வா
பூங்குழல் வாணுத லுசி
திருமுகங் கனிவாய் களம்வயி றுந்தி
செறிந்தகா மல்குலொவ் வொன்றே
மருவலி னவற்றுக் கொப்பன வில்லை
யாயினு மொருமுறை வகுப்பாம். (௩உ)

உலகின்மூர் சுடர்மு னுடைபிரு ளொதுக்கி
யுமைவிழி புதைத்தஞான் றிறுத்த
குலவிருட் குழாத்தைப் பணித்திறை நாட்டக்
கொழுஞ்சுடர் மூன்றினுந் தவாத

பலர்புகழ் திமிர மெனுங்குழல் வதனப்
பாங்கரிற் றதைதலின் முழுத்த
நிலவுமா தவஞ்செய் துமிழ்ந்ததன் னகத்து
நீணிறக் கறையெனப் படுமால். (ருரு)

பிடிநெடு நாசி பிறைமுகத் திரும்பு
பெருகொளி வாணுதல் புண்டோய்
வடிநுதி செந்தா ளட்டுவார் கூந்தல்
வகிர்ந்தகிற் ருகமூன் றுறுப்பும்
கடிமலர்ப் பகழிக் கழைச்சிலைத் தடக்கைக்
காமவேள் காரிரு ளோதித்
துடியடிக் கயவாய் முறஞ்செவி வேழந்
தூண்டுகைத் தோட்டிபோன் றனவே. (ருச)

மாப்பெருஞ் சூரை வென்றிடு நின்னை
வணக்கவார் செவியளிக் குவளை
எப்புழை படுத்த திக்குழ ணணி
லிருபெரும் புருவவில் சிலையில்
கோப்பமை யாத கூரெதி ராத
கொழுங்களி விழிக்கணை யமைத்துத்
தீப்படு மதவேள் கவிகைநின் றனைய
திருவெழி லுடையது முகமே. (ருரு)

வார்ந்தபைங் கூந்தற் சைவலஞ் செவிமென்
வள்ளைகட் குவளைவாய்க் குமுதம்
ஈர்ந்துகட் கமலந் தழைக்குநீர் நிலையி
னிருந்தன கவுட்டுணை பலவி
ஆர்ந்தொரு கோளரி காஞ்சியி னின்றுங்
கைதுவே றினமலர் பலவும்
சார்ந்தலர் கமுகா யமிழ்தமும் பொதிந்து
தழைந்தது மங்கல மிடறு. (ருசு)

கந்தரக் கமுகென் றுரைத்திடும் புல்லுக்
கடிமலர் பலமலர்ந் தநுகண்
டுந்தெழில் வேயென் றுரைத்தகு புல்லு
மொளிர்ந்தசெங் குடங்கைமென் கமலம்

சுந்தர விரலுற் பலமுகிழ் காட்டிச்
சுரர்துதி பாடலங் காஞ்சி
அந்தினின் றதனை நிகர்த்தின மாமென்
றந்திருந் தனபொரும் பணைத்தோள். (௩௭)

கொடிற்றுநீர் நிலைகண் டடுத்தன வுரத்துக்
குருகுகுன் றுதிய வுருவாய்
பொடித்திட லானுஞ் சூரணு நேமிப்
புள்ளுருப் பலகொள லானும்
படித்தலை யிரண்டு மொக்குநீள் சிறைய
பகைக்குரு குருத்தப வுருவே
றெடுத்தழிந் ததுநிற் புரைக்கு கிருந்தாங்
கெனைத்துமாய் மன்னிநிற் பனவே. (௩௮)

கருங்குழன் மேக மீழவண் டொடையற்
கணத்தினன் மின்னியஞ் சிறைய
சுரும்பினுற் சிலம்பி மலர்மதுத் தாரை
சொரிதலி னுயங்குபு சாய்ந்த
மருங்குலஞ் சீயஞ் சரண்சர ணென்று
மருவவஞ் சலையென நெடுமால்
ஒருங்கிரு குன்றம் பெயர்த்துநின் றதுபோ
லொழுகிய துரோமமா வல்லி. (௩௯)

ஈந்தல்கா னெனக்கண் ணுழைக்குறி காட்டக்
கொங்கைவெற் பெனப்புயம் வேயின்
வாய்ந்தன வுந்தி வலம்புரி காட்டு
மணிக்கட லெனப்புடை பணிந்த
ஏந்தக லல்குன் மயிரொழுக் கெனுமா
லினிதுகண் படுக்குநெட் டமளி
போந்நடுந் தெழினி புள்ளுறப் பைத்துப்
பொற்பவீற் றிருந்தது தகையும். (௪௰)

ஆர்ந்தபன் மணிக்காழ் விரிசிகை பருப
மலங்கொளிக் கலாபமே கலையின்
ஈர்ந்தொடை தாருடம்புங் காவிரிபொன் றுமைந்துந்
கோலமா ரெழினிகால் வாங்கும்

சேர்ந்துவார்ந் தொழுகிப் போந்தொறுஞ் சிறுகிச்
செறிசுடர்ப் பூணிடைக் கொண்டோர்
சார்ந்தபொற் றாணம் போன்றன மகர
வாயணி தயங்கிய குறங்கு. (சக)

மதர்விழி நீலந் திருமுகக் கமலம்
வயங்கிய மூரலந் தளவம்
பிதிரொளி யுருவத் தியற்றளிர்ச் செயலை
பெருவனப் பங்கைமாந் தளிரென்
றதிர்திறற் காம வாளிகள் வாங்கு
மாவநா ழிகைபொருஞ் சிலம்பு
கதிருகு பொன்னங் கிண்கிணி பாத
சாலமுங் கவைஇய கணைக்கால். (சஉ)

திருமுகங் கமல மிணைவிழி கமலஞ்
செய்யவாய் கமலநித் திலந்தாழ்
வருமுலை கமலந் துணைக்கரங் கமலம்
வலம்புரி யுந்திபொற் கமலம்
பெருகிய வல்குன் மணித்தடங் கமலம்
பிடிநடைத் தாள்களுங் கமலம்
உருவவட் கவ்வா றுதலி னன்றே
யுயர்ந்தது பூவினுட் கமலம். (சங)

படைவிழி நேர்ந்த நீலமு முகநேர்
பதுமமு மூரனேர் தளவும்
புடையொளி கஞற்று மேனிநே ரசோகும்
பொன்னடித் துணைபொரு மாவும்
தடைஇய பணைத்தோள் புரைகழைக் கரும்புந்
தடக்கையிற் பிடித்தலி னன்றே
மிடையுமூ வுலகி னுயிர்க்கெலாங் காமம்
விளைப்பவ னயினன் மதவேள். (சச)

அவணடை வல்லா தாயினு மெண்க
ணன்னமு மடிவிழிக் கூந்தல்
திவளுரு வல்லா வாயினு நேமிச்
செங்கைய கமடமீன் புயலும்

இவளிடை யரிய தவத்தினாற் கற்ற
லெய்துமே யெனமதித் ததனால்
உவமையில் களியும் பெருமையுந் தழீஇய
வெனிலினி யுரைக்குமா றெவனே. (சரு)

தணப்புறி னொருகாற் பெரிதுநீ யாற்றுந்
தன்மையி னிருந்தன போலும்
கணப்பிர மரஞ்சூழ் கடிமலர்க் கூந்தற்
காரிகை விழியென வொருகை
மணப்புறும் வேலு மவளிளஞ் சாயன்
மருட்டிய வூர்திமா மயிலும்
குணப்பெருங் கடலே யிவ்விலை யாயிற்
கூடுவ தருங்குரைத் தகற்சி. (சசு)

அத்தகு மயிலைக் கண்டமாத் திரையே
யவள்பெருங் கவினுளங் துரப்ப
வித்தக விரைய நீமணம் புணர
விளம்புவா னெழுந்தவென் விழைவால்
முத்திற வுயிர்க்கு முயிரென நின்ற
முதன்மையை யென்பது மயர்த்திங்
கித்திறங் கிளந்தே னனைத்துநீ யறிதி
யெம்பிரா னெழுந்தரு ளென்றான். (சஎ)

கேட்டலு மகிழ்ந்திங் கிருவென முனியைக்
கிழமையி னிருத்திமுன் புறத்தின்
ஈட்டிரும் பொருளின் றுறைகளுங் கற்பி
னியற்றுமக் கடியுமண் வழங்கக்
காட்டிய குமரன் களவெனு மின்பக்
கடற்றுறை வழக்கமு முலகில்
நாட்டிய நுதலுங் கருத்தொடுந் தமியே
நண்ணினன் வள்ளிமால் விலங்கல். (சஅ)

மயில்பூ வைகள்கிள் ளைபுறு படமான்
அயலே கவகற் றியகன் புனவாய்ப்
பயில்வா ளவைதாம் படரா நடுவான்
இயலா தவனெய் தியதோர் விபினில். (சகூ)

வெள்ளம் பலவென் னுமினர் குழுவும்
உள்ளம் புறமென் னவொருங் கியிடை
விள்ளும் பரிசில் விழைபாங் கியுஞ்சூழ்
கொள்ளும் படிகூர் பொழினண் ணினளால். (௫0)

குயிலோ டெதிர்கூ வுதுமென் றுமணி
மயிலோ டொமாறு டுதுமென் றும்வரைப்
பயினீர்ச் சுனைபாய் குதுமென் றுநெடும்
கயிறம் மனைகைக் கொளுவா மெனவும். (௫க)

ஒளித்தார் தமைநே டியுமுப் புறனில்
விளித்தார் தமைநே டியும்வெற் பெதிர்கூஉய்க்
களித்தார் தருகா தன்மதித் துமிவ்வா
றளித்தேங் குழலா ரகல்வுற் றனரே. (௫௨)

பழகுற் றதளிர்ப் பொழிலும் பலநாள்
விழைவுற் றதவப் பயனும் விரவ
அழகுக் கழகாக் குமணங் கனையாள்
சுழல்வண் டலர்கொய் துசுலா வுறுவாள். (௫௩)

மந்தா ரமணங் கமழ்கு ழலிடை
நந்தா வொளிநா றுபளிக் கறையில்
முந்தா டியதோ கையின்மூ ரிநடத்
தந்தா மரைவாள் விழியாக் கினளே. (௫௪)

நின்ற மாதுமுன் றணிகையங் குன்றநீத் தடுத்த
வென்றி வேலவன் விளங்குதன் னுருவினைக் கரந்து
குன்ற வாணர்தங் குலத்திறை யெனவுருக் கொண்டு
வன்றி யாதிவேட் டைபிற்செல்வா னெனமருங் கடுத்தான். ()

மாசை வண்கயிற் றிறுக்கிய குஞ்சியும் வார்வில்
தேசு லாமலர்ச் செங்கையுந் திருவரைக் கச்சும்
ஓசை யங்கழற் றாளுமற் றுருவுமா டவர்க்கும்
ஆசை மூட்டுமவ் வேட்டுவ னகத்தொடு கிளப்பான். (௫கூ)

கோவைக் கலித்துறை

காட்சி

பூந்தா மரையும்பைங் காவியு முல்லையும் பூத்தகொக்கும்
தேந்தா துகுக்கு மசோகமுந் தீங்கரும் புந்தழுவிக்
காந்தா ரழற்குண வானே னுநக்கொடு காழ்பகையின்
சீந்தா வெமைப்பொரு வான்சென்று பாசறை நின்றனனே. ()

ஐயம்

பகுதியி னண்ட முடிவிற் சுடர்பர லோகங்கொல்லோ
தகுதியின் வாழுமை மாதுலகோநந் தனியுலகோ
விகுதியில் லாச்சுத்த மாயா புவனத்தொன் றேவிரையப்
புகுதியென் றுள்ளந் துரப்பநின் றீங்கொள்ளிர் பூங்கொடிக்கே.

துணிவு

தடையா திருப்பி னமதா ருயிர்நனி சாடுமெனப்
படையாண் மதர்விழி பல்காற் றடுப்பன போலிமைகள்
புடையா டுவவடி தோய்தலிற் பூமகள் போக்கரும்பே
றுடையா ளொன்னைது மாதலிற் பூதலத் தோரணங்கே. (நகூ)

வியப்பு

அங்கனுழ் மேனிநல் லொள்விழி போற னமக்கணியாம்
பங்கயன் மாலும் பரவுந் தணிகைப்பைம் பூஞ்சுனையில்
செங்கழு நீர்க்கு மரிதுசெவ் வேற்கு மரிதவடன்
பொங்கிளஞ் சாய னிசர்த்தல் பொறிமயிற் கும்மரிதே. (சுo)

குறிப்பறிதல்

சிறுகிய வாடி வெயிலிற் றினகரன் றீயுமிழ்ந்தாங்
கிறுகிய வாரிளம் பூண்முலை யேந்திழை மாதுளத்து
முறுகிய காதல் சிறுகிய நோக்கின் முகிழ்த்தனள்வின்
மறுகிய வாலமுண் டோனருள் போன்ற வளம்பொழிற்கே. ()

புணர்ச்சி துணிதல்

வறங்கூர்ந் தவன்கைத் தலத்திமை யார்கை வழக்கினந்து
நிறங்கூ ரமிழ்தம் படிற்றின்பு மாந்த நினைவதுண்டோ
அறங்கூர் தணிகை வரைக்குல டேய்க்கு மலர்முலைப்பத்
திறங்கூர் கிளையிற் பிரித்தது நாமுன்பு செய்தவமே. (சுஉ)

காண்டன்முந் துறுத்த கூற்றுக் கைக்கிளை தலைவ னெய்தப்
பூண்டதன் காத னூட்டிப் புகுமுகம் புரிந்த நங்கை
நாண்டக நுதல்வே ராட நகைமுகங் கரந்து வேற்றோர்
மாண்டவுட் சிதைவு காணு மரபினு னிறைஞ்சி நின்றாள். (சுங)

மையவிர்ந் தொளிருங் கூந்தன் மணிக்குழ னெகிழ்ந்து சோரப்
பெய்யும்வண் காதி லொன்று பெயர்ந்துமண் ணிடத்த தாகக்
கையணி தொடியு மற்றுங் கழல்வன செறித்துப் பல்கால்
நையிடை நுழைந்து நில்லா நன்கலை யுடுக்கு நீராள். (சுச)

ஓதியு நுதலு நீவி யொளிர்முலை வருட வையன்
பேதுகொ ளுளத்தி னோடு முகுவன பெரிதுந் தாங்கி
மாதர்வண் கலைகால் யாத்து வலிந்துபொப் தொடுங்கி யன்பன்
ஆதரத் தெடுத்துப் புல்லுந் தொறுமெழுங் கைய ளானாள். ()

உரைத்தபன் னிருமெய்ப் பாடு மொளிர்பசுங் கொடியி னின்ற
விரைத்தமைக் கூந்தற் செவ்வாய் வெண்ணகை மடந்தை யெய்த
இரைத்துவண் டிமிருந் தாரா னியற்கையம் புணர்ச்சி மற்றும்
தரைத்தலை வழங்கு மாறு தான்செய முன்னி னானால். (சுசு)

புணர்ச்சி

பொருப்பின் வளர்கொடி புல்லினி தாகலிற் பூரணனும்
விருப்பி னுடலமொற் றித்துநின் றோங்கில் விலங்கல்வளர்
அருப்பின் முலைப்பசுங் கொம்பொடொற் றிப்பின லாதமையா
துருப்பின்னி யெங்கு மிலாதல னெய்திய வுள்ளகமே. (சுஎ)

தலைவியைமகிழ்தல்

எனதா ருயிர்க்கு முடலே யவளுட லீர்ங்குழலாள்
தனதா ருயிர்க்கு முடலே யெனதுடல் சார்ந்துநின்ற
எனதா ருயிர்க்கு முயிரே யவளுயி ரேந்துகொங்கை
தனதா ருயிர்க்கு முயிரே யெனது தனியுயிரே. (சுஅ)

தெய்வத்தை மகிழ்தல்

ஆரா வமுதனை யாளையென் னுயி ராகிநின்ற
வாரார் முலைமையவள் ளிச்சிலம் பூடி மணப்பநல்கும்
சீரார் தணிகைக் குமாரலிங் கேசன் றிருவருளின்
பேரா விரத மறவே னலகு பெயரினுமே. (கூகூ)

கிளவி வேட்டல்

ஆடிய கூத்தன் முடிமதி வானு நலங்கரத்தோன்
பிடியல் கும்பம் பெருமுலை பின்னவன் சென்னிமிலை
தோடியல் காந்த டுணைக்கர மென்னிற்றென் மாண்புமைகைக்
கூடிய கிள்ளை குறுந்தொடி யாண்மொழி கேட்பதென்னே. ()

நயப்புரைத்து அயிர்ப்பொழித்தல்

பண்டே யுளனு முளனும் பிணைந்தவப் பண்பின்வளர்
கண்டே பனைப மொழிமான் முகத்துக் கதிர்த்தமிழ்தம்
கொண்டேர் செவிகண் முகந்து குமிழின் மறிவிழியின்
உண்டே மலர்சுனை வாய்வண்டு காண்மெய் யுரைமின்களே. ()

பிரிவச்சம்

மணிநீர்க் கயத்து மலரிடை தட்டினும் வார்கழுத்துப்
பிணிநீர் மைபிற்சற்று நீங்கினு மூழி பெயர்ந்தனைய
துணிநீர் மகன்றிலிற் றண்டாத காமத் துறைபடியும்
அணிநீர் மைபெறுப் ரோராங் ககல்கதி லம்புவிக்கே. (௱௨)

பிரிவுணர்த்தல்

இமையார்க் கிறைபவன் வீரட்ட காரத்தெட மானிமபத்
துமையாள் கணவன் றணிகைப்பி ரானரு ளாலுவன்றன்
அமையாப் பதம்பெறு ஞாிழப் பாரலர் வாழ்க்கைநல்லார்
தமையா ணினைத்தனப் பேன்கொ றளர்ந்தெற் றளர்க்கலையே.

பருவரல் நினைத்தல்

தெள்வா னரிந்த மகர்ந்து சிறிய விடநகர்ந்தாங்
கனிவார் புழுமி மனத்தைப் பிரிசொ லுழுங்கல்கண்ட
தொளிவா னவர்த முலகுந் தமழ்ப்பவொண் டாதுறைத்தாக்
குளிர்வாய்ப் பொதுபயர் குலாம்பெழில் வாய்ந்தொளிர் குன்றகத்தே.

தெய்வத்தன்மை கூறல்

இந்நாள் வரையு மெனையறிந் தாயில்லை யிந்தமணம்
முன்னு நுதலிற்று முண்டுகொ லோமுறி வாய்ந்தகொம்பர்
அன்னுயவ் வாறறி வானன்று கூட்டிய வக்கடவுள்
பின்னு வெறுப்பினுந் தான்றுணி யாது பிணிப்பிக்குமே. ()

தன்னிலை யுரைத்தல்

உயிர்நீத்த தேகமு மொண்மணி நீத்த வுரகமும்வார்
மயிர்நீத்த மானுங் கலைநீத்த திங்களும் வாங்கிமுற்றுப்
பயிர்நீத்த சூலுநிற் பாற்றினென் னீர்க்குட்பின் னுவதன்றிச்
செயிர்நீத்த பொற்றொடி யாய்முந்து சேக்குந் திறனில்லையே.

விடலரிதென்றல்

எண்குணத் தானிம யச்சிலை வாங்கின னேற்றுமராத்
திண்குணத் தானரு ளாலவன் முற்றன்மை தேக்கிடினும்
பெண்குணத் தாயுயர் மாதே விடலிபெட் பேனலன்பண்
வண்குணத் தாடளி பாடல றுவள்ளி மால்வரைக்கே. (௭௭)

தெளித்தல்

அறன்மறந் தல்ல புரிவா ரமர்க்கிடைந் தஞ்சுநர்பால்
மறன்மறந் தல்ல புரிவாரு மாகுவன் மாதுநின்னைப்
புறன்மறந் தல்ல புரிகுவ னேலிப் புகன்மொழிபின்
திறன்மறந் தல்லற் பெயரா தமைதி திருந்திழையே. (௭அ)

இடமணித்தென்றல்

காந்தளம் போது கமழுமெம் மூர்வரைக் காவியிற்றேன்
மாந்தளி பாய்ந்துநும் மூர்வரைச் சோலை மதுநுகரும்
தேந்தளி தூவுஞ்சில் லோதிநல் லாய்சென்று மீட்சிசெவி
போந்தளி வாட்கண் மறிவது நீட்டிக்கும் பூங்குழலே. (௭௯)

அகல்பவன்வற்புறுத்து ஆயத்துய்த்தல்

என்மனம் பாச மெறிவலை யானெறி யும்வலைஞன்
நின்மன மாகக் கரந்திங்ங னேவந்து நின்றிடுவல்
பன்மல ரோடை படரனம் போலநின் பாங்கியரில்
நன்மணம் வீசு நறுநுதன் மாது நணுகுகவே. (அ0)

கிழத்திசேறல் உளத்தோடுகிளத்தல்

எருத்தத் திரண்டு விழிபடை யாமையென் றுருப்பிரை
வருத்தத் திருத்த முகம்பிறக் கிட்டு மபினடக்கும்
திருத்தத்தை நாணி விளர்த்தவென் றுதய னூர்திசெங்கோல்
பொருத்தத்த னூர்தியும் பண்டே விளர்த்துப் புகழ்கொண்டவே

ஆங்கவளுருமை பாங்குறத்தெரிதல்

கூம்பிய கையினர் கோட்டிய சென்னியர் கோதுதப
ஓங்கிய வுள்ளத தொழுகின ராயவெள் ளங்குமுதம்
தேம்பிய சிற்றிடை யாண்முகந் திங்கள்செத் தாலிங்ஙனே
காம்பிய றோளி கிடைத்தது மாயங்கொல் காண்பரிதே. (அஉ)

பாங்கியை யறிதல்

திருவரு மாறுரு வாய்விளை யாடுநஞ் செய்கையென்ன
இருவரு மோருபி ரேயல்ல தில்லென் றியம்பினவால்
குருவரு வாளரி சிந்திக் கரிகுழைத் திட்டவைவேற்
பொருவரு நீள்விழி தாங்களு மொன்றெனப் புக்குழன்றே. ()

மணந்தில் வாறு மகிழ்ச்சி தலைக்கொளீஇத்
தணந்த வேலவன் றுங்கருங் காதலால்
அணர்ந்த பாப்பி னரும்பவிழ் காந்தள்சூழ்
புணர்ந்த பூய்பொழிற் போதுதன் முன்னினான். (அச)

வழிநிலைப்புணர்ச்சிக்கு வள்ளல்சேறல்

வாளாங் கிருப்பினுந் தன்னருள் சேர்ந்துயிர் வாழ்வுபெறத்
தாளாங் குறுக்குந் தலைவனை நாடிற் றகைவுமுண்டோ
தோளாங்கு முன்பறி யாதளித் தாள்வயிற் றுன்னிநிற்பின்
மீளாங் கலந்தன் றிச் சேறுநெஞ் சேவள்ளி வெற்பிடத்தே. ()

கிள்ளை வாழ்த்தல்

அந்தா மரைமல ரன்னமன் னைமுலை யாளைநின்றோள்
கந்தாக யாப்பையென் றேமுந்து பாய்ந்துண்மை காட்டுதலால்
சந்தார் தணிகைத் தடவரைத் தாழ்சுனைக் காவிபினிர்
செந்தார்ப் பசுங்கிளி வாழிய வாழி சிறக்கநின்றே (அகூ)

முன்னியதுயரோடு மின்னிடைநிற்றல்

புலம்பிய வென்னிலை நோக்கிக் கவர்படு புந்தியொடும்
வலம்படு தோள்வள்ள லாங்கே கவலுங்கொல் வண்சிறைப்புள்
சிலம்பிய சோலை புகுங்கொலென் றென்னுளந் தேம்புதலால்
நலம்பட வெண்ணிய தெய்தரி தாங்கொ னளிவரைக்கே. ()

பயில்பொழிலவளெனப் பையுணீங்கல்

தீம்பா லடியிற் கிடத்திய நீலந் திகழ்வதுபோற்
காம்பா லியன்ற பெரும்பணைத் தோளிதன் காமருருக்
கூம்பா வளத்த பொழின்முழு தாய்நனி கூரிடும்பை
ஓம்பா வளிசுரக் கின்றது வள்ளி யுயர்வரைக்கே. (அஅ)

மாதுதன்மை யீதெனக்கிளத்தல்

காட்சிப் பொருளுங் கருத்துப் பொருளுங் கருத்தடங்கும்
ஆட்சிப் பொருளு மகற்சிப் பொருளு மடுப்பினங்கே
மீட்சிப் பொருளு மெனநிற்ற லாற்கொன்றை வேய்ந்சமுக்கண்
மாட்சிப் பொருளைத் தெரிப்பது வள்ளி வரைப்பொருளே. ()

தனிநிலைகண்ட மனமகிழ்வுரைத்தல்

உருவிளக் கூர்நுதற் றேட்டி விழிக்கய லொண்கொடிற்றுத்
திருவிளக் காடிமென் றோண்முழ வாரத் திரட்கவரி
குருவிளக் கோர்முலைக் கும்ப மயிரொழுக் குக்கொடியென்
மருவிளக் கெண்மங் கலத்தொடு மாதெதிர் கொண்டனளே. ()

மெய்தொட்டுப் பயிறல்

நந்தவெஞ் சூர னடுகளம் போந்த நளியமிழ்தம்
மந்தரம் போலுபி ரீவது வள்ளி வரையமுத
சுந்தரி பூண்முலைக் குன்றமொன் றேதொடித் தோளுதலும்
கொந்தல ரோதியுங் கோமள மாருரு யாவையுமே. (கூக)

பொய்பாராட்டல்

இயங்குந் திறனுடைந் தீரா யிரமருப் பேய்ந்துடற்றத்
தயங்குந் திறலபி ராவணஞ் சார்வது தையனல்லாய்
உயங்குங் கெனவிடைச் சீய நலியு முவாமருப்பின்
வயங்கண்டு வாளாங் கிருந்தது வெள்ளி வரையகத்தே. (கூஉ)

இடம்பெற்றுத் தழாஅல்

விராட்ட காச விமலன் றணிகைவெற் பாள்குமரன்
தாராட்டு வீரர் முதலோர் கணத்தர ணத்தநெடும்
போராட்டு வேலுங் கலையும் பொருப்புறப் போக்கொழியக்
காராட்டு பூங்குழ லாயென்னை யாத்தநின் கண்ணிணையே. (௬௩)

நாணடமழைக்கண் வாணுதல்புதைத்தல்

ஒலிதழற் பூதத் தொளிர்விழி போடுனக் கொற்றுமையால்
மெலிதரு காற்றுணை வேற்றினை யன்றி மென்கரமே
பலிதரு கென்று மடவார் நிறைகொள் பரனுயிர்த்த
வலிதரு மைந்தன் றணிகைவெற் பேருமிம் மால்வரைக்கே. ()

இடையூறு கிளத்தல்

கந்தென் பணிப்புயத் தானிங்ஙன் வாடக் கருத்தைவெளி
தந்தென் முகத்தி லிருத்தியென் றேதடங் கண்புதைத்தாய்
மைந்தென் மதர்த்துப் புடைத்துப் புளக மலிமுலையாய்
முந்தென் மனத்தைப் பிணித்தது னங்க முழுவதுமே. (௬௫)

நீடுநினைந்து இரங்கல்

ஏமங் கனிந்தவெ னெஞ்சகம் போலு மிடுகிடைமென்
தூமங் கனிந்த சுருணைநிங் கூழைத் தொடுக்கரத்தாய்
சேமங் கனிந்த கனிகண்டு நாவெழுந் தீம்புனல்போற்
காமங் கனிந்தநின் பாவர்கொ லாற்றக் கடவர்களோ. (௬௬)

வருந்தி நாண்விடுத்தல்

பலபாவை தன்ம மொழியினல் லான்முத்தி வாழ்க்கையிற்கலைக்
குலமார் மடமர்ச நாணெறிக் காலன்றிக் கட்டமில்லைச்
சலமார் பிறவியுட் பெண்பாவர் போனனி தாழ்ந்ததுண்டோ
நலமா றுலகத் ததுவொழி மாதவ நாயகமே. (௬௭)

மருங்கணைதல்

வளிவென்ற மாடத் தாத வளைவரு பொன்றனைய
தெளிவொன்ற சிற்றிடைக் கோபனை செய்பொற் சிவிபன்ன
களிபொன்ற கொங்கை கனிவன்றி காள்குழல் சாதலியின்
அளிவென்ற நாமங் குறிப்பாய் வெளிப்படப் பாவுகின்றே. ()

கலவியின் மகிழ்தல்

ஒருரு வாக விருப்பினு மென்பய ஞெற்றுமைகொள்
சீருரு வாகிய செம்மலுந் தேவியுந் தானுமென
ஈருரு வாகவும் வேறிருந் தானெம்மைப் போலவின்ப
நீருரு வான கரணங்கள் யாவு நிகழ்த்துதற்கே. (சுகூ)

நயத்தல்

ஆயுந் தொறுந்தொறு மின்பந் தருங்கலை யாங்கறிவு
மாயுந் தொறுந்தொறு மின்பந் தரும்வள்ளல் வார்கழல்கள்
தேயுந் தொறுந்தொறு மின்பந் தருஞ்சந்து தேங்குழனிற்
ரோயுந் தொறுந்தொறு நேராத வின்பஞ் சுரந்திடுமே. (கoo)

தீராத்தேற்றம்

முருகிய ருமரை மாதரு நாணமுன் ஞெனிடத்துப்
பெருகிய காதற் பிராட்டியு மெச்சுநிற் பேணியென்றும்
உருகிய வன்பி னுடங்கமர் வேனுறு சான்றளிதேன்
பருகிய காவி வரைவா ழறுமுகப் பண்ணவனே. (கoக)

ஆயத்துய்த்தல்

கருங்குழல் வெண்ணகைச் செவ்வாய்ப் பசுங்கதிர்ப் பொற்றொடி
ஒருங்கிய நின்னுட லாருயி ராவென் னுயிருடலாப்
பெருங்கடல் சூழ்ந்த விடத்தும் பிணேந்தன பேசுவதென்
மருங்கிய லாயம் புகுதக வாயம் வளம்பெறவே. (கoஉ)

பிரிபவனேக்கி யருமைகண்டழுங்கல்

திரைதவழ் நீர்க்கட னுப்பட் செலற்கரு நாற்படையின்
நிரைதவழ் நொச்சிச் சிறையகத் தும்பரை நேர்ந்துகொளற்
குரைதவழ் நெஞ்ச மதித்தில மும்ப னுலவைசுற்றார்
வரைதவ ழாயத்து மாதரி யாளென்று மாழ்குதுமே. (கoங)

பிரிபவனுரைத்தல்

திருத்தகு மாது புறத்தவ ளாய்விழி சென்றுபற்றின்
உருத்தகு காமக் கவலையொன் றில்லை யொழிந்தெனது
கருத்தவ ளாய்நிற்கு மேற்கலன் மாய்த்தவர் கையறைபோல்
வருத்தமிக் காகின்ற தாலென்ன மாயம் வரையகத்தே. (கoச)

இடந்தலைப் பட்டிவ்வா றியற்றி நீங்கிய
உடம்பிடித் தடக்கையுத் தமனற் பாங்கனான்
இடந்தலைப் படுதன்மே லியற்ற வைத்திடை
தொடர்ந்துபல் விம்பிதந் தோற்ற முன்னினான். (கoரு)

வள்ளியை மணந்தவவ் வடிவு நீங்கினான்
தெள்ளிய வேறொரு சிலம்ப னாயினான்
கொள்ளைமான் வேட்டையிற் குறுகு வானென
ஒள்ளிய தினைப்புன முற்று நண்ணினான். (கoசா)

உட்குநா ணின்றியாங் குகப்பு நோக்கியும்
புட்குழா மோப்பினள் புகலு மேதகு
பட்குலா மொழிசெவி பருகித் தேக்கியும்
கட்குலாங் களிபணைப் பரிவு காற்றினான். (கoஎ)

அவ்வுழி யவ்வரை யரையன் வேட்டையான்
பவ்வமென் றயிர்ப்புறும் பரிச னத்தொடும்
செவ்விய தினைப்புனஞ் சென்று முற்றினான்
வெவ்வினை தீர்ப்பவன் வேங்கை யாயினான். (கoஅ)

உலைவறு மறைகளு மோங்கு நூல்களும்
கலைகளு முழுவதுங் கதித்து வேர்முதல்
இலைமுடி வாயுரு விளைய வாங்கதன்
நிலைபெறு முயிரென நிமல னிற்றலும். (கoகூ)

கண்டனர் கானவர் கனிமுன் னில்லது
வண்டுதேன் ஞிமிறுற மலர்ந்து தாதுதேன்
நண்டுளி சிந்திவிண் ணோக்கி நின்றது
கொண்டதோர் மாவையின் கொள்கை யென்றனர். (ககo)

ஈங்கிது கனிச்சியிற் றெறுமி னென்றனர்
ஓங்கிய பணைகளை யொழிமி னென்றனர்
தாங்கிய வேரொடுந் தறிமி னென்றனர்
வீங்கிய பராரையை வீட்டு மென்றனர். (கக௧)

முயற்சியின் வேடரை முதல்வன் கையமைத்
தியற்கைநல் லெழிலுடை யேந்து கொங்கையைக்
கயற்கணல் லாய்கணி காமர் நம்புனத்
தயற்கண்வந் தெழுந்தவா றறைதி யென்றனன். (ககஉ)

ஐயயா னிதன்வர லாறு தேற்றிலேன்
ஒய்யென நீயிரின் றுக்குன் றெய்துழி
வெய்யதாய் விண்ணினின் றிழிந்த தாமெனப்
பொய்யகல் வளத்தொடும் பொலியக் கண்டனன். (ககந)

என்னிஃ தூற்றவா றென்று நாடுமுன்
முன்னினிர் நீயிரே முற்றி நோக்கினீர்
பின்னரென் னுவதோ பெரும வென்றனள்
அன்னவ னேவமா னறைந்த வாறென்றான். (ககச)

வரையுறை கடவுணல் லருளின் மாட்சியால்
திரைவள ரமிழ்தனுய் சிவணிற் றுருகுமால்
விரைமலர்க் கணியிது வெற்பி னின்றனக்
குரைவளர் துணைமையி னுறுகென் றேகினன். (ககரு)

தந்தையிவ் வாறெதிர் சாற்றி யேகலும்
பைந்தொடி யடுத்தனள் பணியி வர்ந்தனள்
கொந்தலர் குற்றனள் குழலின் வேய்ந்தனள்
அந்தழை வாங்கின ளல்குல் சேர்த்தினள். (ககசு)

அலத்தக மலர்ந்தசீ றடிக டோயவும்
மலர்த்தகைத் தொடிக்கரந் தழுவி வௌவவும்
நலத்தகு பரிமள நகில்கள் புல்லவும்
நிலத்தலைப் பேரின்ப நிமல னீடினன். (ககஎ)

விம்மிதம் பலபல விளைத்து நிற்றலின்
செம்மலங் கணியினைத் தீர முன்னலள்
பைம்மயி லென்வதிற் பயிறன் மேயினள்
அம்மர மணைத்தெழு கொடியு மாயினள். (ககஅ)

கிளிமயில் குயில்புறாக் கேழ்த்த பூவைகள்
அளியினஞ் சேவலோ டாடி நீங்கவும்
களிவரக் காட்டினன் கண்டு நெஞ்சகம்
விளிவருங் காமநோய் மிடைய மெல்கினாள். (ககசூ)

பொரவளி யசைவபோற் பூத்த சாகையங்
கரமல ரிளமுலை கலந்து தைவர
விரவிய புளகமு மகிழ்வு மேவரப்
பரவிய மெலிவுதீர் பரிசுங் கண்டனள். (கஉ0)

தனையறி யாவகை மகிழ்வு சான்றவப்
புனைமலர்க் கோதையாள் போந்து வேட்டைதீர்
வனைகழற் றாதையின் வரவு தேர்ந்தொரீஇத்
தினைநடு வளரிதண் சென்று வைகினாள். (கஉக)

கோற்றொடி தனைவிடாக் கொள்கை யாலவண்
வேற்றுரு வாகிய வேங்கை நாயகன்
விற்றுமோர் விம்மிதம் விளைக்கத் தன்னொரு
கூற்றினை வேங்கையிற் குலாவ வைத்தனன். (கஉஉ)

இளையவ னெனுமுரு விகந்து வேடர்தம்
களைகணுங் காளையிற் காட்சி தந்தவன்
விளைமுதிர் விருத்தனாய் விழைவு காட்டுவான்
மிளைவயி னவ்வுரு மேவி னானரோ. (கஉங)

அராவுரியெ னத்திரையு மாக்கைசிலை நேர
விராவுமயிர் வெள்ளொளி விரிப்பவிமை நால
உராவிய விழித்துணை யொசிந்தரிது நோக்கத்
தராதல மழுத்திய றண்டுகர மன்ன. (கஉச)

கைத்தரை கவுட்டரை கழற்றரைக ரிங்க
மெத்திய சழுங்கலுடை வீழ்ந்துநடை தட்பத்
தத்தடி யிடுங்கழ றளர்ந்துதடு மாற
ஒத்தகர னொடுதலை யுந்தலைகு லைப்ப. (கஉரு)

இடுகிடை மிடைந்தகுர லின்மொழி வழங்கப்
படுமொழி கொளாதவொரு பண்புசெவி காட்ட
விடுசுடர் விபூதிமெய் விலங்குறவி ளங்கத்
தொடுகடவுண் மாமணிக டோளனமுன் னுட. (கஉசு)

மேதினி யளப்பவரின் மென்மெல நடந்தங்
கூதைநனி நாசியி னுயிர்த்திடை யிடைக்கண்
ஊதவுகு வானென வுலைந்துநிலை கொண்டே
ஆதவன் மறைத்தகுடை யோடெதிர டுத்தான். (கஉஎ)

மன்றல்கமழ் நீறுநனி வாழியென வீந்தான்
குன்றவர் தமக்கிறை குடங்கைகொடு பூசி
இன்றுபய னைதின மென்றுள முவந்து
நன்றுவர வென்னையடி கேணவிலு கென்றான். (கஉஅ)

திரைக்குமுடன் மூப்பிது சிதைந்திளமை சேரும்
வரைக்குமரி யாடவென வள்ளல்வரை யாள்வோன்
விரைக்குமணி நீரிது விளைத்தலரி தேயென்
றுரைக்கணபி ராதவ னுடங்குகொடு சென்றான். (கஉகூ)

முதுக்குறைவு போலுடலின் மூப்புமுதிர் தூயோய்
புதுக்கணிபி னியும்விளை பூம்புனமி ருந்து
மதுக்குவளை வாய்விரி வரைக்குமரி யாடிப்
பதுக்கைவரை யாருணவு பண்பினுகர் கென்றான். (கங0)

மங்கையிவர் நங்குமரி வார்சுனையி னுடை
இங்கணவி னரிவர்த மக்கினிய நல்கித்
தங்குகென வொண்கனி தயங்குமது மற்றும்
அங்கணுத விக்கடித கன்றுமனை புக்கான். (கஙக)

பட்டிமை விருத்தன னு கப்பபிற லுற்றுக்
கட்டழகு கண்ணிணை கவர்ந்துகளி கொள்ள
எட்டனை புறுப்புமொழி யாதெளிது நோக்கி
மட்டுவிரி கூந்தலுரை யாடமகிழ் கூர்ந்தான். (கஙஉ)

உள்ளமனை யக்கடிது கக்குமிரு கையும்
பொள்ளென வெழும்புணரு மன்பனென வாக்குத்
தள்ளியெழும் வாயிதழ் தனைப்பெரிதும் வெளவ
விள்ளுமிரு வார்தொடை விராவநனி துள்ளும். (கநு)

பூங்குழன் முலைத்துணை புணர்ந்ததொடை வாட
வீங்குயிர் விடுக்கும்விரி வாயினுயிர் காலும்
தாங்கரிதெ னத்தரையில் வீழுமெழு நிற்கும்
ஓங்குபசி யேயெனன வுரைத்தவைம றைத்தான். (கநச)

கிழங்குகனி தேன்விரவு கேழ்த்ததினை மாவும்
வழங்கவெதிர் வாங்கிவயி றார்தரமி சைந்தான்
பழங்கணுறு பொய்ப்பசி பறைத்திளைய கள்வன்
முழங்குபுனல் வேட்கையென மூதுயரு ழந்தான். (கநரு)

இப்புற வரைத்தலை யிகந்துவரை யேழ்போய்
அப்புற மடுப்பினவ ணுள்ளதொரு தீர்த்தம்
வெப்புற மிடைந்தபுனல் வேட்கைதணி கென்ன
மைப்புறவ னுபறிய வல்லனல னென்றான். (கநசா)

துவளிடையி னோடிடி துளும்புமென முன்னிக்
குவளைவிழி பாய்வறிது கூறிவிட லென்றாங்
கவளுடனெ ழக்கதையி னாதரவு பற்றி
உவளக மடுப்பதென வொண்சுனைய டுத்தான். (கநஎ)

நச்சமு நினக்குரிய நீர்ச்சுனைபி தேகொல்
மூச்சகமு முத்தொழிலு மும்மலமு மல்லல்
விச்சென வெறுத்தவரு மேவரிய தென்றே
நச்சிநறு நீர்நளின நன்மைகொடு துய்த்தான். (கநஅ)

வந்தபய னெய்தியது போதுமட வாய்கேள்
இந்தவள வார்சுனை யிரும்புனன்மு கந்த
அந்தவள விற்கடிதெ னர்வமு மின்மேல்
முந்தியது திந்துவது மொப்புரிமை யென்றான். (கநகூ)

பஞ்சினு மிதிப்பவுலை யும்பதம டந்தை
அஞ்சின ணடுங்கினள றந்தலைபி றழ்ந்த
நெஞ்சின னினைந்தபரி சென்னென நினைந்து
விஞ்சுவெகு ளித்தழல் வெதுப்பவுரை செய்வாள். (கசO)

மேதையென நின்றனை விருத்தரிலை நின்போற்
காதுபழி பாவவழி கண்டுமறி யாய்கொல்
மாதர்மட வார்சிறு மகாரொடு புணர்ந்த
தீதிலுரு வத்தையு மயிர்க்குநெறி செய்தாய். (கசக)

ஆய்தவடி விற்கணொரு மூன்றவிரு மண்ணல்
தூயவளர் வேடமொடு தோற்றுதிநீ வாழி
நேயமலி மெய்யடியர் நேர்ந்துழியு நின்போல்
மாயமென வெள்ளுமொரு வான்பழியும் வைத்தாய். ()

உரைத்தமொழி நாவினை யொறுப்பலெழி னேக்கும்
புரைத்தவிழி சூன்றிடுவல் புந்திதுயர் மூழ்க
விரைத்திரு கரத்தலம் விழுத்துவல னைத்தும்
அரைத்திடுவ லெங்குமிசை யாக்கிடுவ லின்னே. (கசங)

தேவரினொ ருத்தனலை திண்புவிபு ரக்கும்
காவலர்க டம்மினொரு காளையனு மல்லை
ஆவதெனு றுப்பறையி னார்த்தரிய டர்ப்போன்
சாவவிழு புன்னரி தடிந்ததிற னுமால். (கசச)

வஞ்சியர்க டஞ்சமனை வாழ்க்கையர்க ளேனும்
அஞ்சுமுல காள்பவனை யாள்பவனு மஞ்சும்
விஞ்சமரர் தம்மைமிக வஞ்சுவர்விண் ணோரும்
நஞ்சணி மிடற்றனை நலக்குமறி வில்லோய். (கசரு)

பித்தரு மதித்திஃது பேசுதிறன் வல்லார்
மைத்துனரு நெஞ்சொருமை வாய்ப்பினல திவ்வா
றொத்தபடி வாயினழி யாரொருவர் மாட்டும்
எத்திறநி னைத்தியினி தேகுகடி தென்றாள். (கசசு)

நெற்றிமிசை முற்றுபுரு வங்கணெளி கிற்பக்
கற்றையெரி தோய்த்தகணை யென்னவிழி சேப்ப
விற்றரள மென்னவெய ராடவுரை தள்ள
முற்றுடல்வெ திர்ப்பமொழி மாதையிறை பாரா. (கசஎ)

இப்பிழைபொ றுத்துளமி ரங்கியருள் கென்னக்
கைப்பதுமம் வள்ளிபிரு காற்பதும முய்த்தான்
வெப்புமிக வொய்யெனவி திர்த்துதறி நீக்கி
ஒப்பின்மன வேகமொடு ருத்துவழி மீண்டாள். (கசஅ)

கற்பின்வலி யுங்குறவர் காமருகு லத்தின்
பொற்பின்வலி யும்பொதுளி மாட்சிநனி பூத்த
அற்பில்வெகு ளிச்சுவையை யார்ந்துளம தித்தான்
வற்புரைய பாங்கனைம ரீஇப்புணரு மன்றல். (கசகூ)

பாங்கனை நினைத்தல்

அருளிற் கலந்துறி ஞராத வின்பத் தழுந்தவிடை
இருளிற் கலப்பதொன் றில்லை யினைந்துகு நெஞ்சகமே
தெருளிற் கலந்தநற் பாங்கனைச் சேரிற் றெரிவையென்னும்
பொருளிற் கலப்பதற் கையமுண் டேபெப் புவனத்துமே. ()

தாற்று வாழைத் தணிகைச் சிலம்பின்முன்
போற்று மாவச் சகாயனைப் புந்தியின்
ஆற்று பாங்கனென் றுதரித் துன்னலும்
தோற்றி னவர் சொற்கள் வழங்குவார். (கருக)

பாங்கன் றலைவனை வினாதல்

முன்னே குழவியி னட்டயர் கான்முடி வானவரைக்
கொன்னே குமைத்தவஞ் ஞான்றுங் குழைவிலை கொற்றமுற்றப்
பின்னே யவுணத் திரள்சாய்த் துழியுமொர் பீழையில்லை
என்னே வறிதமர் ஞான்றயர் வேந்திலை வேலவனே. (கருஉ)

தலைவ னுற்றதுரைத்தல்

தேவரை யஞ்சாத் திறல்சா லவுணத் திரண்முருக்கிப்
பூவரை யஞ்சா றெழவே றிகழ்ந்தது போற்றுணைவா
மூவரை யஞ்சாத் தமியே னெறுழ்நல முற்றுமொரீஇ
மாவரை யஞ்சான் மடக்கொடி வெற்றியின் மன்னியதே. ()

தலைவனைக் கழறல்

கரும்பொன்று தோளியிடங்கொண்ட நாதன்கை வேற்படையோய்
இரும்பொன்று தேவர் வலியளப் பானெய்தி நாப்பணட்ட
தரும்பொன்றுகொல்லோதொகுவரைப்புன்குடித் தோன்றுமுலை
யரும்பொன்று பூங்கொடி யாற்றலை மாற்றி யளுர்செய்யவே. ()

தலைவ னுளந்தளர்ந் துரைத்தல்

விண்டா ரமரிற் றிறங்காணி னல்லது மேன்மையெண்ணார்
கொண்டார் மனைவி குணங்காணி னல்லது கூட்டமெண்ணார்
வண்டார் குழலி வளங்காணி னல்லது வாய்மையெண்ணாய்
கண்டா யலைகழ றுநிற்றி யாலென் கருத்தனவே. (கருரு)

பாங்கனிற்பவை நினைந்துரைத்தல்

பெருமையைக் கல்வியைப் பேணுந் தவத்தைப் பிறங்குகின்ற
அருமையை மற்று மழிப்பதன் றேவடர் காமவெந்நோய்
இருமையை யெண்ணலர் பாலு மிளிவர லேனினக்குக்
கருமைய தன்றுகண் டாயண்டர் போற்றுங் கருணையனே. ()

தலைவ னிகழ்பவை கூறல்

கடலினை வாய்ப்பெய் வடவையை மீட்டக் களன்மடுத்தாங்
கடலினை வாய்வைத் தழல்கருங் கண்ணி யவயவத்தென்
மிடலினை யாருமுன் மிக்கறி வேனின்னின் மேதினியில்
தொடலினை யாய்ந்து விடலினை மன்னே துணையவனே. (கருள)

தலைவன் றன்னிய றன்னுளத் தெண்ணல்

துணைவனு மின்ன கழறுக சூழ்தரு நல்வினையும்
அணைவன வல்லன வாக வுலகம்ப லோடலரும்
பிணைவன வாக பெரும்பணைத் தோளி பிறழ்ந்துமின்னுங்
கணைவன வாள்விழி யன்றியெவ் வாறுயிர் காப்பதுவே. (கருஅ)

தலைவன் றலைவி தன்னிய லெண்ணல்

வருநாள் கழிவதொன் றில்லையென் றேவற் புறுத்தியதும்
ஒருநாள் கழிவதில் லாக்கடி யுற்றது முன்னியுன்னிப்
பெருநாள் கழிவன போலுங் கணத்திற் பிழைப்பதுண்டேல்
திருநாள் கழிவதில் லாத்தொண்டை நாடன்ன தேமொழிக்கே.

நிற்பணிபவரு நிலைதிரிகலரென வற்புரைபாங்கன் வகுத்துரைத்தல்

ஆலங் கொதித்தட மேல்வரு மேனு மடற்கெழுந்து
காலங் கொதித்துக் கனன்றுறு மேனுநிற் கண்டவரும்
சீலங் கொதித்த நிலைதிரி யார்செம்ம லேமலர்ந்த
நீலங் கொதித்த விழியாட் குடைவது நீதியன்றே. (கசுo)

தலைவன் கையற்றுரைத்தல்

ஒழுகிய வெள்ளத் தெதிர்நின்ற மென்புல் லொழுக்கின்வழி
முழுகுவ தல்ல தெழுவதுண் டேமுடி வானவர்சூழ்
தொழுகுல மேபிறும் பிர்க்குஞ் சுரிமுகக் காந்தமென
எழுகிளி போப்பு மடமானென் னுருயி ர்த்ததுவே. (கசுக)

பாங்கன், ஆற்றுந்தன்மை தேற்றிலையென்றல்

எல்லா முணர்ந்த குறுமுனிக் கோத்துரைத் திட்டதுமுன்
கல்லா லடிப்பி லிருந்தார்க் கொருமொழி காட்டியதும்
வில்லா லவுணக் குலம்வே றறுத்துவிண் ணோர்க்கருளும்
வல்லாண் மையுமற்றும் பொச்சாத்தி செல்ல மனம்விடுத்தே.

பாங்கன், தெருட்டுந்தன்மை மருட்டினையென்றல்

முற்று முணர்ந்த முதுக்குறை வாளர்க்கு முன்னியொன்று
பற்றும் வகையெவ ரேதெரிப் பாரவர் பண்பின்வழி
மற்று மறிந்து நடப்பதல் லால்வடி வேற்கரவா
எற்று மணித்திரை முந்நீர் முதிர்ந்த விருநிலத்தே. (கசுரு)

பாங்கன், வினைத்திறமுரைத்தவ னியற்றிறம்வினைதல்

வீசுந் தரங்கக் கடல்விழு வோரின்விம் மாந்துளத்தை
ஆசுந் தடையி னிறுத்தவல் லாவயில் வேலிறைவா
பேசுந் தனுவினை யாரே பெயர்க்கவல் லார்பெயரக்
கூசுந் தனிமுடி மாதியல் பாதினிக் கூறுகவே. (கசுச)

தலைவ னவளியல் பாங்கற்குரைத்தல்

பொன்னொக்குங் கொங்கைப்பொறிசுணங்கேர்முலை போதொடொக்கும்
மின்னொக்கு நுண்ணிடை செங்கழு நீரொக்கும் வேல்விழிமா
தென்னொக்கு மேனி யுளமுந் தனவ வெனவவொக்கும்
நின்னொக்கு நீர்மையில் லாய்செல்லு மாலிங் நெடுவதியே. ()

பாங்கனைச் செல்கவென்றல்

நின்னடி போற்றி யெவரு நினைத்த கருமமெலாம்
தன்னமுந் தாழ்வின்றி முற்றுவ ரேற்றமி யேன்பொருட்டு
முன்னவ நீயே முயலின் முகிழ்ந்த முலைப்பணைத்தோ
ளன்னவள் கூட்ட மமையாமை யாவரி னாவதுவே. (கசுசு)

தேற்றுபாங்க னாற்றிடைச்சேறல்

உருவா யுருவப் புவனத்தில் யாங்க ணுறினுமொழிந்
தருவா யருவ நிலையொன்றிற் சேரினு மன்றிநம்மான்
மருவாய் மலர்ப்பதத் தொன்றினும் வல்லை யினைப்பல்கண்டாய்
குருவாய் மயிலிணை வேலவ வேதுங் குழையலையே. (கசுஎ)

பாங்கனை யாற்றுப்படுத்தோ னுரைத்தல்

சென்றனள் கொல்லோ தினைப்புனந் தீர்ந்து சிறுகுடில்வாய்
நின்றனள் கொல்லோ நெடுந்தகை யன்னா ளிலையறிவாய்
ஒன்றினன் கொல்லோ வுவப்பொடு மீண்டு குறுகுங்கொல்லோ
என்றலை யாதிநெஞ் சேமணம் பாணித்த லின்றினியே. (கசுஅ)

பாங்கன் குறிவழிப் பாவையைக் காண்டல்

நங்கையி லங்குசம் வாணுதல் பாச நயனமிரு
கொங்கைகள் கோடு புரிநா லிடைகுல வல்குலரா
கங்கையிற் றாய மதம்பாய் புழைக்கைக் கவான்கடுக்கும்
மங்கையின் னாளன்றி யில்லைவை வேலன் மனத்தவளே. (கசுகூ)

எளிதிற்காட்டிய விறைவனை அளிவளர்பாங்க னன்பிற்பணிதல்

மாயத்தி னோருழி நீக்காது புன்குடின் மாட்டமலும்
தாயத்தி னாப்பட் டவிராது பூம்புனந் தண்பொழில்வாய்
ஆயத்தின் வண்ட லயராது மாதை யகப்படுத்த
தோயத்தின் வார்சடை வீரட்ட காசனைச் சூழ்குதுமே. (கள0)

பாங்கன் றலைவியைவியத்தல்

கூந்தல் வதனம் விழியென வேழங் குடைதுவசம்
வாய்ந்த புயமுலை யல்குலெ னச்சிலை வாளிமுர
சாய்ந்த விடையென மார னழகுடற் றப்பொருவான்
போந்தது வேட ரறியார் புதல்விபிற் போற்றினரே. (௧௭௧)

பாங்கன் றலைவனைவியத்தல்

இம்மாதர் பின்னர்த் திரியாது நின்று மிவள்புணர்ச்சி
நம்மா தரவின் முடியுமென் றுள்ளியு நாடறிந்து
விம்மாது காத்தவ னேயுர வோன்வெளி யேவிடுங்கால்
தும்மாது நின்றவர் தாமுங் கயவரித் தொல்புவிக்கே. (௧௭௨)

பாங்கன் வருத்தந் தகுமெனவுரைத்தல்

தோன்றான் றனதொரு கூற்றிற் சுடர்த்தொடி யாளணியாய்
ஆன்றா னெனினும் பிரிவரி தேயறி யாமையந்தோ
மான்றா யெனவு நிறைபொறை சால்பு மதிமுறையும்
கான்றா யெனவுங்கை வேலனை வினை கழறினமே. (௧௭௩)

பாங்கனு முறைக்க ணின்று பரிந்துபல் கிளவி காட்டி
ஆங்கவன் றன்னைக் கண்ட வடலிப முகத்தெம் மண்ணல்
ஈங்கிவ ணில்லைமை கூறி யிடந்தலைப் படுங்கா ளையன்
தாங்குத லஃதென் றுன்னித் தறுகண்மா வேழமானான். (௧௭௪)

மும்மதக் கலுழி பாய முகமறிந் தலையக் காது
மைம்மலை யுலநாற் காலின் மருவின தூளி யாகக்
கொம்பெனத் தருக்கள் சாய்த்துக் குவட்டின முருட்டிச் செய்க்கண்
கைம்மலை முழங்கி நேரே கடிகிட்ட ததனைக் கண்டாள். (௧௭௫)

போமிடம் வேறு காணாள் பொள்ளென வெருளி நீங்க
நாமவுள் ளத்த ளாகி நடுங்கிமண் டிரிய லுற்றாள்
ஆமது தெரிந்து நள்ள னியல்பினுங் கனைவான் போலக்
காமர்முன் னுருவ னாகிக் கன்னிமுன் விலங்கிச் சென்றான். ()

அஞ்சலை யஞ்ச லென்னு வணைத்தொரு கரத்தின் மாதைக்
குஞ்சர மடுத்துச் சீறக் குமைப்பவன் போல வேற்கை
குஞ்சியின் மேக்க தாக்கிக் கும்பிடக் களித்து வேட
மஞ்சனை யஞ்சிற் றென்ன மறைந்தது தெய்வ வேழம். (கஎஎ)

தணிவறு காதன் மீக்கூர் தம்பியை யிடரி னீக்கி
மணிநகை மாதைச் சேர்த்த வண்மையி னுனு நேரில்
கணிகவெற் பமரு மைங்கைக் கடவுளெம் பெருமான் றன்னை
அணிகிள ருலக மாவச் சகாயனென் றன்பிற் போற்றும். (கஎஅ)

நஞ்சட வெழுத லோடு நடுங்கின ரிரிந்த தேவர்க்
கஞ்சலி ரென்று முக்க ணமலன்கை யமைத்த ஞான்றே
துஞ்சிய கவலை போலத் தோன்றலங் கணைத்த லோடும்
குஞ்சரப் பயத்தி னோடு கூர்பரி வணங்கு நீத்தாள். (கஎகூ)

எனைத்துமங் கறியான் போல வேழையை வினவி நம்மைக்
கனைத்துவண் டிமிருங் கூந்தால் கலப்பிக்கும் வாயி லாக
அனைத்தும்வெற் பமருஞ் செவ்வே ளயர்திரு விளையாட் டென்ன
நினைத்ததென் னுள்ள மற்றே யாகுநீ யஞ்ச லென்னு. (கஅ0)

மறைமுடி யறியா வேட மன்னவ குமர னுங்கண்
உறைமதுப் பொதும்ப ருள்ளா லொண்டொடி மாதைக் கொ
நிறைமகிழ் திளைப்பப் புக்கு நீடிய பரிவு நீத்தும் [ண்டு
குறையினை முடிப்பா னன்னுள் குறிப்பறிந் துரைக்க லுற்றான்.

பிரிந்துழிவருத்தந் திருந்திழைக் குணர்த்தல்

வரிந்தா லனைய மணிநகை வாங்கு சிலைப்புருவம்
சொரிந்தா லனைய திதலையம் பூண்முலைத் தோகைநின்றாள்
பிரிந்தா லனைய வணங்குநல் லூழிற் பெயர்ந்தடுத்துப்
புரிந்தா லனையமுற் றின்பமும் பூப்ப தரிதுலகே. (கஅஉ)

பயங்தோர்ப்பழிச்சல்

கயந்தலைக் கும்பல் வெதிர்சாய்த் தளிக்குங் கணவரைவாய்
வயந்தலைக் கொண்ட விவட்பயந் தோனும் வளர்த்தெடுத்துப்
பயந்தலைக் கொண்டநற் றாயும் பணிலங்கை யேந்தியுநல்
நயந்தலைக் கொண்ட நளினங்கை யேந்தியும் வாழியரே. ()

கலவியின் மகிழ்தல்

அயிலுந் தொழும்விழி விஞ்சையர் நாட்டினை யச்சுறுத்தக்
குயிலுந் தொழுமொழி கின்னரர் நாட்டைக் குழைப்பவைகும்
மயிலுந் தொழுமெழின் மாதர்நல் லாண்மணிக் கொங்கைதழீஇ
பயிலுந் தொறும்விருந் தாயின ளென்ன பண்பிவட்கே. ()

பாங்கனை யுண்மகிழ்ந்துரைத்தல்

அம்மைப் பிறப்பி னுஞற்றுநல் லூழி னடுத்தெளிதில்
இம்மைப் பிறப்பினிம் மாதினைக் கூட்டிய வேந்தலிடை
மும்மைப் பிறப்புல கத்தினிற் கேண்மை முதிர்கவென்றும்
உம்மைப் பிறப்பு முளதேன்மற் றங்கு முறுதகவே. (௧௮௫)

அணிதிருத்தல்

கருமந் தழூநர் மனம்போ லிருள்குழல் கைபுனைந்து
தருமந் தழைந ருளம்போ லொளிர்நுத றைவந்துமின்
பருமந் தழையப் பற்றிப் பதநா புரந்திருத்தி
அருமந்த மெய்ம்முழு துந்தொட வென்னோ வருந்தவமே. (௧௮௬)

அணிந்ததுநாண அறிந்துளந்தெளித்தல்

பொன்னே மணியே புனக்கிளி யேபுயல் வாயுமிழ்ந்த
மின்னே யமிழ்தே விளக்கொளி யேவிரைப் பூங்கொழுந்தே
கொன்னே பயிர்த்துள நாணை லொளிருநின் கோலமெல்லாம்
நின்னே பனையவ டன்னணி யாக நிகழ்த்தினமே. (௧௮௭)

பாங்கியொடுவருகெனப் பணித்தல்

நயந்தெனக் கார வருளினை யாயினஞ் சாய்முழவ
இயந்தனக் கேற்பநின் றேங்கு மருவியிம் மால்வரைவாய்
வயந்தனக் கேற்றவை வாள்விழி நின்னுயிர் மாதொடன்றிப்
பயந்தனக் கேற்றப் படர்தலை யாதும் படரலமே. (௧௮௮)

பாங்க னிற்பயில் பண்ணையின்
நீங்கு வேலவ னேரிழைப்
பாங்கி யிற்பயில் பண்ணையும்
ஆங்க ணுற்ற லடைந்தனன். (௧௮௯)

கேழிலவேலோன் தோழியையடுத்தல்

எய்யா மினித்தமி யேசென் றிளமரக் காவகத்து
மையா ரளக மதிநுத லாளை மருவும்வகை
கையா லமிழ்தங் கனிவாய் மடுத்தல் கடுப்பவின்னே
நையா தவளுயிர்ப் பாங்கியி னண்ணுது நன்னெஞ்சமே. (கசூ0)

பாங்கியைக்கண்டவன் பகரவலித்தல்

உடங்கிய மெய்யுயி ரூழின் பகுதி யுணர்ந்துறுத்தத்
தொடங்கிய மொய்யருள் வீரட்ட காசத் துணைமுதல்போல்
நுடங்கிய நுண்ணிடை மாதொடெம் பானுவ லாதவின்பம்
அடங்கிய முன்னிற்கு மாயிழைத் தோழிக் கறைகுதுமே. ()

ஊர்வினுதல்

கற்றைக் கவரி மயிர்வேய்ந் தகத்துக் கடிப்புழுகு
முற்றக் கலவி வழித்து முதிர்சந் தகில்புகைத்திட்
டெற்றைக்கும் விண்ணெனுத் திருக்குநம் மூரெது வேந்துகவண்
சுற்றிக் கிளிகடி யுந்தொடித் தோட்டுவர் வாய்க்கிளியே. (கசூஉ)

வழிவினுதல்

குழைவளர் காது மறியக் குளிர்முகஞ் சூழ்ந்தசைய
வழைவளர் சாரற் றினைப்புனங் காக்கு மடக்கொடியே
முழைவளர் குன்றத்து நம்மூர் மொழிந்திலை யேனுமவ்வூர்க்
கழைவளர் முத்தங் கனையிருண் மேய்நெறி காட்டுகவே. (கசூங)

பெயர்வினுதல்

பதியும் பதியாப் பதிநெறி யும்பதி சேர்நெறியாப்
பொதியுங் கருத்தினை யோபுக லாயது போகமணி
நிதியுந் தருவு மொருங்குருக் கொண்டன்ன நேரிழையாய்
வதியும் பெயரினை யேனுந் தெரிப்ப மதிப்பதுவே. (கசூச)

வேழம்வினுதல்

பவளத் திருவுரு வீசன் றணிகைப் பதிக்கரையன்
தவளத்த நீறணி வீரட்ட காசத் தனிமுதன்மேல்
கவளத்தின் வீங்கிக் கடுகிய வேழங் கடுக்குமுவாத்
துவளத் தொடுத்துவிட் டேன்வந்த தோவிங்குத் தூநகையே.

கலைவினுதல்

காவித் தடவரை யுள்ளூந ருள்ளக் கரிசுமுற்றும்
மேவித் தணித்தருள் வீரட்ட காச விமலனங்கைத்
தாவித் தழங்கு மறியொத்த மானென் சரத்தொடிங்கண்
வாவித் திரிவிழி யாய்வந்த தோவுள்ள வாமொழியே. (கசுசு)

வன்றிவினுதல்

வருமுலைக் கோட்டது மாழைபங் கண்ணிகர் கண்ணதென்றோ
உருமுலை யோதை யுவாவுங் கலையு முரைத்தல்செல்லாய்
பொருமுலை வாய்வடி வேல்படு வன்றி புகுந்ததுண்டோ
குருமுலை வீபுனை கோதா யிதுவோர் குறியதன்றே. (கசுஎ)

வேங்கைவினுதல்

கருமா னுரைத்திடின் வீரட்ட காசங்கைக் கொண்டருளும்
பெருமான் மருமத் தணிபடுப் பேணிற்க பேழ்கபவாய்
இருமா நிலமஞ்சும் வேங்கையெப் தேனெப் துழிபகர்ந்தால்
குருமாந் தளிர்கிறத் தாயுடை யாங்குழ கற்நதுவே. (கசுஅ)

சிங்கம்வினுதல்

சிங்கத் துரியுத்த ராசங்கத் தண்ணற்குச் சேமம்வைக் நம்
சிங்கத் துரியுத்த ராசங்க மாகவொர் சிங்கமெய்தேன்
சிங்கத் தருவிவ ரச்சிலைத் திர்சிலை சென்றதுண்டு
சிங்கத் தருவங்கொ ணுண்ணிடை கண்ணுறிற் செப்புகவே. ()

அருட்டிறத்திளமுலை தெருட்டாமைவினவல்

அருளிற் கடுத்ததன் றென்றே நெடுதி யறைந்திலமேற்
திருளிற் கடுத்த குழலா யிடுகிடை தேய்ந்தொழிய
மருளிற் கடுப்ப வனமுலை நாளும் வளர்வதனைத்
தெருளிற் கடுப்பத் தெருட்டா திருப்பதென் செப்புகவே. ()

கண்ணி பூங்குழற் கொண்ணுமோவென்றல்

அறியு மறிவுக் கறிவாகி நின்ற வமலனறி
குறியு நெறியுங் கடந்த குமாரலிங் கேசனுப்வீழ்
முறியு நறுமலர்க் கண்ணியு மொப்குழற் காருங்கொல்லோ
மறியு மறிய மறியு மதரரி வாட்கண்ணியே. (உ ா)

மொழியாமைவினுதல்

மருந்தினை வான நிதியினை வேட்பினு மாட்டுளதேல்
விருந்தினர் மாட்டின்மை மேவச்செய் யார்விரி நீருலகோர்
பொருந்திய பல்லக டாவுய்த்து வேண்டினும் பூங்கொடியே
திருந்திய வோர்விடை யேனுங்கொ டாத திறமெவனே. (உ௦உ)

பாங்கி தலைவனையயிர்த்தல்

பித்தினர் போலப் பலதொடுத் தார்பிறங் கெக்கலைக்கும்
வித்தினர் போல விடையும் விடுத்தனர் மெய்ம்மையுளம்
பொத்தினர் போல வுரைக்கொத்த வில்லின ரல்லர்பொற்பூங்
கொத்தினர் யாவர்கொல் சேயரு மல்லாக் குறிப்பினரே. (உ௦௩)

பாங்கி தலைவனைத்தெளிதல்

ஊர்தங்கிச் சென்னெறி மீண்டுறு நாமத்தி னுற்றுப்பன்மான்
போர்தங்கு வேட்டை புரிந்ததெல் லாம்பொய் யிடைக்கிரங்கி
வார்தங்கு கொங்கை தெருட்டி முறியு மலர்த்தொடையும்
கார்தங்கு கூந்தலிற் சூட்டுதற் கோவிவர் காதனெஞ்சே. (உ௦௪)

பாங்கி தலைவியைப் பரிமளத்தயிர்த்தல்

ஒழுகுங் கரிய குழலுங் கலம்பகத் தொள்ளொளிபின்
முழுகுந் திலக நுதலு முழவுறழ் தோளும்விரைப்
புழுகுங் கலவு முலையும் புலவோர் துணியுளமும்
மழுகும் புதுமணம் வீசுவ நந்தம் வளர்கொடிக்கே. (உ௦௫)

தோழி தலைவியைத் தோற்றத்தினயிர்த்தல்

வளைவளர் கையன் விழிவளர் பாற்கடல் வார்துவரின்
கிளைவளர் காட்சிய சேயரிக் கண்கிளர் வேய்பொருதோள்
உளைவளர் சொல்லிக்கு வீங்கிற் றிடையுமுண் டில்லையெனத்
தளைவளர் கொங்கைக் கினியிட மின்று தடவுரமே. (உ௦௬)

ஒண்டொடிப்பாங்கி ஒழுக்கத்தினயிர்த்தல்

தண்டலை வாய்த்தர ளங்கொடு சிற்றி றணைபிழைத்து
வண்டலி னட்டயர் வீழாண் மணிக்கழங் கம்மனையும்
கொண்டணை யாள்குரு மாமணி யூசலிற் கோளுமில்லாள்
பண்டணை யாத வொழுக்கின ளின்றிப் பசுங்கிளியே. (உ௦௭)

ஒள்ளிழைப்பாங்கி யுண்டியினயிர்த்தல்

தீம்பான் மிதக்குஞ் செழுஞ்செந்நெல் வல்சியுஞ் செங்கரும்பின்
ஆம்பா கடுத்தசிற் றுண்டியு நோலையு மல்லனவும்
ஓம்பா வினிதெடுத் தூட்ட வுவந்துண்ட வட்கவைதாம்
வேம்பா யிருந்தன போலும் விழையா விளைவினவே. (உ0அ)

செய்வினைமறைப்பிற் றேமொழியயிர்த்தல்

திரைபகஞ் சேர்கடன் மெல்லென் பொருள்செறி வுற்றவெல்லாம்
கரையகஞ் சேர்ப்பது போல்வெளி கண்ட கரைவதன்றி
வரைபகஞ் சேர வொளித்திடு மத்தகு மாகடல்போல்
விரைபகஞ் சேர்குழ றன்னகம் விள்ளா விரகினளே. (உ0௯)

இலவிதழ்ப்பாங்கி செலவினயிர்த்தல்

வெள்ளிடை பேழுகஞ் செய்தெழு வெள்ளம் விழையமலர்க்
கள்ளிடை வீழும் பொழில்படர் வாண்முன்பு காழ்சிறைக்கால்
நள்ளிடை யேயெழு சின்னீர் விழைப நடந்தொருசார்
தள்ளிடை நோமென் றிரங்குநள் போலத் தவிர்கிற்குமே. ()

பல்வளைத்தோழி பயில்வினயிர்த்தல்

மோட்டிளங் கொங்கை முறுதுயிர் பூங்குழன் முத்தநகை
வாட்டிறம் வாட்டிய வாட்டடங் கண்ணிவள் வைகலுந்தாம்
தீட்டிய பூண்முலைத் தொப்பிலின் மார்புறச் சேர்ந்ததுபில்
காட்டிய கண்ணுக்குக் காட்டிலள் வேறுநன் னுற்றனைநக்கே.

எதிர்ப்படுபுணர்ச்சி யீர்ங்குழலுணர்தல்

கருவயிற் றதலுங் காமரு சாயல் கழிந்தபராப்
புருவயிற் றத லுறழத் தலைவரான் போரா மரா
மருவயிற் றதும் பொழிலாடன் மற்று மறந்தபெண்மைத்
திருவயிற் றவதன் மேமட வார்தந் திருவுருவே. (உகஉ)

இருவருமுள்வழி யேந்தல்வினுதல்

வள்ளந் தணித்து மதர்த்துப் புடைத்த வனமுலையீர்
கள்ளந் தணித்தருள் வீரட்ட காரத்தெம் மான்கடவூர்
வெள்ளந் தணித்த விரிசடை யானை விராவல்போல்
உள்ளந் தணிந்திங்குப் போந்தது காணி னுமைபின்னரே ()

தாழ்குழற்பாங்கி தலைவன்குறிப்பறிதல்

ஏந்திய கண்ணிய ருள்ளமிங் கேசென்ற தெண்ணின்மெய்யே
காந்திய பொற்கொடி யன்னு ணிதம்பக் கடன்முழுகும்
போந்திளங் கொங்கை வரையூ டிவரும்பொங் குந்திமிரம்
சேந்திய கூந்த னெடுங்கான் புகுந்து திரிகிற்குமே. (உகச)

தளிரியற்பாங்கி தலைவிகுறிப்பறிதல்

வண்டென வன்பர் மலர்முகம் பாயு மலர்க்கரத்துத்
தண்டளிர்க் கோதை சுலாவுந் தயங்குகட் பார்வையந்தேன்
மொண்டுணு முள்ளே களிக்கும் புறத்து முனிந்தனபோற்
கண்டிடுங் கண்டன மென்மொழி மாதர் கயற்கண்களே. (உகரு)

அலர்முலைப்பாங்கி யன்புகண்டுவத்தல்

மருளுங் கடந்து மருண்மாயை கன்ம வகைகடந்தெப்
பொருளுங் கடந்தவிர் வீராட்ட காசப் பொருளொடுபிர்
அருளுங் கடந்து கலந்ததொப் பாமென் னளவுகடந்
திருளுங் கடந்த குழலியொ டான விவர்கலப்பே. (உகசு)

பெய்வளைப்பாங்கி பிறைதொழுகென்றல்

முந்நாண் மதிக்கலை செவ்வா னெழுந்தது மூசளிசேர்
மைந்நாண் மலர்க்குழன் மண்டலந் தாங்கிய வாளரவின் [வாப்
பைந்நாண் மணியல்குற் பைந்தொடிப் பேரமைத் தோண்மட
கைந்நாண் மலர்க்கம லங்கண்டு கூம்பல் கடனமக்கே. (உகஎ)

கோற்றொடிப்பாங்கி வேற்றுமைவினுதல்

வாரித் தடுவில் லுழவர்கள் சூழும் வரையமுதே
பூரித் தனமுலை தெய்வங் கமழ்ந்தது பூங்குழலும்
பாரித் தனபணைத் தோள்சே யரிபரந் தன்றுவிழி
சீரித் ததங்க முழுது மிவைதாந் திகழ்வதென்னே. (உகஅ)

சுனையாடல்கூறித் தோழிநகுதல்

முலைத்தலைக் குங்குமந் தெய்வக் குழலின் முருகுவிம்மக்
கலைத்தலைத் தூசு கதுவக் கடைவிழி மைகரைய
மலைத்தலை வான்சுனை கண்கவர் காமர் வழங்குவதேல்
கொலைத்தலை வேலன்ன கண்ணும்மற் றியானுங் குடைகுவனே.

பொற்றேடிப்பாங்கி புணர்ச்சிகூறல்

மயிலடி கொங்கை பொறிப்ப மணிகள் கவுட்கிடத்தப்
பயிலிதழ் மூடிகஞ் சேர்த்த வெரிநுற் பலம்வரிப்பக்
குயிலிசை மென்மொழி யாய்மற்றுஞ் சாலக் குயிற்றவற்றே
வெயிலியல் பன்மணி சூழ்வெற்பின் வாய்நம் வியன்சுனையே. ()

அவ்வளப்பாங்கி யணங்கெனக்கிளத்தல்

மணங்கெழ் சுனைகுடைந் தாடச்சென் றாளும் வரைவளரோர்
அணங்கே யெனநிற்கு நீயு முருவு மதுகிழற்ற
இணங்கோர் மணியிற் கதித்த வுருவு மெனத்துணிந்தாம்
குணங்கெழ் முதலுரு நீயோ வவளோ குறித்துரையே. (உஉக)

நாணுவபல நாடியதோழி வாணுதனடுக்கங் காணியவுரைத்தல்

அழல்சுழித் தார்க்கு மடல்வே லொருவ ரணிநிறத்து
நிழல்சுழித் தார்க்குங் களிறென்று நேர்சென் றுபாய்ந்ததந்தோ
கழல்சுழித் தாங்கே புடையின தாக்கிக்கை வேறிரித்துச்
சுழல்சுழித் தோடுங்கண் ணாய்வரை வாய்வெற்றி தோற்றினரே.

இருவருந்தணவா வியல்பிருதிறத்து மருவியபாங்கி மதியுடம்படுத்தல்

பன்னீ ருயிரும் பதினெண் ணுடலும் பயின்றியக்கும்
அந்நீ ரெனவடல் வேலோன் றனக்கு மமிழ்துயிர்க்கும்
முந்நீர்த் தரள முறுவன் முரிபுரு வத்திவட்கும்
நன்னீ ருயிரொன்று மெய்யிரண் டாகி நயந்ததுவே. (உஉ௩)

ஏவினசெய்வலென் றேந்தலிரத்தல்

கழைவளர் முத்தமும் வேங்கையம் போதுங்கைக் கொண்டுதொ
திழைவளர் கொங்கைக் கிடுகோ தினைப்புனத் தீண்டுகிளி [டுத்
மழைவளர் சாரற் பெயர்க்கோ நம் மாட்டுவா ளாங்கமைகோ
குழைவளர் செஞ்செவி யீரென்னை யேவலிற் கொள்ளுமினே. ()

பிணக்கறுதோழி பெருமையினகற்றல்

விரைபாக் கலிமும்மை வேய்பகத் தோரும் விழுமியதென
வரைபாக் கடன்படும் வள்ளல்கொ லாமென மாண்டவுறுப்
புரைபாக் கிடந்தன வுந்தகு நீகட லுண்டெழுகார்
குரைபாக் கல்வுகுன் றிற்சிறு வாழ்க்கை குறிப்பதன்றே. (உஉ௫)

இழிகுலத்தாளனு மேந்திழைப்பாங்கிக்குத்
தொழுகுலத்தாளனத் தோன்றல்செப்பல்

திருமா றனது குலக்கொழுந் தென்றுசிந் திக்குமுக்கட்
பெருமான் றனது குலத்தினைப் பேணுமப் பெற்றிசொள்ள
வருமா தெனமுன்னு மும்பர்க ளெண்ணம் வகுப்பவொண்ணு
தருமாந்தளிரன்னவொண்டொடிப்பேதையையொண்ணுதலே.

எங்குலமிழுக்குமென் றிகுளையகற்றல்

குன்றிய வூத்தொடர் வல்லின முன்பின் குறுகநிற்பிற்
குன்றுவ துள்ள வளவைபி னின்னொடு கோற்றொடியைக்
குன்றிற கீர்த்தவ ளுதியர் நன்கு குறிக்கினுமெங்
குன்றவர் வண்குலங் குன்றுவ புன்சொற் கொழுந்தெழுமே.

தலைவனுங்குலந் தழைக்குமென்றியம்பல்

பெயர்வினை சேரி னிடையுரி யாங்கும் பிறங்கெழில்வாய்ந்
தயர்வினை யெய்தா தினிதிய லாநிற்கு மாரணங்கே
மயர்வினை தீர்த்தருள் வீரட்ட காசத்தெம் மானருளால்
உயர்வினை யேநங் குலமென்று மெம்மா னுறுவதுவே. (உஉஅ)

ஒண்டொடிப்பாங்கி யுலகுரைத்தொழித்தல்

கலைத்துறை போய வறிவிற்குங் காமர் குலங்களுக்குச்
சிலைத்துறை போய நலத்துக்குஞ் சீர்மை பயப்பநிற்கும்
நிலைத்துறை வையத் தியற்கையின் மாதினை நீபுணர்க
மலைத்துறை நாட்டும் படைத்தழும் பேய்ந்த மலர்க்கரனே. ()

அண்ணன்முறையல தெண்ணிலனென்றல்

வையத் தொழுக்கது மாமறைக் கண்ணதும் வாஞ்சைமிக்கோர்
உய்யத் தொடர்வது மோங்கின்ப மாவது முற்றிவண்யான்
செய்யத் தொடர்வது கண்டாய் திதலைமென் பூண்முலையாய்
நையத் தொடர்வன வேமற்றை மன்ற னயப்பனவே. (உஙo)

ஆயிடைப்பாங்கி யருமையினகற்றல்

நண்ணுங் கருத்துடை வீரட்ட காசத்து நாதனருள்
பண்ணுங் கருத்தும் பயிலுங் கருத்தும்பல் கான்மறந்து
கண்ணுங் கருத்து மதன்வழிக் கண்ணுங் கலந்ததொப்பாம்
எண்ணுங் கருத்தவெம் மாதோ டெனக்கிங் கியல்வகையே. ()

மன்னவன்வழி முன்னுவளென்றல்

நினைப்பித் தடுத்தருள் வீராட்ட காச நிமலன்மற்றும்
முனைப்பித் துயிர்வழி நின்றதன் னேமன முற்றும்விற்ற
எனைப்பித்தி னீக்க விரங்குவை யேலினி மாதர்நல்லாள்
தனைப்பித்தி கைக்குழ லாய்நன தேவலிற் றந்திடுமே. (உகூஉ)

அவளறிவுறுக்கவென் றிகுளையகற்றல்

சடம்படு மாவியு மாவியு மாயிற்சந் திக்கவிடை
யுடம்படு மெய்யொன் றுறவேண் டுவது டலோடுயிர்வந்
திடம்படு மாயி னிடைபொன்று வேண்டுவ தெற்றுக்கண்ணால்
மடம்படு கண்ணிக்கு நீயே மொழிய வலித்திபின்றே. (உகூ௩)

ஒழித்துநிற்பழிநிற் கொழியாதென்ன வழுத்தபுகிழவன் வருந்தியுரைத்தல்

புரப்பான் விடுப்பி னுலகமென் னும்புரை தீர்ந்தவள்ளல்
கரப்பா னெனிலிரப் பானெங்ங னுய்யுங் கனிமொழியைத்
தரப்பான் மையையல்லை யாயிற் றபுகமற் றியான்பழிநீ
துரப்பான் புகுநெறி யில்லைகண் டாய்சுடர்ப் பூண்முலையே.

பிறைநுதற்றோழி பின்வருகென்றல்

கற்றைப் புரிசடை வீராட்ட காசக் கடவுளருட்
பற்றைப் புரிகலர் போற்கொடி யாரெமர் பார்த்திபனே
இற்றைப் பொழுதரி தாங்கண்ணி பேறப தெமக்குமெய்யே
மற்றைப் பொழுது வரினெளி தாகும் வரையகத்தே. (உகூரு)

கையுறையேலெனக் காவலயிரத்தல்

மாவைத் தணித்துய ரத்திமைர் சாய்த்துவண் வேங்கைக்குழைக்
தேவைத் தவரொடு மாய்த்தென தங்கை யிருந்தநறும்
பூவைத் தளிரை நங் கையாகத் தாக்கிப் புலம்புவெனைக்
காவைத் தமர்த்த படைவிழி வேய்த்தோட் கனங்குழையே. ()

காதலற்கிகுளை பேதைமையூட்டல்

தனியா வருள்வளர் வீராட்ட காசத் தலைவர்விழை
அணியா மிருகமெய் திரவை தாமிங் கடுத்தவிடின்
பிணியா முழந்துயிர் மாய்வதல் லாற்பிழைப் புண்டுசொல்லேல்
துணியா வறிவு புறக்நின்றி முற்றிய நற்சிபரே. (உகூ௭)

பேதைமையூட்டிய பெய்வளைத்தோழிக்குக்
காதலன் பொருந்தக் கட்டுரைத்தல்

மிருகக் குலங்களெஞ் சாத்தனி வேட்டை விளைக்குமென்னெஞ்
சுருகக் கடவிய வோடரிக் கட்படை யொண்முகத்தீர்
கருகக் கரம்வைத்த பல்லவம் பாய்ந்து கலக்கியுயிர்
பருகக் கடுகிய மாவஞ்சு வீரெனப் பார்த்திலமே. (உ௩அ)

பிணநடைத் தலைவியைப் பேதைமையூட்டித்
துணைமுலைப்பாங்கி துணைவனையகற்றல்

கலைத்தொழிற் குள்வைத் தளித்தற்குக் கைவைத்த காமர்வெற்பா
கொலைத்தொழிற் குள்ளமுங் கையுங்குறித்துவைத் தார்கடங்கை
மலைத்தொகு தீம்புனங் காப்பான் பலவுயிர் வாட்டுகிற்பாள்
சிலைத்தொழிற் றேண்மெலி வெங்ஙன மோர்ந்தருள் செய்யுமன்றே.

பேரறிவுடைமை பெருந்தகை கிளத்தல்

கடங்கலுழ் வேழ முதலா மிருகக் கணந்துமிக்கும்
மடங்கலுந் தன்னினங் காப்பதன் றேமதி வாணுதலாய்
தொடங்கரு வன்கொலைப் புன்குடித் தோற்ற முறினுமன்ற
படங்கிள ரல்குலென் னேயறிந் தோம்பும் பரிசினளே. (உ௪௦)

விளைவிலளவளென விதுளைவிலக்கல்

கரம்பை திரம்வளர் காரனை யாய்கனி வேட்டிளம்பூ
வரம்பையை மந்தி யடுக்கு மடுக்கத் தகன்குறிச்சிக்
குரம்பையிற் கொம்புக்குக் கொங்கை யரும்பில பிள்ளைமையின்
வரம்பை யிகந்து வயங்கரி கண்கண் மலர்ந்திலவே. (உ௪௧)

இளையளாயினு மென்னுயிர்க் கணங்கெனத்
தளையவிழ்தாரான் சூழ்ந்துரைத்தல்

உளையவ ளாயுயிர் ஞான்றேற மடங்கலொண் மாக்குழவி
அளையவ ளாயெழு வேழத் தயிற்கோட் டவிர்முருந்து
களையவ ளாயெழு கல்லதர் நாட்டுக் கனங்குழையாள்
இளையவ ளாயினு மாரணங் கென்னுயிர்க் கேந்திழையே. (உ௪உ)

இவற்றிளமுலையா ளிணக்கமறிந்திலளெனக்
கவற்றியவுளனொடு காவளநிற்றல்

களவைத் தகர்த்த தவளத்த வாணகைத் தண்மதியப்
பிளவைத் தணித்த பிணை நாதற் பெய்வளைத் தோளியொடாங்
களவைத் தெரித்திலள் பாங்கியு நீயுங் கதித்தவிழை
வளவைத் தணித்திலை நெஞ்சேயென் செய்து மகன்வரைக்கே.

தன்னறிவுளதெனத் தலைவற்கிகுளை
முன்னுறுபுணர்ச்சி முறைநிறுத்துரைத்தல்

பலாவம் பொழிலி னொருதா யுயிர்த்த பலமயிற்குங்
கலாவம் புனைந்த களிமயின் மூத்த தெனக்கருதச்
சலாவம் பரசிமிர் வெற்பினெம் மாதுக்குத் தோன்றன்முன்னம்
இலாவம்பு வாய்ப்ப முதுக்குறைந் தாளென வெண்ணமுண்டே.

ஆற்றியதோழிக் கவனயந்துரைத்தல்

கானொத்த கூந்தற் கனியொத்த செவ்வாய்க் கருநெடுங்கண்
வானொத்த நுண்ணிடை மாதர்நல் லாய்மயர் கூர்ந்தவளம்
தேனொத்த தமிழ்தொத்த மென்றீங் கிளவிசெப் பாவிடினே
ஊனொத்த வாழ்க்கையு றாமே துவர வுலக்குவதே. (உசரு)

அன்னையைப்பாங்கி யஞ்சியச்சுறுத்தல்

பூந்தினை யாங்ஙனஞ் சென்றனை பைங்கிளி மூரிமயில்
செந்தினை பார்த்தியென் றென்னுயிர் மாதையுஞ் சீறுமன்னை
வந்தினை பாதிற்ப வென்னையுஞ் சீறும் வளம்புனத்துக்
சந்தினை யாத்தன்ன தோளா பினிச்சொன்று காப்புக்கொண்டே.

அன்னவடமரை யஞ்சியச்சுறுத்தல்

வில்லின ரம்பினர் வீங்கிய சீற்ற விளைவினர்வன்
சொல்லின ரென்னையர் தீம்புனங் காவலிற் றேறற்றுவாரால்
புல்லினர் போக்கருந் தன்மையி னம்பொலந் தேர்க்கதிரோன்
கல்லினன் மேற்றினை மெல்லிய வென்னிற் கலங்குவளே. ()

குறியெதிர்பெறாது கொற்றவேலவன்
முறுகியதுயரின் முட்சிமீட்டுரைத்தல்

இட்டிடை வெஃகி யதுபோற் றுளும்பி யிறுக்குமுலை
மொட்டினை வெஃகி யதுபோற் பிணியுண்டு மொய்யரிக்கண்
பெட்டிக வின்றி யதுபோற் கறங்குதி பேதைநெஞ்சே
மட்டினை வெஃகி வரைநோக் கியமுட மானநின்றே. (உசஅ)

சொல்லவட்சார்த்தித் துன்னிடம்பெற்றுத்
தாங்குயிர்வேலோன் பாங்கியையிரத்தல்

கன்னற் பொருசிலைக் காமனும் வாளி கடவியென்மேல்
இன்னற் பொருந விளைத்துவிட் டானெய்த் திளிமொழியாய்
நென்னற் பொழிற்குறி நல்கின ளென்னுயிர் நிற்கும்வகை
மின்னற் பொறிநுண் சுணங்கே ரிளமுலை மென்கொடியே. ()

பாங்கியோடோற்றுமைப் படவிறைகிளத்தல்

பைந்தாட் குவளை யடைச்சிப் புணரிய பைம்பொழில்வாய்க்
கந்தார மென்மொழி கைகலந் தாடுகங் கண்ணுறுகோ
சிந்தா குலத்தி னிரங்தேற்குத் தான்செய் குறிநிலையைத்
தந்தாங் ககன்றவள் பின்சென்ற நெஞ்சந் தணப்பரிதே. (உ௫௦)

உள்ளமுழவதும் வெள்ளிடையுமிழ
வேட்டபாங்கிக்கு மீட்டு மீதுரைத்தல்

வம்மோ வினிய மிழற்றுஞ் செழுந்துவர் வாய்க்கிளியே
தம்மோ னெனநின் றிரப்ப வடுத்துத் தயங்குகங்குல்
நம்மோ ரனையண் மலர்வேய்ந்து பொய்த வயந்துதமர்
தம்மோ ரனைய ளிருள்புலர் வைகறை தாழ்குழலே. (உ௫க)

நின்னுளம்விழைந்த மின்னிடைமடந்தையை
யெய்யேன்யானென விதுவளயியம்பல்

பள்ளம் படர்ந்த பெரும்புனல் போலெறுழ்ப் பார்த்திபனின்
உள்ளம் படர்ந்த வுருவத்த ளோரை யுழப்பினெங்கும்
வெள்ளம் படர்ந்தன மெல்லிய லாருள்ளும் யார்விரிவீக்
கள்ளம் படர்ந்த கணவரைச் சூழ்ந்துயர் காவகத்தே. (உ௫உ)

தலைவிவண்ணந் தலைவனியம்பல்

ஒளிதங் கியமதி தங்குஞ் சகோரமொண் வள்ளையின்வாய்க்
களிதங் கியசுற வேறுக நீங்குங் கதிர்க்குவட்டின்
அளிதங் கரும்பொற் கனிமலர் பூக்கு மகன்கடல்வாய்த்
தெளிதங் கியபன் மணியிமை யாநிற்குந் தேமொழிக்கே. ()

கோவ்வைவாய்ப்பாங்கி செவ்வியிலளென்றல்

செவிமரு ளூசலுந் தேங்களிச் சந்தத் திணிமுலைநேர்
சவிமணிப் பந்துங் கவுளிகர் தண்ணீர் நிலையுமகில்
அவிமலி கூந்தல் பொருமலர்க் காவு மழகுபெறு
சவிமணி மோலிக் குரிசிலெம் மாது கலப்பின்றியே. (௨௫௪)

செம்மலிதுவே செவ்வியாமென்றல்

திருந்தவந் தாளுங் குமரனிங் கேசனைச் சிந்தைவைத்துப்
பெருந்தவந் தாவி னுழப்போர் கடிபபப் பிணைந்தவுள்ளம்
வருந்தவந் தாமரை மாதுநின் னுலது வேமம்மர்நோய்
பொருந்தவந் தீர்த்தென்னை போம்புறும் வாயில் புனமயிலே.

குறையயர்ந்தேனெனப் பாங்கிகூறல்

வருக்கைப் பொழிலை நிணந்தெழு மும்மத வார்மருப்புப்
பருக்கைப் பொருப்பெதிர் வாழையங் கானம் படர்சிலம்பின்
இருக்கைப் பொருப்பர் புதல்விய ரெங்குறை யிங்கயர்ந்தாம்
திருக்கைப் பொருவடி வேற்பொலந் தார்ப்புயத் தேர்மன்னனே

கேடும்பீடுங் கூடியமுகத்தா னீடியகுறையை நாடியவனுரைத்தல்

உணங்கு குலாவிய தேரையஞ் சாரலொண் பூம்பொழில்வாய்
அணங்கு கொலாமுறை யாயென் றெதிர்த்தது மாயிழையாய்
பிணங்கு குலாய பெரும்பனைத் தோட்பிறை வாணுதலாட்
கிணங்கு குலாம்விழி முத்துக வூர லிலங்கினவே. (௨௫०)

நீக்கலிஞகிய நிலைமையவ னுரைத்தல்

தண்டலை வானரம் வானரப் பூஞ்சுனைத் தாழ்வரைவாய்
மண்டலை நாட லிதாஞ் சிலம்பின் மறவர்குமாம்
வண்டலை மேலா நீடர்பெரி தாற்று ரென்னைநொய்கோ
பண்டலை வேய்ந்து பொறிதுர்மு வேற்றைப் புரவலனே. ()

அந்திவலநோக்கி யாண்டகைகலங்கல்

பின்னிலை வேட்டல் பெரிதினி தேபின்னர் மாறிநின்று
தன்னிலை தேய்ந்து தணியா ருபிரைத் தழீஇக்கொடொன்ற
முன்னிலை யீச னருள்போற் றழுவி முனிதுயர்கூர்
என்னிலை நோக்கி யிரங்கவல் லார்ப்பெறி னேழைநெஞ்சே. ()

புரவலன் மடலே பொருளென மதித்தல்

பஞ்சாய் முருந்தின் முறுவற் பவளச்செவ் வாய்க்கிரங்கி
நெஞ்சா யலேகிளை யில்லார் நெடியர் நிழல்சிறியார்
துஞ்சா வனந்த ரெருகுப்பா ரெனினுந் துலங்குநம
தெஞ்சா விடும்பை யெளிதொழிப் பாரிங் கிருந்தனரே. (உசுO)

மடலேற்றுலகின் வைத்தவனுரைத்தல்

என்பா லருளுங் குமாரலிங் கேசனை யேத்தலர்போல்
அன்பா லிணங்கு மணங்களை யார்பொருட் டாவினைய
வன்பால் விலக்கிய பெண்பெறின் வையத் தவர்க்குமன்னும்
ஒன்பா னுபிருற்ற பெண்ணான்றி வேறோ ருரனில்லையே. (உசுக)

ஒண்மடல்யானே யூர்வலென்றல்

கவளத்த வேழக் கவர்மணிப் போர்வைக் கடவுள்விழை
தவளத்த நீறென் பெருக்குந் தரித்துத் தகுமடன்மா
பவளத்த வாய்நங்கை பண்பினைப் பாடிப் படங்கைதழீஇத்
துவளத் தடாய வுளத்தாய்நம் மூர்வயிற் றாண்டுதுமே. (உசுஉ)

அறனின்மைகூறி யாங்கவண்மறுத்தல்

கலைமுற்றும் வையத் திழவா தளிக்குங் கடனடுத்த
இலைமுற்றும் வார்மட லேந்தக லல்கு லிடைநெருக்கும்
முலைமுற்றும் பொன்விளை மாதினை வீழ்ந்து முரித்தணிபின்
சிலைமுற்றுந் திண்புய யார்கண்ண தாகுந் திருந்தறனே. (உசுஙு)

விலகியபாங்கிக்குத் தலைவனெதிர்விளம்பல்

அருளு மருளு நலனுமெ லாம்பண் டறிவுடையேன்
இருளு மருளு மிணர்மலர்க் கூந்த லிலங்குதொடிக்
தெருளு மருளும் வழங்குஞ் சிதரிக் கண்பொருட்டு
மருளு மருளு மடலுடை யேனின்று வாணுதலே. (உசுச)

எழுதரிதென்ன வேந்தலைவிலக்கல்

பொழிலொன்று பூங்குழ லல்லா ளவயவம் பொற்பவெலாம்
எழிலொன்ற நாடி வரைந்துகைக் கொள்ளினு மின்பமிக்காம்
தொழிலொன்றுந் திட்டவல் லாய்வல்லை யேற்றனை யப்புகுக
தழலொன்று வேற்கை தளிரொன்றி நின்ற தனிவள்ளலே. ()

கருத்துறிற்றேழிலுங் காட்டுவலென்ன
வருத்தியிற்றலைவ னவட்கெதிர்கிளத்தல்

நவையவங் கட்ட குமாரலிங் கேச னளியருளால்
அவையவங் கட்டழ கார முழுது மமைத்துவல்லே
சுவையவங் கத்தொழில் காணிய வாவியுந் தோற்றவல்லேன்
கவையவங் கொத்துழன் மால்வரை மாது கருத்துறினே. ()

மெய்த்திறம்விளம்பினை யாயின்வெஃகலை
பொய்த்திறம்விளம்பினை போலுமென்றெள்ளல்

உருத்தக வாக்கி யுயிரும் புகுத்து முயர்வுவல்லின்
கருத்தழி முன்னமெம் மாதே யெனவொரு கன்னிதனைத்
திருத்தக வாக்கிக்கைக் கொண்டமை யாது திறனிலர்போல்
வருத்தமிக் கைய விரப்பதென் னேவெங்கண் மாட்டுவந்தே. ()

எள்ளற்பாங்கியை யிறைவனெதிரெள்ளல்

முட்டாட் கமல முதல்வனைப் போலெம்மை முன்னினைகொல்
கட்டா ரலங்கற் கருங்குழ லாய்கரு மால்சிரங்கை
வட்டா டியதிறல் வீரட்ட நாதத்தெம் மான்வகுத்த
ஒட்டா ரவையின் மறையோ னுலக வொழுக்கயர்த்தே. (௨௬௮)

மடலினூக்கம்வரவரத் தணித்தோ
ளடல்வேலண்ண லாற்றவுரைத்தல்

துணிந்தொன் றும்யான்சொல்ல வல்லேன் சுடரிமைக்குந்தரளம்
அணிந்தொன்று கொங்கை யணங்கனை யாளடித் தாமரைக்கீழ்ப்
பணிந்தொன்ற நின்னுளத் தாதர வோதிப் பயிற்றினல்லால்
தணிந்தொன்று வார்க்கருள் வோய்து யான்செயத் தக்கதுவே.

மதியுடன்படுப்ப வலித்தபாங்கி
கதுவியவுரிமை மதியோடுகிளத்தல்

திருகிய வாவி யிருள்வழி நிற்பச் செறிந்தவிருள்
அருகிய வீச னருளு மதன்வழி நிற்பதுபோற்
பெருகிய நீரிற் பெயரி னுடங்கு பெயர்குவளால்
கருகிய பூங்குழற் காரிகை யீதவள் காதன்மையே. (உள0)

கோற்றொடித்தலைவியைக் குறைநயப்பித்தற்குத்
தெள்ளியபாங்கி மெள்ளவுரைத்தல்

மூவரு மேத்துவ தொத்தது மூரிச் சிலைமுதன்மை
யாவரு மாற்ற வணங்குவ தொத்த திருங்கொடைக்கை
காவரு தோற்றங் கவற்றுவ தொத்தநக் காவலரிங்
காவரு தோற்ற நகையது நீயு மறிவதுண்டே. (உளக)

அறக்கழிவுடையன வலர்முலைப்பாங்கி
குறிப்புவெளிப்படுத்தக் குறித்துரைத்தல்

வயமான் றுருவுநர் போலடிப் பார்நென்னல் வாயெனக்குக்
கயமா மலரன்ன கண்ணாய் கருத்து நெகிழ்வித்தங்கே
புயமார் தரவண்மிப் புல்லினர் வன்சொலிற் போக்கவின்றும்
பயமார் பொழிலினர் காணுதி நீயும் பரிசடுத்தே. (உ௱உ)

ஆங்கவன்றளர்வு பாங்கிகூறல்

பிடியொடு தோன்றிய குஞ்சர நோக்கிப் பிடித்துணங்கும்
கடியொடு தோன்றிய கண்ணியொ டென்னைக் கடைக்கணித்துக்
குடியொடு தோன்றிய கொள்கையி னைக்குழை கிற்பினல்லா
தடியொடு தோன்றுந் தொழில்புரி யார்பித்தி னைழ்ந்தனரே. ()

மடன்மாவேற வலித்தனனென்றல்

விண்ணோங் கியபெண்ணை மாமட னேகும் விழையகிலா
மண்ணோங் கியவெருக் கின்முகிழ் நோக்கும் வரைகுவன்போல்
எண்ணோங் கியவென தின்னுரு நோக்கு மிதுவுமுண்டால்
பண்ணோங் கியமொழி யாயறி யேனவன் பாவகமே. (உளச)

கவர்பொருட்பாங்கிக்குக் கவர்பொருள்வகையா
லென்ஞேத்தவணையென விறைவிகூறல்

உயங்கிய வண்புலமேவார்க் கருள்செய்ய வொலிகடல்புக்
கியங்கிய வல்லவு ணக்களை மாய்த்திருந் தோடுணையாத்
தயங்கிய மாமறை போட்பலிற் றாழ்தழ லாய்வரைவாழ்
நயங்கிளர் நம்பிக்குங் கான்வளர் நம்பிக்கு நாட்டமொன்றே.

பாங்கிதன்மேற் படுத்தியபொருளை
யாங்கவடன்மே லாக்கினள்கிளத்தல்

வானெனத் தோற்றிய விராட்ட காசத்து வள்ளல்பெம்மான்
பானெனத் தோற்றிய மாமல மாய்த்திட் டிருந்தவத்தோர்
தானெனத் தோற்றிய செய்தியெல் லாந்தனக் காக்கிவிடுங்
கானெனத் தோற்றிய பூங்குழ லாய்கடல் சூழ்நிலத்தே. (௨௭௬)

மடலரிதாயினும் வரைபாய்வுண்டென
அடல்வேலண்ணலை யஞ்சினளெதிர்தல்

வெள்ளாங் குருகு மகன்றிலுந் தூங்கும் வியன்குடம்பை
உள்ளாங் கருவு முலைப்பில தோங்கு பனையெனினுங்
கள்ளாங் கொழுகும் வரைபாய் தலுமுண்டு காதலென்றே
தள்ளாங் கபுதெதிர் வாந்தனைப் பாதந் தளர்வினையே. (௨௭௭)

குறைநயப்பித்தபின் கோய்தளிரேந்திக்
கறைபயில்வேலோன் கண்டனனிரத்தல்

ஆலங் கனிந்த விழிக்கா விகளள்ளி பள்ளியுண்ட
சீலங் கனிந்தவென் னாருயி ரோடன்று செறிந்தவுளம்
கோலங் கனிந்த கரத்தா மரைதளிர் கொண்டளிப்பின்
ஏலங் கனிந்த குழலாய் பழிபன் றிளைப்புடைத்தே. (௨௭௮)

அரிதுமறைவிடுத்த பெருமையைத்தோட்பான்
கையுறைவகையிற் பெய்வளைவிலக்கல்

களம்பயில் கண்டத்த னேகம்ப நாதன் கருணைவளர்
வளம்பயின் பாந்தளி ராகவை வேலெங்ங லக்கிறைவன்
உளம்பகை யென்ன வொருமா வொழிதலு முள்ளவெல்லாம்
இளம்பகை யென்றிகழ் வாரெங்ங லக்கோ செழுங்கனவே.

(இதுவுமது)

மாசின் மணியை வலம்வரும் போதி வனத்தரசின்
ஆசின் மணித்தழை யாயினு மேனை யரசைவென்ற
காசின் மணியக லல்குலிற் சேர்த்துங் கடனரிதால்
தேசின் மணியெறுழ்த் தோளாய் திலகத் திருநுதலே. (உஅ0)

(இதுவுமது)

காவிரி யாற்றங் கரையானைக் காவெண் கனியுகுக்கும்
பூவிரி நாவற் புதுத்தழை யாயினிப் பூதலத்தில்
பாவிரி பாவலர் பாவினுங் கேட்டறி யாரெமர்கள்
தாவிரி வேல்வலத் தாயது வேற்குந் தகுதியின்றே. (உஅக)

(இதுவுமது)

உடம்பிடி யன்னகண் ணாளர சாளு மொழிமதுரைக்
கடம்பணி பூந்தழை வீழ்வதொன் றானுங் கதிர்முடியோய்
அடம்பணி செஞ்சடை யண்ணறன் பிள்ளைக் கணிபடுத்திட்
டிடம்பட வைப்பதென் றத்தழை யென்று மிறுத்திலமே. ()

(இதுவுமது)

மந்தா நிலமுந் தமிழும் வளரு மலயவெற்பில்
சந்தார் தழைகொண் டருளநின் றாய்தகை சாலுரவோய்
கந்தார் மணிப்புயத் தார்பலர் மார்புங் கலப்பதெனப்
பந்தாடுஞ் செங்கையெம் பாவைதொ டாளந்தப் பாதவமே. ()

(இதுவுமது)

அடுக்கத் தனிநலம் வீசுஞ் சுசீந்திரத் தண்ணலெதிர்க்
கடுக்கைத் தழையுங் கடிமலர்ப் போதுங்கை கூப்பினல்லால்
உடுக்கத் தகுவது மொண்முல்லைப் பூங்குழ லாடணியாத்
தொடுக்கத் தகுவது மல்லகண் டாய்சுடர்ப் பூணவனே. (உஅச)

(இதுவுமது)

கற்பகத் தேந்தழை மேருவின் றென்சார்க் கலித்தெழுந்த
பொற்பகத் தேய்க்கும் பொலங்கெழு நாவலம் பூந்தழையும்
வெற்பகத் தேயெங்கண் மாதணிந் தால்விண் ணரமகளென்
றற்பகத் தேதுமில் லாமலே வாழ்நர்க ளஞ்சுபவே. (உஅரு)

(இதுவுமது)

ஊட்டிய தென்ன வொளிநிறப் பூந்தளி ரும்பருந்தாழ்
கோட்டிய வேழச் சிலைபான் குறித்து விடுங்கணையுள்
வாட்டிய வெந்துயர் வாளிகொண் டீயு மரத்ததென்றால்
தீட்டிய வண்புக ழோப்வஞ்சிக் கெங்ஙனஞ் சேர்ப்பதுவே. ()

(இதுவுமது)

நிரைக்கு மணிதவ டோங்குந் தணிகை நெடுங்கிரியின்
விரைக்கும் வியன்சுனைச் செங்கழு நீர்விண் ணகந்தனக்கும்
தரைக்கு மடுப்பரி தான்ஞான சத்தி தரன்புயத்துக்
குரைக்கும் வகையன்றி யேற்கும் வகையில்லை யுத்தமனே. ()

சேட்படுதலைவன் சேட்படைப்பாங்கி
கோட்படலின்றிக் கூடியநினைத்தல்

அருளுந் திறத்தினள் போற்பசைத் தீஞ்சொ லறைவதல்லால்
இருளுந் தொழுங்குழ லாட்ககத் தேபசை யேதுமில்லை
மருளுந் தகநின் றிணைவதி னவதென் வன்னெஞ்சமே
பொருளுந் துணையுமுன் புல்கிய வேமப் பொழிலிடமே. (உஅஅ)

குறிப்பறிபாங்கி மறைத்திடினென்னை
யுள்ளியதரிதென வள்ளலலத்தழா அல்

தந்தை வயிற்றி னிருந்தன்னை பாங்கர்த் தவிர்ந்தகரு
அந்தி லுயிர்த்த வழியினல் லாலவன் மீட்டணைதல்
எந்த வழியினு மில்லைகண் டாயிலை வேற்கரவா
முந்தை மணமின்னுங் கூடுங்கொ லோமுகில் சூழ்பொழிற்கே.

தளர்ந்தவனபெரிதெனத் தளர்வுநீக்கல்

கொல்லி மருங்கெறிழ்ப் பூதம் புணர்த்த குவவுமுலை
வல்லி மருங்குலம் பாவைகண் டென்னவன் ணமப்பிதாய்
எல்லி மருங்கிருந் தாமரை யென்னவி ருந்தனையால்
சொல்லி மருங்கக லாத்தொழில் வாய்ந்த துணர்க்காமே ()

அன்புற்றதோழி யசதியாடல்

தழைகொண்ட தங்கை யுரைகொண்ட தாற்றனி வேட்டையுளம்
கழைகொண்ட வார்சிலைக் காமரு வேளைங் கணைகொண்டதால்
பிழைகொண்ட நெஞ்சம் பிணைந்தறி யாப்பெருமான்களம்போல்
மழைகொண்ட சாரல் வரைவாய்ச் சிகரில்லை மன்னவற்கே. ()

இன்னகைகண்ட மன்னனுறுத்தல்

இடித்துத் தடித்து வழங்கிய நீல வெழிலிமழை
பொடித்துத் தரணி பூரப்பதன் றேபுரை தீர்கிளவி
நொடித்துத் திரள் நகைபெழில் காட்டி நவல்குறைபை
முடித்துத் தருவதற் கையமுண் டோவென் முனிநெஞ்சமே. ()

கையுறைபுகழ்ந்து காவலனீட்டல்

வெள்ளி வரையினு மேரு வரையினும் விண்ணினுமில்
வள்ளி வரைநம் புனத்தய னென்னல் வளர்ந்ததெய்வக்
கள்ளி வரைதம ருங்கணி வாய்க்கடி யார்ந்ததிது
உள்ளி வரைவுசெய் தேனுமர் வீழு முகப்பினதே. (உகூ௩)

பாங்கிகையுறை தாங்கினளுரைத்தல்

தாக்கிக் கடுகிய மும்மத வேழந் தனிபிடரின்
நீக்கிக் கருணைசெய் தாய்நிலை யாத துயரழுந்த
நோக்கிக் கடிமலர்ப் பூந்தழை நன்கைய தெங்கரத்த
தாக்கிக் கொளாது விடினற னேவன் றருளுமன்றே. (உகூச)

கையுறையேலாக் கடனிலையென்று பையரவல்குற்குப் பாங்கிபகர்தல்

புல்லரும் பான பருவமெ லாஞ்சென்று போதுகொண்ட
மெல்லரும் பாதித்தன் முன்னெகிழ்ந் தாங்குவெய் யோன்கனிவாய்ச்
சொல்லரும் பாகிற்குந் தோறுங் கரைந்த துளக்கின்மன
நல்லரும் பார்குழை நோக்கக் குழைந்தன் று நன்னுதலே. ()

கையுறையேற்றற்குக் காரணம்விளம்பல்

தன்னுயிர் சாயினுஞ் சாய்கவென் றுன்னித் தறுகணொடு
நின்னுயிர் மேல்வந்த நீள்கரக் குஞ்சர நீக்குமவர்
மன்னுயி ருசாவி னிற்பவுங் கைத்தளிர் மாழ்கவுமிங்
கென்னுயி ராரணங் கேபார்த் திருந்த வியல்பில்லையே. (உகூ௬)

ஏற்பதினேலாமையிற் பழிமிகுமெனப்
பாற்படத்தலைவிக்குப் பாங்கிபகர்தல்

விளையின் விளைவினை யார்கடப் பார்விரி பூங்குழலாய்
தினையின் வளம்புனந் தீராக் கரிவென்ற செல்வரங்கை
கனையின் மணித்தளி ரேற்பதி னூங்கு நவையுளதாம்
பனையின் மடல்புனைந் தியாவரு மார்ப்பப் படர்தரினே. (உகூஎ)

தோகையைக் கையுறை தோழியேற்பித்தல்

விண்ணத் துயர்ந்த சிவபுரத் தெல்லை விரிபொழிலும்
வண்ணத் துயர்ந்த விதற்கிணை யில்லா வறியவென
எண்ணத் துயர்ந்த விறைவரிவ் வோங்க லெழுந்ததெய்வத்
தண்ணத் துயர்ந்த கனித்தளி ரீக்கனர் தாழ்குழலே. (உகூஅ)

ஏற்றவள்வண்ண மேந்தலுக்குரைத்தல்

உளரிய மென்னரம் பின்மொழி யோட்டரிக் கண்மடவாள்
விளரிய வங்கமெ லாம்வரு டிக்கொண்டு வீழ்தளிரால்
தளரிய வண்ணம்பெற் றுள்செல்லு மாவியுந் தாங்கினளால்
வளரிய வான்மருந் தோவைய நீதந்த வண்டளிரே. (உகூகூ)

குறியிடந்தலைவன் கொள்ளக்கூறல்

புறங்கொண்டு பார்ப்பி னிருளாய்ப் புகுந்தகத் தேகலவின்
திறங்கொண்ட பன்மணி நீடொளி பாய்சிவந் தோங்கியழல்
மறங்கொண்ட வேங்கை யதளுடை யான்வண்ண மானுமதால்
அறங்கொண்ட செஞ்சிலை போபெங்கண் மாத ரணிபொழிலே.

நீடமைத்தோளியோ டாடிடம்படர்தல்

அரும்பு முலையி னவிர்குழ லோங்க வமிழ்திசையின்
சுரும்பு முரலும் பொழிற்கிளி யேங்கத துணைவிழியின்
விரும்பு நறுஞ்சுனைக் காவிக ளேங்கவென் றிகந்தொல்
கரும்பு விழைபணைத் தோளாய் வளர்ப்பு நங் காரப்புனமே. ()

ஆயவெள்ள மாயத்தினகற்றல்

அப்பொழிற் சாரற் சிலர்போய்க் கரக்க வருவிதத்தும்
இப்பொழிற் சாரற் சிலர்போய்க் கரக்க வுதன்புடைய
மைப்பொழிற் சாரற் சிலர்போய்க் கரக்க வளங்கனிந்த
இப்பொழிற் சாரலின் பாங்குடை விர்லொட்டு போக்கிழையே. ()

குறியிடத்துய்த்து மறைபவனுரைத்தல்

களிக்கய லன்னகண் ணய்மயி லாடுவ கண்டொளிரும்
பளிக்கறை பூம்பொழில் வைகுதி யான்பசுந் தேன்மழையின்
துளிக்கவண் டார்மலர் குற்றுத் தொடுத்துத் துணையவந்திங்
களிக்குவல் வார்ந்தகி லாவியுண் டீழ மணிகுழற்கே. (௩௦௩)

தனிமைகண்டிறைவியைச் சார்ந்தவனுவத்தல்

பூரியர் மார்பும் பொருந்து மருமத்துப் பொன்னுமைதீர்
ஆரியர் நாவு மசையு மலர்நா வகத்தணங்கும்
சீரிய நின்போன் மனத்தகத் தாதலுஞ் செல்லச்சென்று
வேரிய பூம்பொழி லுள்ளகத் தாதலு மேவரிதே. (௩௦௪)

வாடிடைநோக்கி வருந்தினன்போல
ஆடமைத்தோளியை யார்வமோடணைதல்

பெருத்தன தோளொடு கொங்கை மதர்த்த பிணைவிழிக்கண்
திருத்தக வல்குல் வளர்ந்தது கூந்தறெய் வங்கமழ்ந்த
குருத்தளிர் மாமை கவர்ந்தது மேனி கொடிமருங்குல்
விருத்தமென் னேநினக் கென்னொடு காண்டொறு மெல்குதியே.

மணந்ததலைவன் மகிழ்சிறந்துரைத்தல்

கலைமுற் றமிழ்தந் தரினுங் களங்க மதியுமுயிர்
நிலைமுற் றமிழ்தந் தரினு நெடுவரை வாய்ப்பயிலா
அலைமுற் றமிழ்தக் கடலுமொவ் வாவணிப் பூண்முலையைச்
சிலைமுற் றியவெனை நேரார் சகோரமுந் தேவருமே. (௩௦௬)

தலைவன்விடுத்தல்

செவ்வாய்ப் பவளமும் வெண்ணகை முத்துந் திரிந்துகொட்கும்
அவ்வா ளரிக்கட் கயலு! மடர்குழற் சைவலமும்
எவ்வாயுந் தோன்ற வியலுநின் னைய மெனுங்கடலுள்
ஒவ்வா வுவவு மதிபோற் புகுதக வொண்கொடியே. (௩௦௭)

தலைவியைப் பாங்கிசார்தல்

கொடியவுங் கோட்டவும் பல்லவந் தீண்டிற் குழைதருநின்
தொடியவுந் தூக்கிப் பறிப்பன வோதுக டீரனிச்சம்
படியவுஞ் சாயு மணிநூ புரப்பதப் பாவையிங்கே
கடியவுந் தேர்ந்து கொணர்ந்தேன் செறிந்த கருங்குழற்கே. ()

குழாத்திடைத்தலைவியைக் கொண்டுசேறல்

பூத்தரு கான மணிநீழ லெனப்புதுப் பூங்குழலின்
ஏத்தரு நாண்மலர் வேய்ந்தே யிரும்புத ரேதுணையா
மாத்தரு தீந்தினை மேய்ந்து வருநடைநன் மானினத்துக்
காத்தரு நீழல் பல்வரை யாயங் கலந்தருளே. (௱௦௯)

முன்னம் அறிந்தவள் மன்னவற்குரைத்தல்

தொண்டக மேங்கப் புகுவோர் துவன்றத்தொன் மாண்பொய்கைவாய்
முண்டக மேந்து முருகன்கொண் டாடு முதுவிழவு
கண்டக மோகை மலர விரவு கழிப்பிச்சென்மோ
வண்டக மார்க்குங் குழலாட் குபிரான்ன மன்னவனே. (௱௰)

வந்தகிழவனை மாயஞ்செப்பிப் பொறுத்தகாரணங் குறித்தவள்கூறல்

அண்ட மகட்டி னடக்கிமென் றேகை யடைகிடக்கும்
விண்ட மலர்ப்பொழிற் குன்றக நாட்டுவிள் ளாதவன்பு
கொண்ட விவர்வண்ணம் யாதென வோர்நாட் குறுகிவினையக்
கண்டிற் கோடுங்கொ லோநின் பெருமைபெங் காவலனே. ()

நுணங்கிடைப்பாங்கி வணங்கிக்கூறல்

பண்ணையு மேனலங் காவலும் பாற்றியெம் பாங்கரன்பும்
எண்ணையு மாக்கிய நீயெம்மை யன்றி யிரும்புனல்கால்
கண்ணையும் வால்வளை விழ்தளிர்க் கையையுங் காத்தருளாய்
மண்ணையும் வானையுஞ் சூழ்புக ழோய்மற வாதுநின்றே. ()

வீங்குதோட்டலைவி வேளாணெதிர்தல்

முன்னை யிறுதியு மாய்நடு வாய்முழு தாயெவர்க்கும்
மன்னாய் வயங்கிய வீராட்ட நாசனை வாழ்த்துநர்போல்
அன்னாய் விருந்து புறந்தரு நீர்மையி னன்றனவால்
தன்னை யெனப்புள் விலங்கினைக் கூவுநஞ் சூழ்புனமே. (௱௰௩)

குறிப்பறிபாங்கி கொற்றவற்குரைத்தல்

பகல்வந்து பன்னாட் பெயர்கிற் பருவரு மாலையெனும்
இகல்வந்த தின்னுங் கொழியா யெனினொள வேலைவரும்
புகல்வந்த நேர்த்தொழிற் பாகனைத் தேர்கநின் போக்கொழிக
தகல்வந்த ஞானி நல்குக வாழி தனிவள்ளலே. (௱௰௪)

பொழுதுகீட்டிப்பப் போற்றேடிதளர்தல்

ஒழுகுதம் மோங்கற் புனத்தரி தேனுமொண் கிள்ளைமயில்
புழுகுகத் தூரியும் போற்றித்தம் பெண்ணொடு போதுவன
எழுகரு மேகம்வட் டிக்குநஞ் சாரற்கண் டெய்த்திலர்கொல்
முழுகிய தேமலர்க் கோதைநல் லாய்நந்த மொய்ம்பினரே. ()

துணைவன்வரவு தோழிகூறல்

பொறிவயி னீங்கி யிறைவனை நாடும் புருடனைப்போல்
வெறிவயி னூர்த்த குழலாய் விரைந்துநம் வேந்தர்பொற்றேர்
நெறிவயி னீந்தி வருவது காண்டிசி னிள்பொழிற்கண்
குறிவயி னீங்கி யலமரல் கண்டு குறுகுதுமே. (௬௧௬)

தாமஞ்சான்ற தாழ்குழற்கிழவி ஏமஞ்சான்ற வவகைக்கிளவி

தாமே தமதுயி ராக்கையும் வாட்டுநர் தாம்பலரே
ஆமே பிறரை யணங்குறுத் தாமை யமரருக்கும்
நாமே குடங்கரி னுட்சுட ரேய்ப்ப நலன்கரப்பத்
தேமே விரும்பொழி னல்குந ரென்னர் திருந்திழையே. (௬௧௭)

மணிநகைத்தலைவி மறைந்தவற்காண்டல்

தானுற்ற நோய்வண்டற் றண்மணல் வைகியுந் தாழ்குழற்குத்
தேனுற்ற பூக்கொய்து மின்புறச் சேர்ந்துந் தெரித்துமற்றிங்
கியானுற்ற நோயறி யாதயர்ந் தேகுகின் றார்மணித்தே
ரானுற்ற தாற்றொடர் நெஞ்சமெட் டாமை யலர்முலையே. ()

தலைவிநீட்டிப்பத் தலைவன்மெலிதல்

காயம் பரந்த வடுக்களி னுப்பட் கலைமதிபோல்
ஆயம் பரந்த நடுவட் குலாய்வண்ட லாட்டயர்ந்து
தாயம் பரந்தநம் மாருயிர் வைகிற்றுத் தாழ்மடைக்கண்
தோயம் பரந்தெனச் சேறிநெஞ் சேவரல் சூழ்ந்திலையே. (௬௧௯)

மற்றிணிதோளான் பெற்றுளமலிதல்

கிள்ளைசெய் நன்றியென் னேயுயிர்த் தோழி கிளந்துவிட
வள்ளைசெய் வாள்விழி மாதர்நல் லாள்வள ரேனலெலாம்
கொள்ளைசெய் கின்ற தெனக்கூப்பக் குறுகப் பரத்தருமால்
தொள்ளைசெய் மாந்தரின் மாழ்குவ தின்றினிச் சூழ்பொழிற்கே.

மருமலர்க்குழலி யருமைசெய்தயர்த்தல்

கணையன்றிக் கைத்தவர் மாட்டுங் கருத கருங்கழலார்
துணையன்றிக் குற்றங்க ளாடாக் குணப்பெருங் குன்றமன்னார்
பணையன்றிச் செல்பகல் காணு தவரின்று வாணுதலாய்
பிணையன்றிச் செய்திலர் நம்மையெவ் வாறுளம் பேணுவதே.

பறைந்தனர்விளியச் சிறந்தவனடுப்ப
நிறைந்தகாதலிற் சொல்லெதிர்மழுங்கல்

தனக்கே தகுதி யிருந்துந் தளர்வினைச் சாற்றல்செல்லா
தெனக்கே யுடன்பட் டெழுந்தநல் வாக்கிறை யோனையன்று
மனக்கே விடலருங் கேண்மையிற் காட்டிய மாமழைக்கண்
ணனக்கே தருங்கொ லெனநீர் விடுத்து நிகழ்த்தினவே. (௱௨௨)

முன்னாளிழக்கின் மின்னிழைமெலிதல்

முயங்கிய கைகளை வாங்கிப் புணருமுன் னேபசப்புத்
தயங்குவ தாற்றணா வாய்ப்பெரு நீர்மை தகைத்தளித்த
வயங்கிய வைநுதி வேலோன் மருமம் படர்ந்துமுன்னாள்
மயங்கிய வாறுபி ரெவ்வாறு தாங்குது மொண்புவிக்கே. (௱௨௩)

மையலிற்பெயர்வோன் கையுறைமறுத்தல்

சொல்லுவ தியாதென் றுணர்வார் கொடுஞ்சொற் சுமந்தலரோ
புல்லுவ தாவென்று நாணிநிற் பாட்டுப் புகழ்மருந்தாய்
நல்லுவ தேனுந் துயவறி யாவொரு நீபுரைபச்
செல்லுவ தாளின் கரந்தொட மாழ்கிய தேந்தழையே. (௱௨௪)

அருமையிற்றலைவ னாற்றியவேட்டும்
பெருமையிற்றலைவி பிறைநுதற்கியம்பல்

வானாத ளிவு மாமெலனுந் தாழ மலிவிபெறும்
கானாத ளிடுமென் றேங்குந் தளைந்த கருத்தறியும்
போனாத னேக்குய் பிரியாமை காட்டுமப் பெற்றியனோ
சேனாதல் பாது நகழ்ந்தின்று பெண்மையிற் சோர்கெடுவே.

வரிவளைத்தோழி வரைவுகடாதல்

தழுவிய மென்பற ழோடு குரக்கினந் தாயெழுந்து
குழுவியல் சோலையுங் குன்றினும் பாயுங் குலச்சிலம்பா
கழுவிய மாமணி போனிறை காரிகை யாண்மடந்தை
வழுவிய லாகிற்கு மாலினி நீவரை யாதுறினே. (௩௨௬)

வரைவுடன்படாது மன்னவன்கிளத்தல்

வருக்கைக் கனியற்று வார்நீர் மருங்கெழுந் தாழையில்வீழ்ந்
திருக்கக் கனியிளந் தாழைய தென்றிள மந்தியெண்ணுத்
துருக்கக் கிரிவயின் வந்திருந் தேவர்தொன் மாண்குலங்கள்
தருக்கக் கிளரு மணங்கினை யோவிது சாற்றுவதே. (௩௨௭)

மறுத்தறகாதென வரைவுகடாதல்

கற்பகச் சோலை யுடையோர் களுநனி காதலிக்கும்
பொற்பகச் சோலை யகினறுஞ் சந்தனம் பூண்டுயர்ந்த
வெற்பகச் சூழலின் வாழ்ந ரெமர்விரைப் பூங்குழலாள்
அற்பகச் சூழ்ச்சியி னுப்புனங் காவ லறிந்தனையே. (௩௨அ)

வரைவேமர்சூழ்வரேன வரைவுகடாதல்

சந்தனங் காரகில் குங்கும மின்னன தாமுதிரின்
முந்தினர் கொள்ளு முறைமழைச் சாரலின் முன்னுமன்னை
பைந்தினை காப்பவள் யாரையென் றுணந்தம் பாவைகொலென்
றந்தினின் றுய்ந்துகண் ணூறழித் தாளணி நீறளித்தே. (௩௨௯)

கிழத்தியறிவுரைஇ வரைவுகடாதல்

பளிக்குரல் வேய்நெற் படுத்திபக் கோடுபற் றிச்செழுந்தேன்
துளிக்குமென் கூந்தலர் வள்ளையி னேச்சுவை சூழ்சிலம்பா
களிக்கய னேக்கி தெருமர லுள்ளங் கடிபுடன்வந்
தளிக்கின லாது களிப்பரி தாயடல் வேலண்ணலே. (௩௩0)

இற்சேறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாதல்

நிரம்பிய கால மறிந்தெமர் நீடுசெந் தேனழித்துக்
குரம்பையிற் போதருங் குன்றினெங் கோமள மாமயிலை
அரம்பொடி யாக்கும்வை வேலிறை வாவன்னை நீயினிபில்
வரம்பிக வாதியென் றுள்புனங் காவல்கொள் மன்னுவதே. ()

புரையுறுகிளவியின் வரைவுகடாதல்

பார்ப்பினந் தோகைப் னுள்ளே படக்கிப் படர்பருந்தை
வேர்ப்பெழச் சீறு மயில்வளர் சோலை வியன்சிலம்பற்
கோர்ப்பில தாயின் வினையே னுரைத்துமென் னொள்வளையின்
ஆர்ப்பெழ மாதைப் புனைவா னறிஞரி ஞைந்ததுவே. (௫௫௨)

இட்டுப்பிரிவி னிட்டிடைதளர்தல்

ஆமா னினந்திரி யுந்தடஞ் சார லகன்சிலம்பர்
வாமான் மணிப்பொலந் தேரும் வலவனுந் தாமும்வந்து
தேமா நறும்பொழில் காணல னுண்டு செறிபசப்பின்
காமாண் பழியத் துறந்தார் வரவு நவின்றதுண்டே. (௫௫௩)

புள்ளிணைநோக்கி யேள்ளியுள்ளுடைதல்

பைந்தா ரகலத்துப் பார்த்திப ரென்றுநம் பைம்பொழில்வாய்
வந்தாரந் நாண்முத லாவள ரேன னுமக்கிரையாச்
செந்தார்ப் பசுங்கிளி காண்மயில் காள்செல்ல விட்டனமே
முந்தார்ப் பொடும்விலங் குற்றிலிர் மொய்ம்பர்முன் னுவகையே.

கச்சிளமுலையவ ளச்சமிக்குரைத்தல்

ஈண்டிய வான்றுள கோருழி வாய்ப்பெய்வ தின்றியெங்கும்
வேண்டிய வாறு வருடைக டேருந்தம் வெற்பினுக்குத்
தூண்டிய தேரினர் மீட்சியுன் டேற்றெழு தெய்வமல்லல்
பூண்டிய லாது விரிர்சிபிற் காக்கவென் புல்லுயிரே. (௫௫௫)

ஆற்றுவதெனத்தே ராற்றிணைப்போற்றல்

பிணிநா முழப்ப தறிந்து பிறங்க னிகர்பெருந்தேர்
மணிநா வடக்கி வருநதொழி லார்சென்ற வானதரைப்
பணிநாண் மலர்க்கொம்பர்ப் பாய்ந்துமைந் தாது படுத்தழியல்
அணிநான் மலர்க் நழன் மூசுதிர் வம்பி னளிக்குலமே. (௫௫௬)

வடுவகிர்க்கண்ணி கொடுமைகூறல்

கூடா தவருழைத் தீங்கிழைப் போரைக் கொடியரென்போர்
விடா தவருழைத் தீங்கிழைத் தாரை விராயறியார்
நாடா தவரவர் நல்லரென் றேத்தினு நன்னெஞ்சமே
வாடா தவரல்ல ராவரன் னுரை மரீஇயவரே. (௫௫௭)

பலவுமெண்ணி யலர்முலையிரங்கல்

காமரு மாமை பசலைகைக் கொண்டது காதலரைத்
தாமரு நாடு தகைத்ததென் ஞேவித் தனிமைகண்டு
பேமரு பீழை பிணித்தது வல்லே பெருநிலத்தோர்
நாமரு நீச்சொ லிறுமாப் புளத்தை நலிந்ததுவே. (நூஅ)

இதுவலதென்பா லெய்துவதேவனென
விதுநுதற்ருேழிக்கு மெலிவோடுகிளத்தல்

சூடிய பூவும் கருகிய வோலையுந் தோகையரும்
நாடிய காலை நிகர்ப்பரென் ஞதன்பர் தந்நகர்வாய்
நீடிய வாழ்க்கை நினைந்துவிட் டானிறை தாங்கினைவேன்
வாடிய வாவியன் றேபுறம் போவது வாணுதலே. (நூகூ)

கருத்தழிகிழத்தி கலங்கிமொழிதல்

விடங்கழி காலத் தராவென வென்மெலி வைத்தணப்பான்
இடங்கழி வாம்பரித் தேரோ னுடன்சென்ற வேழைநெஞ்சம்
மடங்கழி காதன்மை மல்கக் கருணைவை யாமைகண்டங்
குடங்கழி வேன்கொலென் றுன்னலி னுங்கொ லுறுகிலையே.

மற்காட்டுதோளர்க்குத் தற்காட்டுறுதல்

அம்மையி னாத் தவம்புரி யாதவ மேபிறந்தேற்
கிம்மையின் பாவ நிதனிறம் பெற்றன ளேந்திழையென்
றும்மையி னுங்கு முடங்குற றேற்றி யொழிந்தவர்க்குச்
செம்மையி னுங்கப் பசும்பொன்னைக் காட்டுபு செப்புவரே. ()

மையுறுகண்ணி கையறுகிளவி

முயங்கிய வண்சிறை யன்றின் முதிர்பிரி நோயறியின்
உயங்கிய வென்னிலை கண்டு முறுரி னிருக்ககில்லீர்
தயங்கிய நைவளை கொண்டகன் றூர்தவி ரூரின்வல்லே
இயங்கி யடாதென்பிர் நிபிரெய் யாமையென் றீவினையே.(நூசஉ)

கோவலத்தொழிற்புள்ளிது கூறுதென்றல்

வண்டான முங்குரு கும்பெரு நாரையு மற்றுநம்மை
விண்டா ரணைய விளம்புங்கொ லோவிரி நீர்ச்செறுவும்
தண்டா மரைத்தட முந்தவ ழோடையுந் தண்கழியும்
கொண்டா ருயிர்முற்று முண்டுண்டு தேக்குமக் கொள்கையவே.

ஆழியிழைப்பதிற் பிழைபடுமென
மீதூர்நெஞ்சை மீட்சியிற்படுத்தல்

ஒருவிய காதலர் தாமொழிந் தாங்கொழி பார்வரினும்
வருவரென் றுற்றவு மையுற்று நைபவும் வான்பிணியுள்
இருவிய விந்திலை யின்றியு மாழி பிழைப்பதனால்
வெருவிய வாவி பழிபெழ நீங்கலு மேவுநெஞ்சே. (௩௪௪)

இரவிநீங்கப் பருவரலுறுதல்

வண்டலுற் றாடும் வயின்றெறுஞ் சார்மலர்த் தாட்சுவடும்
கொண்டலுற் றேறும் பொழில்வா யளித்த குறியிடமும்
கண்டலுற் றேயுயிர் தாங்கிய யான்கவ லக்கதிர்த்தேர்
விண்டலுற் றேயன்பர் தேரினுந் நிமை விளக்கின்றதே. (௩௪௫)

மாலைகண்டவள் சாலவுள்ளழிதல்

அழுவக் கடற்கழி மீனிரை தேரன்னம் பேடைபுடை
தழுவக் கடிமரச் சேக்கைக ணுடுந்தண் மாலையம்போ
தெழுவக் கதவுறழ் தோளூரத் தாரெய்து காட்டுமுண்டாய்ப்
பழுவக் கனலிற் சுடவல்ல தோவவர் பாலினுமே. (௩௪௬)

குருகுறுபருவரல் கருணையினுட்டல்

சேவற் குருகொடு சக்கர வாகச் செழும்பெடைகாள்
நாவற் குருமலர்ச் சாகைபஞ் சேக்கையு ணவதெல்லாம்
காவற் குருமணி மோலியர் காரிகை கைக்கவர்ந்து
நீவற் குருகியன் றேபல தாபி னிகழ்த்துபினே. (௩௪௭)

சுவாகதநோக்கித் தூதுசெல்கென்றல்

பெண்டிது வந்தன னென்றுகை கூப்பிப் பெருநயப்புக்
கண்டிது வண்டிளர் தார்வரை மார்பர்க்குக் காதனெஞ்சாம்
மண்டி துலமெழ காயின னென்று வருதிகிள்ளாய்
ஒண்டி துணைபனை பாளுப்குறும் பாளித முன்வயத்தே. (௩௪௮)

போதுகூம்பப் பேதுற்றுரைத்தல்

சீராழி வைபத்து வால்வளை யோடிகர் றென்றுவிட்ட
போராழி வையத் தவர்மது வாருமம் போதநங்கள்
ஓராழி வையத் தவனை மகிழ்ந்தொழி பக்கவாறல்
நீராழி வையத் தறியனென் னிரு நினைருவதே. (௩௪௯)

ஆன்மணிவேய்ங்குழற் காற்றுதுரைத்தல்

தருமக் கடவு ளெனுமிமி லேறு தனக்கினமாய்
வருமக் குலத்தெறு ழான்கழுத் தார்த்த மணியெனுளம்
பொருமக் கறங்குவ தென்றுற் புனவேய்ங் குழலவர்தேர்
திருமக் கடவி வருமுன்ன ராருயிர் தின்றிடுமே. (௲ருO)

மந்தாநிலத்தோடு நோந்தாங்குரைத்தல்

பைந்தா ரகலந் திணைவளர் சாரற் பசும்பொழில்வாய்த்
தந்தா ரொருங்கிய வைகலெல் லாந்தண் குளிர்விரவ
வந்தாய் செழுந்தமிழ் மால்வரை யீன்றமந் தாநிலமே
சிந்தா குலமுறக் கொன்வந்து தீயிற் செறிவதென்னே. (௲ருக)

தானுறுபிணியிற் றண்கடல்சேர்த்தல்

ஓங்கிக் கரைக்கண் விழுந்து புரண்டுமிக் கோலமிட்டு
வாங்கிக் கலங்கி மறுகித் துளும்பு மணிக்கடலே
தாங்கிக் கரையுநெஞ் சோடல மந்த தமியனைப்போல்
நீங்கிக் கவற்றுநர் கேண்மையை நீயுங்கொ ளீணிலத்தே. (௲ருஉ)

மதியெழல்கண்டு கதிசேலலென்றல்

தண்பாற் பெருங்கட னற்று யுடன்பிறந் தாரமிழ்து
மண்பாற் பரவுந் திருவு மமிழ்த கலைவடிவும்
விண்பாற் கதியென்ன வெண்டிங்கள் வெப்பந் தரினுநன்றே
கண்பாற் கழற்கழ லான்கண்ட நின்னுருக் காட்டிநில்லே. ()

கண்ணிவலநினக்கெனத் தண்சுவணக்குரைத்தல்

தவளைக் குரற்கிண் கிணியடிப் பாவையர் தங்களொடும்
திவளக் கலவிநின் றுட்டயர் வேன்றிறத் தும்முறையோ
துவளக் கதுவிய தென்னையென் றிக்துணைப் போதுசென்றே
குவளைக் கருங்கண் விழித்தனிர் நோக்கக் கொழுஞ்சுனையே. ()

கண்படைபெறுது கங்குனேதல்

புரங்கட் கிளநகை காட்டிதன் கண்பொதி ஞான்றினுமேழ்
துரங்கக் கடவுளில் லாக்கங்கு னீடத் துளங்கும்வெந்நோய்க்
கரங்கக் கடிநக ராருயி ராக வதிர்முழவின்
இரங்கக் கருங்குயி லென்கண் படாதவர்க் காணலுற்றே. (௲ருரு)

அனமோத்தியலுநள் கனவிற்றளர்தல்

அடுத்தமைக் கேயெதிர் நெஞ்சினை மீட்டு மடாத்தொழின்மை
தொடுத்தமைக் கேபெதிர் கண்களை மீட்டுந்துன் னுரெனநீ
விடுத்தமைக் கேது விளம்பென வேந்தன் றனைமெலிவில்
படுத்தமைக் கேதுமின் றவிழ்த் தேன்கொடும் பாவியனே. ()

நறைக்குழற்றோழி சிறைப்புறத்துரைத்தல்

கலைக்கோ டுழவடை கீறிப்பைந் தேன்கவர் கானவர்க்கும்
மிலைக்கோடு மீங்கும் பபவா திநவிடர் வீழுமன்பர்
மலைக்கோ டுறுதுந கிர்நொழு தேன்முத்தம் வாள்விழியும்
முலைக்கோடு பொன்னும் விளைக்குமிந் நீர்மை மொழிமின்களே.

அலர்மிகுகின்றமை தலைவற்குரைத்தல்

காணுப் பெருந்துப ரோகிழ வீன்ற கருந்தளிர்போற்
பேணுப் பெரும்பசப் போபெருந் தேவ ருலகுகிமிர்
மாணுப் பெருங்கௌவை யோவன்ப விங்ஙன் வளர்த்தவற்றுள்
கோணுப் பெருமைய தியானறி பாக்குக் குறித்துரையே. ()

அழிபாடுளத்தவள் வழிபாடுமறுத்தல்

காமங் கடலிற் பெரியது கைபகன் றலங்ஙனே
தோமங் கடல்வட வைக்குமிக் காவதென் றோல்வியுயிர்க்
கேமங் கடனுல கத்தினின் றேனு மினிபொழிக
பேமங் கடலைப் பிராணியுன் னுரன்ன பெற்றியரே. (௫௮௯)

வாழிதணிகேனத் தோழியிரத்தல்

வார்விரல் வாட்கண் மணிப்புனல் சோர வருத்திடினும்
ஆர்விர ணிப்பவ ராயிழை யாயளி யேனினது
சீர்விர வாரருள் பெற்றிசை யப்பொலந் தேரவர்நம்
கார்விர வோங்கற் குறிப்பினின் றின்று காண்பதுவே. (௫௯௦)

நெறித்தமைக்கூந்தன் மறுத்தேதிர்கோடல்

அரிக்கு மவர்தமைக் காண்பது வேட்டரி வாட்டடங்கண்
தரிக்கு மவருழை யேயெனை நீத்துத் தனியுளமும்
பரிக்கு மவர்கைத் தழைக்கெனத் தோள்களும் பாரிக்குநா
விரிக்கு மவர்க்கிளை யாமையென் னுவது மேநினிங்கே. (௫௯௧)

மணந்ததலைவன் மகிழ்ச்சியிற்கிளத்தல்

சிறைபட நின்ற பெரும்புன லச்சிறை சிந்துதலும்
துறைபடச் செல்வது போலன்பி னுள்ளந் துணையவுந்தான்
பொறைபட வந்து பொலங்கொம்பி னெல்கிப் பொழிலழகு
நிறைபட நின்ற நிலையய ராதியென் னெஞ்சகமே. (நூசுஉ)

பரிவுற்றிறைவன் பாகற்குரைத்தல்

அடுத்தாங் கழியுயிர் நல்கு மமிழ்தசஞ் சீவியெனின்
விடுத்தாங் குயிர்விளி யாது விராய்வெற்ற வின்பமுற்றும்
மடுத்தாங் ககன்று வருத்துமிம் மாதரைத் தேர்வலவா
தொடுத்தாங் கிசைப்பி னுயிரை யலாதில்லைத் தொல்புவியே. ()

பகற்குறியிழக்கும் பரிசுதேர்பாங்கி
தகக்கிளிமொழிக்குத் தளர்வொடுகிளத்தல்

சிலம்பெதிர் கூய்த்தெளி நீர்ச்சுனை யாடித்தண் டேம்பொழில்
நலம்பெறு மூச னடாய்வண்ட லாடி நறுஞ்சினையிற் [வாய்
குலம்பெறு பூக்கொய்யும் வாக்கையெல் லாங்குலைப் பானின்றதால்
சலம்பெறு வேங்கை பிணர்த்துமென் றேற றளித்தலர்ந்தே. ()

விளைதினைகாட்டி வேட்டைமேலிட்டுத்
தளையவிழ்பொழிலிற் சாரலையென்றல்

விளைந்தன வாற்றினை காண்டிவெற் பாமென் புனத்தயன்மா
வளைந்தன வாலினை வேட்டையை மற்றினி வாரலையோ
உளைந்தன வாலெம் முளத்தொடு தாழ்குர லுண்குருகு
துளைந்தன வான்மகிழ் வென்னைய ரோடடல் சூழ்கணியே. ()

தெய்வக்கணியோடு நைவுற்றுரைப்பக்
கறைப்போலிவேலற்குச் சிறைப்புறக்கிளவி

கொய்வதன் றேதினை யென்றலர் தூற்றிக் குழையவெம்மைச்
செய்வதன் றேநின் குலக்கனி தெய்வத் திருக்கணியே
உய்வதன் றேயெமக் குற்றுநின் றுயை யொழிந்துநனி
நைவதன் றேயினி யுள்ளது போலுமிந் நாகத்திலே. (நூசுசு)

சிறைப்புறத்தலைவற்குக் குறிப்புரைகிளத்தல்

வீழ்ந்தார் தமையெதிர் வீழா துலைப வெறுத்தவர்தாம்
வாழ்ந்தார் புகழொடு மென்பதுண் டோதெய்வ வான்கணியின்
தாழ்ந்தாந் தகமதித் தாமனை பேந்தகை யாருளங்கள்
போழ்ந்தாய் தினையு மழிப்பா யினித்துயில் பூங்கணியே. ()

தினையொடுபுலம்பி யினிவரலென்றல்

அளிப்பான் புகுந்தவந் நாண்முத லின்றை யளவும்வண்டின்
களிப்பான் பெருநலங் காட்டிய நம்மைக் கதிர்த்தினைகாள்
விளிப்பான் புகுந்தது வேங்கையவ் வூழ்வினை விண்ணவர்க்கும்
ஒளிப்பான் புகலரி தாமென்றென் றுள்ள முயங்குதுமே. ()

நாளையிப்புன நண்ணலமறிகென
வாள்விழியவர்வர வறிவுறீஇவிலக்கல்

வாங்குங் குபத்தின ரின்னே வருகுவர் வார்பொழில்காள்
தூங்குங் குளிரரு வித்திரள் காள்சுனை காள்புனங்காள்
வீங்குங் குவட்டினங் காள்விளை யாட்டின் விரவுநம்மை
நீங்குங் கொடுவினை யேமென்னும் வைகலு நேர்ந்ததுவே. ()

வரைவுபாணித்த பருவரல்கிளத்தல்

வளைவாய்ச் சிறுகிளி யோப்புங் கருவியும் வாரிதனும்
விளைவார் தினைப்புன மேல்வைத்த காவலு மீட்டுவிழித்
திளைவார் புனலொற்றுந் தானையும் வெய்யவர் சேர்ந்தவில்லும்
முளைவா னிறைவைகுங் காவலுங் காட்டிற்று மொய்பருளே. ()

குறிப்புவேறுபடல் குறிப்போடுகிளத்தல்

ஆரக் கூரல்க ளகப்படு மேனுமெம் மல்லற்கஞ்சி
ஈரக் கவலுஞ் சிறுகிளி காடகை நீர்ந்ததென்றே
வாரக் கதிர்முற்று பாற்றிய தாளின் மகிழ்சிறப்பச்
சேரக் கருதுகின் றீரெம்மைப் போலினிச் செல்லலின்றே. ()

பரிவுறுவருத்தந் தெரிவுறக்கிளத்தல்

ஆடிட நோக்கி யலர்சுனை நோக்கியன் பூடுநுகக்
கூடிட நோக்கிந்நொடிப் பூம்புன நோக்கிக் குழைதனனே
வாடிட நோக்கிய தென்னைகொலென் றோர்மை பயில்பினர்க்கு
நாடிட நோக்கிப் புரைக்கிடு நன்றிப் பிருந்திடினே. (௫௭௨)

நெடுந்துயரலைப்ப நீங்கத்துணிதல்

பீழைசெய் தார்கட் குதவிசெய் வாரெவ ரேபிரிவு
மாழைசெய்நோக்கின்மொழியின்மென்சாயலின் மாறுகொண்ட
ஏழைசெய் மாவுங் கிளியு மயிலு மிவைகிளவா
பூழைசெய் வார்கைக் கரியடர்த் தார்க்குப் புகன்மறியே. ()

வழியயக்குற்றவள் கழுமலுற்றுரைத்தல்

அழிந்தது சாய னடையொடு மாமையொ டஞ்சொனலன்
இழிந்தது காணென் றிறுமாப் பொடுமெழிற் றேகைகிள்ளை
மொழிந்தன வாயினு நம்முயிர் காக்கு மொழியதுவே
கழிந்தன வாயினுந் தெய்வத வேங்கைநக் காப்பதுவே. (௩எச)

வறும்புனநோக்கி மன்னவன்மறுகல்

கருவிப் புயறவ ழுந்தடஞ் சாரற் கனைமணிவெள்
ளருவிப் புனலின் வளர்தினைப் பூம்புன மைதெழிநீர்ந்
திருவிப் புனமென நீன்றா ழெறுழ்த்திறங் காட்டிற்றந்தோ
மருவிப் பிரிநர்தங் கேட்டுக்குஞ் சான்று வழங்குவதே. (௩எரு)

கருத்துவேறுபட வருத்தமிக்குரைத்தல்

ஐந்தென வோது மவத்தையு நீங்கி யவக்கலப்புத்
தந்தெனை யாண்டருள் வீராட்ட காசத்தன் றுளொழிய
முந்தென வோங்கும் புவனமுந் துன்ப முகிழ்க்குங்கொலாம்
வந்தென வோகை செறிக்குமிச் சாரல் வருத்துவதே. (௩எசு)

மின்னுருக்காணது பன்னிமிக்கழிதல்

சுனைபொழி தேங்குவ ளைகண்கள் காட்டத் தொடுத்தவிறல்
நனைபொழி சாரல் வளர்பணை தோளிணை நாட்டமலர்க்
கனைபொழில் வார்தளிர் மென்னிற மீட்டக் கவலமற்றியான்
துனைபொழில் வேங்கையுங் காட்டிற்று மாதர் சுணங்கினையே.

அணங்குறுபதிபுக லரிதெனக்கலங்கல்

எந்திரம் யாத்த வெயிலோ டகழில்லை யாயினும்வான்
தந்திரம் யாத்தவெஞ் சேனையின் றாயினுந் தாழ்மனனே
மந்திரம் யாத்த வபினணு காமணி நாகமெனச்
சுந்தரம் யாத்தவ ளூரிது வாயினுஞ் சுட்டரிதே. (௩எஅ)

இரவுக்குறிவிணங் தேந்திவலவேலோன்
பரவையல்குற் பாங்கிக்குரைத்தல்

பகலிரை மாறிப ஞான்றிர வூடு படர்ந்துழுவை
புகலரி தாமிடத் தும்புகுந் தேகும் பொருப்பணங்கே
இகலெறுழ் வார்சிலை யார்பெருங் காவ லிமைந்தமர்நும்
அகல்வரைர் சீறூர்க் கினிவிருந் தாக வணுகுதுமே. (௩எசு)

தோம்படலுளதேனத் தோழிமறுத்தல்

பொறிவயின் யாத்த வருடைநன் மானைப் புகன்றுநப்பாக்
குறிவயின் யாப்புண்டு வேங்கைகள் குன்றுங்குன் றத்துவெற்பா
நெறிவயி னீளிர தஞ்செல்லு மாயினு நேர்ந்தெவரும்
வெறிவயிற் சோலை விடிந்தன்றி யிற்றெறும் வீவதின்றே. ()

பின்னிலமுனிந்து பெருந்தகைகவறல்

கண்ணடிக் குள்ளொளிர் சாயையென் கையி னிருவுகென
மண்ணடிக் கோட்டி யழுமழப் போலவென் வன்னெஞ்சமே
பண்ணடிக் கின்ற பணிமொழிப் பாவை பரிசறிந்தும்
எண்ணடிக் கின்ற விரவு டலைத்தி யெனைப்பிடித்தே. (௩அக)

தளர்வறத்தோழி தழீஇக்கூறல்

அஞ்சிறை வாவ னறுங்கனி தேர்ந்துண் டகல்சிலம்பின்
நஞ்சிறை வேல்வலத் தாயன்பர் வந்தரு ணல்குமென்றேன்
நெஞ்சிறை கொண்ட துமிழுமுன் கண்ணீர் நிறைக்குமன்னே
பஞ்சிறை கொண்ட பரிபுரச் சீறடிப் பைந்தொடியே. (௩அஉ)

கடனறிதோழி யுடன்பட்டுரைத்தல்

ஆற்ற வுளத்தினை யண்ணலு மாதவ னீடொளித்தேர்
தோற்ற தொழிந்தன னுண்டுளி மேகஞ் சுரந்தனவால்
கூற்ற மெனவிலங் கும்விலங் காற்றிற் குறிர்சிபுக்கு
மாற்ற விழிப்புனல் வல்லிகொள் ளாவகை வைகுதியே. (௩அ௩)

மறிநேர்நோக்கி குறியிடங்கூறல்

பிண்டிப் பொழில்புடை சூழ்ந்தினள வேங்கை பிரசமென்பூ
மண்டிப் பொதுளி வணங்கிய சாகை மலிந்துதினை
உண்டிப் பசுமயிற் சேக்கைய தாயுறை முன்றில்தால்
வண்டிப் பியமலர்க் கொம்பான் றன்மன்னும் வைசிடமே. ()

சூழ்ந்தவன் வினவத் தோழிகுறித்தல்

நாற்றிய செஞ்சடை வீராட்ட காசத்து நாதர்பொற்றாள்
ஏற்றிய சென்னிய ரல்லா ருளத்தி னிருண்டகங்குற்
போற்றிய வாடலி னுன்வரை வாழ்நர் புகன்றணியும்
ஊற்றிய தேமலர் யாவிரை யாவை யுரைவள்ளலே. (௩அரு)

குறிப்பறிதலைவன் மறித்தேதிர்வினுதல்

ஞாலங் கருது நகுகதிர் முத்த நகைமடவாள்
ஏலங் கமழுங் குழல்போ லிருண்ட விரவினுமர்
நீலங் கலந்த நெடுங்கணல் லாய்நெஞ் சுவந்தணியும்
கோலங் கனிந்த மலரென் கலவையென் கூறுகவே. (௩அசு)

தோடுத்தவினுவுக்குத் தோழிசெப்பிறுத்தல்

புழுகுகத் தூரி கருப்புரங் குங்குமம் பூம்பனிநீர்
இழுகுமட் டூறிளந் தாதோ டுரிஞ் யெடுத்தசந்தின்
முழுகுபொற் றேளினர் கற்சுனைப் பூத்த முழுநெறியின்
ஒழுகுகட் டாரின ரெல்லியெங் குன்றினுற் றுடுநரே. (௩அஎ)

அரவகலல்குற் காற்றுமைதணிதற்
கிரவுறுகுறியும் வேண்டுமேன்றியம்பல்

காமப் பிணிக்கென் றமைத்தது கங்குலக் கங்குலின்வாய்த்
தாமப் பிணிக்கு மருந்தாய்த் தணிப்பதல் லாற்றனித்து
நாமப் பிணிக்கு மருந்தறி யாநறுங் காழகிலின்
தூமப் பிணிக்குழற் காமரு சாயற் சுடர்த்தொடியே. (௩அஅ)

அடல்வேலண்ண லாற்றுமைநுவறல்

வீக்கிய பாசப் பிணிப்பிற் றழீஇக்கொண்ட மென்பறழின்
வாக்கிய தேம்பொழின் மந்திக டுஞ்சுமஞ் சார்சிலம்பன்
தேக்கிய தேறற் களிவண்டு தன்பெடை சேரக்கண்டு
நீக்கிய வாவியர் போன்றுயிர்த் தானந்தி நேரிழையே. (௩அகூ)

ஆங்கவன்வரவு பாங்கிபகர்தல்

கொடிப்பகை சாம்பப் பகலதற் கஞ்சிய கூகைசென்று
முடிப்பகை வேந்தரின் வேண்டிரை தேர்முழை சூழ்சிலம்பன்
கடிப்பகை வேடர் பராவுங் கடம்பன் கடியுங்கண்டு
தொடிப்பகை பாணிக்கென் னைமையிங் கேவரல் சொற்றனனே.

வரவுகேட்ட மாணிழைகலங்கல்

கருணைக் கடல்வளர் வீரட்ட காசக் கடவுளுயிர்
இருணைக் குடைய வுருக்கொண் டெளிவந்த தென்னவன்றே
அருண்மிக் குடையவ ராயிர வூடரி யாளிப்பன்மா
வெருண்மிக்க சோலை வரனுஞ்செய் தேன்வினை யேனிருந்தே.

துயரினிவிடுகெனத் தோழிநயப்பித்தல்

கானவர் வார்விற் கணைபிழை யாதகண் ணார்சிலம்பன்
ஏனவண் சூழன் மிளையு மிறும்பி னிறுவரையும்
தானவ னீந்தி வருதன்மெய் யேமுன் றளர்ந்துநின்றால்
மானவ மானகண் ணைபெவ னைகுநம் மாட்சிமையே. (௫௯௨)

மடம்படுபேதை யுடம்பட்டுரைத்தல்

முன்னுந் தனிநின்ற சூழலிற் பேரின்ப முற்றுவித்தார்
பின்னுந் தறுகட் கடாங்கவிழ் வேழம் பெயர்த்தளித்தார்
என்னுந் தமக்கிணை யில்லேற் கிரவினு மின்றிறுத்தார்
கொன்னுந் திருவுள மின்னுமென் கொள்ளினுங் கூற்றமின்றே.

காய்துயிற்றோழி தாய்துயிலறிதல்

துடிமென வாரிச் சுனையில்லை வேல்கொண்ட தோன்றலுக்கு
விடுமென நீயிர் நிறுத்திய வாழைமென் றீங்கனிவீழ்ந்
திடுமென காரண மோவினி வேறு பராய்விடவும்
படுமெனல் கோடிபன் றைபென் னைப்துயில் பற்றினையே. ()

அரையிருளிதன்கண் வருகுவரென்றல்

கொட்டிய வேப்பணி சோலைமென் றுதிற் குளிப்பவைதாம்
அட்டிய மாரிக் குறுந்துளி யானலங் கும்பொருப்பர்
கட்டிய வாரிளங் கொங்கைநல் லாய்நங் கவினளிப்பான்
ஒட்டிய காலமு மிதுவல் லேயிங் குறுவரன்றே. (௫௯௫)

கோங்தோளிவேலோன் வந்தனனென்றல்

அழுந்தலை வேலை யதிர்த்தெழு மேக முருமெறிய
எழுந்தன தோகை மயிலின மார்ப்பொடு மீண்டனவாம்
விழுந்தன மேகலை மெல்லிய லாய்வெயி லத்தலங்க
செழுந்தளிர்ப் பூங்கொடி முல்லைசி தாருலந் திரியவே. ( )

முயங்கவம்மென முற்றிழைக்குரைத்தல்

பூரண கும்ப முலையிறு மாப்பப் பொதியிருளில்
ஆரண மன்ன மொழியா னடல்வேற் கரந்துணையா
வாரண மென்ன வயினடுத் தான்மரு மந்தழுவாக்
காரண மென்னு மினியில்லை வம்மோ கனங்குழையே. (௩௬௭)

குறிவயிற்றலைவியை நெறிவயினுய்த்தல்

சுனைக்கரு நீல மலர்ந்தது காண்சுணங் கேர்முலையாய்
வினைக்கரு வீசன் வதியும்வெய் யோன்விளங் கும்பகலில்
தனைக்கரு வாட்கண் ணிகர்க்குங்கொ லாமிது தானெனச்செய்
முனைக்சுரு நோயுற் றுறங்குவ தாமென்று மொய்யிருளே. ()

இடத்துய்த்தகல்பவண் மடத்தகைக்குரைத்தல்

சந்தனச் செச்சையி னுலால வாலஞ் சமைத்துநறைக்
கொந்தலர்த் தண்ணறுந் தாதெருப் பெய்து குளிர்பனிநீர்
உந்தகைத் தோங்குநம் முல்லைகள் பூத்தவொண் டோகைகுழற்
கிந்தமைக் காரிருள் வேய்வன கொய்திங்க ணெய்துவனே. ()

மறிமருணோக்கி குறியெதிர்வுரைத்தல்

வார்ந்துயர் வாழைப் பொழிலின் வருடைநன் மான்கனிமிக்
கார்ந்துழை நீண்ட வருநெறிக் குன்றத் தசைந்துறங்கச்
சேர்ந்திவர் நாகத்துத் தேமொழி யாய்செறி கங்குலிங்கண்
சார்ந்ததென் னுேய்க்குப் பிறிதில்லை யென்றுகொ ளுழ்குழலே.

அன்புமீதூர வளவளாய்க்கலத்தல்

பண்டே புரிந்த பழுதறு நல்வினை பான்மதியம்
கொண்டேலநாறிய கொண்டல்கொண் டுள்ளே கொழுங்கனியார்
வண்டே மருங்கு விடுத்து மணிநிற வேய்தழைப்பத்
தண்டேன் மொழியுடைத் தாய்வந்த வாறுயிர் தானெனவே.

கலவியிற்றேற்று நலனேடுத்துரைத்தல்

அருகிய நோக்க மளிக்கு மிளநகை யாங்குயிர்க்கும்
குருகிய லோதை கொழிக்குங் கொழுந்தளிர் போற்றுவளும்
உருகிய காத லுகக்கு முடங்குறை கென்னப்பைந்தேன்
பருகிய வாயுந் துடிக்குமின் னேயிவள் பண்புகளே. (௪0௨)

வயந்தருவேலோ னயந்தவனுரைத்தல்

பங்கப மானனஞ் செங்கரம் பாதம் பரவையல்குல்
செங்கயல் வாட்கண்க ளென்மர் செறிபிர வூடெணப்போற்
பொங்கப வாழ்க்கை மரைமலர் போலொளிர் பூவையுறுப்
பிங்கப ராமை மலர்ந்தின்பத் தேன்பொழி வெய்த்திலரே. ()

பரிவகறவலவனே டரிவைகட்டுரைத்தல்

குரும்பிவன் மீகத் தகழ்ந்துணு மெட்குக் குழாமொருபால்
விரும்பிவல் வேழத் தலைவயின் வேர்மிசை மாவொருபால்
அரும்பிய சீற்றத் துலாப்புலி போடம ராட்டொருபால்
சுரும்பிவர் தாரவ வெங்வனம் போந்தனை சூழிருட்கே. (சΟச)

இன்பநிறைவேலோன் றுன்பமறுகிளவி

பொல்லா விலங்கு மலகையும் பூதமும் போரணங்கும்
ஒல்லா விரவி னுறுமெறி மீமகமு மூரரவும்
எல்லா மெழிற்கணி காரலத் தேந்தல்செந் தாளிறைஞ்ச
வல்லார் தலையடித் தாரையு நோக்குங்கொன் மாணிழையே.

நீங்குறுவேலோன் பாங்கியிற்கூட்டல்

எடுப்பிய தோகையுந் துஞ்சுக நிரொலி யாலிருந்தாய்
படுப்பிய வாட்கண் படாவிள மாக்களுங் கண்படுக்க
அடுப்பிவை பாங்கியு நீயு மணையி னனந்தல்கொள்க
விடுப்பிவை யாவுளந் தேனுமங் கேசெல்க மின்கொடியே. ()

நீங்கியதலைவியைப் பாங்கிசென்றடுத்தல்

சூதுகல மார்த்துங் குமாரலிங் கேசன் கொழுஞ்சரணை
பதுகல வாரிற்பைங் கோட்டலர்க் கூக்கிப் பருவரணி
மதுகர மார்ப்ப மலர்ந்தொரு தேனக்க மௌவன்முல்லை
பதுகர மேந்திவந் தேனணி யாய்குழற் காரணங்கே. (ச௬௭)

வல்லிநுண்மருங்குல யில்லிடையுய்த்தல்

இட்டிடை நோவ விரிசிகை நூபுர மேங்கமரை
மொட்டிகல் பூணிளங் கொங்கைகள் பொங்க முருகுளிர் மக்
கட்டுப கூந்தல் பிடர்த்தலை சோரக் கடிதகல்குற்
பட்டியல் பாவைநல் லாய்மையப் பையப் படர்மதியே. (சΟஅ)

தலைவனையண்மிச் சார்ந்தபினேங்கல
எலமரனீங்க வளைபிடியென்றல்

விற்றுவல் வீரர் மிடையினு மாங்கவர் வீரமுற்றுங்
காற்றுவை வேலிறை வாநுங்கள் காவல் வரையிற்சென்று
போற்றுவ தாவதொன் றுண்டு புலம்பிய பூவையன்னாள்
ஆற்றுவ தாக வலம்புரி வாய்வைத் தருளுவதே. (௪௦௯)

இன்னணமொழுகலை மன்னவென்றகற்றல்

அம்பலு மோங்க லரும்புதி தாவதின் றேனுநெறி
உம்பலும் யாளியு மேனவு மூறுசெய் யாவிடினும்
நம்பலுங் காவலு நின்வயி னீளினு நன்றிதன்றே
வம்பலுங் காலங்கொ ளோபிரி யாவன்பு வாய்ந்தவர்க்கே. ()

பாங்கிகேட்பப் பையுளெய்தி
நீங்குறுவேலோ னெஞ்சொடுகிளத்தல்

புள்ளுவர் பார்வை வலையொடு கண்ணி புறத்திருவி
உள்ளுற யாத்துப் பறவையு மாவு முடற்றுப்வெற்பின்
நள்ளுநள் போல நயமொழி காட்டிய நங்கைபின்பு
விள்ளுநள் போலுரைத் தாளென்ன பாவம் விளைந்ததுவே. ()

ஆகியபரிவு பாகற்குரைத்தல்

அணங்கோ கடலி னமிழ்தோ வணிமயி லோவெனப்பொற்
சுணங்கோ டெழுமுலை யாள்புறத் தேசென்று சூழ்ந்தநெஞ்சிற்
பிணங்கோ முடங்குவ மோவெனின் வாய்ந்தில பேசுவதென்
கணங்கோடி காவதங் காமரு தேருந்துங் கையவனே. (௪௧௨)

விளங்கியமதியிற் றுளங்குறுகிளவி

குருமனை வேட்பக் கொழுந்தெழு சாமத்தின் கோளறிந்தும்
திருமனை மூடுஞ் செயிர்த்தலை நின்றதிங் காணினையே
பொருமனை மாயினு நீமறை யப்புகல் வாய்கொலொன்னார்க்
குருமனை யானை வரதனை யாங்க ளுறுவகையே. (௪௧௩)

இராவுறுதுயரங் குராலொடுகிளத்தல்

தோகைக் குராய்த்திரி வஞ்சிய நாகந் துளையிரவில்
பாகைக் குராலம் படுத்தசொல் லாள்கண் படாப்புலம்பில்
கூகைக் குராலஞ்சச் சொற்பயிற் றுதிகொன் னூன்புழுக்கல்
வாகைக் குராமரச் சூழலின் மல்க வழங்குதுமே. (௪௧௪)

அல்லகுறிப்பாட்டின் மெல்லிடைவருந்தல்

புல்லா டவனை யறியா திரைபெனப் போந்தடுத்து
நில்லா துழுவை பசியோ டுபங்கு நெடுஞ்சிலம்பன்
ஒல்லா தளித்த வளத்தனு ரோடுங்கு நாகத்தொள்வீ
நல்லா யிசைப்பது கேட்டுநங் காவென் னயனங்களே. (சசரு)

நையிடைமடந்தை கையறுகிளவி

ஊன்றலைர சேவற் சிறகரிற் பின்னி யொடுங்கிபின்பம்
சான்றலைச் சேரன்றில் காளைனைப் போற்றளா ராதுதுயில்
ஆன்றலைச் சேர்நுங் கனவின் வரக்கண் டறிந்ததுண்டோ
தோன்றலைச் சேரரு நோப்தலைக் கூட்டிய நோன்மையரே. ()

மாலுறுவருத்த நீலமோடுசார்த்தல்

கண்ணீர் கவிழ்த்துக் கருந்துக ளாடிக் கருகிநெகிழ்ந்
துண்ணீர் கழிய வெளிவந்து நின்றனை யுற்பலமே
விண்ணீள் வரைபினெனைப்போற் குறிபொய்த்து மெல்குவிக்கும்
தண்ணீ ரிலாத தலைவனை நீயுங்கொல் சாற்றுகவே. (சசஎ)

காணுவகையிற் பொழுதுநனியிகந்து
மாணுத்துயரின் வாணுதல்கிளத்தல்

காவலர் மாய வினிவரு வாரென்னுங் காதன்முற்றும்
மேவலர் போன்மதி வீறி விளித்தது வீயவவ்வா
றேவலந் தேனன்னை நாய்மனைக் கோழிப் றைப்ந்துமெல்லாம்
ஏவலந் தாங்கு மிறைபினு மோற வெப்தினனே. (சசஅ)

குறித்தலைச்சென்றே னெறிக்கவன்றறத்தல்

பொறிகா றுமக்குப் புலனனி பார்த்திப போதுஞ்சொல்லும்
நெறிகா றுதற்குத் துயவுறு விரின்று நேர்ந்ததில்லை
வெறிநான் மலர்க்குழ லாளைவிட் டெங்ஙன மிளைகிற்பீர்
குறிகா றுதற்குநெஞ் சேழயன் றப்ருமைந் தாப்திருப்பே. ()

காட்சியாசையிற் களம்புக்குக்கலங்கி
வேட்கையின்மயங்கிய கையறுகிளவி

எறிந்தளி வேங்கைபின் வீநவ தென்றுபொய் யாநின்றதோ
செறிந்தசெர் வேங்கையின் பொப்பலன் னைப்திநந் தேயுயிங்கே
மறிந்தளி பேழுயிர் மாழ்கிய போதைக் ந வான்மாருந் காப்பு
பிறிந்தவர் செங்கழு நீர்நறுங் சோதை பிறங் குலிதே. (சஉo)

தன்பிழைப்பாகத் தழீஇத்தேறல்

சிலம்புங் குருகுறை நீண்மரச் சூழலுஞ் சிந்தலர்கட்
கலம்புங் கடிச்சுனைச் சூழலு நீக்கி யயிர்ப்பிலதோர்
நிலம்புஞ்ச வெள்வளை யாய்கிளந் தேனெனி னீடிரவில்
புலம்புந் தலைவ னடுத்தணங் கோடங்குப் போவதுண்டே. ()

புகாக்காலைப் புக்கெதிர்ப்பட்டுழிப்
பகாவிருந்திற் பைந்தொடிகிளத்தல்

அடுவது வன்பசி யென்றடுத் தாற்கன்னை யேவலிற்கை
தொடுவது முன்னுய்த்துப் பூசுநன் னீர்கொடு தோழிமற்றியான்
படுவது முன்னலன் பின்கடைச் செல்லப் பரிந்துதழீஇ
விடுவது கண்டிலன் வன்மையி னீக்கி விரைந்தனனே. (சஉஉ)

காமஞ்சிறந்து காதலிகிளத்தல்

துணைபுண ரன்றி லுடல்பல கோடி தொடர்ந்தெடுத்தே
இணைபுண ரன்பின மீண்டையென் றேற்றிய வென்னுளம்போற்
கணைபுண ரங்கையி னருளந் தானுங் கருதினன்னாய்
அணைபுண ரன்றறி யாதிர வூடழி வாசுமின்றே. (சஉங)

நாணுமிகவர நன்னுதல்கிளத்தல்

வீணுக் கிடம்பெரி தாகிய நின்னுள மேவியிங்கே
பேணுக் கிடஞ்சிறி தாகிய ஞான்றுமென் பேதையுளம்
நாணுக் கிடம்பெரி தாயது காணே னவிற்றுவது
பூணுக் கிடம்பெரி தாகிய மார்பத்துப் போர்மன்னனே (சஉச)

காவன்மிகுதி மேவருகிளவி

கழுது முறங்குங் கனையிருள் யாமத்துக் காரிகையாள்
கொழுது வரிவண்டு கூட்டுணுந் தார்ப்புயங் கூட்டமின்றி
அழுது சிவந்தகண் ணேடழுங் காநிற்ப வன்னைதுஞ்சாள்
எழுது மிரும்புக ழோயினி யான்செய்வ தென்னருளே. (சஉரு)

ஆற்றதுதீமை யறிவுறுகலக்கம்

கருமுர்சி வன்முலை யாய்கவி னீங்குக் கழியவன்பர்
இருமுர் சிவமத முந்தரு மீச னிருஞ்சினம்போன்
முருமுர் சிவந்துர றுந்தடஞ் சார லுலந்தமணி
தருமுர் சிவண்பணி யாறியங் காதிருந் தாலுநன்றே. (சஉசு)

இதுவிதுபடுமிர வேந்தல்வரவும்
விதுநுதற்கின்பம் விளைத்திலதென்றல்

ஊர்விழ வாயினு மில்விழ வாயினு மூர்கொண்டும்ப
ரார்விழை வாண்மதி தோன்றினுங் கூகை யறைபறையோர்
கார்விழை யேறு கடுமுரண் மான்குரல் காதுறினும்
போர்விழை தார்ப்புய னருயிர் மாழ்குநம் பூங்கொடியே. ()

அவனளிசிறந்துழிக் கவர்மனைகிளத்தல்

திருந்திய வாருயிர் மாசறத் தோன்றிய செவ்வியன்ன
வருந்திய மேகம் வழங்குமின் னன்வழி காண்பரிதால்
இருந்தியன் மாவெதிர் வுந்தெரி யாதிர வூடுநம்பால்
பொருந்திய காதலர்க் கண்ணிய வுள்ளம் புழுங்குவதே. (சஉஅ)

நோந்துவாட்கண்ணி வந்தவழியேள்ளல்

மல்கும் பசப்பின் மதிவா ணுதலிய மாமருப்பு
வெல்குங் குமமுலை மூழ்க விரிநீ ருலகமெல்லாம்
புல்குந் துயிலிற் படாது விழிபொழி நீர்திளைக்க
நல்குந் தலைவரென் னேய்காணன் மாரினி நன்னுதலே. (சஉகூ)

மைப்பட்டகண்ணி கைப்பட்டுக்கலங்கல்

தணந்தொழி காலை பெலாமே சறவு தகப்பெருக்கி
நிணந்திடு நீருள்ளி நிற்குமென் னெஞ்ச நிறைநெகிழ்த்தார்
மணந்திட முற்றிவ ளாவிய னான்று மகிழ்பெரிதாம்
குணந்திக ழாதல்லன் மிக்காவ தென்னிதன் கோளணங்கே. ()

பகற்குறிவிழைந்தோள் பறவையினேக்கி
நகைச்கதிர்வேலோற்கு நவிற்றிதுவென்றல்

அளம்படு வார்தரும் பண்மினர் நேர வமர்ந்தசெல்வேள்
இளம்பொழிற் காவி வரைநறித் தேகு மெழிற்குருகீர்
உளம்படர் கூர வொழிந்தாரை யண்மியும் மன்றியுய்ப்பாள்
வளம்படு மேனலங் காவல்கொண் டாளென்று வாய்விடுமே. ()

முற்றிழைமடந்தை பெற்றவழிமலிதல்

பூரித்த கொங்கை யெழுங்கக் கரம்புறஞ் சூழ்ந்திறுகப்
பாரித்த நின்புயம் புல்லினி தேயய னென்னைபென்னை
வேரித்தண் பொங்கரலைத் துளர் வாடை மொலிவறியார்
சீரித்த நின்னை யெமியாம் பகல்சில வாய்விட்டதே. (சஙஉ)

எய்தியமகிழ்ச்சி யிகுளைக்குரைத்தல்

தம்மாண் பிகந்து தணிந்துழிக் கௌவை தரும்பகைதீர்ந்
தம்மா வணங்கனை யாய்குன்ற நாட னடுத்தலொடும்
விம்மா நெகிழ்வன விண்டன தோள்கள் விளர்ப்பொருவிச்
செம்மாந்து வம்பு சிதர்த்தன கொங்கை திவண்டகண்ணே. ()

பைந்தொடித்தலைவியைப் பாங்கிகழறல்

இருவி யிடந்தொறும் பற்பல தோன்றின வீதெமர்தேர்ந்
தொருவிநமைப்புனங் காவல்கொண் டாலொண் கிளிமொழியாய்
கருவி முகிற்குலஞ் சூழ்வரை நாடனைக் காணரிதாம்
அருவி வருங்கிளி யோப்பு வயின்வயிற் றுன்னலுற்றே. (சஙச)

இட்டிடைமடந்தை விட்டுயிர்த்தழுங்கல்

என்னைக் கெனைவியங் கோளி னிறுவு மியல்பொருகால்
அன்னைக் குரைப்ப விரைந்தெழு நெஞ்சங்க னேபெரிதும்
தன்னைக் கரத்த றருமெனு நீயுயிர் சாய்ந்திறினும்
மின்னைக் கவற்று மிடையாய் நமர்க்கது விள்ளலையே. (சஙரு)

ஒண்டொடிதலைவ னுள்வழிப்படுதல்

சான்றோர் துவன்றிய மன்றமுந் தக்கோர் பொதியினும்வில்
ஆன்றோர் விழவயர் சூழலு மாத ரடுத்துவிழை
வான்றே யுவகைத் துணங்கையி னுமென் மாட்டிரங்காக்
கான்றே யலங்கலந் தோளனை யாங்கணுங் கண்டிலனே.(சஙசு)

மஞ்சனூர்புக நெஞ்சொடுகிளத்தல்

எந்நாளு மின்ப மெளிதுறு சூழ்ச்சி யிருப்பவிட்டுப்
பன்னாளு மின்னற் படுவதென் னேபையு ளோடரிய
நன்னா ணிகக்கவின் னேபுறம் போந்து நலிநெஞ்சமே
அந்நா ளகன்றில மென்றூர் பதிசென் றடுத்தும்வம்மே. (சஙஎ)

ஆங்கவனூர்புகப் பாங்கிக்குரைத்தல்

எழுந்த வலரின்னு மெங்கு மெழுக விடைமுரிந்து
விழுந்தவென் பெண்மை விழுந்தே முழுதும் விளிகவினிச்
செழுந்தண் மதிமுகத் தாயன்ப ரூர்க்குச்செல் வாந்துயரின்
அழுந்த விடுப்பது மாண்மைகொ லாமென் றறைவதற்கே. ()

நோந்துசெலி வொழித்தமை பைந்தொடி கிளத்தல்

வரையுறை தெய்வத நோக்கி மலர்க்கை விரும்பெடுத்துப்
புரையுறை வாய்மொழி யாகப் புகலல் புகலலென
விரையுறை மார்பர் தெளிவொழித் தேற்கொரு வேற்றுமையில்
பிரையுறை பாலன்ன பெற்றியெஞ் ஞான்றும் பிறழ்ந்திலதே.

அணங்கிணைநோக்கிய வச்சமிக்குரைத்தல்

எவ்வுழி நோக்கினு மவ்வுழி யவ்வவை யாவெதிர்ந்தும்
செவ்வுழி வாட்கண் படுத்தாற் கனவத்துஞ் சேர்ந்தணைந்தும்
ஒவ்வுழி யாமென் றுளத்தே நனவத்தொவ் வாதுறைந்தும்
அவ்வுழி வேறணங் காகாமை யன்ப ரகன்றிலரே. (௪௪௦)

தன்னையர்தந்தை தாமறிந்தோவென்
றன்னதினெழுந்த வச்சமிக்குரைத்தல்

ஆராத காத லைகன்கரைப் பட்டுள்ள மாழ்ந்தலைப
வாராது காவலர் விட்டது வேற்று வரைநிலத்தோர்
சாராத வில்வரை வாய்வர வெந்தை தமையறிந்தோ
கூராத நோக்கொடு மென்னையர் கண்டுகொல் சூழ்ந்திலனே. ()

எச்சமில்பாங்கியி னச்சமிக்குரைத்தல்

விருந்தெனப் போந்தும் விரைமலர் சூட்டியும் மிக்களிக்கும்
அருந்திற லான்வயி னன்னவொன் றிவ்வூ ரலர்கொடுப்ப
இருந்தனை போவென்று தோழி வினவுதி பெண்ணினிநாம்
திருந்திய செய்வகை தீமறை போர்திகழ் விக்குமுன்னே. (௪௪௨)

நெறிப்படு நாட்டத்து நேரிழைத்தோழிக்கு
முகிழ்ந்தகோங்கை நிகழ்ந்தவைமறைத்தல்

மன்னுங் கதிர்மணி போலுரு சாயலு மார்பர்புக்
கன்னறுங் கவின்பிணைத் தோளு நகலுங் கதுவினவென்
றென்னுங் கருத்தினை யின்னுஞ் சூழ்ந்து பிடக்கிலென் [illegible]
நன்னுங் கலைந பெனக்கிளி யின்று நறுநகவே. (௪௪௩)

தமர்தற்காத்துழித் தன்னுளத்துரைத்தல்

புனங்காவ லின்முன் புகுத்திய வன்னை புறக்கணித்து
மனங்காவ லின்மையி னின்றுவைத் தாளுயிர் வாழ்வகையென்
சினங்காவல் கொண்டவை வேலருந் தேர்வன தேர்கிலரால்
கனங்காவல் கொண்ட கடிவரைச் சாரலங் கார்ப்பொழிற்கே. ()

அலரிற்காத்தமை மலர்முகத்தலைவி
யுயிரோரன்ன வொண்டொடிக்குரைத்தல்

ஆவா விதுவென்ன காரணம் வண்ட லயர்பொழிலும்
காவா வளர்தினைப் பாங்கும் படியுங்கண் ணார்சுனையும்
ஓவா தழலு மொருதே ருளதென வூருரைப்பப்
பாவாய் புறத்தினிப் போகலென் றுளன்னை பைந்தொடியே. ()

தோற்றப்பொலிவாற் காத்தமைகிளத்தல்

சுனைக்கடி நீலந் துரப்பன கண்கடுன் னார்துளங்கும்
முனைக்கரிக் கோடு முரிப்பன கொங்கை முழுநிறவேய்
தனைக்கழைக் கோலைத் தடிவன தோள்கள் கவன்றினிநீ
மனைக்கய லேக லெனவுருத் தாளன்னை வார்கொடியே. (௪௪௬)

வருத்தஞ்சுட்டி யிருத்தியதுரைத்தல்

வாடிய தோளு மலிபுனற் கண்ணு நன் மாமையெழில்
ஓடிய மேனியு மொள்வளைச் சோர்வு முயிர்ப்பெழவுள்
நீடிய நோயி னிலைகாண் முகமு நினக்குறலென்
ஆடிய சோலைசெல் லாதியென் றுளன்னை யாயிழையே.(௪௪௭)

மணப்பட்டுக்கலங்கிச் சிதைந்தவழித்தோழிக்கு
நினைத்தல்சான்ற வருமறையுயிர்த்தல்

இமையா ரியல்பினை யோதுயில் வாயலை பென்னுமன்னைக்
கமையா லியன்றன தோளாய்வை வேலர்க் கணங்குகொண்டார்
தமையா வதுந்துயில் சாருங்கொ லோவெனச் சாற்றமுன்னி
நமையார் மதிப்ப ரெனப்பைய நெஞ்சி னவின்றனனே. (௪௪௮)

காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி

தாயுந் தளரத் தனிக்காவல் கொண்டன டாங்கவல்ல
நீயுந் தளர நெடிதயர்த் தாயென்று நீர்ப்பரப்பில்
பாயுந் தகட்டு வராலினந் தேரும்பைங் காற்குருகீர்
வாயுந் தமக்கின்மை செய்தார்க் குரைத்தல் வலிமின்களே. ()

உயிராக்காலத்துத் தன்னுளுயிர்த்தல்

முயங்கிய நாளுமொன் றேபின்ன ளு முதிரவிட்ட
தயங்கிய தார்வரை மார்பனை நோவதல் லாற்றையலாய்
உயங்கிய தென்னென் றுசாவல்செய் யாரை யுடையதென
மயங்கிருட் கங்குலை யூரினை நோவ வழக்கில்லையே. (சரு0)

உயிராக்காலத்துத் தோழிக்குயிர்த்தல்

செஞ்சுவ ளிவ மணிக்குழை வார்செவித் தேமொழியாய்
அஞ்சுவ லாயை யெனினு மவரோ பிரிதல்செல்லார்
நெஞ்சுவன் னோயி னிறுத்துந ரேனு நிணந்தநட்பின்
எஞ்சுவ தென்று மெனக்கில்லை பன்ப ரிடத்தினன்றே. (சருக)

நிகழ்ந்தமைசெவிலிக்கு மறைத்தமைநிகழ்த்தல்

வல்லிய மன்ன வெறுழான் கடியு மணந்தவன்று
மெல்லிய நூலிடைக் கஞ்சிய பொப்புமுள் விம்மவிம்மி
அல்லியங் கோதைநல் லாயழ வன்னைபின் னைவலம்
சொல்லியவென்னைக் கரந்தேன் றுகள்விழித் தூர்த்ததென்றே()

நாணுச்சுருங்கப் பேணியகற்பிற்

பெற்றூழிமெலிவு பெருதுழிக்கிளத்தல்

சின்னாட் புணர்ச்சி சிதைவின்றித் தானே நிகழ்ந்ததொல்லை
முன்னாட் டவப்பயன் முற்றின வேயாம் முறைதிறம்பிப்
பன்னாட் டலைவர் பராமுக மாகிப் பரிவுற்றகற்
தந்நாட் டழையாந் தாயது போலு மலர்புனையே. (சருஉ)

அலர்தாயறியிற் றலைவனோடவன்பதி
செல்லவெண்ணிச் சொல்லவலித்தல்

அறிந்தா லலரன்னை யென்னுயிர் வாழ்த லருங்குரைத்தென்
றெறிந்தா டளிமலர் வாயிசை பாடு மிணர்ப்பொதும்பர்
செறிந்தார் சிலம்பற் குரைப்பிற்றன் னூர்க்குத்தெரிந்துநம்மை
மறிந்தாழ் துயரென்று மின்றாக வுய்ப்பசொல் வண்கிளியே. ()

ஆயமண்ணலை யறிந்தமைகூறல்

கைதலை வைததுக் கணிகா சலத்துக் கடவுளைத்தாழ்ந்
துய்நலை யுற்றவர் போலவன் றுய்கண் டுவகையன்பர்
எய்தலை யெய்த்த விழியேயெய் யாத விழிக்கியம்பப்
பொய்தலை விட்டுநின் றூர்வண்ட லாயத்துப் பூவையரே. (சஙரு)

செவிலியறிந்தமை கவலையினுரைத்தல்

பலநா ளிடையிட் டொருநா ளடுப்பினும் பார்த்திபரைக்
கலவா தழுங்குங் கடனல தில்லைக் கனையிருள்வாய்
வலம்வா ரயிலொடு வந்தமை நோக்கி வரைமுருகோ
அலதோ ரிறைமக னோவென் றுசாவின ளன்னைமின்னே. (சஙசு)

செவிலிகளவு தெரிந்தமைகூறல்

கொடிபோர் கொடுமையை யேற்றிக் குடங்கை முகனிகுத்து
வடிபோ டெதிர்விழி வாரநின் றேன்மருங் கன்னைவந்து
பிடிபோ லெனுநடை யாபின்னல் யாவ தெனப்பெயரா
மடியோடு நின்னுரை யென்றுள்ள வாய்மை வழங்கினனே. ()

அலரேழச்செவிலி யறிந்தமைகூறல்

வல்லுரை வாயின ரேதிலன் காதலி வம்மெனவே
எல்லுரை யாடி நகுதனு நாணிமற் றியான்பெயர
நல்லுரை யாடு நறுங்குழ லேயன்னை நன்றறிந்து
புல்லுரை யாயின வேயென்று வாடினள் பூமுகமே. (சஙஅ)

பொழுதுமாறும் புரைவதன்மையி
னழிவுதலைவந்த சிந்தையிற்கிளத்தல்

என்றாழ் தணந்தவன் டாமரை போலெழி னீர்ந்துமுன்னைக்
கன்றாழ் கொளவிட்ட காதலர்க் கோது கனைப்புள்வாய்க்
கொன்றாப் பெனக்கழை யட்டமை பின்னுங் கொடிநெறிநன்
றன்றா நிறவெய்யை யாப்பவரு மாநெறன் றலர்முல்லையே. (சருகூ)

ஐயச்செய்கை தாய்க்கெதிர்மறுத்துப்
பொய்யெனமாற்றி மெய்வழிகொடுத்தல்

வணங்கிடை நள்ளிர வூடய வேகிவந் தாமெனநீ
பிணங்கலை வாழியன் னையகன் வானது பேதுறுத்த
வணங்குகின் றுள்ளுட ரில்லா விடத்தமை யாள்பகலும்
இணங்குது நற்றுணை யன்றேநற் புலப்புக் கினைகுவளே. (சசா0)

இகுளை தலைவனை யியற்பழித்துரைத்தல்

பறுகனி யிதி விரவுபர் நல வரைப்பதியன்
அறுகனி வார்சடை விராட்ட காரன யண்ணிலர்போல்
உறுகனி னுருநட் டேன்சென நன்மைபுன் னுநுமைத்தாய்
பெறுகனில் லாரமட வேவென்னர் நாய்மிமை பெற்றயரே. ()

தலைவி தலைவனை யியற்படமொழிதல்

உருப்பவிர் திக்கதிர் சாறுப் பரிதி யசைமெல்லாம
விருப்பவிர் மேகம் விளைப்பதன் றெளிந்து பக்கமுடன்
அருப்பவிர் பூண்முலை பாம்பிழுந் திரனை நீந்த நகந்நங்
கிருப்பவ ரேவென நாமுயிர் காவற் கிருப்பவரே. (ச௬௨)

பொழுதுகீட்டிப்பப் பூங்கொடிகவறல்

தாமைத் திறந்த நசைக் திறந்திடுந் தார்தலிங்கர்
சுமைத் திறந்த வாழுக துணையுமிடப் புலுப்பக
ஊமைத் திறந்தமழ் வேலைமென் னேமறந் தாலோழ்நதார்
பாமைத் திறந்தக வின்றெனப் போய் நிலங்களிடே. (ச௬௩)

வருந்தோழிற்கருமை வாயில்கூறல்

ஆவண வீதி துயின்றில பேரர வங்கடவுட்
காவண மன்றங் கடிந்தில காவல ரோவிலரால்
தீவண வேல்வலச் செல்வர் பதன்றெரிந் தன்றியுறார்
பூவண மேனிநல் லாயிதற் கோசெல்லல் பூண்பதுவே. (சகூச)

கூறியவாயிற்கு வேறிதுகிளத்தல்

காலை யரும்பிப் பகலினெல் லாங்கடிப் போதுகொண்டு
மாலை யலர்வதென் றுன்மம்மர் நோய்மலி யூறுமன்னோ
வேலை யலையின் விடியு மளவும் விரவுமென்றால்
ஓலை யணிந்த செவியாய் நமக்கினி யுய்தியென்னே. (சகூரு)

இரவுவருவாண யிகுளைவிலக்கல்

ஊறும் பலவுள வேயுற லின்மை யுரைப்பினும்யாம்
தேறும் படியிலஞ் சேர்பதஞ் சற்றே திறம்பினனோ
ஆறும் பருவத்த ளல்ல ளணங்கனை யாளண்ணலே
வீறும் பகலிற் பெறுதி யிரவிங்கு மேவலையே. (சகூகூ)

பகல்வருவாணப் பாங்கிவிலக்கல்

முருகியங் காரி னியம்புமைஞ் சாரன்மொய்ம் பூம்பொழில்வா
செருகியம் போது செறிகுழன் மாதொடு சேர்ந்துளங்கள் [ய்ச்
உருகியங் காடு முழுவ லெல்லாமல ராயுலகில்
பெருகியங் கேதம தாம்பகல் வரல் பெருமையனே. (சகூஎ)

பகலினுமிரவினும் பயின்றுவருகேன்றல்

முற்று முலையெனுஞ் சக்கர வாக முதல்வநின்கைப்
பொற்று மரையிற் பகன்மகிழ் கூர்தலும் பொங்கிருளிற்
பற்று நினது முகமதி யாலுயிர்ப் பாவைமுகத்
துற்றார் சகோரங் களித்தலுங் குன்றத் துறுவனவே. (சகூஅ)

பகலினுமிரவினும் அகலிவணேன்றல்

எல்லிற் கமல மிவள்விழி நேர விரவியிற்சீர்த்
தல்லிற் குவளை நிகர்ப்ப நினதா னனமதியின்
வில்லிற் கினுவ தேனு முளமோ மிகவிடைந்தப்
புல்லிற் கியைந்தில தண்ணல் வரலிரு போதுமிங்கே. (சகூகூ)

காமமிகலுரைத்து வரைவுகடாதல்

காவிக் கருங்க ணிமைபிடை யாடநின் காமருரு
மேவிக் களித்தல் விலக்குவ தென்று மெலியுமிவள்
ஆவிக் கிரவிற் பகலிற்சற் றேவந் தடுத்தொழிவிற்
பாவிக் குறுதி பயிற்றுவ தின்றது பார்மன்னனே. (சஎ0)

வன்சொற்கிளந்து வரைவுகடாதல்

மறைபா லிவணல முண்டுயிர் வாட்டும் வழியலது
முறைபா லிவணல முண்டுயிர் காக்கு முதுக்குறைவு
நிறைபா லுயருமன் னவரி தாங்கொ ணிரைநிரையாய்த்
துறைபா ரருவிவெண் டிசெனத் தோற்றுநின் றொல்வரைக்கே.

பழிப்புரைகிளந்து வரைவுகடாதல்

அல்லார் களத்தனை வீராட்ட காசத் தடிகளைநெஞ்
சொல்லா தவரின்வல் லாய்பொய் யுரைப்பவுற் றாரிடும்பை
கல்லா யலைத்தலைக் கற்றுப் மெய்யோதுங் கருத்தணுவும்
இல்லா பிதுவென்ன நாடக மேந்திலை வேலவனே. (சஎஉ)

தெளிவிடைவிலக்கி வரைவுகடாதல்

ஆற்றுந் திறமிவட் கெங்ஙன மெய்து மலருலகில்
தூற்றுந் திறத்த சுடர்த்திரி நெய்யிற் சுடுபுனற்கண்
போற்றுந் திறததன வல்லமுன் கையிற் பொருத்துவளை
பாற்றுந் திறத்ததன் றனுக ஞாநும பசப்பண்ணலே. (சஎங)

அருளின்மை தகாதென வரைவுகடாதல்

மணக்கும் பரிசினல் லாலுயிர் வாழ்க்கை மணப்பதின்றிக்
கணக்கும் பரிசினில் லாக்கடங் கண்ணிதன் பானினக்கே
நினைக்கும் பரிசில்லை யேற்றகு மோகில்லை சோர்ந்தவள்ளி
உணக்கும் பரிசின் முதலிற் காலொக்கு மொள்ளியனே. ()

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல்

என்னுயிர் வாட வெனதோழி வாட வெனக்குயிராம்
நின்னுயிர் வாட நினதோழி வாட நெடும்புனலூர்
தன்னுயிர்ப் பாவையுஞ் சாம்ப நனது தடங்கணக்கோ
மன்னுயிர்ப் போடக் கழிவுகள் ளேமணிப் பூண்முலையே ()

கையறுதோழியை நையிடையாற்றல்

அயிர்த்திர ளாலடர் வாரிமைக் காத்தென வார்கிறையால்
செயிர்த்தவன் காமந் தகைத்தே நமதுளந் தேய்ந்தழிய
வயிர்த்திர ளேங்கும்வண் சாரல்விற் லோற்கண்ட வாள்விழிமன்
உயிர்த்தய லேயிடர் நீப்பக்கொ லாய்புன லூற்றுவதே. (சஎசு)

வரைதல்வேண்டித் தோழிசெப்பிய புரைதீர்கிளவி

கிழங்குவண் சார லிடந்தொறும் வீழ்வன கேழ்த்தவள்ளி
முழங்குவண் டேனினஞ் சூழ்தேத் தடைமொய் யடுக்கமெலாம்
ஒழுங்குவ மாலை யருவியு மோங்குவ வொண்டொடியாப்
அழுங்குவ தேநமக் காக்கிப்பொய்ச் சூளுற்ற வண்ணல்வெற்பே.

புரைதீர்கிளவி புல்லியவேதிர்வு

மருளிற் பிணைந்துபொய்ச் சூளுறு வார்கொல்லை வேலரன்னுப்
இருளிற் பிணைந்த விருவினை மாற்றியெல் லாஞ்சழிப்பி
அருளிற் பிணைந்தவ ராங்கிரு ளோடு மணைந்தவொப்பாம்
பொருளிற் பிணைந்ததம் வாய்மையிற் பொய்மை புகுந்திடினே.

களவலராகச் சேவிலிகட்டுரைத்தல்

ஓங்குந் தணிகை வடிவேற் கடவுளை யுன்னலர்பால்
வீங்கும் பிழையினம் மெல்லியன் மாதின் விழுக்குடிக்குத்
தாங்கும் பழிமொழி சார்ந்தது நன்றினிச் சாருங்கொலோ
யாங்குந் தணப்பரி தாம்வரும் பாலன யாவர்க்குமே. (சஎகூ)

காமமெய்ப்படுப்பக் கண்டனள்கிளத்தல்

மென்னா லெழினியி னுள்ளே கதிர்த்த விளக்கொளிபோல்
நன்னூல் கிளந்த வணியுட் கிடந்தோர் நலந்திவளும்
பன்னாறு கோடிநற் பாங்கியர் சூழப்பைம் பூம்பொழில்வாய்ப்
பொன்னா புரங்கள் புலம்பப் புகுநம் புனக்கிளிக்கே. (சஅ0)

அளவுமிகத்தோன்ற வறிந்தனள்கிளத்தல்

முல்லை யளவு நிலாவின மூரன் முறுவலிடம்
இல்லை யளவு முலைக்கினி மார்ப மிலகுபெண்மை
எல்லை யளவு நிரம்பிற்று மாதுக் கிறமலநோய்
ஒல்லை யளவு முலவாமெய்ஞ் ஞான வுவாவெனவே. (சஅக)

தலைப்பெய்துகண்டோள் சாமியென்றயிர்த்தல்

காந்தளம் போது விராய்த்தொடு கூந்தலங் கண்ணியன்கை
ஏந்தயில் வேலினன் முன்னொரு நாளிவ ணெய்தல்கண்டங்
காய்ந்தலர் தூவி யடிதொழு தேனின்று மண்மல்கண்டேன்
வாய்ந்ததன் மந்திர போலிங்க வில்லு மயூரனுக்கே. (௪௮௨)

வணங்கிடைத்தலைவி யணங்குகண்டயிர்த்தல்

காம்பிய றோள்கண் மெலிந்தன சாம்பின கண்கனகம்
தேம்பிய மாமை சிதைந்தது தேவர் சிறைமுருக்கி
ஓம்பிய வேலர்க் குறுமணங் கோமற்று மொன்றுகொலோ
கூம்பிய கொங்கைக் குறுமனி மூரற் குறுந்தொடிக்கே. (௪௮௩)

காதலிவிழுநோய் கட்டினிற்றெளிதல்

சில்லரிப் பன்மணி நூபுரச் சீறடிப் பேரமைத்தோள்
வில்லரிப் பைங்கட் கருங்குழல் வெண்ணகை மெல்லியலாள்
கொல்லரிப் பைம்புனஞ் சூழ்வளஞ் சாரலிற் கொண்டவெந்நோய்
சொல்லரிப் பன்றிபன் னைப்கட்டி னைபுக் துணிவுறவே. (௪௮௪)

வேலனைக்கூஉய் வெறியாட்டெடுத்தல்

பொறியாட் டெறுழ்தனித் தூர்ந்தோன் றணிகைப் பொருப்ப
செறிபாட் டொலிங்கவு றங்கிய செல்லறெளிப்பவினைப் [ணைபாள்
மறிபாட் டுதிரம் விராய்ப்பலி தூய்வண் பிரப்பிருவி
வெறிபாட் டயர்கிற்ப வேலன் புகுந்த விளைவெமக்கே. (௪௮௫)

வெறியிவணவேரீஇச் செறிகுழல்கிளத்தல்

தரளத் தொடையுந் தமனியத் தாருந் தனமுகட்டுப்
புரளத் தொகுத்தவெல் லாதம்மைத் தாம்புற மாக்கியநோய்
கரளத் தனிமிடற் றன்மகற் பேணிக் கழுநகரார்
கிரளத் தவிரினுந் தீங்கே யிருப்பினுந் தீங்குளதே. (௪௮௬)

வெருவியதலைவிக்குத் தோழிவிளம்பல்

கவலையுற் றாழ்வது வேண்டா நமது கருத்துறவு
தவலையுற் றாழ்தல் வருதலுண் டோவித் தலைவிடுத்தார்
சவலையுற் றுள்ள முகாமே யறத்துணைத் தானறுந்தேகம்
துவலையுற் றார்பொழிற் றுன்றுறு மென்னெறி றாழ்வனைநேப. ()

கழங்குபார்த்துழிக் கழங்குமெய்யேயெனப்
பழங்கண்டீரப் பாங்கிபகர்தல்

குறிப்பாற் பிறிது பொருளினைச் சின்மொழி கூறுவபோல்
வெறிப்பாற் றணிகை வரையயில் வேற்கை விசாகன்கொலாம்
முறிப்பான் மையினெழி லாட்கணங் கீந்தா னெனுமொழிதான்
நெறிப்பான் மையினல னென்பது வோவிந் நெடுங்கிரிக்கே. ()

நின்வெறியாட்டி னீப்பரிதாகு
மின்வெறியாட்டென வேலனுக்குரைத்தல்

வேண்டிய வேல வெறியாட் டயர்க வெறிப்பநின்னைத்
தூண்டிய தாயுந் துளக்க முடிசுடர் வேற்கடவுள்
ஈண்டிய பூசனை யேற்க விவற்றா னிகப்பரிதால்
மாண்டியல் வாட்கண் மடக்கொடிக் காற்ற வளரணங்கே. ()

முகிழ்முலைப்பாங்கி முருகற்குரைத்தல்

அடியே னறிந்த விளையா ளணங்கண்ட வாணர்மணி
முடியே ருழுமடி முன்னோய்நின் னுள்ளமுன் னாததன்றே
பொடியே ழுலகமும் போர்ப்ப வரைபுழை யாக்கியநீ
கடியேல் வெறிமனை வேலோ னிரப்பக் கலப்பதன்றே. (சகூ0)

தையனோய்பிறிதெனத் தமர்கொளக்கூறல்

ஒருஞான சத்தி தரனணங் காலுவட் கென்பவற்றான்
வருஞான சத்தி தரனெனு நாமம் வழங்கவினிப்
பெருஞானம் பெற்றனம் பேரமைத் தோளி பிணையுருவத்
திருஞான மாற்றிப் பசலையு மையலுஞ் சேர்த்தவர்க்கே. ()

அன்னைக்கரிவை யின்னல்வேறென்றல்

மாதுற்ற நோய்க்கு மலையாண் மகனை மதிபுரையும்
காதுற்ற சங்கக் குழையான் புதல்வனைக் காமர்பொய்கைப்
போதுற்ற வாறு முகவனை யிங்குப் புகுத்தியன்னாய்
பேதுற் றனைவெறி யாடலும் பாடலும் பேணிநின்றே. (சகூஉ)

அழிபாடுளத்தவ ளன்பனுறத்தழீஇப்
பழிதீர்முறுவல் சிறந்தேதோற்றல்

முறுவ னமக்கினி தாக முரிபுரு வத்தணங்கே
சிறுவ லுரையினர் வாய்நனி கூம்பத்தெய் வத்தின்மின்னேய்
குறுவ லெனுமன்னை யோகைகொண் டாடக் குறுகியளாய்
உறுவல் விலங்கனே யான்செல்லச் செய்ததவ் வொண்முருகே.

களவறிவுறீஇ வரைவுகடாதல்

வாரித் தலையின் மணிவே லொடுகின் வரவுகண்டு
வேரித் தளிமலர் வேலனென் றேக்கினண் மீட்டொருநாள்
பூரித்த தார்ப்புயத் தாய்கண்டு தாயிவட் புக்கொழியாச்
சீரித்த வேலவன் யாரைபென் றையஞ் சிறந்தனளே. (௪௬௪)

காவன்மிகலறிவுறீஇ வரைவுகடாதல்

புதுக்கலந் தேக்கு நறுநீ ரெனப்புறத் தேதிகழும்
முதுக்குறை வாண்டவுள் ளன்பொடு காமமு மொய்யலரும்
விதுக்குறை வானுத லாட்குள்ள வாகண்டு வெய்துநந்தாய்
மதுக்குழ லார்பலர் காவலி னேய்த்தனண் மன்னவனே. (௪௬௫)

வெறியச்சுறீஇ வரைவுகடாதல்

வழிமொழிந் தேவல் செயப்பணி யாதுமன் றுபொழிய
விழிமொழி தள்ள விடுப்பது நீதிகொ லோவலதூஉம்
பழிமொழி போபெரும் பாவமும் வந்தன் று பன்மறிசாய்த்
துழிமொழி வண்பலி தூய்வெறி யாட்டுகந் தாளன்னையே. ()

சிறைப்புறத்தலைவற்குச் சேறியேயிற்றிகுளை
பிறர்வரைவுரைத்து வரைவுகடாதல்

பரிகொண்டு வாங்க லணைப்பரி பண்ணிய வேழங்கலம்
நெரிகொண்ட தேரு நெடுங்கடை வாய்த னிரைகொண்டவால்
அரிகொண்ட வாட்கண்ணி மங்கலங் கூறி யடுப்பவென் றார்
உரிகொண்ட வன்பினர் தாமிதற் கேது முணர்ந்திலரே. (௪௬௭)

அன்னைகேட்ப மின்னிடைக்குரைத்தல்

சிற்றி லடுத்துச் சிறுசோ றிரந்து தெருச்செலுங்கால்
முற்றி லடுத்து முழுச்சோ றடுமன் றுன் முண்டகக்கை
பற்றி னடுத்தெரி சூழ்வலென் றேபரி வான்வருட்டி
எற்றி னுரைத்தவர் யாண்டைய ரேதில ரீண்டமின்னே. ()

ஒண்டொடித்தலைவி யுயிர்செலவடுத்த
வேற்றுவரைவை மாற்றெனக்கிளத்தல்

எள்ளாத வின்னற் கிரையா விருத்திய தன்றிமன்யாம்
விள்ளாத காதல மாகவுள் ளாது விடுத்தவர்பால்
தள்ளாத கேண்மைமுன் பேதந்த பாலுந் தலைதிறம்பி
நள்ளாத வேதிலர் பாலினு மாக்குங்கொ னன்னுதலே. (௪௯௯)

பிரியின்வாழாப் பெற்றிமைதலைவற்
குரையெனத்தோழிக்கு வரிவளைகிளத்தல்

பிரிந்தா லரிதுயிர் வாழ்க்கை புடைபெய ராமுயக்கம்
புரிந்தாலு மன்றி லெனக்கிள வாய்புது நித்திலங்கள்
வரிந்தா லனைய முறுவற்செவ் வாய்மதர் வாள்விழியாய்
தெரிந்தார் தமையுந் தெருட்டுதல் சான்ற தெளிவினர்க்கே. ()

நின்னின்றமையா ளென்றுரையென்றல்

மதுவார் குவளைக்கு நீரன்றி யில்லைமன் னுருபிர்க்கு
விதுவார் சடைப்பெரு மானன்றி யில்லை வினையுடற்குக்
கதுவா ருயிரன்றி யில்லை நலகின் கருணையன்றி
எதுவா மடக்கொடிக் கென்றுரை வேலவர்க் கேந்திழையே. ()

வந்தவர்மீளுமுன் வெந்துயர்தெரிக்கெனல்

வந்தவர் வாம்பரித் தேரின்று மீள வலித்ததில்லை
நொந்தவர் நின்னடுத் தாருளில் லாநுதி வேற்கரவா
பந்தவ மான பயோதரப் பாவை படர்மலிநோய்
சிந்தவ ளாவெனிற் கேட்குவர் கொல்லோ திருந்திழையே. ()

அன்னைக்குரையென நன்னுதல்கிளத்தல்

சூளுற் றுரைப்ப லெனுவி னினக்குத் தொடுகழலான்
வாளுற்ற கண்மை வரித்துக் குழலின் மலர்செருகி
தோளுற்ற வன்பின் முலைமுகம் வைத்து முழுவிமெல்ல
மீளுற் றனனன்னைக் கோதி னவைவிர வாமைநன்றே. (௫௦௧.)

ஆற்றாத்தன்மை தோற்றித்தலைவி
யறத்தோடுநிற்பத் திறத்தோடுகிளத்தல்

அளிபே ணினைதற்கு நீயன்றி யில்லை யணங்கனையாய்
களியேய்க் களிற்றை யானை வளையக் கடாவலொன்றோ
வெளியே யனைக்கென் விழுப்பெரு நோயை விளிக்கவல்ல
தெளியேய் மருந்திது வென்பதொன் றேசெப்ப லாயெனினே.

வணங்கிடைத்தலைவி யணங்கெதிர்கண்ட
புகர்தபுசேவிலி யிகுளையைவினாதல்

கடுக்கந் தரம்வைத்த வீரட்ட காசன் கருணையில்லார்க் யாள்
கொடுக்கந் திகழ்ந்தென வொள்ளொளி வாடின வொண்டொடி
நடுக்கந் திகழ்வகை யாங்குநின் னோடுத் தாட்டயர்ந்தாள்
நடுக்கந் திகழிட் டிடையக லத்தன நுதலே. (௫௦௩)

களிறிடைவிலக்கி யொளிறுவேலிறைவன்
மின்னிடைக்குதவி யன்னைக்குரைத்தல்

குமரித் தடஞ்சுனை யாடினள் பண்ட நறுநெறியின்
அமரிற் றலைமடங் காமத வேழ மடர்ப்பவிரிஇக்
தமரிற் றலைப்பிரி யாமைத் தலையளித் தேதனக்கங்
கெமரிற் றலைப்படல் கோடியென் றன்னை யெறும்பப்பயனே. ()

நற்றாய்க்கன்னை பெற்றியிதென்றல்

அரும்பிற் றிலமுலைத் தாமரை மூர ளணிக்கணவம்
விரும்பிற் றிலவிழிக் காவி யளியொடு போலன்மலர்
கரும்பிற் றிவண்டிடை கோதியென் னேதக் கடக்கொடியேன்
கரும்பிற் றவண்டனள் போதுய்வில் லார்ந்த கணங்குழையே.

அன்னதுநற்ருய் தன்னையர்க்குறுத்தல்

யாழியன்மொழிக்குத் தோழிகிளத்தல்

என்வாய் மொழியன்னை வாயி னறிந்த வினியநற்ருய்
தன்வா யறிந்து தழலெனச் சேந்து தடங்கண்மலர்
முன்வாய் விதியன்றி யில்லையென் ருறினர் மொய்யமரில்
பின்வா யடிபெய ராதவென் னையர் பிறைநுதலே. (ரு0அ)

வடிநெடுவேலோன் கடிவருமாறு

வடுவகிர்கண்ணிக்குக் கடுமொழிகிளத்தல்

வள்ளத் தெழுந்த வனமுலை யாயன்பர் வந்திடனும்
பள்ளத் தெழும்புனல் போலெழுங் காதலைப் பண்பின்மறை
வெள்ளத் தெழுது மெழுத்தென நந்துயர் வீடுநெறி
உள்ளத் தெழுதி யுறுநாள் கழியா துளுற்றுதற்கே. (ரு0கூ)

மழைமேல்வைத்து வரைவுகடாதல்

இடித்துத் தடித்துத் திசைதொறுங் கான்றிந் திரதிருவிற்
பிடித்துத் ததைந்த பெருமுகி லேபெருங் கோடைவெப்பு
முடித்துத் தினையளிப் பாய்கொன் முயற்சியெ லாந்தபுத
நடித்துத் திரிவைகொல் லோவறி யேனிந்த நாகத்திலே. (ருக0)

நாட்டிவையுயர்த்தி வரைவுகடாதல்

ஒருத்தற் குலம்பிடிக் கூண்பல வூட்டியுன் டோங்குகிழற்
பொருத்தற் குகைப்பது நின்னகநா டெனிற் போர்த்தலைவா
வருத்தற்கெமையொன் றுந்தேற்றிலைபோலவெம் மாதைநின்னில்
இருத்தற் கியைந்திலை யென்னறி யாங்கொ லிருநிலத்தே. ()

ஊரையுயர்த்தி வரைவுகடாதல்

புள்ளும் விலங்கும் புதிதுறு வோரும் பொருந்துநரும்
விள்ளும் விலங்கும் பசியிடர் நோயென வீழுநலம்
தெள்ளும் விலங்குட் டிருந்திய வூரற்குச் செய்வினையின்
தள்ளும் விலங்கு முளமெனின் மன்னே தகவில்லையே. (ருகஉ)

இல்லுங்குடியும் பிறப்புஞ்சிறப்பு
மிறப்பக்கூறி வரைவுகடாதல்

வேங்கையு மற்றும் வினைபினை யாண்மெய் யெழிலும்வளை
பூங்கையும் விள்ளப் புறக்கணித் தாயினும் போற்றிலையேல்
தீங்கையு மில்லுங் குடியும் பிறப்புஞ் சிறப்புமெண்ணின்
ஓங்கையு முற்றிய வாக்கியு நேரு முதுநிலத்தே. (௫௧௩)

வையிலவேலோன் வரைவுடன்பட்டமை
பையரவல்குற் பாங்கிபகர்தல்

வாழிய நீதுயர் வீழ்கநின் மாமை வளஞ்சிறக்க
கேழியல் யாவ ரிடத்துமில் லோன்கிளை யோர்துவன்ற
ஊழியல் வேத வொழுக்கமை சான்றோ ருடன்குழும
யாழியன் மென்மொழி யாயடுத் தான்மண மெய்துதற்கே. ()

உழந்ததுயரத் தோக்கமுமெதிர்ந்த
தழைந்தமகிழ்ச்சியுந் தலைவிகிளத்தல்

நீட்டித்து மன்றலை நீப்பவர்ப் பெற்றோர் நிறையுளத்துப்
பூட்டித் தகைக்கும் பொறிப்பே றரிது புணர்கனவு
மாட்டித் துகைக்கும் வருத்தமுங் களவையு மற்றுமன்னாய்
வீட்டித் திருத்தரு நல்வினை யோவினி மேவுவதே. (௫௧௫)

மறுப்பர்கோலோவென மறுகுபுகிளத்தல்

தீதிலர் மாட்டுச் சிறக்குந் தணிகைச்செவ் வேளிறைபை
ஓதிலர் மாட்டுறு செல்லலுற் றேற னுளம்விடுத்துப்
போதிலர் மாட்டுத் துணிந்தன ரோபுக லாய்புகுந்த
ஏதிலர் மாட்டுக் கருத்தினை மாற்றி பெமாணங்கே. (௫௧௬)

தமர்வரைவேற்ற லிகுளைசாற்றல்

குருவாய் வெளிக்கொள வீரட்ட காசக் கொழுஞ்சுடராங்
கொருவா மலைத்தணித் தோங்கரு ளாயுறு மாமைபகன்மம்
மருவா மையினன்ப ரெய்தலுங் கௌவை மறைந்தொழிந்தும்
திருவா ளனைபன்றி நாட்டில வேட்டையிற் றேர்தி நவே. (௫௧௭)

அவன்வரைவுமறுத்துழி யணிவளைத்தோழி
யன்னைக்கணங்குறு மின்னலீதென்றல்

அடுத்தவல் வேழம் வருமுலை யாகத் தழுந்தவணைத்
தெடுத்தகை வேலின் விலகி யினமலர் சூட்டியளாய்
விடுத்தவர் தோட்புணை யில்லா தவைசனம் மெல்லியலாள்
கடுத்தவத் தீற்றிய செல்லலை யன்னுய் கடப்பரிதே. (ருகஅ)

உதவிசெய்தவலவர்க் கல்லதுநின்மையின்
மதர்விழிவாழ்க்கை யரிதெனக்கிளத்தல்

வேழங் கடந்தவர்க் கல்லாது வேற்றோர்க் கெனவிதிக்கின்
வாழுங் கடலிடத் தென்றே யிருக்கு மடநடைமான்
வீழுங் கடிவரை மார்பினு மும் விதிப்பதல்லால்
யாழங் கடர்மொழி யன்னுய் பிறரி னியல்பில்லையே. (ருகசு)

அணிபடுத்தணங்கி னழகினுக்கோத்த
திணிவரைத்தோளனைச் சேவிலிநாடென்றல்

பாடக நூபுரங் கிண்கிணி பாதம் பருமமல்குல்
சூடகந் தோண்முலை நித்திலந் தோடு குழைசெவிமேல்
லாடக மாமல ரோதி யணிந்திவ ளேர்க்கிணைய
மாடக யாழ்மொழி யாய்மதி யாயொரு மஞ்சனையே. (ருஉ0)

குஞ்சரங்கடிந்த குமரனையன்றோரு
மஞ்சனுமில்லெனப் பாங்கிவலித்தல்

அறியாப் பொருளின்றி யெல்லா மறியு மறிபொருள்சீர்
பிறியாத் தணிகையில் வீராட்ட காசப் பெருந்தகைதன்
குறியானு மொத்தவன் குஞ்சரங் கீழ்ந்த குமரனன்றி
வெறியார் மலர்க்குழ லாயில்லை வேறுவிண் ணோருளுமே. ()

இன்னணநிகழ்தலின் மின்னிழைமாதின்
சிந்தையென்னெனச் சேவிலிவினுதல்

அணியினும் பூசினு மோகையில் லாளடுத் தாயநல்லார்
பணியினும் பார்வை வழங்காள் பகலோன் குடகடலில்
தணியினும் பாளிதம் வேண்டா ளணங்கிற் றலைப்படுதல்
துணியினும் பாவமென் றூபிவ ளெண்ணஞ்சொல் லாய்கிளியே.

வண்ணக்கிளிமொழி யெண்ணமீதென்றல்

உற்றூர்க் குரியவர் பொற்றொடி மாதரென் றோதுபொருள்
பற்றுதல் கொண்டநம் பாவை பகட்டின் பணைக்கைமுகத்
தெற்றொரு கைத் தழீஇமலைந் தோப்பு மிறைவர்மணம்
முற்றுமை கூட்டுங்கொ லோவென வெந்துயர் மூழ்கினளே. ()

மறுத்துழியாற்று வண்மொழித்தலைவிக்கு
நிமித்தங்கூறி நீடாதென்றல்

கூடிற்று மன்றலெனவே விரிச்சி குலாயதிடன்
ஆடிற் றலர்விழி வாங்கமைத் தோளு மணிமுலையும்
ஓடிற் றிடனின்று காக மனைக்குரைப் பான்புகுங்கால்
நீடிற் றிலதினி மன்றல்பொன் னேயெவர் நீப்பினுமே. (௫௨௪)

தந்தைதன்னையர்க்குத் தாயினிதுரைத்தல்

சான்றோ ரிரந்த விரப்பு நமது தனிக்குடியின்
வான்றோய் வனப்பு புகழ்மையு நோக்கி மறாதுபெண்மை
யான்றோட் புணர்ப்பினல் லாற்கொடை சான்ற வவையுலகம்
மூன்றோ டளிப்பினு மாமோ முகிழ்ந்த முலைவிலையே. (௫௨௫)

வருவனவேற்று வழங்குவதல்லது
திருவிழைமாதர்க்குப் பொருளிலையென்றல்

உரையுணர் வாக்கை கடந்த பதமுவற் றுற்பணிக்கண்
விரையுநர் பாலருள் வீராட்ட காசன் விழையவவர்
வரையுட னுடி தருவன வேற்று வழங்கினல்லால்
தரையுள தோவிலை யாதும் பொருள்விண் ணுந் தானிலதே. ()

புரவலர்க்கிதுவே பொருளெனக்கிளத்தல்

இடைப்பா லதுபெறின் முந்நீர் முதிர்ந்த விருநிலத்துக்
கடைப்பா லதுந்தலைப் பாலது மாமெனுங் கட்டுரையின்
நடைப்பான் மையும்பழு தாமோ விறைவநம் மார்விழை [illegible]யே.
தொடைப்பான் மையின்முடித் தென்றோ கிறுவுதி கோற்றொடி.

நன்மையுந்தீமையும் பிறிதினைக்கூறிப்
பொருளெனக்கிளந்தவள் வரைவுகடாதல்

வழியா னுறுநர்க்கு வீராட்ட காசன் மலர்ப்பதம்போற்
கழியா விழைவின ராயினுங் காழறு சான்றவர்நன்
மொழியான் வருமின்ப மல்லது மொய்கதிர் வேற்றலைவா
பழியான் வருமின்பம் பற்று ருயிர்சாய் பதத்தினுமே. (ருஉஅ)

கடுமொழிகூறி வரைவுகடாதல்

முழங்கிய மாலை யருவியஞ் சாரன்மொய் வேடர்குழாம்
கிழங்கினை வேட்டெழு வள்ளியைக் கேட்டிடை நாட்டும்வெற்பா
வழங்குமென் றோளி நலனுண்டு நீத்தன் மரபுகொல்லோ
பழங்கணிற் றீரெம்மைப் பூண்கநின் றேரிற் பரியினமே. (ருஉகூ)

நலந்தோலவுரைத்து வரைவுகடாதல்

கெழுவிய காதலை யென்றெம துள்ளங் கெழீஇயதன்றித்
தழுவிய காதல மென்றுநின் னுள்ளந் தழீஇயதின்றே
எழுவியல் வான்புயத் தாய்வரை யாயெனி லின்றெமது
வழுவிய மாமை வளந்தந்து சேறிநம் வான்பதிக்கே. (ருஙo)

வரையுநாள்சுட்டி வரைவுகடாதல்

ஊர்கொண் டதுமதி மெல்லிணர் வேங்கையொள் வீமலர்ந்து
சீர்கொண் டதுவெற்பன் காதலி செல்வி யெனுமொழிவிண்
பார்கொண் டனவின்னும் பைந்தொடிப்பாவைதன்பானலங்கண்
நீர்கொண் டதுமருந் தோகண்ட தின்று நெடுந்தகையே. ()

வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்சேல்வோன்
ஒம்படைக்கிளவியிற் பாங்கிக்குணர்த்தல்

கூவலிற் றுயல்வரும் பூங்குழை வார்செவித் தோகைநல்லாய்
அவலித் தணங்குறை யாவகை தேறற்கன் றுணவநோய்த்
தவலிற் றலைவரும் வீராட்ட காசன் றனியருளால்
கவலைத் தடஞ்சுரந் தாய்ப்பொரு ளானும்மைக் காண்குதுமே.

ஆற்றுத்தலைவியைத் தேற்றிச்செல்கென்றல்

செவ்விய தீஞ்சொற் சிலம்பா நுவன்றவஞ் ஞான்றவைதாம்
அவ்விய மாத லறிந்தா மடுக்கு மமயமன்றிக்
கவ்விய வேறொரு காரணத் தாற்கணந் தாழ்த்துறினும்
நவ்விய வாட்கண் கலுழ்வாட் குரைத்து நடமதியே. (ருகூ)

ஆற்றுத்தலைவியைத் தேற்றுதலரிதாற்
றூழ்க்கலன்வரைவேனப் போக்கோடுவலித்தல்

அன்னைத னீக்கஞ் சிறார்க்குரைத் தாற்றி யகல்வரிதால்
அன்னைத னீக்கத் தடுத்தவ ராற்ற வமைவரன்றே
என்னைத னீக்கத்துப் பேனென்னு மாயி னியம்பும்வழி
என்னைத னீக்கநில் லாதெனத் தேற்றிங் கிளங்கிளியே. (ருகூச)

பிரிந்தமைபாங்கி திருந்திழைக்குரைத்தல்

வெப்பா னளவிய தேன்வாப் மடுத்தோர் விடுத்தலுண்டல்
அப்பா லவற்றுவொன் றுந்துணி யாரது போன்மயிலின்
ஒப்பா யுறுபொருட் கேகினர் காணது வானலஞ்செய்
இப்பாலதோவின்ன லப்பாலதோவிவ ணெண்ணரிதே. (ருகூரு)

பிரிவுகேட்டவள் பருவரலெய்தல்

கன்றால் விளவெறி காழ்கணை பூட்டிக் கருதலரூர்
வென்றான் றணிகைபில் வீரட்ட காசனை மேவலர்போற்
சென்றா னெனுமுன்னர்த் தீவினை யேனுயிர் தேய்ந்தழிவ
தென்றா வினிவைகு மாறெங்ஙனுவ தெனக்கனமே. (ருகூசா)

நன்னெறிவிளைவதி னந்துகலென்னென
வஞ்சிநுண்ணிடை நெஞ்சொடுகேவறல்

முன்பந்த மாயவை பெய்தா முதல்வன் முழுத்தவுயிர்
வன்பந்த மாய்த்தருள் வீரட்ட காசன் மலரடிபோற்
றுன்பந் தடார்நடு வான்சுரம் போக்கென்றுந் தோல்விசொல்லா
இன்பந் தருஉநெறி பென்றங் கறிந்துமின்னதிநெஞ்சே. (ருகூஎ)

வருத்தமிக்கவள் கருத்தழிந்துரைத்தல்

வெஞ்சின வேலொடு போந்துமந் தார மிடைநிழலின்
வஞ்சின மோதி வருட்டித் தெருட்டி மணந்ததெல்லாம்
நெஞ்சின தேயன்று நீள்சிறை மஞ்ஞையு நின்றதுண்டு
துஞ்சின தேலவர் வாய்மையென் செய்கோ சுடர்க்குழையே.

இயற்பழித்திகுவள வற்புறுத்தியது

வித்தினை யாக்குந் தலைப்பெயன் மாமழை மென்பபிராம்
அத்தினை யாக்கும் பெயன்மறந் தாங்கடு வேலரையர்
முத்தினை வீழ்த்த முறுவனல் லாயென் மொழிதுமின்னற்
கொத்தினை நீப்பக் குறித்தவர் மீட்டுங் குறித்திலரே. (ருகூ)

வன்புறையெதிரழிந் தாற்றுதுரைத்தல்

தொடுக்குந் தொடலை யணிந்துபைந் தார்சுரு ளோதியின்வாய்
மடுக்குந் தொழிற்கு வரிவளைத் தோளிதன் வாரெழுத்தோள்
விடுக்குந் தொறுமஞ்சு மெல்லுயிர்ப் பாவிக்கு விட்டுப்பன்னாள்
அடுக்குந் தொழில்வைத்த தெய்வத மோவருட் பாலதன்றே.

ஆற்றுத்தலைவி தேற்றுமாறுரைத்தல்

வெறுக்கை யுடங்கிய வன்பினர் யார்க்கும் விளங்கிழையாய்
வெறுக்கையெனினும்விள்ளாமைசெய்காரணத்தால்விழைந்தாம்
பொறுக்கை யிருப்பவர் தங்கட னென்று போனவர்நாள்
நிறுக்கை யிகந்தனை யார்தக்க தன்றிது நேரிழையே. (ருசக)

மென்னடைக்காலவர் கன்னகந்தழுவியெம்
மெய்யிடையுறினு முய்துமென்றியம்பல்

மந்தா நிலமவர் வான்வரைப் பூஞ்சுனை வாய்த்தவழ்ந்து
பைந்தா துகுக்கும் பரிமளச் சோலை பயின்றுசுலாய்ச்
சிந்தா குலமுறுந் தீவினை யேன்மெய்த் திளைப்புறினும்
கொந்தா ரொளிமணிக் கோற்றொடி யாயுய்தி கூடுமன்றே. ()

பருவங்கண்டு பருவரலுழத்தல்

கொண்டன் மிகுத்துக் குரைகடன் மேய்ந்து குளிர்மழையின்
மண்டன் மிகுத்து வருவது போலும் வருமுனன்னைப்
துண்ட மழற்றி நனியுயிர்ப் போங்கச் சுடுதிவலை
விண்ட மலர்க்க ணிரப்புவ தென்ன விம்மிதமே. (ருசஉ)

ஆயிடைத்தோழி யழிந்தியற்பழித்தல்

காண்டலை மாற்றிக் கவலையிற் றாழ்த்திய காதலன்போல்
வேண்டலை வேண்டுமன் றனெடுங் குன்றமும் வீடருநோய்
தூண்டலை மேயதன் றேசுடர்ப் பூண்முலை யாய்முழுதும்
மாண்டலை மேய்ந்த மழைப்படம் போர்த்து மறைந்ததுவே.

அவன்றிறநோக்கிக் கவன்றனள்கிளத்தல்

பெருகிய கௌவையுங் கௌவையி னும்பெரி துங்கழுமுற்
றுருகிய வெவ்வமு மவ்வினைக் கேத முறுநமர்தம்
திருகிய சிந்தையுந் தீதிலர்க் கச்சஞ் செறித்தனவோ
அருகியெ னெஞ்சி னலாதிருட் போது மடுக்கலரே. (ருசரு)

போய்த்ததுசூளெனப் புகன்றியற்பழித்தல்

வெறுத்தியல் பல்லன மேலெவன் செய்வது வேண்டுமன்னாய்
உறுத்திய வஞ்சினம் பொய்த்ததன் றேயுது தேற்றுவபோல்
நிறுத்திய கைவளை நில்லா தரள நிரைநெடுங்கண்
மறுத்திப லாநெட் டுயிர்ப்படுத் தோரை வருத்துவதே. (ருசசு)

வஞ்சினங்காவல ராயினுங்காவலின்
எஞ்சலரெமக்கென வியற்படமொழிதல்

அழத்தினை வேட்டுணும் பெண்டர்வல் சீயமுன் றனவுந்தம்
மழத்தினை வேட்டு வளர்ப்பன வேமதர் வாட்கணல்லாய்
முழத்தினை மெல்லணை யூன்றிய கங்கை முடிக்களிப்போன்
இழத்திய வென்னுயிர் காவல னீடினுங் காவலனே. (ருசஎ)

கவினழிவுரைத்துக் காதலியுயங்கல்

வேந்தரி னல்விடுக் கப்படு வாரை விரசுநரும்
தாந்தழு வாமை விளக்குவ போற்றணந் தாரெனவென்
பாந்தளிர் மேனி வனப்புமென் றோளின் வரிவளையும்
போந்தன போயிற் றவர்புற நெஞ்சும் புறக்கணித்தே. (ருசஅ)

போற்றுவரின்னே யாற்றெனக்கிளத்தல்

கரைந்தது காகங் கலைகள்வல் லாரின்று காண்பரென
வரைந்தனர் வாப்பரித் தேர்வரை வோடும் வருகின்றதே
விரைந்தது பால்கதி ருர்சியி னேடகல் வியப்பதந்தோ
இரைந்தது போகங்கொ ளாமென வார்ப்பொடு பெய்துவரே. ()

சொல்லியநாளிற் புல்லுவதின்மையின்
மெல்லியற்றலைவி யல்லன்மிக்கழிதல்

வாடுவ தேதொழி லாக்கி யெனக்கு வருவரெனப்
பாடுவ தேதொழி லாக்கி நினக்குப்பைந் தோகைபன்னாய்
நீடுவ தேதொழி லாக்கித் தமக்கு நினைகலரைக்
கூடுவ தேதொழி லாவது முண்டுகொல் குன்றகத்தே. (ருரு0)

வரைவிடைப்பிரிவிற்கு வாடுவதென்னென
விரைகுழற்பாங்கி தணிவுறக்கிளத்தல்

நறுமாந் தளிரன்ன மேனிநல் லாயவர் நாகத்துநாம்
இறுமாந் திருப்பதற் கேசுரம் போதலெய்த் தேயிருந்தும்
சிறுமாந் தர்களலர் தீட்டவல் லாக்குஞ் செயனினக்கே
உறுமாந் தளிமதுச் சோலையஞ் சார லுயர்வரைக்கே. (ருருக)

வன்புறையேதிரழிந்து துன்போடுகிளத்தல்

அல்லா வெனப்பொரு ளார வொருவர்க் களித்திடினும்
எல்லா வதுசெய் தழிவதுண் டோவென்னி னுற்றுவது
செல்லா மையினழி கின்றேன் கனவுஞ் செறிநிறையை
நில்லா தழிப்பதென் செய்கோவிவ் வாறு நிகழ்வினைக்கே. ()

கூடுநர்ப்பெறினவர் நீடுவதின்றெனப்
பொற்புறுதலைவியை வற்புறுத்துரைத்தல்

ஆயத் தவர்புரி யோரையெய்ப் தாண்மனு வாங்கயர்த்த
காயத் தவரிற் கலங்குகின் றுளென்று கைதொழுது
தாயத் தவரறி யாமையிந் நோய்தலை வர்க்குரைக்கும்
மாயத் தவர்ப்பெறி னின்னே யிடும்பையை மண்ணுதுமே. ()

நீங்கினுமவருள நீங்கலரிவணென
அயிர்ப்புறுதலைவிக் கியற்படமொழிதல்

செங்கதிர் மேரு வலம்புகு மாயினுந் தேம்பிலொளி
இங்கழன் மாட்டவிர் விப்பதன் றேயிறை யோனுடங்கு
தங்கல னுயினுந் தன்னுளஞ் சாரலுந் தாழ்பொழிலும்
அங்கனுழ் மேனிநின் னுக்கையு மாக வமைப்பவனே. (ருருச)

குறிப்பிற்குறிப்பு நெறிப்படத்தோற்றிக்
கயற்புரைகண்ணிக் கியற்படமொழிதல்

விழியே யுளமிரு வீர்க்குந் தெரிப்பவிள் ளாதவன்பின்
வழியே கலந்தனிர் முன்னரந் நீர்மை மருவியநின்
உழியேய் வருத்த முறுதோ வவர்க்கு மொளிநகையாய்
அழியேல் வருத்தந் தமக்கெவ ராக வவாவுநரே. (௫௫௫)

வரைந்தநாண்முன் விரைந்தனரறிகெனத்
தாழ்குழற்றலைவிக்குத் தோழிகிளத்தல்

தாரணி தாங்குநர் தெய்வம்ப ராய்ப்பயிர் தான்வளர்ப்பக்
காரணி வாய்ப்பப் பருவமென் றேமுன் கலங்கினமால்
வாரணி பூண்முலை யாய்சொற்ற நாள்வரு முன்னரிதோ
தேரணி நாமணி யார்க்கின்ற தண்மினர் சென்றவரே. (௫௫௬)

மற்றொருமாதை வரையுமோவென்ன
அயிர்த்ததாய்க்கு நயப்புறக்கிளத்தல்

முயங்கிய மாதை முயன்றன தோண்மும்மை வையகத்தும்
மயங்கியும் வேறொரு மாதினைத் தோயுங்கொல் வாட்கண்ணனாய்
தயங்கிய மாமையுண் மூழ்கிய வன்பர் தடங்கண்மலர்
உயங்கியும் வேற்றவர் மாமையுண் மூழ்குங்கொ லோர்ந்திடினே.

வாய்மைகூறி வற்புறுத்தல்

தேனுங் கிழங்குந் தினைநறு மாவுநெய் தேக்கியட்ட
ஊனுங் கழியப் பெறுகதி லம்ம வுடங்குறைவு
தானுங் கருதிவந் தானயில் வேலன் றனைச்சிதைப்ப
வானுங் கருதினு மாவதுண் டோவினி வாணுதலே. (௫௫௮)

கடியோடுவருதல் காணுதும்வம்மெனப்
பிடிநடைத்தலைவிக்குப் பெய்வளைகிளத்தல்

நெருநற் கடிமலர்ச் சூழலி னந்துயர் நீத்தார்சொன் றன்
வருநற் கடியொடு காணவம் மோமதி வாணுதலாய்
வெருநக் கடிப்பொருள் வேழமுந் தேரும் விரசிநல்லோர்
பொருநக் கடிகடந் தாரலி னாடுமுன் போந்தனவே. (௫௫௯)

பொருளிறைவிடுத்தமை தெரியிழைக்குணர்த்தல்

உருட்டித் திசைதிசை யோராழி வையம் புரப்பவர்கின்
பொருட்டித் திருவரை வாழ்நரெல் லாமகிழ் பூப்பமின்னே
சிருட்டித் துறுத்தின ரோவறி யேஞ்செம்பொன் மேருகிரி
மருட்டித் தயங்கிய மாசறு செம்பொன் மலையிதுவே. (ருசுo)

குன்றவரறிவு நன்றியினின்றேென
நகுமுகத்திறைவிக் கிகுளைகிளத்தல்

காட்டத் தளவைக் கியையக் கனலி கதிப்பதுபோல்
ஈட்டத் தளவைக் கியைய வவாமிக் கெழுவதன்றே
வாட்டத் தளவைக் கியையு மருந்திலர் வஞ்சியன்னாய்
கூட்டத் தளவைக் கியைவது பொன்னெனுங் குன்றவரே. ()

விலையிடன்மாதர் முலைதனக்கின்மையி
னில்லவர்விழைவுக் கேல்லையின்றேன்றல்

அண்டத் திடைவெளி யின்றிச் செழும்பொ னடைச்சிபிது
கொண்டத் திருவைக் கொடுக்கவென் றாலுங் குறையுளதே
மண்டத் திசைதொறும் வண்புக ழீட்டும் வரதவிருட்
கண்டத் தவரைக் கருதா தவரினங் கானவர்க்கே. (ருசுஉ)

கண்ணியதழிய அண்ணனெஞ்சழிதல்

இன்னும் பொருள்சென் றிறுத்தன மேனு மிவர்விழைவு
மன்னும் பெருகுவ தன்றே யதனுன் வருவதென்னே
கொன்னும் பரமனை வீராட்ட காசத்தெங் கொற்றவனை
உன்னும் புரவறி யாரினெஞ் சேபின் றுயங்குதுமே. (ருசுரு)

தளர்வுகண்ட விளிமொழித்தோழி
யுடன்கொடுபோதுங் கடன்மதித்துரைத்தல்

மன்றலை வேட்டு வருந்திய பாவை வதுவைவினை
நின்றது கேட்டலு நெட்டுயிர்த் தாளங் கிலையின்மன்னா
இன்றவ ராகத் தணந்தில மென்றெனைப் பார்த்துமுன்போற்
சென்றன ளாயநல் லார்வண்ட லாடுஞ் செயலிடத்தே. (ருசுச)

அளித்தோடைமார்பற்கு வெளிப்படக்கிளத்தல்

முறுவலுங் காதன் மொழியுங் கிளர்முன் வந்திடரின்
கறுவலுங் காவலர் தம்பணி யேற்றுக் கடனறிந்து
சிறுவலுங் காணுகிற் காண்க விரைய வெனநிகழ்த்தி
மறுவலுங் காதலி புல்லிக்கொண் டாளென்னை மன்னவனே. ()

கல்லதர்க்கானஞ் செல்லரிதென்றல்

கனிச்சந் தனமுங் கமழ்பூஞ் சுனையுங் கஞலும்வெற்பின்
பனிச்சந் திரமுகத் தாப்பசு நீழல் பயின்றிருப்பாட்
கினிச்சந்த வாரழன் மேயும்வெங் கானத் தியவையென்னோ
டனிச்சந் தனையஞ்சுஞ் சீறடி பாவ லருங்குரைத்தே. (௫௬௬)

கான்றழலாமைக்குக் காரணங்கிளந்திட்
டேன்றிகழ்வேலனை யுடன்படுவித்தல்

சீதப் புனலும்வெண் டிங்களுந் தென்றலுந் தீயினுநீ
போதப் புலம்பிய ஞான்றடு மேலுடன் போக்கின்மன்னு
ஏதப் பரலடுத் தோங்கத ரத்தமு மீர்ந்தடமென்
றேதப் படுவதன் றேமெய்ம்மை பாதநம் மொண்டொடிக்கே.

பின்னேனநினையல யின்னினிநடவென
வணிதிகழ்வேலற்குத் துணிவுறக்கிளத்தல்

அருக்கனு மாரழற் றேவனு நின்னயில் வேணினையில்
பொருக்கென வாடுவர் போலு மவர்பொங்கு கானகநீ
உருக்கிளர் மாதொடுஞ் சென்றாற் றணிந்தொழி யாமையுண்டோ
வெருக்கொள வேதின்மை கூறுவ தென்னோ விளம்மையனே

தேக்கமிழ்துறையவள் போக்குத்துணியக்
கற்பிதுவென்ன வற்புறக்கிளத்தல்

பூணினை போம்புந ரில்லை யுடல்கெடற் போர்ச்சிலையின்
ஏணினை போம்புந ரில்லை புகழ்கெடி னீர்ங்குழன்மெய்ப்
மாணினை போம்புந ரில்லைபொல் லாங்கு வரினுரிய
நாணினை போம்புந ரில்லைகற் போடு நலிவுறினே. (௫௬௯)

போக்குத்துணிந்தனர் பூங்கழற்காலரேன்
றேக்குலக்கண்ணிக் கினிதெடுத்தியம்பல்

நீக்கங் கருதின ரிவ்வரைச் சூழனின் மாமையெழிற்
காக்கங் கருதின ராயத் தவரன்னை மார்க்குநனி
ஏக்கங் கருதின ரீர்ங்குழ லாயென் னையர்திணிதோட்
கூக்கங் கருதின ருக்கத் துளக்கங்கொ ளுத்தமரே. (ருஎ0)

செல்லுறுமேதுச் சொல்லெனக்கவறல்

ஏற்றுக் கொடியனை வீராட்ட காசத் திறையையெண்ணுர்
கூற்றுக் கிரையெனக் காலரி னேகுங் கொடுநெறிநேர்
ஆற்றுக் கடுஞ்சுரஞ் செல்வதற் கேதுவென் னுரணங்கே
பாற்றுக் கிளைபட ருங்கதிர் வேல்கொண்ட பார்த்திபனே. ()

ஏதுவிதுவென மாதர்க்கியம்பல்

மறையினை நாட்டியு மேதத்தி னீக்கியு மன்றல்புரி
முறையினை நாட்டின மன்றே முலைவிலை முற்றுலகும்
குறையினை நாட்டுவ தாகக் கொழுங்கயற் கண்ணியின்ப
நிறையினை நாட்ட நெடுஞ்சுரம் போக்கு நினைந்தனரே. (ருஎஉ)

கற்புமிக்கவள் வெற்பனேடுதுணிதல்

பட்டாங் குரைத்தும் பணிமொழி யாய்படர் வெஞ்சிலைக்கைத்
தொட்டாங் கடுத்தவன் றேயெமைக் காத்தவத் தோன்றல்வழி
விட்டாங் கருத்தினை மேதகு நாணும் விளியினுமென்
நட்டாங் கிருப்பினு மென்னவற் றுவன நாடிலமே. (ருஎ௩)

கோற்றேடிதுணிவின் வீற்றிவணக்கிளத்தல்

தடையா கியமலம் வீராட்ட காசன் றவிர்ப்பவுயிர்
விடையா வருண்முந் துறுவது போன்மின் னரிசிதறிப்
படையாள் விழிபின ளெம்மவர் காவலைப் பாற்றுதலும்
உடையாய் நினக்குமுன் செல்லநின் றுளுடல் வெஞ்சுரமே. ()

புல்குறிப்போழுதே செல்குறிப்போழுதேனல்

கச்சிப் பதிகயி லாயங் திருத்தில்லை காழிமறை
உச்சிப் பதியுங்கொள் வீராட்ட காசத் தொருமுதலை
நச்சிப் பரவு நகுபூண் மருமத்து நண்பநறு
நொச்சிப் புதுமலர் வீங்கிருள் வீழ்வன நோக்குதுமே. (ருஎரு)

தேம்பிடைத்தலைவியை யோம்படுத்துரைத்தல்

இருள்குடி கொண்டமெல் லோதியர் சீறினு மீன்றவளை
மருள்குடி கொண்டவக் காலம் விடாது மரீஇயமுவார்
தெருள்குடி கொண்டவிக் காலமெல் லாஞ்செல்வ சீறினுமெய்
அருள்குடி கொண்டதம் மன்பரை யன்றி யறிகலரே. (ருஎசு)

போதரத்துணிந்தோன் மாதர்மெல்லியலும்
வெள்ளிடைச்சுரமு முள்ளினன்கவறல்

புரியுடைந் தாலென வாளர வங்கள் புரண்டுசெல்லும்
கரியுடைந் தோடிக் கயத்திடைச் சேற்றினுட் காலமுத்தும்
எரியுடைந் தார்க்கு மியவைபிம் மாதொடு மேகுவதோ
பரியுடைந் தாவது மில்லையன் னேயென்ன பாதகமே. (ருஎஎ)

குறிவயிற்கூட்டி நெறிவயிற்செலுத்தல்

ஒருமா தடிந்துய ருந்தணி காசலத் தும்பனென
வருமா தடிந்தவள் ளானனி வாழிய வானவர்தம்
பெருமான் மகளென வெம்முயிர் மாதினைப் பேணியிந்தக்
கருமா விருள்கழி யாமுன்ன ரிவ்வரை கையகன்றே. (ருஎஅ)

நீங்குறுதலைவிக்குப் பாங்கிகிளத்தல்

ஒற்றைப் பொலஞ்சகட் டூர்திவெய் யோனுதிக் கும்பொழுதே
கற்றைப் புரிகுழ லாய்களவை யாக்குநர் வாயடையா
இற்றைப் பொழுதிங் கிருந்திமை யாநிறைஞ் சுந்தணிகை
மற்றைப் பொழுதுகிற் காணுவன் சென்றுமுன் வாழியவே. ()

வெறிமலர்த்தாரோ னெறிவயினுய்த்தல்

செம்பஞ் சிறும்பகை யென்றணி யாதசெஞ் சீறடியும்
வம்பஞ் சியமுலைக் கேபகை யான மருங்குலுங்கூர்
அம்பஞ் சியபர லாரத ருடழி யாதுபையக்
கொம்பஞ் சியவெழிற் கோமள மேகொண்டு செல்லியரே. ()

முன்னமறிந்து மன்னவன்கிளத்தல்

ஈயவர் கஞ்லும்வெங் கானகத் தேகடித் தொண்டகநல்
இயவர் தொடர்வதற் கேதுமந் சேனஞ்ச லேந்திமையாய்
வியவ ரெனத்தொடர் வுற்றுவின் னோரும் விரகவரேல்
வயவ ரெனவெவ ரேயென்கை வேன்முன் வருந்நரே. (ரு அக)

இயவையினைத்தென் றயர்வுநீக்கல்

வல்லத் தொருபுடை வைகுநம் மோங்கன் மறைந்ததினிச்
செல்லத் தொடங்கிற் செறிபிணி யாளருஞ் சென்றுவல்லே
புல்லத் தொடர்ச்சி புணர்தணி காசலம் பூவையன்னாய்
மெல்லத் தொடரினும் வேலவெய் யோன்பட மேவுதுமே. ()

திகழ்வரைகாட்டி மகிழ்சிறப்பித்தல்

இக்குன்று காண்கடி காசல மீங்கெதி ரேவிளங்கும்
அக்குன்று காண்டணி காசல மிந்த வணிநதியம்
மைக்குன்றின் பாங்கர்ப் படர்வது காணைப்பின் மாட்சிகுன்றி
எக்குன்றுங் குன்றெனும் பேர்பெற வோங்கு மிளமுலையே. ()

கண்டோரயிர்த்தல்

செம்மைப் பதமலர் வின்மணி மோலி செறிதழும்பால்
மும்மைப் புவனத் தலைவனென் றோது முதல்வனைமா
தம்மைப் பிறப்பினு மித்தகு கானறி யாதவளோ
இம்மைப் பிறப்பினென் னேபடர் கின்றன ரீச்சுரமே. (ருஅச)

மண்டியவன்பிணைக் கண்டோர்கிளத்தல்

ஆவியுங் கண்ணுத லண்ணலுஞ் சுத்த வவத்தையிடை
மேவியங் கங்கு விராவுதல் காட்டும் வியப்பினதே
தேவியங் கண்ணல்பின் னேபல காற்செல்லுஞ் செல்வனுமக்
காவியங் கண்ணிபின் னேபல காற்செல்லுங் காதலித்தே. ()

கடும்பகலடுப்பக் கண்டவர்விலக்கல்

நெருப்பா னியன்றது நீணெறி யுச்சியி னீள்கதிரோன்
உருப்பா னியன்மெல் லியதிவட் கேகலொண் ணாதிவணத்
தருப்பா லியன்ற குரம்பையல் லாற்றங்க வேறிடமில்
விருப்பா னிருந்துபின் னேகுதிர் வம்மின்கள் வெய்யவரே. ()

இளமரக்காவு மளிமலர்ப்பொய்கையும்
வளவியசூழலின் மாதினையிருத்தல்

அடுத்தனஞ் சீபரி பூரண வோங்க லணிமையுற
விடுத்தன மாரழற் கானெமி யாப்த்தமி மேவலின்றுப்
படுத்தனம் பாய்மணி மேகலை யல்குல்பன் மாமலர்கள்
தொடுத்தனஞ்சூழ்ந் துசெல்வாம்வைகுவாமிந்தச்சூழ்பொழிலே.

நடையயர்வுயிர்த்தபி னம்பிவேவளம்
படையயர்வுயிர்க்கும் பான்மைகட்டுரைத்தல்

கண்ணைப் பரிவு கடிந்தது காத்தன பின்ன தன்பின்
மண்ணைப் மணநகர் நாசிய தன்பின்னர் வார்திணிதோள்
பண்ணைப் மொழிபரி வேதும் பரிந்தன்று நாவவைதாம்
எண்ணைப் விழியி னயர்வுயிர்த் தோங்க வினியருளே. (௫௮௮)

இரந்து பாங்கியைத் தன்னரு ளேவலி னிறுவிப்
பரந்த பல்வகை யொழுக்கெலாம் பயிற்றிய பின்னர்
அரந்தை தீர்த்துடன் போந்தவ னணங்கொடிவ் வாறு
கரந்த தன்னியல் காட்டுவா னிருந்தனன் காவில். (௫௮௯)

கவலைத்தோழியைச் செவிலிவினுதல்

பொருந்தவந் தாமரைப் போதுக ணேற்பப் பொருப்பிடையாம்
பெருந்தவந் தாங்கிப் பெறுதுபெற் றேந்திய பிள்ளையெங்கே
திருந்தவந் தாண்டருள் விராட்ட காசனைச் சேரலர்போல்
வருந்தவந் தாவினை வாடினை யென்னே மயிலியலே. (௫௯௦)

ஆங்கெதிர்செவிலிக் கறத்தொடுநிற்றல்

அருவித் தடம்புன லாடின நீர்கொண் டவட்கரப்பத்
தருவித் தடம்புனற் றேற்றின னங்கொரு தோன்றல்வந்திங்
கருவித் கடம்புயத் தானுருத் தோய்ந்தமைக் கொத்தபண்பால்
சருவித் தருமழை தாரணி காத்த றனக்கெளிதே. (௫௯௧)

கற்புக்கேட்ட கழிமகிழ்கிளர
அற்புச்செவிலி யகன்றமைக்கழுங்கல்

வண்டலம் பாவை வரிமணற் றைத்து வளாய்ப்பயிலும்
பண்டலங் காரகம் பாவைதன் பாவைக் கெனவடுத்துக்
கண்டலம் போது கொளக்கொடுத் தார்க்குக்கைம் மாறுதவல்
விண்டலம் பாற்றவற் றேவினி யென்னே விளம்புவதே. (௫௯௨)

மின்னிலநிணைஇ யின்னலிற்றுளைதல்

பன்றா பன்மை பயின்றே யிருந்ததும் பண்புமிந்
சின்றாணிமை திகழ்ந்தே யிருந்ததுந் தீவினைபேன்
முன்றா மதித்தறிந் தாற்றணி கால முன்னலர்போல்
இன்றா னெறிபுரியங்குங்கொ லோவிட் டிடைக்கிளியே. (௫௯௩)

மெல்லியனிவணஇ யல்லலிற்படிதல்

பூவிற் பயிற்றிப் புதுமலர் வார்தளிர் போதவுகும்
காவிற் பயிற்றி வளர்த்தநம் பாவைமென் கான்மலர்கள்
நாவிற் பயிற்றினு முள்ளமும் வேஞ்சுர நண்ணுபவோ
ஏவிற் பயிற்றிய தோளா னொருவற் கிவைவுகொண்டே. (ருகூச)

அஞ்சுதனிவணஇ நெஞ்சுடைந்தழுங்கல்

பார்வைப் புலியும்வன் சீயமு மற்றும் பதைப்பளெனச்
சீர்வைப் பிடத்திற் செறியா தகற்றினஞ் செல்வியந்தோ
நீர்வைப் பிடநனி நேடி யுயங்கிய நீள்சுரத்து
வார்வைப் பிறையெயிற் றேனங்கள் காணினு மாழ்குவளே. ()

பேதமைநினைஇப் பேதுற்றழுங்கல்

குரைக்கு மருவிமத் துத்தடந் தாழி கொழுஞ்சுனைநெய்
நுரைக்கு நுரையென் றிநுகடை வாரை நுவறியெனும்
விரைக்கு நறுமலர்க் கூந்தலம் பேதைவிற் காளையென
உரைக்கு மொருவன்குற் றேவலி னெவ்வா றொழுகுவளே. ()

பெற்றாட்ககற்சி யுற்றாள்கிளத்தல்

இளையனுந் தானிணை யில்லா முதியனுந் தானெனவாம்
விளையருள் வேற்கை விசாகனிற் றோழி விராவுநம்பால்
தளையவிழ் பூங்குழ லாளிளை யாடமி யாக்கிழமைக்
கிளையழ நீங்கு முதியா ளடுத்த கிழவனுக்கே. (ருகூஎ)

உற்றாளுரைப்பப் பெற்றாளழுங்கல்

பிள்ளைப் பருவங் கழிந்ததின் றேமுற்றும் பேதையெனும்
தொள்ளைப் பருவந் தொடங்குவ தானது தூங்கழற்கான்
உள்ளைப் பிறன்பிணித் தேகொடு போதுமென் றேதினிந்தக்
கொள்ளைப் பெருமொழி யாங்குள தின்னுங் குவலயத்தே. ()

மைவந்தகண்ணிக்குத் தெய்வம்பராவல்

முருங்கோ மெனநின்ற தானவர் மூவரை மொய்யமரில்
மருங்கோ டறுத்தவஞ் ஞான்றுவிண் ணோர்வரு பூதர்படை
ஒருங்கோ டியத்தணித் தோய்வா ரணமுய்ப்ப லொள்ளழற்கான்
இருங்கோற் றொடிக்குந் தழலா திருப்ப விரங்குகவே. (ருகூகூ)

கிள்ளைகுழைய வுள்ளங்குழைதல்

அவ்வைய ர் வாடின ரன்னைபின் ஞெளொடு மாயநல்லார்
தவ்வைய ளாவிய வானனத் தார்தடஞ் சாரலிவ்வூர்க்
கௌவையர் வீறினர் காணில மன்னையை யென்றுகனிக்
கொவ்வைய வாய்க்கிளி கூவியென் னுள்ளங் குழைவிப்பதே. ()

நாடுறுசெவிலி நற்றாய்க்குரைத்தல்

சந்திர ஞனுந் தனிக்குடை வேற்கரத் தான்றொடர
இந்திர ஞால விரதமுற் றேனெனு ழாற்சுலவும்
மந்திர ஞால மறிகடல் பாதலம் வானமற்றும்
முந்திர வாமுன்னர் நாடுவ ரேழிநம் மொய்குழலே. (௬0௧)

தமித்துவழிச்செல்வோ ணிமித்தநாடல்

கடப்பா ரலர்சுரங் காணுத லுண்டெனிற் கைதொழுவல்
இடப்பா லிருந்த விளங்கருங் காக்கை யெழுந்துவலம்
நடப்பா யதுபுரி யாயேனன் றகக் கரைதிகண்டாய்
தொடப்பா லனவைக ளேறு நினக்குத் தொகுக்குநமே. (௬0௨)

காதலிகூடச் சோதிடநாடல்

விண்ணும் வழுத்திய வீராட்ட காசன் விளங்கருளால்
எண்ணும் மெழுத்து மெனவிரு கண்ணு மினிதுடையீர்
கண்ணு மெனக்குக் கருமணிப் பாவையு மானகன்னிக்
கொண்ணு மினுமிங் குறைவெனின் வல்லையி னோதுமினே. ()

கவலைநெறியிற் சுவடுகாண்டல்

கடமறி யுங்கவுட் குஞ்சரம் வென்றவக் காளையொடு
படமறி யுங்கவின் மாதுசென் றுளென்று பன்னுவதே
தொடமறி யுந்தளி ரன்னமென் காலிற் சுவடுவலம்
இடமறி யுந்தடங் காற்சுவ டுங்கொண் டியம்பைபிதே. (௬0௪)

சுவடுகண்டவ ளவலமிக்கழுங்கல்

பாகலை சொல்லி பரிபுரச் சீறடி பாவியந்தோ
மேகலை யல்குன் மிதிப்பக் கொடேன்வெவ் வழற்கதித்துப்
போகலை நீரிற் றுறும்புர்வெண் டேரைப் புகன்றுபுகன்
றகலை போடுஞ் சுரத்தினுங் கண்டுள தாவிபின்றே. (௬0௫)

வெற்றிகண்டு தேற்றெனமகிழ்தல்

இவ்வாய் மடந்தையஞ் சாகிலை யாக்கி யினிதெதிர்ந்து
செவ்வான்கிடந்தொளிர்வெண்முகில்போலச்செந்நீர்புடைசூழ்ந்
துவ்வாய் மடங்கல் கிடப்ப வுரத்தா டயின்மடுத்தோன்
அவ்வாய் மடங்கன் முகற்படுத் தோம்பு மறுமுகனே. (சு0சு)

பூம்பொழிலுேக்கித் தேம்பினள்கிளத்தல்

மரவம் பொழின்மலர்ப் பாடலங் கோங்கம்வண் பாலைதுற்றுங்
குரவம் பொழில்சிறி தேநும்மிற் கண்டாங் குளிர்கிழறேன்
விரவம் புதுமலர் நல்கி விளையாட் டயரச்செயா
தரவம் படுகழ லானொடு போக்கே யமர்ந்தனிரே. (சு0எ)

மலர்கோய்யெயின மாதோடுவினுதல்

மிண்டுளி போழ்ந்த விரிகற் சுனைதொறு மென்புனற்கு
மண்டுளி யங்கள் வழங்கிச் சுரஞ்செலெம் மாதினைத்தேன்
நண்டுளி மாமலர் நோக்கிய நோக்கினை நோக்கினையே
கண்டுளி பேகற காதென்றி பேசொல் கருங்குயிலே. (சு0அ)

கள்ளிவர்குருந்திற் புள்ளொடுபுலம்பல்

கல்லிரை தேரினும் வீழ்துணை நீங்கிற் கபோதகநோய்
அல்லிரை யோத மனையது பார்ப்பை யயல்விடுத்தல்
வல்லிரை நோவ வழக்குமுண் டோவன்பன் மாதைவிடச்
சொல்லிர வாமை துணிந்தனி ரென்று சுரக்குயிலே. (சு0கூ)

மாவிரதியரை மேவினள்வினுதல்

வெள்ளிப் பொருப்பரு வித்திர ளென்னவெள் ளென்புபொடி
அள்ளிப் பொதிந்த மருமத் தனிரய லான்றுணையே
உள்ளிப் பணைப்பெருந் தோளிசென் றுளுயங் குங்கலைகள்
துள்ளிப் பெயருஞ் சுரங்கண்ட துண்டெனிற் சொல்லுகவே. ()

துறவியரடுப்ப வுறுபவள்வினுதல்

உரகத்து நாடு தபுத்துவெய் யோன்கிர ணத்தொழுங்கும்
நரகத்து நாட விடர்கொளு நாமவெங் கானமங்கைக்
கரகத்து நீர்கரப் பத்தண்டு சீறக் கடத்திரர
கரகத்து நூபுரப் பாவையொ டண்ணலைக் கண்டனிரே. (சுகக)

நீத்தாருலகி னிகழ்ச்சிகூறல்

சேயிடைக் கண்டனஞ்செல்வியைச் செல்வனைத் தேமொழியாய்
போயிடைக் கண்டு பெயர்வரி தாரும் புணரியெனும்
தாயிடைக் கண்டசெந் தாமரை மாதுதனைவிரும்பின்
ஆயிடைக் கண்டனர் மாதவத் தாரந்த மாயனொடே. (௬௧௨)

இருவர்வரவி னேசறவெய்தி
விரிமனச்செவிலி வேசறவெய்தல்

உருமின மார்த்துத் திசைதிசை பாயு மொளிப்பிழம்பாய்
வருமினல் காட்டு மழைகண்டு வேட்ட மயில்விளர்ப்பப்
பொருமின வாறு புணர்ந்தெதிர் வாரைப் புணர்ந்துசென்றோர்
திருமின ராலென்றென் றெண்ணியல் லாந்ததென் சிந்தனையே.

தெருள்கிலள்வினவ விருவருங்கிளத்தல்

செந்திரு வேசெங்கண் மாயவ னேநம்மிற் சேர்ந்தபண்பின்
முந்திரு வோர்செலக் கண்டனி ரேமொய்ம்பு ளாரையிவர்
அந்திலை வேல்வலத் தாரென்று காட்டின ரன்னைபின்னை
இந்திர னார்மக ளாமென்று காட்டின ரீங்கிவளே. (௬௧௪)

கண்டவேல்வல கடாவக்கூறல்

வருந்தினன் மாதென மாழ்கும்வள் ளாலின்று மாறிலின்பம்
பொருந்தினம் பாமெனும் பூங்குயி லேயெங்கு போதக்கண்டீர்
பருந்தின மார்சூர நீந்தித் தணிகைப் பறம்பணிக்கண்
திருந்திய காட்சியர்க் கண்டா மினியங்குச் சேர்ந்தவரே. ()

கவலைச்செவிலியைக் கண்டவர்தெருட்டல்

நன்னீர் நறும்பழ னத்திடைப் பூத்த நளினமெனத்
தொன்னீர் மையிற்றிரி யாண்முகஞ் சீர்த்துத் துணைவமைநெறி
முன்னீர் மிகுந்தணி கைப்பதிக் கேகுறு மொய்குழற்கே
இந்நீர் மையினன்னை வாடுவ தெண்ணமி லாதொனவே. (௬௧௫)

ஒண்டொடிச்செவிலியைக் கண்டவர்மீட்டல்

ஊளைப் பெருநரி வெளவிய வூனை யுறவெறிந்து
வீளைப் பருந்துணும் வெஞ்சுர நண்பகன் மேவினன்னைப்
பூளைப் பழமலர் தீய்ந்திட் டாங்கடி பொன்றுமவர்
வாளைப் பழனஞ்சென் றார்பய னில்லை வருந்தினமே. (௬௧௭)

வேட்டவுள்ள மீட்டவண்மீட்டல்

சிவனத்த னீன்றருள் சேயையுன் னுரென்னத் தேம்புளமே
புவனத்தின் யாப்பெவ ரேதடுப் பார்நம் புனக்கிளியை
அவனத்த நீந்தி யழகார் தணிகை யடுத்துவிட்டான்
பவனத்தின் வேகங்கொண் டேபடர்ந் தாலும் பயனில்லையே.

சேணிடையகற்சி செவிலிதாய்க்குணர்த்தல்

மணிகா சலமரு மல்குனல் லாய்நின் வளர்முலைகட்
கணிகா சலமத னம்புகள் பாறவென் றூதரவின்
கணிகா சலமெனக் கற்றவர் வைகுங் கவினடுத்த
தணிகா சலங்கொண்டு சார்ந்தனன் றேழிநங் தையலையே. ()

வற்றுவிழைவி னற்றுய்கிளத்தல்

இணங்குவ தின்றி வளர்முலை யாளெழில் காணவென்கண்
அணங்குவ தாயிழை மென்மொழி கேட்ப வகஞ்செவிகள்
பிணங்குவ பேதையை யாரத் தழுவிப் பெயர்த்தெடுப்ப
உணங்குவ தோளினி யென்செய லாவ தொளிநுதலே. (௬௨0)

தாயு மாயமுந் தளர்வுறத் தளர்ந்தழுஞ் செவிலி
காயும் வெஞ்சுர நேடினள் காணலண் மீள
ஆயு ளத்தெழு மல்லலை யறிந்துதன் னையர்கள்
எயி றுப்பதே யெழுகநம் மினமெலா மென்றார். (௬௨௧)

வில்லெ டுத்தனர் வாளிக டெரிந்தனர் வீரச்
சொல்லெ டுத்தன ரினமெலாந் துவன்றினர் சூழக்
கல்லெ டுத்தகங் குடியுளார் பெயர்தெரி கானம்
பல்லெ டுத்தபேய் தொடர்தரப் பரந்தனர் படர்ந்தார். (௬௨௨)

குவட்டுத் தாரையுங் குன்றிடை முடுக்கருங் கரிந்த
கவட்டுச் சோலைய கானமுங் கைபரந் தெழுவோர்
சுவட்டுத் தாரியிற் றொடர்ந்தனர் சூழ்பொழி லமிழ்தம்
சுவட்டுத் தேமொழி தனைத்தனிக் காளைபாற் கண்டார். (௬௨௩)

பொங்கு மாகடல் வளைந்தெனப் புறக்கொடை யொழிய
எங்கும் வாங்கினர் வாங்கின ரிடம்படு வார்வில்
புங்க வார்கணை பூட்டினர் காளைமேற் பொழிந்தார்
அங்கண் மாதரா ளஞ்சின ளழுங்கினள் வெயர்த்தாள். (௯௨௪)

ஆன்றலைப்பொடித் தெழூஉருப் பஞ்சுமே வேங்கை
கான்றலைப்பொடித் தெழுங்குழல் கவலல்கா ணென்னுத்
தேன்றலைப்பொடித் தொழுகிய திப்பொழிற் கள்வன்
ஊன்றலைப்பொடித் தொளிர்குரு குறவுளம் வைத்தான். ()

முறஞ்செவிப்பெரு வாரணத் திளைபவன் முன்னர்ப்
புறஞ்சிறைச்சிறு வாரணப் புள்ளெழுந் தார்ப்ப
அறஞ்செயப்பெரும் பாவங்க ளழிந்தென வாங்கே
மறஞ்செயப்புகுந் தாரெலா மறிந்துவிழ்ந் துலந்தார். (௯௨௬)

புள்ள டுத்தது மார்த்ததும் புளிஞர்க ளாவி
வில்ல டுத்ததும் விம்மிதம் விளைப்பமெல் லியலாள்
உள்ள டுத்தபே ரோகைப வொளிமுக மலர்ந்தாள்
தெள்ள டுத்திலள் கணவனூர் திருவிளை யாட்டில். (௯௨௭)

களித்த மாதரான் கதிர்முக நோக்கியக் கள்வன்
களித்து மேல்வருந் தொடுகழல் வேடர்தம் மாவி
விளித்து விழ்த்தின மேவுதுந் தணிகையங் குன்று
தளித்த தேந்தொடைத் தாழ்குழா லெனவுட னெழுந்தாள். ()

ஆய வேலைப்பி லன்றவ ளழகெலாந் தெரித்துத்
தூய ரிபரி பூரணத் தொல்வரை நோற்றல்
மேய நாரத மெய்த்தவன் விளைவெலா மோர்ந்து
மாய வேட்டுவக் குமரன்முன் வல்விரைந் தடுத்தான். (௯௨௯)

வலம்புரிந்தனன் வணங்கினன் வழுத்தின னின்றான்
புலம்புரிந்தருள் புள்ளுவன் புன்னகை முகிழ்த்தான்
நலம்புரிந்தவேட் டுவக்குல நங்கையுண் மருண்டாள்
நலம்புரிந்தமா தவனை யவட்கவ னிகழ்ந்தான். (௯௩0)

தணிகை நாயகன் றாரணி நாயக னவுணர்த்
துணிகை நாயகன் றொருவரை நாயகன் றாயோர்
பணியு நாயகன் பனிவிசும் பிறைமகட் கலங்கல்
அணியு நாயக னமரர்க ணாயக னமலன். (சு௱க)

பங்க யற்கருஞ் சிறைபணித் தருளிய பாலன்
செங்க ணற்கடற் றிகிரியு மளித்தருள் செல்வன்
அங்க ணற்கொரு மொழிப்பொரு ளருளிய வறிவன்
இங்க ணற்கரு வேடனென் றெளிவருந் தலைவன். (சு௱உ)

பண்டு நீபுரி பெருந்தவப் பயத்தினா லன்னை
அண்டர் நாயகன் பற்பல வாடன்முன் காட்டிக்
கொண்டு நீங்கின னென்றுகை கூப்பினன் பழிச்சி
மண்டி மாய்ந்தவ ருயிர்பெற வள்ளலை யிரந்தான். (சு௱௩)

எழுக வென்றுதன் னியலுருத் தோற்றின னிறைவன்
தொழுது நாயக தொன்றெலா முஞற்றிய பிழைகள்
முழுது நின்பணி யாக்கென மொய்குழன் மகிழ்ந்தாள்
பழுது தீர்ந்தெழு வேடரும் பணிந்தனர் மொழிவார். (சு௱ச)

காக்கும் வேலியே பயிரினை மேய்வது கருதின்
ஆக்க வேறொரு காப்புமுண் டேகின தருளால்
தேக்கும் வண்புகழ்ச் சிறுகுடி மரபினை நீயே
தாக்கும் புன்மொழி வளர்ப்பது தக்கதோ வன்றே. (சு௱ரு)

அருள தாய்விடி னடியரேஞ் செய்வதெ னிளியோர்
கருமம் வேண்டுவ துளதது வென்னெனிற் கமலத்
திருவின் மேலவ டன்னையாஞ் செழும்புனல் வாக்கித்
தருத லெம்பிரான் றனிமணம் புரிவதென் றிசைத்தார். (சு௱சு)

களவிற் பின்வரு மன்றலுங் காட்டுது மென்றே
களவிற் பல்வகை யொழுக்கெலாங் காட்டிய கள்வன்
அளவிற் கெல்லையி லானஃ தவர்க்கியைந் தான்போல்
வளவிற் குன்றவர் மகிழ்கொளக் குறுநகை வழங்கி. (சு௱எ)

இம்பர் முற்றினி ரெளைவிரு மிவள்வள ரோங்கல்
அம்பர் முற்றின ரனைவரும் வம்மின்கள் விசும்பின்
உம்பர் முற்றிய தவத்தின ரனைவரு மொருங்க
உம்பர் முற்றிகழ் தணிகையிற் புரிதுமென் றுரைத்து. (௯௫௮)

வள்ளி நாயகி யுடன்வர மயூரமேல் கொண்டு
துள்ளி வாளைக ளுதைதலிற் றாங்குதெங் கிளநீர்
அள்ளி வார்திரை நித்தில மடைதரச் சிந்தும்
பள்ளி நீர்ப்பணை யுடுத்தவப் பருப்பதஞ் சார்ந்தான். (௯௫௯)

இலக்கத் தொன்பதின் மர்களெனு மிளையரு மிகலை
இலக்கத் தெண்ணூற வெறுழ்ப்படைத் தலைவரும் பகைஞர்
விலக்கத் தண்முரு விறற்கணப் படைஞரு மெவரும்
நலக்கத் துன்றினர் நாயகன் கழலிணை தாழ்ந்தார். (௯௬0)

அருட்க டைக்கணு லவரவர்க் கமைவர நோக்கி
உருக்கி ளர்ந்தகோ புரமணி வாய்தலுட் புக்குத
திருக்கி ளர்ந்தபொற் கோயிலுட் சென்றனன் செல்வன்
வெருக்கி ளர்ந்தமான் விழிபொரும் விழியவ ளோடும். (௯௬௧)

வேங்கை யானதும் விருத்தனுத் தொடர்ந்ததும் வேழம்
ஆங்க ழைத்தது மாகிய விம்பித மெல்லாம்
பூங்க ணுயிவட் போதர வன்றுநொ லென்னு
ஓங்க ணுபக னளவளா யுடங்குவீற் றிருந்தான். (௯௬௨)

அரண மாகிய பிரணவப் பொருணக டுக்கல்
புரண வாவிய புரிசிலை வேடர்தங் கொடியை
இரண வேலினன் களவுகொண் டெய்திய துரைத்தாம்
காண மோடவன் கடியயர்ந் தமையினிக் கரைவாம். (௯௬௩)

களவுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் — ௨௱௭௫.

வள்ளிநாயகி திருமணப்படலம்.

காக்குங் கடவுள் கரந்து சிலம்பனாய்
வாக்குங் கரக மணிநீர் கரத்தேற்றுப்
பூக்கும் பொலங்கொம் பனையாட் கருளின்பம்
தேக்குந் தணிகைச் சிலம்பற் றொழப்பெற்றேன்
சிந்தும் வினையுஞ் செருக்கும் விடைகொண்ட
ஏந்த லறிவி னெனதறிவு மாய்ந்ததே. (௧)

திருவிளங்குந் தணிகைவரை வீற்றிருக்குஞ்
சேயிலைவேற் செவ்வேள் சென்று
மருவிளங்கு மணிக்கூந்தற் கானவர்தங்
குலக்கொடியை வௌவி மீண்ட
துருவிளங்குங் கயிலாயத் திறையவனார்
மதித்தருளி யுமையா ளோடும்
குருவிளங்குங் குமாரலிங்கத் திடைநின்று
மாங்குவெளிக் கொண்டா ரன்றே. (௨)

பூதகணம் புடைசூழப் பொழிகதிர்ப்பன்
மணித்தவிசிற் பூவை யோடும்
சோதிமணி மண்டபத்திற் றந்தையார்
வீற்றிருப்பச் சுடர்வே னம்பி
காதலின்வல் விரைந்தடுத்துக் கழல்பணிய
வணைத்திருவிக் கருணை கூர்ந்து
சீதமதி நகைமுகிழ்த்துத் திருமணங்கா
ணுதற்கிங்குச் சென்று மென்றார். (௩)

உருகியசிந் தையினோடும் பெருங்கருணை த
திறநோக்கி யுரையா டாது
பருகுகளி வண்டெனப்பன் னிருபுயத்தோ
னிருந்திடலும் பணிந்து போற்றி
அருகிருந்த வீணைநரம் புளர்கரத்தோ
னடியேங்க ளுய்யு மாற்றால்
பெருகுமகிழ்ச் சியின்மன்றல் கடனன்றோ
பிஞ்ஞகற்குப் பிறக்க லென்றான். (௪)

நிகழ்கின்ற விம்மாசித் திங்கள்வரு
 பூசத்தி னிகழ மன்றல்
திகழ்கின்ற பலவினையு முயற்றியெனத்
 தினைப்புனத்துச் செல்வி முன்மண்
அகழ்கின்ற நெட்டுயிர்ப்புத் துளைக்கைமுழு
 மாவென்ன வடுத்தெல் லோரும்
புகழ்கின்ற மகனாரை வியங்கொண்டா
 ரருள்சுரந்து பூத நாதர். (௫)

தரைகுழிக்கும் புழைத்தடக்கைத் தலைமைந்த
 னருள்கொண்டு சார்ந்தோர் பாங்கர்
வரைகிழிக்கும் படைபானை முகநோக்கிக்
 கந்தகிரி வரைப்பின் வைகும்
விரைகொழிக்கு மலர்க்கூந்தன் மெல்லியலை
 வருத்தியென விளம்பித் தெய்வ
உரைகொழிக்கு முடங்கறச திசைபினுஞ்சென்
 றறக்கணத்தை யுறுத்துப் பின்னர். (௬)

கயபர்மண் டபநிருமித் திடுதியெனக்
 கடவுளர்தச் சனைக்கூஉ யேவிக்
கொடிதுவன்று நகரறியக் குணின்முரசி
 னெருக்கிமணங் கூறு கென்னாத்
தொடிபொலிந்த மணித்தடக்கை வள்ளுவனை
 வியவரினாற் றாண்டி விண்ணோர்
முடிதுளக்க வவரவர்க்குத் தக்கபணி
 விடைமுறையி னிறுவி னானல். (௭)

மூத்தவ னருளிய மொழியுட் கண்டிகல்
ஏத்தவை வேலினான் றெய்வ யானையைப்
போத்தனுங் கிவ்வரைப் போந்து தார்மென
ஏத்துயர் விரனை யேவி வைகினான். (௮)

கடவிய விபமுகன் கருணை தாங்குபு
தடவிய கடவுளர் தச்சன் மாமயில்
நடவிய நாயக னல்வினைக்குறும்
இடவிய மண்டப மிழைக்க முன்னினான். (௯)

ஐம்பெரும் பூதமு மடைவி னின்றெனப்
பைம்பொனின் வச்சிரம் பதித்து மேலிடும்
செம்பவ ளத்தின்மேற் செறித்த நீன்மணி
உம்பர்வெண் பளிங்கொளிர் குறடு ஏற்றினன். (கo)

ஆயிரந் தூண்வயி டூரி யத்தமைத்
தேயகோ மேதகத் திணக்கிப் போதிகை
பாயவுத் திரங்கள்புட் பராகத் தாக்குபு
மீயுயர் முகடுமா ணிக்கம் வேய்ந்தனன். (கக)

மரகதக் கொடுங்கைசுற் றமைய வைத்தனன்
தரளமக் கொடுங்கையிற் றூழ நாற்றினன்
இரசத யாளிபாங் கிருவித் தேங்கொளி
பரவுபன் மணிபசோ பானம் பாய்த்தினன். (கஉ)

பாற்கடற் பரப்பெலாம் பைம்பொற் றாமரைப்
பூக்களு விற்றெனப் பொற்ப நாப்பணே
தேக்கொளித் தவிசுவேற் செம்மற் கிட்டயல்
ஆக்கினன் றவிசவ ரவர்கட் கேற்பவே. (கங)

கண்ணடி யெனத்திகழ் காமர் வேதிகை
ஒண்ணிறம் பலதொகுத் தொளிரு மண்டிலம்
வண்ணமே கலைபுறம் வயங்கு குண்டமும்
எண்ணின னியற்றின னிறைவ னான்முறை. (கச)

இந்துகாந் தக்கலி னிழைத்துப் பித்திகை
அந்தவார் சுவர்த்தல மடங்க வோவியப்
பந்திமா மணிகளிற் பயிற்றிப் பாவைகள்
வந்துலாய்ப் பெயர்தர வயின்றொ றாக்கினன். (கரு)

உண்டுகொ லில்லைகொ லென்ன வும்பரும்
நுண்டொழி லுருப்பல நோக்குந் தூண்டொறும்
வெண்டுகில் வாருறை வீக்கிக் கம்பலம்
வண்டல மருத்துகண் மாற விட்டனன். (கசு)

விடுகதிர்ப் பன்மணி வேறு கோத்தகாழ்
படுகவின் முறைமையிற் பரந்த வுள்ளெலாம்
நெடுகவும் விலங்கவு நிரைத்துப் பல்கனி
கடிமலர் கவரிகண் ணாடியுந் தூக்கினன். (கஎ)

பாங்கெலாம் பசுநெடும் பந்த ரிட்டதின்
ஓங்கிய தூண்டொறு மொலிந்த பூகதம்
தூங்குதாற் றரம்பைகள் சுவைக்க ரும்புவிண்
தாங்குமைந் தருக்களுந் ததைய யாத்தனன். (கஅ)

தேசிகப் பட்டினாற் செம்பொற் றூரினால்
போசனை கமழ்கடி யுயிர்க்கும் போதினால்
வாசமென் கொழுந்தினன் மருத்த வேரினால்
வீசொளி மணிகளால் விதானித் தானரோ. (கக)

வித்துரு மத்தினால் விதான முற்றுறீஇ
நித்தில வெண்மண ணிரந்த ரிப்பியாப்
பைத்தநீ ரருவிமேற் பாய்த்திப் போக்குபு
தொத்துயிர் மலர்களும் விரையுந் தூவினன். (உ0)

பனியென நறும்புனல் பந்திற் றாவுவ
நனிவளி விசிறியி னடந்து வீசுவ
கனிமுத லுதவுவ காமர் பாவைகள்
அனிதமின் னவர்களு மயிர்ப்ப வாக்கினன். (உக)

பந்தர்பைங் காரெனப் பசும்பொற் றூர்களன்
றந்திளின் றசைவன வலங்கு மின்னெனக்
கொங்கொளிப் பன்மணிக் கோவைத் தோரணம்
இந்திர வில்லென விலங்க யாத்தனன். (உஉ)

உற்பல வோடைக ளூறற்றும் பந்தர்பால்
பற்பல விம்பிதம் பயிற்றி யாக்கினன்
கற்பகச் சோலையுங் காமர் வல்லியும்
பொற்புற வவற்றபல் பூப்ப வாக்கினன். (உங)

சலமென நிலனிடைச் சார்ந்து நாணவும்
நிலனெனப் புனலினை நேர்ந்து நாணவும்
சிலையென விவர்ந்தவல் சேர்ந்து நாணவும்
பலபல விம்மிதம் பாங்க ரீட்டினன். (உச)

மாலைவெள் ளருவிகண் மண்ணிற் றூழ்வன
கோலவிண் ணத்துராய்க் குளத்திற் றேங்கவும்
சாலவெள் ளருவியாய்த் தாழ்வ ரைச்சுனை
ஏனுநீர் வரைமுகட் டெழனு மாக்கினன். (உரு)

எவரெவ ரெவ்வுழி யாது முன்னினர்
அவரவர்க் கவ்வுழி யதுப யப்படச்
சவிமணி யிருநிதி தருவுந் தேனுவும்
நவமுற வயின்றொறு நலக்க நல்கினன். (உசு)

பஞ்சியின் மிதித்தொறும் பனிக்கு மாதரார்
அஞ்சிலம் படித்துணை யலரி டுந்தொறும்
விஞ்சிய வாகையின் விரைத்த பூவென
எஞ்சலின் றெறுழ்வரை யிளக வைத்தனன். (உஎ)

காலையின் மாலையைக் கலக்க வேண்டினும்
மாலையிற் காலையை மணப்ப வேண்டினும்
கோலவே றிருதுவைக் கூட வேண்டினும்
மேலென லின்றியே விளைய வாக்கினன். (உஅ)

விருத்தர்கள் பாலராய் மேவ வெஃகினும்
உரைத்தமூப் பிளையவ ருறுதல் வெஃகினும்
புரைத்தவ ரும்பராய்ப் புலவர் மக்களாய்ச்
சரித்திடல் வெஃகினுஞ் சமையச் செய்தனன். (உகூ)

சிறக்குமண் ணவர்க்கெலாந் தெய்வ லோகமாய்த்
துறக்கமுள் ளவர்க்குமேற் றுறக்க நாடதாய்ப்
பிறக்கமுற் றிடப்பெரு வளத்த தாக்கினன்
அறக்குணத் தவர்பயி லடுக்கன் முற்றுமே. (ஙo)

நீடிய பெருங்கவி னேர்கண் டாரெனின்
இடெனற் படுவது வேண்டற் பாலதோ
பீடுறு பெருந்தவத் தார்க்கு மிங்கெனக்
கோடியர் வரையெலாங் கோடித் தானரோ. (௩௧)

விபவர்கள் விரைந்து சென்று விமலனா ரருளீ தென்ன
இபவருட் டீலமை பூண்டோ ரினியன நுகர்ந்து பூசிப்
புயலுமிழ் மின்னு வீசும் பொலங்கல னணிந்து போற்றி
நயனுறு சருவி யெல்லா நபத்தக வமைத்துக் கொண்டு. (௩௨)

அருவிமும் மதத்த வேழத் தரசினை மண்ணுச் செய்து
குருமணி தகர்த்த ரைத்துக் குழைத்தசெஞ் சேற்றின் வார்கை
உருகெழு கோலந்தீட்டி யோடைவண் ணுதற்கண் வீக்கித்
திருமலி கவரிக் கற்றை சிறுதுளைக் காதிற் றாக்கி. (௩௩)

ஏற்றுரிப் போர்வை வல்வா ரிணைமுர செருத்தி னேற்றித்
தோற்றிய வுலக மெல்லாந் துயர்கெட வினிது வாழி
நாற்றிசை வணங்கு மிந்த நகர்நனி சிறந்து வாழி
வீற்றுவிற் றறங்க ளெல்லா மறன்கடை விளிய வாழி. (௩௪)

கயபமால் களிநல் வேழக் கடாங்கவிழ் முகத்து முக்கண்
எம்பிரா னருளிச் செய்த தியாவருங் கேண்மின் கேண்மின்
தம்பிவேட் டுவர்தஞ் சார்பிற் றங்கிய வமிழ்தன் னாளை
உம்பரார் துவன்ற மன்ற லுஞற்றுவ திவண தாமே. (௩௫)

வெற்பட லழித்த வெள்வேல் விண்ணவர் கோமா னேவக்
கற்பகஞ் சுரபி சிந்தா மணிநிதி கலனுண் மற்றும்
அற்பகந் தழைய நல்கு மவையினி தேற்ற ணிந்து
பொற்பவுண் டார்வ முற்றப் பொருந்துபு மகிழ்ச்சி கொண்மின்.

விளக்கொடு தூப மார்த்தி விதானித்து வீதி தோறும
துளக்கமி னிறைநீர்க் கும்பம் பாலிகை தொகுமின் வார்ந்த
வளக்கமு கரம்பை வேழம் வயின்வெறு நடுமின் செய்மின்
உளக்குலந் தணத்த றேற்ற வோவியம் பித்தி தோறும். (௩எ)

விரைமலர்ப் பந்தர் வீதி யிடுமின்ரே ரணங்கள் யாமின்
பரவைவிண் ணகடு தூர்ப்பப் பலகொடி யெடுமி னென்ன
இரவியிற் பிறைபல் காற்சென் றெறிந்தெனக் குனில்கை யோச்சி
உரவுரு முரற்றிற் றென்ன வொலிமுர சுரப்பி னல். (ருஅ)

முரச மார்த்தலு மூரி நகர்த்தலை
அரச வீதியு மாவண முந்தலை
விரசு னுள்ள லும் வேறிடம் யாங்கணும்
பரசி யாரும் பணிசெய முன்னினர். (ருசு)

பழைய மாடமும் பைம்பொற் பதணமும்
மழைது மூயெழும் வண்மணிப் பந்தரும்
தழையு மோவியச் சாலையுஞ் சீத்தொரீஇ
விழைய வேறுவிண் ணேங்க விழைத்தனர். (சoo)

செப்பு நேர்முலை யார்முன்னர்ச் சிந்திய
ஒப்பி ரும மொளிர்மணிச் சாந்தெனும்
குப்பை வாரவிற் கொண்டதம் மெய்யணி
குப்பை யாகலிற் குப்பைக ளாந்திலார். (சக)

வீற்றுப் பந்தின் விரைப்புனன் மின்னனர்
ஏற்றுத் தூயினி தாடிய சேதகம்
பாற்றப் புக்குப் பசுந்தொடைத் தாதுதேன்
தூற்றிச் சேதகம் வேறுந் தொகுத்தனர். (சஉ)

ஓதி தாழநு டங்கியொண் கொம்பனார்
சோதி நித்திலத் தோரணம் யாத்தொறும்
வீதி வாய்ப்பிழைத் தூக்கமின் கால்புயல்
சீத வாலிகள் சிந்தின போன்றவே. (சங)

வகைசெ யோவியப் பித்திகை மாசறுத்
தகைசெ யாடியி னறிய சாயையும்
நகைசெய் தாமங்க ணற்றுநர் தம்மையும்
தொகைசெய் தியாவருந் தோல்வியிற் றங்கினர். (சச)

கருப்பு ரப்புனல் குங்குமக் காமர்நீர்
மருத்த மாமத மற்றும்வெவ் வேறுறத்
துருத்தி வாங்கித் துவற்றினர் வானவில்
திருத்தி னெலென வீதிகள் சீர்த்தவே. (சரு)

இந்தி ரச்சிலை வானுதற் கெஞ்சிமண்
வந்து வீழ மரீஇயபைங் காரினம்
அந்தில் வெளவ வடுத்தது போன்மெனப்
பந்தர் வீதிதொ றும்பயில் வித்தனர். (சசா)

அடுத்த காரக லாமையி ருங்கனம்
தொடுத்தி ருத்துதல் போன்மெனத் தூக்கினர்
மடுத்த தேத்தொடை வண்கனி யாடிவில்
விடுத்த பன்மணித் தொத்தும் விராவியே. (சஎ)

விழுத்துக ளுண்டமே னிலங்க ழீஇவிடச்
செழுப்புனல் சுருங்கையிற் செறிந்து வீழ்வன
குழப்புன லருவிபாக் குன்றம் போன்றன
வழுக்திய பன்மணி யவிர்பொன் மாடமே. (சஅ)

சாந்திழுக் கியபதங் கைய லாரின்வீழ்
தேந்தொடை யூற்றுகட் டேற லிற்கழீஇப்
பூந்துகட் குப்பையிற் புலர்த்தப் போந்தொளி
ஏந்துபல் கொடியெடுத் தார்க ளெங்கணும். (சகூ)

கவானெழில் கவர்ந்தபூங் கதலி வண்களக்
தவாவெழில் கவர்குளிர் கமுகு தோட்டினைத்
தவாவெழில் கவர்ந்ததன் கரும்பும் பாத்தனர்
உவாவெழில் வாய்தலி னொழுகு தாண்டொறும் (ரு0)

வடிவினும் போதினும் வார்க வான்குழ
லொடுபொரல் பொறுத்தவ ருரைபொ ருங்கனிக
கடுவது புரிந்தன ரம்ம வோவெனப்
படுகனிக் கதலிகள் பலவும் வீட்டினர். (ருக)

மெத்திய புகையொளி விதான வேதியில்
வைத்தனர் பூரண கும்பம் வைத்தவர்
முத்தணி முலைக்குழன் முனிவில் கண்ணிணைக்
கித்தகைத் தறிகென வெவரு மாற்றவே. (ருஉ)

வண்ணக் கனகஞ் சிதர்செய் தினிய மருவூட்டும்
சுண்ணத் திரளுஞ் சுடர்பன் மணியுஞ் சொரிபைந்தேம்
கண்ணித் திரளுங் கலையின் றிரளுங் கலவித்தான்
விண்ணத் தமர்பல் லுலகுங் கவல விளங்கின்றே. (ருங)

தோடுங் குழையுஞ் சுடரப் புழுகின் மெழுக்கிட்ட
பாடுங் குவளைக் கமலந் தொடரிப் பலநாற்றும்
மாடுந் துவள்சிற் றிடையார் மலர்மென் குழலூடும்
ஆடுங் களிவண் டணவுஞ் சுலவு மகலாவால். (ருச)

தவளத் தரளத் திரளுந் தவழ்வெள் வளையுஞ்செம்
பவளத் திரளும் பலவுங் கவரப் பனிமுந்நீர்
அவன்மிக் குடைய தணிசெய் தவைநிச் சமும்விழ்த்தத்
தவவிட் புலனீண் டகல்வுற் றஃதத் தடவெற்பு. (ருரு)

வளக்குன் றுவமம் பெறுமா நகர மின்றென்று
விளக்குற் றனபோன் மெனவுங் கடிவீழ் விண்ணோர்கள்
உளக்கொண் டெழுசோ டையைமெச் சினபோன் மெனவுந்தாம்
துளக்குற் றனவாற் றுகில்வார் கொடிகள் சுடர்சென்னி. (ருகூ)

சந்தக் களிமென் பனிநீர் மலர்வெண் டரளத்தொன்
கொந்துங் கனலிக் குளிர்கூ திரின்மிக் குழுவிப்ப
அந்திற் புகையுஞ் சுடரும் பனவோ ரமைதீயும்
சிந்தித் திகழ்வித் தனதே வரும்வீ ழிளவேனில். (ருஎ)

இழுக்கிப் படுசாந் தினையா மணிவீ திகளில்லை
ஒழுக்கிப் புனல்பொன் னுதவாத் தலைவாய் தல்களில்லை
முழுக்கட் டொடைதா ளிடறு வகன்முன் றில்களில்லை
வழுக்கித் தமியை யெமியாய் நகரா மனையில்லை. (ருஅ)

உழாலிற் பொலிவண் டிவர்பூந் தொடைநான் றௌிர்பந்தர்
எழாலிற் பொலிமெல் லிசையுங் குரலு மெறிசெங்கை
முழாலிற் பொலிவண் முழவும் பரத முறையோடும்
கழாலிற் பொலிநா டகமெவ் ளவிழ்துந் தழைவுற்ற. (௫௯)

பணிது ளக்கிய மணியரிச் செண்ணவஞ் சிலம்பின்
இணைது ளக்கிபும் பாழ்நரம் புளர்ந்துவே றிசைக்தும்
கணிது ளக்கிய சுணங்கிள முலைபவள் களவின்
அணிது ளக்கினர் பாடின ளிதகோ டியமே. (௬0)

அற்றை ஞான்றவ ரவர்திரு நகரணி படுத்த
தெற்றை ஞான்றும்வின் ணவரிருந் திபம்பினு முடியா
துற்ற ஞான்றவ ரவருறு மகிழ்ச்சியை யுன்னின்
கொற்ற வேலவன் முதலிபோர்க் கல்லது கூடா. (௬௧)

இபவு ளாகிய வெரிதவழ்ந் திலங்குவே லிறைவன்
வியவ ளுகிய வீரவா குப்பெயர் விமலன்
புபல்வல் லேற்றுவண் கொடியினன் புதல்விபை யண்பிற்
றபவன் றேத்கினன் றுழ்ந்தன னருளிய துரைத்தான். (௬௨)

உவகை பொங்கினள் போதுமென் றுத்தமி யெழலும்
உவரி பொங்கியாங் கொலித்தன குளிர்பொரு முரசம்
கவரி துள்ளின வசைந்தன காமர்சாந் தாற்றி
கவிகை போங்கின துவன்றின காடெனத் துவசம். (௬௩)

வணங்கி முன்கையின் மடிவிரித் தடுத்தனர் சில்லோர்
இணங்கு பாதுகை திருவடி யிணைக்கினர் சில்லோர்
கணங்கொண் டாடினர் பாடினர் களித்தனர் சில்லோர்
பிணங்கு போரொலிப் பெருஞ்சனம் விலக்கினர் சில்லோர். (௬௪)

துவளை யுண்கணார் பற்பலா யிரர்குழீஇச் சூழ்ந்தார்
தவளை மென்றூற் கிண்கிணி தாட்கமைஇ பற்ற
உவளா கக்கினின் றெள்ளரி வாய்தலை யண்மிக்
கிவண்ப ணிபெரு மானமோர் கொண்டுசென் றடுத்தான் ()

மாயி ரும்புவி மகண்முலை யிடைக்கிடந் தொளிரும்
காயி ரும்பொனிற் கதிர்மணி யமுத்துபூ ணணைய
மீயு யர்ந்தவிர் வெற்பினை நோக்கியுண் மகிழ்ந்தாள்
கோயின் முன்பெருங் கோபுர நேர்குறு குற்றாள். (௬௬)

விண்ணி றுத்திழி விமானநின் றிழிந்தனள் கோயில்
உண்ண டந்தன ளுத்தனைப் பணிந்தன ளுவகைக்
கண்ணி றைந்தநீர் கவிழ்ந்தனள் கருணைநோக் களித்தங்
கண்ண றன்னிடத் திருத்தின னளவளா யிருந்தாள். (௬௭)

மங்கல முடங்கல்வர வேற்றுமறை ஞாளிப்
புங்கவன் மகம்பொடி படுத்தபுகழ் வீரன்
துங்கமத யானைதுணை யக்கடவு சாத்தன்
இங்கிவர்க ணம்பலவு மீண்டவடை குற்றார். (௬அ)

பாதல வுருத்திரர்கண் மூவர்பது மத்தோற்
காதியரு ளைவரிரு மூவரவ ரீன்றோர்
ஆதவர்ம ருத்துவர்வ சுக்களென வான்றோர்
ஓதுபதி னெண்கணமு மாதவரு முற்றார். (௬௯)

தக்கமனை மாதர்புடை சாரமல ரோனும்
மைத்தவுரு வத்தனும் வலாரிமுத லோரும்
பைத்தநதி குன்றுபல காலமுதல் யாவும்
எத்திசையி னேருமெழில் கொண்டணவி னாரால். (எ௦)

சேந்தெரி தும்மு வைவேற் சேவக னருளப் பெற்ற
காந்தெரி கணைவில் வேடர் கதழ்ந்துதம் மடுக்க லண்மி
ஏந்தக லல்குற் குற்ற திற்றென விளம்ப லோடும்
பூந்துண ரலங்கற் றிண்டோட் புள்ளுவர் தலைவன் கேளா. (எக)

கழிமகிழ் சிறந்து சொல்வான் கைதொழு திறைஞ்சிப் போற்றி
வழிபடு கடவு ளாவா மருகனுந் தலைமை பெற்றும்
பிழிமகிழ்ந் தினிய வுண்டு பேரணி யணிவா யென்னைப்
பொழிவிழி மனையை யாற்றி யாரையும் புலம்பிற் றீர்த்தான்.

கடவுளர் சிறையைச் சீத்தோன் கன்னியை மணப்பா னங்கண்
உடன்வரு வீர்க ளென்று வொலிகெழு பறையின் வைகும்
நெடுநகர்க் கறைந்து சாற்றி நிகழ்பொருள் கொணர்தி ரென்றுத்
தடவரைக் காவ லோர்க்குச் சாற்றினன் முடங்க லுய்ப்பான்.

கன்றினைக் கவரி யூட்டிக் கழிந்தபாற் கலுழி நீத்தம்
மென்றினை விளைக்கும் வள்ளி வெற்புறை குறவர் கோமான்
என்றுல கெடுத்துக் கூறு மியல்பினே னியம்பு மாற்றம்
நன்றெனச் செவ்வி சீர்த்திக் குன்றவர் யாருங் காண்க. (எச)

முடங்குகி ரடக்கித் தோற்றுந் தோற்றுதி ரூரி வேங்கை
கடங்கவிழ் முகத்து வேழங் கண்ணகன் புவியுண் டார்க்கும்
மடங்கலும் வேட்டை யாடி வதைத்தத ளணியுங் கொண்ட
அடங்கநஞ் சீர்த்தி வெள்ளி யடுக்கல்வீற் றிருந்த வேடன். (எரு)

தரைக்குயர் வரைகட் கெல்லாந் தலைமைசா லிமய வெற்பன்
விரைக்குழற் புதல்வி தன்னை வேட்டன னளித்த காளை
திரைக்கட லுலகங் கோட்டிற் சேர்த்தமா வேட்டை யாடி
வரைக்கெலா முரிமை பூண்ட மானவேல் வேட னம்மா. (எசு)

இலங்கமர் பொருத கோட்டு வில்லுமிழ் குழையுந் தோடும்
அலங்குகொக் கிறகு மக்கு மதகுநம் மரபோ டேற்றங்
கலங்கிய தாதை போலா னேனுமா பிரத்தெட் டண்டம்
கலங்கும்வல் வேழர் சிங்க வேட்டையிற் கடவு ளோத்தான். ()

அத்தகு வேடற் காற்று மருந்தவப் பயத்தாற் பெற்ற
மைத்தகன் றெளிர்ந்த வாட்கண் வள்ளிநா யகியை மாதோ
இத்தகு மாசித் திங்க ளிடைவரு பூச நாளால்
வித்தகத் தனிகை வெற்பின் விதிபுளி கொடுப்ப நேர்ந்தேன்.

செம்மலை மணத்திற் காணத் தேவரும் யாரும் போந்தார்
கைம்மலை புலம்பச் சிங்கக் கணஞ்சொலி யோர்ந்து செல்லும்
அம்மலை வருக வென்று வடைவினில் வரைந்து விட்டான்
கிம்மலை யடைய லோங்கல் விழப்பொருள் சிலைத ருப்பார்.

கோழரை யகிலின் குறடுசந் தனவண்
குறடுகுங் கிலியங்கப் பூரம்
கேழில வங்கங் குங்கும மேலங்
கிளர்மணப் பச்சிலை மஞ்சள்
வாழிகத் தூரி புழுகுதேன் வேரன்
மணிவரை யகழ்ந்துகொள் வயிரம்
வேழவேண் மருப்பு மருப்புகு முத்தம்
வேங்கையி னுகிர்மயிற் பீலி. (அ0)

சாமரை வெதிர்நெல் லைவனங் குற்ற
தவளமெல் லரிசிசெந் தினைபல்
காமரு கனிகள் கிழங்குபல் யூகங்
கவரிகத் தூரிமா புழுகு
மாமத வேழம் பிடிகள பங்கண்
மயில்கிளி பூவைமென் புறுக்கள்
ஆமவை பிறவுங் கண்டனன் மகிழ்ந்தா
னவையெலாங் கொடுபுறப் பட்டான். (அக)

பாங்கியர் பாங்கி செவிலிநற் றாயும்
பரிவுறு தன்னையர் பலரும்
ஓங்கிய நகரும் பரிசனத் தவரு
முவாக்கட லெனப்புடை சூழ
வீங்கொலி வள்வார்த் தொண்டகந் துவைப்ப
வெள்வளை வயிர்பல நரலத்
தூங்குசெந் நாவின் ஞாளிபின் றொடரத்
தொடுகழ லொடும்படர்ந் தடுத்தார். (அஉ)

முடங்கல்சென் றறிந்த குன்றவர் யாரு
முகிழ்பெரு மகிழ்ச்சியி னடைந்தார்
இடங்கெட விறுத்த வுருத்திரர் முதலோர்
யாவரு மேகநா யகனைக்
குடங்கையின் மலர்தூய் வணங்கினர் கருணை
கொண்டபின் றத்தமி லுயர்ந்தோர்க்
கடங்கினர் வழிபட் டஞ்சலி யளித்தங்
களவளா யிருந்தன ராக. (அங)

ஊற்றிய மதத்து முகப்பெருங் கடவு
ளும்பர்கோன் முகத்தினை நோக்கிப்
போற்றியிங் குள்ளார் யாவரே யாக
வவர்க்கெலாம் பொலிந்தவான் றருக்கள்
தோற்றுமெல் லணியுந் தேனுவி னமுதுஞ்
சுடர்தரு மணிதரும் பொருளும்
ஆற்றநின் றளித்த லென்றன னென்றங்
கவனவற் றினைவியங் கொண்டான். (அ௪)

இன்றுகொல் யாம்பிறந் திட்ட நாளென
ஒன்றிய வேலையி னுயர்ந்த தாருவும்
வென்றிகொ ளேனவும் வீதி மாமனை
மன்றகம் புறநகர் வளங்கள் கான்றவே. (அரு)

எங்கணு மணிவன வெங்கு முண்பன
எங்கணு மனத்தினுக் கினிய மெத்தலும்
எங்கணும் யாவரு முகந்து கொண்டனர்
எங்கணு மின்னண மில்லை யென்னவே. (அசு)

பழையன தணந்தகன் பாரு ளார்தரு
இழையணிந் தின்னமு தயின்று சித்திரம்
தழைமணி மாடங்க டவிர்தன் மேயினார்
விழைதரு தேவரின் வேறு தோற்றிலார். (அஎ)

அருந்திற லரசன தருளி னல்லது
பொருந்திய விசும்பினும் புகுதக் கொள்ளாருந்
திருந்திய விழைசளுந் தெய்வ வண்டியும்
பெருந்தகை யமரரும் பெட்டு கொண்டனர். (அஅ)

இரப்பதுங் கொடுப்பது மின்மை யாலவண்
இரப்பவர் கொடுப்பவ ரிவரென் பாரிலை
நரைப்புமூப் பிறப்பிணி நசித்த லாற்றமை
வரைப்பென விசும்பென வழக்க மற்றதே. (அகூ)

தெய்வத வுணவின லணியின் சீரினல்
மெய்வளம் வேற்றுமை தெரிப்ப வீழ்துணை
மைவளர் கண்ணியர் மருண்டு மோதிரக்
கைவிரல் காட்டலுங் கலத்தன் மேயினர். (கூ௦)

மானிடர் குழுவினை நோக்கி வானவர்
வானவர் குழுவென மருண்டங் கண்மினர்
வானவர் குழுவினை நோக்கி மானிடர்
மானிடர் குழுவென மருண்டங் கண்மினர். (கூக)

ஈட்டலு மடுத்தலு மின்மை யால்வரைத்
தோட்டுணை மைந்தருந் தொடிக்கை மாதரும்
கூட்டுணு மிழையணிந் தகற்றிக் கோலமெய்
மீட்டுமீட் டணிதலே வினைய தாக்கினர். (கூஉ)

ஆடினர் பலரரங் கேறி யாழ்தழீஇப்
பாடினர் பலர்களம் பயின்று பாரிடை
நீடுவார் குழலியர் நிகர வேண்டிவிண்
கூடுவா ரிளமுலைக் கோலக் கொம்பனர். (கூ௩)

கார்விளை யாடிய காமர் மின்னனர்
தார்விளை யாடுதோட் டலைவர் தம்மொடு
நீர்விளை யாடிநீள் பொழிலி னுடியுள்
ளூர்விளை யாடியு முவப்பு மிக்கனர். (கூச)

வந்தவ ரகமனை வதிய வைகுநர்
வந்தவர் போற்புறம் வதிதன் மேயினர்
அந்திலுள் புறமென வறைவ தல்லதை
எந்திட முஞ்சிறப் பொப்ப வேய்ந்தவே. (கூரு)

கண்ணிணை யெழுதினர் கவிழ்த்த வஞ்சனம்
தண்ணிய முலையணிந் துகுத்த சாந்தமும்
வண்ணமென் மலரடி யிழுக்கன் மாண்புதேர்
விண்ணவர் மண்ணடி மிதித்த னீவினர். (கூசா)

கொன்மணி நகரமு மாதர் கோலமும்
மென்மெலப் பழகிய விழிகள் கண்டன
அன்மலி மின்னொளி பழந்தி நின்றெனப்
புன்மையின் மிக்கன புதுமைக் கண்களே. (௯௭)

வரைகளும் வரைப்பெருங் குவடு மாமலர்
விரைசெலும் பொழில்களுங் கழித்து வீசிய
புரைபொளி பிழைகொடு பொலிந்த தாங்களும்
கரைமணங் காணிய கவின்கொண் டாலென. (௯௮)

பாறயி ரிழுதுதேன் பசுங்க ழைப்புனல்
ஆறென வொழுகநன் ருடிப் பூசுபு
நாறுமென் களபநல் லணிக டாங்குபு
வீறுய ருணவெலா மிசைந்த வீதியே. (௯௯)

துங்குபக் கள்விராய்க் குரும ணித்திரள்
எங்கணு ஞெமிர்ந்தொளி பிணர்த்த வீதிகள்
பொங்குபொற் றகட்டிடைப் பொருத்திப் பன்மணி
அங்குறப் படுத்ததோ ரழகு காட்டுமே. (௧௦௦)

சிந்துபொற் சுண்ணமென் றென்ற லூந்துபு
கந்தரக் கணமெலாந் தூர்த்த வோதையின்
வெந்திறன் மிருகங்கள் வெரீஇப்பெ யர்ந்தன
வந்துமீட் டுருவகை வாய டைத்தென. (௧௦௧)

பொன்மலை பரதனப் பொருப்பு நீண்மணித்
தென்மலை யெனவொரு சிறப்புப் பேர்பெறும்
நன்மலைக் குலமெலா நாணப் பொன்னுமிழ்
பன்மணிச் சிலம்பெனப் பறம்பு நின்றதே. (௧௦௨)

உக்கதே வர்கண்முடி பொளிர்பன் மாமணி
மக்கடாட் படவொளி மழுங்க வன்னவர்
தொக்கதா ரதுமதுத் துவர வாரிப்போய்
மைக்கடற் படுத்தது மாதிய தேண்மையான். (௧௦௩)

இவரிழைக் குப்பைகுன் றிழுது பாறயிர்
தவழ்வகா ஞறுகு சாந்து சேதகம்
அவிர்மணிச் சுண்ணமெல் லயிர்ப்பி றக்கமாய்
நவமணி வீதிநா னிலமுங் காட்டுமே. (௧0௪)

பொன்னினு மணியினும் பொற்பச் செய்தணிந்
தின்னகை மாந்தரா ரிகந்த தாமரை
மின்னகு குவளையுஞ் சாந்தும் வேரியும்
துன்னிய மறுகுக ளோடை தோற்றுமே. (௧0ரு)

அரத்தகச் சுவடுமிக் கார்ந்து குங்குமம்
பரத்தலின் வச்சிரம் பதித்த மேனிலம்
வரத்தின ரூற்றிணை மாழ்கித் தன்னுருக்
கரத்தல்செய் மணிப்படாம் போர்த்த காட்சித்தே. (௧0௬)

வேற்றுரு வாயவண் விரவெண் வேலையும்
ஆற்றுமேழ் மேகமு மழகு கண்டெனச்
சாற்றரு மோகையிற் றழங்கிறு லெனத்
தோற்றும்பன் மறைகளின் றுதிகண் மிக்கவே. (௧0௭)

நேமிவண் கிரிமுத னெடிய குன்றெலாம்
தாமிவர் களிப்பிறைற் றருக்கி றுலெனப்
போமிடந் தொறுந்தொழில் புரியு மீளுறும்
காமரு விமானமுங் கணிப்பி றேருமே. (௧0அ)

நிறுத்திய நிலைநெடுந் தேர்க ளெண்ணில
கறுத்தொரு வரைதுளை கண்ட வண்ணலை
உறுத்துளக் குகையிடை யோகு ழந்துமன்
மறுத்தப நின்றநல் வரைகள் போன்றவே. (௧0௯)

பிலிற்றுதண் மதுப்பொழிற் பொருப்பின் சேணெலாம்
இலிற்றுமும் மதக்களி றெண்ணி லாதன
வெளிற்றறி வினர்பொறி விழையச் செல்லுமால்
குளிற்றுவண் முரசினர் குழாம்வி லங்கவே. (௧௧0)

கலஞ்சிதர்ந் திரும்புவேய் காலி டுந்தொறும்
நிலஞ்செதி ளெடுத்தவாய் நிரப்ப மாமணிக்
குலஞ்செறிந் தைங்கதிக் கோணஞ் செல்லுமால்
பொலஞ்செய்பூ ணினர்நிகாப் புலன்க ணுடியே. (கக௧)

இன்னண மணச்சிறப் பியன்ற பாணியில்
பொன்னலர்த் தவிசினன் புரையின் மாதவர்
பன்னிய சமிதைபைந் தருப்பை யாதியின்
துன்னுற மன்றல்செய் சூழ னண்ணினன். (கக௨)

வேயின தோளியோர் பாக மேவுறக்
காயிலைச் சூற்படைக் கடவு ளையகன்
பாயின வுருத்திரர் பாங்கர்ச் சூழ்தர
ஆயிடைப் புகுந்தகன் றவிசின் வைகினன். (ககங)

இந்திரனு மறுவிகந்த விமையவரு
மேவல்வினை யியற்று நிற்பக்
கொந்தொளிப கவுத்துவத்தன் றழகெறிக்கும்
வரைமார்பன் குமரற் றழாச்
சுந்தரப்பன் மணிகுயின்ற மண்டபத்திற்
றுளும்புமொளித் தவிசி னேற்றி
அந்தரகங் கையைமுதலாப் பலவுமனுப்
புகன்றுமுறை யாட்டி னனால். (ககச)

செழுந்துபடு மரகதனார்செய் மணிமலையிற்
செறிந்தபைங்கார் சென்று சாலப்
பொழிந்தபின்னை மஞ்ஞதவழ்ந் தாலென்னவெண்
டுகொடு புலர்த்திப் போக்கி
எழுந்தொளிருங் கிரணமணி யணைநாலுங்
கோவணமு மிலகு பட்டும்
தழுந்தரத்த வணிந்தநறுஞ் சந்தனமுஞ்
சேறுருவிற் றயங்கச் சாத்தி. (ககரு)

தாவில்பல மறைகளுஞ்சுப் பிரமணிய
னெனவெடுத்துச் சாற்று மாறு
மூவுலகும் பெறலரிய முரஞ்சொளிய
விம்மணியாற் போலு மென்னத்
தேவர்களு மருட்கைகொடு நோக்கநவ
மணியிமைக்குந் தெய்வ மோலி
பூவமலு நறுங்குஞ்சி கைசெய்த
திருமுடியிற் பொற்பச் சூட்டி. (கககூ)

பாண்டரங்க னுதற்கிளைத்த பரவையொளி
விழித்தழற்பல் புலிங்கம் போலாம்
ஈண்டிலங்கு மணியுருவா யெழுந்துலகந்
தழன்மகனென் றியம்பப் பட்ட
ஆண்டகைமைக் கங்கிவிழி மிகையாமென்
றணியாத நுதலின் மாதோ
காண்டகுமக் கனல்விழிபோற் கதிர்க்குமர
தனவோடை கவின வீக்கி. (ககஎ)

காமவேண் மணிக்கவிகை மருங்கடுத்த
கொடிமகரங் கடுத்துங் கஞ்சப்
பூமரீஇப் புறங்கிடந்த மகரமொடு
மலைத்துமெழில் பூப்ப முன்னர்
நாமநீர் நறும்பொய்கை யிருந்ததற்கோ
ரடையாள நண்ணிற் றென்ன
ஏமவா னுலகேத்து மணிமகரக்
குழைசெவியி னிலங்கத் தூக்கி. (ககஅ)

மண்டியதன் பெருங்கீர்த்தி வயங்குமதி
யெனவண்ட வகுப்பு முற்றும்
கொண்டொளிர்வ தாகரமற் றிவனேயென்
றுலகமெலாங் குறிப்ப மும்மைப்
புண்டரமென் றவிர்நுதலிற் செங்கதிரென்
றண்டமெலாம் புகர்கால் சீக்கும்
மிண்டுபிர தாபமுமவ் வாறடுத்தா
லெனத்திலக மிளிரத் தைத்து. (கககூ)

சேந்துமகர்த் தரிபரந்து குழைகிழிக்கு
மிருமாதர் செழுங்கண் வாய்வைத்
தேந்துநலன் முழுதுமினி துண்ணவரை
தவினேனை மாத ரங்குப்
போந்தவர்கண் புகுந்துழக்கி மிச்சில்படுத்
தாவரணம் போலத் தோளில்
சாந்துமணி யங்கதமும் வரைமார்பிற்
பலகலனுங் கஞலப் பூட்டி. (௧௨௦)

தன்னுருவிற் றெழிற்கும்வினை முகற்றேனே
யெனுந்தன்மை சகங்க டெள்ளத்
தன்னுருவிற் றெழிற்கருவி தானாகு
மணிக்கடகந் தடங்கை யேற்றித்
தன்னுருவி னிளையனுமாய் முதுக்குறைவிற்
பெரியனுமாந் தனையே யொக்குந்
தன்னுருவிற் சிறந்துவிலை வரம்பிகந்த
மணியாழி தகையக் கோத்து. (௧௨௧)

அரிக்குரற்கிண் கிணிசிலம்புந் தண்டையுஞ்சே
வடியணிந்து பணிந்தான் கீர்த்தி
விரிக்குமறு முகவனெழுந் தியமியம்பக்
கொடிதுவன்ற வீங்கு மல்லைப்
பொரிக்குமகிக் குடைநிழற்ற வரம்பையர்சா
மரையிரட்டப் புலவர் சூழப்
பரிக்குமணிக் கவினிவுளி யிவர்ந்தூர்ந்து
நகர்வீதி படர்ந்து சென்றான். (௧௨௨)

கொங்குலாம் வீதியி னகருளார் பணிசெயக் கொடுசெலும்
எங்கணு யகனெதிர் முனிவரர் யாவரு மினிதணை
பொங்கொளிக் கரகநீர் தூவியா சிகள்புகன் றேத்தினர்
மங்கைய ரெண்வகை மங்கலங் கொண்டெதிர் வாழ்த்தினர். ()

பஞ்சுசெய் நாவியும் பனிதமு நிவிய தீஞ்சுடர்
விஞ்சுபொற் படலிகை யேந்திவிண் மாதரார் மென்மெல
அஞ்சிலம் படிபெயர்த் திடுகிடை தவளமுன் னண்மினர்
மஞ்சனை மரபுளி காட்டினா ரிட்டினர் மாதவம். (௧௨௪)

வாம்பரி நின்றிழிந் தெம்பிரான் மன்றல்செய் மண்டபத்
தோம்புமுன் வாய்தலிற் சேறலும் வேடர்கோ னுரிமையாள்
தீம்பயத் தாட்டினுள் சேவடி மாமலர் சூட்டினுள்
எம்பலுற் றயினிநீர்ச் செஞ்சுடர் சுற்றியிட் டாளரோ. (கஉரு)

அகவயிற் சென்றன னம்மையோ டப்பரைத் தாழ்ந்தனன்
நகுமுகத் திருமுது குரவர்த மேவலி னவமணித்
தகுபொலந் தவிசிடை வைகினுன் முன்னரே சார்ங்கனல்
திகழ்மலர் மாதராள் வள்ளியைச் சேர்ந்திது செய்தனள். ()

விசும்பு மகளிர் முனிவர் மகளிர் விரசிப் பரசித் தொடர
அசும்பு நறிய மதுமென் கோதை யளகத் திருவண் களபம்
இசும்புண் முலையிற் றிவளு மறுவை யிளக விறைஞ்சி யெழுந்து
தசும்பு நிகரு முலைமெல் லியன்முன் றரிதத கோலந் தணத்தாள்.

நாமா மகளுஞ் சசியு மேவ னயந்து புரிய நறுமென்
பூமாண் டயில மள்ளி வளைகள் புலம்ப வோதி யுரைத்துத்
தீமா ணெல்லிக் கனியுண் சாந்து திமிர்ந்து விரையுந் துவரும்
ஓமா லிகையு முரிஞி யுடல மொளிர மண்ணுச் செய்தாள். ()

ஈரம் வறல நுழைநாற் கலிங்க மேந்தி முழுது முளர்ந்து
நீரி னணைந்த தூசு களைந்து நிகரில் செம்பட் டுடுத்துத்
தாரு மணியின் வடமு நான்ற தலனிற் றவிசி னிருவி
ஒரு மிபத்தின் மருப்புச் சீப்பி னேதி வாரி முடித்தாள். (கஉகூ)

முழுதுலகுங் கமழ்நானக் கலவைவிரைப்
புகையூட்டி முறையி னீவிக்
குழலளகம் வகுத்தமைத்துக் கொண்டையெறு
ழேற்றிமில்சீர் குறைய வாக்கி
நிழலுமிழ்நீன் மணிப்பனிச்சை பஞ்சையிணை
விரித்தியற்றி நிகரி லைம்பால்
அழகெறிப்ப நித்திலமா லிகைநான்ற
மணிமகர மமையச் சேர்த்தாள். (கஙo)

தூநறுங் குவளைப் போது தொடிக்கையி னெரித்து வாங்கித்
தேனறு வேங்கை நாறுந் தீங்குழற் செருகி முல்லைப்
பூநறுந் தொடையன் முச்சிப் புறங்குலா யிழைப் பைந்தார்
கானறுங் கதுப்புச் சுற்றிற் காருமிழ் மின்னிற் சூழ்ந்தாள். ()

முழுதெழிற் றிறத்தா னேற்றமுந் தன்மையாற் றன்னைத் தாழ்த்த
பழுதிலாள் சென்னித் தன்போற் பயிற்றிய தெய்வ வுத்தி
வழுவிய பிறையுஞ் சூட்டாண் மயில்வலம் புரியுந் தாழ்த்தாள்
ஒழுகொளிப் பிறைமா மஞ்ஞை யுறுத்தின ளுறுவ தோர்ந்தே.

காரெனக் கிளத்தற் கேற்பக் கண்ணுதல் சடில வாழ்க்கைச்
சீரிய பிறையுங் கானஞ் செப்புதற் கேற்பச் செவ்வேள் [தாள்
போரியல் கொடியின் வாழ்க்கைப் பொறிமயிற் போத்துஞ் சேர்த்
வாரியன் மணிப்பொற் சுட்டி தாழமண் ணுறுத்தா ளன்றே.

இளமழை யூடு போந்தங் கிலங்குமோ ரரவ நக்கும்
பிளவிபன் மதியே போலும் பிறங்கொளிச் சுட்டி தாழ
உளர்நறு நுதலி னோடை வுருகுபொற் பட்டம் யாத்து
வளவிய நாகங் கான்ற மணியெனத் திலக மிட்டாள். (கஅச)

பாட்டளித் துளவத் தாரான் பயந்தலி னவன்போன் மைத்துப்
சேட்டிளம் பிணைமா னீன்ற செய்தியா லதன்க ணைத்தும்
வேட்டுவர் குலத்துச் சார்பா லவர்கைவெஞ் சரத்தின் வைத்தும்
காட்டிய விழிக்கு மாதோ கரியமை யெழுதி யிட்டாள். (கஅரு)

நலம்புரிந் தருள வேண்டி நறுமுகை முல்லை மூரற்
குலம்புரி பவளக் கோயிற் கொழுமணி வாயில் காவல்
வலம்புரி பொருமுத் தன்மி வதிந்தென வார்ந்த நாசி
வலம்புரி முத்த நான்ற வயங்குபொற் றொடரைக் சேர்த்தாள்.

பங்கய மலரை வென்ற பாயரி மதர்க்க ணோக்கிற்
செங்கய லீது மாந்தித் தேக்கலா மென்று போந்து
தங்கிய மகர மென்னத் தரித்தனள் குழைவார் காதில்
அங்கது வெருண்டு தாக்கி யலைப்பதின் றல்லை யன்றே. (கஅஎ)

வானர மகளிர்க் கெல்லாம் வதுவைசூட் டிடவோ ரங்கை
தானமைத் தருளு மையன் றரிக்குமங் கலநாண் டாங்கும்
நானவண் களத்துக் கட்டு வடநகை மணிக்காழ் சூழ்ந்தாள்
ஆனவொண் ணிதிகள் பாங்க ரருங்கல னுமிழ்ந்த வேபோல். ()

தனையடுத் தவரைத் தன்போற் றகைநலத் துறுத்து வான்போற்
கனைகதிர் மணிபொற் காழுங் கடிமலர்த் தொங்கன் மற்றும்
புனைவன தாங்கி வல்லாப் புணர்முலைக் கணிசெய் தோங்கும்
வனைபுகழ்ப் பணைமென் றோளை வயிரவங் கதம்பூண் பித்தாள்.

புரிமுறுக் கவிழுங் கஞ்சப் பூவினை வாட்டு மங்கை
விரிமலர்க் கஞ்ச நண்பன் வெய்தடுத் திரந்து நின்றுங்
கெரிமணிக் கடக முன்கை யினவளை செறித்துப் பூட்டித்
தெரிமணி யாழி கோத்துச் செறித்தனள் விரல்க டோறும். ()

குளிர்பனி நீரிற் சேர்த்துக் குங்குமக் கலவை கொட்டி
ஒளிமணி தகர்த்த சுண்ண முறுபுகை யப்பி யூட்டித்
துளிமதுத் தொங்கல் பொற்றூர் சுடர்மணி மதாணி மற்றும்
தெளிகதிர் முத்த மாலைத் திரளொடு கவினப் பூண்டாள். ()

முகநிதிக் கமல மீன்ற முத்தமோ களச்சங் கின்ற
புகரினித் திலமோ மென்றோட் புனக்கழை சொரிந்த வோகற்
றகர்முலைக் களிற்றுக் கோட்டுத் தரளமோ வென்னு மாரம்
திகழ்நகை மணியைத் தாழச் செவ்விபார்த் திருப்ப போந்தே.

கச்சப வடிவிற் றாகிக் கடலெனப் பரந்து தோன்றி
வெச்சென தாக்கும் வேழ வேந்தின்மத் தகத்தைச் சீறி
முச்சகம் வணக்கு மாரன் மூரிமான் றேரைத் தாழ்க்கும்
அச்செழு நிதம்பஞ் சேர்த்தா ளைம்பெயர் பூண்ட காழும். (கசஙு)

மேருவு மேருச் சென்னித் துருவனும் வெளியு மாங்குச்
சாருடுத் திரளுந் தூநீர்த் தடத்திடை நிழற்றிற் றென்ன
வாருறு முலையும் வார்ந்த மயிர்மணி யொழுக்கு நள்ளாய்ச்
சேருநுண் ணுசுப்பு மல்குற் செறித்தபல் காழுந் தோன்றும். ()

கிம்புரி வடிவின் மின்னுங் கிளர்மணிச் செறிகை பற்றிக்
கம்பமால் களிநல் யானைப் பிணர்படு காமர் கையும்
உம்பர்வா னோக்கும் வாழை யுருவமும் வறிய வாக்கிச்
செம்பொன்வார் கலையிற் பட்டிற் றிகழ்குறங் கணிதல்செய்தாள்.

சில்லரிச் சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி பாத சாலம்
புல்லிய பரடு கவ்விப் புலம்புற வணிந்து வார்ந்த
நல்லெழில் விரன்ம னாவி னகைமின்னுச் செறியு ளாக்கி
வில்லுமிழ் பட்டின் றேக்கை மேதக விரலிபி னாளே. (௧௪௬)

அலத்தக மெழுதக் கைக்கொண் டம்மல ரடிக ணோக்கி
நலத்தகு தளிர்க்கை நோக்கி யவற்றொளிர் நகமு நோக்கிக்
குலத்தகு பவள வாயுங் கூர்மணி நாவு நோக்கி
நிலத்திடை யிட்டா ளூட்டா நிறத்தொடு நேரா தென்றே. ()

பிறர்க்கணி படுக்கு மாற்ற லணியெனும் பெயர வெல்லாம்
சிறக்குநின் னனையாண் மெய்யிற் சேர்ந்தணி பெற்று முன்னர்
உறுத்தவப் பெயரி னீங்கா வாயின வொருவர் தம்பால்
துறத்திடப் படார்கொ லொண்மை துறத்தவ ரெவர்க்கு மொண்மை

செந்திரு நமக்குச் சேமஞ் செய்தவவ் வணிக ளென்றே
இந்தமான் பிணைக்கொப் பித்தா ளென்ன மருட்கைத் தம்மா
முந்தறி யாத காமர் முதிர்ந்தவென் றயிர்த்து நொந்தாள்
அந்தின்மற் றிருந்தோர் தாமு மயிர்த்தன ருயிர்த்து நின்றார்.

ஆடவர் திலக னான வமரருக் கமரன் வார்வில்
வேடர்தங் கானை யாகி வேங்கையாய் நிழற்றிச் சால
வாடின னடியில் வீழ்ந்த மரபெலாந் தகவே யன்றோ
ஈடரு மயிலின் சாய லிவள்கடைக் கணித்தற் கென்றார். (௧௫௦)

பெண்மையாற் பெண்க ளெல்லாம் பெருந்தவ மாற்றி யாண்மை
வண்மையாற் றோடு மென்ன மகிழ்நனி யுடற்றுங் கற்பின்
திண்மையா ளன்னை யான செய்தியா லெவர்க்கு மாண்மை
உண்மையா னந்தன் றாயி னுரைபொடுங் கெடுவ தென்றார். ()

நாரணன் மார னேனோர் நலத்தகு தன்மு னீங்கின்
சீரணி யழக ராகுஞ் செறிவனப் புடைய நம்பி
வாரணி முலையாட் கொத்தான் மங்கையர் யாருந் தன்முன்
ஏரணி யில்லா ராகு மிவளவற் கொத்தா ளென்றார். (கருஉ)

அழகினி னிளமைக் காம்ப்பி னழிவிலா யுதத்திற் காப்பின்
விழைவருள் கவிகை மாண்பின் வீரத்திற் கல்விச் சால்பின்
முழுவலி யிருள்கால் சிக்கு முதன்மையி னிகரில் லானைத்
தொழுமண வாள னுக்குஞ் சுந்தரி தவம்யா தென்னு. (கருஙூ)

சிந்தா மணியே தெய்வத் தருவே
கொந்தார் தருவிற் குலவுங் கொடியே
அந்தா மரைசங் கெனுமா நிதியே
நந்தா வொளியே நறையே யமுதே. (கருச)

மாவின் குயிலே மருதின் கிளியே
காவின் மயிலே கானப் புறவே
பூவின் னனமே புறவின் பிணையென்
றேவின் விழியா ரினிதேத் தினரால். (கருரு)

பூமருவு பந்தர்ப் பொலந்தவிசி
னின்றெழுந்து பூங்கொம் பொன்று
காமரணி யணிந்து காவணத்தி
னூடுநடை கற்று லென்னத்
தேமருவு கோதைத் திலகத்
திருநுதலா டிரள்சங் கார்ப்பப்
பாமருவு பாடல் பயிலமட
வார்சூழப் பையச் சென்றாள். (கருசா)

கம்மப் பலகலனும் வில்லுமிழ
நூபுரமே கலைக ளார்ப்பப்
பொம்மற் குவிமுலை யோபாரம்
பொறையரிது போலு மென்ன

அம்மெல் லிடைவருந்த வங்கை
வளைதெளிர்ப்ப வான்றோ ரொன்றுஞ்
செம்மற் கடிவினைசெய் தெய்வமணி
மண்டபமுன் சேர்ந்துள் புக்காள். (கருஎ)

செம்பொன் மணிப்பீடத் தும்பர்பிரான்
சேவடிக்கீழ்ச் சென்று தாழ்ந்து
பைம்பொன் னிழைசுமந்து பாங்கிருந்தாள்
பாதம் பணிந்தன் னோர்தம்
வம்பில் கருணைமழைக் குத்தழைத்
தரும்பி மலர்ந்த கற்பக்
கொம்பிற் கொளவொசிந்து தம்பெருமான்
பாற்குறுகி வைகி னளால். (கருஅ)

நம்பியென் றியற்பேர் பூண்ட நற்றவ வேட னம்பிப்
பம்பிய பரமா னந்தன் பயந்தவிர் சதாசி வன்றன்
வெம்பழல் விழிக்கட் டந்த வேலவற் கென்பால் வந்த
கொம்பினைக் கொடுத்தே னென்று தன்வழிப் பெயருங் கூறி.

மங்கலத் துழனி பொங்க வாசநீர் மனைவி நீட்டச்
செங்கையேற் றுகுத்து நல்கத் தேவர்க டேவ னேற்றன்
பங்கய னுமாம கேசர் பாதபூ சனைசெய் தேத்தி
அங்குரந் தெளித்து முன்னைக் கங்கண மார்த்தல் செய்தான்.

மூத்தநூல் வழியா நாந்தி முகமெனுஞ் சிராத்த மோம்பிப்
பாத்திய முதல மூன்றும் பாங்குற வமைத்துக் கொண்டு
தீத்தகு குண்டந் தூய்மை செய்தத னகத்தி ரேகை
தூத்தகு வடசார் கீழ்சா ரந்திப்பத் தொடங்கி வார்த்தான். ()

இழைத்துவிட் டரத்தை நாப்ப ணிருத்திப்பூத் திருநீர் தோய்ந்த
கழைத்தபா சொளியின் மேனிக் கயங்கிழைச் சத்தி போடு
மழைத்தட நாற்கை முக்கண் வயங்குசெவ் வுருவி னானை
உழைத்தவி சளித்து றத்தி யுவப்புறப் பூசை செய்தான் ()

அரணியின் ஞெலிந்த வங்கி யரதனக் கலத்தி லாக்கி
இரணவல் லரக்கர் சாய வெடுத்ததில் வறிது போக்கி
வரமுறப் பார்த்து விந்து வயங்கமிழ் தெடுத்து வைத்துப்
பரவுறப் படுத்து முக்காற் பாணியிற் கொட்டிச் சூழ்ந்தான். ()

மாசறு மங்கி செங்கை மறித்தனன் வளைத்துப் பற்றி
நாசியிற் பூர கத்தா னடத்திவிந் துவினுங் குள்ள
தேசொளி யோடுங் கும்பித் துந்தியிற் செலுத்தி யங்கண்
வீசொளி விராய்வி டுத்து விளங்கவுற் பவமுள் வைத்தான். ()

அருச்சனை நிரப்பித் தெய்வ வான்முலை யமிழ்தம் பாய்த்தித்
திருத்தக வளைத்துக் காவல் செய்துமீட் டருச்சித் தங்கி
கரத்தினி தேந்தி முக்காற் காமரு குண்டஞ் சுற்றி
இருத்துபு முழந்தாள் பூமி யெதிருற வகத்தி னிட்டான். (௧௬௫)

வடகிழக் கெல்லை சென்னி வைத்தனன் பள்ளி கொண்ட
கடவுளாற் சத்தி குக்கிக் கதிர்த்தவீ ரியமாய்ப் புக்குச்
சுடரெரி கருப்பங் கொள்ளத் தொடங்குபு கருப்பா தானம்
நடுவன முறையி னூற்றி நாமமு நல்க விட்டான். (௧௬௬)

வளர்சிவ வங்கி யீன்ற வரதரை யலர்க ணேய்த்தன்
உளமலர்க் கமலத் தாக்கி யருக்கிய வுதகந் தூவித்
தளைசெய்மே கலைநாற் பாலுந் தருப்பைகள் பரப்பிக் கஞ்சன்
துளவின னரன னந்தற் றேற்றினன் கீழ்சா ராதி. (௧௬௭)

பரிதியங் குறுத்தி மேலாற் பண்ணவர்க் கிறைமுன் னேரை
விரவுறு தத்தந் திக்கின் மேதக விருத்தி நெய்தூங்
கருவியை யிழுதைத் தூய்மை கண்டழ லிதயப் போதில்
பரமனைப் பயிற்றிப் போற்றி யாகுதி பல்ல செய்தான். (௧௬௮)

அங்கியின் மேல்பா லிட்ட வாதனத் திருத்தித் தூசு
கொங்கலர் மனுவி னல்கி யிடையிடை குறித்த வோமப்
பொங்கெரி வளர்ப்ப நம்பி பூவைத னிதயந் தொட்டான்
சங்கர னுமையென் றுன்னித் தருமது வருக்க மேற்றான். (௧௬௯)

தீஞ்சுவைச் சொன்றி யுப்பக் திருவிழிப் பார்வை நல்கிக்
காஞ்சனக் கலத்தி னிட்டுங் கடவுளா சமனம் வாங்கிப்
பூஞ்சுரைக் காம தேனுக் கன்றெடும் போத நோக்கித்
தாஞ்சிகை யழற்கு வாமக் கன்னிலே முடிபிட் டானல். (கஎO)

அச்சுதன் முன்ன ரின்ற வரிவைதன் னிடத்து மூவா
அச்சுதந் தரனர் நெற்றி யங்கியிற் சுதித்துப் போந்த
அச்சுதன் வலக்கை பற்றி முறையினே முடியிட் டண்மி
அச்சுதந் தெளித்து வல்லி யடிபெடுத் தம்மி யிட்டான். (கஎக)

பொரிபெரி மனைவி யட்ட வுடனின்று போந்து முன்போல்
எரிமணித் தவிசின் வைகி யிலங்குமங் கலநாண் வாங்கித்
தெரிவைதன் மிடற்றிற் றேவ துந்துபி முழங்க யாத்தான்
பிரமனு முற்ற வங்கி வினையினைப் பிறக்கி யிட்டான். (கஎஉ)

ஆர்த்தன பணில மாதி யாடின கணங்க டுள்ளித்
தூர்த்தனர் சுரர்பூ மாரி சுரந்தன துதியின் சும்மை
போர்த்தனன் புளகம் வேடன் பொடித்தன வுவகை யார்க்குங்
கீர்த்தனுங் கருணை கூர்ந்தான் றேவியு மகிழ்ச்சி பூத்தாள். ()

வேடர்கோ னீரி னல்க வேலவ னேற்ற லோடும்
ஆடில விமைக ணீழ லளித்தில துருவ மாலை
வாடில குழலின் வண்டு மருவில நுதலின் வேர்வை
கூடில மாசு தூசு கொண்டில மாத ராட்கே. (கஎச)

பொறிமயிற் புனத்தை யோம்பிப் பூவையைக் கவர்வான் போந்த
நெறியயிற் காந்து நின்ற நிமலனே போலத் தானும்
அறிவளர் சார ணம்மூர்க் காந்தனன் வளர்ந்தாள் கொல்லோ
முறியியன் மேனி யென்று முழுதுள மகிழ்ந்தார் வேடர். ()

எத்துணை யறங்கள் சால விட்டினன் வேடர் கோமான்
பத்தியிற் பலநாட் டாழ்ந்தென் பாவையைப் பனிப்ப வேற்ற
உத்தமன் றனையன்றி பொருளில கைக் காழ்ந்து
புத்திரி செங்கை பற்ற வென்றனன் புலவர் கோமான். (கஎகூ)

மாதவ னெனும்பே ரல்லான் மாதவ மீங்கொன் றில்லை
மாதவன் புலவர் கோமான் மற்றவன் றன்னிற் சால
மாதவன் புளினர் கோமான் வளர்த்தரு டெய்வக் கற்பின்
மாதவள் பாங்கி னின்றா ளென்றனன் மதுவை யட்டோன். ()

இந்திரன் மனைவி முன்ன ரீட்டினள் சீர்த்தி யெல்லாம்
வெந்திறல் வேட னில்லும் விளைத்தன ளின்று சால
எந்தரத் தென்னோ தெய்வ மேதுமின் றாக்கிற் றென்றாள்
செந்திரு மானை யுன்னித் திருவுளேம் யாமு மென்றாள். (கஎஅ)

வல்லிநற் றாயைப் புல்லிக் கொண்டனள் வலாரி யில்லாள்
வெல்லுநாற் கோட்டு வேழம் வியந்தது செவிலித் தாயைப்
புல்லினர் பாங்கி தன்னைப் புலோமசை மகளைச் சூழ்ந்த
பல்லிணர்க் கோதைக் கூந்தற் பாங்கியர் பலரு மன்னோ.(கஎகூ)

ஒருக்கிய வுளத்த ராகி யுயர்தவ மாற்றி னோர்கள்
தரைத்தலை யிழிந்த சார்பிற் றவிரினுந் தவத்தி னாற்றிற்
பொருத்துழியெவர்க்குமேலாய்ப்பொலிவதுவாய்மையென்னாத்
திருக்கிளர் தெய்வ மாதர் விம்மிதந் திகழ நின்றார். (கஅ0)

அருந்தவப் பயனு ளார்கட் கடுத்தவெவ் வுழியு மாவா
திருந்திய போக வைப்பாய்த் திகழ்வது திண்ணம் போலாம்
மருந்தம ருலகு நேரா வளத்தொடு வள்ளி மன்றற்
கிருந்ததிவ் வோங்க லென்னா மாந்தர்க ளேமுற் றாரே. (கஅக)

தரையுரங் கிழித்த கோடு மார்பிடைத் தயங்க வேணி
விரையுரங் கிழித்த கொன்றை மிலைத்தவித் தகனை வேலைத்
திரையுரங் கிழித்த சேற்க ணன்னையைத் தேவி யோடும்
வரையுரங் கிழித்த வைவேல் வள்ளல்சென் றிறைஞ்சி னானால்.

பொழிந்தனர்கருணைவெள்ளம்பொலிகவென்றெடுத்துத்தைவந்
திழிந்தனர் தவிசி னின்று மிலங்குதங் கோயில் புக்கார்
அழிந்தன மலங்கண் மூன்று மகமெலாந் தேக்கி யோகை
வழிந்தன வெவர்க்கு மென்றான் மன்றலார் வகுக்க வல்லார்.

மாய ஞாதியர் வார்கழற் றாழ்ந்தினி
மேய யாவரும் வீதியிற் காணிய
போயு லாவரல் புந்திகொ ளாயென
ஆய னனவர்க் கவ்வர மீந்தனன். (கஅச)

பன்னி றப்பக டுண்டுகொ லோவென
எந்தி றக்கல னுங்கதிர்த் தேர்தரும்
துன்ன ருந்திறற் றாங்குகை வாரணம்
முன்ன ருய்த்தனர் முன்னவ னேறினன். (கஅரு)

பரந்து மாதர்பல் லாண்டுப யின்றுளம்
சுரந்த வோகைய ராய்ப்புறஞ் சூழ்தர
வரந்த ழைத்தசி விகையின் வையகத்
தரந்தை தீர்க்கும ணங்கிவர்ந் தாளரோ. (கஅசு)

ஒற்றை யங்கலை யூர்புன னீண்முடி
பற்றி வேய்ந்தப ரன்குரு வாதலான்
முற்றும் வான்மதி யேமுடி வைத்தெனக்
கற்ற சோமன்க விகைக வித்தனன். (கஅஎ)

எம்மை யின்றவ னேயிவ னென்பபோற்
செம்மல் பாலணை வித்திரு மார்பனும்
மும்மை வையக முந்தரு மூர்த்தியும்
கைம்ம லர்க்கட் கவரிது ளக்கினர். (கஅஅ)

வள்ளெ யூடங்கரு வித்திரன் மானுற
வளிபி னட்டயர் வார்கொடி வெண்ணில
வளித னக்கிறை யோடுகை வெளவினை
வளிபின் வைப்பார் வாழ்க்கையர் யாவரும். (கஅகூ)

ஆன நெய்பளி தத்தின விரொளி
கான றும்புகை யுங்கன லோடவன்
மாந கர்க்கணு ளார்கள்வ யக்கினர்
மான நாகர்ம ணிவிளக் கேந்தினர். (ககூo)

விரைது மூவிய மென்பனி நீர்புனல்
அரைய னண்ணன்மெய் தூவவ மைந்தனன்
வரையி ழுக்கச்சி விறியின் வாங்கினர்
புரையி லாவவன் பொன்னகர் வாழ்நரே. (௧௬௧)

மாலை யாத்தக விகைவ ருக்கமும்
ஆல வட்டமு மார்ந்தசாந் தாற்றியும்
கோல வெள்ளையுங் கொண்டனர் பானுவும்
சானு ஞாயிற்று லகவர் தாமுமே. (௧௬௨)

சோதி நாரதத் தூமுனி பாலராய்
ஆதி யாழ்முதல் யாவும மைத்துளார்
கோதி லாதகு ணந்தரும் யாழினோர்
மாத ராரொடும் வண்புகழ் பாடினர். (௧௬௩)

குளிர்ப்பக் கண்டகொ ழுங்கணு நெஞ்சமும்
மிளிர்ப்பக் காமரு மின்னினு டங்குபு
தெளிர்ப்பக் கைவள்ளி தெய்வத மாதரார்
தளிர்ப்பத் தீஞ்சுவை பாடலிற் றங்கினர். (௧௬௪)

மாண்ட சோதிம ணிமுடி வானவர்
காண்ட கக்கதித் தாடுநர் பாற்றழூஉம்
பாண்டி லுங்குழ லுங்குரற் பாடலும்
தீண்டு கைம்முழ வுந்திசை தேக்கின. (௧௬௫)

பானு கம்பன்ப ணிலமு ரன்றன
மான வாணன்கு டமுழா மல்கிய
தான பீலிவ யிர்பணே யாதிய
ஈன மில்கண நாதரி யம்பினர். (௧௬௬)

இலக்கர் வீரர்கை யேந்துப டையொடும்
கொலைக்க ளிற்றைக்கு லாயினர் வீரருள்
தலைக்க ணின்றவன் றங்குகை வேத்திரத்
தலக்கண் சிந்தவ டர்சனந் தாக்கினன். (௧௬௭)

வடகி ழக்குத்தி சைப்புற வாழ்க்கையங்
கடவு ளேற்றிமிற் கண்ணுதற் புண்ணியன்
தொடலை மார்பந் துணைக்கையிற் பின்னுபு
முடிவி லாதவி ருதுமு ழக்கினன். (௧௯௮)

சோம திக்கினன் றுன்னிவ லம்புறம்
காமர் பாகடை கைத்தல நீட்டினன்
வாம பாகம ரீஇப்பொற்ப டியகம்
நாம வேற்றரு மன்னனு குற்றனன். (௧௯௯)

மாகர் போற்றிய மண்டமர் ஞாட்பிடைத்
தோகை மாமயி லாகிய தோன்றறான்
ஏக நாயக னேவலி னங்குசப்
பாக னாகிப்ப கடுந டத்தினன். (௨௦௦)

வரையு மாடமு மேடையு மண்டப மாலையும்
விரைய சோலையும் வாயிலும் வீதியு மாந்தர்கள்
நிரைய விண்ணவர் விண்ணிட மெங்குநி றைந்தனர்
அரைய நூர்களி றவ்வயி னவ்வயி னின்றவே (௨௦௧)

புலவர் சிந்திய பொன்னரி மாலையும் பூக்களும்
பலவ ரைக்குலர் பம்பிய தெள்ளனப் பயின்றன
நல்னி ரைந்தவர் தாட்பட நீறுபட் டொய்யெனத்
துவ்வு தம்பதி கொண்டென விண்ணினி வந்தவே. (௨௦௨)

கருப்பு ரங்கமழ் குங்கிலி யங்கன லூட்டிய
மருப்பெ ருப்புகை வானுல கெங்குமவ் வளாவிய
தருப்பு மென்முலை யாரொடு மண்டர்க ணாந்தவள்
விருப்பு றங்கிப் பொலிவுற வல்லிரு ளாய்ந்தென. (௨௦௩)

உரத்தி னப்பிய பான்மரு கூட்டிய சாந்தரோ
டொரித்த லைக்கண்ணி ராவெறி ந்தலை யோர்சொரா
வரித்த நந்தன மார்பிடை பயபிப யக்கின
திரிக்க வல்லிலை தக்கார் பறைசகி ரிந்தென. (௨௦௪)

வடவை முற்றுந் திரட்டி யிடமலை யோடுபின்
படர வோலிடு பவ்வங்க ளொத்தன பல்லியம்
அடிக ளின்றறி வாமெனுஞ் சோடையி னார்த்துராய்த்
தொடர்வ போன்றன பின்னர் முழக்குஞ் சுருதிகள். ()

முருக னேமணி மார்பனே மலர்க்கணை
 முனைவனே விசும்பாளும்
திருவ னேவென வவரலார் தமைப்புனைந்
 துரைப்பவர் திருமார்பத்
தொருவ னேமுத லனைவருந் தவ்வென
 வொலிவனப் புடையானை
முருக னேயிவன் முருகனே யிவனென
 மொழிந்தன ரென்செய்வார். (உ௦௬)

தண்ண றும்புன றசும்பி னேந்திப்போய்
அண்ணன் மாகளிற் றடியின் வாக்குபு
கண்ணி யுங்கமழ் கலவை யுஞ்செழுஞ்
சுண்ண முஞ்சிலர் சொரிந்து போற்றினர். (உ௦௭)

சுரக்குந் தம்முகச் சுடர்க வர்ந்துவிண்
கரக்கு மாதவற் கரைத்துக் சாட்டியாங்
கரக்கு நீர்க்கல னங்கை யிற்சுலாய்ப்
பரக்க மண்ணிடைப் பாய்த்தி னர்சிலர். (உ௦௮)

குவவுக் கோணுதல் குறித்துத் தேய்தரும்
உவவுத் திங்களை யுறுப்ப கைத்தகைத்
தவவுக் கோளினர்க் கறிவித் தாங்குத்துய்க்
கவவுக் கைப்பொரி களுற்றி னர்சிலர். (உ௦௯)

புனித மென்மொழி பொருவ கின்றெழுந்
துனியி னற்சிலர் சுளித்தொ ழித்தெனக்
கனிவ ருக்கமுங் கருப்புத் துண்டமும்
இனிய கட்டியு மீண்ட வீசினர். (உக௦)

பரித்தன் முற்றுமோ பார நீக்கெனத்
தரித்த வொள்ளிறைத் தருணக் கண்ணியைத்
தெரித்த பட்டினச் செம்பொற் குப்பையை
உரித்தென் றேகையி னுகவி னார்சிலர். (உகக)

பாடி னார்சிலர் பணிந்து தட்டமிட்
டாடி னார்சில ராட லோடுமுன்
ஓடி னார்சில ருருவ நோக்கியே
நீடி னார்சிலர் பலர்நெ ருக்கவே. (உகஉ)

முருக்கு மண்ணன்முன் முகுந்தன் மேலெனத்
திருக்கு மால்கொடு செப்பி னேன்பொர
ஒருக்கி மேலெழு முகளக் கைசனம்
நெருக்க நாற்றிலர் நின்று ளார்சிலர். (உகங)

வண்ட லாட்டயர் பேதையர் வரிப்புனை பந்து
விண்டு தாங்கிய வம்மனை வீற்றுவீற் றெழிய
மண்டு சீறடிக் கிண்கிணி வண்சிலம் பொலிப்பச்
செண்டு தாங்கிய களிற்றெதிர் மேனிலைச் சென்றார். (உகச)

வேழம் வாரவற் கென்பர்க ளவன்கொலோ வென்றார்
வேழ மூர்பவ னேயவ னெனவெதிர் விரித்தார்
வேழ மோம்பிய விண்டுகோ லென்றன ரவனே
வேழ வாமத்தர் சாமரை வீசுவா னென்றார். (உகரு)

பொருந்த நாட்டிடை யிந்திர னெடும்புரண் டமைதான்
கருதி மாதவம் புரிந்துறங் களிற்றைக் கொண்ட
முருக னேயென வினவினர் முழுவியவ் வானை
உருவ வாளரிக் கடங்கணி நுரைத்தவே ளென்றார். (உகசு)

இருவர் கன்னிய ரிருந்தவ மாற்றின ரிவன்போல்
மருவி நின்றன னென்பரான் மாதவம் புரியின்
கருணை வள்ளலார் தாமையுங் காப்பரா லாரொ
உணரி னென்றுதந் தோழியொ ரொடும்பரரய்த் தொழுதார். ()

கள்ளம் வெள்விழிக் கின்மையுங் காமத்துக் காதல்
உள்ள மின்மையு மொண்முலை யின்மையே காட்டும்
பிள்ளை மைப்பெரும் பேதைமை தீர்பெதும் பையர்கால்
தள்ள மென்புயத் தாலைவீழ்ந் தோடிமுன் சார்ந்தார். (௨௧அ)

வளருங் கொங்கையெவ் வளவையவ் வளவையின் மலர்க்கண்
வளருங் கள்ளமு மனத்தகக் காதலு மருட்டத்
தளிர ரும்புமெல் லிளங்கொடி தலைநிறீஇ யென்ன
உளம ருங்கெலாந் தலைநிறீஇ நின்றுராய்த் தொழுதார். (௨௧௯)

தமது மாணெழில் விளக்குவான் றனிவனப் புடைய
குமரன் மாணுரு மறைக்குந ரேகுடை கவரி
நிமிரு நீள்கொடி விசிறியு நிரைநிரை யெடுத்த
அமரர் வாழியென் றகங்கனன் றெசிந்துநோக் குற்றார். (௨௨௦)

திங்க ளுங்குளிர் முத்தமுஞ் சிறிதுளம் வெதுப்பும்
அங்க ணண்ணலார்த் தணப்புறி னண்ணுறின் வதனப்
பங்க யங்களும் பரேரெறுழ்த் தோள்களும் பலவும்
கொங்கு தங்கிய தொங்கலுங் குளிர்ப்பன வென்றார். (௨௨௧)

மாழை வாண்முக நோக்கினர் மாதவ ராகப்
பீழை வாட்டிய பெருந்தகு தெய்வம்வே றுளதோ
ஆழி சூழுல கத்தென வடிமைபூண் டுவக்கும்
வீழி வாய்க்கவின் மங்கையர் விறந்தனர் மாடம். (௨௨௨)

தங்கள் வாண்முகச் சந்திர னெதிர்குவிந் தெனக்கைப்
பங்க யங்களைக் கூப்பினர் பண்ணவர் பெருமான்
துங்க வாண்முகப் பரிதிகண் டலர்ந்தெனத் தொழுத
அங்கை மாமலர் விரித்திரந் தாரரு வரங்கள். (௨௨௩)

சேந்த பங்கயந் திருமுக மென்றனர் சிலைவேள்
ஏந்து பங்கய மெய்தன ணிணர்த்தமாந் தளிரோ
காந்த சோகத்துத் தளிர்கொலோ கவினுரு வென்றார்
ஆய்ந்து மாரனு மக்கணை யிரண்டும்பின் றெடுத்தான். (௨௨௪)

கொற்ற வேலவன் வரம்பெறுங் குளிர்மழை பொழிய
வெற்ற காமவித் துளமெலாம் வேறுற வூன்றி
முற்ற வாக்கையிற் பாலெயாப் படர்ந்தழை நயப்ப
பொற்ற போதுகொண் டலர்ந்தது பூவையர்க் கம்மா. (உஉரு)

பென்ன வாயுறுப் பசந்தனர் பேதைமா யவனும்
விண்ண மாரியும் பொற்கென விளங்கினன் வேதன்
தன்னொன் மாமதி விரர்ந்தது விழிதுயில் ராரார்
என்னின் மாதரா ரென்பபடா ரிவனெழிற் கென்றார். (உஉசு)

குண்ட லங்கதிர் விலங்கமென் றோளிடைக் குனிப்ப
வண்ட லம்புவார் குழல்சரிந் தொருபுற மலியத்
தண்ட லிர்ச்சர ணூபுர மேகலை தழங்கப்
பெண்டி ராணவா மடந்தையர் பெயர்ந்துபோய் மிடைந்தார்.

மொழுகு குங்கும முலைகளான் மெலிந்திடை வருந்தத்
தழுவி நின்றுமா தரைத்தொழுந் தையனல் லார்கள்
ஒழுந் தண்ணா மலர்க்களிப் பொறைமிக வொசிந்து
கொழுகொம் பூன்றிநின் றொளிர்பசுங் கொடிக்கிர ளொத்தார்.

நிறைநெகிழ்ந்தனர் நெகிழ்ந்தவார் குழல்புற நெகிழ்க்கப்
பொறைநெகிழ்ந்தனர் புளங்குழைந் திடையபல் புகல
அறைபொ லங்கழற் றளினொ னுழைகெனுங் கடலில்
நுறைக ழிந்தொரு றாருட்பென வாங்கலா வினரால். (உஉகூ)

செப்ப பங்கயத் திருவொடு மலைக்கயாத் தொன்ற
மைய நின்கழல் பணிதலு மலைமகந் திலைக்கு
மைய முன்டான் வபொடு பெயர்கொடு
மைப் வெள்ள பாழிபுங் கண்டில மென்றார். (உ௩o)

கிடைசெப் முல்லையுங் கொல்லையுர் நிலமுங் கெழுமிக்
தொடைசெப் வெப்பமே வொழிவிடை பாய்பு தாமரைக்
தடைசெப் மூன்மூல் லைப்பத்தொ டலைமூந் தாங்கிக்
கடைசெய் கின்றசெல் லேல்பெய நிந்ததே பெண்கள் (உ௩க)

இருகை யாற்கல வித்தொழி லியற்றலாற் றுமை
வருட நீவவெண் குறிசெயத் தழுவவார் கலையை
ஒருவி போச்சவொண் கரணங்க ளூறுற்றமுந் நாற்கை
பொருநி னேய்புலம் பறிதியெப் புரமதி யென்றார். (௨௩௨)

அரிவை குந்தமு மதிப்புரு வருந்தவ நுளமும்
அரிவை வன்படைத் தோற்றமா யன்மொழித் தொகையாம்
அரிவை யென்னுமப் பெயர்தழீஇ யனங்கன்வாழ் வுயர்த்தும்
அரிவை குந்தடங் கண்ணிப ரளவிலர் தொக்கார். (௨௩௩)

ஆட வர்க்குமிக் கணங்குசெய் கொல்லிமால் வரையில்
பீட மைந்தவப் பாவைபோற் பெண்பிறப் பினர்க்கு
நீட ணங்குசெய் பாவைகொல் லோநெடுங் களிற்றில்
பாட மைந்தொளி ருருவெனப் படரெழக் கண்டார். (௨௩௪)

மலர்ந்த பன்னிரு விழிகளும் வதனமும் வாயும்
அலர்ந்த கைகளு முந்தியு மடியுங்கண் டமர்வார்
பொலிந்த பங்கயக் காடுகண் டதனிடைப் புகவீழ்
ஒலிந்த வோதிமத் திரள்களே யொத்தார். (௨௩௫)

மகர வாய்க்குழை நிலத்திடை மாறுபு நக்கத்
தகர வார்குழல் பிறழமுன் றெரிவையர் தாழ்ந்தார்
இகலும் வேல்கணை படமறிந் திறைஞ்சினு ரொத்தார்
பகவ னாருண் மழைக்குவிழ் பசுங்கொம்பு மானார். (௨௩௬)

தாழ்ந்த மங்கைய ருள்ளகம் விருப்பெனுஞ் சரங்கள்
போழ்ந்து டற்றலி னெகிழுடை போற்றுவார் தாழ்ந்தாங்
காழ்ந்த நெஞ்சமோ டிருந்தன ராறுமுகக் கடவுள்
வீழ்ந்த தோடரி னலதெழா விரதங்கொண் டார்போல். ()

விண்ணிடந் துவன்றி நின்ற மெல்லியன் மாத ரெல்லாம்
வண்ணமென் புருவ வார்வில் வளைத்துவேள் சரங்க ளொன்னும்
கண்ணகை முல்லைப் போதுங் கறுகண்மா நீலப் பூவும்
அண்ணலங் கிலக்க மாக வெய்தன ரவச முற்றார். (௨௩௮)

சிலைமதன் கணைக ணின்டச் செயப்படு பொருளாய் நின்றே
கொலைபுரி பிறைவன் வாட்கட் குருஉச்சுட ரிவன்கண் வாளி
மலையுறழ் புயத்தி னெய்தே மலிபெருங் காமர் வெற்பின்
உலைபவின் றருளிற் றின்னாற் குறுவது போலு மென்றார். ()

ஐயமேற் றுழலுந் தந்தைக் கருந்தவர்க் குரிய மாதர்
வையமேற் கலைபிட் டாரேன் மகன்மனை வாளா ளாகி
ப்பயவின் நிலாவுங் காலை யுடைவளை தோலார் யாரே
நையுநா விடையா ரென்ன நகைஞெறி கலனுந் தோற்றார். ()

எனுவிபங் கென்னை செட்கா பெறுவனும் பாங்க ருள்ளான்
கலைகிறை தோற்ற பென்று கழற்றினோர் தாமு மூழான்
கலைதடு மாறு வார்போ னிறைபொடு கலையுந் தோற்றங்
கலைநெடுங் கொடிபின் வாங்கி பணிவளர் தூசு சூழ்ந்தார். ()

அங்கியங் கண்ணிற் றோன்று மங்கையே யிவன்மெய் யென்ப
திங்கறு பவத்திற் கண்டா ரிலாகிய சாந்தந் தியப்
பொங்கொள் முத்த மாலை பொரியமெய்ம் மாமை நீறத்
தங்கிய வளத்தொ டாவி தழற்றிய தாவா வென்றார். (௨௪௨)

அரம்பைய ரல்குற் றீர்க்க வவிர்கலை வந்துக் கேந்தும்
கரம்பட நோக்கித் தூசு கழிந்தகம் பல்கு றேக்கி
நிரம்பிய கருணை நீரா னின்மல னருளிற் றென்றை
வரம்பிலின் பற்று தொக்கார் மன்னவ ரணிந்து தாழ்ந்தார்.

புயங்குத லெய்தா பேனு புலைக்குறி வைக்கா பேனும்
மயங்கிமெய் யசை மாருங் கானகதின் மலைபா மேனும்
தயங்கொளி புருவ நோக்கத் தளிர்த்துமே முயங்கக்கொண்டு நா
கியங்குவ தோடை பாலை பென்றெய்யா மென்று நைவார். ()

உருவெள் பருகு தோன்ற வுற்றவ னிறைவ னொன்றைப்
பெருகிய காத லின்பிற் பிணைபன்றைத் தழுவிக் காதைப்
பொருளரு முக்தி பென்று புல்லிய சுதிலை நாய
மருவிய மகக்கர் போன்று மறுகிய வளாக்க ரானை. (௨௪௫)

எங்கணு முடிகள் கண்க ளெங்கணும் வதனம் வாய்கள்
எங்கணுஞ் செவிக ளுச்சி யெங்கணுந் தோள்க டாள்கள்
எங்கணு முருவ மின்னுற் கெனமறை யியம்பி யாங்கே
எங்கணுங் கண்டா மன்றற் கெய்திய தவத்தா னென்றார். ()

அடிகளா ருருவங் காட்டி யலங்கிய தெனுமார் வத்தால்
கடிதழல் சுடுவ தெண்ணார் கதுமெனத் தழுவி மோந்தார்
விடுசுடர்ப் பந்தர் மாலை வித்துரு மத்தைப் பற்றி
இடுகிடை குழைய மார்பத் திறுகுற வணைத்து மோந்தார். ()

கடம்பவிர் தார்க ளாகக் கற்பனைக் குவளை யாகத்
தடம்பொழின் மலர்க ளாகச் சாரலிற் சாந்த மாக
இடம்படப் பிறந்தே மில்லை யெற்றுக்குப் பெண்க ளாக
உடம்பெடுத் துழிதந் தேமென் றுற்பவ மொறுத்து நின்றார்.

தேம்பிய மருங்கு றேய்ப்பச் சீதளக் கலவை யாடப்
பூம்பசுந் தொடலை சூடப் பொழிகதிர்க் கலன்க டாங்கத்
தாம்பெரி தேங்கிற் றல்லாற் சண்முகற் றோய்தற் கோவென்
றோங்கிய முலைகள் காவா ருருவத்தோட் டுணையுங் காவார். ()

உறுப்பினுட் சிறந்த கண்கா ளுத்தமற் காட்டி யுள்ளம்
இறுப்பது புரிந்து நின்றீ ரெழிலுரு மீட்டு நோக்கிப்
பொறுப்பது வலித்து மேனும் பொழிமழைத் தாரை கொண்டீர்
கறுப்பொடு வெளிறி னீரோ காரிய முடிப்பி ரென்றார். (௨௫௦)

நந்தைபோ னுனது மார்புங் குறியுள தாமே னைக்கும்
பைந்தொடி யெங்கள் வாட்கண் பார்த்தற்கு மிசையாய் போலும்
அந்தர ரிடும்பை யோம்பி யருளினை யலக்க ணேப்பி
எந்தரத் தருளல் போலு மிசைவுறா திறைவற் கென்றார். ()

திருவுரு வனப்பை யெவ்வஞ் செங்கயல் விழியு முள்ளும்
தெருளுறு முயிரும் பேராச் சிறையகத் தாக்கிக் கூப்பும்
இருகையும் வணக்கங் கொண்ட விடையும்வன் சிறையி னீங்க
அருளினை புரவு ளாய்கொல் வடுப்பன வழகோ வென்றார். ()

பெண்ணெனப் பட்டு நின்றார் பெருமதர் மழைக்கண் ணேடுக்
கண்ணென வளைத்து நல்கக் கடவுளர்க் கிறைவன் றன்னை
உண்ணமிழ் தென்னத் துய்த்தா ரோரிரு மகளி ரேயாம்
பெண்ணழி பதடி யாளும் பேருல கத்தி லென்றார். (௨௫௩)

பல்வகைச் சிறப்புங் கொண்டு பாவையர் மனமுங் கொண்டு
வில்வளர் வீதி தோறும் விழாவணி விளங்கப் போந்திட்
டெல்வளர் மணிப்பொற் காந்தி யிமைப்புறா திமைக்குங் கோயில்
சொல்வளர் சாரி நாதன் றம்பிரான் றிழிந்து புக்கான். (௨௫௪)

சித்திலத் தாம நான்ற நிழன்மணி விதான வேதிப்
பைத்தபொன் னணையின் மேலாற் பாவைபோ லிருந்தெல் லோரு
மெத்திய வரிசை பெற்று வீற்றுவீற் றிங்காங் கெய்தி ரும்
முத்தவா திருப்ப வேவி யுற்றனன் படுக்கைச் சூழல். (௨௫௫)

சாந்துபெய் செப்பும் பூந்தார்த் தமனியச் செப்பும் வாசம்
ஏந்திய செப்பும் வெவ்வே றிருத்திய மணியின் செப்பும்
காந்திகொ ளாடி மற்றுங் கருத்தினர் நாப்ப ணிட்ட
தேந்தவழ் சயனத் தேறித் தேவியோ டிருந்தா னன்றே. (௨௫௬)

விதித்தருண் மறையின் வீதி மேதினி வழக்க மாக
மதித்தனன் சோம னாகி வளர்பூலை நிலைத்தான் பின்னுள்
நதிக்ககந் தருவ னாகிக் கலந்தவன் மூன்ற நாளில்
கொதித்தெழு மங்கி யாகிக் குமரவேள் கடிமனையில். (௨௫௭)

வழிவரு நாலா நாளின் மஞ்சன விழாக்கொண் டாடிக்
கழிபிடை யிரண்டு நாளுங் காலையு மாலைப் போதும்
செழுமறை மனுவி னோடுந் நியமமாக் குமரகன் முற்றிப்
பொழிகதிர் விதான வேதிப் பூவணைத் தவிசி னுற்றான். ()

களிவகை யாவை யாக கல்லவை யின்னல் கேடயா
தளிவாங் கதிகண் ணோனாந் தயங்கிய வீடு மேனிற்
பளிபன வெல்லா மேந்த விப்பயை மறையவாளர்
புனிதர்ந் தேவர் யாரு மருநாறுந் தமை முற்க்கான். (௨௫௯)

இற்றைநாள் காறு மாத ரெதிருறநோக்கப் பட்டாம்
முற்றுநா நோக்கப் பட்டு முதன்மையின் வைகற் கிந்தப்
பொற்றொடி மாதை நோக்கிப் பொலிவுறல் வேண்டு மென்று
உற்றருந் ததிநேர் கண்டா ளொண்ணுதல் பார்வை யீந்தாள்.()

தேவர்கண் முதலோர் நீங்கச் சிலதிய ரேவ லாற்ற
ஆவபி னகன்று பள்ளி யறையடுத் தமளி வைகி
மூவிரு முகமு முந்நாற் கரங்களும் விழியு மாக
மேவுதன் னுருவா லின்பம் விளைத்துவீற் றிருந்தா னன்றே. ()

சென்றமுந் நாளும் வெவ்வே றுருக்கொடு திளைத்தா யென்னே
என்றமா துவப்ப வண்ண லிறுக்குமம் மூவர் மாட்டும்
ஒன்றுவித் துலகோர் மாதை யுறுவது முறையால் யாமே
மன்றலங் குழலா யன்னார் வடிவெடுத் தமர்ந்தா மென்றான். ()

திருமணம் புரிந்து வைவேற் சேவக னுலகுக் கெல்லாம்
பெருகுமங் கலங்கள் செய்த பெற்றியிற் றன்னஞ் சொற்றும்
உருகிய முழுவ லன்பி னுறுவர்கா ளமரர்ப் போக்கிக்
கருணையங் கடவுண் மாதர் கடாவிடை நடாவல் செய்வாம். ()

வள்ளிநாயகி திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் — ௩0௩௬.

விடையருள் படலம்

தாமரை குவளை கயிரவ முல்லை
சண்பகங் காந்தளுல் வகையின்
பூமலர்ந் தொளிரும் பன்மணி கான்று
பொன்னொளி தழைத்தெழுந் தெய்வக்
காமரு கொடியோ ரிரண்டொடு தழைத்த
கற்பகத் தருவென மணந்த
தேமரு குழலா ருடனமர் வரதன்
சேக்கையா யொழிந்தகன் றுளமே. (க)

பொன்னணி பூண்முலை வல்லி யோடு
பூவமல் சேக்கையி னிட்ட யர்ந்த
பின்னளவில் வேல்வலத் தெந்தை யன்றை
விடியலெ ழுந்துபல் லோர்து வன்றத்
தன்னிகர் மன்றல்செய் கோயி னீவித்
தானர சாளுமுன் கோயி லண்மி
மன்னிய தன்னிரு பானு மாதர்
வைகபென் பூவணை வீற்றி ருந்தான். (உ)

போதுநெ கிழ்ந்தவிழ் தீர்த்த மாடிப்
பூதிய ணிந்துகைப் போது தாங்கி
மாதவர் வானவர் வேதன் மாயன்
மற்றவர் மேற்படுந் தேவ ரேனோர்
ஏதமி றத்தமி ருக்கை யண்ண
வென்றூழு ளத்தொடி றைஞ்சி யேத்த
மேதக வாரரு ளல்கி யார்த்தி
வேட்டவ ரெங்கணும் போத விட்டான். (ங)

பன்மலை வாழ்நர்ப ரந்து சூழப்
பாங்கிபல் லாயங்கைத் தாய்நற் றாயும்
சொன்மலி தன்முன்வந் தோரும் பம்பத்
தோகைதன் றுதைமுன் போந்த டுத்து
வின்மலி பாதந்தன் சென்னி தீட்டி
விம்மிதத் தோடெதிர் நின்று போற்றிப்
பொன்மலி யிவ்வரை யென்றும் யாங்கள்
போந்துமைக் காணவி ருத்தி ரென்றான். (௪)

மாமன்மொ ழிக்கெதிர் நாம வேலான்
வாமம ணிநகை கொண்டு சொல்வான்
ஏமநெ டும்புவிக் கின்ப நல்க
வென்றுமிவ் வெற்பையி ருக்கை கொண்டாம்
மாமது சேர்ந்துமுப் போது நிச்ச
மாகண்ட லன்மலர் நீலம் பூப்பக்
காமரு கற்சுனை யாக்கி யிட்டான்
காண்மதி யத்தைபென் றீதும் விண்டான். (ரு)

முச்சக முந்தொழு தேத்த வள்ளி
மூரிவி லங்கலஞ் சாரல் வைகி
நிச்சமு மில்லற மோம்பி வாழ்தி
நீடிய வாயுளந் தித்த காலைப்
பொச்சமி லெம்முல கெய்தி மீளாப்
போகந்தி ளைத்தருள் சேர்தி யென்று
கச்சமில் பேரரு ணல்கி விட்டான்
கானவன் கைதொழு தேகு கின்றான். (௬)

முந்துற விந்திரன் மாம களார்
முன்னர டித்துவ ணங்கிப் போற்றிச்
சுந்தர வல்லியை யண்மி நீடத்
தொழுதுநின் றேவப்பெ யர்ந்து போந்தான்
பைந்தொடித் தாயரு மேனை யோரும்
பாங்குற மூவர்க்குந் தாழ்ந்து கூறிக்
கொந்தொளி மாமணி யிட்டுப் போதுங்
கோளர விற்கருத் திட்டுப் போந்தார். (எ)

யாவருந் திருவரு ளெய்திப் போதலும்
மூவரும் வழிபடு முதல்வ னோக்கினால்
பூவரு மடந்தையைப் புற்கென் றாக்கிய
மேவரு மாதரான் மேவித் தாழ்ந்தனள். (அ)

தழுவின ளெடுத்துட றைவங் தெங்கைநீ
விழுமிய துணையென மேவி னையெனக்
கெழுவிய காதலிற் கிளந்து விண்ணவர்
தொழுகுல யானைதன் றுணைவற் றாழ்ந்தரோ. (௯)

யாரிவள் வேடர்தஞ் சார்பி லெய்துறுங்
காரணம் யாதிவட் கரைதி யென்னலும்
வாரணம் வளர்த்தவள் வதன நோக்குபு
வாரண முயர்த்தவன் மகிழ்ந்து கூறுவான். (௧௦)

மருமலர்த் துளவினான் மகளி ராகமுன்
இருவருந் தோற்றினி ரெம்மை மன்றலிற்
பொருந்திய சரவணப் பொய்கை மேவியங்
கொருவரும் பெருந்தவ முழந்து வைகினீர். (௧௧)

ஆவயி னும்மையா படித்து விண்ணவர்
காவலன் மகளெனக் கான வேட்டுவன்
மேவரு மகளென மேக வென்றனம்
மேவியாங் கிருவிரு மெய்தி வைகினீர். (௧௨)

திருப்பரங் குன்றிடைச் செல்வி தன்னையாங்
கருத்தினை முடித்தனங் காவி யிங்கிவள்
அருப்பிளம் பூண்முலை பணைந்து மன்றலிற்
பொருப்பிடை பாற்றினர் புலவர் போற்றவே. (௧௩)

பொருந் குழவியாத் தவழ்ந்து சேர்தொறுங்
காயிலை வயிரவேற் கடவு ணாயகன்
பாயிருங் கடற்பொழி பகட்டை யேவலும்
அப்படை யதுநினை வளர்த்த தாயரால். (௧௪)

ஈங்கிவள் சென்றது மெய்துந் தோற்றமும்
ஆங்கவன் வளர்த்தது மறியக் கூறுகேன்
பாங்குறக் கேளெனப் பட்டி மைக்குவட்
டோங்கலைத் துளைத்தவ னுரைத்தன் மேயினன். (கரு)

பிள்ளை மதியு மரவும் பிணைசடில
வள்ளல் கழற்கான் மறவா வழிபாட்டின்
கள்ளப் புலன்வென்ற கண்ணுவ மாமுனிவன்
ஒள்ளிய வைகுந்தத் துற்றா னொருவைகல். (கசு)

புள்ளே றுயர்த்த புயல்வண்ணன் றன்னோடு
தள்ளாத வார்வத் துரையாடச் சார்குற்ற
விள்ளாத சீர்த்தி விரதத் தவன்கோயில்
உள்ளா லவனிருந்த வோங்கு சபையடுத்தான். (சஎ)

ஓங்குதன் கூற்றுன் முச்சக மளந்த
வுபேந்திரன் முதலியோர் சூழப்
பாங்குறு நளினப் பணிமலர்ப் பீடப்
பாவையோ டிருந்தபொன் னுடையோன்
ஆங்கெதி ரடுத்த முனிவனை நோக்கா
னையென விருக்கைநின் றெழான்மற்
றீங்கனை கென்ன மொழிகளும் பயிற்றா
னிருக்கையு மளித்திடா திருந்தான். (கஅ)

நன்றிவ னகந்தை யெனமுனி வெகுண்டு
நசிக்குமித் திருக்கொடு தருக்கிப்
பொன்றுநல் லறிவை மூகைபோ னிருந்த
புயல்வணு பொருகடற் கதித்த
வென்றியங் கடுவை மிடற்றகத் தடக்கும்
விகிர்தனர் வேடமெய்ப் படுத்த
என்றனை யிகந்தாய் மூகைமைப் பிறவி
யெண்ணில வுறுகெனச் சபித்தான். (கக)

கானகத் துழலு மிருகமொத் திருந்த
கமலநாண் மலரணைக் கிழத்தி
நானுநெட் டிருங்கண் மான்வடி வனந்தஞ்
சார்ந்திடப் படுகவென் றுறுத்தி
ஊனமுற் றிரியத் தெள்ளிய வறிவி
னுபேந்திரன் முதலியோர்ப் பாரா
ஈனமுற் றடுக்கும் வேட்டுவப் பிறவி
பெண்ணில வெடுக்கவென் றிறுத்தான். (௨௦)

ஒருவருஞ் சாப முறுத்திய முனிவ
னெப்பெனப் பெயர்ந்துதன் னிருக்கை
மருவினன் மாயன் முதலியோர் வெருவி
மழைமிடற் றிறைவனை முறையான்
இருவினர் வழிபட் டேத்தநின் மலனு
மெதிரெழுந் தருளியஞ் சலிரென்
றருளியம் முனியை விளித்திவர் சாப
மனுங்கொரு பவத்தினென் றறுத்தான். (௨௧)

ரோத்தமெம் பெருமான் றிருவெழுத் தைந்தையென் வாக்காற்
சொல்லுதல் வேண்டுங்கொன் முழுதும்
காத்தரு ளிறைவ வடியவர் மாட்டுக்
கருணையை விளக்கினை சாபம்
வித்தொரு பவத்தி னிவ்வெலா முன்போ
மேகவென் றுரைத்தடி யிறைஞ்சி
ரத்தினன் விடைபெற் றேகினன் முனிவ
னெம்பிரா னருள்பெய்து மறைந்தான். (௨௨)

உலகேனையும் வேற்கண்ணு யுபாய பாத தொடக்கதலு
காமேனையு மலர்ச்சோலை கமழ்வல்லைத் தனிமைக்கண்
மேனையு நினைப்பொதும்பர் மேற்படி வளைத்தாள்
தேனேயு தாளினன் சிவபுரியாய்த் தவபுகந்தான். (௨௩)

அவ்வரைசூழ் நெடுங்கானத் தடுக்கிதழ்ச்செம் மலர்வாழ்க்கைக்
கொவ்வைநறுங் கனியிதழ்வாய்க் கோற்றொடிக்கைத் திருமாது
மூவ்வுலகு மதிசயிப்ப முழுக்கனக வொளிதுளும்ப
நவ்வியுரு வெடுத்தன்னோ நவ்வியினத் தொடுமுழன்றாள். (௨௪)

சுற்றமெலாஞ் சிலைவேடர் தொகையாக வெக்கலையும்
கற்றுணர்ந்த வுபேந்திரனுங் கானவர்க்கோ ரிறைமகனைப்
பொற்றவளந் திகழ்குறிச்சிப் புளினரிறை பானுதித்தான்
மற்றவன்பல் கிளைதுவன்ற வரையரசு புரிகின்றான். (௨௫)

மைந்தர்பலர் தமையின்று மகளின்றி வருந்தினான்
முந்தையருந் தவப்பேற்றான் முனியெதிரப் பிணைபடுப்ப
அந்தில்விழிக் கலவிமுனி யாற்றினா னஃதோடி
நொந்துயிர்த்து வேற்றுருவ நோக்கிபகன் றதையன்றே. (௨௬)

பரிவகலச் சிலைவேடன் படர்ந்தெடுத்து வளர்த்திட்டான்
அரிமதர்க்க ணிளமுறுவ லந்நலா யறிகென்றான்
தெரியிழையாண் மகிழ்சிறந்து சேட்பட்டுக் கிடந்தேமை
உரிமையுற வுடன்வைத்தா யுத்தமவென் றடிதொழுதாள். ()

இற்றைநாள் பயன்பெற்ற நாளன்றோ வெமக்கென்று
கற்றைவார் நறுங்கூந்தற் கானவர்தங் குலமகளைப்
பொற்றொடிக்கை யாலண்மிப் புல்லினார் பூரித்து
மற்றவளுய்ந் தேனென்று மறுவலுஞ்சீ றடிபணிந்தாள். (௨௮)

ஆனந்தந் தலைசிறப்ப வளவளா வியபின்றைக்
கானந்து மலர்க்கூந்தற் கானவர்தங் குலமாது
தேனந்து மலர்க்கடப்பந் தெரியலான் கழல்வணங்கி
வானந்து மித்தணிகை வரைவாய்மை யருளென்றாள். (௨௯)

வாடிய தேவர்கள் வன்சிறை
சாடிய வேற்படைச் சண்முகன்
ஓடரி மாமழை யுண்கணாய்
பாடுதுங் கேளெனப் பன்னுவான். (௩௦)

வளமலி காஞ்சிதன் வைப்பிடை
அளவலி னிந்தவ டுக்கலே
நளிவள மாநக ரேழுளும்
ஒளியொடு சீர்த்துயர் வுற்றதே. (௩௧)

விலங்கலுள் வெள்ளி விலங்கல்பாப்
பலங்கலி னூர்க்குரித் தாங்கெமக்
கிலங்குப லோங்கலு ளிவ்வரை
பொலங்கொடி யார்வம் புணர்ப்பதே. (௩௨)

விரைமல ருள்விரி கஞ்சமும்
திரைநதி யுட்டிகழ் கங்கையும்
புரைதப வோங்கிய போன்மென
வரைகளி னிவ்வரை மாண்பதே. (௩௩)

உருத்தெதிர் தானவ ருள்ளுயிர்
வருத்துபு மீண்டிவண் வந்துநாம்
செருத்தணி வெய்தலிற் சீர்ப்பெயர்
செருத்தணி யென்று சிறந்ததே. (௩௪)

அஞ்சன மேனி யவுணர்போர்
விஞ்சலு ருப்படை விண்ணவர்
எஞ்சலி லாதெய்து மாண்பினும்
வஞ்சியன் னையது வாய்வதே. (௩௫)

எப்பகை யுந்தரு மீண்டிருள்
துப்புடைத் தொல்செருத் துன்னினார்
வைப்பிடைத் தாக்குதும் வண[illegible]னா
அப்பெய ரிப்பதிக் காயதே. (௩௬)

என்று மிங்குநாம்
மன்ற வைகுதல்
நின்று நீலமே
நன்று ணர்த்துமே. (௩௭)

காலை காய்பகல்
மாலை மாமலர்
நீல நேரவிங்
காலவ மர்கின்றும். (௩௮)

ஐந்து நாளசைந்
தெந்த மிணையடி
வந்து வணங்கினோர்
பந்தம் பாற்றுவார். (௩௯)

வீடா வினைமிக் குடைய ரேனும்
நாடா விவணண் ணினவ ரேமெய்
வாடா தவர்வா னவரின் மேலாம்
பீடா யினர்மெய் வளைக்கை நல்லாய். (௪0)

அறந்தாம் பலவாற் றுநர்க ளேனும்
சிறந்தா ரெனச்செப் புநர்க ளேனும்
பிறந்தா ரலர்பெட் டிவணு றரேல்
மறந்தாங் கிபவாள் பொருது கண்ணாய். (௪௧)

பழிதீர் குறும்பல் லியமி யம்பிக்
குழலூ தியுங்கோ டுகளி சைத்தும்
எழுவான் றுகர்மஞ் ஞைபிவை யூர்ந்தும்
விழைவால் விளையாட் டயர்து மீண்டே. (௪௨)

என்றே யிவையா தியுற வெல்லாம்
நன்றே தெரிவித் தருளு நம்பி
துன்று வருள்கொண் டனமென் றன்பின்
புன்றூழ்ந்து மொப்பூங் குழன்ம கிழ்ந்தாள். (சங.)

படைவேல் வலம்பற் றுகும ரேசன்
விடைமே வரவீ சியது சொற்றும்
நடைமே தகுநா ரதன டுத்துத்
தொடைபான் விடைசூழ்ந் தமைகி ளப்பாம். (சச)

விடையருள்படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் — கூ௦அ௦.

நாரதனருள்பெறு படலம்

போர வாப்பா ருஞ்சின வேற்கணார்
வார மாய்மறு கும்மயர் மாக்கடல்
தீர வான்கரை சேர்க்கும் புணையரோ
நார தீச்சுர ணண்மலர்ப் பாதமே. (க)

பன்றற்கா ழேங்குவளை பொன்மலர்வி ரிந்தகளை
மல்குகயி லைக்க ணொருநாள்
சொன்மையுளை சொரபுல மன்றிபபொப நாப்புனல்
குறுங்துளியெ னக்க துவுற
வென்றருளு மங்கரான னைக்கொடிய டங்கலினை
மீமிசையி ருப்ப வெவரும்
தூன்றினர்ந யப்பாரர் நந்தலயு பங்கவொனிர்
துன்றுபுப ணிந்து தொழுதான். (உ)

வாரியும்வ டித்துநளி புந்தியுமு றழ்ந்துமணி
யாழினிசை பாடி முனிவன்
ஒருமருள் பெற்றவனொ ழிந்துபெயர் கின்றவ
னுளத்திடை யயிர்த்தஃ துதான்
தீரவொரு தாதைபயில் வானுலக மண்மியெதிர்
சென்றடிவ ணங்கி யிறைவ
வாரமொடி யான்வினவ நீபருள நின்றதொரு
வாய்மையிது வென்று மொழிவான். (௩)

இலிற்றுமழை மும்மதவெ றுழ்க்களிறு வெம்பரி
யெழிற்சிவிகை தேர்முத லொரீஇப்
பிலிற்றுமது நண்டுகண றுங்கடிய கொன்றைபிறை
வேணிமுடி வைத்த பெருமான்
வெளிற்றுவிடை யூர்திகொள லென்னைவிரை யார்பொருள்
வேண்டியவி ருப்ப வணியா [கள்
தொளிற்றுருவ நீறணித லென்னெனவிவ் வாறுபல
வுங்கடவி னன்க டவலும். (௪)

நோற்றலின்மி குத்தவற வோயிவையெ மக்கெளிய
வல்லநுத னோக்கின் மதவேள்
ஆற்றலுட லம்பொடிப டுத்தவிறை யேபதியு
மாங்கவனு தற்க ணருளும்
வேற்றலைவ னேபதியு மன்றியறி வாரிலை
விசாகனைய டுப்பி னவனே
தேற்றுவன தற்குரிய தேயமுய ருந்தணிகை
சேறியென வோதி னனயன். (௫)

கந்தவரை யாதிபல வுங்கடவு ளார்சிறை
கடிந்தமுரு கன்வ திவுற
எந்தைதணி கைக்கிரியு ரித்தெனமி குத்துரை
யியைத்திதணி கைப்பெ ருமையைச்
சிந்தையின்ம யக்கறவு ணர்த்துதியெ னப்பணிதல்
செய்தன னெழுந்து முனிவன்
தந்தைகும ரன்கழனி னைந்துதணி கைப்பெருமை
சாற்றுதல் வலித்த னனரோ. (௬)

அரம்புபுரி யாணவம ருட்டவறி வற்றிரு
ளகன்றவறி வேகி லயமாய்
வரம்பிலரு ளீசனுரு வுங்கொடுபி றர்க்கருள்
வழங்குமொரு வாய்மை யறியா
திரம்பயில்வி லாதவிளை யாமெனவ ணாங்கில
ஞெழிந்துபடை வேல வனையான்
நிரம்பியபெ ருங்கருணை யாளனவ ணங்கிநெறி
யாற்பெயர்வு கொண்டி யறலும். (௭)

வேதமுத லோதுபொருள் யாதெனவி ஞெயனை
விதும்புறவ துக்கி நெடுநாள்
காதுசிறை வைத்திரச தக்கிரிக ழன்றுகவி
ஞன்றவட வேங்க டமுறீஇத்
தீதறவு யிர்த்தொகுதி நல்கிபிறை யேவவிடு
திண்சிறையெ னக்கொ ருவுவித்
தாதிவின வச்சுருதி யாதிமொழி யின்பொரு
ளறைந்தவரை யந்த வரைகாண். (௮)

ஆருயிர ளிக்கும்வர மெய்தமல பக்தனிமை
யின்கணவிர் மூன்று சிகரத்
தேருமொரு வெற்படயி ருந்துதவ மாற்றியிறை
யோனடிப ணிந்து பரவ
வாரணிர டைப்பரம னேவலின டுக்கருளி
லிங்கம்வழி பட்ட ணவியான்
சாரரிய மாதவமு ழப்பவுல காக்குமரு
டந்தவரை யந்த வரைகாண். (௯)

இலைப்பரைகி ளைத்துநெடு பாலுபய பாதவிறை
யோனருளி ஞல ணவியெக்
கலைப்பொலிவு முற்றுமரு ணங்கிதவ மாற்றவெதிர்
காமர்மயி லூர்தி வெளிநின்
றலைப்புனலி னுந்தியைய மைதகதின மூக்தியருண்
ஞானமும ளித்தி ரவியிற்
றலைப்படுமொ ரிக்கமெனை யின்பநிறை விற்புணர்வு
தந்தவரை யந்த வரைகாண். (௧௦)

கும்பமுனி யண்மிநனி யார்த்துநட மிட்டவருள்
கூர்பரன டிக்க ணுறுநீர்
வம்பலர்செ ரிந்தயல்வ ராகபுரம் வைகியொளி
வாய்ந்தசிவ லிங்க மிருவி
நம்புசிச ரத்திடையி வர்ந்துதவ மாற்றநவை
தீர்தமிழ்வி ரிக்கு முதன்மை
பம்புசிவ ஞானமொடு பன்னிருகை யாரியன்
பணித்தவரை யந்த வரைகாண். (கக)

இந்திரனு யிர்த்தமக னொடமரர் தங்களை
யிருஞ்சிறைப டுத்த வவுணர்
வெந்திறனெ டும்படைய ழைத்தையு முடித்துவிறல்
வாகைமுடி சூடி யவுணர்
முந்துகவர் மாயன்முத லோர்திருவெ ழுத்தையு
முகந்துகொடு போந்தி ருவுபு
பிந்தணவி யாங்கட்வ மாற்றிபிறை நல்கவவை
பெற்றவரை யந்த வரைகாண். (கஉ)

முன்னரொரு காலமற வோய்தணிகை நாதனடி
முன்னிநெடு மண்ணி னுறுநீ
அன்னநடை யன்னநடை மின்னிடைம ருங்குலமிழ்
தன்னமொழி மஞ்ஞை யியலின்
கன்னிகவி னின்னதென வன்னவன டந்துகளை
வாற்றியுட னுய்த்தெ வர்களும்
துன்னவது வைத்தொழின்மு டித்துவிளை யாடல்புரி
தொல்லைவரை யந்த வரைகாண். (கங)

மேதகவி ளங்குமதன் மான்மியம னந்தமுள
வேற்கடவு ளேய நியுமால்
ஆதலின னுக்கிரகம் யாவுமவ னேயுடைய
னவ்வருள்வ ழங்கு மிடமும்
ஓதியது வேநனிதெ ரித்தியென வோதிம
முயர்த்தவன சத்த விசின்மேல்
வேதியனு ரைப்பமகிழ் வுற்றடிப ணிந்துவிடை
பெற்றனனல் வீணை முனிவன். (கச)

விண்ணெறி நீந்திவி ளங்கிய நாரத மெய்ம்முனி வாரிதிசூழ்
மண்ணிடை வந்துவ ளந்தணி கைப்பதி வைப்பின்வயங்கிலைவேல்
அண்ணன்ம லைக்குவ டாதுகு டக்கி னலைத்தகி லுந்திவரும்
தண்ணிய நந்திந திக்குவ டாது தயங்கிய வெற்பணவி. (௬௫)

வானதி சென்னியி லைத்தபி ரானடி வந்தனை செய்யவிது
தானமெ னக்கரு தித்தவழ் நந்திந டம்புன லாறுபடிந்
தினம லத்தைப ரித்தும்வி பூதிபி லங்கிய கண்மணியும்
மேனிய ணிந்துப திட்டைபு ரிந்துவி திப்படி பூசைசெய்தான்.

பட்டினி விட்டொரு திங்கணி றைந்தப ராபரன் வந்தனையின்
கட்டிய செஞ்சடை நாரத மாமுனி காதலின் வைகுதலும்
மட்டும துக்கமழ் கொன்றைம லைத்தழ லாடிய வெம்பெருமான்
உட்டிக ழுங்கரு ணைக்கடல் பொங்கவு வந்தெதிர் தோற்றினனால்.

கண்டும கிழ்ந்துவ ணங்கிநி மிர்ந்துக ரஞ்சிரம் வைத்தெனையாள்
அண்டப ராபர வென்பர வங்கள தட்குல நீறணியாக்
கொண்டவ வெள்விடை யூர்குழ காவொளிர் கொக்கிற கீரமதித்
துண்டமு டிச்செரு குந்தலை வாரா வொன்றுது திக்கனனே.

மகிழ்ந்தவ னிற்பவு ளத்தினி னைந்தபு ணர்ப்பறி யும்பெருமான்
நெகிழ்ந்தவு ளத்தவ நின்குறை வல்லைநி ரப்புமெ ழற்சுடர்வேல்
திகழ்ந்தக ரத்தவ னென்றரு ளிச்சிவ லிங்கம றைந்தனனால்
உகந்தவ ருட்குறி நாரத லிங்கமெ னப்பெய ருற்றதரோ. (௬௯)

அத்தகு நாரத லிங்கம்வ ணங்குநர் வாழ்ந்துந ரார்வமெலாம்
மெத்திய செல்வர்க ளாட்பவி னைமுற் றும்வி ளித்துயர் விடுறுவார்
சித்தன ருட்கிட னாகிய மாமுனி நீடும கிழ்ச்சிய ணைப்ப
பைத்தந திப்புன லாடிய பர்ந்தப ருப்பத மெங்கல்செய்வான்.

குறைதுதி னைந்தன னைந்துப ணிந்துரு கைந்தவு ளத்தினொடும்
பிணைவப வுக்கரி பேய்நிரை நாடிரி றங்கல்வ லம்புரியு
அணைவுநெ டுங்கொடு பேசமொ டாட்டய ராவயமுற் றொழு காழ்ந்
துணைவிர விற்றுயி லின்றிவி சாதனை புள்ளிரு ந்தனனே. ( )

அற்றையிராப் புலர்காலை யைதுவெண் ணீறுதரித்துப்
பற்றியயோ கமுழந்து பணிந்துபிரா னைப்புறம்போந்
துற்றவிதிப் படிகோறின் றுமிழ்ந்துநறும் புனறோய்ந்து
முற்றுறநாட் கடனாற்றி முதல்வனையண் மிப்பணிந்தான். (௨௨)

பாம்பணர்ந்தன்ன பைங்கோட்டுப் பன்மணிமா டகத்தள்ளற்
றாம்புறைஞெண் டின்கணன்ன துரப்பமைபா ணித்திவவின்
ஒம்பியபச் சையினல்யா ழொண்கைபிடத் துத்தழுவித்
தேம்பயிறந் திரிதொட்டுத் தேக்கினன்பண் ணரமிழ்தம். (௨௩)

மிதுனம்பயில் கின்னரங்கண் மெய்சோர்ந்தவனி பின்வீழக்
கதுமெனவற் றன்மரங்கள் காமருமென் றளிரீன
முதுவரைநெக் குண்ணெகிழ முன்னின்றுபா டியபின்றைச்
செதுமறுமா முனிகோயிற் றிருமாளிகை வலஞ்செய்தான். ()

வலம்புரிகா லைகிருதி மாதிரத்தண் மைபிற்றேன்றும்
அலம்புபுனற் சுனைநோக்கி யார்வமொடங் கணடைந்து
சிலம்பரசன் முருகேசன் சேவடிசிந் தைபிருத்தி
நலம்புரியோ கினிருந்தா னுமந்நீர்ச் சுனைதோய்ந்து. (௨ரு)

பன்னெடுநாள் கழிவெய்தப் பாரிடம்வின் னவர்சூழப்
பின்னர்நெடு குங்கலாவப் பிணிமுகமூர்ந் தெனையாளும்
கொன்னவில்வேற் படைவள்ளல் குறுகினன்வல் லையெழுந்து
பொன்னவில்பா தமிறைஞ்சிப் போற்றினனா ரதன்மாதோ. ()

தடவரை மணியொளிர் தணிகையங் கிரியினை
கடவுளர் சிறைதபு கருணையங் கடலினை
கடவுளர் சிறைதபு கருணையை யாதலின்
இடர்தப வெளியமு மிணையடி பரவுதும். (௨எ)

மகளிர்க ளிருவரின் வதிதரு மெழிலினை
துகளறு துறவியர் துறவியென் றிலகினை
துகளறு துறவியர் துறவியை யாதலின்
இகலற வெளியமு மிணையடி பரவுதும். (௨அ)

அரியய னமரரு மடிதொழு மமரனை
எரிசடை யிறைபணி பிறைமைபி னில்வினை
எரிசடை யிறைபணி பிறைமையை யாதலின்
உரைபெற வெளிபமு முனகழல் பரவுதும். (உகூ)

என்று தோத்திர மிபம்பிய பெருந்த வனெழுந்
தொன்று செங்கைமுடி வைகவுரை தள்ள வுடலில்
துன்று மென்மயிர்பொ டிப்பவிழி நீர்து தையநேர்
நின்ற னன்வரநி கழ்த்தென நிகழ்த்த லுறுவான். (ஙo)

கடுத்த யான்றெளிய வேதலெதிர் காட்சி பிறைநீ
கொடுத்த வைகலிது கன்னிமதி கூர்த லையுவா
அடுத்த வத்தமிதி லாடிய்தி னிற்ப ணிகுவோர்
விடுத்து வல்வினைவி ளைந்தபெற நல்க லெனலும். (ஙக)

தந்த னம்வரமெ னத்தவனு டங்கு படரக்
கொந்தொ ளிக்கதிர்செய் கோயிலினு றைந்த வனிருந்
தந்த ஞவ்வளம யிர்த்தகதெவ ஞேது நியென
எந்தைபுப்தனனெ னத்தொழுதி றைஞ்சி மொழிவான். (ஙஉ)

கேழி லாதகிளர் பேரொளிய ஞதி பிறைவன்
பாழி மாகிருள்ப டிப்பவுறு நூப வுருவன்
ஊழி ஞல்வறுமை யுற்றுமதி கெட்ட வர்கள்போல்
வேழ மாதிசள்வி டுத்துவிடை யூர்ந்த தெவனே. (ஙங)

நாறு சாந்தநறு நீர்புழுகு நல்ல வொருவி
நீறு நாளுநிபிர் மேனிதிமிர் கின்ற தெவனே
ஏறு மாமணியி ருப்பவிழி வெண்பு தலைநந்
தூறு பாம்பிறகெள் ளோடுலவை கொண்ட தெவனே. (ஙச)

ஆடை திரவகள் கொண்டதெவ னங்கி மாழுபா
ஞேடு நீர்மகிச மந்ததெவ னைய கலைபின்
நீடு வானமிழ்த நீக்கிவிட முண்ட தெவன்மெய்ப்
வேடம் வேறுறவெள் வேறுறநி கக தெவனே (ஙரு)

திருத்த குங்கடவு ளார்திரளி ருப்ப வசடு
பெருத்த பாரிடர்ம ருங்கமைவு பெற்ற தெவனே
வருத்த முற்றுகனுழ் தற்பொருள்வ ழங்கி வருமவ்
வுருத்தி ரப்பெயரு கப்பொடுதெ ரித்த தெவனே. (ரு௬)

கடிஞை கொண்டுபயிக் கம்புகுவ தென்னை கனல்சேர்
சுடலை யாடுதொழி லென்னையுறு தூர்த்தர் விழைய
விடைவி டாதுவரை மாதொடுமி ருப்ப தெவனே
உடனி ருந்தவுமை காணநட மாட லெவனே. (ரு௭)

வீணை மாமுனிவ னின்னணம்வி ளுவ மகிழாக்
கோணை வேல்வயவன் கும்பமுனி வன்ப ணியமுன்
ஓண ஞர்க்கரிய வுத்தமனு ரைத்த னனிவை
மாண மற்றினிவ குப்பலென வாய்ம லருமால். (ரு௮)

ஆயிரத் திரட்டிச் சதுருக மொருநா
ளயற்கது முப்பது திங்கள்
ஆயவத் திங்கள் பன்னிரண் டாண்டவ்
வாண்டுநா றுயுளவ் வாண்டு
மாயவற் கொருநா ளம்முறை நூறு
வருடமு மரீஇப்பெயர் காலை
மாயவன் முதலா முலகெலாம் பரந்து
வயங்குசெந் தீக்கரந் தனுமால். (ரு௯)

அத்தகு முடிவொன் றெய்தலு முலக
மழிவுநோக் கியவறக் கடவுள்
இத்தகு முடிவிங் கெய்துமே நமக்கு
மென்றுளம் விரும்பியேற் றுருக்கொண்
டுத்தமற் பணிய வுரன்முத லருளி
யூர்தியாக் கினன்விறன் மாலும்
வித்தகன் புரங்கொன் ஞான்றருள் பெறுவான்
விடையெனத் தாங்கின னறிதி. (௬0)

குரைபெரி சவட்டப் பொன்றிய வமரர்
கோழுட னீறிய நீறு
நரைநகு தலையு மங்கமுந் தனது
நல்லுரு நித்தியத் தியல்பும்
புரைபடு மேனோ ரநித்தியச் செயலும்
புகர்தபத் தெரிந்தொரு முதல்வன்
பரைபிடங் கொண்டோ னெனவுயிர்த் தொகுதி
படர்ந்துவீ டுறும்பொருட் டணிந்தான். (௪௧)

மாயனை யயனை யெரித்துநீ றங்கம்
வண்டலை யணிந்திடு மொருகால்
தூயவன் னவரைச் சூலவாய் மடுத்துத்
தோளணி யாக்கிடு மொருகால்
ஆயவப் பொழுதின் முடிச்சிகை வாங்கி
யகலத்து நூலென வயக்கும்
நாயகன் செயற்கை தெரிக்குநர் யாரே
நன்றவர் புரிதவப் பேற்றான். (௪௨)

மறைகவ ரவுணற் செகுத்துமீட் டுலக
மறுகுற வுடற்றிய மீனை
முறைபுரிந் திடந்த விழிபினை மீட்டு
மூரிமா றருக்குறு வண்ணம்
இறையவ னணிந்தா னெஞ்சபூ வொன்றற்
கெதிர்மலர்ப் பங்கய விழியோன்
றறைசழற் பதத்து மற்றொரு காலத்
தணிந்தன னூழிவேட் டரியே. (௪௩)

தாபக்கலாம் விளைத்த மாற்றவ னுயிர்க்க
தனயரென் றிகல்கொடு கருடன்
ஊக்கமிற் கலைப்ப வுளைத்தராத் தொகுதி
யுற்றடிப் பூசனை யுஞற்ற
நீக்கமி லணிக ளாக்கின னிமல
னீடுதா ருகவனத் தவர்வேட்
டாக்கிமே லுகைத்த வாளரா வினமு
மணியெனத் தாங்கின னறவோய். (௪௪)

தொக்கபே ராற்றன் மிகும்விராட் புருடன்
றொல்லுடன் மயிர்தொறுந் தூங்கும்
தக்கபே ரண்ட மனைத்துந்தன் னகட்டுட்
சார்த்துவான் சார்ந்தனன் றொடங்கும்
கொக்கின்மா னுருவிற் றுனவற் செகுத்துக்
கோலவெள் ளிறகினை யவன்போல்
மிக்கபே ராற்ற லுடையவர் தருக்கா
வினைகொள முடித்தனன் விமலன். (௪௫)

மீன்முகப் பரவை கடைந்தஞான் றாழ்ந்த
விலங்கலைக் கமடமாய்த் தாங்கும்
தேன்முகத் துளவோன் செருக்கினைற் றருக்கித்
திரைகட லிறுதிநாட் போல
வான்முகத் துலகு மலைப்பகின் றலைப்ப
வல்விரைந் தோட்டினைப் பறித்துக்
கான்முகக் கடுக்கைச் சிவபிரா னீறு
கதிர்த்தமார் பத்திடை யணிந்தான். (௪௬)

தமனியத் தடங்கட் டானவன் புடவி
தன்னகத் தடக்கினன் பெயர
நிமிர்பெரு வரைபோ லேனமாய்த் தொடர்ந்து
நேர்ந்துயிர் குடித்தனன் மீட்ட
குமரியந் திகிரிப் படையினோன் றருக்கக்
குறுகியோ ருலவையைப் புயர்ந்து
திமிரவல் விடநின் றொளிர்மணி கண்ட
னேட்டொடுஞ் செறிதர வணிந்தான். (௪௭)

உடங்குல கனைத்துந் தாட்படுத் தோங்கு
மிரணிய னுயிர்குடித் தெழுந்த
மடங்கலந் துளவன் மலியுயிர் குமைப்ப
வண்சிறைச் சிம்புளாய்த் தாக்கி
அடங்கவுட் செருக்குச் சிரத்தினைச் சிரமே
லயன்சிர மீச்சுமாய்ப் பரித்துத்
தடங்கிளர் தோளி னுத்தரா சங்க
மாக்கினன் றயங்கிய வுரியை. (௪௮)

காதியெவ் வுலகுங் கடவுளர் முதலோர்
கரந்துறை காசிமா நகரும்
மோதவங் கடுத்த கயாசுர னெதிரே
மொய்த்தபே ரொளியுருத் தாங்கி
மேதக நின்று கிழித்தெடுத் தமர்ந்த
வியனுரு நோக்க லாற்றது
மாதவர் முதலோர் வருந்தவவ் வொளியை
மறைத்தனன் படாமெனப் போர்த்து. (௪௯)

உயிர்க்குயி ராய்நின் றுறுவினைப் பயன்க
ளூட்டுநம் மிறைவனை யின்றி
இயக்கும்வண் கருமத் துயர்கதி யடைவா
னெண்ணின ரிருந்தவ முழக்கும்
செயிர்க்குணத் தாரு வனத்தினர் திருக்கைத்
திருக்கவெற் றரையொடுந் தானோர்
பயிக்கனைப் நெடுமால் சுந்தர மகளாய்ப்
பாங்குறப் படர்ந்தனன் வனத்து. (௫௦)

தவம்புரி சூழ லரிவைபோய் மருட்டத்
தகையெழிற் பனத்தியர் சேரிச்
சிவந்தகைத் தலத்துச் சிறுபறை கறங்கச்
சென்றுலாய்ப் பலியிட வணங்தோர்
நவந்தவெங் காமக் கனலுளங் கொளுந்த
நிறையொடு கலைவளை மாமை
கவர்ந்தனன் றெரிந்து கடவுளை முடிப்பான்
கண்ணிவேட் டனரருந் தவத்தோர். (௫௧)

கொடுமகத் தழலி னிடிக்குரற் பேழ்வாய்க்
குயவரி வேங்கைபொன் றெழுத்தாழ்ந்
தடுதியென் றுகைத்தா ரரியுகிர்க் கிழித்
யரைக்குடை யாக்கினன் பின்னர்
விடுசுடர் மழுமான் வியாளம்பா ரிடம்வெண்
டலைவர விடுத்துமந் திரத்தைக்
கடவிவேட் டெழுந்த முயலகன் மகவெங்
கனலையு முடன்குற விடுத்தார். (௫௨)

மழுப்படை யாக்கி மறிதுடி யெனச்சென்
மந்திரஞ் செவிகளிற் றழங்கத்
தழிக் ரத் துயர்த்துத் தலைதலை யணிந்து
தழலொரு கரத்துறீஇப் பூதர்
குழுப்புடை பெயரா விழுப்படை யாக்கிக்
கொழுவலி முயலகன் வெரிந்தாள்
அழுத்திநின் றாடி யயருல குய்ய
வடுத்துமை காணநோக் களித்தான். (ருஙு)

விடைபொடி விழியென் பழிதலை யராவெள்
ளிறகுமா லோடுகோ டதடீப்
படைமழு மறிவெம் பாரிட மியைந்த
பரிசுமை யம்புகு பரிசும்
உடையவ னடன முமையவள் காணு
முண்மையு முரைத்தன முமைகாண்
நடைபிணி மகவுக் கறமருந் தன்னை
நாடியுண் டாற்றுதல் போலாம். (ருச)

வயிரவ னெனுந்தங் கூற்றினு மையம்
வையகத் தேற்றன னதுவும்
பயிலுமற் றனவுந் தெரிக்குதுந் தெரிதி
பழவினைப் பற்றறு தவத்தோய்
அயனரி மேரு வரையிடை யொருஞான்
றமர்ந்துடங் கிருந்தனர் தேவர்
நயனுறு முனிவர் நண்ணினரேக
நாயகன் யார்நவில் கென்றார். (ருரு)

மம்மரின் முழுகு மலரவன் யானே
யென்றனன் மாயவன் யானே
செம்மலெண் குணத்துப் பிரமமென் றுரைத்தான்
செருக்கினு லின்னணங் கலாய்ப்ப
மும்மறை குடிலை வேறுவே றணுகி
முக்கணெம் பிரான்பரம் பிரமம்
அம்மவென் றுரைத்துந் தெளிகில ராக
வமலனு ரெதிருற வடுத்தார். (ருசு)

நாரணன் றெழுண்டு வணங்கியோட் டந்தா
ஞன்முக னுச்சியின் முகத்தாற்
பூரணர் தம்மை யிகழ்ந்தனன் ஞாளிப்
புனிதனைத் தோற்றிமான் றிகழும்
ஆரணன் முதலோர் தருக்கெலாங் களையென்
றருளிவிண் மறைதலும் வடுகன்
கூரணி யுகிராற் கொவ்வையங் கனிபோற்
கொய்தன னுச்சிவான் றலையை. (ருஎ)

விழுந்தயர் பிரமற் குபிரளித் தெழுப்பி
மேதினி வரைப்பெலாஞ் சுலாவிக்
கொழுந்தவத் தினர்தங் குறும்பறுத் தும்பர்க்
குலாயிமை யாரரட் டடக்கி
எழுந்துவை குந்த மடுத்தெதிர் விடுவச்
சேனனை யேற்றுவண் சூலம்
தழுந்தளி யன்பின் மானுதல் வாக்குந்
தாரைநெய்த் தோர்கல னேற்றான். (ருஅ)

மறிந்துவிழ் மாய னுயிரளித் தேகி
வயங்குமேற் புவனங்க ளனைத்தும்
செறிந்தவல் லரம்பு காற்றிப பின்றைத்
தேவர்மா தவர்க்கெலா மரணாய்ப்
பிறங்கிய வண்ட முகட்டின்விற் றிருந்தான்
பிஞ்ஞக னருளினன் முடிவின்
உறங்கவெவ் வுலகும் பொடித்துள மகிழ்வி
னுலாவுமச் சுடுவனத் தன்றே. (ருகூ)

சுடுவனத் தாடி யெனப்பரம் பொருளைச
சொற்றதச் சுடுவனங் காண்டி
வடிகனங் கிருந்தோன் மாவலி கொடுப்ப
மண்ணளந் துலகெலா மலைத்த
நெடுகிய மாலைத் தருக்கறத் தாக்கி
நீள்வெரி நெலும்புகைக் கொண்டு
படுமுட னுரிவை கஞ்சுக மாக்கிப்
பல்லுயி ரோம்பினன் முனியே. (சூ0)

உமையாள்விழி மூடவி ருட்படலத்
துலகங்கவ லக்கனல் வாள்விழியால்
அமையாவரு ளுதனி ரித்தொளிமிக்
கருளக்கிளர் வேர்விர ரேறுமெழ
இமையாவிழி மாதுவி திர்ப்பவவை
யெங்கும்பெரு வெள்ளமெ னப்பெருகக்
குமையாதரு ளென்றெவ ரும்பரவக்
கூவிச்சடி லங்குடி யேற்றினனே. (சுக)

பிற்றைப்பொழு திந்திரன் வேதனரி
பெரிதேத்தியக் கங்கைத னிற்சிறிது
பற்றித்தர வுய்த்தனர் தம்பதியிற்
பயில்வித்தனர் தாழ்ந்தப கீரதனுக்
கற்றந்தவிர் வேதன கர்க்கதுவு
மக்கங்கையை யேவவெ குண்டிழிய
முற்றுஞ்சடை யேற்றத னிற்சிறிது
முந்நீர்புக மண்முக முய்த்தனனே. (சுஉ)

இருபத்தெழு மாதரை யீன்றுகடி
பிணிதாற்றியெல் லாருழி யுஞ்சமனுய்
மருவித்திகழ் கென்றரு டக்கன்மொழி
வழுவிப்படு சாபம ரீஇத்திவளும்
உருவிற்கலை தேய்ந்தொரு வான்கலையோ
டுற்றுப்பணி யக்கலை யேறிமுறை
பெருகக்கதிர் வேணிம லைத்தெவரும்
பிறைசூடியெ னும்பெயர் பூண்டனனே. (சுங)

சுரர்தானவர் போர்புரிந் தெண்ணிலர்க
டொலையத்தொலை யாதம ராடவுசாய்
அரிநான்முக ஞேடருள் பெற்றிலரா
யழுந்தார்கலி யைக்கடை யக்கடுவந்
தெரிசீதமெ னக்கன லக்கடுகி
யெவருஞ்சர ணென்றுவி ழுந்தயர
வரநீடிய வெந்தைமி டற்றிருவி
மணிமாதர்மி டற்றணி காத்தனனே. (சுச)

அல்வேறுப டுக்குமு ழுச்சுடர்போ
லடராணவ நீக்கரு ளைந்தொழில்கட்
கொல்வேறுரு வம்பல கொண்டருளு
முவையன்றியு மெண்ணிலு யிர்த்தொகையும்
பல்வேறியல் புள்ளன வேயதனாற்
பயிலும்பரி பாகம தற்கியையச்
சொல்வேறுரு வுந்தொழி லும்பெயருந்
தொலைபாவரு ளெந்தைதொ டங்கினனே. (௬௫)

பாவக்கட னின்றும ருட்கரையிற்
பலவாருயி ரும்படர் வித்திடலான்
மேவுற்றது ருத்திர நாமமிது
விமலன்வடி வெய்தின ரும்பெறுவார்
ஆவித்தழு தானழ லோனதனா
லவற்காயவு ருத்திர நாமமிடர்
மூவுற்றவ ழற்கல தேனையர்பான்
முற்றாதழு காரண மும்புகல்வாம். (௬௬)

ஒருஞான்றவு ணர்த்தெற வானவர்செல்
லுழிமாநிதி யம்பெற முற்றுமழற்
பெருமானுளி வைத்தம ராலவுணர்
புறங்கண்டபின் மீண்டவர் நல்குகெனத்
தருமாறில னாகியு டற்றுதலுந்
தளர்வுற்றழு தான்றனி மாதவனே
பொருளாற்புல வோருங்க லாய்ப்பரெனிற்
புவியோர்கள்க லாய்ப்பது மற்புதமோ. (௬௭)

கனகப்பது மத்தவி சாலொருவன்
கடைநாளொழி காற்பவ மாய்வளர்நாள்
சனகன்முத னால்வரை யுந்தரவத்
தனைபோர்தவ மாற்றிபி ருந்தனர்பின்
இனமல்குயி ராக்கமு யன்றதுவந்
தெய்தாமைபி னின்னலு ழந்தரிவை
அனகன்படைப் பெய்தவ ரந்தருகென்
றறவோரொடு சென்றுவ ணங்கினனே. (௬௮)

என்னான்முடி யாதிது வென்றவரோ
டேகிக்கழ றாழ்ந்தரி யோதவிறை
அந்நான்முனி வோரயன் மாலைவிழித்
தவிர்நுண்பொடி யாக்கிபி டத்திணிதோட்
டென்னாரரு ளேயுமை யாய்வருமா
திருநோக்கரு ளிப்புடை வைத்தவடன்
பொன்னார்முலை புல்கிவி ளித்தவரைப்
பூத்தைம்படை யாற்கிது பேசினனால். (சுகூ)

அருளாகிய மாதிட மொன்றுதலா
னலரோன்செயன் முற்றுமி னிப்பெயர்கென்
றருளாலருள் செய்யவ ணங்கியவ
ரகல்வுற்றன ராரணி யெம்பெருமான்
ஒருவாதுமை மாதொடி ருத்தலினா
லாறுகாதலி னானொடு பெண்கள்பிணங்
திருநீர்ப்புவி யாதிய வெவ்வுலகு
மின்புற்றுயி ரீண்டிய தான்முனியே. (எ0)

தனக்கென்றெது வும்புண ராவியல்பிற்
றனிஞானமு தற்பொரு ளானபிரான்
அனைத்துங்கரி சான்றவு யிர்த்தொகுதிக்
கருளுங்கரு ணைத்திற மென்றறிதி
இனிக்கும்புக ழானடி யார்க்கருளு
மியல்புந்தன மாண்பும்வ ரம்பிலுரு
முனைக்கும்பட ருள்ளம வித்தருளின்
முழுகித்தினை மோகம்வி டுந்தவனே. (எக)

என்றேமதின் மூன்றுமொ ருங்கவிய
வெரிமூரலி னானெழு வித்தருளும்
குன்றாதபெ ருந்தலை மைப்பகவன்
கோலத்தின யிர்த்தவ யிர்ப்பொழிய
நன்றோதின னாமவ யிற்படையா
னவைதீர்ந்துயர் நாரத மாமுனிவன்
அன்றார்தரு மோகைகி ளப்பவரா
ரடிதாழ்ந்தன னன்பொடு வாழ்த்தினனால். (எஉ)

மறையோ லிடுந்தணிகை வள்ள லருளுருவம் வாழி வாழி
பிறையேர் நுதல்முகத்துப் பேரமைத்தோண் மாதரார் வாழி வாழி
பேரமைத்தோண் மாதர்ப் பிணைந்துலவும் பேர ருட்கண்
வாரமிலேன் மாட்டும் வழங்கு மவன்கருணை வாழி வாழி. (எங)

நாரதப்பெயர் முனிவரன் விடைகொடு நடந்தான்
ஆரணம்பயி லகோரனென் றந்தணன் மலநோய்
தீரவெண்ணின னடுத்தனன் றீர்த்தங்க ளாடி
ஆரவந்தனை புரிந்தரு ளான்முத்தி யடைந்தான். (எச)

விண்டு தீர்த்தம்வெவ் பவன்றினம் வெண்மதி வாரக்
கண்ட ராட்டூர் சிவகங்கை யலைநதி யிரண்டும்
தொண்டர் போற்றிய நாரதன் சுனையொடு நாகம்
கண்ட தீர்த்தமுங் கண்ணகன் புவிமகன் வாரம். (எரு)

பிரம தீர்த்தத்துப் புதன்றினம் பிலிற்றுதேங் காவி
விரவு தீர்த்தத்து வியாழத்தின் கிழமைவெள் ளியினுள்
பரவு சீர்ப்பெருங் குமாரதீர்த் தம்பகர் சனிநாள்
உரவு நீர்க்குறு முனிசுனை யுற்றவன் படிந்தான். (எசா)

அருளி னல்வர மவரவர் பூண்டவந் நாளும்
வருவ தோர்ந்துபுக் காடினன் வயங்குமேழ் சுனையும்
பரிதி வாரமுன் னைந்தொ லொன்றுறப் படிந்தால்
பொருவி லந்தணி ருப்பவ ரிம்முறை போற்றல். (எஎ)

விதித்த நாளிடைப் பிதுபன் விளைப்பவென் றுள்ளார்
பதித்தி லெந்த வாரத்தெப் புனல்படிந் தேனும்
கொதித்த வேல்வலக் குமரனைக் கும்பிடுந் தவத்தோர்
கதித்த தீவினை கடந்துபே றனைத்தையும் பெறுவார். (எஅ)

என்று சூதமா முனிவர னியம்பினன் வணங்கி
அன்று கேட்டமா தவரனை வோர்களும் வேள்வி
நன்று முற்றிய பின்னர்நற் றணிகையை நண்ணி
வென்றி வேலவற் றொழுதின்ப விளைவினை விளைத்தார். (எகூ)

பூமேவு நான்முகத்தோன் முதற்றெழிலு
 மணிமார்பன் புரப்புந் தெய்வத்
தேமேவு நறுங்கடுக்கை யரன்பணியு
 மீசரவர் செயலுந் தூயோர்
நாமேவு செழுமறையா கமமனைத்து
 நவின்றவர்நல் லருளு மெல்லாம்
தாமேயென் றவரவராய்ப் புரிந்தருளு
 மொருமுதல்வன் சரணஞ் சார்வாம். (அ௦)

தொழும்பினரை யுடையவர்க ளாள்வதுறு
 கடனென்னுந் தொல்லை மாற்றம்
செழும்பவள விதழ்மடவார் திறத்தழுந்து
 மெனதுளத்தைத் திருப்பித் தன்சீர்க்
கொழும்புகழி னிதழுத்திப் புதுக்கியரு
 டணிகைவரைக் குமரன் பாதம்
தழும்புபடப் பலகாலுஞ் சாற்றுவதல்
 லாற்பிறர்சீர் சாற்று தென்னை. (அக)

நாரதனருள்பெறு படலம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் — ௩கசுக.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேலு மயிலுந் துணை

மெய்கண்ட தேவன் திருவடி வாழ்க

தணிகைப் புராணம்

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகள்

தம் கைப்பட எழுதிவைத்த

குறிப்புரை

விநாயகர் காப்பு

க. கலைஃறெனல் - கறுத்து விளங் கலைக் காட்டுங் குறிப்பு மொழி. (தொல். மொழிமரபு - எ)

உ. ஊற்றிருக்கும் - ஊற்றிடை விடாத. (சிந்தா. நாமக - கஉரு) தோரணம்-தலைவாய்தலின் வாயில்.

கடவுள் வாழ்த்து

சிவபெருமான்

க. விலகுதல்-தளைதல், எறிதல்.

திருநந்திதேவர்

சு. தளித்தல் - துளித்தல்; சேக்குதல்-தங்குதல்; (புராண வரலாறு. செய். உசு - பார்க்க.)

சமயகுரவர்

அ. பொன்றி - பொன்றுவித்து.

சண்டேசுரர்

௯. இச்செய்யுளின் கருத்தை '[illegible] னடிக் கன்பர்' என்னும் சித்தியார். உ-கு. உ௯-ம் செய்யுளில் நோக்குக.

திருநாட்டுப் படலம்

க. அட்டு - சமைத்து.

உ. துலங்கல் (துளங்கல்) - தளர்தல். அலங்கல் - அசைதல்.

ச. 'வருபுனல்....பல்லுறுப்பிற்ருகி' என்பது, 'இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும், வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு' என்னும் குறளைப் பற்றியது.

'பொங்கிய செல்வ...விளைவு நன் கணிந்து' என்பது, 'பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேமம், அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.' என்னும் குறளை யுட்கொண்டது.

'தாழ்வில் திருவினர்........ செறிந்தது' என்பது, 'தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச், செல்வமுஞ் சேர்வது நாடு.' என்னும் குறளை விளக்கியது.

ரு. 'மலிபெரும் பொருளாற் பெட்கும் வண்மையும்' என்பது, 'பெரும்பொருளாற் பெட்டக்கதாகி' என்னும் குறளடியை மேற்கொண்டது.

'நாடாதியாதும் மெலிவுக உதவும் வாய்ப்பும்' என்பது, 'நாடென்ப நாடா வளத்தன' என்னும் குறளடியை யொட்டியது.

'மெலிகலார் மெலிந்தகாலு நலிதரா வளனும்' என்பது, 'கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ரு நாடு' என்னும் குறளடியை ஒட்டியது.

'எல்லா நலிவுநீத் தாற்ற வீண்டும் ஒலிகெழு விளையுளோடும்' என்பதனை, 'அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு' என்னும் குறளடியோடும், 'மிக்கபெய லோடு பெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி யக்கணா சண்மையோ டாறு' என்னும் அதன் மேற்கோட் செய்யுளோடும் ஒப்பிடுக. இவற்றை வடநூலார் ஈதிகள் என்பர்.

௬. 'பல்குழு வேந்த லைக்கும் படர்கொலைக் குறும்பு தீய பல்குமுட்பகை' என்பது, 'பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும், கொல்குறும்பு மில்லது நாடு' என்னுங் குறளின் பொருளைக் குறித்தது.

'உடற்றும்பகையுறுபசிதீராநோய் புல்குறி தானும் இன்றி' என்பது, 'உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையுஞ், சேரா தியல்வது நாடு' என்னும் குறளை யொட்டியது.

'பொறையொருங் குறுகாற் றுங்கி நல்கிறை வேந்தர்க் குய்க்கு நலத்தது' என்பது, 'பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற், கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு' என்னும் குறளை உணர்த்திற்று. புல்குறிதானும் - அணுகுமளவுதானும்.

அ. மையாப்ப - மயங்க.

கக. தோற்றி - தோற்றுவித்து.

கச. தேத்தடை - தேனடை; இதனை, 'ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலு முரித்தே.' (தொல். புள்ளி மயங் - சகூ.) என்பதனு லறிக. 'செழுங் கிரிதனைக் கரியடுத்தெதன (வெண்ணிற முகிற்குழாம் - கரு.) சிலம்பெலாம் இறுத்தது' என்க.

கரு. வயக்கம் - விளக்கம்.

கசு. வெம்மைதான் உடைந்து கரந்தன்று என இயையும். போர் பெட்டல் யாவரும் கண்ணுக் குருகு முன்கையார் - போர் புரிதலை ஒரு வரும் விரும்பாத மகளிர் என்க. கண்ணு - கருதாத. குருகு முன் கையார் - வளையலணிந்த முன் கையையுடைய மகளிர்.

ககூ. தவிர்ந்து - தங்கி.

உ0. கெண்டி - கிண்டி.

உக. தெவ்வி-எடுத்து; 'தெவுக் கொளற் பொருட்டே' (தொல். உரியியல் - சகூ.)

உஉ. முளி - இறுகிய. மாற்றி - நீக்கி; விற்று. உராய் - உலாவி; பெயர்ந்து; (புறம்-ச; சிந். நாம-எ.) குளவி - மலைப் பச்சை.

உச. தூ - சுத்தம்; தசை.

உரு. கட்டு - களைந்து.

உஅ. இரக்கம் - ஒலி; கிருபை.

உகூ. மெத்தி - மிகுந்து; மிகுவித்து.

ஙங. குகன் - உயிர்களின் இதயமாகிய குகைகளில் வதிபவன்.

ஙச. நொடித்தல் - அழித்தல். துடி - ஏலம்.

ஙரு. சுள்ளி-ஆச்சாமரம். சுரை-அம்புத்தலை. பள்ளி - அறை.

ஙஎ. கஞற்றல் - நிறைவித்தல்; பொலிவித்தல். தோரை - மூங்கி லரிசி. இச்செய்யுளை, 'நுண்பொறி மான்செவி போல' எனவரும் குறிஞ்சிக்கலி எ - ம் பாட்டின் அடிகளோடு ஒப்பிடுக.

ஙஅ. மணி - மரகதமணி.

ஙகூ. இளகு - தழைத்த. 'இளகு காடு.' (சிந்தா. கனகமா - உஉஉ.) வளகு - வளகு என்னும் புல். 'புணர்நிலை வளகின் குளகமர்ந் துண்ட' (கலி. குறிஞ்சி - எ.) குளகு - இலையுணும் விலங்குணவு. அளகு-கூகையின் பெண். பாட்டு-ஓசை.

சக. ஊழ்த்தினை - முதிர்தினை. பொதிர்த்தல் - காயப்படுத்தல். அகைதல் - எழுதல்; அறுத்து விடுதல். ஊழ்த்தல் - சொரிதல்.

சஉ. கனவல் - கனக்காண்டல். இச்செய்யுளை, 'கொடுவரி தாக்கி' (கலி. குறிஞ்சி - கரு) என்னும் கலிப்பாட்டோடு ஒப்பிடுக. வகுத்தல் - பகுத்தல்.

சங. இப்பாட்டின் கருத்தை, 'கடமா தொலைச்சிய கானுறை வேங்கை' (நாலடி. மானம் - க0.) என்னும் செய்யுளில் காண்க.

சச. ஒப்புதல் - ஓட்டுதல். இச் செய்யுளின் முதல் இரண்டடிகளைக் குறிஞ்சிக்கலி ரு-ம் பாட்டு, 'நெடு வரை யாசினி பணவை யேறிக், கடுவிசைக் கவணையிற் கல்கை விடு தலின்' முதலிய அடிகளோடு ஒப்பிடுக.

சரு. அலகு - பலகறை. தகையும் - தகைமைப்படும்.

சசு. விடை - ஆட்டுக்கடா. பலிக்குறை - சில்பலி. பிரப்பு - பல்லுணவும் பரப்பியகலம். 'பல் பிரப்பிரீஇ' (திருமுரு - உருச.)

சஅ. வாய்ப் பொய் - வாய்மையின்பாற்படும் பொய்.

ரு0. துடி - பாலைநிலப் பறை. இறுப்பது - தங்குவது. முரப்பு (முரம்பு) - பரலடுத்த நிலம்.

ருஉ. கழுமுதல் - இணைதல்.

ருங. இணைய - ஒப்ப. வீழ்வன - ஒப்பன.

ருரு. துணையும் - ஒக்கும்.

ருஎ. அழுங்குமா - தடைப்படும்படி; அஞ்சும்படி.

சுக. துணர்த்தல் - துணர் கொள்ளல்.

சுச. தோற்றும் - தோற்றுவிக்கும்.

சுசு. எழும் - எழுவிக்கும்.

சுஎ. உழலை - வாயில்கடத்தற்குரியதாகப் பதிக்குமரம். கழல் (கழலல்) - விலகல்.

சுஅ. வெல்லும் - மேம்படும். உணப்பயன் - உணவாகிய பயன்.

சுகூ. இனமூன்று - பசு, எருமை, ஆடு என்பன.

எ0. அளறும் - அலறும்.

எச. தெவ்விய - பகைத்த. கற்பம் - கற்பகவிருட்சம்.

எரு. நொச்சி வளை - அரணுகிய கங்கணம்.

எசு. வஞ்சி-பகைவர்மேற் செல்வார்க்குரிய மாலை. ஆம் சிறை-நீர்க் கரை. அவை - பைத்தூர். அதன் தொழில் - அடுதற் செயல்கள். காஞ்சி - படை முன் எதிரூன்றும் சேவகர்க்குரிய மாலை.

எஎ. கலித்து - தோன்றி. வேழம் - நாணல்.

எஅ. பீலி - சிறுசின்னம்.

எகூ. இந்திரன் யாகத்தை மேற்கொண்ட முனிவரெழுவர்தாமியற்றும் சிவபூசை நியதி தவறினமையான் அவ்வியாகத்துதித்த அசுரர் எழுவர் தம்மைத் தின்பான்றொடங்க அதனன் அம்முனிவர் இடர்ப்பட்ட சரிதையை உபதேச காண்டம் அரிபிரமாதியர் பூசனைச் சருக்கத்துக் காண்க.

அ0. குறி - அடையாளம், அது தாமரைமலர் போன்றது. இதனைச் சிவஞான சித்தியார் இரண்டாஞ் சூத்திரத்துள் பஞ்சபூதங்கட்கும் அடையாளங்கூறுமிடத்து, 'குறிகள் வச்சிரத்தினேடு கோகனதம்' என்னும் செய்யுளிற் காண்க.

அக. ஒரு கோள் என்றது சுக்கிரனை. இவனை விழுங்கியது காரிப்புத்தேள் என்க. உளம் - அகம்.

அரு. கலித்த-வெளிப்படுத்திய. வன்மீன் - முதலை. தொழுதி - கூட்டம்.

அச. அளிக்கிய - அளிக்க. வளி வழக்கு அழுங்க - வளி யுலவல் தடைபட.

அஅ. நாகவல்லி - வெற்றிலைக் கொடி.

அகூ. வெள்ளம் - ஓரெண். உரை தரு - உரைக்கத்தக்க; விளாவுதல் - கலத்தல்.

கூ0. மறுவலும்-இரண்டாமுறை யும். 'மறுவலும் புல்லி' (சிந்தா. குண - உஉஉ.)

கூக. சிறைத்து - சிறைசெய்து. விறத்தல் - மிகுதல். (இப்படலம் கருகூ, கச0 - செ. நோக்குக.)

கூஉ. பறித்து மோதி அலைத்து முடிசெய்த நாறு என இயையும். பெய்து - பெய்யப்பட்டு.

' கூரு. வெறுத்த - செறிந்த; 'விறப்பும் உறப்பும் வெறுப்பும் செறிவே' (தொல். உரி - சகூ.)

கூரு. போதர்வார் - கொண்டு போவார். (போதரல் - கொடு போதல்; பிங்கலம்; வீராட்ட. கூஅ - செ. நோக்குக.)

கூஎ. அமன்று - பொருந்தி.

க00. கட்ப - களைய.

க0ரு. ஞெரிதல் - நெரிதல். அகைதல் - ஓங்கல். அனுங்கல் - குன்றல். முடிக்கப்படுவன, மோக்கப்படுவன, உண்ணப்படுவன ஆயின என்க.

க0ரு. அலர்......போல் - அலர்களை வீதலின் நீக்கி நிலைபெறுத்து தற்கு ஏதுவாகிய அவ்வுபாயத்தைத் தெளிந்தனபோல.

க0அ. கமல மாதிய அவயவ வடிவமாக மெய்யின்க ணல்லது தலையின்க ணில்லை என்பது.

கக0. செதுவது - களையப்படுவது. (வீராட்ட. சச, அகத்தியன் ருகூ, நோக்குக.) ஈரொளி-கீர்த்தி, பிரதாபம்.

ககக. தோடு - கூட்டம். ஆப - ஆவர்.

ககஉ. பாறினோர் - ஓடினோர். செற்றல் - செறிதல்.

ககச. மாய்ப்ப - மறைக்க. 'களிறுமாய்கதிர்'(சிந்தா.கன-கூக.)

ககரு. முரஞ்சல் - முதிர்வு; 'முரஞ்சல் முதிர்வே' (தொல். உரி - ருஎ.)

ககசு. பொதிர்த்தல்-துளைத்தல்.

ககஎ. தடவு - வளைவு; பெருமையுமாம். 'தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை' (தொல். உரி - உச.)

ககசு. இதனை, 'சிவஞானச்செயலுடையோர்' என்னும் சித்தியார் அ-ம் சூ. உசு-ம் செய்யுளிற்காண்க.

கஉஉ. உறந்து-முற்றக் கவர்ந்து. இக - அழிய.

கஉரு. எழுகால் இருந்தார் நிகரும்; தலை தாழ்தருகாற் சிலைபோ லிருந்து துயில்வார் சிவனும்; தடி வுற்றிடலும் அலையாப் படை கொண்டவ ரொத்தது (அப்பயிர்) என்க. அலையாப் படை - அசையா நித்திரை.

கஉஎ. விண்ணறுத்து - விண்ணைக் கடந்து.

கருஉ. குலைத்த - குலைப்பட்ட.

கருச. கலாம் - கலகம்.

கசக. ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை.

கசரு. முன்னுவித்தல் - சேர்ப்பித்தல்.

கசசு. பப்பு (பம்பு) - பரப்பு.

கசஎ. விலங்கித் தாம் திரை - மோதித் தாவுகின்ற கடல்.

கசக. காரி - காக்கை.

கரு0. இச் செய்யுளை, 'நேர்ந்த நெடுங் காதலர் நேமிநெடுந் திண்டே ரூர்ந்தவழி சிதைய வூர் கின்ற வோதமே' (சிலப். கானல் வரி-௩ரு.) என்பதனோடு ஒப்பிடுக.

கருச. புரைத்தது - உயர்ந்தது. புகல் - விருப்பம்.

கருசு. பொதியில் - குழாத்தில்.

கருஎ. சினைஇ - சினந்து. வறங்கூர - வறுமை மிக.

கசுஉ. இமிர்தல் - மொய்த்தல்.

கசுச. கூர்ப்பு - உவர்ப்பு.

கசுசு. குரும்பி - புற்றுஞ் சோறு. முதையல் - பெருங்காடு. வரம்பில்லாதவராய்த் தேவர் சரிக்கும் முறையைத் தெரிவிக்கும் இடம் என்க. இதனை,'தேவரனையர் கயவர்' என்னும் குறளிற் காண்க.

கசுஎ. அவை பெயர்த்து என இயையும்.

கசுஅ. பாக்கம் - நெய்தனிலத் தூர். வாரம் - கரை.

கசுகூ. வழி - குலம்.

திருநகரப் படலம்

உ. புகன்றிடான் - விரும்பான்.

ரு. ஆற்றுவென்று - பொறை போதா வென்று.

க0. புலவிநீட்டமுடையமாதரை ஆடவர் மயக்கிக் காத்து என இயையும்.

க௩. பாம்புரி - அகழியிற் கீழே புறப்படப் படுத்தது. (சிந்தா. பதுமை - அரு.)

கச. வென்ற - மேம்பட்ட. ஓக்கம் - உயர்ச்சி.

கசு. பொதும்பு-சோலை. துளக்கல்-அழித்தல். தட்கல்-தடுத்தல்.

ககூ. வெறுத்தல் - செறிதல்.

உக. விண்டவர் நகரிக்கு விரும்பி எவுதற்கும் நன்கு உழுதற்கும் பழக்கப்படுவது என்க. ஒழுங்கு ஒத்துள என இயையும்.

உ௩. வற்கம் - குதிரை வாய் வார்.

உச. கல்லூரி - கல்வியயிலிடம்.

உஎ. பனித்து - துளித்து.

௩0. கண் - கண்ணோட்டம். அடுங்கடன் வலா - வெல்லுமுறையடையாத. மேவா அரசு என்க. தளைத்து - தளையப்பெற்று.

௩க. மந்திரம் - குதிரைப் பந்தி.

௩உ. கடகம் - யானைக்கூட்டம். கடகம் - ஓரிராசி.

௩எ. பொற்கெனல் - பொன்னிறம் உடைத்தாதல். தேன் விரைஇ - தேன் பெருக் கெடுத்து; தேன்மணம் வீசியுமாம்.

௩கூ. நெஞ்சமும் ஊர்ந்து அலைக்கப்படும் என்பதை ஊசல் ஒத்தது என்க.

ச0. அமன்ற - நெருங்கிய.

சரு. முன்னும் - முற்செல்லும். உட்குதல் - வெட்குதல்.

சசு. விரைஇ - கலந்து; மணம் வீசியுமாம்.

சஅ. கோடு - கிளை.

ரு௩. உகப்பு - உயர்ச்சி, 'உகப்பேயுயர்தல்' (தொல். உரி - கூ.)

ருரு. மதலை - பற்றுக்கோடு. அற்கா (அல்கா) - நிலைபெறு.

ருகூ. உறுவர்-மிக்கோர். அகழி உறுவர்மானப் பூத்த தென்ப என இயைக்க.

சு0. துயவுறினும் - அறிவின் [illegible]

அறிவின்றிரிபே' (தொல். உரி-எஉ.) அல்லாத்தல் - துன்புறல்.

சுஉ. தளிக்கும் - துளிக்கும்.

சுங. விழைய - ஒக்க. மதில் தழற்பிழம்புரு விழையக் கங்கை துளும்பும் என்க. ஓசனித்தல் - பறவை சிறகடித்தல்.

சுரு. ஒளி - அக்கினி. மதில் அக்கினிக்கு உவமை.

சுஎ. கேதனத்திரள்களினிடையிருத்தல், சீர்காழியிலுள்ள மூங்கில் வனத்திலிருத்த லொக்கும். வஞ்சம் - மூங்கில்; இது வம்சம் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு.

சுஅ. கோடு - அகழியின்கரை. தெண்ணீர் மத்தியவா னொக்கும்; சோலை உடுத்தழைந்த வானொக்கும்.

சுகூ. மேருவைச் சூழ்ந்த வரை நான்கு: கிழக்கு மந்தரம்; தெற்கு கந்தமாதனம்; மேற்கு விபுலம்; வடக்கு சுபாரிசம். உகத்தல்-உயர்தல். கோபுரங்கள் வரை நான்கும் உயர்ந்திருந்த போலும்; ஆங்குள்ள கொடிகள் மரங்கள் போலும்; கிடங்கு ஆறு போலும்.

எக. தெற்றென - தெளிய.

எஉ. ஆன்-அவ்விடம். ஐயென-விரைய.

எசு. நற்கு வலித்தல் விகாரம். அற்கு (அல்கு) - நிலைபெற்ற.

எஎ. ஒருக்கல் - ஒருப்படுத்தல்.

அங. ஈங்கு இவர்களோடு இன்பம் நுகரப் பக்குவம் வருமளவும் மனைவிமாரோடு நலனுகர்ந்து பழகுகின்றனர் என்க.

அரு. உத்தலை இறப்பார் - அவ்விடத்திற் சஞ்சரிப்பார்.

கூo. சோமதிக்கினன் - குபேரன். (சோமம் - வடக்கு.)

கூச. செச்சை - செஞ்சாந்தின் குழம்பு. நம்பி - ஆசைபெருகி. நல்குதல் - விற்றல். பாற-ஓட. உயிர்ப்பினுலுண்டாகும் சண்பக மணத்தால் அளி பாற என்க.

கூரு. தாமரைக் கணையின் துன்பத்தை உண்டாக்கும் என்க; எனவே நினைப்புக்கள் தோன்றும் மென்பது போதரும். 'நினைக்கும் அரவிந்தம்' என்பதனுல் தாமரைக்கு அக்குணமுண்மை யறிக. படர்கண் - துன்பம்; உறுகண் என்பது போல.

கூகூ. புகன்று-விரும்பி; (களவுப் படலம் - ங௦, ஙரு, சு௦ரு காண்க.)

க௦௦. கோளகன் - கைம்பெண் பெற்ற மகன். குண்டகன் - தலைவனைப் பிழைத்தீன்ற சோரபுத்திரன். விராத்தியன் - பிரதிலோமத் தந்தைக்கும் அநுலோமத் தாய்க்கும் பிறந்தவன். அந்தராளன் - அனுலோமத் தந்தைக்கும் பிரதிலோமத் தாய்க்கும் பிறந்தவன். பிரதிலோமன் - இழிகுல ஆணுக்கும் உயர்குலப் பெண்ணுக்கும் பிறந்தவன். அனுலோமன் - உயர்குலத் தந்தைக்கும் இழிகுலத் தாய்க்கும் பிறந்தவன்.

க௦உ. பிறர்பால் மறை வழங்காமையாவது, உடையது விளம்பாமை முதலியன.

க௦சு. கவி - நாற்கவிகளையும் பாடுவோன். கமகன் - அரும்பொருளைச் செம்பொருணடையிற் காட்டிப் பாடுவோன். வாக்கி - வரகவி. வாதி - காரணமும் மேற்கோளும் காட்டிப் பிறர்மதம் மறுத்துத் தன் மதம் நிறுவிப்பாடுவோன் என்க. எஃகு - மதிநுட்பம்.

க௦எ. அபுத்திபூர்வ புண்ணியம், புத்தி பூர்வ புண்ணியம் எனப் புண்ணியம் இருதிறம். உண்மை நெறி-

ஞானநெறி. நான்கென்றது ஈண்டு ஞானத்திற் சரியை முதலிய நான்கையுமாம்.

கய0அ. மிளிர்த்தல் - அழித்தல்; (நைமிச. உக, புராண. உ,காண்க.) உண்மை ஞானம் ஈரைந்து; அவை: தத்துவரூபம், தத்துவதரிசனம். தத்துவசுத்தி, ஆத்மரூபம், ஆத்மதரிசனம், ஆத்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்பனவாம்.

கககக. வான்சிலை வழி - பாலம். தொடர் - சங்கிலி.

கககச. செல்லிய - செல்ல. தெய்ய - இடைச்சொல். காலதர் - பலகணி.

கககஅ. இறை - இறுத்தல்.

கஉக. நிரந்தரித்தல் - நிறைதல்; பரம்பல்.

கஉஉ. மான்-மகரராசி. இடபம்- இடபராசி. பரியேறு - அச்சுவனி.

கஉங. செவியினர் - மகளிர். கலப்போர் - கணவர். கணவர் சிறக்க மதனனை வென்று என்க. எற்பக்கு (எல்பக்கு) - ஒளியிழந்து.

கஉச. சென்ணம் - வடிவு.

கஉஅ. வெறுத்த - செறித்த.

கஉகூ. நீவி யிறுக்கும் அரைப் பட்டம் - ஆடைமேல் உடுக்கும் அரைப் பட்டிகை; மேலாடையுமாம். இடைக்குவடு - மத்தியிலுள்ள இருமலை. வாலம் - இளமை.

கங0. மால்பு - கண்ணேணி.

கஙஉ. அடை - அடுப்பது.

கஙங. நந்தி நந்தினி-நந்தியின் மகளாகிய நதி.

கஙச. கைதுவாது - இடைவிடாது.

கஙஅ. மூடை - பொதிகள்.

கச0. என்னும் - யாதும். கொன்னும் - பெருமையுறும்.

நைமிசப் படலம்

க. தா - தாவுதல்; தாண்டிச் சேறல்.

உ. பறப்பை - பறவை. பறவை கூர்மமாதியாவன: கங்கசயனம், கருடசயனம், கூர்மசயனம், சேஷசயனம் என்பன. (சயனம்-கட்டும் வேதியின் வகைகள்.) கோணம் - குதிரை.

ச. முன்னுவார்கட்கு அவருள்ளத்தை ஆற்றலழிக்கும் என்க.

ரு. பறைத்தல் - அழித்தல்.

சு. ஆய்த வன்னம் - ஆய்த எழுத்து.

க0, கக, கஉ. இச்செய்யுள்கள் முனிவர் பெயர்கள் கூறுவன.

கஅ. அறுத்தி - ஆறுத்தாய். வியம் - ஏவல்; (குமரேசம் - சகூ.)

ககூ. கிளந்தமை நிறுத்தலும் அளித்தலு மன்றி உளத்தமையா விழைவாகுமோ என்க. விழைவு- அவா. அது, கேட்டது போதும் என்னும் அமைதியி னிறுத்தாது மேன்மேலுங் கேட்கும் விருப்பம்.

உக. மிளிர்த்தல் - அழித்தல். மொழிந்து வந்த வழி - புராண வரலாறு.

புராணவரலாற்றுப் படலம்

உ. மிளிர்ப்ப - அழிக்க.

ங. காட்சி - தோற்றம். ஊன்றல் - தாங்கல். கவிழ்தராத் தோற்றம் தான் தாங்கி நிற்றலின் என்க.

ச. தவிர்தல் - தங்கல்.

ரு. துயக்கம் - சோர்வு.

அ. மலக்குறும்பு - மலவலி. 'அரவுக்குறும் பெறிந்த சிறுகட் டீர்வை.' (மலைபடுகடாம் - ரு0ச.)

கூ. அசும்பு தோய் இசும்பு-கசிவு தோய்ந்த ஏற்றத்தாழ்வான இடம்.

கக. உளர்த்தல் - சுழற்றல்.

கஉ. உடற்றல் - அழித்தல்.

கங. மலர்க்குலமும் தவழ்வளையும் பதுமநிதி சங்கநிதிகட்குக் கொடை நல்குவன என்க.

கரு. பிழம்பிய - திரண்ட.

கசு. மயங்கல் - கலத்தல்.

உ0. விண்ணவர் பெண்ணுருப் பெற்றுழி எழுதலும் செயலறுதலு முடையராக என்க.

உங. நிகழ்த்தும் - நடப்பிக்கும். சத்தியையன்றி ஞானமுதிராவாகலின் அச்சத்தியோடு தம்மை வணங்கி என்க.

உச. துறுத்த - அடைவிக்க.

உசு. சூடந்தம்பட்டு - வழிபட்டு; வணங்கியுமாம். (திருமுரு. உஉசு.)

உஎ. தழும்பல் - முதிர்ந்து திரளல்.

ங0. எஃகு - மதிநுட்பம்; ஆயுதமுமாம்.

ஙசு. அருங்குரைத்தின்றி-அரிதின்றி; குரை - அசை.

ச0 - ம் பாட்டு முதல் ருசு வரை (சிவதலம் சுச, குமாரதலம் சுச, ஆக) கஉஅ தலங்களின் பெயர்கள்.

சக. தொழித்தல் - முழங்கல். உதீசி - வடக்கு.

சங. தெகிழ்தல் - விரிதல். பொருந்தம் - பொருநை.

சச. விரிதல் - மலர்தல்.

சரு. விபினம் - காடு.

சசு. தேனித்தல் - இனித்தல்.

சஅ. அரி - கூர்மை.

ருசு. அல்லகாத்திரி - செங்காவி மலை. (அல்லகம் - செங்காவி; அத்திரி - மலை.)

சுச. கோட்டு மண் கொளல் - குத்திப் பாய்தல்; (வீராட்ட. சுஉ - காண்க.) அயன் வழிபடும் என இயையும்.

சுசு. கொறுகொறுத்தல் - சினக் குறிப்பு; (குமரேசம். ச0-காண்க.)

எங. சிங்க நோக்கென மனம் படர என இயையும்.

எச. கவர்க்கும்-கவரச் செய்யும்.

எரு. நைகரம் - குறைதல்; வருந்தலுமாம்.

எஅ. கேட்பத் தவமிருந்தவா என்னென்று என்க.

அசு. தெவ்வாது - கொள்ளாது.

வீராட்டகாசப் படலம்

க. பொன் - சூரியன். சலம் - மாறுபாடு.

ங. மங்கல வெள்ளை வழித்து - சந்தனத்தாலே மெழுகி (சிந்தா - கேமசரி. சுசு.) அட்டி-நிறைத்து.

சு. காட்டு - காண்பிப்பது.

கஉ. விடைதல் - பிரிதல்.

கசு. ஆன் - அவ்விடம்.

உ0. உந்தன் - மேம்பட்டவன்.

உக. வை - கூர்மை.

உங. எட்டை - துன்பம்.

உச. அண்டகோடிகளைப் பிரமவிட்டுணுக்களோடு அக்கினிக்கு இரையாக்கி என்க. மறலல் - பகை கொள்ளல்.

உசு. கொம்மை கொட்டல் - தட்டியழைத்தல். 'கூற்றத்தைக் கொம்மை கொட்டி' (சிந்தா - குண. உருசு.)

உஎ. கடவல் - செலுத்தல்.

உஅ. மைந்தன் - தக்கன். தந்தை - சிவன். தந்தை - பிரமன். மைந்தன் - குமரன். இகந்து - இகத்தலால்.

௩௪. தனிது - தனிமை.

௩௯. இழைத்துக் கோடி - இழைத்துக் கொள்வாய். முன் துஞ்சினெய்கொலோ - முன் செய்து கொள்ளாது தூங்கினையோ.

௪0. இகும் - அசைச் சொல்; தாழும் எனலுமாம்.

௪௨. வழங்கு - கூறுவாய். மாற்றம் நீ செத்து - மறுமொழி நீ இழந்து; செத்தல் - மெலிதல், ஈண்டு இழத்தல் மேற்று.

௪௩. வாலறிவு எய்தார் - வாலறிவு யாதும் அடையார்.

௪௪. செது - சிதைவு; (அகத்தியப்படலம் - ௫௯.) ஒளிமழுங்கல்; (புறம் - ௨௬௧.) நொதுப்பு - இளக்கம்; ஈண்டுத் தணிவு.

௪௬. எருக்கி - தாக்கி, நெருக்கி; அடித்து எனலுமாம். (பெரும்பாண் - ௧௧௨.)

௪௭. தந்தை தாயரால் கடியப்பட்ட மழவுபோலத் துணையின்றி ஆழ்ந்தான் என்க.

௪௯. தவிர்ந்த - தங்கிய. ஒப்பனையாள் - கலைமகள்.

௫0. விரகு - உச்சாகம். மேவரின் - மேவின். வெதிர்ப்பு - நடுக்கம்; கலக்கமுமாம். அவதி - எல்லை.

௫௨. ஆவ - வியப்பிடைச் சொல். விலாவித்தல் - அழுதல்; (சிந்தா. குணமாலை - ௨௪௨.)

௫௪. மிகுந்துழியும் பிழைப்பது ஆகாது இதுவந்து முடிந்தமையால் என்பது.

௫௫. தவ்வென - பொலிவிழந்திருக்க.

௫௮. முற்றாமல் - சூழாமல். செற்றல் - செறித்தல்.

௫௯. பரிவார் - சேதிப்பார்.

௬௧. சீர் அணங்கிய - சீர் விரும்பிய.

௬௩. அமல் - பொருந்திய. அதிங்கம் - அதிமதுரம்.

௬௪. இமில் - எருத்தின் முரிப்பு. தோற்றுதி - நகப்பை; துதி - துளை. குலைப்ப - நடுங்க. படர் - கருத்து.

௬௫. துவர்தல் - வற்றுதல்.

௬௬. வெடித்தல் - புடைத்தல்.

௬௭. வாரித்தல் - மிக்ககிருத்தல்; தடுத்தல். பூரித்த - நிறைவித்த.

௬௮. ஆண் - ஒருமரம். ஓம்பல் - விரும்பல்.

௬௯. ஒழுகிய - சென்ற. புள்ளுவர் சென்ற மலையெங்கும் விழுந்து கிடக்கும் அவற்றைக் கிளப்பிக் கொண்டு எழுவார் என்க.

௭௧. வாய் அணரி - வாய்திறந்து.

௭௨. நெல் - மூங்கிலின் நெல்.

௭௩. சுழித்து - குடைந்தெடுத்து. அவ்வயிரங்களைக் கரையென நீள்வித்து என இயைக்க. வார்த்தல் - நீள்வித்தல்.

௭௫. நிறை - நீர்ச்சால்; துலாத்தட்டுமாம். பறைதல் - வெளிப்படுத்தல்.

௭௬. குவடு - மத்தகம், பிறை - தோட்டி, அருவி - கை, அறை - புளகம், கவட்டணி - கொடிநிரை, கதலி நெட்டிலை - செவி என அமைத்துக் கொள்க. அறை - பாறை. புளகம் - கண்ணாடி.

௭௯. வல்லான் - மாட்டான்.

௮௧. எங்கும் நின்ற குணம் - வியாபக குணம். நண் குணத்தவர் - [illegible] குணத்தவர் [illegible]. கோள் - சிருட்டியாதி தொழில்.

௮௨. மறுத்து - இழந்து.

அ௩. முற்றும் - புரியும். எஃகு - கூர்மை.

அ௭. சவலை - மெலிவு. சவலை யீர் அஞ்சல் என முடிக்க.

அ௯. ஆன் - அவ்விடம். ஈன் - இவ்விடம். 'மன்னும் சின்னும் ஆனும் ஈனும்' (தொல். புள்ளி - ௩அ.)

௯அ. புகுதக - புகுக; (சிந்தா. மண்மகள் - ௨௦.)

௯௯. மேக - மேவுக.

க௦௨. வருதல் - வருக. தெள்ளும் - தெளியும்.

க௦௩. அகைதல் - சொரிதல்.

க௦௬. இச்செய்யுளை, 'பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க, நோதக்க நட்டார் செயின்;' 'கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க நீங்காமை வேண்டு பவர்' என்னும் குறள்களோடு ஒப்பிடுக.

க௦௯. அன்றினர் - பகைவர்.

கக௩. இந்துவின் இமிழ் - சந்திரனால் உமிழப்படுகின்ற. புரி - கட்டு; 'வெள்ளிப் புரிபுரிக்கும்' (சிதம்பரச் செய்யுட். கக.)

ககக. தளர்க்கும் - தளர்விக்கும். வீராட்டகாசம் - வீரப் பெருநகை.

க௨க. படர்ந்து - சிந்தித்து.

க௨௨. பறம்பு - மலை.

க௨அ. சட்டம் - திருத்தகம்.

குமரேசப் படலம்

௯. விழைந்தது - ஒத்தது.

க௦, விழையும் - ஒக்கும்.

க௬. மறுவில் மாயை - சுத்த மாயை. பூத்திட்டான்-பூத்திடுவித்தான்; உண்டாக்கினன் என்பது.

க௯. அலக்கண் அந்தித தவர் - துன்பத்தைக் கடந்தவர்.

௨க. தொடரி - தொடர்வித்து; கட்டி,

௨௨. படலிகை - கைமணி; கொடியகம் - பூந்தட்டு.

௨௩. 'பாறயிர்...சாறங்கைந்து' என்பதனை, 'சர்க்கரைதேன் பால் நெய் ததிஎன்ற வோரைந்தும் அற்புதனுக் காட்டுமயிர் தம்' (சிவரா. கற்ப-௨௪.) என்பதனுன் உணர்க.

௨௯. விழிக் கதித்த - விழியிற் றோன்றிய.

௨அ. ஆன் இருக்கை கொள - அவண் அமர்தல் கொள்ள; (அகத்தியப் - ௯௨.)

௨௯. பிணி-மலநோய். நிறை - நீர்ச்சால்.

௩௦. கருவிகளும் கேவலமும் ஒருவி எழும் ஞானத்தால் தபத் தோற்றும் பொருள் என்க. தப - கெடுக்க.

௩௪. வெளியாகி அப்புறமாய் விளங்கு திருவுரு என்க.

௩௭. திலகம் - திலம்; எள்.

௩அ. பூசு புனல்-கழுவும் புனல், வட்டித்து - வட்டமாகச் சுழற்றி.

௩௯. வாளாங்கு - வாளா,

பிரமன் சிருட்டிபெறு படலம்

க. விருத்த புரி யென்பதனை இப்படலத்துள் ௬௯ ஆம் செய்யுளானும் உணர்க.

௩. காராகிருகம் - சிறைச்சாலை.

௪. இது அந்தோ - இது ஆச்சரியம். எந்தோ - யாதோ; இது திசைச்சொல்.

௫. உலமந்த - அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய; துன்புற்ற (கலி. நெய்-௨௦.)

கஉ. துற்றுவ-உண்பன. தேன்-வண்டு.

கங. நொண்டல் - முகத்தல்.

கச. புரைகிளைத்தல் - தேடல்; (சிந்தா. கனக - க௮௫):

கரு. பயம்பு - யானைபடுகுழி.

கசு. வியங்கோளுறீஇ நிற்பது அ[illegible] கோடலுற்று நிற்பது போன்று. தப-நீங்க.

க௮. விழுமம் - சிறப்பு.

க௯. அரம்பு - துன்பம்; [illegible] னருள் - ௭.)

உ0. போதும் கலன்களும் கை செய்தென விளங்கும் என்க.

உஉ. முத்தலை பூத்தது அக்குன்றம் என்றது திரிகூடாசலத்தை; கூடம் - மலையினுச்சி.

உங. பொச்சம் - குற்றம்.

உரு. துணிப்ப - துணிவிப்ப.

ஙச. உடல் - உடலுகின்ற.

ஙரு. மகிழ்வற்ற இகலி வீரன் றனைச் சடையிற் றேற்றுவித்தவரே என்க.

ஙசு. வெந்தி யுமிழ் என இயைபு. இரி - இரித்த.

ஙஎ. முன்னி - முற்பட்டு.

ங௮. தந்தாய் - தந்தையே; தந்தத்தையுடையாய் எனலுமாம்.

சக. செத்து - ஒத்து. பொன்றிய - பொன்றுவித்த.

சச. துணை - ஒப்பு. இவற்றைத் தொழில் - விருப்பச் செயல்; அது [illegible] தில் - விழைவுப் பொருளது.

சசு. இறை - சொல்லல்.

ச௯. துளக்குறுத்தல் - ஒளிர்வித்தல். அவ் - சுட்டு.

ருஉ. கண்ண - கருதியமாத்திரத்தே.

ருச. பிறக்கிடல் - பின்கழியச் சேறல்.

ரு௮. நுதுபுலம் - அவித்தபுலம். நுதுத்தல் - அவித்தல்; இதனை 'நெய்யா லெரிநுதுப்பேம்' என்னும் திருக்குறளானும் உணர்க.

சுக. நைகரம் - வருத்தம்.

சுஉ. அட்டும் - சொரியும் அஞ்சித்தல் - வணக்கல்.

சுச. நன்று - பெரிது.

சுரு. ஒப்பல் - துரத்தல்.

சுசு. தண்டாமை - நீங்காமை.

எஉ. மையாக்கும் - மயங்குதற்கு ஏதுவாகிய.

எஎ. பொருவிய - ஒத்த.

எ௮. சவி - ஒளி. தவிர் - தங்கிய. இலம்பகம்-நுதலணிமாலை. சிவன் திலகம், விதானம் - பட்டம், இலம்பகம், தோரணம் என்றபடி. ஈட்ட - தொகுக்க.

௮0. செவிகள் மணி வடங்களெனக் காட்டக் கதிர்க் கொழுந்துகள் கொடிகளெனக் காட்ட என இயையும்.

௮ங. மெய் யிழுகு வெள்ளம் - வியர்வைநீர். இழுகுதல்-ஒழுகுதல்.

௯க. வழிகள் - ஈண்டுப் பயன் மேலன. குழி - குழீஇ யென[illegible]ம். தழி - தழீஇ எனவும் பொருள்பட்கின்றன. பழியற்று - பழியற.

௯ங. தகை - தகைதல்.

௯சு. அஞ்ஞை - தாய்; (களவுப் படலம் - சஎ.)

௯௮. உறந்து-செறிந்து; 'விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே' (தொல். உரி - ௫௧.)

க00. உப்புடை - புறம்

நந்தியுபதேசப் படலம்

கூ. முழுவல்-விடாது தொடர்ந்த அன்பு.

கo. ஏர்தல் - ஒத்தல்.

கரு. புரைத்த - உயர்ச்சிபெற்ற.

கஎ. கொய்தல் - ஆய்தல்.

உo, உக, உஉ ஆம் செய்யுட்கள் சிவதலங்களின் பெயர்கள்.

உரு. வயிரம் மேற்கூறிய வரைப்புகளில் தயங்குவ என்க. இறை - சிறை.

உஅ. அளை-மலைக்குகை. பூழை-துவாரம். இருளும் பரிதிச் சாயையிற்றோன்றிய வொளியால் இரித்திடப்பட்டுத் தெரிப்பன என்க.

உகூ. வலந்து - வளைத்து. பூவைகள் தாரகனைப் போலத் தோன்றுவ கண்டான் என்க. அவுணப் பதகன் - தாரகன்.

ருo. மயிர்க்குட்டி - கம்பளிப் பூச்சி.

ருக. பழு - பழுக்கின்ற; 'மாணிடம் பழுத்தன கிலுத்தம்' (சிந்தா. விம-கஉ) இதில் கிலுத்தம் குரவம் முதலிய மரங்களின் இயல்புகள் காண்க. நேருவ - ஈவன.

ருரு. விலங்கித்தல் - கடத்தல். கண்மலர்த்து - கண்விழித்து.

ருகூ. வெட்பாலைக்காய்-சிலம்பு; கோங்கங்காய்-சால்; இலவங்காய் - வாலறுபட்ட அணில் போல்வன என்க.

ருகூ. தணிதல் - வணங்கல். மலைத்தல் - சூடல்.

சக. இமிழ்கொண்டு - பிணித்தல் கொண்டு.

சரு. ஞெமிர்தல் - பரத்தல்.

சச. உயரிய - உயர்ச்சிபெற்ற.

சரு. மறவி - மறந்து. வியவி - ஏவல்கொண்டு. தட்கும்-தடுக்கும்.

சகூ. ஆரூடம் - வாகனம்.

சகூ. தடவிய - கோடிய; 'தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்' (தொல். உரி-உரு.) சேக்கா-தங்காத. மடவிய-மடமை வாய்ந்த.

கூரு. சிறை - கரை. பறைதல் - அழிந்தொழிதல்.

கூரு. வன்றி - பன்றி.

கூஎ. வரண்டி - அரித்து.

எரு. இஃது இரு பொருட் சிலேடை:

(க) நந்தினி நதி — காத்தலை மருவல் - (உயிர்களைக்) காக்குந் தொழிலை யடைதல். கடி தடம் தோற்றல் - சிறந்த மலையிடத்துப் பிறத்தல். அலை பூத்து மலைதல் - அலைகள் எழுந்து ஒன்றோடொன்று மலைதல். போகமும் புணர்த்தல்-(தானே உணவாவது மன்றிப்) பைங்கூழ்களின் விளைவையும் ஆக்குதல். விண்ணவரும் தாழ இன்னிசை எழுப்பல் - தேவரும் படிய சிறந்த கீர்த்தியை உண்டாக்கல். கூ தொடு இயறல் - பூமியை அகழ்ந்து செல்லும் செலவு.

(உ) கூத்தியர் — காத்தலை மருவல் - (பொழில் விளையாட்டு விருப்பால்) சோலையிடைச் சேர்தல். கடி தடம் தோற்றல் - (நீர் விளையாட்டு விருப்பால்) சிறந்த பொய்கைகளில் பொருந்தித் தோன்றல். பூ தலை மலைதல் - பூவைத் தலையிற் சூடுதல். போகமும் புணர்த்தல் - போக சுகத்தையும் நல்குதல். விண்ணவரும் தாழ இன்னிசை எழுப்பல் - கந்தருவரும் நாண இனிய கானத்தைச் செய்தல். கூத்தொடும் இயறல் - நடனத் தொழிலோடும் அமைதல்.

எச. இது முப்பொருட்சிலேடை:

(க) நந்தினிநதி — கொக்கு இனம் இறுத்தல் - கொக்கின் குழாங்கள் தங்குதல். தோலொடு குலவல் - யானைகளை உருட்டிச் செல்லுதல். அ கரை வளைத்தல் - அதன் கரைகளை கோடுமாறு சிதைத்தல். ஆடுறும் அரவம் - நீராடும் முழக்கம்.

(உ) முக்கணெம் பெருமான்— கொக்கு இனம் இறுத்தல் - குரண்டாசுரனையும் அவன் இனத்தையும் அழித்தல். தோலொடு குலவல் - யானைத் தோலோடு விளங்கல். அக்கு அரை வளைத்தல் - சங்கு மணியை அரையில் சுற்றிக்கோடல். ஆடுறும் அரவம் - ஆடும் இயல்பினையுடைய பாம்பை யணிதல்.

(ந) செவ் வேல் முருகன் — கொக்கு இனம் இறுத்தல் - மாமர வடிவு கொண்ட சூரனை அவனினத்தோடு அழித்தல். தோலொடு குலவல் - அழகோடு விளங்கல். அக்கரை வளைத்தல் - எலும்பணியையுடைய சிவபிரானை வணங்கச் செய்தல். ஆடுறும் மரவம் - அசைகின்ற கடப்பம் பூமாலையைத் தாங்குதல்.

எரு. இது நாற்பொருட் சிலேடை:

(க) நந்தினிநதி—தானம் கைக்கோடல் - இடங்களைக் கைக் கொள்ளுதல். தருவரை அடக்கல்- தருதியாகிய கரைகளால் அடக்கப் பெறுதல். கானம் கொள் தரு இல் மாதர் களி தழைப்பித்தல் - காட்டிலுள்ள தருக்களுக்கும் வீட்டிலுள்ள மகளிர்க்கும் மகிழ்ச்சியைப் பெருகச் செய்தல்.

(உ) வானங்கொள் இறை (இந்திரன்)—தானம் கைக் கோடல் - தெய்வலோகத்தைத் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளுதல். தரு வரை அடக்கல் - தருதியுடையனவாகிய மலைகளை (சிறை யரிந்து) அடக்குதல். கானம் கொள் தருவின் மாதர் களி தழைப்பித்தல்-வாசனை கொண்ட ஐந்தருவின் கீழ்வாழும் தெய்வ மகளிர்க்கு மகிழ்ச்சியை விளைத்தல்.

(ந) மால் (திருமால்) : தானம் கைக்கோடல் - மாவலி யளித்த தானத்தைக் கைக் கொள்ளுதல். தருவரை அடக்கல் - அசுரரை ஒடுக்குதல். கானம் கொள் தருவின் மாதர் களி தழைப்பித்தல் - மணம் பொருந்திய பாரிஜாதத் தருவினால் சத்தியபாமையை மகிழச் செய்தல்.

(ச) வேழம் (யானை) - தானம் கைக் கோடல் - மதநீரைக் கையிற் கொள்ளுதல். தரு வரை யடக்கல் - தருதியுள்ள மூங்கிலாகிய தோட்டியால் அடக்கப் பெறுதல். கானம் கொள் தருவின் மாதர் களி தழைப்பித்தல் - காடுமண்டிய தருக்களில் அவாவையும் மதத்தையும் மிகுவித்தல்.

எசு. இஃது ஐம்பொருட் சிலேடை:

(க) நந்தினிநதி-கடம்படு தோற்றம் - சுரநெறியை அழிக்குந் தோற்றம். கடலகம் புகுதல் - கடலிற் புகுதல். இடம்படு கோடு - பரந்த கரைகள். இபம் உகல் நேர்தல் - மரக்கிளைகள் முறிதலைச் செய்தல்.

(உ) தடம்படு துளைக்கைச் செம்மல் (விநாயகர்) - கடம்படு தோற்றம்-மதநீர் பெருகுங் காட்சி. கடல் அகம் புகுதல்-கடல்நீர் தம்முள்ளே புகுதல், (கடல்நீரை உண்டமை.) இடம் படு கோடு - இடப்புறத்தே தங்கிய மருப்பு. இபமுகன் நேர்தல் - கயமுகாசுரனை அடர்த்தல்.

(ந) சண்முகன் — கடம்பு அடு தோற்றம் - கடப்பம்பூ மாலை யடுத்துள்ள காட்சி. கடல் அகம் புகு

தல் - கடல் நடுவிலுள்ள மகேந்தி ரத்திற்குச் செல்லல். இடம் படு கோடு - தனக்கு இடமாகக் கொண்ட மலை. இபமுகம் நேர்தல்- தாரகாசுரனை எதிர்ந்து கோறல்.

(ச) பொதியத் தோன்றல் (அகத் தியன்)--கடம்படு தோற்றம்-குடத் திற்பிறத்தல். கடல் அகம்புகுதல்- கடல் நீர் தனக்குள்ளே புகுதல். இடம்படு கோடு - இடமகன்ற பொதியமலை. இபமுகன் நேர்தல் - யானை முகக் கடவுளை (கரகநீரைக் கவிழ்த்தலால்) எதிர்த்தல்.

(ரு) குடம்படு மால் (திருமால்) — கடம்படு தோற்றம் - முல்லை நிலத்திற்குத் தெய்வமாகத் தோன் றுதல். கடலகம் புகுதல் - பாற் கடலிற் புக்கிருத்தல். இடம்படு கோடு - இடக்கையிற் கொண்ட பாஞ்சசந்நியம் என்னும் சங்கம். இபம் உகல் நேர்தல் - குவலயா பீடம் எனும் யானையை அழித்தல்.

என. இஃது அறு பொருட் சிலேடை.

(க) நந்தினிநதி — கலை வளங் கோடல் - விலங்கின் ஏற்றினங் களையும் வளங்களையும் தன்கட் கொண்டு செல்லுதல். கரம் அலை யிறுத்தல் - தனக்குக் கைகளாக அலைகள் தங்குதல். நிலன் நிலை யாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர் ப்பு - உலகம் நிலையுறுவதற்கு ஏற்ற தோற்றம் உளதாகும் இயைபு.

(உ) ஈசன் (சிவன்)—கலை வளங் கோடல் - ஒரு கலையளவாய்த் தேய்ந்துநின்ற மதி தன்னிடத்துச் சரண்புக்குச் சிறப்புறுதல். கரம் மலையிறுத்தல் - விடத்தினால் உண் டாகும் மாறுபாட்டை ஒழித்தல். நிலன் இலையாகும் தோற்றம் நிகழ் தரு புணர்ப்பு - உலகம் அழிவெய் தற்கு ஏற்ற காட்சி தன்கண் எய் தும் இயைபு.

(ங) மாயோன் — கலை வளம் கோடல்-சிறந்த பொன்னுடையை உடுத்தல். கரம் மலை இறுத்தல் - கையில் மலை குடையாகத் தாங்கு தல். நிலன் நிலையாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பு - உலகம் நிலை யாவதற்கு ஏற்ற பல அவதாரங்க ளுள்ள இயைபு.

(ச) அகத்தியன் — கலை வளங் கோடல் - பலவாய நூல்களும் வளம் பெறுதல். கரம் அலை இறுத் தல் - கரத்தால் கடலை வற்றுவித் தல். நிலன் சலையாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பு - உகலம் சம நிலையாகும் காட்சி கொள்ளும் இயைபு.

(ரு) மாதர் — கலை வளம் கோ டல்-சிறந்த மேகலையை அணிதல். கரமலை இறுத்தல் - யானை மத்த கம் போலுந் தனங்கள் தம்பால் உண்மை. நிலன் நிலையாகும் தோற் றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பு - உலகம் நிலைத்தற்குக் காரணமாகிய பிறப்பு உண்டாகும் இயைபு.

(சு) வெற்பு—கல் ஐவளம் கோ டல் - மாணிக்கமுதலிய கற்களை யும் ஐவகை மலைபடு பொருள்களை யும் கொள்ளுதல். கரமலை இறுத் தல் - யானைகள் தன்னிடத்துத் தங்குதல். நிலன் நிலையாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பு - நிலத்தின் கண்ணே அசைவற்ற காட்சி நிகழும் இயைபு.

அ0. நந்தினி - நந்தியோடை.

ககரு. 'முழுதுமிது.....பண்ணு மையும் பலிக்கும்' என்பதனை, பற்றியது கழியுந்து விலையா லேற் கும், பான்மையுமாம் பண்ணுத் பலிக்கு முன்னம்' (சிவப்பிரகாசம் உ-ம் சூ. கங. ஆம்) செய்யுளோடு ஒப்பிடுக.

கசச. புய்க்கல் - பெயர்க்கல்.

அகத்தியனருள்பெறு படலம்

௨. அருக்கிய - அருமையாகக் கொண்ட.

௫. தழும் - தழுவும்; பெறும் தன்மையுண்டு என்றபடி.

௬. தெவ் - கவரத்தக்க; தெவ்வுதல் - கவர்தல்.

௭. படர் - துன்பம்.

௧௯. பறப்பை - பறவை. விலங்காதியவாக விளங்கியவைகள், தம் உடலில் அத்தீர்த்தம் படியப் பெறின் என்க.

௨௩. ஒலித்தலைச் செய்யுமாறு அயனுக்கருளிய கங்கையே இப் பாகீரதியாகும் என்க.

௨௮. முகிழ்க்க - உதிக்க.

௪௪. ஆனும் - ஆயினும். ஆப - ஆவர்.

௪௫. அல்லகாத்திரி - கழுநீர் மலை. காத்திரம் - யானைமுன்கால்.

௪௮. குணங்கர் - பிசாசர். ஆரல் - கார்த்திகை நாள்.

௫௧. பறைதல் - அழிதல்.

௫௨. மேவியுய்ப்பவர் - விரும்பிக் கொடுப்பவர்.

௫௯. செதுவது - அழிப்பது. முதுவது - பழமையது. இயற்றின் பயத்தினும் அதிகரிக்கும் என்க.

௬௩. ஞானசத்திதரனை எண்ணுவோர் திருமாலாதியரையும் படைப்பர் எனல்.

௬௪. வேல் மூன்று இலையாய்க் கிளைத்தது எனல். அச்சான ஆழி- அஞ்ஞான சாகரம். இதுமுதல் சோடச மூர்த்தம் வருதல் காண்க.

௭௫. பிரமசாத்தன் - பிரமனைத் தண்டிப்பவன்.

௭௯. தீத்தும்மும் - தீயைப்புறப்படவிடும்; 'தீத்தும்மு வேலான்' (சிந்த. பூமகள் - ௨௨.)

௮௮. ஒன்றாக - ஒன்றேனும்,

௯௧. அரங்கும் - அழியும்.

௯௨. புதல் - புல். மூங்கா-கீரி.

௯௫. நெற்றி - நுதல், இடமி. தோடு - பூவிதழ்; கூட்டம்.

௧0௧. கலாய் - கலந்து.

௧0௫. இறைதல் - துன்பம்.

௧0௮. அன்ன கோட்டகம் ஒக்கும் என்பது.

௧௧௮. சண்ணித்து - பூசி.

௧௨௫. நைகரம் - வருத்தம்.

௧௨௮. பூட்கை - வலி.

௧௪௨. அந்தித்தல் - இறத்தல்.

௧௪௯. அறமாய் விளைப்பதாய் நெறியதாய்ப் பயிலும் ஆதரவு என்க.

௧௫0. பயன் - போகமோட்சங்கள்.

௧௫௧. பொறி - கருவி கரணாதிகள்.

௧௫௨. காணிய - பெற.

௧௫௯. இமிழும் - இனிமை பெற்ற.

௧௬௧. பிற - கருமோபதேசங்கள்.

௧௬௨. எண்முழத்திஞன்கின் - எட்டு முழத்திலேனும் நான்கு முழ[illegible]. [illegible] தாளங்கள் அழுத்திய தூண்.

௧௬௩. கால் - முளைப்பாலிகை. வார்த்தல் - நீள்வித்தல்.

௧௬௫. குந்துருக்கமும் குக்குலுவும் வெவ்வேறு என்பது. பஞ்சவிததூபம் — குந்துருக்கம், பச்சைக்

கர்ப்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம், குக்குலு.

கசுஅ. காலும் - காலத்தும்.

கஎ0. நல்க - முழங்க.

கஎக. ஈத்து-கொடுத்து (உக0, உ௫அ ஆம் செய்யுள் நோக்குக.)

கஎஉ. நல்கும் - பொழியும்.

கஎஅ. சோறும் - சொல்லுதும்.

கஅ0. மந்திரித்தல் - மந்திரங்களைச் செபித்தல்.

கஅஉ. கழிப்பி - கழித்து.

ககூஉ. பா - பாவம். திரம்-அதினெடுத்து நிலைபெறுவித்தல்; ஆகவே, கரிசறுத்துக் கதியினுய்ப்பவர் பாத்திரமாவார் என்றபடி.

ககூசு. நம்பு-விருப்பு. (சிவதரு. ச ஆம் இயல். செ - கக.) அடுத்த-பிச்சைக்கு வந்த.

ககூஎ. கொண்டு - சந்தையிற் கொண்டு. என்றவற்று - என்ற இவற்றோடு. நீ⸺ரிசிக்கண் - நீரொடுத்தலிலும் அரிசிகுற்றலிலும்.

உ0உ. அவமதிக்கினும் அழுந்துவர்; அப்படிப்பட்ட பாவ மிகுதலானும் தகுதியல்லன செய்யற்க என்க. அவற்றினும் என்புழி உம்மை இறந்தது தழீஇயது.

உ0சு. வறுமையுற்றுழியும் இவ்வெழுவகையால் பயன் கொள்வர் நல்லோர் என்க.

உ0அ. காதலே பத்தி, அதனுற் கொள்வதே சிரத்தை; இவ்வி⸺ண்டாலும் செய்யும் இனியன விதியும் வழிபாட்டாதிகளும் என்பது.

உக0. ஈண்டு உரைத்தனம்; இயற்றல் முன்னே யுரைத்தாம்; ஈண்டை உரைத்துப் போந்த பூசை தொகுத்தாமேனும் சிறப்பினும் அறைவாம் என்க.

உகக. தீமை உடல் தவம் - தீமையைச் சினக்குந் தவம்.

உகஉ. மிளிர்த்தல் - அழித்தல்.

உக௩. குய்யகவுலகம் - பைசாச வுலகம்.

உஉ௩. இலக்கம் - குறிப்பு.

உ௩0. துனிவு - வெறுப்பு.

உ௩ச. பறைதல்-சொல்லுதல்.

உ௩எ. பறைதரல் - அழிதல்.

உச0. பதி - அரசர். பசுவை, தருவை, தருக்களைத் தனக்கெனக் கோறலென இயையும்; நால்வகை வருணத்தருள் வேளாளரென்னும் மொழி விடுபட்டுளது.

உச௫. கூபத்தடம் - கூபத்தையும் தடாகத்தையும்.

உசஎ. நெரிதல் - சாய்ந்துறல்.

உசஅ. தெளித்த - தெளியக் கொண்ட.

உ௫௩. இதை - மரக்கலப்பாய். வெறுத்தன - மிக்கன.

உ௫ச. அவ்வ - அவ்வவற்றிற்கு உரிய.

உ௫கூ. உறீஇ - உறுவித்து.

உசு0. பிணி பல வெனினும் முந்நூற்றெட்டு என்பது. (சிவதரு. எ ஆம் இயல்-உசு.) அவையெலாந் தமக்குப் பின்னும் என்பது. பசியல்லாத பிறவேட்கையை நீக்கும் பொருளாதிய யாவும் அன்னந் தெண்ணீர்க்குத் தாழ்ந்தன வேயன்றி ஒத்தனவாகாவாம் என்க.

உசுச. அல்லாந்து - துன்புற்று. உழலை - உழலல்.

உசுஅ. அங்கம் நான்கு - அங்க முதலிய நான்கு.

உஎ௫. நரகம் இருபத்தெட்டு:

(க) கோரம் (உ) அதிகோரம் (ங) கோரதரம் (ச) கோரரூபம் (ரு) தரளதரம் (சு) பயாநகம் (எ) காளராத்திரி (அ) பயோற்கடம் (கூ) சண்டம் (க0) மகாசண்டம் (கக) சண்ட கோலாலம் (கஉ) சண்டதரம் (கங) சரோருகம் (கச) சலசவதி (கரு) வீமம் (கசு) வீமவீடணம் (கஎ) கரளம் (கஅ) விகரளம் (ககூ) குலிசம் (உ0) முக்கோணம் (உக) ஐங்கோணம் (உஉ) தீர்க்கதரம் (உங) பரிவர்த்துளம் (உச) அப்பாலெழுநிலம். (உரு) அப்பால் எண்ணிலம் (உசு) அப்பாற்றீர்க்க வொளி (உஎ) அப்பால் மாயை. (உஅ) ரௌரவம். இவை யொன்றன்கீழ் ஒன்றாக இருக்கும். இவற்றுள் ஒவ்வொன்றற்கு ஐவ்வைந்தாக நூற்று நாற்பது நரகம் நிலைபெறும். எனவே, தொகையால் இருபத்தெட்டும், வகையால் நூற்று நாற்பதும், விரியால் இருபத்தெட்டுக் கோடியும் ஆம். வகையின் பெயர்களைச் சிவதருமோத்தரம் சுவர்க்கநரகவியல் க0ரு-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றிற் காண்க.

உஎசு. முசல மெழுவித்தல் - உலக்கையால் குத்தல்.

உஎஎ. தொழித்தல்-கோபித்தல்.

உஎஅ. விதலை - நடுக்கம். காலதர் - பலகணி.

உஎகூ. அரம் - ஆயுதம்.

உஅஅ. காலமும் அள்ளலும் பாதியாக எனக் கூட்டுக; எனவே காலம் அயனார் பகலில் எட்டில் ஒரு கூறும்; அள்ளல் மூன்றரைக் கோடியும் கொள்ளக் கிடந்தன. இவற்றின்என்றது உபபாதகங்களை

உகூ0. பறப்பை - பறவை.

உகூசு. இனைவோரும் இமையாரும் மனிதராதிப மற்றையுயிர்களும் பிறத்தலிறத்தலாதிய விளத்தும் அறிகி யென்றபடி.

உகூஎ. இமைக்கும் யாணி - இமைப்பொழுது.

உகூகூ. பருவ மடைதல்-உதராக்கினியால் வெந்து பாகமாதல்; சீரணித்தற்குரிய காலமுமாம். வளியும் தீயும் இரு கூறாகப் பகுத்தலும் என்க. இகத்தரும் - இகத்தலரிய; இகத்தல் - கடத்தல்.

ங0சு. மிளிர்த்தல்-தலைகீழாக்கல்.

ங0எ. முந்திய புண்ணிய பாவங்கள் போலவே பின் பயன்றரத் தக்க புண்ணியபாவங்களை மேலும் ஈட்டிக்கொண்டு என்க. வளாவல்-ஈண்டு ஈட்டல். பயனை யருந்தி யென இயையும்.

ங0அ. மிடற்றுக் கபம் நாஞழியுரி என்க. தொடி - பலம்.

ஙக0. தமனியம் (தபனியம்), இஃது எதுகை நோக்கி வந்தது. இநிழ்தரல் - இனிதாதல்.

ஙகக. கருத்து வேற்றுமையாவது — மயலுறுதலும் மயலொழிதலுமாம். பயத்தின் வேற்றுமை யாவது—பாலூட்டலும் விழைந்து கலவியின்ப மளித்தலுமாம்.

ஙகஉ. வன்றி - பன்றி.

ஙகங. தபுதல் - தங்குதல்.

ஙஉஉ. உடலுற்றன்றி-வருத்தியல்லது.

ஙஉசு. மருந்து ஓமம் மனுஅன்னமாதி யுதவல் இத்திறனை ஒன்று இடைவிடும் என்க.

ஙஙங. பயவாமை - பயன்றராமை. பறம்பல் (பரம்பல்)-நிறைதல்.

ஙஙஅ. சூல் - கருப்பம்.

ஙஙகூ. பொழில் தடிந்தோர் ஆதியோர் கேழலாவர் என்க. தழியினர் என்பது அளபெடாமை காண்க.

௩சO. தம்மாசிரியரையேயன் றிப் பிறஆசிரியரையும் இழித்தோர் பங்கும் குருடும் ஆவர் என்க.

௩சக. ஆரியனை நொய்யனெ னச்சிந்தித்தவன் கிருமியாதலன்றி மறுபிறப்பில் புண்ணுறு குறியும் அடைவன் என்க.

௩சஉ. நெஞ்சினடர் வெந்நோய்- இதனைக் களரோகம் என்பர். கரந்து - திருடி. கரந்தான் - மறைவாகக் கூறினன். அரலை - கழலை.

௩சஅ. இடம் நல்கான் பாரியை யிழப்பன் என்க.

௩ருச. உறங்கல் - ஒடுங்கல்.

௩சூஉ. உடலை உயிரென்பார் உலோகாயதர்; அகங்கார தத்துவமாகிய அந்தக்கரணத்தை உயிரென்பார் பௌத்தர்; பொறியை உயிரென்பார் அருகர் என்க. (சிவதருமோ. கO ஆம் இயல். கஅ.)

௩சூ௩. உயிர் அணுவென்பார் நையாயிகனும் பாஞ்சராத்திரியும்; உடலி னேகதேசமென்பார் கர்மயோகிகள்; உரு முழுதும் நிற்குமென்பார் சமணர்; பூரணமென்பார் மாயாவாதிகள். (சிவதருமோ. கO-ஆம் இயல். உக.)

௩சூச. ஆன்ம சத்தியின்பால் மலசத்தியு மல்லாமல் மாயையும் மாயை காரியங்களுங்கூட ஒடுங்குமென்பது. அதனிடை - அவ்வான் மசத்தியிடை.

௩சூகூ. தீர் - தீர்க்கின்ற.

௩எ௩. வல்லார் - மாட்டாதார்; வன்மையருமாம்.

௩எரு. உராய் - உலாவி.

௩அஉ. சிறைத்தல் - சிறைசெய்தல்.

௩அகூ. அரத்தொடை - சர்ப்பமாலை.

௩அகூ. கொறுகொறுத்தல் - கோபித்தல்; (சிங். சுரமஞ் - சகூ.) உறழ்தல் - மாறுபடுதல்.

௩கூO. மற்றையரென்றதுவானப்பிரஸ்த சந்நியாசிகளை. இவர்க்குப் பரிகாரமின்றெனினும் பவுதிகனுக்குக் கூறியது வானப்பிரத்தனுக்கும்,நைட்டிகனுக்குக் கூறியது சந்நியாசிக்குங் கோடலும் உண்டு. பரிகாரஞ் செய்தற்கு அசத்தரேல் ஆசிரியராலேனும் அவர் புத்திரராலேனும் இருமடங்கு புரியிற் குற்ற மகலும். (சிவதரு. கக ஆம் இயல். உ-ஆம் செய். உரை.)

௩கூக. எண்ணுதான் இருமடங்கு தியானஞ் செய்க. இங்ஙனஞ் செய்யா தொழியின் இக் குற்றம் அகல மூலமந்திரத்தை இருநூறு உருச்செபிக்க. நீறுதரியாது புறம் போந்தான் இருநூறும், பார்த்தோன் நூறும் அகோரஞ்செபிக்க. கழிப்பினும் திசை பிழைக்கினும் பஞ்சப்பிரம மந்திரம் நூறு உருச் செபிக்க. சுடலையினும் நகரினும் ஈரியக்கம் புரியின் ஈசானம் ஐஞ்ஞூறு செபிக்க. (சிவதரு. கக ஆம் இயல் - ௫.)

௩கூஉ. உடையின்றி யாடின் அகோரம் நூற்றெட்டு உணவின்றிச் செபிக்க; பதிதரைப் பரிசிக்கினும் மூழ்கிச் செபிக்க.

௩கூ௩. வைசியருக்குப் பதினைந்து நாள் என்று ஒட்டுக; (சிவதரு. கக-ஆம் இயல். கூ.)

௩கூஅ. கனவின் அணங்கு-கனவின் தோஷம். பகலில் மாதரை நினைந்துவீரியமிறக்கின் வாமத்தை நானூறு உருச் செபிக்க. (சிவதரு. கக-ஆம் இயல். கஎ.)

௩கூகூ. கிருச்சிரத்தின் - கிருச்சிரத்தோடு; ஒரு விரத விசேடம். (சிவதரு. கக ஆம் இயல். உகூ.)

௪0௧. முப்பகலுண்டும் முப்பகல் அயாசகமாக வந்தது புசித்தலும் முப்பகல் கிசியுணவும் முப்பகல் வாயுவுணவுங் கொளல் பிரசாபத்திய மென்பது. (சிவதருமோ. ௧௧ ஆம் இயல். ௨௪.)

௪0௨. முப்பலப் பாலருந்துவது அதிதபனம் என்பது. (சிவதரு. ௧௧ ஆம் இயல். ௨௫) மூவைந்தாறு- இருபத்தொன்று. ஒரு திங்கள் - ஒரு தினம்.

௪0௩. ஊட்டுநாள் - விருந்திற்குரிய நாள். சிராத்தம் - ஈண்டு ஏகோதிட்டம். அப்பால் என்றது வருடந்தோறும் செய்யும் திவசம் முதலியவை.

௪0௪. கௌசிகம் - பட்டாடை. அரிட்டம் - மோர்.

௪0௫. சாமரைக்குப்பதில் தருப்பை கூறுவது; (சிவதரு. ௧௧ ஆம் இயல்- ...

௪0௮. ஓம்பி வருடம் தவறின் நூறாயிரமும், ஒரு மதி தவறின் ஈரயுதமும் அகோரஞ் செபிக்க.

௪௧0. தாழ்ந்த புனல் - ஆழ்ந்த நீர்; மடு முதலியன. ஆளுயர்வு- புருடப் பிரமாணம்.

௪௧௧. இருதூணி உயர்வென்பதும், ஐயுழக்கு அதம மென்பதும்; (சிவதரு. ௧௧ ஆம் இயல். ௪௨) தீக்கையிலா மறையோர் ஆதியர் என்பது;(சிவதரு. ௧௧ ஆம் இயல்-௪௩)

௪௧௨. நாய்க்கடுவான் - சண்டாளன் பிராமணியுடனேகூட அவர்க்குப் பிறந்தவன்; (சிவதரு. ௧௧-ஆம் இயல். ௪௩) அருக்கிய பாத்திரம் வீழினும் உருளினும் உருச்சிதையினும் என்க.

௪௧௩. ஞானம் - ஞானசாத்திரம். உரு - விக்கிரகம்.

௪௧௪. குரு பதிட்டை செயின் உபலிங்கமாயிருந்த சிவலிங்கம் உருக்கணிக்க.

௪௧௫. போதகன் - சிவாகமங்களைப் போதிப்பவன். சோதகன் - அவற்றை இதுவிது என்று தெரிசிப்பிப்பவன். முத்திதன் - முத்தி கொடுப்பவன். அன்னவர் - ஆசிரியர். உறல் - உறுக. அறிவிற்கலந்தவர் - சாதகர் முதலியோர்.

௪௧௬. வாய் - வாய்மை.

௪௧௭. மண்டலம்-தேனுமண்டலம். நீறு-திருநீறு. மதுவுண்டான் சிவாலயத்தில் தற்புருடம் இலக்கம் எண்ணுக. பராகம் நிறுவுதல்- பராகமென்னும் கிருச்சரம் இயற்றுக. வாய் - அவர் வாயில்.

௪௨0. பல வினையும் ஓவுவதாயின் சொல்லத் தக்கது யாது; யாவும் நீங்கும் என்பது கருத்து.

௪௨௧. சண்ணித்தல் - பூசுதல்.

௪௨௭. பால் ஐந்து பலம் கொள்க என்பது (சிவதரு. ௧௧ ஆம் இயல். ௭௭.) இரு குன்றிகொண்டது ஓர் உளுந்து; உளுந்து பத்துக் கொண்டது ஒரு கழஞ்சு; கழஞ்சு எட்டுக் கொண்டது ஒரு பலம்.

௪௨௯. தேசடுத்தங் கேறுகலம்- தேசோவற்பாத்திரம்.

௪௩0. நலிம் - நலியும்.

௪௩௧. ஐந்தினும் இருதய மந்திரத்தை யுச்சரித்தலுமாம்.

௪௩௫. தவசிலே பதுமாதனத்திலே வீற்றிருக்குஞ் சதாசிவதேவர் என்க. திகழும் அடிகள் என இயையும்.

௪௩௯. படர்தல் - நினைத்தல்.

௪௪௩. கெவியூதி - அரைக்காதம். குரோசம்-கூப்பிடு தூரம். யோசனை - நான்கு குரோசம்.

௪௪௪. அராகமுதல் காலம்வரை சதமடங்கு என்பதைக் கூட்டிக் கொள்க.

சசரு. ஈசுரம் சாதாக்கியம் விந்துநாதம் வரை சுத்தவித்தைக்குச் சொல்லிய அளவே கொள்க.

சசக. தீர்ந்த வோரிலக்கத்தின் கோடி-ஓரிலக்கங் குறைந்த கோடி யோசனை என்க.

சரு0. கராளம் - தீக்குணம். முழுப்ப் - முழுதும்.

சருங. ஆடகேசர் கோயில் ஆயிரம் யோசனை என்க.

சசூ0. முனைது - முந்தியதாக. ஆயுகம் - வயது.

சசூங. இருசக்கனி - எலுமிச்சம் பழம்.

சஎஅ. அம்பர் - அவ்விடம்.

சஎக. ஞெமிர்தல் - பரத்தல்.

சஅச. தடவு - வளைவு.

சஅஅ. கெண்டைத் தலன் - மணியிடம். கண்டு - காலிலுள்ள கழலைக் கட்டி; குளம்பின் மேலிடமுமாம்.

ரு0ங. கழல் - செருப்பு.

ரு0ச. தகல் - தகுதல்.

ரு0சூ. பாளிதம் - பாற்சொன்றி. விடை பத்தொடு ஆயிரம் பசுக்களைப் பாதிகருப்பம் வெளிப்படுந் தருணத்தில் சிவபெருமானுக்கு ஈந்தவர் என்பது.

சீபரிபூரணநாமப் படலம்

கஉ. குறையாட்டு - கொள்ளையிடல்.

கசூ. ஒப்புதல்-ஓட்டுதல். தருகு - தருவேன்.

உஉ. இலம்பகம் - நுதலணி மாலை; அஃது ஈண்டு நுதலின் மேற்று.

உங. அசைதல் - தங்கல்.

உரு. செற்று - செற்றிய; செறிந்த என்பது.

ஙங. விண்டு - விள்வித்து.

ச0. மனோவேகம் வாய்ந்த இத் திண்ணிய தேர்க்கு உருள் ஆதற்கு வலிமையில்லேம் எனக் குடையாகியது போல என்க.

சரு. கைக்கால் - கையில். வடி-குதிரைக்கயிறு. ஐயெனல் - விரைவுக்குறிப்பு.

சஎ. தபுமார் - தபுவிக்கும்படி.

ரு0. இயவை - வழி.

ருக. இளை - பிரதான காவல்.

சூ0. கழுமல் - நிறைதல்.

சூக. உழிஞை - பகைவரரண் பிடிப்பார்க்கு மாலை. வல்லைப் புரிசை - காட்டரண்.

சூங. நாட்கொளல் ஆவது, பிறன் கேடு கருதித் தான் புறப்படுங்கால் உடன் புறப்படற்கமையாவழி குடை வாளாதிய முக்கிய சின்னங்களை நல்ல வேளையில் முன்னே செல்லவிடுதல். (தொல். புறத்திணையியல் - கங)

சூசூ. எய்த்து - அறிந்து.

சூஎ. என்னும் முடியாதென்பது பலர்க்கு மிடராய் முடியுமென்னும் பொருட்டு.

சூஅ. நொச்சி-மதிற்காவல்; மாற்றூர்க்கு எதிரூன்றித் தம் மதில் காப்போர்க்கு உரிய மாலையுமாம். (தொல். புறத்திணை-கங.)

எஉ. இருதிறச் சேனையும் அகழியின் இருகரையும்பற்றி நீரிடைப் படர்ந்த நீர்ப்பாசி போன்று நீங்காமல் அக்கிடங்கின்கட் பொருது நிற்றலின், 'ஊரகப்பாசி' என்றார். (தொல். புறத்திணை - கங.)

அரு. பிறனில் கூட்டம் வென்ற-வஞ்சித்தலில் பிறனில் கூட்டத்தினும் மேம்பட்ட.

அஅ. விரைசெல - விரைந்து செல்ல.

௯0. நெடுமொழி - தன் மேம்பாட்டுரை. இடுகல் - ஒடுங்கல்.

க0உ. எக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு; இறுமாப்பின் மேற்று. நும்மார் - நும்மவர்.

க0௩. தழக்கம்-தழங்குவித்தல்.

கக0. கலாய் - கலவி; கூடியென்னும் பொருட்டு.

ககஉ. உராவல் - உலாவல். மாயை வலான் - மாயையில் வல்லுநனல்லன்.

கக௩. பேம் - பயம்.

கக௫. ஞெகிழி - தீப்பொறி. இங்கன் - இந்தப்படி யென்னும் பொருட்டு.

ககஎ. குடுமி - வெற்றி.

கஉக. காவன்மூவர் - திருமால் பிரமன் இந்திரன்.

கஉஉ. அசைதல் - தங்கல்.

கஉ௪. பகைவனைக் கொன்று அவன் முடிக்கலம் முதலியன கொண்டு பட்டவேந்தன் பெயரானே முடிபுனைந்து நீராட்டு மங்கலம். வாளை நீராட்டு மங்கலம். (தொல் - புறத்திணை - க௩)

க௩க. தவ்வென-பொலிவிழந்தனவாக. தெவ்விய - பகைகொண்ட.

க௩௩. அலத்தல் - அங்கலாய்த்தல். வல்லுதலில்லவர் - வலிமையில்லாதவர்.

க௪க. புகுந்தென - புகுதலால்.

க௪உ. இன்னினி-இப்பொழுதே.

க௪௩. உடல் - பகைக்கின்ற. சுவட்டின்-கால்வைத்த இடத்தில்.

க௫௪. இடங்கழி - வாள்.

க௬க. கேட்டொறும் - கேட்குந்தோறும்.

க௬உ. நுதுத்தல் - அழித்தல். பதுக்கை - சிறுதூறு.

க௬௪. முள்காத்தல் - மௌனமாயிருத்தல்.

கஎஉ. ஓயேல் - தளரேல்.

க௯உ. வார் - அரிகயிறு; ஓர் ஆயுதம்.

க௯௫. இடங்கழி - நெருங்கல்; எதிர்த்தன் மேற்று.

க௯எ. தவிர்ந்த - தங்கிய; தங்குதலாலுண்டாகிய.

க௯அ. உண - உணவு; அஃது ஈண்டுக் கடல்.

க௯௯. வேய்த்தல் - ஒற்றித்தறிதல்.

உ0௪. அமலை - ஒலி.

உ0௯. வாசி - உயர்ச்சி, அளவு, குதிரை என முறையே கொள்க.

உகக. புயக்கல் - பறித்தல். (௩எஉ ஆம் செய்யுள் காண்க.)

உக௬. சினஇ - சினந்து.

உகஎ. பலி - திருநீறு.

உக௯. எங்கு - யாதின்பொருட்டு.

உஉ௪. திறந்தென - திறக்க.

உஉ௫. காற்றெழில் - வாயுவின் றெழில் (ஓடல்)

உ௩௩. வரித்தல் - மொய்ப்பித்தல்.

உ௪அ. வீரவாகு தம்மேல்விடுத்த வாளிகளை யறுத்து அவனைச் சூழ்விக்க அவன் அவற்றை யறுத்துவிட்டு வீரவாகுவின் இரதத்தை யழிக்க அவர் அவனிரதமும் சிலையும் தகர்த்தனர் என்பது.

உ௫௯. நம்மார் - நம்மவர்.

உ௬0. வேறு - வெல்வேன்.

உ௬க. புகன்று - விரும்பி.

உகூச. உற்பனம் - தோற்றம்.

உஎக. தனை நுகர் ஒருவன்-ஆதி சேடன்; தனையென்றது வாயுவை.

உஎகூ. பாழி - தேவர் கோயில்.

உஅ௫. பாடு - கிடக்கை.

உஅஅ. பொன்றினன்-பொன்றுவித்தனன்.

உகூ௩. அதுக்கல் - அடித்தல்.

உகூஎ. கண்படுப்பியது - கண் துறங்கச் செய்தது.

உகூகூ. தப - தபுவிக்க.

௩0௬. எண்மர் - கணக்கினர்.

௩0அ. அட்டும் - சொரியும்.

௩க௩. சாகம்-அம்பறாத்தூணி.

௩௩அ. அருங்குரைத்து-அரிது; குரை - அசை.

௩௩கூ. முடிவில் வெல்லினும் இப்பொழுது நேர்ந்த இப்பழி தொலைந்து இசையாம் என்க.

௩ச0. கோடு - கொள்வேன்.

௩சஉ. செச்சை - செஞ்சாந்தின் குழம்பு.

௩ச௩. முன்னுதல் - அடைதல்.

௩சஅ. விறத்தல் - மிகுதல். வெறுத்தல் - மிகுத்தல்.

௩௫ச. நொதுத்தல் - அவித்தல்.

௩கூ௩. எய்த்துறுது-அறியாது.

௩எ௫. கேழ் - ஒப்பு.

௩எகூ. சிதர்தல் - சிந்துதல்.

௩அ0. தபுதனன் - அழித்தான்.

௩அக. எருக்கல் - அழித்தல்.

௩கூ0. பொத்திரம் - அம்பு.

௩கூக. ஓம்பல் - ஒழித்தல்.

௩கூஎ. உன்னுடைய தம்பியாகிய இரணியனுக்குத் தம்பியாகிய வச்சிரவாகுவுக்கு நீ தம்பியாகவும் உனது தமையனாகிய பானுகோபன் உனக்குத் தம்பியாகவும் மடிவிப்பேன் என்பது.

ச0ச. தாள் - முயற்சி.

ச0கூ. நம்பி - விரும்பி.

சகச. முன்னுதல் - சேறல்.

சக௫. ஒரும் என்பது அசை.

சஉ௫. கதியது - ஊடுருவியது.

ச௩௫. வில், வீரவாகு தேவருடையது. நுதற்கதியது - நுதலிற் புக்கது.

சச௩. நம்பியினது கைச்சிலை துணித்துப் பெயர்ந்தனன் என்க.

சசகூ. தொடுக்கிய - தொடுக்க.

சசகூ. ஆகல் - ஆருக.

ச௫உ. புகறி - விரும்புவாய்.

ச௫௫. விலாவம் - புலம்பல். தமரிப்பு - ஆர்ப்பு.

ச௫கூ. மன், நிலையாமை கூறி யிரங்குதலின், கழிவப் பொருளது; (தொல். புறத்-உச.) வெள்ளணி - பிறந்தநாளி லொப்பனை. (சிந்தா. காந்த-உஉ.)

சகூக. இகுதல் - அழிதல், புறங்காட்டல், வருந்தல்.

சகூஉ. இடங்கழிப்பல் - (பகைவரை) இவ்விடம்விட்டு ஓடச்செய்வேன்.

சகூஎ. முடியுறுப்பு ஐந்து: தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரி. உய்வகையுறக்கம்- உய்வகை நழுவல்.

சஎக. கானுரம்-மணமிக்கமார்பு.

சஎகூ. எருக்கல் - தாக்கல்.

சஅ0. காலா லுந்தப்பட்டு மேற் போய்மீள்வான் மிதித்தான்.

சஅக. கைதூவாமை-கையொழியாமல்.

சஅச. தொடரிய - கட்டிய.

சஅரு. உற்பனம் - தோற்றம். கோடல் - காந்தள்.

சஅஎ. இதுவிட - இதுதவிர; இதனினும் என்னும் பொருட்டு.

சகூரு. கடைவா - கடைதலாக.

சகூச. நுதலியாங்கு - குறித் தாங்கு. பொருள் - உண்மை.

ருOO. அதுக்கல் - அடித்தல். ஆடல் - பொருதல்.

ருOரு. கந்தன் எற்றிடுவனேல் சம்படை உறுதியி னிலைபெருவாத லால். காழ்ப்பு - உறுதி.

ருOச. முன்னல் - செல்லல்.

ருகரு. தவிர்தர - தங்க.

ருகரு. எழ் கணை தொடுத்துக் கரத்தைச் சேதிக்க அக்கரம் பின் னரும் முளைக்க அக்கரத்தானே கதையெடுத்து வீசினன் என்பது.

ருகஎ. எற்றம் - எற்றுதல்.

ருஉO. நூற்றுப் பதி னெட்டு முறை தடிந்தனர் என்பது கந்த புராணம்.

ருஉகூ. பரிமா, பேய், அரிமா; இவை வகைக்கு எழுபதினுயிரம் என்பது.

ருஙஉ. மானதம் - மனத்துக்கு அடுத்தது.

ருஙகூ. ஒட்டறுதல் - ஓடல்.

ருசO. செப்பு - விடை.

ருசகூ. செற்றி - படைவகுப்பு.

ருருஎ. தலையற்றனர் என்பதில் தலை உபசர்க்கம்.

ருகூக. அஞ்ஞை, அன்னை யென் பதன் மரூஉ.

ருகூஉ. முன்னுதல் - அணுகல்.

ருகூரு. எமிமை - எம்மையுடை யாய். தமி - தனி. தில்-விழைவுப் பொருட்டு.

ருகூச. திமி-திமிங்கலம் என்னு மீன்; அதை விழுங்குமீன் திமிங் கிலகிலம் என்பது. இமிர்தல்- மொய்த்தல்.

ருஎக. கனவி - கனுக்கண்டு.

ருஎஎ. தன் கொடி யென்றது இடிக்கொடியை.

ருஅச. துனித்தல் - துன்புறல்.

கூOச. புலவர் என்றது இந்தி ரனையும் அக்கினியையும். பறப் பை - பறவை.

கூகக. கோட்டு மண் கொளல் என்பது குத்தல். (சிங். மண்ம - ககரு.)

பிரமனருள்பெறு படலம்

உ. ஆய்தம் - ஆயுதம் என்பதன் மரூஉ.

ச. கூசலன - கூக்குரலுடை யனவாகிய சங்கு.

ரு. ஒருக்கு-ஒருங்கு (வலித்தல்)

எ. வைக - கழிய.

கஉ. விம்மல் - கலக்கம்.

கஅ. சரசு - மானதவாவி.

நாரணனருள்பெறு படலம்

கO. வைகறை - விடியல் முதற் பத்து நாழிகையளவு காலம்.

கக. வலைதல் - பின்னுதல்.

கச. மலைத்தல் - ஒத்தல்.

இந்திரனருள்பெறு படலம்

உ. அரம்பு - தீங்கு.

ச. உபசாரம் ஐந்தாவன: ஜலம், கந்தம், புஷ்பம், தூபம், தீபம்.

ரு. புகன்று - விரும்பி. ஒரா த - ஒருவாத.

கூ. இலம்பகம் - மாலை.

கக. அச்சுதம் - அறுகும் வெள்ளரிசியும் கூட்டியது. கொடியகம் - தட்டு.

கங. பாத்திரம்-பாவத்தினீங்கல்.

உக. இரந்தரம் - இரகசியம்.

உங. மஞு - மணிப் பொது. ஏமன் - இரணியன்.

நாகமருள்பெறு படலம்

ங. விதும்பினர் - ஆசைப்பட்டோர்.

ரு. அசைந்தன்று - தங்கிற்று.

கo. உராய் - அடைந்தென்னும் பொருட்டு.

இராமனருள்பெறு படலம்

ங. உராய் - உலாவி.

கசு. நிறை - சால்.

உஅ. நிரிகன் - தொழிற்பாடிலி.

சங. புக்கென - புக்கு.

களவுப் படலம்

ககூ. தளிப்பது - குளிர்விப்பது.

உo. விழுமம் - சிறப்பு.

உஅ. நிரந்தரித்தன - நிறைந்தன.

ஙச. அட்டுதல் - அப்புதல். கழை - கரும்பு.

ஙரு. செவியில் அணியப்பட்ட குவளையாகிய அம்பைப் பக்கத்தே செறித்தது உடையது முகம்.

ஙஎ. புல்லு - உள்வைரம் பற்றுதன; அவை — தெங்கு, கமுகு, மூங்கில் முதலியன. 'புறக்கா ழனவே. புல்லென மொழிப' (தொல். பொருள். மரபியல்-அரு.)

ஙஅ. பொடித்தல் - அரும்பல்.

சஉ. கவைதல்-கவிந்திருத்தல்.

சஅ. நுதலும் - கருதும்.

ருஎ. சீந்துதல் - கோபித்தல்; 'சீந்தாநின்ற தீமுக வேலான்' (சிந். குணமா - உoரு.)

ருஅ. விகுதி - விகாரம்; ஒன்றற்கிறுதியாவது.

ருகூ. தடைதல் - தடுத்தல்.

சுo. வியப்பு என்னுந் துறை திருக்கோவையாரிலுண்டு; செய்-ச. போறல் அரிது என இயையும்.

சுக. குறிப்பறிதல், இஃது உட்கோள் எனத் திருக்கோவையாரில் வருதல் காண்க. ஆடியுமிழ்ந்தாங்கு முகிழ்க்கப் பெற்றனள் என்க.

சுங. முந்துறல் - முற்படல். புகுமுகம் புரிதல் - ஒருவனும் ஒருத்தியும் எதிர்ப்பட்டவழி ஒருவரை யொருவர் விரும்புந்தன்மை; (தொல். பொருள். மெய் - கங.) தக - அமைய.

சுச. குழல் - ஐம்பாலினொன்று; அது சுருட்டி முடித்தது. காதிற் பெய்யும் ஒன்று என மாற்றுக.

சுசு. மெலிந்திலளாகி வலிந்து பொய்த் தொடுங்கல் 'இல்வலி யுறுத்தல்' (தொல். பொருள். மெய்ப்பா - கங.)

சுஎ. எய்திய - எய்துக.

எo. கேட்பதென் - கேட்க வேண்டுவது என். உறுப்பமைந்த இப்பெற்றிக்குத் தகவே இருக்கும் என்றபடி.

எஉ. தட்பு - தடுப்பு; தில் - விழைவுப் பொருளது.

எங. அமையா - தெவிட்டாத.

எசு. சேக்குதல் - தங்குதல்.

எஎ. விடலி - கீழ்மக்கள். பெட்பேன் - விரும்புவேன்.

அஉ. செத்தல் - ஒத்தல்.

அச. அணர்தல் - மேனோக்கல்.

அரு. தகைவு - தடை; தளர்ச்சி.

அசு. காவியின் - காவிபோல..

அஎ. எய்தரிது - எய்துதலரிது.

அஅ. ஓம்பா - ஒழித்து.

கக. மெய்தொட்டுப் பயிறல் - தலைவன் தலைவி மெய்யினைத் தீண்டி நெருங்கல்; குழலில் வண்டை ஓட்டுவதுபோல நெருங்கி அதனை யோட்டுகையில் கைபட்டது போலத் தொடுதல்.

கஉ. பொய்பாராட்டல் - தலைமகன் தலைமகள்மாட்டு உள்ளதும் இல்லதுங்கூட்டிக்கொண்டாடுதல்.

கரு. இடம்பெற்றுத்தழாஅல் - தலைவன் தழுவற்கு இயைந்த இடங் கண்டு தலைவியைத் தழுவ விரும்பிக் கூறல். தாராட்டு - பகைவர் படை வகுப்பை யலைத்த.

கசு. எமம் - கலக்கம். சேமம் - இன்பம்.

கஎ. சலம் - பொய்.

கஅ. மருங்கணைதல் - ஒரு கையால் இறுமருங்குல் தாங்கியும் ஒரு கையால் அளிகுலம் விலக்கி அளகந் தொட்டும் சென்றணையர் நிற்றல். அளி யென்பது ஒன்றொழி பொதுச் சொல்லாய் நிற்றலின் குறிப்பு என்றது.

க0உ. புகுதக-புகுதுக; 'தேமலரலங்கட் டிருவே புகுதக' (சிந்தா. மண்ம-உ0.) என்பதனுணர்க.

க0ச. கையறை - செயலறுதற் றுன்பம்.

க0எ. உட்கு நாண் - அஞ்சும் நாண்.

ககச. எவம் - குற்றம்.

ககஅ. பைம்மயில்-பசுமைமயில்.

கஉரு. மிளை - காவற்காடு.

கஉச. உராவிய - உலாவிய.

கஉக. 'நும்வரைக் குமரியாட' என்பதை, 'சிந்தைநலி கின்றதிரு நீர்க்குமரி யாட' (சிந்தா. சுரமஞ்-உசு.) என்பதனோடும் ஒப்பிடுக.

கரு0. பதுக்கை - பாறை.

கருரு. தள்ளல் - தவறல்

கருஎ. துளும்பல் - அலைதல்; உவளகம் - அந்தப்புரம்.

கருஅ. அல்ல விச்சு - தீயவற்றினுக்கு வித்து; அல்ல - தீயன.

கசக. மேதை - அறிஞன்.

கசஎ. தள்ள - தவற. வெதிர்த்தல் - நடுங்குதல்.

கருஉ. கொன்னே - பயனின்மையாக; எனவே, விளையாட்டாக என்றபடி.

கருச. நின் ஆற்றலை மாற்றி அஞர் செய்தலால், பூங்கொடி, நாதன் நட்ட துரும்புதானே! அல்லாக்கால், இங்ஙனம் செய்ய முடியாது என்பது.

கருசு. கருமை - பெருமை.

கருஎ. கருங்கண்ணி அவயவத்தால் என்வன்மையைப் பருகுதற்கு முன் தொடலினை யாய்ந்து விடலினை உன்போலவே மிக்கறிவேன்; அவள் பருகிவிட்டாளாகலின், இப்போது அறியேனாயினேன் என்பது. தொடல் விடல் - விதி விலக்குகள்.

கருகூ. சொல்லியபடி யாம் செல்லுதல் தவறுதலடையின், வற்புறுத்தியும் நாளும்மணந்தும் உன்னியுன்னிக் கணத்தில் நெடுங்காலம் கழிவன போலும் தேமொழிக்கு என்க.

கசுரு. மற்று, உம் - அசைகள்.

கசுச. விம்மார்ந்து - கலங்கி. அசும் - அசுறுகின்ற. திறுத்த வல்லா - திறுத்தாத.

கசுரு. தனவ - தன்னுடையன. எனவ - என்னுடையன. (தொல். புணரியல் - கரு.)

கசுஅ. அறிவாய் - அறிதற்கண்; அல்லது அறிதல்.

கஅஉ. பிரிந்தாலனைய துன்பமும் சேர்ந்தாலனைய இன்பமும் உலகிலில்லையென்பது. பெயர்ந்து-மீட்டும்.

கஅரு. உறுதக - உறுக.

கஅகூ. பண்ணை - கூட்டம்.

ககூக. அடங்கிய - அமைய.

உ0ரு. நாற்ற முதலிய எழுவகையின் ஐயமுற்றோர்தலை இது முதல் எழு செய்யுட்களில் முறையே காண்க. கலம்பகம் - நறுஞ்சாந்து. மழுகும் - மழுங்கும்.

உ0சு. தோற்றம் - கூட்டத்தாற் பிறந்ததோ ரழகு. உளை - உழை; இது எழிசையினொன்று. கொங்கை வீங்கிற்று என இயையும்.

உ0எ. ஒழுக்கம் - தெய்வந் தொழாமை முதலியன.

உ0அ. நோலை - அப்பவர்க்கம்; நோலை என்பது நொலையல் எனவும் பெயர் பெறும்.

உ0கூ. தன்னகம் - தன்கருத்து. விள்ளாமை - சொல்லாமை.

உக0. காழ் சிறைக்கால் - வலிய கரையோடுகூடிய கால். விழைய - நிகர்க்க. முன்பு படர்வாள் இப்பொழுது தங்குவள் என்பது.

உகஉ. சாயல் - நிறம்.

உகஅ. வாரித்தல் - ஆணையிடல்; தடுத்தல்.

உஉ0. மயிலடி பொறித்தல், உற்பலம் வரித்தல் இவை நகக்குறி; மணிகிடத்தல், மூடிகம் சேர்த்தல் இவை பற்குறி.

உஉரு. மதி யுடம்படுத்தல் - புணர்ச்சியுண்மை அறிந்தாராய்ந்து பாங்கிதன் மதியை யுடன்படுத்தல். முன்னுறவுணர்தல், குறையுறவுணர்தல், இருவருமுள்வழி யவன்வரவுணர்தல் என்றுங்கு மூவகைத்தே பாங்கி மதியுடன்பாடு.

உஉசு. திருமால்தனக்குப் புதல்வியும் பெருமான்றனக்கு மருகியும் ஆதல்பற்றி இங்ஙனம் சிந்தியா நிற்பர் என்பது.

உஉஎ. குற்றியலுகரங்களுள்ளும் வன்றொடர்க் குற்றுகரம் வல்லொற்றினை முதலிலுடைய மொழியொடு புணருங்கால் அரை மாத்திரையினுங்குறுகும். (உ - ம்) செக்குக்கணை (தொல். மொழிமரபு-ச.)

உஉகூ. உலகுரைத்து - உலகியல்பு கூறி. மலைத்தல்-பொருதல்.

உஙச. யான்தபுக - யான்தபுதலையடைய; தபுதல் - அழிதல்.

உசஉ. அளைய வளாய்-க்லத்தற்பொருட்டு வளைந்து.

உசங. இவற்று-ஆசைப்பெருக்கத்தையுடைய.

உசச. மூத்த மயிலுக்குக் கலாவம் உண்டெனல்.

உசஅ. துளும்பல் - அலைதல்.

உருஉ. ஓரை - மகளிர் விளையாட்டு.

உருஎ. தோரை - மூங்குலரிசி.

உகூ0. பஞ்சாய்-கோரை. நெஞ்சு ஆயலை - மனமே ஆயாதே.

உகூசு. தோற்ற-தோற்றுவிக்க.

உகூஎ. வல்லின் - வலிமையுடையையாயின்.

உகூகூ. விளரிய - வெளுத்த. தளரிய - தளர்ந்த. வளரிய - வளர்ந்த.

ரு0க. ஆடுகம் - ஆடுவம்.

ரு0எ. புகுதக - புகுக.

ருகச. நல்குகம் - நல்குவம்.

ருகக. சில் - முழக்கம்.

ரு௨0. பரத்தரும்-பரவாநிற்கும்.

ரு௨க. அயர்த்தல் - வெறுத்தல். கைத்தவர்மாட்டும் க்ஷணநேரமே கறுப்பவர் என்பது.

ரு௨ரு. மருமம் - இரகசியம். படர்ந்தும் - சிந்தித்தும்.

ரு௨ச. துயவு - அறிவின்றிரிபு.

ரு௨௫. நிகழ்ந்தின்று - நிகழ்ந்தது இன்று.

ரு௨கூ. வரைவு கடாதல்-வரைவு கூறி வினுதல்.

ருருச. முன்னுவகை - முற்படாதபடி.

ருருஅ. பேம் - பயம்.

ருசகூ. பழுவக்கனல்-காட்டுத்தீ.

ருசஎ. நீவல் - நீங்குதல்.

ரு௫க. எமம் - காவல். பேஎ - நுரை. அடலை - நீறு.

ருகூ௨. அயராதி - மறவற்க.

ருகூரு. வெற்றம் - சயம்.

ருகூச. இணர்த்து - இணர்கொண்டு. தளித்தல் - துளித்தல்; தளி - துளி.

ருஎச. நக்காப்பது என்பதில் ந சிறப்புப் பொருட்டு.

ருஎகூ. வந்தென - வர.

ருஅ0. புகன்று - விரும்பி. சோடை - ஆணிமுதலியவற்றின் தறிவு; தடை.

ருஅ௨. 'அன்பர் வந்து அருணல்கும்' எனப் படர்க்கைப் பன்மையில் செய்யும் என் முற்றுச் சேறல்.

ருகூ௨. மிளை - தலைக்காவல். இறும்பு - காடு; காட்டோடு கூடிய மலை யென்பது. இறுத்தல் - சேர்தல்.

ருகூ௫. அட்டிய - சொரிந்த.

ருகூஎ. என்னும் - யாதும்.

ச0ரு. அயம் - நீர்.

ச0கூ. எடுப்பிய - எழுப்பிய.

ச0எ. பருவரல் - பருவரலைச் செய்யற்க.

ச0அ. கடுகல் - கடுகற்க.

சகரு. மாயினும் - மறையினும்.

சக௫. அல்லகுறி - புள்ளெழுப்பல், நீரிற் கல்லெறிதல், இளநீர் வீழ்த்தல் முதலியன.

சகஎ. தலைவனை - தலைவனையுடையை.

சகஅ. மாய - மறைய.

சககூ. துயவு - அறிவு வேறுபடுகை.

ச௨கூ. காணன்மார் - காணுதலைச் செய்தாரில்லை.

சரு0. ஏசறவு - துக்கம். நிணத்தல் - பூரித்தல்.

சருகூ. பொதி - அம்பலம்.

சருஎ. வம் - வா என்னும் முன்னிலை.

சருகூ. புரை - களவு.

சசஎ. அஞ்ஞை - தாய்.

சசகூ. வாய் - சத்தியம்.

ச௫க. நிணத்தல் - கொழுத்தல்.

ச௫எ. இருத்தல் - துடைத்தல்; புடைத்தல்.

ச௫கூ. தாம்பு - இடுக்குவழி.

சகூஎ. முருகியம்-குறிஞ்சி நிலப் பறை.

௪௮௪. சொல் அரிப்பு - சொற் குற்றம். கட்டு - ஓர்வகைக் குறி; கட்டுபிடித்துப் பார்த்தல்.

௪௮௫. பிரப்பு - கொள்கலத்திலே குறுணி ஒவ்வொன்றாக வைத்த பல்லுணக் கூடை.

௪௮௮. கழங்கு-வெறியாட்டாளனுடல். வெறிப்பு - ஆவேசமாதல்.

௪௯௩. குறுவல் - குமைப்பேன் என்னுந் தன்மையொருமை.

௪௯௪. வாரி - வழி. ஒக்குதல் - உயர்த்தல்.

௪௯௬. அலதூஉம்-அல்லாமலும்.

௪௯௮. வருட்டல்-வற்புறுத்தல்.

௫0௩. எலுவி-தோழி. வரித்து-எழுதி.

௫0௬. இரீஇ - இரித்து.

௫0௭. திவண்டல் - துவளல்.

௫௧௭. எட்டையின் தீர்-துன்பத்தினின்றும் நீங்குவாயாக.

௫௪0. வன்புறை-வற்புறுத்தல்.

௫௫௧. அல்லாக்கும்-துக்கிக்கும்.

௫௫௭. மாமை - அழகு.

௫௬௮. ஏதின்மை - பிரியவீனம்; வெறுமை.

௫௭0. என்னையர் - தந்தையர்.

௫௭௬. ஓம்படுத்தல் - கையடை; அடைக்கலம்.

௫௭௮. பேணி - பேணுவாய்.

௫௮௧. தொண்டக நல் இயவர்-தொண்டகப் பறையினர்.

௫௮௭. எமி - தனி.

௫௯௧. அறத்தொடு நிற்றல் - முறையே வெளிப்படுத்தி நிற்றல். உருவி - அச்சமுற்று; உருவு - அச்சம்.

௫௯௭. தமியாத - தனித்தகலாத.

௬0௧. மந்திரம் - கடல்.

௬0௩. ஒண்ணுதல் - ஒன்றுதல்.

௬0௫. புகறல் - விருப்பம்.

௬௧௩. ஏசறவு - துக்கம்.

௬௧௭. வீளை - ஓசை.

௬௨௩. தாரை - வழி. சவட்டல் - அழித்தல்.

௬௪0. விலக்கம் - மாற்றல்.

வள்ளிநாயகி திருமணப் படலம்

௭. எருக்கல் - தாக்கல்.

௮. போத்து (பொத்து)-தவறு.

௧௬. வண் தல மருத் துகள் - வண்மையுடைய பூமியில் வாசனைப் பொடிகள் என்னுந் துகள்.

௧௮. ஒலிந்த - ஒலிபெற்ற.

௨0. முற்றுறீஇ-முற்றுவித்து.

௨௧. அனிதம் - அளவின்மை.

௨௯. புரை - தாழ்வு.

௩௨. இயவர் - தோற்கருவியாளர்.

௪௩. யாத்தொறும் - யாக்குந்தொறும்.

௪௫. துவற்றல் - துவலைவிடுதல்

௫௪. தொடரி - மாலை.

௫௯. உழால் - உழலல்.

௬0. செண்ணம் - வடிவு.

௬௨. இயவுள் - கடவுள்; தலைவன்.

௬௫. கவைஇ - கவிந்து.

௬௭. உத்தன் - உரியவன்.

௭௭. ஏற்றல் - இணங்கல்.

௮௨. தன்னையர் - தமக்கையர்.

௮௮. நொண்டல் - முகத்தல்.

௧0௬. அரத்தகம் - செம்பஞ்சு.

௧0௭. கண்டென - கண்டு.

௧௧0. இலிற்றல் - துளித்தல். குளிற்றல் - ஒலிப்பித்தல்.

௧௧௧. சிதர்தல் - சிந்துதல்.

௧௧௫. செழுந்து - செழுமை. மஞ்சு - நண்டு வெண்மேகம்.

கககூ. சுப்பிரம்-ஒளி. முரஞ்சல்-முதிர்வு.

ககஅ. மலைத்தல் - ஒத்தல்.

ககக. தைத்தல் - எழுதுதல்; பொருத்தல்.

கஉஎ. இசும்பு-வழுக்கு. தணத்தாள் - தணப்பித்தாள்.

கஉஅ. ஓமாலிகை - முழுகுதற் கேற்ப நீரிலே இடப்படும் முப்பத்திரண்டு வாசனைப் பொருள்களாலாகிய சுகந்தப் பொடி.

கநக. குலாய் - குலாவுவித்து.

கநரு. மைத்தல் - கறுத்தல். வைத்தல் - கூரிதாதல்.

கசகூ. மணு - மணிப் பொது. தோக்கை - முன்றுனை. வீஇயினாள் - விரித்தாள்.

கசக. சேமம்-இன்பம். ஒப்பித்தல் - ஒப்பனை செய்தல்.

கருஎ. தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப.

ககூக. அந்தித்தல்-பொருந்தல்.

ககூஉ. விட்டரம் - ஆசனம்; ஒரு பிடியளவான தருப்பை.

கஎக. அச்சுதம்-அறுகும் வெள்ளரிசியும் கூட்டி யணிவது.

ககூஉ. வெள்ளை - மேற்கட்டி.

ககூச. பிளிர்ப்ப - அழிய. தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப. கைவள்ளி - கைவளை.

ககூரு. பாண்டில் - கைத்தாளம்.

ககூகூ. பீலி - சிறுசின்னம்.

உ0ரு. சோடை - சந்தோஷம்.

உ0க. குவவு - பெருமை. அகைத்தல்-அறுத்தல்; முறித்தல். அவவு-அவா. கவவு-அகத்திடுதல்.

உககூ. முழுவி - முத்தமிட்டு; (கோவையார்-உஉஎ.)

உநஉ. பொருநுதல் - உடன் படல்; பொருந்தல்.

உரு0. கறுப்பு - சினக்குறிப்பு. வெளிறு - அறிவின்மை.

உருச. இமைக்கும் - இமைக்கச் செய்யும்.

உகூந. முழுவல் - உழுவல்.

விடையருள் படலம்

கூ. அந்தித்தல் - முடிதல்.

கக. பொருநிய - பொருந்திய.

கஉ. மேக - மேவுக.

நரு. விஞ்சல் - மிகுதல்.

நாரதனருள்பெறு படலம்

எ. அரம்பு - செருக்கு.

அ. விதும்பு - நடுக்கம்.

க0. இலைப்புரை கிளைத்தல் - தேடுதல். 'ஈட்டமும் வேலு மாக விலைப்புரை கிளைத்திட் டோமே.' (சிந்தா. கனக - கஅரு)

கச. தெரித்தி - தெரிதலைச் செய்வாய்.

உ0. எஃகல் - ஏறுதல்.

உக. வயவு - சிங்கம்.

உந.அணத்தல்- தலையெடுத்தல். பச்சை - தோல்.

உச. செது - அழித்த.

உகூ. அமரனை - அமரனுந்தன்மையை.

நக. கடுத்த - ஐயங்கொண்ட.

சஎ. புயத்தல் - பெயர்த்தல்.

ருந. தழி - தழுவி. உறீஇ - உறுவித்து.

ருஎ. ஒட்டந்தான் - ஒட்டந்தந்தான்; ஓடினன்.

கூஎ. கலாய்த்தல் - கலகஞ்செய்தல்.

சில செய்யுட்களுக்குப் பொழிப்பு

நாடு

சகூ. உணவாதிகள் ஒழிந்து தவத்தால் வாடியவரே சகலவின் பமும் எய்தப் பெறுவர் என்பது எந்நூலினும் உளதாதற்றன்மை யால் இன்ப மெய்தக் கூடுவார்க்கு முன்னர்த்துயர்செய்தல் முறைமை யாதலைத் தெரித்தாற் போன்று இவ்வசோகமும் உணவாதிகள் ஒழியத் துயர்செய்வதாயிற்றென்ற படி. எனவே, கணவரைப் பிரிந் தார் முன்னெய்துந் துயர் உண வாதிகள் ஒழிதலேயாகலின் முத ணிலத்திற்கு உரிமை பூண்ட தான் அத்துயரை விளைத்து இன்பவிருத் தியை நல்காநின்றது. தான் சோ கத்தை நிவர்த்தித்தலின் அசோக மெனப் பெயர் பெற்றிருத்தல் பற்றி யென்பது. ஆகவே உணவு ஒழிவும் கிடையும் பசப்பும் நினைந்து புலம்பலும் உயிரிழத்தலும்அசோக மாதியவற்றால் முறையே யெய்து மென்பது கருத்து.

நகரம்

கூ0. இவ்வணிகர் துலாத்தை யணிந்தவரென அவர் தம் மேன் மாளிகையில் துலாராசி ஊர்ந்து செல்லும். சோமதிக்குக் கதிபனு கிய குபேரன்பாற் றிகழும் அரும் பொருள்களெல்லாம் நிறைந்துள என்று சோமனும் அம்மேலிடங் களில் ஊர்ந்து செல்லும் இனம் பற்றி எ-று. துலாம் - தாரசும், அவ்விராசியும். சோமதிக்கு - வட திக்கு. இது சொல்லொப்புமை பற்றி வியந்தபடி. என என் பதைத் துலாமணிந்தவர் என்புழி யுங் கூட்டுக.

கஉஉ. வைப்பெங்கும் வளர்க் கப்படும் பெண்மானினத்தோடு சந்திரனிடத்துள்ள முயல் இன மென மருவும். பெண்குதிரை மேனியை இடபராசி புல்லும். விரும்பத்தக்க பிடியை அச்சுவினி நாள் ஊர்ந்து செல்லும். எ-று. எனவே, சந்திர மண்டலமாதியவற் றை அளாவப்பெற்ற அதியுன்னத மாளிகைமேல் மகளிர் விளையாட் டின் பொருட்டு இளம் பருவத் தனவாகிய பெண்மானுதிய வளர்க் கப்படுகின்றன வெனவும் அவற் றின்மேல் முயலாதிய ஊர்ந்து சேறல் மணந்து சேறல் போல்வ வெனவும் குறிப்பித்தபடி. சந்திர னிடத்துள்ள களங்கம் மானும் முய லும் மானுதலின் கலையினன் முய லினன் என வழங்குவர்.

கஉா. தம்பால் கற்பு வளர்தலு டைமையைக் காட்டுவான் தம்மு டைய கைகளால் வளர்க்கப்படும்

முல்லையின் மலரையணிந்த கூந்தலரும் கருங்குவளை மலரையணிந்த செவியினருமாகிய மகளிர் தங்கணவர் அகலாது தம்பால் திகழப் பெறுதலால் மதனை வென்று (அவனை நோக்கி) இம்முல்லை குவளைகளை நீ ஒளியிழந்து அம்பாக எவற்கு வெனப் பறித்தணிந்துளார் ஒத்தார் என்றவாறு. மகளிர் கற்பை வளர்த்தலின் முல்லை கற்பெனப் பெயர் பெற்றதென்று தாமே யதனை வளர்த்து அம்மலரையணிகின்றன ரென்பது. முல்லை குவளை மகளிர்க்கு உரித்தாதலை, * 'முல்லை யந்தொடை யருந்ததி' † 'பானலஞ் செவிமிசை யணிந்தனள்' என்னும் பிரபுலிங்கலீலைச் செய்யுள்களானும் உணர்க. எல்பக்கு-ஒளியிழந்து; ஒளி - வெற்றியாற் பெற்ற பிரதாபம்.

நைமிசம்

௨. வேதிகையைப் பருந்து படுத்து அக்கருடன்மீது குண்டம் அமைத்து அவ்வியாகத்தின் பொருட்டுச்சேகித்தற்குச்செறித்த ஆடும் பறப்பை யாதியவும் திக்கு விஜயத்தின் பொருட்டுச் செலுத்தற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள குதிரையும் நெருங்கியன வாதலை நோக்கி இவற்றைப் போல நம்மையும் அழிப்பரென்று ஒளிப்பன போல விலங்கும் புள்ளும் ஊர்வனவும் நெடுந்தூரங் கடந்து செல்லும் என்றவாறு. யாகத்தீயின் வெம்மையும் புகையும் குழுமலால் வருந்தியோடும் விலங்காதியவற்றை இங்ஙனம் அஞ்சியோடுவனவாகக் கூறினர். ஆன் என்பது பசுப்பொதுமைப் பெயராய் ஈண்டு அசத்தைச் சுட்டி நின்றது. பறப்பை - யாக குண்டத்தின் கீழ் வேதிகை. அது கூர்மமாதிய கிடக்கை போலக் கட்டப் படுதலின் கூர்மசயனம் கருடசயனம் கங்கசயனம் சேஷசயனம் என நான்கு வகைப் படுமாதலின், 'கூர்மமாதியும்' என்றார். விறத்தல்-நெருங்கல். கருடனாகிய பறவைபோலமைக்கப் படும் வேதிகையைப் பறப்பையெனலைக் கந்தபுராணம் வேள்விப் படலம் ௩ ஆவதினும், நெய்விடு பாத்திரத்தையும் பறப்பையென வழங்கலை ஷை புராணம் சாலைசெய் படலம் ௨௩ ஆவதினும் காண்க.

ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகள்
எழுதிய குறிப்புரை
(முற்றிற்று.)

---

* பிரபுலிங். கைலாசகதி - ௨௭.

† பிரபுலிங். மாயைபூசைகதி - ௬.

நந்தியுபதேசப் படலத்துவரும்

சிலேடைச் செய்யுட்களுக்கு

ஸ்ரீமான் பாலவநத்தம் ஜமீன்தார்

பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள்

* எழுதி வெளியிட்ட உரை.

இருபொருட் சிலேடை

'காத்தலை ... ... புரையும் வாரி.'

இதன்பொருள் : வாரி - நந்தி நந்தினி நதியானது, காத்தலை மருவலானும் — (உயிர்களை யெல்லாம்) காக்குந் தொழிலை யடைதலாலும், கடிதடம் தோற்றலானும் — சிறந்த மலையிடைப் பிறத்தலாலும், அலை பூத்து மலைதலானும் - (தன்கண்) அலைகளுண்டாகி யொன்றோடொன்று பொருதலாலும், போகமும் புணர்த்தலானும் — (தான் உணவாவது மன்றிப்) பைங்கூழ்களின் விளைவையும் ஆக்குதலாலும், எத்து விண்ணவரும் தாழ இன் இசை எழுப்பலானும் — புகழப்படும் தேவரும் வந்து தன்கட் படியுமாறு சிறந்த புகழை உண்டாக்கலாலும், கூடு தொடு இயறலானும் — பூமியை அகழ்ந்து செல்லும் செலவினாலும், கூத்தியர் புரையும் — நடனமாதரை நிகர்க்கும் என்றவாறு.

எவ்வாறெனில் — (அக்கூத்தியர்) காத்தலை மருவலானும் — (பொழில் விளையாட்டு விருப்பால்) சோலையிடைச் சேர்தலாலும், கடிதடம் தோற்றலானும்—(புனல் விளையாட்டு விருப்பால்) சிறந்த தடாகங்களிற் பொருந்தித் தோன்றலாலும், பூத்தலை மலைதலானும் - மலர்களைத் தலையிற் சூடுதலாலும், போகமும் புணர்த்தலானும்—போக சுகத்தையும் நல்குதலாலும், எத்து விண்ணவரும் தாழ இன் இசை எழுப்பலானும்— உயர்த்துக் கூறப்படும் கந்தருவரும் நாணுமாறு இனிய கானத்தைச் செய்தலாலும், கூத்தொடும் இயறலானும் - நடனத் தொழிலோடு அமைதலாலும் என்க. வாரி - ஆகுபெயர்.

* செந்தமிழ் - முதற்றொகுதி - பக்கம், ௬௧௫.

முப்பொருட் சிலேடை

'கோக்கின மிறுத்த ... ... வாரி.'

இதன்பொருள்: தொக்க பல் மணியும் சாந்தும் துறை துறை தரூஉம் வாரி — பல தொகுதியாகிய மணிகளையும் சந்தனக் கட்டைகளையும் நீர்த்துறைகள் தோறும் செறியச் செய்யும் நந்தி நந்தினி நதியானது, கொக்கினம் இறுத்தலானும் — கொக்கின் குழாங்கள் (மீன் கவர் நசையால் தன்னிடத்து வந்து) தங்குதலானும், தோலொடு குலவலானும் — பாளைகளையுருட்டிச் செல்லுதலானும், அக் கரை வளைத்தலானும் — அதன் கரைகளைக் கோடுமாறு சிதைத்தலானும், ஆடு உறம் அமைத்தானும் — (பலரும்) நீராடும் முழுக்க முடைமையாலும், முக்கண் எம்பெருமான் செவ்வேல் முருகன் என்ற இருவர் போலும் — மூன்று கண்களையுடைய எமது பெருமானாகிய சிவபிரானும், செவ்விய வேலைத் தாங்கிய முருகக் கடவுளும் ஆகிய இவ்விருவரையும் ஒப்பாகும் என்றவாறு.

எவ்வாறெனில் — (அம்முக்கணெம்பெருமான்) கொக்கு இனம் இறுத்தலானும் — பகாசுரனையும் அவன் இனத்தையும் அழித்தலானும், தோலொடு குலவலானும் — தோலை உடையாகக் கொண்டு விளங்கலானும், அக்கு அரை வளைத்தலானும் — சங்கு மணியை அரையிற் சுற்றிக் கோடலானும், ஆடு உறம் அமைத்தானும் — ஆடும் இயல்பினையுடைய பாம்பைப் பணிதலானும்; (அம் முருகக்கடவுள்) கொக்கு இனம் இறுத்தலானும் — மாமர வடிவு கொண்ட சூரனை அவனினத்தோடு சங்கரித்தலானும், தோலொடு குலவலானும் — அழகோடு விளங்கலானும், அக் கரை வளைத்தலானும் — எலும்பணியையுடைய சிவபிரானை வணங்கச் செய்தலானும், ஆடு உறம் அமைத்தானும் — அசைகின்ற கடப்பம் பூமாலையைத் தாங்கலானும் என்க.

கொக்கினம் - [illegible] ஈறு விகாரத்தாற்றொக்கது.

நாற்பொருட் சிலேடை

'தானங்கைக் ... ... வெள்ளம்.'

இதன்பொருள்: [illegible]

பெரிய கடலை நிறைக்கும் நந்தி நந்தினி நதியானது, தானம் கைக்கோடலானும்—(தான் செல்லும் நெறிக்கணுளவாம் பல) இடங்களையும் கைக்கொள்ளுதலாலும், தரு வரை அடக்கலானும்—தருதியாகிய கரைகளால் அடக்கப்பெறலாலும், கானம் கொள் தரு இல் மாதர் களி தழைப்பித்தலானும் — காட்டிலுள்ள தருக்களுக்கும் வீட்டிலுள்ள மகளிர்க்கும் மகிழ்ச்சியைப் பெருகச் செய்தலாலும், வானம் கொள் இறை மால் வேழம் மூவரும் மானும் என்ப—விண்ணவர் (இறையெனக்) கொள்ளும் இந்திரனும், மாயவனும், யானையும் ஆகிய இம் மூவரையும் ஒக்கும் என்று சொல்லுவார் என்றவாறு.

எவ்வாறெனில் — (அவ்விந்திரன்) தானம் கைக்கோடலானும் — தெய்வலோகத்தைத் தன் வசமாக்கிக் கொள்ளலாலும், தரு வரை அடக்கலானும் — தருதியுடையனவாய மலைகளைச் (சிறையரிந்து) அடக்குதலாலும், கானம் கொள் தருவின் மாதர் களி தழைப் பித்தலானும் — வாசனை கொண்ட ஐந்தருவின்கீழ் வாழும் தெய்வமகளிர்க்கு மகிழ்ச்சியை விளைத்தலாலும்; (அம்மாயோன்) தானம் கைக்கோடலானும் — (மாவலி யளித்த) தானத்தைக் கைக்கொள்ளுதலாலும், தருவரை அடக்கலானும் — அசுரரை ஒடுக்குதலாலும், கானம் கொள் தருவின் மாதர் களி தழைப்பித்தலானும்—மணம் பொருந்திய பாரிசாதத்தருவினால் (ருக்குமிணி சத்தியபாமை என்னும்) மாதர்க்கு மகிழ்ச்சியை ஓங்கச் செய்தலாலும்; (அவ் யானை) தானம் கைக்கோடலானும் — மதநீரைக் கையின் கொள்ளுதலாலும், தரு வரை அடக்கலானும் — தருதியுள்ள மூங்கிலாகிய தோட்டியால் அடக்கப்பெறுதலாலும், கானங்கொள் தருவின் மாதர் களி தழைப்பித்தலானும்—காடு மண்டிய தருக்களில் அவாவையும் மதத்தையும் மிகுவித்தலாலும் என்க.

கொண்டு, ஆர்த்து, பைத்து என்னும் வினையெச்சங்கள் மடுக்கும் என்னும் பெயரெச்ச வினைகொண்டன. இறை மால் வேழம் என்னும் எண்ணுத் திணைவிரவுப்பெயர் மூவர் என உயர்திணை முடிபு பெற்றது. (தொல். சொல். கிள - ௫௧.) 'பலவயி னானு மெண்ணுத்திணை விரவுப்பெயர், அஃறிணை முடிபின செய்யுளுள்ளே' என்பதன் உரையுள், "பலவயினானும்" என்றமையாற் சில வயினானும் திணைவிராய் எண்ணி உயர்திணையான் முடிவனவுங் கொள்க. என்பது நச்சினார்க்கினியம். மூங்கில் வரைகளை யுடைமையால் வரையெனப் பட்டது. இதனைத் திருமுருகாற்றுப்படையில், 'மால் வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பில்' என்பதற்கு, நச்சினார்க்கினியர் கூறிய உரையுட் காண்க. அது ஆகு பெயராய்த் தோட்டியை யுணர்த்திற்று.

ஐம்பொருட் சிலேடை

'கடம்படு ... ... நீர் வெள்ளம்.'

இதன்பொருள் : குரைநீர்வெள்ளம் — ஒலிக்கும் தன்மையையுடைய நதி நதியினிடத்தியானது, கடம் படு தோற்றத்தானும் — சுரநெறியை பழிக்கும் தோற்றத்தாலும், கடலகம் புகுதலானும்--கடலினுட் சென்று புகுதலாலும், இடம்படு கோட்டினானும் — பரந்த கரைகளையுடைமையாலும், இயம் உகல் நேர்தலானும் — மரக்கிளைகள் முறிதலைச் செய்தலாலும், தடம்படு புழைக்கைச் செம்மல் சண்முகன் பொதியத் தோன்றல் குடம்படுமால் இந் நால்வர் போன்றது — வளைவு கொண்ட துளை பொருந்திய கையினையுடைய தலைவனாகிய விநாயகக் கடவுளும், ஆறுமுகங்களையுடைய முருகக்கடவுளும், பொதிய வரைக்குத் தலைவனாகிய அகத்திய முனியும், குடக்கூத்தில் விருப்புடைய நெடுமாலும் ஆகிய இந் நால்வரையும் ஒத்தது என்றவாறு.

எவ்வாறெனில் — (அவ் விநாயகக் கடவுள்) கடம்படு தோற்றத்தானும் — மதநீர் பெருகும் காட்சி யுடைமையாலும், கடல் அகம் புகுதலானும் — கடல் நீர் தம்முள்ளே புகுதலாலும், இடம்படு கோட்டினானும்— இடப்புறத்தே தங்கும் மருப்புடைமையாலும், இபம் முகன் நேர்தலானும் — கயமுகாசுரன்றன்னை படர்த்தலாலும்; (அம்முருகக் கடவுள்) கடம்ப அடு தோற்றத்தானும் — கடப்பம்பூமாலை யடுத்துள்ள காட்சியாலும், கடல் அகம் புகுதலானும் — (சூரசம்ஹாரத்தின் பொருட்டுக்) கடல் நடுவிலுள்ள மகேந்திரத்திற்குச் சென்றமையாலும், இடம்படு கோட்டினானும் — மலையை யிடமாகக் கொள்ளுதலாலும், இபமுகன் நேர்தலானும் — தாரகாசுரனை யெதிர்ந்து போரிடலாலும்; (அவ் வகத்திய மாமுனி) கடம்படு தோற்றத்தானும் — குடத்திலே உற்பவித்தலாலும், கடல் அகம் புகுதலானும் — சமுத்திர ஜலம் (ஆசமிக்கப்பட்டுத்) தம்முள்ளே புகுதலாலும், இடம்படு கோட்டினானும் — இடமகன்ற பொதிய மலையை யுடைமையாலும், இபமுகன் நேர்தலானும் — யானை முகக் கடவுளைக் (காகக் கவிழ்த்தலால்) எதிர்தலாலும்; (அந் நெடுமால்) கடம்படு தோற்றத்தானும் — முல்லை நிலத்துக்குத் தெய்வமாகத் தோன்றுதலாலும், கடல் அகம் புகுதலானும் — பாற்கடலிற் புக்கிருத்தலாலும், இடம்படு கோட்டினானும் — இடக்கரத்திற் றரித்த (பாஞ்சசன்னியம் என்னும்) சங்கமுடைமையாலும், இபம் உகல் நேர்தலானும் — குவலயாபீடம் என்னும் யானையை அழித்தலாலும் என்க. செம்மல் - ஆகு பெயர்.

அறுபொருட் சிலேடை

'கலைவளம் ... ... நீத்தம்.'

இதன்பொருள்: பொருநீர் நீத்தம் — அலைகள் பொருகின்ற நீர்ப்பெருக்கினையுடைய நந்தி நந்தினி நதியானது, கலைவளம் கோடலானும் — விலங்கேற்றினங்களையும் வள்ளங்களையும் தன்கட்கொண்டு செல்லுதலாலும், (இனிக் கலை வளம் - தன்னுற் சிதைவுண்ட பலவள முடைப் பொருள்கள் எனினும் ஆம்.) கரம் அலை இறுத்தலானும் — அலைகள் தனக்குக் கைகளாகத் தங்குதலாலும், நிலன் நிலையாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பினானும் — உலகம் நிலையுறுவதற்கு ஏற்ற தோற்றம் உளதாகு மியைபினாலும், (தான் உலகம் நிலையுறத் தோன்றிய இயைபு என்றபடி.) அலர் புகழ் ஈசன் மாயோன் அகத்தியன் மாதர் வெற்பு என்று இலகும் இவ்வைவரோடும் இணைவது — விரிந்த புகழினையுடைய சிவபிரானும், கரியமாலும், அகத்தியமுனியும், மகளிரும், மலையும் என்று விளங்கும் இவ் வைவருடனும் ஒப்பாம் தன்மையுடையது என்றவாறு.

எவ்வாறெனில் — (அவ்வீசன்) கலைவளம் கோடலானும் — ஒருகலையளவாய்த் தேய்ந்து நின்றமதி (தன்னிடத்துச் சரண்புக்குச்) சிறப்புறுத லாலும், கரமலை இறுத்தலானும் — விடத்தினாலுண்டாகும் மாறுபாட்டை யொழித்தலாலும், நிலன் இலையாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பினானும் — உலகம் அழிவெய்தற்கு ஏற்றகாட்சி தன்கண் நிகழும் இயைபினாலும்; (அம்மாயவன்) கலைவளம் கோடலானும் — சிறந்த (பொன்) ஆடையை யுடுத்தலாலும், கரமலை இறுத்தலானும் — கையின்கட் கோவர்த்தனகிரி குடையாகத் தங்கினமையாலும், நிலன் நிலையாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பினானும் — உலகம் நிலையாவதற்கேற்ற (பல) அவதாரங்களுள்ள இயைபினாலும்; (அவ்வகத்தியமுனி) கலைவளம் கோடலானும் - (தன்னால்) பலவாய நூல்களும் வளம் பெறுதலாலும். கரம் அலை இறுத்தலானும் — கரத்தாற் கடலை ஆசமித்து வற்றுவித்தலாலும் (அலை - ஆகுபெயர்), நிலன் நிலை ஆகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பினானும் — உலகம் சமநிலையாகும் காட்சி கொள்ளும் இயைபுடைமையாலும்; (அம்மாதர்) கலைவளம் கோடலானும் — சிறந்த மேகலையை அணிதலாலும், கரமலையிறுத்தலானும் — யானை மத்தகம் போலும் தனங்கள் தம்பாலுண்மையாலும், (கரமலை - உவமையாகுபெயர்), நிலன் நிலையாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பினானும் — உலகம் நிலைத்தற்குக் காரணமாகிய பிறப்புண்டாகும் சம்பந்த முடைமையாலும்; (அம்மலை) கல் ஐவளம் கோடலானும் — மாணிக்க முதலிய கற்களையும் ஐவகை மலைபடு பொருள்களையும் கொள்ளுதலாலும், கரமலை இறுத்தலானும் — யானைகள் (தன்னிடத்துத்) தங்குதலானும், நிலன் நிலையாகும் தோற்றம் நிகழ்தரு புணர்ப்பினானும் — நிலத்தின்கண்ணே அசைவற்ற காட்சி நிகழும் இயைபினாலும் என்க.

ஐவளமாவன — கறி, கோட்டம், குங்குமம், காரகில், தக்கோலம் என்பன. (கறி - மிளகு.)

பி. பாண்டித்துரை.

தணிகைப் புராணம்

சுன்னுகம் - அ. குமாரசாமிப் பிள்ளையவர்கள்

எழுதி வெளியிட்ட

* ஆராய்ச்சி.

விநாயக வணக்கம்.

'மும்மதத்த ... ... பணிவாம்.'

தணிகைப் புராணமாவது, தணிகை யென்னுஞ் சுப்பிரமணிய ஸ்தல சம்பந்தமாய் முன்னிகழ்ந்த சரித்திரத்தை அறிவிக்கும் ஒருநூல். தணிகைக்குச் சீபூரணகிரி முதலிய வேறு பெயர்களும் உள. சுப்பிரமணியக் கடவுள் சூரன் முதலிய அசுரர்களோடு செய்த போரினின்றும் தணிந்தமர்ந்து இருத்தலாலே தணிகை எனப்பட்டது.

புராணவரலாற்றுப் படலத்திலும். 'அமர் தணிதலிற் றணிகை' என்றார். இது காஞ்சிபுரத்திற்கு வடக்கே இரண்டு யோசனை தூரத்தில் இருக்கின்றது. புராணம் — முன்னிகழ்ந்தது. இதனைத் தமிழ்ப் பாஷையிலே செய்யுள் வடிவமாகச் செய்தவர் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துக் கச்சியப்பமுனிவர். இவர், 'சீவக சிந்தாமணியைப் பேரிலக்கியமாகக் கொண்டாடுதலைப் பார்த்துத் தமிழில் அவ்விதமாட்சிமை பொருந்திய இலக்கியம் பிறிதின்மையான் மனக்கவற்சியுடையராய், அக்குறையைத் தாமே முடித்தல் வேண்டுமென்று திருவுளத்தமைத்து இத்தணிகைப் புராணத்தை அருளிச் செய்தார்' என்பர்.

இப் புராணத்திலே இன்பம், உய்த்தலில்பொருண்மை முதலிய குணவலங்காரமும்; தற்குறிப்பேற்றம் முதலிய பொருளலங்காரங்களும் பெரும்பாலும் காணப்படும். இன்பமாவது சொல்லின்கண்ணும் பொருளின்கண்ணும் சுவைதோன்றும்படி தொடுக்கப்படுவது. 'சொல்லினும் பொருளினுஞ் சுவைபட லின்பம்' என்பது தண்டியலங்காரம்.

உய்த்தலில் பொருண்மையாவது, 'கருதிய பொருளைத் தெரிதர விரித்தற் குரியசொல் லுடையது உய்த்தலில் பொருண்மை' என்பது தண்டியலங்காரம்.

---

* செந்தமிழ்: தொகுதி, க. பக்கம் - ரு௯உ.

தற்குறிப்பேற்ற மாவது ஒரு பிரகாரமாக நிகழ்வ தொன்றிலே கவிஞன் வேறொரு பிரகாரமாகத் தன்னாற் குறிக்கப்பட்டதனை ஏற்றிச் சொல்வது. இவ்வலங்காரம் இவரால் மிகச் சிறப்பாகப் பலவிடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நெய்தனில வருணனையிலே ஒரு கவியிலே கருவாடு கவர வரும் காகங்களை ஒப்புவாரிலே, பெரியோருடைய பலியை உண்ணுங் காகம் இழிவுடைய இம்மீனை உணலாகாதென்று ஒப்புவார் என்று தன்னாலே கருதப்பட்ட குறிப்பினை ஏற்றிக் கூறினார். அக்கவி இது.

'சீரியோர் ... ... கோங்கையார்.'

காரி - காகம். இவ்வலங்காரத்தோடு வருவன பல; அவற்றுட் சில பின்னர் வாய்ப்புழிக் காட்டுதும்.

இப்புராணத்திலே சொல்லப்பட்ட விடயங்களுள்ளே நந்தியுபதேசப்படலத்திலே காணப்படும் பதிபசுபாசவிடயங்கள் பெரும்பாலும் சிவப்பிரகாசம் என்னுஞ் சித்தாந்த சாத்திரத்தினை அனுசரித்தன.

அகத்தியன் அருள்பெறுபடலத்திலே அகத்திய முனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டனவாகக் காணப்படும் விஷயங்களெல்லாம் சிவதருமோத்திரத்திலுள்ளனவேயாம்.

சீபரிபூரண படத்திலே காணப்படும் சரித்திரங்களெல்லாம் கந்தபுராணத்துள்ளனவேயாம். அவற்றுள்ளே சூரன் முதலியோருடைய முற்சென்ன வரலாறு உபதேச காண்டத்திற் காணப்படுவது. இங்கே பிரயோகிக்கப்பட்ட சொற்களுள்ளும் சொற்றொடர்களுள்ளும், வருணனைகளுள்ளும் அரிதுணர்தற்பாலன பல, கல்லாடம் கலித்தொகை சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் திருவள்ளுவர் புறநானூறு முதலிய புராதன இலக்கியங்களிலே வருவனவாம். அவை தற்காலத்திலே வழங்கப்படும் பாரதம், இராமாயணம் கந்தப்புராணம் முதலியவைகளிற் காணப்படமாட்டா. எத்தனையோ பல தொல்காப்பியச் சூத்திரங் கொண்டும், உரைகொண்டும் அறியத்தக்கன. முன்னர் அவற்றுள்ளே சில இங்கே காட்டப்படுகின்றன.

இங்கே விநாயக வணக்கத்திலே, 'கஃறெனுங் கானத்து' என்றார். கஃறெனும் என்பதன் பொருள் யாது? கஃறெனல் என்பது கறுத்து விளங்குதல் என்பதனைக் காட்டும் ஒரு குறிப்புமொழி. இது தொல்காப்பியத்து மொழிமரபிலே வரும் எ-ஆம் சூத்திரமாகிய, 'உருவினு மிசையினு மருகித் தோன்று, மொழிக்குறிப்பெல்லா மெழுத்தினியலா, வாய்த மஃகாக் காலை யான.' என்பதனுரையிலே நச்சினார்க்கினியர், 'கஃஃறென்னுங் கல்லதரத்தம், என நிறத்தின் கண்ணும்' என்றது கொண்டு அறியத்தக்கது.

திருநாட்டுப் படலத்திலே கச-ல், 'தேத்தடைத்திரள் கிழிந்தசும் பறவை' எனவும், ககூஎ-ல், 'புன்னைக வாழிதேத்தடை யருவிகள்' எனவும், களப்படத்திலே உஎ-ல், 'ததைவ தேத்தடை தண்வரைப்பா லெலாம்' எனவும் கூறினர். இங்கே பிரயோகிக்கப்பட்ட தேத்தடை என்பதன் பொருள் யாது? முடிபு யாது? தேத்தடை என்பது தேன் கூடு எனப் பொருள்படும். தேன் அடை என்பன தேத்தடை எனப் புணரும். இதனைப் புள்ளிமயங்கியலில் வரும் சகூ - ஆஞ் சூத்திரமாகிய, 'ஒற்றுட்கு தகரமொடு நிற்றலு முரித்தே' என்பதும், உரையும் இனிது விளக்கும். உரையிலே நச்சினார்க்கினியர், 'தேத்தடை, தேத்தீ என வரும்' என்றதுங் காண்க. நந்தியுபதேசப் படலத்திலே ருக - ல் 'தேத்திறல் சமர்த்த நிர்வன' என்றார். தேன் இறல் தேத்திறல் என வந்ததற்கும் இதனையே விதியாகக் கொள்க.

நாட்டுப் படலத்திலே உக - ல் 'சிலைபலங்கணிச்சி வெண்ணெய் தெவ்வி' என்றார். இங்கே, 'தெவ்வி' என்பதன் பொருள்யாது? 'தெவ்வி' என்பது கொண்டு எனப்பொருள்படும். உரிச்சொல்லியலிலே வரும் சஎ-ம் சூத்திரமாகிய, 'தெவுக் கொளற் பொருட்டே' என்பது இதனை நன்குவிளக்கும்.

நாட்டுப் படலத்திலே கூரு - ல் 'வித்து நிலத்தின் வெறுத்த பயிர் விறப்பினீங்க' என்றார். வெறுத்த பயிர் என்பதன் பொருள் யாது? 'விறப்பு' என்பதன் பொருள்யாது? 'வெறுத்தபயிர்' என்பது செறிந்த பயிர் எனப் பொருள்படும். 'வெறுத்த' என்பது வெறுப்பு என்னும் உரிச்சொல்லினின்றும் பிறந்த பெயரெச்சம். வெறுப்பு என்பதும் விறப்பு என்பதும் செறிவு என்னும் பொருளை யுணர்த்தும். செறிவு - நெருக்கம். இப்பொருள் உரிச்சொல்லியலிலே வரும், சகூ - ஆஞ் சூத்திரமாகிய. 'விறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே' என்பதனாற் பெறப்படும்.

(நாட்டுப் படலம் - கூரு.)

'கோசலம் ... ... விடார்.'

என்றார். இங்கேவரும் ஆப்பி என்பதன் பொருள் யாது? முடிபு யாது? ஆப்பி என்பது பசுவின் சாணம். உயிர் மயங்கியலிலே வரும் ருச-ம் சூத்திரமாகிய, 'ஆன்முன் வரூஉம் ஈகார பகரந், தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலு முரித்தே' என்பது இதன்பொருளையும் முடிபினையும் இனிது விளக்கும்.

அன்றியும் போதர்வார் என்பதன் பொருள்யாது? போதர்வார் என்பது கொண்டு போவார் எனப் பொருள்படும். 'போதல் - கொண்டு போதல்' என்பது நிகண்டு. ஆப்பியும் போதர்வார் என இயையும்; இதற்குப் பசுவின் சாணியையுங் கொண்டுபோவார் எனப் பொருள் கூறுக.

திருநகரப் படலத்திலே ருந-ல், 'ஆடுகொடி மதிலுகப்பும்' என்றார். உகப்பு என்பதன் பொருள்யாது? உகப்பு — உயர்ச்சி. உரிச் சொல்லியலிலே வரும் அ-ஆஞ் சூத்திரத்திலே, 'உகப்பே யுயர்தல்' என்பது இதனை விளக்கும்.

வீராட்டகாசப் படலத்திலே அகூ-ல், 'ஆன் வழிக்கொள்ளும் வேதனவன்றனைப் பற்றி வல்லே, யீன்வருகென்ன' என்றார். இங்கே வரும் 'ஆன்,' 'ஈன்' என்பவற்றின் பொருள்கள் யாவை? ஆன் - அவ்விடம், ஈன் - இவ்விடம்; புள்ளி மயங்கியலிலே வரும் நஅ-ஆம் சூத்திரத்திலே, 'மன்னுஞ் சின்னுமானு மீனும்' என்பதும் உரையும் இப்பொருளை இனிது விளக்கும்.

நந்தியுபதேசப் படலத்திலே சகூ-ல், 'தடவிய வுளத்துச் சேக்காத் தற்பரானந்த போற்றி' என்றார். தடவிய வுளம் என்பதன் பொருள் யாது? தடவிய வுளம் - கோடியமனம்; தடவிய என்பது தடவு என்னும் உரிச்சொல்லினின்றும் பிறந்த பெயரெச்சம். உரிச்சொல் லியலிலே வரும் உந-ஆஞ் சூத்திரமாகிய, 'தடவென்கிளவி கோட்ட முஞ் செய்யும்' என்பது இப்பொருளைப் புலப்படுத்தும்.

சீபரிபூரணநாமப் படலத்திலே கூந - ல், 'குடைநாட்கொளல் வாணாட் கொளல் குறியா வரசவுணன்' எனவும் கூஅ-ல் 'நொச்சிப் படை யினர்' எனவும், எஉ - ல், 'போரிரிச்தனரின்னவாறு பொலிந்த வுழகப் பாசியே' எனவும், கஉச - ல் 'குடுமிகைக் கொண்ட மண்ணுமங் கலமுங் கூர்த்தவாண் மண்ணுமங்கலமும்' எனவுங் கூறினர்.

குடைநாட் கொளல் முதலியவற்றின் பொருளைப் புறத்திணையிய லிலே வரும் கந-ஞ் சூத்திரமாகிய, 'குடையும் வாளு நாள் கோ ளன்றி, மடையமை யேணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச் சுற்றமரொழிய வென்று கைக்கொண்டு, முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய, அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியு மற்றதன், புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானு, நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியு மதாஅன், றூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனு, மதிமிசைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமு மிகன்மதிற், குடுமி கொண்ட மண்ணு மங்கலமும், வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்ற, தொகைநிலை யென்னுந் துறை யொடு தொகைஇ, வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப' என்பதும் உரையும் இனிது விளக்கும். இங்கே புறத்திணையியற் சூத்திரங்கள் கொண்டு அறியத் தக்கன வேறுமுள.

(சீபரிபூரணநாமப் படலம் - சருகூ.)

'தேவர் சிறை செய்த ... ... தளவில்.'

இங்கே அடுத்தடுத்துப் பிரயோகிக்கப்பட்ட மன் என்பதன் பொருள்யாது? இதன்பொருளைப் புறத்திணையியலிலே வரும் உசு-ஞ்

சூத்திரத்தில், 'இன்னதென் றெடுக்கிய மன்னனை யானும்' என்பதும் உரையும் இனிது விளக்கும். மேலும், 'வெள்ளணிநாள்' என்பதன் பொருள் யாது? வெள்ளணி நாள் — பிறந்த நாள். வெள்ளணி - பிறந்த நாளில் ஒப்பனை. சீவகசிந்தாமணியிலே காந்தருவதத்தையா ரிலம்பகத்திலே கஉஉ-ல் 'வெள்ளணியணிந்து நான்மேற்' என்புழி, நச்சினார்க்கினியர், 'வெள்ளணி — பிறந்த நாளில் ஒப்பனை' என்பதுங் காண்க.

களவுப்படலத்தில் ருஎ-ல், 'கந்தாக் கமுகென் றுரைத்திடும் புல்லுக் கடிமலர் பலமலர்க் கதுகண், நெடுந்தழில் மேலென் றுரைத்தகு புல்லும்' என்றார். இங்கே கமுகினையும் மூங்கிலையும் புல்லென்ற தென்னை? அவை புறத்துக் காழ்ப்புடைமையிற் புல்லெனப்பட்டன. மரபியலிலே அரு-ஞ் சூத்திரத்திலே, 'புறக்கா ழனவே புல்லென மொழிப' என்பதும் உரையும் இதனை விளக்கும். உரையிலே நச்சினார்க்கினியர், பனையும் தெங்கும் கமுகும் முதலாயின புல்லெனப்படும் என்றதுங் காண்க.

(களவுப் படலம் - ௬௩, ௬௪, ௬௫.)

'காண்டன் முந்துறுத்த ... ... நின்றாள்.'
'மையவிர்ந் தோளிரும் ... ... நீராள்.'
'ஓதியு நுதலு ... ... நகையளானாள்.'

என்னும் மூன்று கவிகளிலும் பன்னிரண்டு மெய்ப்பாடுகளைக் கூறினார். அவை மெய்ப்பாட்டியலிலே வரும் க௩-ஆஞ் சூத்திரமாகிய, 'புகுமுகம் புரிதல் பொறிநுதல் வியர்த்தல், நகுநய மறைத்தல் சிதைவு பிறர்க் கின்மையொடு, தகுமுறை நான்கே யொன்றென மொழிப.' என்பதும், க௪-ஆஞ் சூத்திரமாகிய, 'கூழை விரித்தல் காதொன்று களைதல், ஊழணி தைவரல் உடைபெயர்த் துடுத்தலொடு, கெழீஇ நான்கே இரண்டென மொழிப.' என்பதும், க௫-ஆஞ் சூத்திரமாகிய, 'அல்குல் தைவரல் அணிந்தவை திருத்தல், இல்வலி யுறுத்தல் இருகையு மெடுத்தலொடு, சொல்லிய நான்கே மூன்றென மொழிப.' என்பதும், உரைகளுங் கொண்டறியத்தக்கன. 'ஓதிய நுதலு' என்பதில், 'உருவம் பெரிதுந் தாங்கி' என்பது, க௫-ஆஞ் சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட, 'அல்குல் தைவரல்' எனவும், 'சிலைகால் பாதம்' என்பது, 'அணிந்தவை திருத்தல்' எனவும், 'வலிந்து பொய்த்தொடுக்க' என்பது 'இல்வலி யுறுத்தல்' எனவும், 'புல்லுத்தொறு நெடுப்பதை யாளானுள்' என்பது, 'இருகைய எடுத்தல்' எனவும் கொள்ளப்படுதல் அறிஞர்பால் அறியப்படும்.

சூத்திரமாகிய, 'ஆற னுருபி னகரக் கிளவி, ஈறு ககரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும்' என்றதும், இதனுரையிலே நச்சினார்க்கினியர். ''நினவ கூறுவலெனவ கேண்மதி'' என்றாற்போல ஆறாவதற்குரிய அகரவுருபின் முன்னரும் ஓர் அகர எழுத்துப்பேறு நிலைமொழிக்கண் வருதலுளதாகக் கருதினாராதலின்' என்றதும் இவற்றை விளக்கும்.

(களவுப் படலம் - ௨௨௭.)

'குன்றியலுத் தொடர் ... ... கோழுந்தேழுமே.'

என்றார். இங்கே, 'குன்றியலுத் தொடர் வல்லின முன்பின் குறுக நிற்பிற் குன்றுவதுள்ள வளவையின்' என்பதன் பொருள்யாது? குற்றிய லுகரங்களுள்ளும் வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் வல்லொற்றினை முதலி லுடைய மொழியோடு புணரும் போது தனக்குள்ள அளவையாகிய அரைமாத்திரையினுங்குறுகும். (உ-ம். செக்குக்கணை) வல்லினத் தொடர் பாற் குறுகுமிதனையே இங்கே திருட்டாந்தமாகக் கூறினார். இவ்வுகரம் மொழிமரபிலே வரும். ௪-ஆஞ் சூத்திரமாகிய, 'இடைப்படிற் குறுகு மிடனுமாருண்டே, கடப்பாடறிந்த புணரியலான' என்பதும் உரையுங் கொண்டறியத் தக்கது. இலக்கணக் கொத்திலே, 'எழுத்துச் சொற் பொருள்' என்னுஞ் சூத்திரவுரையிலே இவ்வுகரத்திற்குக் கால் மாத் திரை கூறி, 'இவ்வாற்றுப் பெருக்குக் கடல் போன்றது.' என உதாரண முங் காட்டப்பட்டது.

தொல்காப்பியச் சூத்திரவுரைகள்கொண்டு பொருளறியத்தக்கன வாய் வருவன இன்னும் பலவுள. அவைநிற்க.

சீவகசிந்தாமணி யுரைகொண்டு அறியத்தக்கனவற்றுள்ளுஞ் சில காட்டுதும்.

தோரண கம்ப விநாயக வணக்கத்திலே, 'ஊற்றிருக்கு மதக்கலுழி' என்றார். ஊற்றிருக்கும் — ஊற்று இடைவிடாத. நாமக ளிலம்பகத் திலே. ௧௨௩-ல், 'ஊற்றிருந்த மும்மதத் தோடையானை' என்பத னுரை பார்க்க.

திருநாட்டுப் படலத்திலே, ௱௯-ல், 'இளகு காழகில்.' என்றார். இளகு — தழைத்த. கனகமாலையா ரிலம்பகத்திலே ௨௨-ல், 'இளகு காடு' என்பத னுரை பார்க்க.

நாட்டுப் படலம். ௯0-ல், 'மறுவலும் விளாவி' என்றார். மறு வலும்—இரண்டா முறையும். கனகமாலையா ரிலம்பகத்திலே ௨0௨-ல் 'மறுவலும் புல்லிக்கொண்டு.' என்பதனுரை பார்க்க.

நாட்டுப் படலம். ககச-ல் 'கள்று மாய்ப்பக் கதழ்ந்தெழு பூம்பயிர்.' என்றார். மாய்ப்ப — மறைக்க. கனகமாலையாரிலம்பகத்திலே கூக-ல், 'களிறு மாய்கதிர்' என்பதனுரை நோக்குக.

வீராட்டகாசப் படலத்திலே ௬-ல், 'மங்கல வெள்ளை வழித்து' என்றார். மங்கல வெள்ளை வழித்து — சந்தனத்தாலே மெழுகி. கேமசரியாரிலம்பகத்திலே கூகூ-ல் 'மங்கலவெள்ளை வழித்து' என்பதனுரை நோக்குக.

வீராட்டகாசப் படலம் உகூ-ல், 'தீவினையினைக் கொம்மை கொட்டினன்' என்றார். கொம்மை கொட்டல் — தட்டியழைத்தல். குணமாலையாரிலம்பகத்திலே உ௬கூ-ல் 'கூற்றத்தைக் கொம்மை கொட்டி' என்பதனுரை பார்க்க.

சத்தியுபதேசப் படலத்திலே ௭க-ல் 'மானுடம் பழுகிலுத்தம்' என்றார். மானுடம் பழுகிலுத்தம் — மக்கள் வடிவாகப் பழுக்கின்ற கிலுத்தமென்னுமரம். விமலையாரிலம்பகத்திலே கஉ-ல், 'மானுடம் பழுத்தன கிலுத்தம்' என்பதனுரை நோக்குக.

அகத்தியனருள்பெறு படலத்திலே எகூ-ல், 'தீத்தும்மும் பொருவேல்' என்றார். தீத்தும்மும் — தீயைப் புறப்பட விடும். பூமகளிலம்பகத்திலே உஉ-ல், 'தீத்தும்மு வேலோன்.' என்பதனுரை பார்க்க.

களவுப் படலத்திலே ௬எ-ல், 'சீந்தாவெவமைப் பொருவான்' என்றார். சீந்தா — கோபித்து. குணமாலையாரிலம்பகத்திலே உ௬-ல், 'சீந்தா நின்ற திருமுகவேலான்.' என்பதனுரை பார்க்க.

களவுப் படலம் ௬0உ-ல், 'பருந்கியலாயம் புகுதக.' என்றார். புகுதக — புகுதுக. மண்மகளிலம்பகத்திலே உ0-ல், 'தோமலர்ந் கட்டிருவே புகுதக.' என்பதனுரை நோக்குக.

களவுப் படலம் கஉகூ-ல், 'கிளைக்குமுடன் மூப்பித்து சிறைத்திளமை சேர்த்தும்; வரைக்குமரியாடவென வள்ளால்' என்றார். இது கூமஞ்சரியாரிலம்பகத்திலே உகூ-ல், 'வந்தவ வென்னைப்போல வாட்கணமடவாய் கேள். சிந்தைநலி கின்றதிரு நீர்க்குமரியாட' என்பதனுரை கொண்டு உணரத்தக்கது.

அகத்தியனருள்பெறு படலத்திலே க0-ல், 'இலைப்புரை கிளைத்த நெடுமாலு மறியாத விறைபோன்.' என்றார். இலைப்புரை கிளைத்தல் — தேய்தல். கனகமாலையாரிலம்பகத்திலே க௩௫-ல், 'நட்டபும் வேறாக விலைப்புரை கிளைத்திட்டேன்.' என்பதனுரை பார்க்க.

கலித்தொகை முதலியவற்றிலுள்ள சொற்களும் பொருள்களும் பெற்று வருவன பல. அவற்றுள் ஒன்று சில கூறுதும்.

நாட்டுப் படலத்திலே ௩௬-ல், 'விழிக்குடைந்தமான் செவிகண் மெல்லியனல்லார் தடிந்தவ், பழிக்க ஞற்றியாங் குயர்பணை கண்பொதி பாளை கழிக்கும்' என்றார். இது கலித்தொகையிலே குறிஞ்சியிலே வரும், 'நுண்பொறிமான் செவிபோல வெதிர் முளைக் கண்பொதி பாளை கழன்றுகும் பண்பிற்றே' என்பதனை அநுசரித் தமைக்கப்பட்டு வந்தது.

நாட்டுப் படலத்தில் ௩௯-ல், 'வளகு மேய்ந்து சேவகங் கொளு மான்மத மொழுக்கும், குளகு தேரிய வருடைமான் குப்புறு மடுக்கத்து.' என்றார். இதுவும் கலித்தொகையிலே குறிஞ்சியிலே வரும், 'புணர் நிலைவளகின் குளகமர்ந்துண்ட, வருடைமான் குழவிய' என்பவைகளை அநுசரித்து அமைக்கப்பட்டு வந்தது.

நாட்டுப் படலத்திலே ௫௨-ல், 'உருமி ஞர்த்துடன் றெதிரொறு முழுவையோ டெம்பல், பொருத முற்றொழில் கனவலிற் பொருக்கென வெழுந்தங், கருகு நின்றவொள் வீயிணர் வேங்கையை யலைக்கு, மருவு வெஞ்சின மூண்டுழி வகுத்தறி யார்போல்' என்றார். இதுவும் கலித் தொகையிலே குறிஞ்சியிலே வரும்.

'கோடுவரி தாக்கி வென்ற வருத்தமோடு
நெடுவரை மருங்கிற் றுஞ்சும் யாவண
நனவிற்றன் செய்தது மனத்த தாதலின்
கனவிற் கண்டு கதுமென வெரீஇப்
புதுவ தாக மலர்ந்த வேங்கையை
யதுவென வுணர்ந்தத னணிநல முருக்கிப்
பேணு முன்பிற் றன்சினந் தணிந்தமா
காணும் பொழுதி னேக்கல் செல்லாது
நாணி யிறைஞ்சு நன்மலை நாட.'

என்பதனை அநுசரித்தமைக்கப்பட்டு வந்தது.

நாட்டுப் படலத்தில் ௬௬-ல், 'குருவி யோப்புநங் கவண்கலாற் குலைந்திறு வினத்தோ, டுருவ வாசினி புக்கன வசும்பின நிலத்து' என்றார். இதுவும் கலித்தொகையிலே, குறிஞ்சியிலே வரும்,

'நெடுவரை யாசினிப் பணவை யேறிக்
கடுவிசைக் கவணயிற் கல்கை விடுதலி
னிறுவரை வேங்கையி னொள்வீ சிதறி
யாசினி மென்பழ மழிந்தவை யுதிராத்
தேன்சே யிறாஅ றுவளபடப் போகி.'

என்பதனை யநுசரித்து அமைக்கப்பட்டு வந்தது.

(நாட்டுப் படலம் ச - ம் கவி.)

'வருபுனல் வாய்ந்த ... ... தொண்டை நாடு.'

இது, திருவள்ளுவரிலே நாடு என்னும் அதிகாரத்திலே வரும் 'இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும், வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.' 'பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம், அணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து' என்பவைகளை அநுசரித்தே அமைத்தது.

(நாட்டுப் படலம் ரு - ம் கவி.)

'மலிபெறும் பொருளால் ... ... தொண்டை நாடு.'

இது, மேற்படி அதிகாரத்திலே வரும். 'பெரும்பொருளாற் பெட்டக்கதாகி அருங்கேட்டால், ஆற்ற விளைவது நாடு.' 'நாடென்ப நாடாவளத்தன நாடல்ல, நாட வளந்தரு நாடு.' என்பவைகளை அநுசரித்து அமைத்தது.

(நாட்டுப் படலம் சா - ம் கவி.)

'பல்குழுவேந் ... ... தொண்டை நாடு.'

இது, மேற்படி அதிகாரத்திலே வரும். 'பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்கும், கொல்குறும்பு மில்லது நாடு' 'உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ், சேரா தியல்வது நாடு.' 'பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற், கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.' என்பவைகளை அநுசரித்தமைத்தது. இப்புராணச் செய்யுள்களின் பொருள்களை இக்குறள்களுக்குப் பரிமேலழகர் செய்தவுரை இனிது விளக்கும்.

(நாட்டுப் படலம் உக - ம் கவி.)

'சிலையலங்கணிச்சி ... ... புறவத்தம்மா.'

இது, விட்டுணுவை யாற்றிற்கு உவமையாகக் கூறியது. ஆயினும் விட்டுணுவின் பத்தவதாரமுங் குறிக்கப்பட்டு இத்திராவளி என்னும் அலங்காரமும் பெற்று நிற்கின்றது. 'சிலையலங் கணிச்சி வெண்ணெய்ச் [illegible]' என்பதனால் வில்வினைக்கொண்ட [illegible]. [illegible] கொண்ட பலராமன். மழுவினைக் கொண்ட பரசுராமன். [illegible] [illegible] என்னும் [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible]

மும், 'கலிமுடிவு தோற்றி' என்பதனால் கற்கியவதாரமும் ஆகப் பத்தவ தாரமுங் கூறியவாறு உணர்க. வாரி — கடல். வாரிநிலை — நீர்நிலை. இருவி — இருத்தி. கலி — கலகம்.

நாட்டுப் படலத்திலே — ருக-ல், 'கிரியினுங் கிரிபுறங் கெழீஇய கானினும், பெரிதுமாம் பாலையம் பிராட்டி யாயதே' என்றார். இது, சிலப்பதிகாரத்திலே காடுகாண் காதையிலே வரும், 'வேனிற் கிழவ னொடு வெங்கதிர் வேந்தன், றனலந் திருகத் தன்மையிற் குன்றி, முல்லை யுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்' என்பதனை அநுசரித்தது.

நாட்டுப் படலத்திலே கரு0-ல், 'நீங்குகாதலர் நீண்டதேர்வழி, பாங்கின் மாதரார் பார்த்தங் காற்றுத, றேங்கு நீர்க்கட றெரிந்து கட்பகை, தூங்கி நீருகத் தூர்க்க முன்னுமே.' என்றார். இது, சிலப் பதிகாரம் கானல் வரியிலே, 'நேர்ந்த நெடுங்காதலர் நேமிநெடுந் திண்டேர், னூர்ந்தவழி சிதைய வூர்கின்ற வோதமே' என்பதனை அநு சரித்தது.

நாட்டுப் படலத்திலே அச-ல், 'வளிவழக் கழுங்க வடைந்து' என்றார். இது, புறநானூற்றில் நரு-ல் வரும், 'வளியிடை வழங்கா' என்பதனை அநுசரித்தது.

கடவுள் வாழ்த்திலே, 'புண்ணியம் பாதக மாகப் போற்றிய வண்ண லந் தக்கனு ரகத்து நாணிய, புண்ணியம்பாதகமாகப் போற்றிய, வண்ண லந் தண்டித னடிகள் போற்றுவாம்.' என்றார். இது, 'அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமு மறமதாகும், பரனடிக் கன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும், வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி, நரரினிற் பாலன் செய்த பாதக நன்மை யாய்த்தே.' என்னுஞ் சித்தியாரை அநு சரித்தது.

நாட்டுப் படலத்திலே அ0-ல், 'ஓம்புதன் குறியி னேடு முறைந் தெனக் கமலம் பூத்த, தீம்புனற் றடத்துள்' என்றார். இது, 'குறிகள் வச்சிரத்தினேடு கோகனஞ் சுவத்தி, மறுபுள்ளி யமுத விந்து' என்னுஞ் சித்தியாரை அநுசரித்தது.

நாட்டுப் படலத்திலே கககக-ல், 'பரவுசிவ ஞானமுண ரடியார் செங்கைப் படுத்தபொருள் பெரும் பயனைப் பயக்கு மாபோல்' என்றார். இது, 'சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற்றானந் திலமளவே செய் திடினும் நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து, பலமாயக் கடலிலழுந் தாதவகை யெடுத்துப் பரபோகந் துய்ப்பித்து' என்னுஞ் சித்தியாரை அநு சரித்தது.

சத்திபுபஞ்சப் படலத்திலே கரு-ல், 'இழிவினைகள் செய்யினு நுகர்ந்தன்றி பிரிதரா முழுதுந் தீர்த்து விலையானு மையையும் பண்ணுமையும் பலிக்கும்.' என்றார். இது சிவப்பிரகாசத்திலே வரும், 'பற்றியது கழியுந்து விலைபாடு லேற்கும் பான்மையுமாம் பண்ணுது பலிக்கு முன்னாம்.' என்பதனை அநுசரித்தது.

நாட்டுப் படலத்திலே கூஉ-ல். 'வெளியிடை யொன்றாய் நின்ற வெளிமுதல் வெளியே போற்றி. வளியிடை யிரண்டாய் நின்ற வளிமுதல் வளியே போற்றி. ஒளியிடை மூன்றாய் நின்ற வொளிமுத லொளியே போற்றி. தெளிபுன னான்காய் நின்ற தெளிபுனன் முதலே போற்றி' என்றார். இது திருவாசகத்திலே போற்றித் திருவகவலிலே வரும், 'பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி, நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி, தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி, வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி' என்பது முதலியவைகளை அநுசரித்தது.

சுன்னாகம் - அ. குமாரசாமிப் பிள்ளை.

தணிகைப் புராணம்

செய்யுள் முதற் குறிப்பு.

இ

ஊ

போ

ம

வீ

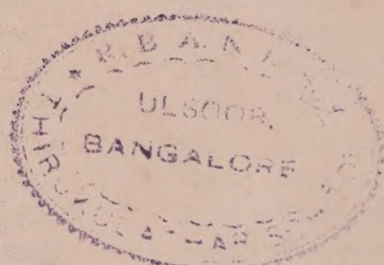

வெ

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

முற்றிற்று.

ULSOOR,
BANGALORE

R. B. A. N. M'S EDUCATIONAL CHARITIES.
No.
Date
BANGALORE.